

راوح

به کوردی

ابن قیم الجوزی

۹/ مصدق محسن

به کام چاپ

منتدی
الفتافی

www.igra.ahlamonada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ٲٲٲ

دانانی:

شمس الدین ابن قیّم الجوزیّة

سالی (٧٥١ کۆچی) کۆچی دواپی کردووه

وه رگپرانپی:

مصدق محسن

ههولپر ٢٠١٢

یه که م چاپ

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾
(الإسراء: ٨٥)

(پرسیارت لیّ ده کهن دهر باره ی رُوح (که چیه و چۆنه؟) بلّی: رُوح به شینکه له
فهرمانی پهروه ردگارم به ده ست نه وه ((من نازانم چیه و چۆنه)) و هیچتان پیّ
نه به خسراوه له عیلم و زانست ته نه شتیکی کهم نه بیّت)

• بېشه کی:

به ناوی خودای به تشندهی میهره بان

کتیبی (رۆح) له بهر ده ستدایه؟

به ناوی نهو خوا بهی کانگای ره همت و سۆزو به زدهیه، وه دروود و سه لام برژیتته
سه ر گیانی دوا بین پیغه مبه ر، و له سه ر ئال و بهیت و بنه مائه به ریزه که ی و گشت
سه حابه و هاره له کانی.

بێگومان راستی و ناوه رۆکی رۆح لهو بابته تانهیه کهوا فدیله سوف و زانا کانی
شپزه کردووه، وه هه موویانی سه رقال کردووه، وه ئیستاشی له گه لدا بیت نهوانه و
شاعیره کانیش سه رقالن به ماهیه تی رۆح.

ئیتساکه ش هه ر هه ولده ده ن- به بی سوود- بۆ په رده هه لدا نه وه لهو نه یئیه په نهانه
نه رم و نیانه..

رهنگه له بیریان چو بیت یا خود له بیر خۆیان به رنه وه نهو فه رموده یه ی خودای
گه وه که له قورئانی په رزدا ده فه رمو یئ: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ۸۵) واته: په رسیارت لی ده که ن
ده رباره ی رۆح، بلی رۆح به شیکه له فه رمانی په روه ردا گارم و به ده ست نه وه (نازائم
چییه و چۆنه). نه مه ش ئاگا داری و پروون کردنه وه یه که کهوا رۆح نه یئیه کی خودایی
یه و به ته واهه تی په یه وه سه به خودای پاک و بێگه رد.

وه کتیبی (رۆح) کی شه ی رۆح چاره سه ر ده کات، ووته کانی پێشینه کان و
پاشینه کان هاتووه و جۆره کانی رۆح له قورئاندا ئاشکرا ده کات، وه باسی ووته کانی
زانایان و فدیله سوفه کان و نه وانه ی قسه ده که ن ده رباره ی رۆح، وه باسی نیشانه و
شوینه واری رۆح ده کات، و زۆر شتی دیکه ش.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

یه کهم: ژياننامه‌ی ابن القیم^(۱).

پیشوا شمس الدین محمد کوری أبي بکر، أبو عبدالله، الزُّرْعِيّ، الدمشقيّ، الحنبليّ، له سالتی (۶۹۱ کۆچی) له دیمه‌شق له دایک بووه، واته: پاش ناشکرا بوونی خاچپه‌رسته‌کان به سالتیک. ناوبانگ په‌یدا کردنی به (ابن القیم الجوزیه)، چونکه باوکی سه‌ریه‌رشتیاری قوتابخانه‌ی جه‌وزیه بوو که‌وا محی الدین یوسف کوری عبدالرحمن الجوزی دایمه‌زrand نه‌ویش له سالتی (۶۵۶ کۆچی) کۆچی دوابی کرد.

شمس الدین ابن القیم له مالیکی خاوه‌ن عیلم و زانست و ناین په‌روه‌ر پی‌نگه‌یشتوو، هه‌ر له منداڵیه‌وه داوای زانستی کردوو، و چوو به‌ میسر بۆ ده‌ستکه‌وتنی عیلم و زانست. وه هاوه‌ل‌و هاو‌پیتی (شیخی نی‌سلام) ابن تیمیه بووه، و له کانیاوی زانسته‌که‌ی ناوی خواردۆته‌وه، خۆشه‌ویستی شه‌و به‌سه‌ریدا زالبوو، و هه‌رده‌م له کاره‌کانیدا سه‌ری ده‌خست، وه تی‌کۆشین و نی‌جته‌یه‌اده‌که‌ی وه‌رده‌گرت، (۱۶ سال) هاو‌پیتیه‌تی کردو له‌گه‌ڵیدا‌بوو.

• سناپش کردنی زانا‌بان به‌سه‌ر‌ب‌دا:

* ابن کثیر ده‌لێت: (خوێنه‌ریکی چاک و خاوه‌ن خو‌په‌ه‌شتی‌کی به‌رز بوو، زۆر جه‌زی به‌ هاو‌پیتیه‌تی ده‌کرد، نیره‌یی و جه‌ساده‌تی به‌ که‌س نه‌ده‌برد، وه‌ ر‌ق و کینه‌ی له‌سه‌ر هیچ که‌سی‌ک نه‌بوو).

* برهان الدین الزُّرْعِيّ ده‌لێت: (له‌ ژێر رووی ناسماندا که‌س عیلم و زانستی له‌و فراوانتر نه‌بوو)^(۲).

(۱) سیری ژياننامه‌که‌ی بکه‌ له: الوافي بالوفيات: ۲ / ۲۷۱، والدرر الكامنة: ۴ / ۲۱، بغية الوعاة: ۱ / ۶۲، هدية العارفين: ۲ /

۱۵۸، الإعلام: ۶ / ۲۸۰.

(۲) شفرات الذهب: ۶ / ۱۶۹.

٩٥ ح ..... لِلْإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

* السُّخَاوِي دَهْلِيَّت: (بليمهت، ده مړاستو تينگه يشتوو، وه پيشكه وتوو له فراوانی زانسته کې... سه روکی هاوه لانی ابن تیمیه بوو، به لکو نمو چا که یه ک بوو له کرده وه چا که کانی) ^(۳).

• شوېنه واری وه عېلمه زانسته کې:

ابن القیم شوېنه واریکی زوری بو نیمه به جی هیشتوو، وه جیا کرده وه پوئین کرده کانی له نیوان به شه کاندایه سندو ویستراوه، له کاره کانی زور پشوو دریژ بوو، ههروه ک ابن حجر ^(۴) واده لیت.

له جیا کرده وه پوئین کردنی باسه کاندایه وانه:

* أَحْکَامُ أَهْلِ الذِّمَّةِ.

* إِعْلَامُ الْمَوْقِعِينَ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

* إِغَاثَةُ اللَّهْفَانِ مِنْ مَصَائِدِ الشَّيْطَانِ.

* أَخْبَارُ النِّسَاءِ.

* بَدَائِعُ الْفَوَائِدِ.

* تَحْفَةُ الْمُوَدُّودِ.

* رَوْضَةُ الْمُحِبِّينَ وَنَزْهَةُ الْمُشْتَاقِينَ.

* زَادُ الْمَعَادِ فِي هَدْيِ خَيْرِ الْعِبَادِ.

* الْوَابِلُ الصَّيْبُ مِنَ الْكَلَمِ الطَّيِّبِ.

وه زوری تریش له پوئین کرده ده گمهنه کانی کوا سودیکي زوری هیه.

(۳) التاج المکمل: ۴۱۹.

(۴) الدرر الكامنه: ۴۰۳ / ۳.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

- وونئو بۆچوونه کانی زانا بان له باره کى گنڤى پړۆح دا:
- * أَلُوسِي دهلئت: (کتیبىکى زۆر به سووده، بهراستى بۆ پړۆح گيان ده به خشيت، دل و دهر وون پى ده گه شسته وه).
- * بوقاعى دهلئت: (کتیبىکى گه ورو به که لکه، شکودارو به پرتزه، زۆر به سووده، هيچ شتیک وه کو نه و ماناکانى پۆلین نه کراوه).
- * الغنيمى دهلئت: (کتیبى پړۆح کتیبىکى سهر سورهيته ره ههر که سيک بيه ویت زانستى ليته فيرييت نه و له که نارى دلته وایى و پشوروى دهر وونى و سه قامگيريدا ده بیئت).

• دووهم: کتیبى (پړۆح)

١- نڤلرای گنڤى (پړۆح) کى ابن القیم:

- دروستى تیکرای کتیه کان که بۆ دانه ره کهى ده گه پرتته وه بۆمان ناشکرا ده کات له چوارچیه وى نه و سهرچاوانه دا که بۆ دانه ره وهرگيردراوه، وهرگيران و تويژينه وه که و دانه ره له ژيانيدا به سهرى بردووه.
- ئیمهش لیره دا هه ندی سهرچاوه ده هینینه وه که و به نيسبته کتیبى (پړۆح) کى ابن القیم بلاو کراوه ته وه، که گه لیک زۆرن، له وانه:
- * الوافي بالوفيات: ١٧٠ / ٢.
- * البداية والنهاية: ٢٣٤ / ١٤.
- * النجوم الزاهرة: ٢٤٩ / ١٠.
- وه له و سهرده مه نوته شدا:
- * الأعلام: ٥٦ / ٦.
- * خطط الشام، محمد كرد علي: ٥١ / ٤.
- * دائرة المعارف الإسلامية: ٤٧٢ / ١٣.

٩٥ ح ..... لِلْإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

٢- يه پر وه پر وه گرامه كه:

إبن القيم كتيبه كه ب (٢١) كاروبار دابهش كردوه، وه به گويړه دريښي و كورتي و پايه ووتاره كه جيا كراوه ته وه.

هه نديك له كاروباره كاني ب چنه وهرز دابهش كردوه، وه باسي گياني كردوه، جا سوودو كه لكی داوه تي و وه ستايي و كارامه يي پتوه دياره، باسي گياني زيندوه كان و مردوه كاني كردوه، وه باسي نيش و نازاري گورو نارامگرتني روجه كان ده كات، وه هه روه ها باسي ووته كاني زاناياني كردوه به ليكولنه وه و هه لسه نگانديكي سرسوپه ينر.

٣- چا و گه و سهر چا وه كاني:

چا و گه و سهر چا وه كاني إبن القيم گه ليك زور بوون، گرنگرينيان (قورثاني پيروز) ه پاشان (الصحيح) وه (السنن) وه (المسانيد) نووسيوه، وه هه نديك كتيبي ديكي نووسيوه وه (التفاسير) و كتيبي (المنامات) إبن أبي الدنيا به جورتي زوري له (إبن القيم) گواستوه وه.

• سي يه م: نيش و كاره كانمان له و كتيبه دا

١- له نيوان ژماره يه كه له له بهر گيراه چاپكراوه كاندا به راوردمان كردوه، له وانه دروسته كه يمان هه لېژاردوه و چه سپاندو ومانه.

٢- نايه ته پيروزه كاني قورثاني پيروزو، فهرموده كاني پيغه مبه رمان (درودي خواي له سر بيت) دهره ينه وه.

٣- هه نديك له ووشه هه له و خيال به كانمان هه له چن كردوه و ريكمان خستوه، وه نيشانه كاني ژماره كورني دروستمان بوي دانا وه.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

٤- ناوونيشانه كاغان بۆ وهرزه كان داناوه له نيوان دوو چه ماوه، وهك نه مه { } .
وه له كاروباره كاندا جيامان كردۆته وه.

٥- هه نديك نيشانه مان داناوه وهك، *** نه مهش به لگيه له سهر كۆتايي
هاتني كاروباره كان.

٦- ليكۆلينه وه به كمان له نهو (كتيبي له بهر دهستايه) پيشكesh كردوه.
له خوداي گه وره ده پاريتمه وه نه م كارهم بۆ بنوسيت له ناماده كردني عيلم و
زانستكي به سوود، وه كه لگ و سوود بداته وه، و خوداي گه وره به پاك و پوختي
بيگيرتته وه، وه له هه موو كهس شايسته تره ليبي داوا بكهيت، وه ههر خۆشي
په ياني داوه به وه لام دانه وه.

سوپاس و ستايش بۆ نهو خودايه ي كهوا كۆتاييه كه ي هيشتاو بهرده وام پييده كات
..... وه سهره تايه كه شي كۆتايي نايه ت ..... سوپاس و ستايش ههر شايسته ي
خوايه و بۆ خوايه، كه خاوه ن پهروه ردگاري هه موو جيهانيان و هه موو بوونه وه ره.

عبدالرحمن المصطاوي

نوسيوه تي

به ناوی فوای به فشنده می مه ره بان

{ پَنَشه کی گَنَبه که }^(۵)

سوپاس و ستایش بۆ خودای به رزو مه زن، که کار به جی و زاناو دانایه، می ره بان و لیخو شبووه.

سوپاس و ستایش هر شایسته می خوی به که خاوه ن و په ره رد گاری هم موو جیهانیان و هم موو بوونه وه ره، به خشنده و، دلوفانه، کانگای په حمت و می ره بانی به، خاوه ن و سه رداری پۆژی پاداشت و سزایه، که بیگومان خودای گه وه ناده میزادی له ناو یته یه کی پیکهاتوو له قور به دیه یته وه، پاشان له جینگه یه کی پاریزراوو له باردا که (مندا لدانی دایکه) له شیوه ی نوتفه یه کی زۆر بچرو کدا دایمه زرانده وه، پاشان تۆوه که ی کردوه به خو هه لئاسه ریک (سه رمیکوته یه کی) په نگ په ش بۆ نه وانه ی چار دیری و ته ماشاکارن، پاشان خو هه لئاسه راوه که مان کردوه به پارچه گوشتیک، نه و پارچه گوشته ش به نه ندازه ی پارویه که، نینجا (شیوازی) گوشتپاره که مان گوړپوه به په یکه ری نیسک به شیویه کی جوړاو جوړو وینه و بابه تی جیاواز بۆ نه و ی نه و بینا پته وه ی له سه ره بوه ستیت، پاشان به گوشت په یکه ری نیسکه که مان داپوشیوه هه وه که له بهر کردنی پۆشاکیک بۆ نه و، نه و سا له شیویه کی تر دا ده رمان هیته وه (که شیوه ی ناده میزادی کی ریک و پیکه و پۆحی پی به خشراوه)، به راستی خوی مه زن به رزو پیرۆزو موباره که و چاکترین به دیه یته وه و چاکترین دروستکاره.

پاک و بیگه ردی بۆ نه و خودایه ی که توانا که می هم موو ده سه لاتیکی ته نیوه ته وه، و ده خواست و ویستی نه و خودایه له دروستکاره و کان و به پیوه بردنی کاروباره کاند، و

(۵) نه و پَنَشه که تریکترین (پَنَشه که کانی) شیوازی (ابن القیم) ه چونکه زۆر پَنَشه کی دیکه مان بینسره له و کتیبه له نسخه چاپکاره کان که و بهراردنه مان کردوه خودای گه وره ش زانتره.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر زاتی خۆی تاكو تەنیاو خاوەن و سەرداری ناسمانەكان و زەویە، ئەوێ بیهویتی دروستی دەكات ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (آل عمران: ٦). واتە: (ئەو خودایە زاتیکە نەخشەیی پوختسارتان لە منداڵدانەکاندا دەکێشیت چۆن بیهویتی، هیچ پەرستراویکی بەراست نەبەجگە لەو خودایەو ئەو زاتە بالادەست و داناو کاربەجیە).

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، خودای گەورە زاتیکە پادەبەر و شکۆدار و مەزنە لە وێکچوون یاخود شتیک لە وێنەیی ئەودانێ، وە بەرزو بێ ھاوتایەو دوورە لە هەر ھاوێ و یارمەتیدەرێک، وە بەرزو پیرۆزە لەبارەیی لەیە کچوونی دروستکراوەکانی، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ١١). واتە: (هیچ شتیک نە لەوێنەیی ئەو زاتە، هیچ شتیک لەو ناچیت هەر ئەویش بێسەر و بینایە).

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وە چاکترینی {دروستکراوەکانە}، و دەستپاک و راستگۆیە لەسەر ئەو سروشەیی کە بۆی ھاوێ، دەمراست و تیگەیشتوو لەسەر خواپەرستیەکی، وە خوای گەورە ناردوویەتی بۆ پەحمەت و بەزەیی و بەخشندەیی هەموو جیهان، و پێشەنگی کار و کردەوێ چاکەکانە، وە راستگۆیە لەسەر هەموو نادەمیزاد بەگشتی، بۆیە خودای گەورە و فریشتەکانی و پێغەمبەرەکانی سەلاواتیان لەسەر لێداوە، سەلات و سەلام و بەرەکت برژێتە سەر گیانی پێغەمبەرمان محمد ﷺ.

جا ئەم کتێبە پێکھاتوو لەسەر بیست و یەک کاروبار (المسألة) دەبارەیی رۆح و ئەوێ پەیوەندی بە رۆحەو هەیە.

***

نایا مردووہ کان دہزانن کہ زیندووہ کان سہردانیان دہکھن و

وہ سہلامیان لی دہکھن یا خود نا؟

ابن عبدالبر دہلیت: دہرکہرتووہ لہ پیغہمبہر ﷺ کہ فہرمویہ تی: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُرُّ عَلَى قَبْرِ أَخِيهِ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَسْلُمُ عَلَيْهِ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ رُوحَهُ حَتَّى يَرِدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ) ^(۶).

واتہ: (هیچ موسلمانیک نیه کهوا به لای گۆری برایہ کهیدا تیپہریت کہ لہ دنیادا دہیناسی کاتیک سہلامی لیدہ کات نیلا خودای گہورہ روجہ کھی بۆ دہگہرپنیتسہوہ تاوہ کو وہلامی سہلامہ کھی دہداتہوہ). ئەمەش دہقیکہ کہوا دہیناسیت و وہلامی سہلامہ کھی دہداتہوہ.

لہ ہہردوو سہحیحہ کەدا لہ بارہی ئەم حەدیسە پیغہمبہر (درودی خوی لہ سەر بیت) چەند رۆویہ کی جۆراو جۆری هەیه: ئەمەش پەیوەندی بە غەزای بەدەرەوہ هەیه کاتیک کافرہ کان لہو شەرہدا دہکوژرین، لہ (قلیب) پییان دہگات، پاشان لہ سەر لاشہ کانیان دہوہستی و بہ ناوہ کانی خۆیان بانگیان دہکات: (نە ی فلانی کۆری فلان، وەیان فلانی کۆری فلان، یان نەوہتان بینی کہ خودای ئیوہ بەراستی پەیمانی بہ ئیوہ دابوو؟ چونکہ من نەوہم بینی کہ خودای من بەراستی بە ئینی پی دابووم). جا نیمامی عمر بہ پیغہمبہری ووت: نە ی پیغہمبہری خوا، تو قسە لہ گەل کئی دہکەیت لہ کاتیکدا ئەوانہ لاشہ کایان بۆگەنی کردوہ، جا پیغہمبہر ﷺ فہرموی: (وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لَمَّا أَقُولُ مِنْهُمْ وَلَكِنْهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ جَوَاباً) ^(۷). واتہ: (سویند بہو کہسە بہ حەق منی پەوانہ کردوہ ئیوہ لہوانہ باشتەر گۆتتان لی نیه کہ چیان پی دہلیم بہلام ئەوان ناتوان وەلام بدەنەوہ).

(۶) سەیری: فیض القدیر: ۵ / ۴۸۷ بکە.

(۷) موسلم رۆیابەتی کردوہ (۲۸۷۳)، وە سەیری: فتح الباری: ۷ / ۳۰۰ بکە.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر له پێغه مبه‌ر ﷺ وەرگیراوه که فهرموویه‌تی: (أَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِ الْمَشِيعِينَ لَهُ إِذَا انْصَرَفُوا عَنْهُ) ^(٨). واته: (مردوو گوتی له دهنگی نه‌علی نه‌و که‌سانه‌یه که ناشتوویانه له کاتی به‌جی ده‌هیلن).

وه پێغه مبه‌ر ﷺ نومه‌ته‌که‌ی راسپاردوو که سه‌لام له نه‌هلی گۆرستان ده‌که‌ن وا سه‌لامیان لی بکه‌ن وه‌ک نه‌وه‌ی قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ) ^(٩). وه نه‌م قسه‌یه‌ش بۆ یه‌کیکه‌ که‌وا گوتی لیبت و عه‌قلی هه‌بی‌ت، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش نه‌گه‌ر نه‌م قسه‌کردنه له پله‌و پایه‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ که‌سیکی ونبوو، ویتگیان بیت.

پیشینه‌کان هه‌موویان کۆکن له‌سه‌ر نه‌م پایه، وه زۆر نیشانه‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا له‌و باره‌یه‌وه ده‌رکه‌وتوو به‌وه‌ی که‌وا که‌سی مردوو هه‌ست به‌ سه‌ردانی که‌سیکی زیندوو ده‌کات بۆ لای و مژده‌شی پی ده‌دات.

أبو بکر عبدالله کوری محمد کوری عبید بن أبی الدنيا له کتیبی (القبور) ^(١٠). له به‌شی زانین و هه‌ست کردنی مردوو هه‌ست به‌ سه‌ردانی زیندوو هه‌کان ده‌لی‌ت: محمد کوری عون بۆ نێمه‌ی گیرایه‌وه، که‌وا یحیی کوری یمان بۆ مانی گیراوه‌ته‌وه، له عبدالله ی کوری سمان، له زه‌یدی کوری أسلم، نه‌ویش له عانشه ﷺ ده‌لی‌ت: پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ وَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْذَنَ بِهِ وَرَدُّ عَلَيْهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(١١). واته: (هیچ پیاویک نه‌یه کاتی‌ک سه‌ردانی گۆری براکه‌ی ده‌کات و له لای داده‌نیشیت نیللا هۆگری ده‌بی‌ت و گوتی لی ده‌گریت تاوه‌کو هه‌لده‌ستیت).

(٨) سه‌یری: فتح الباری: ٣/ ٣٠٥، مسند أحمد: ٢/ ٣٤٧ بکه.

(٩) موسلم ریوایه‌تی کردوو.

(١٠) سه‌یری: سیر أعلام النبلاء: ١٣/ ٤٠٦، وه هدیة العارفين: ١/ ٤٤٢ بکه.

(١١) شرح الصدور: ٢٧٣.

۹۲ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

دەوستان، ئەوسا سەلامیان لى دەكەين و دوعايان بۆ دەكەين، پاشان ئەوى بە جى دەهیلن، ئىنجا پۆڭىك ووتى: ئەى ئەگەر ئەو پۆڭە بوو دووشەم! ووتى پىي راگەياندوم كەوا مردووەكان دەزانن پۆڭانى ھەينى و پۆڭىك پىش و پۆڭىك دواى ئەو خەلىكى سەردانىان دەكەن.

دەلىت محمد بۆى گىپرايەو، ئەویش دەلىت عبدالعزىزى كورى أبان بۆمى گىپرايەو ووتى: سفيان الثوري بۆ ئىمەى گىپرايەو ووتى: سەبارەت بە ضحاک قسەى بۆ من كردو ووتى: ھەركەسىك پۆڭى شەمە پىش پۆڭ ھەلات سەردانى گۆڭىك بكات ئەوا مردووەكە دەزانىت كە سەردانى كردو، جا پىيان ووت: ئەمە چۆن دەبىت؟ ووتى: ئەمەش بۆ گەورەبى و پلەو پایەى پۆڭى ھەينى يە^(۱۴).

خالد كورى خلاش بۆ ئىمەى گىپرايەو، ئەویش دەلىت جعفر كورى سلیمان بۆمەنى گىپرايەو، ئەویش لە أبى التياح ووتى: مطرف دەچو بۆ بىابان، جا ئەگەر ئەو پۆڭە ھەينى بووايە بەشەو دەپۆششت ووتى: گویم لە أبى التياح بوو دەبوت: بە ئىمەى راگەياند كەوا جى دەستى قاچى ئەو پووناك دەبۆو، ئىنجا ئەو شەو دەمايەو ھەتا ئەگەر ھاتو لەلای گۆرستانىش بوايە لەبەر خەوھاتن وەنەوزى دەداو لەسەر ئەسپەكەى سەرى دەلەرايەو، جا ئەھلى گۆرستانى بىنى ھەموو خاوەن گۆڭىك لەسەر گۆڭەكەى دانىشتو، جا ووتيان: ئەو (مطرف) پۆڭانى ھەينى دىت، ووتى: ئايا ئىو لەلای خۆتان دەزانن پۆڭى ھەينى يە؟ ووتيان: بەلى، وە دەشرانين كاتىك بالئەدە بىرەدا دىت چى دەلىت ووتى: چى دەلىت؟ ووتيان: دەلىت: سەلام سەلام^(۱۵).

محمد كورى الحسين بۆمى گىپرايەو، ئەویش دەلىت بىحى كورى أبى بكىر بۆمى گىپرايەو، دەلىت الفضل كورى موفق كورى خالى سفيان كورى عىينە ووتى:

(۱۴) سەبىرى: أحوال القبور، لابن رجب: ص ۲۰۳ بکە.

(۱۵) شرح الصدور: ۳۰۰.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

كاتيڭ باوكم مرد زۆر خەمبارو دلگير بووم، بۆيە هەموو پۆژى دەچرومە سەر قەبرەكەى، دوايى بە ويستى خوا لەم بارەيهووە كەمتەرخەمىم كرد، ئينجا نووستم، جا بينىم هەروەك چۆن گۆپى باوكم بكرىتەهوە، وەك ئەو وە ابىت لە گۆرەكەى دانىشتبىت و كفنەكەى لەخۆى ئالاندبوو وەك ديمەنىكى مردوو ووتى: وەك ئەو وە ابوو كاتىڭ بينىم دەگريام، ووتى: ئەى كۆرەكەم، بۆ ئىستا كەم دىيت بۆ لام؟ ووتم: ئايا تۆ دەزانىت كە من ديم بۆ لات؟ ووتى: هيچ جارێك نەهاتوى ئىللا من زانىوومە، وە هەر جارێك دىيت بۆ لام من پابەند دەم بە تۆ پىت دلّ خوڤ دەم، وە بە دوعاى تۆ دەورو پشتم لە سەرم ئاسان دەبىت ووتى: لەو پۆژەو زۆر دەچرومە لای^(١٦).

دەلىت محمد بۆمى گىراپەهوە، ئەويش دەلىت بىحى كۆرى بسطام بۆمى گىراپەهوە، ئەويش لە عثمان كۆرى سورة الطفاوي ووتى: دايكى لە ئافرەتە خواپەرستەكان بوو، كەوا پىيان دەووت: راهبە واتە ئافرەتى ئايندار، ووتى: كاتىڭ مردن لىى نزيك بوووە سەرى بۆ ئاسمان بەرز كردهوە، ووتى: ئەى پاشەكەوت و كاركردهوەكەم، وە ئەو پشتم پى بەستوى لە دۇنياو پاش مردنم، لەكاتى مردندا خەجالت و شەرمەزارم نەكەيت، و لە قەبرەكەم نەمكەيتە درندەو كىوى، ووتى: جا ئەو ئافرەتە مرد، بۆيە هەموو پۆژانى هەينى دەچرومە لای، دوعام بۆ دەكرد، و داواى لىخۆشبوون لەوى و لە ئەهلى گۆرستانەكەم دەكرد، پۆژىڭ لە خەودا بينىم، پىم ووت: دايكە تۆ چۆنىت؟ ووتى: ئەى كۆرەكەم بەراستى مردن ئەشكەنجەو ئازارىكى زۆرى هەيە، بەلام من سوباس بۆ خودا لە بەرزەخىكى زۆر بەرزوم بە پەيخان فەرش كراو، وە گولئى سوندس و درەوشاو دەكەينە سەرىنى خۆمان تاوەكو پۆژى زىندوبوونەو جا پىم ووت: ئايا پىويستىت بە شتىڭ هەيە؟ ووتى: بەلى، ووتم: چيە؟ ووتى: ئەو سەردانى ئىمەت دەكردو دوعات بۆ ددكردين وازى لى مەهينە،

(١٦) سەرچاوى پىنشور ٣٠١.

چونکه من مژدهم پی دهریت به هانتت له پژانی هینی. و پیم دهلین نهی نافرتهی خواهرست نهوه کوره کته قهبولمان کرد، جا دلخوش دهم، وه ههروهها مردوده کانی دهوورپشتیشم به هانتت دلخوش دهن^(١٧).

محمد کوری عبدالعزیز کوری سلیمان بۆمانی گیرایهوه، نهویش له بشیر کوری منصور، ووتی: کاتیک سهردهمی پهای تاعوون بوو پیاوێک ههبوو جیاواز بوو له خه لکی بۆ چوونه سهر گۆرستان، له کاتی نوێژی سهر مردوو ناماده دهسوو، کاتی ئیوارهش دادههات له بهر ده رگای گۆرستان دهووستا، جا ووتی: خودای گهوره به دلتهنگی و بهزهیی غوربهتستان دهزانی و له بیزاری و زیان گهیاندن بتان پارێزیت، وه کردهوه چاکه کانتان قهبول بکات، لهم وشانه زیاتر هیچی تری بهوانه نهووت. ووتی: نهو شهوهم لهوی بهسهر برد، جا چوومهوه مالهوه، نهچومهوه لای شههلی گۆرستان دوعا بکهه ههروهک پێشتر دوعام دهکرد ووتی: لهو کاتهدا نووستم و خه لکیکی زۆر هاتنه لام، ووتم: ئیوه کین و چ پێویستیه کتان هیه؟ ووتیان: ئیمه نههلی گۆرستانین ووتم: جا چ پێویستیه کتان هیه؟ ووتیان تۆ له کاتی چوونهوه ت بۆ مالهوه دیاریت پێشکesh به ئیمه کرد ووتم: نهه دیاریانه چ بوون؟ ووتیان: نهو دوعایانهی کهوا دهتکرد ووتی: ووتم: من جاریکی تر دهگهریمهوه. ووتی: لهوساکهوه هیچ کاتیک وازم لهوی نهدههینا^(١٨).

محمد بۆمی گیرایهوه، نهویش له احمد کوری سههیل، نهویش له رشید کوری سعد، نهویش له پیاوێک، نهویش له یزید کوری حبیب کهوا سلیم کوری عمیر بهلای گۆرستانیک تیپهری تهنگه تاوی میزکردن بوو، ههندیك له هاوهلانی پیسانی ووت: کاتیک لیره لهسهر گۆرستانه که دانیشتم میزم کرد بهناو ههندیك له کهلینهکان جا گریاو پاشان ووتی: پاک و بێگهردی بۆ نهو خودایه، سویند بهخوا من

(١٧) سهرچاوهی پێشوو: ٣٠.

(١٨) سهرچاوهی پێشوو: ٣٠٠.

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەوئەندەى شەرم لە مردووئەكان دەكەم ئەوئەندەش شەرم لە زىندووئەكان دەكەم، جا ئەگەر بهاتبا مردوو هەستى بەمە بکردايە ئەوا شەرمى لەو كارە دەکرد.

وہ پايگەيانندووہ کەوا مردو هەست بە نيش و کارى خزم و خوشک و برا زىندووہکانى دەکات، عبدالله کورى المبارک ووتى: ئور کورى يزىد بۆمى گيڤايەوہ، ئەویش لە إبراهيم، ئەویش لە أبى أيوب ووتى: کارو کردەوہى زىندووہکان لەسەر مردووہکان پەنگ دەداتەوہ، ئەگەر بينيان ئەم کارە چاکە ئەوا مردووہکان دلخۆش دەبن و مژدە دەدەن، وە ئەگەر خراپەيەکیان بينى دەئیت: توو خودا پێداچوونەوہى پێبکە^(١٩). وە ابن أبى الدنيا باس دەکات، لە أحمد کورى بن أبى الحوارى ووتى: محمدى برام بۆى گيڤامەوہ ووتى: عباد کورى عباد چوہ لای إبراهيم کورى صالح کە ئەو لە فەلەستين بوو، جا ووتى: نامۆژگاريم بکە، ووتى: بەچى نامۆژگارست بکەم خودای گەورە کارو کردەوہت چاک بکات؟ پێى راگەياندم کەوا کارو کردەوہى زىندووہکان لەسەر خزمى مردووہکان پەنگ دەداتەوہ، سەیرە چۆن کارو کردەوہت لەسەر پێغەمبەرى خودا ﷺ کارىگەر دەبیت^(٢٠). جا إبراهيم ئەوئەندە گریا تاوہکو ریشى تەر بوو.

إبن أبى الدنيا ووتى: محمد کورى الحسين بۆ منى گيڤايەوہ، ئەویش لە خالد کورى عمرو الأموي، ئەویش دەئیت صدقە کورى سليمان الجعفرى بۆمانى گيڤايەوہ ووتى: هەندیک کارو کردەوہى ناشيرينم هەبوو، جا باوکم مرد، زۆر پەشيمان بوومەوہ لەوہى کە کردبووم، ووتى پاشان من لە رێى راست لام داوو هەلخيسکا بووم، جا باوکم لە خودا بينى، ووتى: ئەى کورەكەم، من هیچ دلخۆش نيم بە تۆ، کارو کردەوہکانت لەسەرمان پەنگ دەداتەوہ ئیمە کارەكەى تۆمان بە کارو کردەوہى پياوچاکان دەشوبهاند، کەچى ئەم جارە شەرمم لەو کردەوہت دەکردەوہ

(١٩) سەيرى: المناجات، لابن أبى الدنيا: ٢١ بکە.

(٢٠) شرح الصدور: ٣٤٣.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر شهرمیکی زۆریش، جا مردوو ده کانی ده وروپشتم خه مبار نه کهیت و منیش
 شهرمه زار نه کهیت، ووتی: له وساکه وه نه مه مه گوی لیبوو که له کوفه دا دراوسیم
 بوو- له دو عاکانیدا دهیوت: به خودای گه و ره پوو له ده رگات ده کهم له جیاتی شه
 لیت ده پاریمه وه کهوا گه پانه وه یی نه وه که مه تر خه م نايم له کارو کرده وه ی چاک
 نه ی چاکه کاری چاکه کاران و نه ی چاکترین به زه یی و له هه موو کهس
 به خشنده تر^(٢١).

نه مهش بابه تیکه شوینه واریکی زۆری لای سه حابه کان به جی هیشتوو،
 هه ندیک له نه ساره کان که خزمی عبدالله کوری رواحه بوون دهیوت: نه ی خودای
 من په نا به تۆ ده گرم له کارو کرده وه یه که عبدالله ی کوری رواحه پیتی شهرمه زار
 بکه م، نه مهش له و کاته ی ده یگوت له پاش شه هیدبوونی عبدالله ی کوری رواحه
 بوو^(٢٢).

نه مهش به سه کهوا ناوی بنیین میوان سه لام له میوانداری بکات، هه لبه ته نه وان
 هه ست ده کهن کاتیک میوانه که به ناوی خۆیان بانگیان ده کهن، چونکه نه گهر
 میواندار نه زانیته کهوا یه کیک سه ردانی ده کات بانگ ناکات و بلیت: سه ردانی
 کردوو، نه مهش شتیکی ره و او ماقووله که یه کیک سه ردانی یه کیک ده کات له
 هه موو نه ته وه گه لاند، وه هه وه ها سه لام لیکردن له وان، چونکه سه لام کردن
 له سه یه کیک که هه ست نه کات و نه زانیته له وه ی که سه لامی لی ده کریت نه مه
 شتیکی مه حاله، پیغه مبه ره عليه السلام، نومه ته که ی خۆی فیر کردوو نه گهر هاتوو
 سه ردانی گۆرستانه کان بکه ن ده بیت بلین: (سَلَامٌ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِ
 وَالْمُسْلِمِینَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، یَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِینَ مِنَّا وَمِنْکُمْ

(٢١) میزان الاعتدال: ١/ ٦٣٥.

(٢٢) شرح الصدور: ٣٤٣.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

والمستأخرين، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ^(٢٣). واته: (سهلامی خواتان لی بیټ نهی خاوهن مال له نیماندارانو موسلمانان، وه نیمهش به وویستی خوی گهوره پیټان دهگهین بهزهیی خوی گهوره له پیش نیمه دا بیټ و نهوهی له دوی نیمهش دیت، داوا له خوی گهوره دهگه له نیمه و نیمهش خوش بیټ).

نهو سهلام کردنهو قسه کردن و بانگکردنه بۆ یه کیکه که بوونی هه بیټ و گوی بگریټ و قسه بکات و شه قلی هه بیټ و وه لام بداتهوه، نهک سهلام له که سیټ بکهیت و نهوهی سهلامی لی ده کریټ نه توانیټ وه لام بداتهوه، وه نهگر پیاویټک دوعای بۆ یه کیټک له خزمه کانی بکات و بیبینن وه بزنان که نه مه دوعای بۆ کردوون نهوا پیټی دلخوش ده بیټ.

یزید کوری هاپون ده لیټ: کهوا سلیمان التیمی پیټی راگه یاندووین، نهویش له أبی عثمان النهدی کهوا ابن ساس رۆژنیک له گهل جهنازهیهک ده رچوو وه جلیکی سوك و سادهی له بهردا بوو، پاشان له قهبره که بوونهوه، ووتی: جا دوو پرکعت نوێژم کردوو پاشان شام خسته سهر قهبره که، سویند به خوا کهوا دلیم به ناگا هاتهوهو گویم له دهنگیک بوو له ناو قهبره که هات: ناگات لیټ بیټ نه زیه تم مه ده چونکه نیمه قومیتکن کارو کردهوه ده کهن به لام نازانن، کهچی نیمه ده زانین به لام کار ناکهین، وه کارو کردهوه کانم وهک و نهو دوو پرکعت تهی تۆیه لای من له نهوهاو نهوها خوشه ویستهره، نه مهش نهوه ده گهیه نیټ که مردوو یهک زانیوو یه تی به پالډانهوهی پیاویټک له سهر قهبره کهی وه به دوعا کردنی له بۆ مردوو که^{٢٤}.

وه ابن أبی الدنيا ده لیټ: الحسین کوری علي العجلي بۆمی گیرایهوه، نهویش له محمد بن الصلت بۆی گیراوه تهوه، نهویش له إسماعیل کوری عیاش، له ثابت کوری سلیم، أبو قلابه بۆی گیراوه تهوهو ده لیټ له شامهوه به رهو به سره ده چووم، له

(٢٣) مسلم (٩٧٤)، وابن ماجه (١٤٤٧) ږیوایه تیان کرده.

^{٢٤} - شرح الصدور: ٢٨٤

گۆرستانىڭ دابەزىم، تارەتى خۆم كىرگۈزۈپ كەتتى، پاشان سەرى خۆم لەسەر قەبرىك دانانۇ نووستىم، پاشان بەناگا ھاتمە، كەوا خاۋەنى قەبرىكە سىڭاڭا لە مەن دەكرىدۇ دەپتۇ: لە شەۋىيە تۆ مەن ئەزىزە داۋە، پاشان ووتى: ئىۋە كارى كىلدۈرۈپ بەرگەن بەلەم نازانۇ بى خەبەر، بەلەم ئىمە دەزانىن كەچى تۈنلۈك ئىشكرىغان، پاشان ووتى، ئەو دوو پىكەتە ئىۋە كىرگەن خىرى زىاتەرە لە دۇنياۋ ئەۋە تىيەت، پاشان ووتى: خاۋا پاداشى ئەھلى دۇنيا بە خىر بەداتەۋە، سەلامى ئىمەيان پىۋا رېگەيەن، لە كاتىكدا بە دۇعاكانىيەۋە دىنە لاي ئىمە نورو روۋناكىان ئەۋەندەي چىكانە.

حسین العجلی بۆمى گېڭاپايەو، ئەۋىش لە عبدۇللاھ كۆپى غېر، ئەۋىش لە مالىك كۆپ مغول، لە منصور، ئەۋىش لە زىد كۆپى وھىب، ووتى، دەرچوم بەرەو گۆرستانىڭ و لىي دانىشتم، پاشان پياۋيڭىش ھاتە لاي گۆرپىڭ دەستكارى كىردو رېڭى خست، پاشان ھاتە لاي من، جا دانىشت، دەلىت: ووتم: ئەو گۆرە ھى كىيە؟ ووتى: ھى براكەمە پىم ووت: براكەت؟ ئىنجا ووتى: لە پىنناۋى خودا برامە لەكاتى نووستىمدا لە خەۋدا بىنىم، جا ووتم: فلان لە خەۋتا بىنىت! سوپاس و ستايش بۆ خوداي ھەموو جىھان، ووتى: منىش پىم ووت: چونكە من دەتوانم پىيى بلىم تۆ بۆ من لە دىناۋ ئەۋەى تىايەتى خۆشەۋىستىرى، پاشان ووتى: نايان نايىنىت كاتىڭ من دەنئۆن، فلانەكەس ھەستاو دوو پرکەت نوئۆى كىرد، چونكە من دەبىيت بتوانم دوغايان بۆ بىكەم چونكە ئەۋە بۆ من لە دونىاۋ ئەۋەى تىايەتى خىرى زىاترە. دەلىت أبوبكر التىمى بۆمى گېڭاپايەو، ئەۋىش لە عبدۇللاھ كۆپى صالح، ئەۋىش لە اللىث كۆپى سعد، ئەۋىش لە حمىد الطويل كەۋا بۆى گېڭاپاۋەتەۋە، لەمطرف كۆپى عبدۇللاھ الحرشى، ووتى: لەسەردەمى ئەۋدا لەگەل الرىبع دەرچوۋىن، جا ووتمان: پۆۋى ھەينى دەدەچىن بۆ بىنىنى ئەۋ دەشت و دەرە، رېڭاكەمان كەۋتە سەر گۆرستانىڭ ووتى: جا چۈپنە ناۋى و جەنازەكەمان لەناۋ گۆرستانەكە بىنى، ووتم:

٩٥ ح ..... لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّةِ

با به دیار نهو جه نازهیه وه بین، تۆزیک به دیاری وه ستاین، ووتی: نینجا چوومه لایه که له نزیك گۆره که، دوو رکعت نویژم به سووکی کرد که له پاک و بینگهردیه که ی زۆر پازی نه بووم، پاشان زۆر خهوم هات و خهوالوو بووم خاوهنی گۆره کهم بیینی قسه ی له گه له ده کرد، ووتی: تۆ دوو رکعت نویژت کرد له پاک و بینگهردیه که ی پازی نه بووی؟ ووتم: هه ر ناوا بوو؟ ووتی: کارو کرده وه ده کهن به لام نازانن، که چی نیمه ده زانن به لام ناتوانن کار بکهین، ته گهر من بتوانیا به دوو رکعتم وه دوو رکعت ته که ی تۆ بکردا به نهوا بۆمن خیری له دونیا و نه وه ی تیا به تی به تیکرایی زیاتر بوو، جا ووتم: نه وانه کی ن له ناو نهو گۆرانه؟ ووتی: هه موویان موسلمانن، و هه موویان کاری خیریان کردوه،

نینجا ووتم: نه ی کێ لێره له هه موویان باشته؟ نهو ئیشاره تی بۆ قه بریک کرد، نینجا به خۆم ووت: نه ی خودا به ده ری بهینه بۆم قسه ی له گه لدا ده کهم. ووتی: کو پێکی گه نج له قه بره که هاته ده ره وه، پێم ووت: تۆ لێردا له هه موویان باشتی؟ ووتی: نه وان وا ده لێن، ووتم: نه م شته چاکه ت به چی ده سته که و ته وه، سوێند به خوا له و ته مه نه بجو که هیچی وات لێ نابینم که وا بلیتم: نه م کاره چاکه یه ت به هه ج و عه مه ره جیهاد له پێناوی خودا و کارو کرده وه ی چاک ده سته که و ته بیت؟ ووتی: ته ووشی زۆر کاره سات و ناخۆشی هاتم به لام سه برم له سه ریدا گرت، ته مه ش نهو گه وه یه له مه دا ده بینم^(٢٤).

ته مه ش له سه حیدا جێگیر و سه لێندرا وه که وا مردوو هاوپی و هۆگری نهو که سانه ده بیت که له گه لدا ده بن تا وه کو پاش ناشتنی.

موسلم له سه حیده کهیدا له وته یه کی عبدالرحمن کوپی شامه المهری ده لیت: چوینه سه ردانی عمرو کوپی عاص، نهو له کاتی کهدا له سه ره مه رگ دا بوو، زۆر ده گریا، جا رووی خۆی بۆ لای دیواره که وه رگێرا، تا وه کو کو ره که ی پێی ووت:

(٢٤) سراجاوی پیشور: ٣٦٤.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

باوکه گیان بۆچی ده گریته؟ نهی پیغمبهری خودا ﷺ مژدهی نهو شتانهی پی نه داویت؟ پرووی خوی وهر گپراو ووتی: باشتین شت کهوا خۆمانی بۆ ناماده بکهین نهو هیه که بلیین (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) من کاتی خوی له سهر تاریکایدا بووم، منتان بینی که هیچ که سیك له من تووندترو زیاتر رقی له پیغمبهری خوا ﷺ نه ده بۆوه، زۆر ههزم ده کرد که شوته کهیم بدۆزبایه وه نهو کاته ده مکوشته، نه گهر له سهر نهو حالته بر دمایه نهو له نه هلی دۆزه خ ده بووم، جا کاتیک خودای گه وره نیسلامی له ناو دلم جیگیر کرد به پیغمبهر ﷺ گه یشتیم، و وتم: ده ست درێژ که با په یمانت بده می، جا پیغمبهر ﷺ دهستی راستی درێژ کرد، ووتی: جا ده ستیم گوشی، پیغمبهر ﷺ فرمووی: (مالک یا عمرو؟) واته: (نهو چیه نهی عه مرو؟) ووتی: و وتم: ده مه ویت مه رج دابنیم پیغمبهر (درودی خوی له سهر بیت) فرمووی: (تشرط ماذا) واته: (مه رجی چی داده نیت؟) و وتم: کهوا لیم خۆش بیت، فرمووی: (أما عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟) واته: (تایا نه ترانیوه کهوا نیسلام نهو کارو کرده وانهی پیش له ناو ده بات، و کۆچکردنیش نهو کارو کرده وانهی پیش خوی له ناو ده بات، و هه جکردنیش نهو کارو کرده وانهی پیش خوی له ناو ده بات؟) وه هیچ که سیك بۆ من له پیغمبهر ﷺ خۆشه وستر نیه، و هیچ کاتیک نهو له پیش چاوه کانم وون ناییت، وه هه رگیز نه مه ده توانی پێزو گه وره یی نهو له چاوه کاغدا پر بکهیم، نه گهر له سهر نهو حالته ش مردم له خودا ده پارێمه وه کهوا له نه هلی به هه شت ب، وه نه گهر پر سیاریشم لیبرکیت کهوا وه سفی بکهیم ناتوانم چونکه چاوه کانم پر له بینینی نهو نه بوو، پاشان هه ندیک شتمان هیه نازانم حالمان چۆن ده بیت تیدا، جا نه گهر من مردم نهو شیوه و لاوانه وه ناگرم بۆ دروست مه کهن، نه گهر منیشتان به خاک سپارد نهو خۆلم به سهر دا بکهن و به پیتی توانا له ده وره م پاره ست و قوربانیه ک سهر بپرن و گوشته کهی

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دابهش بکهن تاره کو هۆگرو هاوړپیتان بم، و سهیر بکهمو بزاتم کهوا پیغه مبهیره کانی خودای گهوره چۆن گهراونه ته وه و به خویندا چوونه ته وه^(۲۶).

نهمهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا مردوو هۆگرو هاوړپتی ناماده بووان ده بیته له لای گۆره کهی و پییان دلخۆش ده بیته.

له کومه لیک پیشیننه کاندا باسکراوه کهوا نهوان وه سیدت ده کهن که له کاتی به خاک سپاردنیان له لای گۆره کانیان قورئان بخوینن، عبدالحق ده لیت: ریوایه ده کات کهوا عبدالله کورپی عمر فهرمان ده کات له لای گۆره کهی سورپه تی (البقرة) بخوینیت^(۲۷). نه وهی له سهر نه و رایه بیت العلاء کورپی عبدالرحمن بوو، وه تیمامی أحمد یه که مجار نه و شتهی سهر زه نشته کرد، پاشان لیتی په شیمان بووه وه.

الخلال له (الجامع) ده لیت: له لای گۆره کان قورئان بخوینن، العباس کورپی محمد الدوری هه والی پیمان داوه، نه ویش له یحیی کورپی معین، نه ویش مبشر الخلسی گپراویه ته وه، نه ویش له عبدالرحمن کورپی العلاء کورپی اللجلال گپراویه وه، نه ویش له باوکی ده لیت: باوکم ووتی: نه گهر من مردم له ناو گۆر دامبني، وه بلتی: بسم الله، وه له سهر سوننه تی پیغه مبهیره خوا عليه السلام، و خوتم به سهر دا بکه، له سهر گۆره کهم سهر ته ای وه کۆتایی سورپه تی (البقرة) بخوینه، چونکه من گویم له عبدالله ی کورپی عمر بوو وای ده ووت.

عباس الدوری وتی: پرسیارم له أحمد کورپی حنبل کرد و وتم: هیچ شتی که ده خوینیت له سهر گۆر؟ ووتی: نه خیر، پرسیارم له معین کرد نه و قسه یه ی بۆ گپرامه وه.

الخلال وتی: الحسن کورپی أحمد البراق بۆمی گپراویه وه، نه ویش له علی کورپی موسی الحداد، پیاوینکی راستگۆ بوو، ووتی: له گه ل أحمد کورپی حنبل و محمد کورپی

(۲۶) موسیلم ریوایه تی کردوه: (۱۲۱).

(۲۷) التذکره، القرطبي: (۸۰).

٩٥ ح - لالین قیّم الجوزیّة

قدامة الجوهر بووم له بهر یکردنی جه نازه به کدا، کاتیک مردووه که به خاک سپردرا
پیاویکی کویر له لای گۆره که دانیش و قورنانی خویند، احمد پیتی ووت: نه وه
چییه، خویندنه وهی قورنان له سهر گۆر بیدعهیه، جا کاتیک له گۆرستانه که هاتینه
دهر وه محمد کویری قدامة به احمد کویری حنبلی ووت: نهی باوکی عبدالله چی
ده لیتی له باره ی مبشر الحلبي؟ ووتی: جیتی باوره، ووتی: نایا هیچ شتیکت له باره ی
نهو گوی لیبوه؟ ووتی: به لیتی، مبشر له باره ی عبدالرحمن کویری العلاء کویری
اللجلاج همواتی پیمدا، له باوکیه وه کهوا وهسیه تی کردوه نه گهر به خاکی سپارد
له لای سهری سهره تای و کۆتاییه که ی سووړه تی (البقرة) بخوینیت، نهو ده لیت: گویم
له ابن عمر بوو هه مان وهسیه تی کرد، جا احمد پیتی ووت: بگه ریوه و به پیاوه که
بلی با بخوینیت^(۲۸).

الحسن کویری الصباح الزعفراني ووتی: پرسیارم له شافعی کرد ﷺ له باره ی
خویندنه وهی قورنان له لای گۆر ووتی: خراب نییه^(۲۹).

الحلال باسی کردوه له الشعبی ووتی: نه نساره کان کاتیک مردوویه کیان لی ده مرد
جیاوازو ناکۆک بوون کهوا له لای گۆره که ی قورنان بخوینن، ووتی: أبو یحیی الناقد
همواتی به مندا ووتی: گویم له الحسن کویری الجروی بوو ووتی: به لای گۆری
خوشکه که مدا تیپه پیم، سووړه تی (تبارک) هم له لای خویند {واته: سووړه تی الملک}
کهوا نهو باسی ده کرد، جا پیاویک هاته لام ووتی: من خوشکی تۆم له خه ودا بیینی
دهیوت: خودای گه وره پاداشتی چاکه به ابا علی بداته وه، کهوا سووړم له
سووړه ته که ی بیینی که خویندی.

الحسن کویری المیشم بو منی باس کرد، گویم له ابا بکر کویری الأطروش کویری
کچی ابي نصیر کویری التمار بوو دهیوت: پیاویک پۆژی ههینی ده چیته لای گۆری

(۲۸) سرجاره ی پیشور: ۱۹۲.

(۲۹) شرح الصدور: ۴۰۳.

دايكي و سوپره تي (يس) ده خوینیت، هندیك رۆژتکی دیکهش هات سوپره تي (یس)ی خویند، پاشان ووتی: نهی خودایه من پاداشتی نهو سوپره تهم دابهش کرد بۆ هه موو نه هلی گۆرستانه که، کاتیک رۆژی ههینی دیسان چوو هه سهر گۆره که نافره تیک هاته لای، ووتی: تۆ کوپری فلان نافره تی؟ ووتی: به لای، نافره ته که وتی: کچیکم ههیه لیتره مردوو له خهومدا بینیم له سهر لیواری گۆره کهی دانیشتوو، جا ووتم: بۆچی لیتره دانیشتوی؟ کچه کهم ووتی: کهوا کوپری فلانه نافره ت هاته سهر گۆری دايکی و سوپره تي (یس)ی خویند، جا پاداشتی خیره کهی کرده سهر هه موو گۆرستانه که، له وکاته دا رۆحمان شارام بووه، یان خودای گهوره لیتمان خویشوو، یان شتیک لهو بابتهیه.

ههروه ها له النسانی و له هه دیسکی معقل کوپری یسار المزنی دا، نهویش له پیغه مبهر (درودی خوی له سهر بیئت)، کهوا ده فره موویت: (اقرؤوا ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاکُمْ) (٣٠). واته: (سوپره تي ((یس)) له سهر مردوو کانتان بخوینن) نه مهش له وانهیه مه بهستی بیئت له خویندنه وهی قورشان له کاتی گیانه لاو له سهره مهرگ دابیئت و له لای ناماده بیئت، وهک نه وهی ده فره موویت: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (٣١). واته: (مردوو کانتان تهلقین دهن یاخود فیری بکهن به لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، نه مهش له وانهیه مه بهستی بیئت له: خویندنه وهی قورشان له لای گۆره کان بیئت، فره موود دی یه که میش په سه ندرته له بهر ته مه هزیانه:

یه کهم: نه مهش هاوتایه له گه ل نه مه فره مووده یه: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). دووه: سوودو که لکی بۆ مردوو که به خویندنه وهی نهو سوپره ته نه مهی تیایه له یه کتاپه رستی و گه پانه وه بۆ لای خودای گهوره و مژده پیدانه به به هشت بۆ خاوهی باوه ربوون به تاک و ته نیایی خوداو به خته وهی نهو که سهی مردوو کهی لی مردوو

(٣٠) سنن أبي داود (٣١٢١)، ره مسند أحمد: ٢٦/٥.

(٣١) سنن أبي داود (٣١١٧)، وه ابن ماجه (١٤٤٥)، ره مسند أحمد: ٣/٣.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وهك خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾. واته: (خۆزگه قهومه کهم بیانزانیایه سه رته نجامی نیمان چۆنهو کهوتوومه ته ناو چ نازو نیعمه تیکه وه* بههۆی نهوه که پهروه ردگارم لیم خوشبووهو خستمیه ریزی ریز لیگیراوانه وه) نه مهش مزگینی ده داته پۆح بهم کارو کرده وانهی که نه نجامی داوه بۆیه خوای گهوره حهز ده کات پیسی بگات وه نه ویش حهز ده کات به خودای گهوره بگات، چونکه نهو سووپه ته دلای قورنانه^(٣٢). تاییه ته ندیه تیککی سه رسوپه پنه ری هه یه له خویندنی نهو سووپه ته له لای مردوو.

أبو فرج کوپی الجوزی باسی کردووه ده لیت: ئیمه له لای باوکمان بووین که پیاویتی که به ته مه ن بوو، له سه ره مه رگدا بوو، له دوا کاتدا سه یری ناسمانی کردو پیکه نی، ئینجا ووتی: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾ (یس: ٢٦-٢٧) و نه مری خوای کرد^(٣٣).

سئ یه م: نه مه کارو کرده وه یه کی خه لکه وه دابو نه ریتیکی کۆن و نوئی نه وانه کهوا سووپه تی (یس) له سه ر مردوو ه کانیان ده خوینن.

چواره م: سه حابه کان ﷺ نه گهر تیبگه یشتان لهو فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ: (اَقْرُوا) ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاكُمْ، نهوا له سه ر قه بره کان ده یان خویند، کاتیک نه وینان به جی ده هیشت، نهو کارهش شتیکی ناسایی و به ناویانگ بوو له نیوانیاندا.

پینچه م: که لک و سوودیشی به گوی گرتنی له خویندنی سووپه ته که وه دل و بیرو هوشی ناماده و جیگیر ده بیت له کاتی خویندنه وهیدا له دوا ساته کانی له دونیادا نه مهش مه به سه ته که یه، به لām خویندنه وهی له سه ر قه بره که ی، نهوا هیچ پاداشتیکی

(٣٢) سه یری: سنن الترمذی (٢٨٨٧) بکه.

(٣٣) سه یری: کتبی (الثبات عند المات) له ابن الجوزی لایحه: ١٨١ بکه.

۹۰ ح ..... لِلإِبنِ قَیمُ الجوزِیَّة

نابیت، چونکه پاداشت یان به خویندنه وهی قورثانه یاخود به گوئی گرتنه، نه مهش کارو کرده وهیه که بیگرمان پچراوه له مردوودا.

ههروهها الحافظ أبو محمد عبدالحق الأشبیلی له سهه نه مهدا لیکیدا وه ته وه ده لیت: نه وهی هاتووه کهوا باسکراوه که مردووه کان پرسیار له زیندووه کان ده که نه و قسه و کاره کانیا ن ده زانن، پاشان ووتی: أبو عمر کوری عبدالبر له هه دیسیکی ابن عباس باسیکردووه، له پیغه مبهه عليه السلام: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَمُرُّ بِقَبْرِ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ كَانَ يَعْرِفُهُ فَيَسْلِمُ عَلَيْهِ إِلَّا عَرَفَهُ وَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ) ^(۳۴). واته: (هیچ پیاوێک نیه کاتیک به لای گوژی برا نیمانداره کهی تیده په پیت و دهیناسیت و سهلامی لیده کات نیللا مردووه که دهیناسیت ته وه وه لامی سهلامه کهی ده داته وه). نه مه هه دیسه له آبی هورهیره ریوایهت کراوه ده فهرموویت: (إِنْ لَمْ يَعْرِفْهُ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). واته: (به لام نه گهر نهیناسیت و ته نها سهلامی لیبکات نهوا وه لامی سهلامه کهی ده داته وه).

ده لیت: له عایشه عليها السلام ریوایهت کراوه، کهوا ده لیت: پیغه مبهه عليها السلام فهرموویت: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ فَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْنَسَ بِهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(۳۵). واته: (هیچ پیاوێک نیه کاتیک سهردانی گوژی برا کهی ده کات و له لای داده نیشت نیللا هۆگرو هاوړتی ده بیت تاوه کو هه لده ستیت).

أبو الحافظ أبو محمد لهو باب ته دا ناره زایی ده برپیووه به وهی أبو داود له (سنن) هه کهی له هه سیکی أبو هورهیره ریوایهتی کردووه ده لیت: پیغه مبهه (درودی خوای له سهه بیت) فهرموویت: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَسْلِمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ

(۳۴) سهیری: فیض القدير: ۴/ ۴۸۷، وه شرح الصدور: ۲۷۳ بکه، نه مه هه دیسه له پینشه کی کاروباری په کهم لهو په مرتکه دا باسکراوه.

(۳۵) شرح الصدور: ۲۷۳.

۹۶ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

عَلَيْهِ السَّلَام) ^(۳۶). واته: (هیچ کسینک نیه کاتیک سلامم لی دهکات نیلا خودای گهوره پوچه کهم بو ده گه پینیتته وه تا وه کو وه لامی سلامه کهی ده ده مه وه).
 ووتی: جا سلیمان کوری نعیم ده لیت: پیغه مبهرم ﷺ له خه ودا بینی ووتم: نهی پیغه مبهری خودا، نایا نه وه که سانهی دینه لات و سلامت لی ده کهن وه لامیان ده ده یته وه؟ فهرموی: (نعم وأرد علیهم). واته: (به لی وه لامیشیان ده ده مه وه).
 پیغه مبهرم ﷺ فیری ده کردن کاتی ده چنه گورستانه کان بلین: (السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ) ^(۳۷).

ده لیت: نه مهش به لگه یه له سر نه وهی کهوا مردوو ده زانیت کی سلامی لیده کات و کی دوعاشی بو ده کات.

أبو محمد ده لیت: له لایه ن فضل کوری الموفق باسکراوه ده لیت: من ده چوومه سر گوری باو کم جار له دوی جار زیاتریش له مه، جا پوژیک ته رمیکم دیت له گورستانه که کهوا به خاکیان ده سپارد، منیش په لهم بوو بو هندی کاری پیوستی و نه گه پامه وه، جا کاتیک شو داهات له خه ودا بینیم، پی ووتم: نهی کوره کهم، بو نه هاتیه لام؟ پی ووت: بابه گیان، نایا تو ده زانیت کهوا من دیم بو لات؟ ووتی: نا سویند به خودا کوره کهم، هیشتا چاوم له تزیه کاتیک له هه یوانه که ده ده چیت تا وه کو ده گه یته لام و له لام داده نیشیت و هه لده ستیت ^(۳۸).

ابن ابی الدنيا ده لیت: ابراهیم کوری بشار الکوفی بوی گپرامه وه ووتی: الفضل کوری الموفق بومی گپرایه وه جا باسی چپوژکه کهی کرد ^(۳۹).

(۳۶) سنن أبو داود (۲۰۴۱).

(۳۷) سیری: موسلم (۹۷۴) بکه، نه مه دیسهش باسکراوه.

(۳۸) أحوال القیور: ۲۰۴.

(۳۹) المناجات: ابن ابی الدنيا: ۳۰-۳۱.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

له عمرو کوری دیناره وه وه رگیراوه ده لیت: هیچ مردوویه ک نیه نیلا ده زانیت
کهوا له پاش خوی خانه وادهی سهردانی ده کهن، کهوا نهوان دهیشون و کفنی
ده کهن، نهویش سهیری نهوان ده کات^(٤٠).

له مجاهد وه رگیراوه کهوا ده لیت: پیاو به کار و کردهوه چاکه کانی کوره کهی، له
گوره کهیدا مژدهی پیّ ده دریت له دواي خویدا^(٤١).

***

{ له په سند کردن و باشزانی نی ته لقین کردنی مردوو له ناو گوردا }

ههروه ها به لگهش له سر نه مه نه وهی ده کریت کرده ویه کی کونی خه لکه و تا کو
نیستاش له ته لقین کردنی مردوو له ناو گوره کهیدا، نه گهر چی گویشی لیبت به لام
هیچ که لک و سوودی بوی نابیت و بیّ نه غما مه، له باره ی نه مه پر سیار له نیما می
أحمد ﷺ کرا به باشزانی نی، و نهو ناره زایی له سر نهو کاره ده بری.

له هه دیسیکی لا وازدا ریوایت ده کریت کهوا الطبرانی له (المعجم) کهی باسی
ده کات له هه دیسیکی ابي امامه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (إِذَا مَاتَ
أَحَدُكُمْ فَتَوَيَّمْ عَلَيْهِ التُّرَابَ فَلْيَقُمْ أَحَدُكُمْ عَلَى رَأْسِ قَبْرِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا فُلَانُ ابْنَ
فُلَانَةٍ فَإِنَّهُ يَسْمَعُ وَلَا يَجِيبُ، ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فُلَانُ ابْنَ فُلَانَةِ الثَّانِيَةِ، فَإِنَّهُ يَسْتَوِي قَاعِدًا،
ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فُلَانُ ابْنَ فُلَانَةٍ يَقُولُ: أُرْسَدْنَا رَحِمَكَ اللَّهُ وَلَكُنْكُمْ وَلَا تَسْمَعُونَ، فَيَقُولُ:
اذْكُرْ مَا خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّكَ
رَضِيتَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا، فَإِنَّ مُنْكَرًا وَتَكْوِيْرًا
يَتَأْخُذُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهَا وَيَقُولُ: انْطَلِقْ بِنَا، مَا يَقْعِدُنَا عِنْدَ هَذَا وَقَدْ لَقِنَ حِجَّتَهُ؟

(٤٠) شرح الصدور: ١٣٩.

(٤١) أحوال القبور: ١٩٨.

٩٥ ح - ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

وَيَكُونُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حَجِيجَهُ دُونَهُمَا). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا لَمْ يَعْرِفْ أُمُّهُ؟ قَالَ: ((يَنْسَبُهُ إِلَى أُمِّهِ حَوَاءَ))^{٤٢}.

واته: (نه گهر يه کيک له نيوه مرد کاتي خوځتان به سهریدا کرد با يه کيکتان له سهر گوره که ي بوه ستيت، پاشان بليت: نه ي فلاني کوري فلانه نافرهت، جا نه و له پيوه ده وستيت، پاشان ديسان بليت هوه: نه ي فلاني کوري فلانه نافرهت مردوه که ده ليت: ريتمايمان بکه ره همتي خودات ليت به لام نيوه گويتان لي ناييت، با ليت: به بير خوت بينه وه به وي که له دنيادا ده رجوويت (شهادة أن لا إله إلا الله وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه تو رازي بوويت به و خودايه که په روه دگارت بيت، به ئيسلاميش ثاين و ريباز بيت، و به محمد پيغه مبهرت بيت، و قورثانيش په يام و پيشه وات بيت، جا مونکيرو نه کير کهوا دوو فرشته ي پرسيا رکهرن يه که له دواي يه کدا دين جا ده لئين: بومان ههسته وه، کي يه کهوا له لاي نه و دامانده نيشيني که ته لقين دراوه؟ نه و کاته خوداو پيغه مبهره که ي ده بيت ه پشته و په ناي نه و بينجگه له وان) نينجا پياويک ووتی: نه ي پيغه مبهري خوا، نه گهر دايکي نه ناسرا؟ فره موي: (نه و کاته ده گهر ندرت هوه بو دايکي هوا).

جا نه گهر نه و هه ديسه نه ش سملترا، نه و ده بيت له و کاره به رده و ام بيت له گشت گيژه لوو که و کوسپو ته گهره يه که به ي نينکاري کردنيکي ته و او له و کاره دا. هه روه ها ابو داود به ئيسناديکي (خراب نيه) رپوايه تي کردوه کهوا پيغه مبهر (درودي خواي له سهر بيت) ناماده ي تهرمي پياويک بسو، کاتيک ناشتيان فره موي: (سَلُّوا لِأَخِيكُمُ التَّيْبِتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسَالُ)^(٤٣). واته: (سه لام له برا که تان بکه نه و دل و دهروني جينگير بکه نه چونکه نه و ئيستا پرسيا ري لي ده کريت).

^{٤٢} - مجمع الزوائد: ٣٢٤/٢.

(٤٣) سنن أبي داود: (٣٢٢١).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پيغه مبهري ﷺ هه والي داوه كهوا ئيستا پرسياړی لی ده کړیت، و نه گهر
پرسياړشی لی بکړیت نهوا گوئی له تهلينه که ده بیت.

ههروه ها له پيغه مبهري ﷺ وهرگراوه كهوا ده فرمويت: (أَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرَعَ
نَعَالِهِمْ إِذَا وَلَّوْا مَنْصَرِفِينَ). واته: (مردوړ گوئی له دهنگی نه عله کانيانه کاتيک
نهوی به جی ده هیلن).

عبدالحق له هه نديک پياوچاگان باس ده کات و ده لیت: براه کم مرد، له خه ومدا
بينيم و وتم: نهی براه کم، حالت چۆن بوو کاتيک له گۆره که ت داندرایت؟ ووتی:
کو مه ليه که ناگريان بو هیتام جا نه گهر دوعا خوازتيک دوعای بو نه کردبام به هيلاک
ده چوړم^(٤٤).

ههروه ها شبيب کورې شيبه ده لیت: دايکم له کاتي سه ره مه رگدا وه سيه تی
کردم، ووتی: نهی کورپه کم، نه گهر منتان ناشت نهوا له لای گۆره کم به سته،
بلې: نهی دايکی شبيب، بلې لا إله إلا الله، جا کاتي ناشتمان له لای گۆره کم
وه ستام و وتم: نهی دايکی شبيب بلې: لا إله إلا الله، پاشان روښتم، کاتيک شهو
داهات له خه ومدا بينيم ووتی: نهی کورپه کم، خهريک بوو به هيلاک بچم نه گهر تو
به لا إله إلا الله فريام نه که وتبايت، نهی کورپه کم به راستی تو وه سيه ته کمى منت
به جی گهياند^(٤٥).

ابن أبي الدنيا باسده کات، له قماضر کچی سهل خيزانی أيوب کورې عيينه
ده لیت: سفيان کورې عيينه له خه ودا بينی، ووتی: خودای گه وره پاداشتی چاکه ی
أيوبی برام بداته وه، به راستی زور سه ردانم ده کات كهوا نه مړوش له لام بوو، جا
أيوب ووتی: به لې نه مړو چوومه گۆرستان چوومه لای گۆره کمى^(٤٦).

(٤٤) أحوال القبور: ٤٩.

(٤٥) المناجات: ٣٠.

(٤٦) أحوال القبور: ٢٠٤.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

له عماد كوری سلمة ده گپږدریته وه، له ثابت، نهویش له شهر کوری حوشب کهوا
الصعب کوری جثامة و عوف کوری مالک برا برون، صعب به عهوفی ووت: براکهم
هر یه کیکمان پیش نهویر مرد با نهوی دیکه بیته لای و چاودیتری بیته، ووتی:
نایا نه مه ده بیته؟ ووتی: به لئی، جا صعب مرد، عهوف له خه ودا بینی وه که نهو
وابوو بچیته لای، ووتی: ووتی: نهی براکهم، ووتی: به لئی، ووتی: چیتان لیکرا؟ ووتی
پاش نار هه تی و گرفتیکي زور لیمان خۆشبوو، ووتی: جا پارچه یه کی ره شم له
گهر دنی دیت، ووتی: نهی برا نه وه چیه؟ ووتی: ده دینارم له فلانه جووله که
وهرگرتبوو، وا له گیر فاندایه برۆ بیده ری، بزانه براکهم هر شتیک رووی دابیته
له ناو بنه ماله کهم پاش مردنم نیللا هه واله که ی به من گه یشتوه هه تاکو
پشیل یه کمان هه بوو لهو رۆژانه مردوه، بزانه کچیکم هیه پاش شش رۆژی دیکه
ده مریت برۆ نامۆژگاری چاکه ی بکه.

جا کاتیک نه مانه هاته دی ووتی: نه مه ته نهها فیتر کاریک هیه، چوومه لای
خیزانه که ی، ووتیان: به خیر بیته عهوف ناوا بهم شیوه وازتان له براکته تان هیئاوه؟
بۆچی نزی کمان نه که وتویتی وه له وه ته ی صعب مردوه ووتی: بیانوم هیئایه وه
وه کو خه لکی، جا سهیری هه گبه که یم کردوو هیئامه خواره وه نه وه ی تیای بوو درم
هیئا، جا پینچراوه یاخود تووره گه یه کم بینی کهوا دیناره کانی تیدابوو، ئینجا
به دوا ی جووله که کهدا گه رام، پیم ووت: نایا تو هیچ شتیکت له سه ر صعب هیه؟
جووله که که ووتی: خوا ره حم به صعب بکات نهو له هاوړیکانی پیغه مبه ر ﷺ
بوو نه مه بۆ نه وه، ووتی: پیم بلئی، ووتی: به لئی، ده دینارم پیی دابوو، جا پاره کهم
گه رانده وه بۆ نهو، ووتی: سویند به خوا نه مه ش له پیاو ماقوولی و پیاو چاکي نه وه،
ووتی: ووتی: نه وه یه کینکیان.

ووتی: جا ووتی: نایا هیچ پرووداوێک هیه له ناو ئیوه له پاش مردنی صعب
پرویدابیته؟ ووتیان: به لئی، نه مه له ناو ئیمه پرویداوه، وه نه مه ش پرویداوه، ووتی:

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتم: باسی بکهن، ووتیان: بهائی پشیلهدیهک لهو رۆژانه مرد، جا ووتم: نه مه دووه میان.

ووتم: کوا کچی براهه؟ ووتیان: یاریده کات، جا چوومه لای و دهستم به سه ری داهینا، کهوا نهو تای لیبوو حالی زۆر شپرزه بوو، نینجا ووتم: نامۆزگاریم کرد به کاری چاکه، جا پاش شهش پۆژکچه که وهفاتی کرد^(٤٧).

نهمهش له زیره کی و تیگه یشتنی عهوفه عنه، که نهو له سه حابه کان بوو له کاتیکدا وهسیهتی الصعب کوری جاشمتی جی به جی کرد له پاش مردنی، جا راستی و دروستی قسه کهی نهوی زانی سه بارهت بهو ده دینارهی که صعب پیی گووت کهوا له گیرفانی دایه، پاشان پرسیری له جووله که که کرد، نه مهش هاوشیوه بوو له گهل نهو خهونهی که بینی بووی، نینجا عهوف دروستی کاره کهی یه کلایی کردهوه، جا پاره کهی دا به جووله که که، نه مهش تیگه یشتنی که که شایانی تیگه یشتووترین خه لکه، و زانترینیان، نه مانه سه حابه کانی پیغه مبهرن عليه السلام، رهنگه زۆریه ی نهوانه ی له پاش نهواندا دین نینکاری نهوه ده کهن و ده لئین: چۆن دروسته بۆ عهوف کهوا نهو پارانه بگه رینیتسه بۆ جووله که که له خهوا بینوویهتی له کاتیکدا صعب نهو پارانه ی به هه تیوه کانی و مال و منداله کانی خۆی به جی هیشتوه؟ وه هاوشیوهی نه م تیگه یشتن و شار دزایی یه کهوا خودای گه وره تاییه تی کردوه بۆ نهوان جگه له خه لک چپۆکی ثابت کوری قهیس کوری شماس، کهوا عومه ر کوری عبدالبرو هه ندیکی تر باس ده کات، أبو عمر ده لئیت: عبدالوارث کوری سفیان بۆمانی گیرایه وه، نهویش له قاسم کوری أصبغ، نهویش له أبو الزنباع روح بن الفرج، نهویش له سعید کوری عفیر و عبدالعزیز کوری یحیی المدنی، نهوانیش له مالک کوری نه نهس، نهویش له ثابت کوری قهیس کوری شماس: کهوا پیغه مبهرن عليه السلام

(٤٧) شرح الصدور: ٣٥٢.

۱۹۸ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

پننى فهرمووه: (يا ثابت، اما ترضى ان تعيش حميداً وتقتل شهيداً وتدخل الجنة؟). قال مالك: فقتل ثابت بن قيس يوم تاقية شهيداً واته: (نهى ثابت، نيا رازى نابيت ژيانىكى سهره رزو سواسگوزار بژيت و به شهيدى مريت و بجيته به هشت؟) مالك ووتى: جا ثابت كورى قهيس له (يوم اليمامة) نهو پوژهى خوا وويستى له سهر بوو شهيد كرا.

أبو عمر دهليت: وا هيشام كورى عمار رپوايه تى كردووه، نهو يش له صدقه كورى خالد، دهليت عبدالرحمن كورى يزید كورى جابر بزمانى گپرايه وه ووتى: عطاء الخراسانى بومى گپرايه وه ووتى: كچى ثابت كورى قهيس كورى شماس بو منى گپرايه وه، ووتى: كاتيك نهى نايه ته دابه زى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ {الحجرات: ۲}

واته: (نهى نهو كه سانهى باوه پرتان هيناره، دهنگتان به سهر دهنگى پيغه مبهري عليه السلام به رز مه كه نه وه له كاتى گفست و گوډا)، باوكى هاتموه ماله كه مى خوئى، جا ده رگاي له سهر خوئى قه پات كرد، له وكاته دا پيغه مبهري عليه السلام پنى زانى، به دوايدا ناردى و له م باره يوه پرسى ازى ليكرد، ووتى: من پياوئكم دهنگم به رزو گه وره يه ده ترسم كارو كرده كه انم به فيرژ بروت، جا پيغه مبهري عليه السلام فهرمووى: (لَسْتُ فِيهِمْ بَلْ تَعِيشُ بِخَيْرٍ وَتَمُوتُ بِخَيْرٍ). واته: (تو له وان نيت به لكو به خير و چاكه ده ژيت و به خيرو چاكهش ده مريت).

ههروه ها كچى ثابت كورى قهيس كورى شماس دهليت: پاشان خوداى گه وره نهى نايه ته مى دابه زانند: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَأُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ {لقمان: ۱۸} واته: (بهراستى خوا نهو كه سانهى خوئى ناويت كه خو هه لكيش و فخر فروش و فيزاوين) جا ده رگاي له سهر خوئى پيوه دا، جا ده ستى به گريان كرد، خوئى له پيغه مبهري عليه السلام وون كرد، نينجا پيغه مبهري عليه السلام به دوايدا ناردى و هه والى پرسى، ووتى: نهى پيغه مبهري خوا، من جوانيم خوش ده ویت، و همز ده كه م خرم له ناو قه ومه كه م

٩٥ ح ..... لِلإِبنِ قِیمُ الْجَوزیَّةِ

وونکەم، جا پیغه مبهەر عليه السلام فەرمووی: (لَسْتُ مِنْهُمْ بَلْ تَعِيشَ حَمِيداً، وَتَقْتُلَ شَهِيداً، وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ) ^(٤٨). واتە: (تۆ له‌وان نیت به‌لکو به ژيانیکی گه‌وره‌و سوپاسگوزار ده‌ژیت، و به شه‌هیدی ده‌مریت، و ده‌چیت به‌هه‌شت).

هه‌روه‌ها کچی ثابت ده‌لیت: جا کاتیک (یوم الیمامه) بوو باوکم له‌گه‌ل خالیدی کوری وه‌لید ده‌رچوو بۆ موسه‌یلهمه، کاتیک پیتی گه‌یشتنو بۆیان ده‌رکه‌وت ثابتو سالم که خاوریی أبو حذیفه‌ بوون ووتیان: نه‌مه چیه‌ نیتمه له‌گه‌ل پیغه مبهەر عليه السلام شه‌رمان ده‌کرد. پاشان هه‌ریه‌که‌یان چالیک لی‌دا، نینجا خۆیان جیگیر کرد به‌شه‌ر هاتن تاوه‌کو کوژران، نه‌و رۆژه له‌لای ثابت قه‌لغانیکی به‌نرخ هه‌بوو، پیاویک له‌ موسلمانان نووست له‌ خه‌ویدا ثابت دیتسه لای، پیتی ووت: پینماییت ده‌که‌م به‌ وه‌سیه‌تیک، نه‌که‌یت بلنیت نه‌وه خه‌ونه، له‌پیری نه‌که‌یت، کاتیک من کوژرام پیاویک له‌ موسلمانان به‌لامدا تیپه‌ری، قه‌لغانه‌که‌ی منی برد، ماله‌که‌ی له‌ دووری خه‌لکه، له‌لای ماله‌که‌ی نه‌سپیک لی‌یه به‌ گوریسیکی گرژ به‌ستراوه‌ته‌وه له‌و قه‌لغانه‌که داپۆشراوه، و له‌سه‌ر داپۆشراوه‌که‌ش زینیک هه‌یه، برۆ لای خالد بانه‌و به‌دوای قه‌لغانه‌که‌مدا بگه‌رێ و بیباته‌وه، و کاتیک چوویه مه‌دینه برۆ لای خه‌لیفه‌یه‌کی پیغه مبهەر عليه السلام، به‌ مانای: أبو بکر الصدیق، پیاوه‌که هاته لای خالدو پیتی راگه‌یانده، جا به‌دوای قه‌لغانه‌که‌دا گه‌راو هینایه‌وه، جا نه‌بو به‌کر باسی له‌ خه‌ونه‌که‌ی کردوو وه‌سیه‌ته‌که‌ی به‌ دروست داناو ووتی: هیچ که‌سیک نانا‌سم وه‌سیه‌ته‌که‌ی له‌پاش مردنیدا بریاری له‌سه‌ر بدریت جگه له‌ ثابت کوری قه‌یس رضی اللہ عنہ ^(٤٩). نه‌وه‌ی نه‌بو عومه‌ر باسی کرد کۆتایی هات.

جا خالدو نه‌بو به‌کری صدیقو نه‌و سه‌حابه‌یه‌ی له‌گه‌لیدا بوو ریکه‌وتن له‌سه‌ر کارکردن به‌و خه‌ونه، وه جی‌به‌جی کردنی وه‌سیه‌ته‌که‌ی و سه‌ندنه‌وه‌ی قه‌لغانه‌که له‌

(٤٨) الاستعاب: ١/ ١٨٣.

(٤٩) جمع الزوائد: (٩/ ٣٢٠)، وه شرح الصدور.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهستی نهو کهسهی داگیری کردبوو، نه مهش ره سه نترین و پوختترین تیگه یشتنه له ناین.

نه گهر بهاتایه أبو حنیفه و أحمد و مالک پازیبان به قسهی داواکراو له هردوو هاوسره که نهوا به بی نهویر چاک نه ده بوو بیته خیر و سه ده قه بو خیزانه کهی، نه مهش باشتیرنانه، وه بیگومان خودای گه و ره یاسای بو سنووری نافرهت داناه به باوه پهنانی ژنو میرد به وهی له نیوانیاندايه، نه مهش ناشکراترین به لگه یه له سه ر پاسگویی پیاوه که.

خودای پاک و بیگمرد یاسای داناه بو پازی بوونی هردوو داواکراو له سه ر وازهینانی مردوه کانیا ن نه گهر له سه فهدا مرد، و وه سیه تکره به دوو پیای ناموسلمان وه ک شایهت، جا میراتگره که به سه ر خیانه تی هردوو وه سیه تکراره که دا چو به وهی که نهوا سویند به درو به خودا ده خوڼ و مافی نهوان بو خوڼیان ده گه پیننه وه، ده بیت دوو که سی دیکه له خزمی نزیکي مردوه که بیت له جیاتی نهوان ناماده بکریڼ که شایه تی نهوان له شایه تی دوو پیاوه کهی تر راست و دروستر بیت، و نه مهش خودای گه و ره له کوڼایی سوورپه تی (المائدة) دایبه زاندووه، له کوڼایی قورئانیشه که دابه زیووه، نه مهش سه حابه کان په پره ویا ن کردووه له پاشان کاریان پیگردووه.

له سه ر نه مهش کارکردنی سه ر ژکیکی دادپه روه ر له ده رهینانو وهرگر تنه وهی شته دزراوه کان له پیای دزو جهرده هه تا زور کهس هیه نینکاری نهو شته ده کات و پالپشتیان ده کات نه گهر شته که یان دزی بیت.

خودای گه و ره قسهی کردووه له باره ی نهو شایه دهی که شایه تی داوه له نیوان یوسفی راستگوو خیزانی عه زیزی میسر کهوا حوکی راستگویی یوسف و درو ی ژنه کهی دا له گه ل نه وهش خزمی نهوان بوون، و خودای گه و ره له م باره یه وه نارپه زایی

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهرنه بیری، به لکو خوی گه وره قسه کانی به به لگه هیتاوه ته وه^(٥٠). پیغه مبه ر عليه السلام هه والی داوه: له پیغه مبه ری خودا سلیمان کوری داود: کهوا حوکمی نیوان دوو نافرته تی کرد که هه ردوویان بانگه وازی نه وه بیان ده کرد که نهو منداله بچووکه له میژده که یه تی و هی نه وه کاتیک ووتی: (أَتُؤْنِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّ الْوَلَدِ بَيْنَكُمَا، فَقَالَتْ الْكُبْرَى نَعَمْ رَضِيتُ بِذَلِكَ لِلتَّسْلِي بِفَقْدِ ابْنِ صَاحِبَتِهَا، وَقَالَتْ الْأُخْرَى: لَا تَفْعَلْ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لَهَا)^(٥١). واته: (چه قزیه کم بۆ بینن تاوه کو منداله که بکه م به دوو پارچه له نیوانتاندا، جا نافرته ته گه وره که ووتی: به لئی من رازیم به مه بۆ دلخۆشکردن به له ده ستدانی کوری خاوه نه که ی، و نافرته ته بچووکه که ووتی: نه م کاره نه که ی چونکه نه مه کوری نه وه، جا کورپه که ی گه پانده وه بۆ نافرته ته گه وره که). نه مه شه فه قه ت و ره حه مت و به زه بی یه که دلی نافرته که پی ی هه ستا که بۆ یه کیکی تر لی داوه، وه به زیندوویی ده مینیتته وه، هه ر نه مه ش چاوه پروان ده کریت.

نه مه ش باشتیرن و دا په روه رترین حوکم و یاسایه، وه شه ریه تی نیسلا میش بریار له سه ر نه م جۆره نمونه یه ده دات و شایه تی له راستی و دروستی ده دات. مه به ستیش له وه لامدان هه ی نه وان هه ی پرسیار ده که ن، و نه گه ر مردو و نه و زانیاریانه ی به دریی و به کورتی زانی، جا زانیاریشی به سه ردانی زیندووان و سه لام کردن لیتی و دوعاو پارانه وه له بۆی له پیشترو شیاو تره.

(٥٠) سهیری نایه ته کانی (٢٨، ٢٧، ٢٩) له سورته ی (یوسف) بکه.

(٥١) موسیلم پرېواوتی کرد وه (١٧٢٠). وه (مسند أحمد) ٢/٣٤٠.

نایا رُوحی مردووه کان به یه کتر ده گهن وه سهردانی یه کتر ده گهن و یه کتر ده دویتنن یا خود نا؟

ههروه ها نه مدهش مهسه له یه کی پیرزوو چاره نووسیکی گه وره یه، وه لآمه کهشی له راستیدا رُوحه کان دوو به شن: رُوحه کانی نه شکه نجه و نازار دهره کان و رُوحه کانی به خشنده و به خته وهره کان، جا رُوحه نازار دهره کان سهرقال و خه ریکن به خویان بهودی له نازارو نه شکه نجه دان و ناپرژینه سهر هاموشوکردنی یه کتر و به یه کتر گه یشتن، به لآم رُوحه شادمان و به خشنده کان که به ندرکراو نین نه مانه ده گهن به یه ک و یه کتر ده دویتنن و سهردانی یه کتریش ده کهن ههروه که له دنیا ده یانکرد، به لآم نه مانه له نه هلی دنیا نین، و ههر رُوحیک له گهل نه و هاورپیه ی ده بیست که کاروکرده و هی وه که نه و بووه، رُوحی پیغه مبه ر عليه السلام له گهل هاورپی ههره به رزه که خودای گه وره یه، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹}. واته: (نه و هی فهرمان به رداری خواو پیغه مبه ر بکات، جا نه وانه له گهل نه و که سانه دا بن (له به ههشتی به ریندا) که خوا نازو نیعمه تی رزانده و به سهریانه دا له پیغه مبه ران و پاستگزیان و شهیدان و پیاوچاکان، نای که نه وانه هاوه ل و هاورپی و هاوده مینکی چاک و بی وینه ن). نه م ژیان و کاروباره جیگیره له دنیا، و له جیهانی به رزه خدا، له جیهانی جهزاو پاداشت دانه وده دا، مرؤفیش له گهل نه و که سه یه که له و سی ژیان و جیهانه دا خوشی ده ویت.

ههروه ها جه ریر ریوایه ت ده کات: له منصور، نه ویش له أبی الصنحی، نه ویش له مسروق ده لیت: سه حابه کانی پیغه مبه ر عليه السلام ده لیت: نه ی پیغه مبه ری خودا له وانه یه نه گهر له دنیا لیت جیا بینه ووه و نه گهر مردی و به رز بوویه ووه بژ سه روی

۹۹ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیمه جاری کی دیکه نعت بیننده، جا خودای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} (۴۲).

الشعبی ده لیت: پیاوینک له نه ساره کان به گریان هاته لای پیغه مبه ر علیه السلام جا فهرمووی: (ما یبیک یا فلان؟). واته: (نهی فلان بوجی ده گری؟) پیاوه که ووتی: نهی پیغه مبه ری خوا، سویند بهو خودایه کی که هیچ خودایه کی دیکه نیه جگه له نهو توّم له خوّم خوشت ده ویتی، وه من له گهل مالّو منداله کمه باسی توّمان ده کردو یادمان ده کردیت بویه هاتوومه خزمهت تا وه کو بت بینم، جا مردنی توو خوّم بیر که وته وه، زانیوومه که من له گه لت کو نایموه تهنها له دنیا دا نه بیت، وه تو له گهل پیغه مبه راندا بهرز ده بته وه، و زانیوومه کاتیک ده چمه به هشت مه نزل گایه کم له مه نزل گای تو نزمته، جا پیغه مبه ری خودا علیه السلام هیچ وه لامی نه داوه، نهو کاته خودای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} تا وه کو ده فهرموویت: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ غَلِيماً﴾ {النساء: ۷۰}.

خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ {الفجر: ۲۷-۳۰}. واته: (نهی خاوه نی دلّو دهروونی پر له نارامی، بگه ریژه بو لای پهروه ردگارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیه، ده بچوره ریژی بهنده چاکه نازدارو به ریژه کانسه وه، بچوره به هشته خوشه رازوه که مه وه) به مانای: بچو بو لای بهنده چاکه کان و له گه لیاندا به، نه مهش له کاتی مردندا به رّوح ده وتریت.

(۴۲) سمیری: تفسیری قرطبی (۵/ ۲۷۲) بکه.

٩٧ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

له چیرۆکی شه ورۆی پیغه مبه‌ر ﷺ له هه‌دیسێکدا عه‌بدوڵلای کوری مسعود ده‌لێت: کاتێک شه‌وره‌و به‌ پیغه مبه‌ر ﷺ کرا به‌ ابراهیم و موسا و عیسا گه‌شت ﷺ، باسی رۆژی دوايان کرد، له‌ ابراهیم ده‌ستیان پێکرد پرسیاریان له‌و باره‌یه‌وه‌ لێکرد به‌لام له‌باره‌ی رۆژی دوايی هیچ زانیاری نه‌بوو، پاشان پرسیاریان له‌ موسا کرد ئه‌ویش هیچ زانیاری له‌سه‌ری نه‌بوو، تاوه‌کو پرسیاره‌که‌یان برده‌ لای عیسا ﷺ.

جا عیسا فهرمووی: خودای گه‌وره‌ په‌یمانی داومه‌تی به‌ ده‌نگێکی نزم و له‌سه‌رخۆ، جا باسی ده‌رچوونی ده‌جالی کرد. فهرمووی: داده‌به‌زم و ده‌یکوژم، له‌وکاته‌ خه‌لکی ده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌ وولاتی خزیان په‌نجوج و مه‌نجوج پینشوازیان لێ ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ له‌ هه‌موو به‌رزایی و کون و که‌له‌به‌ریکه‌وه‌ داده‌به‌زن، به‌لای هیچ ئاوێکدا تیپه‌رنابن ئیلا ده‌بۆنه‌وه‌، و به‌ لای هیچ شتێکدا تیناپه‌رن ئیلا تێکی ده‌ده‌ن و خرابی ده‌که‌ن، ئینجا خه‌لکه‌که‌ هانا بۆ لای من دینن و منیش داوای یارمه‌تی له‌ خودای گه‌وره‌ ده‌که‌م جا ده‌یاغریتی، و له‌به‌ر بۆنی پیسی ئه‌وان زه‌وی پر ده‌بی، دیسان هات و هاوار بۆ لای من ده‌هینن جا له‌ خودا ده‌پاریمه‌وه‌، له‌وکاته‌دا خودای گه‌وره‌ له‌ ئاسماندا بارانیکی ده‌نیری و ئاوه‌که‌ لاشه‌کانیان هه‌لده‌گری و ده‌یانبات، فریایان ده‌داته‌ ناو ده‌ریا، پاشان چیاکان ده‌ته‌قنه‌وه‌، زه‌ویش وه‌ک پیسته‌می خۆشکراو راده‌خه‌ری و فراوان ده‌بی، جا خودای گه‌وره‌ په‌یمانی نه‌وه‌ی پێداوم و هه‌رده‌بی، جا رۆژی دوايی له‌لای خه‌لک وه‌ک سکپینکی ته‌واوکه‌ر له‌ نان و ساتایه‌ که‌س نازانی و که‌ی له‌ ناکاو بۆیان دیت و له‌ دایک ده‌بی تايا به‌ شه‌و یان به‌ رۆژ ده‌بی. الحاکم وه‌ البیهقی باسیان کردوه‌ (٤٣).

• نەمەش دەقیكە لە یەكتر دوواندن و گەشت و گۆز کردنی پۆلەکان
خودای پاك و بێگەرد هەوالتی داوێ لەبارەیی شەهیدەکان کەوا نەوان زیندوون و
لەلایەن خودای گەورەوێ پزق و پۆزیسان پێدەدری، و نەوان مژدە دەدەنە نەو
کەسانەیی کە هێشتا پێیان نەگەشتوون لەدواوەی نەواندان، نەوانە مژدە دەدەن بە
بەخشندەو چاکەیدەکان لەلایەن خودای گەورەوێ بۆ نەوان دانراو، و نەمەش بەلگەییە
لەسەر بەیەكتر گەشتنیان لە سێ پووەو، یەكەمیان: نەوان لەلایەن خودای
گەورەوێ پزق و پۆزیسان پێدەدری، نەگەر زیندووش بن دەبێت بەیەكتر بگەن.
دووەمیان: نەوانە بێگومان مژدە دەدەنە براکانیان بە هاتن بۆ لایان و بەیەكتر
گەشتنیان. سێ یەمیان: ووشەیی مژدە بەیەكتر دەدەن لە زمانەوانیدا بەمانای
نەوانە یەك بۆ یەكتر مژدە دەنێرن وەك لەگەڵ یەكتر تێكەڵ بوون.

هەر وەها لەم بارەییەوێ ژۆر قسە کراو...

جا لەوانە: کەوا صالح کورپی بشیر باسیکردووە، دەلێت: لەپاش مردنی عطاء
السلامی لەخەودا بینیم، پێم ووت: خوا پەحمەت پێی بکات لە دنیادا هەردەم خەمبار
بوویت، جا ووتی: سوێند بەخوا لێرەدا پاداشتەكەم بە خوشی و شادمانیەکی
نەپراوێ، جا پێم ووت: تۆ لە چ پلەو پایەییەك دای؟ ووتی: لەگەڵ نەو کەسانەدام
کە خودای گەورە ناز و نیعمەتی پێشاندووە بە سەریاندا لە پیغەمبەرانی و پاسگۆزیانی و
شەهیدانی و پیارچاکاندا^(٤٤).

وێ عەبدوللای کورپی المبارک دەلێت: (سفیان الثوری)م لە خەودا بینم، پێم ووت:
خودای گەورە چی لێکردی؟ ووتی: گەیشتم بە محمەد کۆمەڵە کەیی^(٤٤).

صخر کورپی راشد دەلێت: لە پاش مردنی عەبدالله کورپی المبارک لە خەودا بینیم و
پێم ووت: ئایا تۆ نەمردوویت؟ ووتی: بەلێ، ووتم: ئەو خودای گەورە چی لێکردی؟

(٤٤) المناجات ژمارە (٥٦)، وێ سیری: صفۃ الصفوة (٣/ ٣٣٠) بکە.

(٤٥) المناجات ژمارە (٤٤).

٩٥ ح - لالابن قيمّ الجوزيّة

ووتی: خودای گه‌وره لیم خۆش بوو لیتخۆشبوونیک که هه‌موو تاوانیکی ده‌وره داوه. ووتم: ئەه‌ی سفیان الشوری؟ ووتی: به‌خ به‌خ ئەو له‌گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌دایه که خودای گه‌وره نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ر پێژاندوون له‌ پێغه‌مبه‌ران و راست‌گۆیان و شه‌هیدان و پیاوچاکان، ئەوانه‌ هاوه‌ڵ و هاو‌پۆ و هاوده‌می چاک و بێ وێنه‌ن^(٥٦).

ابن أبی الدنيا له‌ هه‌دیسیکی حماد کورپی زیت باس ده‌کات، له‌ هشام کورپی حسان، نه‌ویش له‌ حفصه‌ی کچی راشد ده‌لێت: مروان الحلمی دراوسێی من بوو، که ئەو قازییه‌کی تیگه‌یشتوو بوو، حفصه‌ ووتی: جا مرد له‌ پرووخساریدا خه‌م و خه‌فه‌تیکی زۆر دیار بوو،

ووتی: جا له‌ خه‌ودا بینیم، ووتم: ئەه‌ی باوکی عبدالله خودای گه‌وره چی لیکردی؟ ووتی: منی خسته‌ به‌هه‌شت، ووتم: پاشان چیتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه‌ بۆ لای هاوه‌ڵه‌ به‌پێژه‌کان، ووتم: پاشان چیتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه‌ بۆ لای هاوه‌ڵه‌ نزیکه‌کان، ووتم: له‌ براکانت کێت دیت؟ ووتی: الحسن و ابن سیرین و میمون کورپی سیاهم بینی.

حماد ده‌لێت: هشام کورپی حسام ووتی: دایکی عبدالله بۆی گێڕامه‌وه‌، که ئەو له‌ باشترین ئافره‌تانی خه‌ڵکی به‌سه‌ر به‌و ووتی: کاتێ نووستم له‌ خه‌ودا چوومه‌ مه‌نزله‌گایه‌کی خۆش و چاک، پاشان چوومه‌ ناو په‌زو بیستانیک، ئەوه‌ی به‌ بیرم دێت ماشاء الله جیگایه‌کی خۆش بوو، پیاویکم بینی له‌سه‌ر سیسه‌میکی زێڕ پاکشابوو وه‌ له‌ ده‌وره‌یدا که‌نیزه‌کی خزمه‌تکار هه‌بوو که‌ په‌رداغ و پیاله‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌و، دایکی عبدالله ووتی: به‌پراستی من زۆر سه‌رم سوڕما له‌و شته‌ چاکه‌ی که‌ بینیم جا ووتیان: نه‌مه‌ مروان الحلمی پیشوازی لیکردم، جا راستبووه‌وه‌ له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ی دانێشت، دایکی عبدالله ووتی: له‌ خه‌وه‌که‌مدا هه‌لسام هه‌ر له‌و سه‌عاته‌دا بینیم جه‌نازه‌که‌ی مروان به‌ به‌رده‌رگا که‌مدا تیپه‌پری.

(٥٦) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ژماره‌ (٦٣).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

لهه ندى سوننه تی دروست به راشکاوانه باس له بهیه کگه یشتنی پوچه کازو
یه کتر ناسینیان ده کات. ابن ابی الدنيا ده لیت: محمد کوری عبدالله کوری بزیغ بوی
گیرامه وه، کهوا فضیل کوری سلیمان النمری خه بهری پیدام، نهویش له یحیی
کوری عبدالرحمن کوری ابی لیبیه، نهویش له باپریه وه ووتی: کاتیک بشیر کوری
البراء کوری معمور کوی دواپی کرد دایکی بشیر زور دلتنگو خه مبار بوو، جا
ووتی: نهی پیغه مبهری خودا، هیشتاش له (بني سلمة) خه لکی ده مریت و
له ناوده چیت، جا نایا مردوه کان یه کتر ده ناسن؟ پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: (نعم
والذي نفسي بيده يا أم بشر إنهم ليتعارفون كما تتعارف الطير في رؤوس الشجرة)
واته: (به لئى سويند بهو که سهی گیانی منی به ده سته نهی دایکی بشیر نهوان یه کتر
ده ناسن ههروه ک چون بالنده له سهر دارو درهخت یه کتر ده ناسن). جا دایکی بشیر
ده لیت: نهی فلان، سه لامت لی بی، جا ده لئى: سه لام له توش بیت، نینجا دایکی
بشیر ده لیت: سه لام بۆ بشیر بنیره^(٥٧).

ابن ابی الدنيا له هه دیسیکی سفیاندا باس ده کات، نهویش له عمرو کوری
دینار، نهویش له عبید کوری عمیر ده لیت: نههلی گورستان قسه ده رباره ی یه کتر
ده کهن، جا نه گهر مردوویان بۆ هات ده لئین: فلان چی کردوه؟ جا ده لیت: صالح،
فلان چی کردوه؟ نهوی دیکه ده لیت: صالح، فلان چی کردوه؟ ده لیت: نایا بۆلای
نیوه نه هاتوه؟ یاخود به پیش نیوه نه که وتوه؟ ده لیت: نه خیر، جا ده لیت: إنا لله
وإنا إليه راجعون، به ریگایه کدا ریشتوه جگه له ریگاو بهرنامه ی نیمه^(٥٨).

ههروه ها صالح المری ده لیت: پییان راگه یاندووم کهوا له کاتی مردندا پوچه کان
بهیه کتر ده گهن، جا پوچی مردوه کان بهو پوچه ده لیت که له لاشه که ی دیته
دهروه: نایا جینگاکت چۆنه؟ نایا له چ لاشه یه کدا بوویت له لاشه یه کی پاک و

(٥٧) النامات: ژماره (١٤)، وشرح الصدور: (١٣٣).

(٥٨) شرح الصدور: ١٣٥.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُورِيَّةُ

خاوين ياخود له لاشهيه كي پيس دابرويت؟ پاشان ده گريئت تاوه كو گريان به سهريدا زال ده بيت^(٥٩).

ههروه ها عبيد كورې عمير ده ليت: كاتيك مردويهك ده مريت به پوچه كان ده گات هه والي لي ده پرسن ههروهك چۆن خه لكی پرسيارو هه وال له سوار ده كات فلان چي ليها توه؟ جا نه گهر ووتی: مردووه، و نه هاتوته لايان، ده ليتن: نهو چوته دۆزهخ.

ههروه ها سعید كورې المسيب ده ليت: نه گهر پياوئك مرد كوره كهی پيشوازی ليده كات ههروهك چۆن كه سيكي وون و ناديار پيشوازی ليده كريت^(٦٠).
ديسان عبيد كورې عمير ده ليت: نه گهر من ناوميد بووم له پينگه يشتني نهو كه سهي له بنه ماله كه م مردووه نهوا خه م و خه فته هۆگرم ده بيت له كاتي مردندا^(٦١).

ههروه ها معاويه كورې يحيى ده گيرپته وه: له عبدالله ي كورې سلمه، كهوا ابا رهم السمعي بزي گيراوه ته وه، نه ویش ابا ايوب الأنصاري بزي گيراوه ته وه: كهوا پينغه مبهري^(٦٢) فهرموويه تي: (إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ إِذَا قَبِضَتْ تَلَقَّاهَا أَهْلُ الرَّحْمَةِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ كَمَا يَلْتَقِي الْبَشِيرُ فِي الدُّنْيَا، فَيَقُولُونَ: انظُرُوا أَحَاكِمَ حَتَّى يَسْتَرِيحَ فَإِنَّهُ كَانَ فِي كَرْبٍ شَدِيدٍ، فَيَسْأَلُونَهُ: مَاذَا فَعَلَ فَلَانٌ؟ وَمَاذَا فَعَلْتَ فَلَانَةُ؟ وَهَلْ تَزَوَّجْتَ فَلَانَةَ؟ مَاذَا سَأَلُوهُ عَنْ رَجُلٍ مَاتَ قَبْلَهُ قَالَ: إِنَّهُ مَاتَ قَبْلِي، قَالُوا: إِنَّا نَلَّهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ. دُهِبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَاطِيَةِ فَبَيْتَتِ الْأُمَّ وَبَيْتَتِ الْمَرْبِيَّةَ)^(٦٣).

واته: (كاتيك رۆحي نيماندار ده كيشرت نهوا له لايه ن پهروه ردگار وه ده گاته نه هلي په حهت ههروهك له دونيادا به يه كتر ده گهن، جا ده ليتن: سهيري برا كه تان بكه ن و

(٥٩) المناجات: ژماره (٦٠).

(٦٠) سمرچاوي پيشو: ژماره (١٥).

(٦١) شرح الصدور: ١٣٦.

(٦٢) سمرچاوي پيشو: ١٣٣، و ه سيري: مجمع الزوائد: (٢/٢٢٧) بكه.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ناگاتان لیبی بیټ تا وه کو پشور دهادات چونکه نهو له ناخوشیه کی زور توند دابوو، جا پرسپاری لی ده کهن: فلان کهس چی لیها توه؟ و فلانه شافرهټ چی لیها توه؟ نایا فلانه کهس شوی کردوه؟ نه گهر پرسپاری لیبکه ن له باره ی پیاوړیک که له پيش نه ودا مردوه ده لیت: نهو له پيش مندا مرد، جا ده لیت: إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ که نهو چژده ته جیگایه کی ناخوش نهو کاته دایکی دلته نگ ده بیټ و به خپو که ره که شی دلته نگ ده بیټ).

هروه ها له حه دیستکدا یحیی کوری بسطام گپړاویه تیه وه، نه ویش ده لیت مسمع کوری عاصم بؤ منی گپړاویه تیه وه: پاش دوو سال له مردنی عاصم المجدریم له خه ودا بیني، پیم ووت: نایا تو نه مردوویت؟ ووتی: به لئ، ووتم: نیستا تو له کوئی؟ ووتی: سویند به خوا له باخچه یه کم له باخچه کانی به هه شت من و یه کیک له هاوړیکانم، هه موو شوی هه منی کو ده بینو وه له گهل بکر کوری عبدالله المزنی گفت وگو ده که یز و پیک ده که یز و هه والی نیوه ده پرسین، ووتم: نایا لاشه کانتان یاخود روجه کانتان؟ ووتی: نهی هاوار لاشه کافان نه ماوه به لکو روجه کان به یه کتر ده گهن^(٦٣).

نایا روجی زیندووه کان و

روجی مردووه کان به یه کتر ده گهن یاخود نا؟

شایهټ و به لگه کانی نهو مه سه له یه زیاتره له وهی کهوا ته نهها خودای گه وره هه ژماری کردوه. و ههستی راسته قینه له دادپه وروهرترین شایه تی دانه کانه، جا روجی زیندووه کان به روجی مردووه کان ده گات هه وروک روجی زیندووه کان به یه کتر ده گهن، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ

(٦٣) نهم باسه له سهره تاي کاروباری یه کهم باسکراوه.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فِي مَنَامِهَا فَيَمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ {الزمر: ٤٢} واته: (هەر خوايه كه گيانه كان ده كيشيت له كاتى مردنياندا، ههروهها نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا هه را خوا بۆى ده نيژيتهوه، جا نهو كه سهى خوا بپياري مردنى داييت پۆحه كهى ده گريتهوهو ناگه پيختهوه بۆ لاشهى، نهو كه سهش كه پۆژى تهواو نه بوو بيت ده نيژيتهوه بۆى تا كاتيكى دياريكراو، بهراستى نا لهو ديارداندها چهندها بهلگه و نيشانهى زۆر ههيه بۆ كه سانيك كه تيفكرن و بيركه نهوه).

أبو عبدالله كورپى منده ده ليت: أحمد كورپى محمد كورپى إبراهيم بۆمانى گيڤايهوه، نهو يش له عبدالله كورپى حسين الحرائى، نهو يش له باپيرى أحمد كورپى أبى شعيب، نهو يش له موسى كورپى أعين، نهو يش له مطرف، نهو يش له جعفر كورپى أبى المغيرة، نهو يش له سعيد كورپى جبير، نهو يش له ابن عباس له بارهى نه م نايه تهوه ووتى: پيم راگه يانداوه له كاتى نووستندا پۆحه كانى زيندوو مردوووه كان بهيك ده گهن، له نيوان خوياندا پرسيار له يه كتر ده كهن، جا خوداي گهوره پۆحى مردوووه كان ده گريت، و پۆحى زيندوووه كانيش ده نيژيتهوه لاشه كانيان^(٦٤).

له تهفسيره كهيدا ابن أبى حاتم ده ليت: عبدالله ي كورپى سليمان بۆ نيمهى گيڤايهوه، نهو يش له الحسين، نهو يش له عامر، نهو يش له أسباط، نهو يش له السدى له بارهى نه م نايه ته پيرۆزه: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. واته: (نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا)، ده ليت: له خهوه كهيدا ده ميژينيت جا پۆحى زيندو و مردوووه كان سهردانى يه كتر ده كهن و خويان به يه كتر ده ناسين، ووتى: جا پۆحى زيندوووه كه ده گه پيختهوه لاشه كهى له دونيادا تا وهكو پۆژى تهواو

(٦٤) شرح الصدور: ٣٥١.

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئِ

دهیئت، وه پۆچی مردووه کهش دهیهوئیت بگهړیتتهوه بۆ لاشه کهی جا خوای گهوره بهندی دهکات نایه لئیت بگهړیتتهوه^(٦٤).

نهمهش یه کیکه لهو فهرموودهیهی که له نایه ته کهدا هاتوه، یه که میان نهوه یه گرتنی پۆحه که ههر که سێک ده مریت به مردنیککی ناسایی، و ناردنه وهی پۆحه کهش بۆ نهو کهسهی ده مریت به مردنیککی خهوتوو، مانا له سهر نهو فهرمووده یهش: کهوا پۆچی مردووه که ده مریت جا خودای گهوره دهیگریت و نایه گهړیتتهوه بۆ لاشه کهی پیش پۆژی قیامهت، به لām پۆچی خهوتوو ده مریت پاشان ده نیردریتتهوه بۆ لاشه کهی تا ماوه یه کی دیکه، نینجا به مردنیککی تر ده مریت.

فهرموودهی دوهم له نایه ته کهدا: گرتن و ناردنه وهی پۆحه که له نایه ته که ههر دوو کیان ده مریت به مردنیککی خهوتوو، جا نهو کهسهی کات و پۆژه کهی تهواو کردیئت نهوا پۆحه کهی ده گیریت و نهوکاته ناگهړیتتهوه بۆ لاشه کهی، به لām نهو کهسهی کات و پۆژه کهی تهواو نه کردیئت نهوا پۆحه کهی ده گهړیتتهوه بۆ لاشه کهی تا وهکو تهواوی دهکات، و شیخی نیسلام نهم فهرمووده یهی هه لباردوه، ده لئیت: قورشان و سوننه به لگه یه به سه ریدا، ده لئیت: خودای پاک و بیگهر د باسی گرتنی نهو پۆحهی کردوه، کهوا به مردنیککی خهوتوو ده مریت، به لām نهو پۆحهی به مردنیککی ناسایی ده مریت وه سفی نهم جوړه ی نه کردوه به گرتن و ناردنه وهی پۆحه که، به لکو نهوه بهشی سی یه مه.

نهوهی په سند ده کریت نهوا فهرمووده یی که مه، چونکه خودای گهوره هه والی داوه به دوو مردن: مردنی گهوره نهویش مردنی ناساییه و مردنی بچووک نه مه مردنی خهوتنه، پۆحه کانیش دابهش ده کرین بۆ دوو بهش: بهشیککی مردن به سه ریدا هات و کوتایی پیهات نهوا پۆحه کهی له لای خۆی ده گرت، نهوهش کهوا به مردنیککی ناسایی ده مریت، و بهشیکیشی هیشتا نه جه له کهی ماوه بۆیه پۆحه کهی

(٦٤) شرح الصدور: ٣٥١.

٩٥ ح ..... لایین قیَمَّ الجوزیَّة

ده گهریته وه بۆ لاشه که ی بۆ ته و او کردنی نه جهل و واده ی خۆی، بۆیه خودای پاک و بیگهرد حوکمی گرتن و گهراندنه وه ی بۆ ههردوو مردنه که داناوه که یه که مین جار باسکرا: جا نه وه گرتن و به ند کردنه، نه مهش په وانه کراوه یا خود گهراندنه وه یه، و هه وائی داوه نه وه ی که نه مرد نه مه یان مردووه له خهوتنی دا، بیگومان نه گهر مردنی خه و دابهش بکرا با بۆ دوو بهش مهرگی مردنی ناسایی و مردنی خه و نه وای خودای گه و ره نهیده هه رموو: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. چونکه هه ر که سیك گیانی ده رچیت ده مریت، بۆیه خوای گه و ره بی گومان هه وائی داوه نه و نه مردووه، جا چۆن پاش نه مه ده هه رموویت: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. واته: (جا نه و که سه ی خوا بریاری مردنی دابیت پۆحه که ی ده گهریته وه و ناگه ریتته وه بۆ لاشه که ی).

بۆ نه و که سه ی پشتگیری نه م بۆ چوونه ده کات پێویسته بلیت: که نه م هه رموو ده یه: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. پاشان نه وه ی ده میریتیت به خه و یکی مردو وانه بیگومان نه مه خودایه یه که جار ده میریتیت به خه و یکی مردو وانه، پاش نه مه مردن به سه ریدا زāl ده بیت، وه بۆ لیکنۆلینه وه ش نایه ته که به دوو جوړ لیکه ده ریتته وه، چونکه خودای گه و ره باسی دوو مردن ده کات: مردنی گیان ده رچوون مردنی خه و تن، و باسی گرتنی مردنی گیان ده رچوون ده کات و ناردن و گهراندنه وه ی نه و ی دیکه شیان، زانرا ویشه که وای خودای گه و ره پۆحی هه موو که سیك ده گرت نه گهر مردنی ناسایی بیت له خه و دا یا خود له هه ستانه وه دا، ناردن و گهراندنه وه ی پۆح بۆ نه و که سه ی نه مردووه، جا ده هه رموویت: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا). واته: (هه ر خوایه که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا). هه ر خۆی کار ده کات به وه ی هه ر که سیك مرد له هۆشیاری و هه ستانه وه دا هه ر که سیکیش مرد له خه وه کهیدا.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بينگومان نهمهش به لگهيه له سهر به يه کگه يشتني رڅوحي زيندوو مردووه کان کهوا
زيندوو مردووه که له خه وه کهيدا ده بينيت، زانباري وهوال دهاته زيندوو که کهوا
هيچي لي نازانيت، هه والي له ناکاوو به رڼکه وتي بډ ده ينييت، هه وه که له رابردوو
وله داهاتو وشدا هه وال دهات، رهنکه خه بهر بدات به پارو پوليتک که له
جنگايه کدا شاردوويه تيه وه جگه لهو کهس پتي نه زانيت، له وانه شه خه بهر بدات به
قه رزيتک له سهری، شايه دي و به لگهش له مانه باسکراوه.

هه روه ها راگه يه ندراره له مه دا کهوا مردووه که هه والي کاريتک دهات هيچ
که سيک لهم جيهانه دا پتي نه زانيت، نهمهش راگه ياندراره که هه وال دهات به وهی
که تو ديت بډ لای نيتم لهم کاته وهو کاته دا و نهمهش پروويداوه، له وانه يه
هه والي هه نديک کاروبار بډ زيندوو که بنيريت جگه لهو کهس ناي زانيت، چيرڅوکی
الصعب کورې جثامه ووتته کهی عوف کورې مالک کهوا چي پي ووت باسماں کرد،
وه باسی چيرڅوکی ثابت کورې قيس کورې شماسماں کرد ده رباره ی هه وال پيداني
به وهی قه لغانه کهی بينيووه هه روه ها نو قه رزه ی له سهر يه تي.

چيرڅوکی صدقه کورې سليمان الجعفری، هه والي کوره کهی که له پاش نه وچ
کاريتکی کرد، وه چيرڅوکی شبيب کورې شيبه، و قسه ی دايکی له باره ی نه و پاش
مردنی که ووتی: خودا پاداشتي چاکه ت به خير بداته وه کاتيک نه تهلقينه ی دا لا
إله إلا الله، و چيرڅوکی الفضل کورې الموفق له گه ل کوره کهی، کهوا چون هه والي پيدا
له سهر زانباري سهر دانی کردنی.

هه روه ها سعيد کورې المسيب ده ليت: عبدالله ی کورې سلامو سلمان الفارسی
پيتک گه يشتن به کينکيان به ویتري ووت: نه گهر تو پيش من مردی وهره لام وه والم
بده ري چيت کرد کاتيک گه يشتيت به خودای خوت، و نه گهر منيش پيش تو مردم
ديمه لات وه والته دده می، نه ویتري ووتی: نایا مردووه کان و زيندوو کان به يه کتر
ده گهن؟ ووتی: به لي، رڅوچه کانيان له به هه شتا بډ هر کوپيه که ده يه ویت ده روات،

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ووتی: جا فلان مرد له خودا پیی گه‌یشت، ئینجا ووتی: پشت به خوا ببه‌سته و
مژده‌ت دده‌می من هه‌رگیز نه‌میی‌نیوه هیچ شتیک وهك پشت به‌ستن به خوا
باشتر بیت^(٦٦).

هه‌روه‌ها العباس کورپی عبدالمطلب ده‌لێت: زۆر هه‌زم ده‌کرد له خودا عمر بینم
نه‌مه‌بینی ته‌نها جارێک له نزیک شویتیک بینم، جا بینم ئاره‌قی له نیوچاوانی
خۆی ده‌سپه‌وه و ده‌یوت: ئه‌وه ئیستا کاتی به‌تالی و هه‌وانه‌وه‌مه خه‌ریک بوو مالَم
کاول ده‌بوو نه‌گه‌ر نه‌گه‌یشته‌بام به خودای به‌سۆزو به‌خشنده^(٦٧).

کاتیک مردن زۆری بۆ شریع کورپی عابد الشمالی هینا، عضیف کورپی الحارث چوه
لای، ووتی: ئه‌ی أبا الحجاج، نه‌گه‌ر توانیت پاش مردن بیته لاما‌ن و هه‌والما‌ن
به‌ده‌یتی که‌وا چیت بینسوه، ووتی: ئه‌مه په‌یقێکی په‌سنده له لای خاوه‌ن
تیگه‌یشته‌وانی ناين، ووتی: زه‌مانیک تیپه‌ری و نه‌یی‌نی، پاشان له‌خه‌یدا بینی، پیی
ووت: ئایا تۆ نه‌مردووی؟ ووتی: به‌لێ، ووتی: حالت چۆنه؟ ووتی: خوای گه‌وره‌مان
تاوانه‌کانی له‌سه‌ر ئێمه هه‌لگرت و هیچ که‌سیک له ئێمه له‌ناو نه‌چوو ته‌نها
(الأحراض). و تم: الأحراض چیه؟ ووتی: نه‌و که‌سانه‌ن به په‌نجه‌کانیان ئیشاره‌ت بۆ
شت ده‌که‌ن^(٦٨).

هه‌روه‌ها عبدالله کورپی عمر کورپی عبدالعزيز ده‌لێت: له‌پاش مردنی باوکم له
خه‌ودا بینیم هه‌روه‌ک له باخچه‌یه‌ک دا‌ییت، سیوی بۆمن هه‌لده‌دا، جا یه‌که‌مه‌که‌یان
کور بوو، و تم: چ کارێک له هه‌موویان باشتره؟ ووتی: تۆبه و ئیستیغفار کردن نه‌ی
کورپه‌که‌م^(٦٩).

(٦٦) النامات: ژماره (٢١)، وه شرح الصدور: ٣٠٨.

(٦٧) النامات: ژماره (٢٢)، وه شرح الصدور: ٣٠٨.

(٦٨) شرح الصدور: ٣٤٩.

(٦٩) سهرجاری پێشوو: ٣٧٢.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

ههروهه مسلمه كوري عبدالملك له خهودا له پاش مردندا عمر كوري عبدالعزيز بيني، پتي ووت: نهى نه ميري نيمانداران، خوزگه ده مزاني له پاش مردندا حالت چونه؟ ووتى: نهى مسلمه نا نه مهيه، كاته كه م به سهر چوو سويند به خوا ههركيز پشووم نه داوه ته نه نيتسا نه بيت، ووتى: ووتم: نهى پيشه وای موسلمانان نيتسا له كوئيت؟ ووتى: له گهل نهوانهى له سهر ريگاي راست له (به ههشتى عدن) م^(٧٠).

صالح البراد ده لئت: زراه كوري اوفيم بيني له پاش مردنيدا، ووتم: خوا ره حمت بيتكات چيان بيتوتى و چيت ووت؟ پشتى له من كرد، ووتم: خواى گه وه چى ليكردى؟ ووتى: سه بارهت به به خشنده يى و چاكه ي نهو ريزي ليتنام و چاكه ي له گهلدا كردم. ووتم: نهى ابو العلاء كوري يزيد براى مطرف له كوئيه؟ ووتى: نهو له پله به رزه كانه، ووتم: چ كاروكرده وه يهك له لاي نيوه باشه؟ ووتى: پشت به ستن به خوداو بى نوميده نه بوون^(٧١).

ههروهه مالك كوري دينار ووتى: مسلم كوري يسارم بيني له پاش مردنيدا، سه لامم ليكرده كه چى نهو وه لامى سه لامه كه ي نه دامه وه، پيم ووت: چى قه ده غهت ده كات كه وا وه لامى سه لام نه ده يته وه؟ ووتى: من مردووم جا چون ده تراوم وه لامى سه لامه كه ت بده مه وه؟ جا پيم ووت: له پاش مردن به چى گه يشتيت؟ ووتى: سويند به خوا به سامناكي و به له رزني تووندى نيتسه كه كان گه يشتم ووتى: پيم ووت: نهى له دواى نهو چى بوو؟ ووتى: چى له خوداي گه وه ده بيني و ره چاوى ده كه يت؟ چاكه كانى له نيمه وه رگرت و له تاوانه كانان خوزش بوو، جا نهوانهى له دواى نيمه نهوانيش دينه لاي نيمه، ووتى: پاشان مالك هاواري كردو قيژاندى و به لادا كه وت و

(٧٠) المناسبات: ژماره (٢٧).

(٧١) سرچاوى پيشوو: ژماره (٢٨).

٩٥ ح ..... لایبن قیم الجوزیة

له هۆش خۆی چوو، ووتی: پاش نهمه چهند رۆژێك به نهخۆشی مایهوه، پاشان دلی له لێدان كهوتو مرد^(٧٢).

سهیل برای حزم ووتی: مالیکی کوری دینارم بینى له پاش مردنیدا، پیم ووت: نهى باوکی یحیی، خۆزگه دههزانی بهچی پیشوازیت له خوای گهوره کردوه؟ ووتی: به تاوانیکی زۆر پیشوازم لیکرد بهلام خوای گهوره لهبهر بى گومانى و نیهت چاکى لهسهرمى سپیهوه^(٧٣).

کاتیك رجا کوری حیوه مرد خیزانی عابد له خهودا بینى ووتی: نهى باوکی المقدام، چۆن بوون؟ ووتی: بهرهو خیر، بهلام زۆر ترساین و پاچلهکین له دواى نیسه وامانزانی قیامهت ههستا ووتی: و وتم: وه دواى نهو؟ ووتی: جا هاوهلانی بهههشت به باره قورسهکانیان هاتن تا وای لیهات قهرهبالغیهکی زۆریان لهبهر دههراکه دروستکرد. (٧٤).

ههروهها جمیل کوری مره دهلیت: مروق العجلی بۆ من براو هاوپیتم بوو، رۆژێك پیم ووت: ههریهکێك پیتش هاوپیکهی مرد با هاوپیکهی بیته لای، با ههوالی پییدات بهوهی بهسهری هاتوه، ووتی: جا مروق مرد، خیزانهکهم له خهویدا بینى هاته لای نیمه ههروهک پیتش دههات، و له دههراگیدا ههروهک پیتش له دههراگی دههات، خیزانهکهم ووتی: منیش ههستام دههراکههه بۆی کردوه ههروهک پیتش دههکردوه، جا و وتم: نهى ابا المعتمر فهرموو وهه ژوورههه بۆ مالى براکهت، ووتی: چۆن بیهه ژوورههه له کاتیکهدا مردنم چهشتوه، بهلکو هاتوم بۆ نهوهی بهجوانی پیتان بلیم که خودای گهوره چی لیکردم، بزانه کهوا منی گێرا به له تریکهکانی خۆی^(٧٥).

(٧٢) المنامات: ژماره (٣٠).

(٧٣) سهراوهی پیتش: ژماره (٣٢).

(٧٤) سهراوهی پیتش: ژماره (٣٧).

(٧٥) سهراوهی پیتش: ژماره (٣٨).

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

کاتیک محمد بن سیرین مرد ھاوړیکانی زۆر خهفته بار بوون بۆی جا له خه و بینیان له حاله تیکي باش دابوو، ووتی: نهی براکه م، من تۆم بیني زۆر دلخوښ بووم نهم حاله ته باشیه له چی دایه؟ ووتی: سه رووی من به خه فتا پله بهرز بووه وه، ووتم: به لکو نیتمه تۆمان بیني له وه باشت بوویت؟ ووتی: نه مه به دريژایي خه م و خه فته که ی بوو^(٧٦).

ابن عینیه ووتی: سفیان الشوریم له خه ودا بیني، جا ووتم: وه سیه و پرتمایم بکه، ووتی: خو ت له زانستو مه عریفه تی خه لک که متر بزانه^(٧٧).

ههروه ها عمار کوړی سیف ده لیت: الحسن کوړی صالحم له خه ودا بیني، پتیم ووت: زۆر به هیوا بووم به گه یشتنت چیت لایه پتمان بلی. ووتی: مژده ت ده ده می هیچ شتی کم نه بییووه چاک تربیت له گومان چاکي خودای گه وه^(٧٨).

کاتیک ضیغم کوړی العابد مرد هه ندیک له ھاوړیکانی له خه ودا بینیان، ووتی: نایا سه لاوات له سه ر من نه دا؟ ووتی: کاتیک بیرم که و ته وه تۆ بهرز بوویت، جا ووتی: نه گه ر سه لاوات له سه ر من بدابا سوو دم بۆ تۆ ده بوو^(٧٩).

ههروه ها کاتیک رابعه مرد نافره تیکي ھاوړی له خه ویدا بیني که و له سه ریدا بهرگیکی دره وشاوه و تارایه ک له سوندسی له بهرا بوو، به جبهیه ک کفن کرابوو تارایه کی ناوړیشمی پتوه بوو، جا پتی ووت: چیت کردووه که وا بهو جبهیه کفن کراوی و نه و تارا ناوړیشمه ت به سه ره وهیه؟ ووتی: سویند به خوا نه و له بهر منی داکه ندو گۆری به وهی که و ده بیینی له بهرمدایه، و بهو کفنه دایپوشیم، و مۆری له سه ردا، وه بهرز کرامه وه له بهر زایسه کان بۆ ته و اوکردنی چاکه کانم تا پۆری قیامه ت، ووتی: پتیم ووت: له بهر نه مه یه له پۆژه کانی سه ر دونیا کارت ده کرد؟ جا

(٧٦) النامات: ژماره (٤٠).

(٧٧) النامات: ژماره (٤٤)، وه شرح الصدور: ٣٦٨.

(٧٨) النامات: ژماره (٤٨).

(٧٩) النامات: ژماره (٥٠).

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتی: نهی نه مه بهس نیه کاتیک کهرامهت و به خشندهیی خوای گه وره م ده دیت بۆ پیاوه چاکه کانی؟ ئینجا پیم ووت: نهی عبدهی کچی اُبی کلاب چی به سهر هات؟ ووتی: نهی هاوار نهی هاوار سویند به خوا نهو پیتش نیمه کهوت بۆ پلهو پایه بهرزه کان، ووتی: ووتم: جا به چی؟ له گه ل نه وهش له ناو خه لکیدا لهو خوا په رستهر هه بوو؟ ووتی: نهو زۆر بیرى له دنیا نه ده کرده وه به وهی به یانی ده کاته وه یاخود ئیواره ده کاته وه، جا ووتم: نهی اُبو مالک واته ضیغم چی کردو وه؟ ووتی: هه رکاتی بیه ویت سه ر دانی خودای گه وره و میهره بان ده کات، ووتی: ووتم: نهی بشر کورپی منصور چی کرده وه؟ ووتی: به خ به خ خودای گه وره به سه ریدا پژاند بهرز بووه وه بۆ نهو شوینهی نهو به هیوا بوو بۆی. ووتی: ووتم: نامۆژگاریم بکه به کاریک له خودای گه وره نزیک بیه وه، ووتی: پیویسته زۆر یادی خودا بکهیت بیگومان له ناو گۆره کهت ئاسوده ده بیت^(٨٠).

کاتیک عبدالعزیز کورپی سلیمان العابد مرد هه ندیک له هاو پێکانی بینیان پۆشاکێکی سه وزی له بهردا بوو، و له سه ر سه ری تاجیکی مرواری هه بوو، جا ووتی: له دووری ئیمه چۆن بوویت و تامی مردن چۆن بوو؟ کاروباره کانت چۆن بینى لهو؟ ووتی: ده رباره ی مردن نهوا پرسیار مه که له توندی ئیش و نازاری و خه مو خه فته تی ته نها نهو که سه ی خوای گه وره په حمی پیتیکات و نهو هه موو عه یبو تاوانیکى له ئیمه شارده وه، نه گه ر به چاکه و به زه یی نهو نه بوایه پیتی نه ده گه یشتین^(٨١).

ههروه ها صالح کورپی بشر ووتی: کاتیک عطاء السّلمی مرد له خه ومدا بینیم، ووتم: نهی باوکی محمد، ئایا تو له کۆمه له ی مردوان نیت؟ ووتی: به ئی، ووتم: نهی پاش مردن چۆن بوویت لهو؟ ووتی: سویند به خوا له ناو خه یرو چاکه یه کی زۆر دام،

(٨٠) النامات: ژماره (٥١)، ده سه ری: صفة الصفوة: ٤ / ٢٩ بکه.

(٨١) النامات: ژماره (٥٣).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و خودای گه‌وره به‌خشنده و لی‌خو‌ش‌بروه، و وتم: سویند به‌خوا تو له دونیادا زور
خه‌مبارو دلت‌ه‌نگ بویت، نینجا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و وتی: سویند به‌خوا
پاداشته‌که‌ی دامه‌وه به‌شادمانیه‌کی دریزو خو‌شیه‌کی به‌رده‌وام، و وتم: نه‌ی تو له چ
پله‌و پایه‌یه‌ک دایت؟ و وتی: ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} ^(۸۲). واته: (له‌گه‌ل نه‌و
که‌سانه‌ داین له (به‌هشتی به‌ریندا) که‌خوا نازو نیعمه‌تی به‌سهردا رژاندوه له
پی‌غه‌مبه‌ران و راست‌گزیان و شه‌هیدان و پیاو‌چاکان، نای که‌نه‌وانه‌ هاره‌ل و هارپی‌و
هاوده‌می‌کی چاک و بی‌وینه‌ن).

ه‌روه‌ها کاتی‌ک عاصم‌المجدری مرد یه‌کی‌ک له‌خزمه‌کانی له‌خه‌ودا بینیان، جا
وتی: نایا تو نه‌مردووی؟ و وتی: به‌لی، و وتی: جا تو له‌کویتست؟ و وتی: سویند
به‌خوا من له‌می‌رگی‌کم له‌می‌رگه‌کانی به‌هشت من و یه‌کی‌ک له‌هارپی‌کام، ه‌مو
شه‌وانی ه‌ینی کۆده‌بینه‌وه و به‌یانیه‌که‌شی بۆ لای بکر کورپی عبدالله‌المزنی ده‌چین،
ه‌ه‌والی نی‌وه‌مان ده‌داتی، و وتی: و وتم: لاشه‌کانتان یاخود رۆحه‌کانتان؟ و وتی: نه‌ی
هارار لاشه‌کان له‌ناو چوون، به‌لکو رۆحه‌کان به‌یه‌که‌تر ده‌گه‌ن ^(۸۳).

مرة‌الهمذانی نه‌هنده‌سجده‌ی بردبوو تاوه‌کو خو‌ل نی‌و‌چاوانی خوارد، جا کاتی‌ک
مرد پیاوی‌ک له‌خزمه‌کانی له‌خه‌ودا بینی، شوینی سجده‌که‌ی ه‌روه‌ک
نه‌ستیره‌یه‌کی دره‌وشاوه‌ و ابو، جا و وتی: نه‌م شوینه‌واره‌ چیه‌که‌وا من له‌نی‌و
چاوانی تو ده‌بینم؟ و وتی: نه‌مه‌ شوینی سجده‌که‌یه‌که‌وا خو‌ل خوارد و یه‌تی به‌
نوور داپۆشراوه، و وتی: و وتم: نه‌ی پله‌و پایه‌ت چیه‌له‌دوا پۆژدا؟ و وتی: باشترین
پله‌و پایه‌یه، مه‌نزله‌گایه‌که‌که‌وا که‌س لیتی نا‌گوازی‌ته‌وه‌و ناشمرن ^(۸۴).

(۸۲) النامات: ژماره (۵۶)، وصفه‌الصفوة: ۳/ ۳۳۰.

(۸۳) نه‌م ه‌دیه‌ه‌ی بیشتر باسکراوه.

(۸۴) النامات: ژماره (۶۵)، وصفه‌الصفوة: ۳/ ۳۴.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه أبو يعقوب القاري ده‌لٲت: له خه‌ودا پياوٲكي گه‌نم ره‌نگي زؤر درٲژم بيني و خه‌لٲكي به‌دواي ده‌كه‌وتن، ووتم: نه‌مه كي‌يه؟ ووتيان: نه‌مه وه‌يسي قهره‌ني، جا منيش به‌دواي كه‌وتم، ووتم: خوا ره‌جت پٲبكات رٲنماييم بكه، پووي خؤي له‌من گرژ كرد جا وتم: نه‌ي رٲنماييكار رٲنماييم بكه، نينجا پازي بوو پووي خؤي دامٲ، ووتی: له‌كاتي خؤشه‌ويستيدا ناره‌زووي ره‌جه‌تي خوا بكه، وه له‌كاتي تاوانو ياخي بوونتدا ناگاداري تۆله‌سندنه‌وه‌ي به، هيچ كاتيڪ له‌ پارانه‌وه ليٲي دامه‌بره، پاشان رٲويشت و به‌جي‌ي هيٲتم^(٨٥).

ههروهه ابن السّماك ده‌لٲت: مسعرم له‌ خه‌ودا بيني، ووتم: چ كارو كرده‌وه‌يه‌ك باشتر ده‌بينيت؟ ووتی: دانيشتن له‌گه‌ل نه‌وانه‌ي يادي خودا ده‌كهن^(٨٦).
الأجلح ده‌لٲت: سلمه‌ي كورپي كهيلم له‌ خه‌ودا بيني ووتم: چ كارو كرده‌وه‌يه‌ك باشتر ده‌بينی؟ ووتی: هه‌لسانه‌وه له‌ شه‌ودا^(٨٧).

ههروهه أبو بكر كورپي أبي مریم ده‌لٲت: له‌پاش مردنيدا وفاء كورپي بشرم بيني، ووتم: نه‌ي وه‌فا چيت كرد؟ ووتی: پاش هه‌موو تي‌كوژشان و ماندوو‌بووني‌ك رزگارم بوو، ووتم: جا چ كارو كرده‌وه‌يه‌ك‌تان باشتر بينيووه؟ ووتی: گريان له‌ ترسي خوداي عز وجل^(٨٨).

الليث كورپي سعد: له‌ موسي كورپي وردان، كه‌وا نه‌و عبدالله ي كورپي أبي حبيبهي بينيووه له‌پاش مردنيدا، جا ووتی: چاكه‌و خراپه‌كانم پٲي نيشان درا، له‌ چاكه‌كانم دا بينيم هه‌ندي‌ك ده‌نكه هه‌نارم له‌سهر زه‌وي هه‌ل‌گرته‌وه‌و خواردم، و له‌ خراپه‌كانيشم دا بينيم دوو هي‌ل له‌ ناوريشم له‌ مه‌نديله‌كه‌مدا هه‌بوو^(٨٩).

(٨٥) النامات: ژماره (٦٦).

(٨٦) النامات: ژماره (٦٩).

(٨٧) النامات: ژماره (٧٠).

(٨٨) النامات: ژماره (٧١).

(٨٩) النامات: ژماره (٧٥).

٩٥ ح - لِّلإِين قِيَمُ الْجُوزِيَّة

ههروه ها سنيد كوري داود ووتى: كوري براكهم جوپريه كوري اسماء بزي
 گيرامه وه ووتى: نيتمه له عهبادان بووين، گه نجيك له دانيشتواني كوفه هاته لامان
 كهوا خوابه رست ديار سوو، له پوژيكي زور گهرمدا مرد، ووتم: خو مان فيتنك
 ده كهينه وه پاشان كه لوپه له كاني پتك ده خهين، جا نووستم بينيم ههروه كه له
 گوپستاندام، وهك گومه تيكي گهوه ر وابوو له جوانيان ده بريقايه وه، و منيش وا
 ته ماشاي ده كه م كاتيكن درزي تيكهوت، له ناويدا كه نيزه يه كي تيا بو جواني وه كو
 نوم نه بينيو وه، هاته لاي منو ووتى: سويند به خوا نه ي باوكي عمر، ليتماني بهند
 مه كه تاوه كو نيوه پو، ووتى: له ترسان به ناگا هاتمه وينجا چووم كه لو په لي
 تهرمه كه م پتك خست، و لهو شوينه ي گومه ته كه م بيني گوپيكم بزو هه لكه ند، جا
 هه ر له ويم به خاك سپارد^(٩٠).

عبدالملك كوري يعلى الليلي ووتى: عامر كوري عبدقيسم له خه ودا بيني، ووتم:
 چ كارو كرده وه يه كت باشتر بيني؟ ووتى: هيچم ناويت پرويه پرووي خوداي گه و ره
 بكه م وه^(٩١).

يزيد كوري هارون ووتى: ابا العلاء ايوب كوري مسكينم له خه ودا بيني، ووتم:
 نايا خوداي گه و ره چي ليكردي؟ ووتى: ليم خو ش بوو. ووتم: به چي؟ ووتى: به نوژو
 پوژوو، ووتم: نايا منصورى كوري زازانت بيني؟ ووتى: هه يهات كو شكي نه و مان له
 دووره وه بيني^(٩٢).

يزيد كوري نعامه ووتى: جارية به تاعوونتيكي كوشنده له ناو چوو، جا باوكي له
 خه ودا پتي گه يشت، پتي ووت: نه ي كچه كه م، هه والي پوژي دوايم بده ري، ووتى:
 نه ي باوكه گيان، به سهر كارو بارتيكي مه زندا تيپه رين ده زانين به لام ناتوانين كار

(٩٠) النامات: ژماره (٧٧).

(٩١) النامات: ژماره (٨٠).

(٩٢) النامات: ژماره (٨٢).

٩٣ ح ..... للإبن قيم الجوزية

بكهين، وه نثوه ده توانن كار بكن به لام نازانن، سوتند به خوا، ته سبيحاتك يان دوو ته سبيحات ياخود كرتوشيك يان دوو كرتوش له لاپرهه كاره كانم بزمان خوشه ويستره له دونياو نه وهى تيايه تى^(٩٣).

كثير بن مرة ووتى: له خهوما بينيم وه كه نه وهى چوومه ناو پلهو پايه يه كى بهرز له به هه شتدا و تتيذا ده سورامه وه سهرم لتي سورده ما، و له لايه كى مزگه وته كه نافره تايم بينى، چوومه لايان سه لامم ليكردن، پاشان ووتم: شه پلهو پايه يه تان به چى ده سكهوت؟ ووتيان: به سوجه و ته كبير كردن^(٩٤).

مزاحم مولى عمر كورى عبدالعزيز ووتى: له فاطمى كچى عبدالملك خيترانى عمر كورى عبدالعزيز، ووتى: شه ويك عمر كورى عبدالعزيز ناگادار بو وه وه ووتى: خه ويكى زور سه رسامم بينى ووتى: ووتم: خوم به فيدات ده كه م، پيم بلتى، جا ووتى: تاوه كو به يانى ده كه م وه هه والت پيناده م، ووتى: كاتيك به يانى داهات ده رچوو بؤ نويز كردن پاشان گه رايه وه بؤ دانيشتنه كه ي، ووتى: ته نهايى نهوم به هه زانى و چوومه لاي، ووتم: نهو خه ونه م بى بلتى كه وا بينيت، ووتى: له خه ودا بينيم بهرز كرامه وه بؤ خاكيكى سه وزو فراوان ده تووت به رماليكى سه وزه، وه كوشكيكى سپى وه زيوى تيذا بو، ياخود وه شير وابوو، يه كيكي لهو كوشكه هاته دهره وه، به بهرترين دهنگى ووتى: كوا محمد كورى عبدالله كورى عبدالمطلب؟ كوا پينغه مبهرنى خوا عليه السلام؟ بؤيه پينغه مبهرنى عليه السلام پيشوازي ليكرد تاوه كو چوه ناو كوشكه كه. ووتى: پاشان يه كيكي ديكه له كوشكه كه هاته دهره وه، بانگى كرد كوا ابو بكرى الصديق؟ كوا ابنى قحافة؟ جا ابو بكر پيشوازي ليكرد تاوه كو چوه ناو كوشكه كه. پاشان يه كيكي تر هاته دهره وه بانگى كرد كوا عمرى كورى خطاب؟ جا عمر پيشوازي ليكرد تاوه كو چوه ناو كوشكه كه. پاشان يه كيكي ديكه هاته

(٩٣) المنامات: ژماره (٨٦).

(٩٤) المنامات: ژماره (٩١).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دەرەو و بانگی کرد کوا عثمان کوری عفان؟ جا پیشوازی لیکرد تاوه کو چووه ناو کۆشکه که. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەو و بانگی کرد کوا علی کوری اُبی طالب؟ جا پیشوازی لیکرد تاوه کو چووه ناو کۆشکه که. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەو و بانگی کرد کوا عمر کوری عبدالعزیز؟ ووتی: عمر ووتی: جا ههستم تاوه کو چوومه ناو کۆشکه که. ووتی: به پالەپەستۆ چوومه لای پیغه مبهری خوا عليه السلام، و خه لکیکیش له دەر و بهری نهودا بوو، له دلی خۆمدا و وتم: له کوری دانیشم؟ نینجا له ته نیشتم عمر کوری خطاب دانیشتم، سهیرم کرد اُبو بکر له دهسته راستی پیغه مبهر عليه السلام دانیشتوه و له نیوان اُبو بکر پیاویک دانیشتوه، و وتم: نهو پیاوه کی یه له نیوان پیغه مبهری خودا و عليه السلام اُبو بکر دانیشتوه؟ ووتیان نه مه عیسی کوری مهربه مه گویم له بانگه ریک بوو بانگی کرد، له نیوان من و نیوان نهودا په رده یه کی نور هه بوو ووتی: نهی عمر کوری عبدالعزیز دهست بگره بهوهی تۆ له سهری و جیگرو سه قامگیر به بهوهی تۆ له سهری، پاشان وه که نهوهی مۆلّهت درام بۆ هاتنه دەر وه، لهو کۆشکه هاته دەر وه، ئاو پرم له دواوه دایه وه من عثمان کوری عفانم بینی دهیوت: سوپاس بۆ نهو خودایه ی کهوا سهری خستم، و علی کوری اُبی طالبم بینی له دەر وهی کۆشکه که بوو دهیوت: سوپاس بۆ نهو خودایه ی کهوا له گونا هم خوش بوو ^(٩٥).

سعید کوری اُبو عروبه ووتی: عمری کوری عبدالعزیز گیرایه وه: پیغه مبهرم بینی عليه السلام، اُبو بکر و عمر له لای دانیشتبوون، سهلامم کرد، و دانیشتم، له و کاته ی دانیشتبووم علی و معاویه هاتنه ژووره کهو دەر گاکه له سهریان پیوه درا، وا منیش سهیر ده کهم، نهو خیراتر له من چووه دەر وه ووتی: سویند به خوی که عبه

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کاره‌کمی به نه‌نجام گه‌یاند، و معاویه‌ش خیراتر له من هاته ده‌روه ووتی: سویند به‌خوای که‌عبه لیتم خویش بوو^(۹۶).

هه‌روه‌ها حماد کوری هاشم ده‌لیت: پیاویک هاته لای عمری کوری عبدالعزیز ووتی: پیغه‌مبه‌ری خوام^(ع) له خه‌ودا بیینی، ابوبکریش له ده‌سته راستی، و عمریش له ده‌سته چه‌پی بوو، وه دوو پیاو ناکوکیان له نیواندا هه‌بوو لیتم نزیسک بوونه‌وه، توش له نیوان ده‌سته‌کانی دانیشتبوویت، جا پیتی فهرمویت: نه‌ی عمر نه‌گهر نیشت کرد، وه‌ک نه‌و دووانه کار بکه، وه‌ک نه‌بویکرو عمر، جا عمر سویندی دا به‌خوا نایا نه‌و خه‌ونه‌ت دیووه؟ پیاوه‌که‌ش سویندی خوارد، عمریش ده‌ستی به‌گریان کرد.

عبدالرحمن کوری غنم ووتی: سی‌رۆژ دوا‌ی مردنی معاذ کوری جبلم بیینی له‌سه‌ر نه‌سپینکی ره‌شو سپی، له دواوه‌ی نه‌و هه‌ندیک پیاوی سپی که‌ پۆشاک‌ی سه‌وزیان له‌به‌ردابوو نه‌وانیش سواری نه‌سپی ره‌شو سپی بسوون، که‌وا نه‌و له‌پیشیاندا بوو، ده‌یووت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿یس: ۲۶-۲۷﴾ واته: (خۆزگه‌ قه‌ومه‌که‌م بیانزانیایه‌ سه‌ره‌نه‌نجامی نیمان چۆنه‌و که‌وتوومه‌ته‌ ناو چ نازونیعه‌تیکه‌وه ﴿به‌هۆی نه‌وه‌وه که‌ په‌روه‌ردگارم لیتم خویشبووه‌و خستمیه‌ ریزی ریز لیگیراوانه‌وه). پاشان ناو‌ری له ده‌ستی راستی و چه‌پی دایه‌وه، ووتی: نه‌ی کوری واحه‌ نه‌ی کوری مظعون: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدُهُ وَأَوْزَقَنَا الْأَرْضَ تَتْبَوُا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ {الزمر: ۷۴}. واته: (سوپاس و ستایش بۆ نه‌و خوایه‌ی، که‌ به‌لیننی خۆی بۆمان برده‌ سه‌رو کردینی به‌خواه‌نی سه‌رزه‌میینی به‌هه‌شت و له‌هه‌ر شوینیک و له‌هه‌ر جیه‌کدا بانه‌ویت سه‌ربه‌ستانه‌ ژیان ده‌به‌ینه‌ سه‌ر، نای چه‌نده‌ پادا‌شتی تیکۆشه‌ران و خه‌باتکاران چاک و پاک و به‌نرخه‌). پاشان ته‌وقه‌ی له‌گه‌لندا کردو سه‌لامی لی‌کردم.

(۹۶) للنامات: ژماره، (۱۲۴).

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه قبيعهی کوری عقبه ووتی: لهپاش مردنیدا سفیان الشوریم له خهودا بینی،
ووتی: نایا خودای گهوره چی لیکردی؟ نینجا ووتی:

نَظَرْتُ إِلَى رَبِّي عَيَانًا فَقَالَ لِي *** هَنِيئًا رَضَايَ عَنْكَ يَا بَنَ سَعِيدٍ
فَقَدْ كُنْتَ قَوَامًا إِذَا اللَّيْلُ قَدْ دَجَا *** بَعْبِرَةِ مَحْزُونٍ وَقَلْبِ عَمِيدٍ
فَدُونَكَ فَاحْزَنْ أَيَّ قَصْرِ تَرِيدُهُ *** وَزُرْنِي فَإِنِّي مِنْكَ غَيْرَ بَعِيدٍ

سفیان کوری عیینته ووتی: لهپاش مردنیدا سفیان الشوریم له خهودا بینی له
بههشتدا لهسر دارخورمایهک بز سر داریک دهفری، و لهسر داریکهوه بز سر
دارخورمایهک، کهوا دهیوت: ﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ {الصفات: ٦١}
واته: (دهبا نا بز نم بههشته، بز نم کامه رانیه، بز نم نازو نیعمه ته بی
سنووره، نهوانهی که کارو کردهوهو کوشش دهکن، با بز نم دهستکهوتانه بیکن)
جا پییان ووت: بهچی چوویه ناو بههشت؟ ووتی: به توبه کردن و خوابه رستی، به
توبه کردن و خوابه رستی، پییان ووت: نهی چیان له کوری عاصم کرد؟ ووتی:
نه مانبینی ته نهها وه که نهستیرهک نه بیت^(٩٧).

شعبهی کوری الحجاج و مسعر کوری کرام دوو هاوړتی یه کتر بوون، أبو أحمد
الترمذي ووتی: لهپاش مردنیان له خهوما بینیم ووتم: باوکی بسطام، خوای گهوره
چی لیکردی؟ ووتی: خوای گهوره پشتیوانم بوو وه سهری خستم بههوی نهوهی
هه موو کات ده مووت:

حَبَانِي إِلَهِي فِي الْجَنَانِ بِقَبَّةٍ *** لَهَا أَلْفُ بَابٍ مِنْ لُجَيْنٍ وَجَوْهَرًا
وَقَالَ لِي الرَّحْمَنُ: يَا شَعْبَةَ الَّذِي *** تَبَحَّرَ فِي جَمْعِ الْعُلُومِ فَأَكْثَرًا
تَنْعَمُ بِقُرْبِي إِنَّنِي عَنْكَ ذُو رِضَا *** وَعَنْ عَبْدِي الْقَوَامِ فِي اللَّيْلِ مَسْعَرًا
كَفَى مَسْعَرًا عَزًّا بِأَنْ سِيزُورُنِي *** وَأَكْشَفَ عَنْ وَجْهِهِ الْكَرِيمِ لِيَنْظُرًا
وَهَذَا فَعَلِي لِي بِالَّذِينَ تَنْسَكُوا *** وَلَمْ يَأْلَفُوا فِي سَالِفِ الدَّهْرِ مَنْكَرًا

(٩٧) المنامات: زماره (٢٧٥).

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

أحمد كوري محمد اللبدی ووتی: أحمد کوری حنبل له خهودا بینی، ووتم: نهی باوکی عبدالله، خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆشبوو، پاشان ووتی: نهی أحمد: تۆ شهست قامجیت لیدام؟ ووتی: بهلێ به خودا، ووتی: نههه پرووی من بوو لیم گرژ ده کردی جا سهیریم ده کرد،

أبو بكر أحمد كوري محمد كوري الحجاج ووتی: پیاوێك له بنه مالهێ طرسوس بۆی گێرامهوه ووتی: داوام کرد له خودای گهوره نههلی گۆرستان له خهودا بیینم تاوه کو پرسیاریان لیبیکهم دهبارهی أحمد کوری حنبل کهوا خوای گهوره چی لیکردوه؟ پاش ده سال له خهودا بینیم وهکو نهوهی نههلی گۆرستان له سههه گۆرهکانیان وهستان، نهوان دهست پیشخهریان کرد له قسه کردن، جا ووتیان: نههه چیه نهوهنده له خودای گهوره داوا دهکهیت نيمه له خهودا بیینیت، پرسیارمان لێ بکهیت دهبارهی پیاوێك کهوا هیشتا دانه بهزیوه لهو کاتهی له نیهو جیا بۆتهوه فریشته پازاندوویهتهوه و نارایشتی کردوه له ژێر درهختی طوبی، أبو محمد عبدالحق ووتی: نههه قسهی نههلی گۆرستان ههوالیکه له بارهی مهزنی پلهو پایهی احمدی کوری حنبل و بهرزی جیگاکی و گهورهیی مهترلگاکی، و نهیان توانیوه به تهواوی وهسفی حالی نهو بکهن، دهبارهی نهوهی که نهو له چ حالهتیکدایه تهنها بهو مانایه نهبیئت.

أبو جعفر السقاء که هاورپیی بشر کوری الحارث بوو ووتی: بشر الحافی وه معروف الکرخیم بینی که نهوان دههاتن، جا ووتم: نیهو له کوێن؟ ووتیان: له بهههشتی فیردهوسین، سهردانی موسای (کلیم الله) مان کرد.

عاصم الجزری ووتی: له خهودا بینیم به بشر کوری الحارث گهیشتم، ووتم: تۆ له کویت نهی باوکی نصر؟ ووتی: له شوینه هههه بهرزه کاتم، ووتم: نهی احمدی کوری حنبل چی لێ هاتوه؟ ووتی: کاتژمێریک به جیم هیشت له گهڵ عبدالوهاب السوراق کهوا له نیهوان دهستهکانو بهزهیی خودای میهره بان دهیاغواردو دهیاغواردوه، پیم

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ووت: ئەي تۆ؟ ووتی: من زۆر ئارەزووم لە خواردنەكە نەبوو، تەنھا حەزم كرد سەیری بكەم.

أبو جعفر السقاء ووتی: لەپاش مردنیدا بشر كۆری الحارثم لە خەودا بینی، ووتم: ئەي باوكی نصر، خودای گەوره چی لێكردی؟ ووتی: بەزەیی بەمندا هاتەوهو ڕەحمی پێكردم، و پێی ووتم: ئەي بشر، ئەگەر لە دنیا يەك سوجدەت بۆ من بێردبا لەسەر پشكۆيەك ناگر و سۆپاسگوزاریت ئەنجام نەدایا ئەوا بەندایەتی تۆم نەدەخستە ناو دڵو دەروونتەوه، و نیوێ بەهەشتی بۆ ناشكرا كردم جا بۆ هەر شوئینێك بمەوی دەچم. و بەلێنی پێدام لەو كەسانە خۆشبیّت ئەوانەي بە دواي تەرمەكەم كەوتن، جا ووتم: ئەي أبو نصر التمار چی لێهات؟ ووتی: ئەو لەسەر ووی خەلكەوهیە بەهزی ئەو سەبرو ئارامیەي تووشی ببوو لە كارەسات و هەژاریەكەي.

عبدالحق دەلێت: خۆزگەي بەو ووتەيەي دەخواست: نیوێ بەهەشت نیوێ نیعمەتەكەيەتی، چونكە نیعمەتەكەي دوو نیوێیە، نیوێ گیانی یە و نیوێ جەستەي یە جا یەكەم جار بە گیان لەزەت دەكەن، ئەگەر گیانەكان وویستیان بۆ جەستەكەش بچێت ئەوكاتە نیعمەت و لەزەتی جەستەي زیاد دەكرێت بۆ گیانەكە، وە هەندێكی تر دەلێن: نیعمەت و لەزەتی بەهەشت پلەو پایەيەكە لەسەر كارو زانست، و شانسی مرۆڤ لە كاردا باشترو دڵسۆزترە لە شانسهكەي لە زانستدا، خودای گەورهش زاناترە.

یەكێك لە پیاوچاكان دەلێن: أبا بكر الشبلیم لە خەودا بینی، وەك ئەوێ بیّت دانیشتیّت لە كۆپی الرصافة لەو شوئەي كەوا لێی دادەنیشت، جا هات پێشوازم لێكرد كەوا جل و بەرگیكی چاكی لەبەردابوو، هەستام چوومه لای، و سەلامم لێی كرد، و لەلای دانیشتم، پێم ووت: كێ نزیكترین هاوڕێتە بۆ تۆ؟ ووتی: ئەوانەي شیوێ زارو گەفت و گۆیان تەنھا بۆ یادكردنەوي خودای گەورهو میهرەبانە،

و نهوانی راوه ستاوو چه سپاون به مافی خودا، و نهوانی په له و ده ستیښخه ری ده کهن له رازی بوونی خودای مه زو دلوثان.

أبو عبد الرحمن الساحلي ووتی: له پاش مردنیدا میسرہی کورپی سلیمم له خه ودا
 بیښی، پیم ووت: دووریت دريژۍ کیشا، ووتی: سه فمره که دوورو دريژه، پیم ووت:
 ثایا تۆ چیت پیشکشی نهو کرد؟ ووتی: نهرمو نیانی، چونکه نیمه هه موو کات
 فتوا مان ده کرد به نهرمو نیانی، جا وتم: ثایا چ فمرانیکم پی ده کیت؟ ووتی:
 به دواي پیاوه گه وره کان بکه وه، و هاوړنسه تی پیاوچا کان بکه نه مانه له ناگر
 ده تیارنن، و له خودای گه وره ش نزیکت ده خاته وه.

آبُو جَعْفَر الضَّرِير دهلِيت: له پاش مردنيدا زانانم له خهودا بيني، پيم ووت: خوداي گهوره چي لي كردي؟ دهستي پينگرددو ووتی:

لَوْ رَأَيْتَ الْحَسَانَ فِي الْخَلْدِ حَوْلِي *** وَأَكَاوِيبَ مَعَهَا لِلشَّرَابِ
يَتَرَفَّنَ بِالْكِتَابِ جَمِيعاً *** يَتَمَشَّيْنَ مُسْلَاتِ الشَّابِ^(٩٨)

هەندێک لە ھاورپێانی ابن جریح دەلێت: لە خەوما بینییم ھاڤە ئەو گۆرستانە،
 کە لە مەککەدا یە، بینییم لەسەر ھەموویان شتێک وەک چادرو خێوەت وایە،
 گۆرپێکم بینی خێوەت و چادرێک و پەردە یەکی بەسەر وە بوو، نینجا بۆ لای چووم
 تاوەکو چوو مە ژوور وە، سەلامم لێی کرد، کەوا ئەو مسلم کۆری خالد الزنجی بوو،
 سەلامم لێی کردو پیتم ووت: ئەی باوکی خالد، ھۆی چیە ئەم گۆرپانە چادرو
 خێوەتیان بەسەر وە یە، وگۆرە کە ی تۆ چادرو خێوەت و پەردەشی بەسەر وە یە؟ ئەو
 ووتی: مەن زۆر بە پۆژوو دەبڕوم، ووتم: ئەی گۆری ابن جریح لە کوی یە،
 شونە کەشی لە کوی یە؟ بیگومان پیشتر لە لای دادە نیستم، و مەن ھەز دەکەم
 سەلامی لێ بکەم، جا بە دەستی نیشار ھەتی داو ووتی: ھەبھات و پەنجە ی شادە

(٩٨) النماذج: رقم (١٤٦).

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نوڙي سوڙاندهوه، گوري ابن جريح له کوي؟ نهو بهرز کرايموه يو شوښه هره بهرزه کان.

حماد کوري سلمه له خهردا يه کيک له هاورپياني بيني، پتي ووت: خدای گهوره چي ليکړدی؟ ووتی: پتي ووتم: له دونيادا زور ماندوو بوون و په نجت کيشا، جا نه مړو زور پشوو هسانه ووت ده دهيني ماندووت دهه سيته وه.

نهمه باسيکي زور دوورو دريژه، نه گهر پيگات به خوت نهدا به باوه پيکړدني و ووت: نهمه خهونه، جا نهمه بي تاوان نابيت و هيوادارم هاورپيه کي ياخود خزميکي يان يه کيکي ديکه بينيت، هه والي پيدات که بهو فرمانه نازانيت ته نها خاوه ني خهونه که نه بيت، ياخود پتي بلت به پاره پولیک کهوا شاردوويه تيه وه يان ناگاداري بکاته وه له رووداويک کهوا رووده دات، يان شهرو ناخوشيه کي به کاريک هميه وه ده لښ رووده دات، ياخود پتي بلت که نهو يان هه نديک له بنه ماله کهي ده مريت و رووده دات کهوا هه واليشيان پيداوه، ياخود هه والي بدهري به هرزاني يان به گراني و بي باراني يان به دوژمن ياخود به کاره سات و هه والي دلته زين ياخود نه خوشي ياخود به مبه ست و نامانچيک بوي که نه مانه ش روويانداوه و هه واليشيان پيداوه، وه راستيه کهي له مدها هه ژمار ناکريت ته نها خوي گهوره نه بيت، و خه لکيش هه موي تييدا به شدارن، و نيمه و خه لکانی ديکه ش نهم کاره سهر سور هينه رانه يان بينيووه.

نهمه ش هه لده وه شيته وه و به تال ده بيته وه هه رکه سيک بلت: نه مانه هه موي زانست و بيروپان له دروندا له خاوه نه کهي به ديار ده که ویت له کاتي پچراني خودي خوي له سهرقالي و ماندوو بووني جهسته يي له خهردا، نهمه ش بابيه تيکي ناره و او نه گونجاوه، چونکه ده روون هيچ کاتيک زانباري له سهر نهمه نيه کهوا مردرو هه والي ده داتي، و هر به بريشي دا ناچيت، وه هيچ نيشانه يه کي له سهردا به ديار ناکه ویت، نيمه ش شينکاري نهم کاره ناکه ين کهوا رووده دات.

خه ونیش له سه سى جور ده وه ستیت: خه ون له لایه ن خواوه، و خه ون له لایه ن شه ی تانه وه، و خه ونیش له گهل ناخاوتنی ده رووندا^(۹۹).

و خه ونی راستیش چهنده بیئیکه، له وانه نیلهام و سرووشیکه خودای پاک و بیگهرده ده یگه یه نیته دلی بهنده ی خوی، و نه مهش گفت و گویه که خودای عز وجل قسه ی به بهنده که ی ده کات له خه ودا، ههروه عبادهی کوری الصامت و خه لکی دیکهش وایان ووتوه. له وانه نمونه یه که بزی که خاوه ن خه ونه که ده بیته بریکاری وه له وانه به یه کگه یشتنی رۆحی نووستوو به رۆحه کانی مردوو له بنه ماله و خزم و هاوړیکانی که وای پشتر باسان کرد. وه له وانه بهرز کردنه وه ی رۆحه که ی بزی لای خودای پاک و بیگهرده قسه کردن بوی. وه له وانه چوونه ژووره وه ی رۆحه که ی بزی به ههشت و پیشاندان و سهیرکردنی...، جا به یه کگه یشتنی رۆحی زیندوو مردوو کان جوریکه له جوره کانی خه ونی راست و دروست که وای له لای خه لک بوونی هدی که له ره گزی ههست پیکراوانه.

نه مهش بابیه تییکه خه لکی تییدا شله ژاوو شیواوه تییدا نه وه ی ده لیت: که وای زانسته کان هه مو نادیارو شاراوه یه له ده رووندا، به لکو سه رقان بوونیته ی به جیهانی ههست کردن که وای قه ده غه ی ده کات له خویندنه وه و پیداجوونه وه ی، جا نه گهر ته رخانی کرد به خه و نه وای به گویره ی ناماده بوونی خوی ده یبینی، به لام نه گهر خوی ته رخانی کرد به مردن به ته و اوته ی نه و زانسته و زانیاریه که ی له وای ته و او ده کات. و نه مهش ره وای نارپه وای تییدایه و هه مو به ره بهرچ نادرته وه، و هه مووی وهرناگیریت،

هه ره که سیك ده لیت: نه و خه و نانه زانستییکه خودای گه وره هه ره له سه ره تاوه به بی هیچ هوکاریک نووساندوویه تی له ده رووندا، وه نه م ناخاوتنه هوکاره کان و

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ياسا بههيزه كان به ناپه سند ده زانیت، نهم ناخاوتنهش پیچه وانده له گهل شهرع و عهقل و په وشته زکماکه کان.

نه وهی ده لیت: خهون تنهها غورنه یه که خودای گه وره به نمونه ده یه یتنه وه بۆ بنده کان به گویره ی ناماده بوونی به هژگری و گویراپه لی له سهر دهستی خاوهن خهونه کان، جاریک ده بیتنه نمونه هیتانه وه، جاریکیش نه وهی خود بینویه تی له خودا هاوشیویه له گهل شیوهی زانسته که ناسراوه.

نهمهش نزیکترین له دوو ناخاوتنه ی پیتشو، به لام خهون گهلر نیه له سهریدا، به لکو نهمه هژکاریکی دیکه ی هیه که وا له به یه ککه یشتنی رۆحه کان و هه وال پیدانی هه ندیک بۆ هه ندیک دیکه پیتشر باسکرا، و له به یه ککه یشتنی خاوه نه که که وا دل و تیگه یشتندایه، وه له باره ی دیتنی رۆحه که بۆ شته کان سرپینه وه یه به بی هژکار.

ههروه ها أبو عبدالله ی کورپی منده الحافظ له په رتووی (النفیس والروح) باسیکردوه، له حه دیسی محمد کورپی حمید ده لیت: عبدالرحمن کورپی مغراء الدوسی بۆ نیمه ی گپراپه وه، نه ویش له الأزهر کورپی عبدالله الأزدي، له محمد کورپی عجلان، نه ویش له سالم کورپی عبدالله، نه ویش له باوکیه وه ووتی: عمری کورپی خطاب به علی کورپی أبی طالب گه یشت و پیتی ووت: نهی باوکی الحسن، له وانیه شهید بکری و لیمان وون بیت، و له وانیه شهید بکریم لیتان وون بم، سئ شت هیه پرسیارت لیده کهم له تزه یه نایا زانیاریت لیانه وه هیه؟ علی کورپی أبی طالب ووتی: نه مانه چین؟ نینجا ووتی: پیاویک پیاویکی خۆش ده ویت که هیچ خیر و چاکه یه کی لی نه بینیه وه، و پیاویک رقی له پیاویک ده بیتنه وه که هیچ شهرو به لایه کی لی نه بینیه وه، جا علی ووتی: به لی، گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ ده یه رموو: (إِنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مُجَنَّدَةٍ تَلْتَقِي فِي الْمَوَاءِ فَتَشَامُ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ). واته: (رۆحه کان وهک سهر باز وان له ناساندا

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دهگن به يه کترو يه کتر بۆن دهگن، جا نهوهی نيماندار بئيت و يه کتر بناسيت هۆگری دهبيت، وه نهوهی رقی لی بئتهوه لیی لادهات).

جا عمر (ع) ووتی: نهوه يهك، عمر (ع) ووتی: وه پياويك ووتاريك دهگيرپتهوه نهگه لهبيري چووهوه، لهناو نيمههه ههيه نهوهی باسی كردوه لهبيري چووهتهوه، ووتی: بهلئ، گويم له پيغه مبهري خوا بوو (ع) دهيفه رموو: (مَا فِي الْقُلُوبِ قَلْبَ إِلَّا وَلَهُ سَحَابَةٌ كَسَحَابَةِ الْقَمَرِ بَيْنَا الْقَمَرِ مَضِيَ إِذْ تَجَلَّتْ سَحَابَةٌ فَأُظْلِمَ إِذَا تَجَلَّتْ فَأَضَاءَ وَبَيْنَا الْقَلْبِ يَتَحَدَّثُ إِذْ تَجَلَّتْ سَحَابَةٌ فَتَنَسَّى إِذْ تَجَلَّتْ عَنْهُ فَيَذْكُرُ). واته: (ههچ دئيك نيهه ئيللا ههوري ههيه وهك ههوري مانگ، دهبينيت مانگ پرووناكه ههركاتيك ههورهكه مانگی داپزشي نهوا تاريك دهبيت نهگه ر لئى لادا پرووناك دهبيتتهوه، دلش وايه نهگه ههور دايپوشيت يادی خوات لهبير دهچيتتهوه نهگه ر لئى لادات يادی خوات بير ديتتهوه).

عمر (ع) ووتی: نهوه دوو، ووتی: پياويك خهونيك دهبينی، ههيه باوهري پئى دهكریت، وههشيانه باوهري پئناكریت؟ جا على (ع) ووتی: بهلئ، گويم له پيغه مبهري خوا بوو (ع) دهيفه رموو: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَنَامُ يَمْتَلِيءُ نَوْمًا إِلَّا عَرَجَ بِرُوحِهِ إِلَى الْعَرْشِ، فَالَّذِي لَا يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَتِلْكَ الرُّؤْيَا الَّتِي تَصَدَّقُ، وَالَّذِي يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَهِيَ الَّتِي تَكْذِبُ). واته: (ههه بهندهيهك له خهونيكي قوولدا بنوويت نهگه رپوچهكهى گهيشته عهershو لهه خهوههه خهبهري نهبزووه بزانه خهونهكه راسته، بهلام نهوهی خهبهري دهبيتتهوه پيش نهوهی رپوچهكهى بگاته عهersh بزانه خهونهكهى درويه)

جا عمر (ع) ووتی: نهوه نهو سئ شتهيه كه من داوام دهكرد، سوپاس و ستايش بۆ نهو خودايهه كهوا راستيهكاهم دهست كهوت لهپيش مردندا^(١٠٠).

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

بقیهی کوری الولید^(۱۰۱) ووتی: صفوان کوری عمرو بزمانی گتیرایهوه، نهویش له سلیم کوری عامر الحصرمی ووتی: عمر کوری الخطاب ووتی: سهرم سورما بزو خهونی پیاویک کهوا شتیکی بینووه که نهو شتهی نههاتووه به بیریا، وهک نهوهی به دهستیسی گرتبی، و شتیکی بینووه کهوا نهو شت نهبووه، جا علی کوری ابی طالب ووتی: نهی نه میری نیمانداران، خودای گهوره دهفرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ {الزمر: ۴۲}. واته: (ههر خواجه گیانهکان دهکیشت لهکاتی مردنیاندا، ههروهها نهو گیانهش که نه مرد له خهوه کهیدا بزی ده نیریتهوه، جا نهو کهسهی که خوا بریاری مردنی دابیت روجه کهی ده گرتیهوه و ناگه ریتهوه بزو لاشه، نهو کهسهش که رژی تهواو نهبوویت ده نیریتهوه بزی تا کاتیکی دیاریکراو).

روجهکان بزو ناسمان بهرز ده کرتیهوه له خهوه کهیدا، جا نهوهی بینرا له ناسماندایه نهوه ههق و باوه پداره، نه گهر گه پندرانهوه بزو لاشهکانیان نهوا شهیتانهکان له ناسماندا تووشی ده بیت، و به درژی ده خاتهوه، نینجا نهوهی بینرا له شیهیه نهمه نارپه وایه، ووتی: عمر سهری سورما لهو قسهیهی علی (عليه السلام وجهه). إبسن منده ده لیت: نهو ههواله به ناویانگه له لایهن صفوان کوری عمرو و کهسانی دیکه، ابی الدرداء ریوایهتی کردووه.

الطبرانی باسدهکات و ده گپرتیهوه: له هه دیسیکی علی کوری ابی طلحه کهوا عبدالله کوری عباس به عمر کوری الخطاب (عليه السلام) ووت: نهی نه میری نیمانداران، ههندی شت ههیه پرسپارت لیده کهم، ووتی: نهوهی وویستت پرسپار بکه، ووتی: نهی نه میری نیمانداران پیاو له چی شتی به بیر دیتهوه، وه لهچی له بیر دهکات،

٩٩ ح ..... لِلإِبنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

و لهچی باوهر به خهون دهکات، لهچی به درۆی دهخاتهوه؟ عمر پیتی ووت: که لهسهر دلدا زولمییکی توند ههیه وهک هههه وایه مانگ داپۆشیت، جا نهگهر دلی داپۆشیت نهوا نادهمیزاد شتی لهبیر دهچیتتهوه، بهلام نهگهر دلی سافر لوس بیت نهوا نهوهی لهبیری چوه بهبیری دیتتهوه، بهلام خهون لهچی باوهر دهکریت و لهچی به درۆ دهخریتتهوه؟ خوی گهوره دهفرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢) واته: (هههه خویه گیانهکان دهکیتشیت لهکاتی مردنیاندا، ههروههها نهو گیانهش که نهمرده له خهوهکهیدا بۆی دهنیردیتتهوه). جا نهو پۆحهی بهرز کرایهوه بۆ لای فریشتهکانی ناسمان نهوا نهو خهونهیه کهوا باوهری پیدهکریت، و نهو پۆحهی که نهچوهه لای فریشتهکانی ناسمان نهوا نهو خهونهیه که به درۆ دهخریتتهوه^(١٠٢).

ابن لهیعهه پیاویهتی کردوه، له ابن عثمان کوری نعيم الرعيني، نهویش له أبا عثمان الأصبحي، نهویش له أبا الدرداء، ووتی: نهگهر مرۆڤ خهوت نهوا پۆحهکهی بهرز دهکریتتهوه تاوهکو دهچیتته لای عهرش، جا نهگهر پاک و خاوین بیت نهوا مۆلتهی دهدرتتی کرنۆش ببات، و نهگهر پیسو پۆخل بیت مۆلتهی نادریتتی به کرنۆش بردن^(١٠٣).

جعفر کوری عون پیاویهتی کردوه، له إبراهيم الهجري، نهویش له أبا الأخص، له عبدالله کوری مسعود کهوا دهلیت: پۆحهکان وهک سههههه بهزۆر گیراون بهیهکههگهنو دهچنه ناو یهکتر ههروههک نهسپ لهشهههه دهچنه ناو یهکتر، نهوهی بیناسیت هۆگری دهبیت و نهوهی نهیناسیت و رقی لیبت لی جیا دهبیتتهوه^(١٠٤).

(١٠٢) میزان الاعتدال: ٣ / ١٤٣.

(١٠٣) شرح الصدور: ٣٥٦.

(١٠٤) كشف الحفاء، العجلوني: ١ / ١٢١.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

وه هيشتاش خه لکی کۆن و ئیستا ئەمه نازانن و نه یانینیوو، جمیل کورپی معمر
العذري ده ئیت:

أَضَلُّ نَهَارِي مُسْتَهَامًا وَكَلَّتَقِي *** مَعَ اللَّيْلِ رُوحِي فِي الْمَنَامِ وَرُوحَهَا

ووتریانه: پیاری نووستو خه لکی دیکه له زیندوان ده بینیت و قسه شی له گه لدا
ده کات، و نه گهر چی ماوه یه کی دووریش له نیاواندا هه بیت، له گه ل شه وهش نهم
دوو که سه هوشیارن و رۆحه که یان له جهسته یان جیا نه بۆته وه، جا چۆن رۆحه کانیان
پێک گه یشتن؟ ده ئین: ئەمه یان ده بیت غوونه یه ک بیت کهوا خه ون لیکده ره وه بۆ
که سی خه وتوو هیناویه تیه وه، یاخود گێرانه وه که خۆی له و که سه یه که خه ونه که ی
بینیوه کهوا خۆی بۆ بهری ده کات له خه وه که یدا ههروه ک حبیب کورپی اوس
ده ئیت:

سَقِيًّا لَطِيفِكَ مِنْ زُورٍ أَتَاكَ بِهِ *** حَدِيثُ نَفْسِكَ عَنْهُ وَهُوَ مَشْغُولٌ
بِیَگومان رۆحه کان بۆ یه کتر ده گوئین، و په یوه ندی یه کیکیان بهوی دیکه تووندترو
به هیتتر ده بیت، وه هه ریه که له وان هه ست به هاوڕێیه تی هاوه له که ی ده کات، و
نه گهر هه ستی به یه کیکی دیکه نه کرد شهوا ده گه رێته وه بۆ نه وه هه ستی له
نیاواندا هه یه، و خه لکیش نهم شته سه رسوهرینه رهیان بینیوه.

مه به ستیش له وه کهوا رۆحی زیندوو ه کان به یه ک ده گهن ههروه ک رۆحی زیندوو
مردوو ه کان به یه کتر ده گهن، هه ندیک له پیشینه کان ده ئین: رۆحه کان له ناسماندا به
یه کتر ده گهن، یه کتر ده ناسنه وه و گفت و گۆش له گه ل یه کتر ده کهن، جا فریشته ی
خه ون ده یگاتی به چاکه و خێر یاخود به خراپه و شهر، ده ئیت: نینجا خودای گه وه
فریشته یه ک ده کاته وه کیلی خه ونه که فیری ده کات و ئیلهامی ده داتی به زانیاری
پیدانی هه موو نه فه ستیک له سه رچاوه ی گه وره یی و ناوونیشان و بیباریه که ی له دین و
دونیایه سروشت و په روه رده و په وشتی، و هیه چ شتیک له و ناچیت، وه هیه چ هه له ش

ناکات، جا کۆپیهک له زانستی پهنهانی و غهیبی خودای گهواره له قورنانی پیرۆزدا دیت بۆ لای بهوهی کهوا تووشی نهو مرۆفه دهبیته خهیره چاکه یاخود شهیره خراپه له دین و دنیاکهی، و نمونهو شیوهی وای بۆ دینیتهوه به قهدهر ههلس و کهوت و داب و نهڕهته کهی بیته، جا جارێک مژدهی پندهدات بهو چاکه که دهیکات یاخود پێشکهشی دهکریت، و ناگاداری دهکاتهوه له گوناهیێک که کردوویهتی یاخود بۆ نهو گرنگه، و وریای دهکاتهوه له خراپهیهک که بیته هۆکاریک بۆ نهوهی پالی پتوه بنیته بۆ کاری تاوان و کارهسات، و جگه لهمهش خهون نیعمهتی که خودای گهوره بۆ پهحمته و چاکه و یادکردنهوهی خودا و زانیاری پێدان دهینیریت، و یهکێکه لهو پێگایانهی که رۆحهکان بهیهکتر دهگهیهنیت بۆ سهردانی یهکتر کردن و گفت و گو کردن، چهنده کسه له پێگای نهو خهوانهوه تهویهیان کردووه و پێگای چاکهیان گرتۆته بهرو پهشیمان بوونهتهوه و باوهریان ههتانه به پۆژی دواهی، وه چهنده ها کسه له پێگای خهوانهوه بوونهته خاوهنی سهروته و سامان و گهغهنهیان دۆزیهتهوه کهوا شارداربووه.

له پەرتووكى (المجالسة)ى أبى بكر كورپى مروان المالكى: له ابن قتيبه نەوئش له أبى حاتم، وه له الأصمعي، نەوئش له المعتمر كورپى سلیمان، نەوئش له كهسهى بېزى گېڤاوه تهوه، ووتى: جارئك دەرچووين بۆ گەشت، نئمه سئ كەس بسووين، جا يەكئك له نئمه خەوت، شتئكمان بئنى وهك پووناكى و چرايهك وابسو له لئوتى هاته دەرەوه و چووه ناو ئەشكەوتئكى تزئك لئى، جا پووناكئە كه گەرايەوه و چۆوه ناو لئوتى، ئئئجا له خەو هەلسا و دەم و چاوى سەرپەوه، ووتى: خەونئكى سەئرم دئت، له ئەشكەوتەدا نەوها و نەهام دئت، جا چوئنه ناو ئەشكەوتە كه هەندئك سامان و باشماوه مان دۆزئەوه.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْيَةِ

ئەمەش عبدالمطلبە کە لە خەودا دەستنیشانی زەمزمە می کرد وە ئەو سامان و گەنجینهی دۆزیهوه کەوا لەوی بوو^(١٠٤).

وە ئەمەش عمیر کۆری وەب لە خەودا هاتنە لای و پێیان ووت: هەلسە برۆ ئەو شوینەو ئەو شوینە لە ماله کە هەلکەنە پارەو پوولی باوکت دەدۆزیتەوه، کەوا باوکی پارەو پوولە کە شاردبوو، کە وەسیەتی پێ نهکردبوو، جا عمیر لە خەودا هەلسا و شوینە کە هەلکەند بەو شیوەی نەمریان پێکردبوو، دەههزار درههم و ئالتووئێکی زۆری دۆزیهوه، نینجا بۆ سەر خستنی دینه کە و باشکردنی گوزەرانی خۆی و بنە ماله کە پارەیه کی زۆری سەرف کرد، و ئەمەش ئیسلامی برونی ئەوی بەدوادا هات، یەکیک لە کچه بچوو کە کانی پێیووت: باوکە گیان، خودای ئێمە باشتر لە هوبەل و عوزا ئێمە بە دینه کە خۆی خوش وێستوو، ئەگەر ئەو نەبایە ئەم پارەو پوولە ی بۆ بەجێ نەدەهێشتی، کەچی رۆژانێکی کەمیش ئەوت پەرستوو.

علی کۆری أبی طالب القیروانی العابر دەلێت: ئەو بەسەر هاتە ی عمیرو دەرھێنانی پارەو پوولە کە لە خەودا بە سەیرترین شت دادەنرێت لە لای ئێمە، لەو سەردەمە ی ئێمە داو لە شارە کە خۆمان لە أبی محمد عبدالله البغانشیمان بینی کەوا پیاویکی چاک و بەناوبانگ بوو بە خەونی مردوو کە و پرسیار کردنیان لە شتە بزرو پەنھانە کە، جا ئەمە ی دەگواستەو بۆ ماله وەیان و خزم و ناسیاویان تاوێ کو ناوی دەرکردو خەلکیکی زۆر لە دەورە ی کۆبوو، پیاویک هاتە لای و شکایەتی لای کرد کە یەکیکی نزیک ی ئەو مردوو بێ ئەو ی وەسیەتی لە لای بکات و پارەو پوولیکی زۆری هەبوو شوینە کە پێنازانیت، بۆ ئەو ی رێگایە کی چاکی پێ نیشان بدات، لە خودای گەورە پارایەو لەو شەو دا ئەو مردوو ی وەسفی کردبوو لە

(١٠٥) السيرة النبوية، ابن هشام: (١/١٤٥).

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خهوه كهيدا بينى، نينجا پرسىارى نهو پارهو پولهى ليكرد، نينجا خهبرى دا به پياوه كه.

له كاره ده گمهنه كانى كه پيره ژنيكى چاك و نيماندار مرد نافرته تيك نه بوو له لاي كه نهو حموت دينارهى هميه تى پي بسپيريت، جا يه كيك هاته لاي هاورپكهي كهوا نهو ده يويست پاره كهي له لا دابنيت، به خيرايي چوه لاي پيره ژنه كه، هموالي ناوى مردووه كهي راگه ياند به كهس و كارى، پاشان به ياني نافرته كه گه راپيهوه لاي كهس و كارى، پي ووت: فلانه پيره ژن ده ليت: له بنميچي ماله كه م حموت ته خته بوميره پاره كانم لهوى شاردو ته وه له ناو په رويه كي خوريم داناوه، نينجا نه م كساره ي كرد، نينجا پاره كهي دوزيه وه كهوا وه كه نه وهى وه سفي كرد بوو.

ده ليت: پياويك بوي گيرامه وه كهوا گومان ناهم به درو كردنى ووتى: نافرته تيك منى به كرى گرت بو نه وهى ماله كهي لي تيك بدهم، و سهرله نوي نوزنه ني بكه مه به پاره يه كي دياريكراو، جا كاتيك كه لوپه له كه م وهرگرت بو تيك داني خانووه كه، ووتم: نه مه بوچي تيكى ده دهى؟ نافرته كه ووتى: سوتند به خوا هيچ پيوستيم به تيك داني نه م خانووه نيه، به لام كه باوكم مرد، نهو زور ده وله مهن دو خاوه ني سهره و ته سامانيكي زور بوو به لام هيچي وامن نه دوزيه وه له پارهو پوله كهي، پاره كهي له شوي نيكي نه م خانووه شاردو ته وه بويه تيكى ده ده م به لكو پاره كه ده دوزمه وه، نينجا پياوه كه وه كاگادار كردنه وديه كه به نافرته كه ي ووت: شتيكت پي بلنم له مه ناسانر بيت بو تو، ووتى: نه م شته چي يه؟ ووتى: فلان كهس، برزو لاي و پرسىارى لي بكه و چيروكي خوتي بو بگيرپه وه به لكو نه م باوكت له خه و ده بينى و شوي ني شاردنه وهى پاره كه ت پي نشان ده دات به بي ماندو و برون و به بي نرخ، جا نافرته كه چوه لاي پاشان هاته وه لاي نيتم، پي ووت: كهوا ناوى خوي و ناوى باوكي لاي خوي نوسيووه، به ياني زوو چوومه لاي كاره كه، جا نافرته كه لاي پياوه كه هاته وه ووتى: پياوه كه پي ووتم: باوكتم له خه ودا بينى، نهو ده يوت:

٩٧ ح ..... لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

پاره که له شوینیکی چه ماوه دایه لای خانووه که، ووتی: نینجا شوینی دیواره چه ماوه که مان هه لکه ند تاوه کو ده لاقهیه که به دیار که وت و بینیم پاره که له ویدایه، ووتی: به راستی سه رمان سوپما، جا نافرته که پاره که به کهم زانی که دۆزیه وه، دهیوت: پاره و سامانی باو کم له وه زیاتر بوو، به لām من ده گه پیمه وه لای پیاوه که، جا رۆیشته وه لای پیتی راگه یاند، پاشان پرسپاری لیکرد دووباره بکاته وه، جا کاتی که به یانیه که ی چوه لای ووتی: کهوا نهو به نافرته که ی ووتوه: کهوا باوکت پیت ده لیت: له کۆگای زه یته که حهوزیکی چوارگۆشه هیه ژیره وه ی هه لکه نه، ووتی: کۆگا کهم کردوه له گۆشه یه کدا حهوزیکی چوارگۆشه هه بوو، هیتامانه خواره وه ژیره وه مان هه لکه ند، گۆزه یه کی گه وه مان دۆزیه وه، دام به نافرته پاشان تهماعی گرتی و سوور بوو له سه ره وه ی جاریکی تر بگه رپته وه لای پیاوه که، نه م کاره ی کرد، له لای پیاوه که گه رایه وه خه مۆکی و دلته نگی به پرویه وه دیار سوو نافرته که ووتی: پیاوه که به منی ووت: به قه ده ره توانای خۆت پاره که ت وه رگرت، به لām نه وه ی ماوه ته وه شه ی تانی که له جنۆکه له سه ری دانیشته وه و پاسه وانی لیده کات تا نهو کاته ی قه ده ره که ته و او ده پیت.

وه حیکایه ت و چپرک له و بابه ته دا زۆره.

یه کێک بۆی گێرپامه وه له باره ی شیخی نیسلام ابن تیمیه کهوا له پاش مردنیدا له خه ودا بینوو یه تی، پرسپاری لیکرد وه له مه سه له ی هه ندیک شتی فه رزو واجب کهوا کێشه ی بۆ دروست کردبوو جا وه لāmی پرسپاره کانی به راستی دایه وه.

نایا رُوح دهریت یاخود مردن تهنه بؤ لاشه کهیه؟

بینگومان خه لک له مه دا جیساوازی هیه، کۆمه لیک ده لئین: رُوح دهریت، وه تامی مردن ده چیژیت، چونکه نه ویش نه فسه، وه هه موو که سیک ده بیت تامی مردن به چیژیت.

ده لئین: به لگه کان ناشکراو نیشانن له سه ر نه وهی که س نامینیت تهنه خودای تاک و تهنه نه بیت، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ {الرحمن: ۲۶-۲۷}. واته: (هه موو نه و که سانهی له سه ر رووی زه وین، هه ر هه مووی فه وتارو تیاچوو وه ده بیت بمرن* تهنه زاتسی په وره دگاری خاوه ن بلندی و پرزداري تویه که ده مینیتسه وه). وه هه وره ها خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ {القصص: ۸۸}. واته: (هه رچی شت هیه تیا چوو وه له نا و چوو جگه له و زاته). ده لئین: نه گه ر فریشته کان بمرن، نه و نه فسی مرۆژ له پیشته ره بؤ نه وهی بریت، ده لئین خودای گه وره له باره ی نه هلی ناگه وره ده فهرموویت نه وانه ده لئین: ﴿رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخِيَّتْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ {غافر: ۱۱}. واته: (په وره دگارا تۆ ده سه لاتت بی سنووره دوو جار نیمه ت مراندوو وه دوو جار نیمه ت زیندوو کردۆته وه). جا مردنی یه که م نه وانه شایه ده و بینراوه، نه وه بؤ لاشه کهیه، و نه وهی تر بؤ رۆحه کهیه.

هه ندیکه دیکه ده لئین: رۆحه کان نامرن، نه مه دروستکراوه بؤ مانه وه، به لکو تهنه لاشه کان دهریت، ده لئین: بینگومان به لگه هیه له سه ر نه و وتانه نه مه ش به لگه یه له نازو نیعه تی رۆحه کان و نازاردانی رۆحه کان پاش نه وهی جیسا ده بنه وه له لاشه کانیا و ده گه رپته وه بؤ لای خودای گه وره، جا نه گه ر رۆحه کان مردن نه وانه

٩٥ ح - لایین قیَمُ الجوزیَّة

نیعمهت و نازاریان له سهر ده پچریت، جا خودای گه وره ده فره رموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ {آل عمران: ۱۶۹-۱۷۰}. واته: (هه رگیز وا مه زانرو وا دامه نین نهوانه ی له پیتاوی خوادا شهید بوون و کوژران، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو نهوانه زیندوون، له لای پهره ردگاریان له پزقو پوزی به هره وهرن* زور دلخوش و شادمانن بهو به خشش و زیاده فزله ی که خوا پیتی به خشیوون، مژدهش ده ده ن بهوانه ی هیشتا بهوان نه گیشتون و ((شهید نه بوون)). وه نه مهش له گه ل پچرانه کاتیک پوچه کان له لاشه کانیاں جیا ده بنه وه بی گومان تامی مردن ده چیتیت.

پاستیه که ی ده ورتیت: مردنی گیانه کان بریتی یه له جیا بوونه و هیان له لاشه کانیاں، ده رجونه لی، جا نه گهر نه وه ی ده لیت پوچه که ده مریت نهوا تامی مردنی چیشته وه، نه وه ی ده لیت پوچه کان ده میننه وه به لام ته نها لاشه کان له ناو ده چیت که واته بهو بوچوون و په چاو کردنه پوچه که نامریت، به لکو نهو ده مینیتته وه پاش دروست بوونی له نازو نیعمهت یاخود له عه زابو ئیش و تازار تاوه کو نهوکاته ی خودای گه وره بیهویت، وه ههروه ها به خیرایی بریار ده دات که خودای گه وره پوچه کان ده نیریتته وه بو لاشه کانیاں، وه احمد کوپی الحسین الکندی نهو جیاوازیه ی ریکخستوه لهو پارچه هه نراوه یه دا:

تَنَازَعُ النَّاسُ حَتَّى لَا اتَّفَاقَ لَهُمْ *** إِلَّا عَلَى سَجَبٍ وَالْخُلْفِ فِي الشَّجَبِ^(۱۰۶).
فَقِيلَ: تَخْلُصُ نَفْسُ الْمَرْءِ سَامِلَةً *** وَقِيلَ: تَشْرُكُ جِسْمَ الْمَرْءِ فِي الْعَطَبِ

جا نه گهر ووترا: له کاتی فرو کردن به که په نادا ئایا پوچه کان به زیندوویی ده میننه وه ههروه ک ئیستا، یاخود ده مریت پاشان زیندوو ده بیتته وه؟

(۱۰۶) الشجب: له نازوون، الخلف: جیاوازی.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتويانه: خودای گهوره ده فهر مرویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ {الزمر: ٦٨}. واته: (لهوړوژه فوو ده کړیت به کهړه نادا هه رکس له ناسمانه کانو زه ویدا ماییت خیرا ده مریت، مه گهر که سیك خوا وویستی له سهر مردنی نه ییت). بینگومان خودای گهوره له ناسمانه کانو له زه ویدا هه ندیک که سی لهو مردنه دوور خستوته وه.

جا هه ندیک ده لیتن: نه وانه شه هیده کانن، نه مه ووتهی ابي هريره، و ابن عباس، وسعيد کورې جيره.

وه ده لیتن: نه وانه جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل (ملك الموت) ه. وه نه مه ش ووتهی مقاتل و هه ندیک که سی دیکه یه.

ده لیتن: نه وانه نهو که سانه ن که له به هه شتدان له (حور العين) حوریه کانو هه ندیک تر، نه وانه ی له ناگردان له نه هلی دوزه خو ده رگه وانه که ی دوزه خ، ابو اسحاق کورې شاقلا نه مه ی وتووه.

نیمام أحمد ده ریخستوه له سهر نه وه ی که وا (حور العين والولدان) حوریه کان و مندالانی ناو به هه شت نامرن له کاتی فوو کردن له کهړه نادا. خوی گهوره هه والی داوه که وا نه هلی به هه شت ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ {الدخان: ٥٦}. واته: (له هه مووی خوشتر نه وه یه که هه رگیز تالی مردن ناچیز تیایدا جگه لهو مردنه یه که مجار).

نه مه ش ده قیکه له سهر نه مانه که وا نامرن جگه له مردنی یه که مجار نه ییت، جا نه گهر جاری دووهم مردن نه وا ده بیته دوو مردن، به لام ووتهی نه هلی دوزه خ: ﴿رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَيْنِ وَأَخْيَتَنَا اثْنَيْنِ﴾ {غافر: ١١}. واته: (پهروهر دگارا تو ده سه لآت بې سنوره دوو جار نیتمه مراندووه دوو جار نیتمه زیندوو کردو ته وه) جا ته فسر کردن نهو نایه ته که وا له سووره تی (البقرة) دایه وه که خودای گهوره ده فهر مرویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

{البقرة: ٢٨}. واته: (چۆن بى پروا دهبن به خوا له كاتيكدا ئىوه بى گيان بوون خوا دروستى كردوون و گيانى به بهردا كردن، پاشان ده تاغريتي و دوايى زيندووتان ده كاتهوه). جا نهوانه مردبوون وه نهوانه كه مى شوى پروون بوون له پشتى باوكيانو له مندا لدانى داكيان، له دواى نه مه دا زيندوى كردنه وه، پاشان ده ياغريتي، پاشان زيندويان ده كاتهوه له پۆزى زيندو بوونه وه دا. نه مه ش نه وه ده گيه نيته كه وا پۆحه كانيان پيش هاتنى پۆزى قيامت نامرن، جا نه گهر واييت نه وا ده بيته سى مردن، له كاتى فوو كردن به كه په نادا پۆحه كان ده مرن، جا له وه حه ديسه سه حيه ده دا: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ، فَبَإِذَا مُوسَى أَخَذَ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ، فَلَا أُدْرِي أَفَاقَ قَبْلِي أَمْ جُوزِي بِصَعْقَةِ يَوْمِ الطُّورِ) (١٠٧). واته: (بيگومان خه لكى له پۆزى قيامت دا ده مرن جا من يه كه مين كه سم كه زيندو ده به وه، بينيم موسى ده ستى به پيچكه ي عه رشه وه گرتبو، نازا نم پيش من زيندو ده بيته وه يا خود له دواى من له مردنى پۆزى دوايى).

جا نه و مردنه له هه لويست و نيشانه كانى پۆزى قيامت ته نه گهر خوداى گه وه هات و ويستى له سه ر بوو بۆ پرينه وه و ته واو كردنى و زه وى به نوورى خۆى پرووناك ده كاته وه، له و كاته دا هه موو بوونه وه رو دروستكراوان ده مرن. خوداى گه وه ده فهرمويت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ {الطور: ٤٥}. واته: (وازيان لى به يته هه تا به و پۆزه ده گهن كه تيايدا ده چن و لال و پال ده كه ون). نه گهر چى نه و لال و پال كه وتنه ش مردن بيت نه وا مردنيكى ديكيه، و كۆمه ليك له پياوچاكان بۆ نه مه ناگاداريان كردۆته وه، جا أبو عبدالله القرطبي په حه تى خواى لى بيت له م باره يه وه ده ليته: له م حه ديسه ده ركه وتوه كه وا نه وه مردنيكى له هوش خۆ چوونه نه ك نه و مردنه ي پرووده دا له كاتى فوو كردن به كه په نادا، ده ليته: شيخ أحمد كورى عمرو ووتى: حه ديسى پيغه مبه ر ﷺ ده ريخستوه نيشانه

دهكات له سهر شهوى كهوا نهو مردنه ماوهى دوورى نه فخرى دووه مه كهوا نه فخرى زيندوو بوونه وهيه، هه نديك له زانايان ده لئين: لهوانهيه موسى لهو پيغه مبه رانه بيت كهوا نه مريت، نه مهش نار هوايهو ناگو نجيت، القاضي عياض ده لئت: لهوانهيه مبهست لهو مردنه داچله كينو تو قاندى كاتى زيندوو بوونه وه بيت لهو كاتهى ناسمانه كانو زهوى ليك ده ترازين. وه ابو العباس القرطبي بهرپرچى ده داته وهو ده لئت: لهو حديسه سه ححه دا وا ليك ده دري تهو كاتي ك پيغه مبه رانه عليه السلام له گوږه كهى ديتته دهروه موساى پى ده گات كهوا ليستى عرشى هه لگرتوه. نه مهش لهوانهيه له كاتى نه فخرى راچله كينو داخوريان بيت.

أبو عبدالله ده لئت: شيخ أحمد كورى عمرو ووتى: شهوى نهو كيشه وگرفته ناهيتليت مردن شهو نيه به پاك و بينگهردى نه بيت، به لكو شهو گواستنه وهيه له باريك بو باريكى ديكه، نه مهش به لگهيه له سهر شهوى شه هيده كان له پاش كوژرانيان يان مردنيان زيندووو له لايه ن خوداى گهروهو رزو و رزيان بو فراهه م كراهو دلخوش و مژده ده ريشن، وه نه مهش خهسله تى زيندوووه كانه له دونيادا، جا نه گه ر بو شه هيده كان ناوا بيت نهوا پيغه مبه رانه كان هه قتره له پيشترن بو نه م كاره، وه له گه ل شهوش پيغه مبه رانه عليه السلام راستى فهرمووه كه زهوى جهسته ي پيغه مبه رانه ناخوات وه ههروه ها پيغه مبه رانه عليه السلام له شهوره وه كهيدا له بيت المقدس له گه ل پيغه مبه رانه كو بووه وه، له ناسمانيشدا به تاييه تى له گه ل موسى، پيغه مبه رانه عليه السلام هه والى داوه كهوا هيج موسلمانيك نيه سه لام له مردوو بكات نيلا خوداى گهروهو روه كهى بو ده نيريه تهو تاوه كو وه لامى سه لامه كهى ده داته وه، جگه له مه شهوى بريارى له سهر ده دريت شهويه كه مردنى پيغه مبه رانه گه رانه وهيه كهوا له نيته دور خراونه ته وهو ليتمان شاراوه ن به جوړيك نيته نازانين و هه ستيان پى ناكه ين به وهى نايان شهوان به زيندووى ماونه ته وه، نه مهش وهك حاله تى فريشته كان، كهوا شهوان زيندووو بوونيان ههيه به لام نيته نايانينين، نه گه ر بريار درا به وهى شهوان

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

زیندوون، جا نه گهر فوو به که په نادا کرابه نه فخری مردن نه و نه وهی له ناسمانه کاندایه و، نه وهی له زه ویش دایه ده مریت مه گهر نه وهی خوا بیه ویت نه مریت، به لام (صعق) مردن و له هوش خۆ چوونی پیغه مبه ران ده ریخستو و نه و له هوش خۆ چوونه، جا نه گهر فوو کرا به که په نادا به نه فخری زیندو و بونه و نه وهی مردو و زیندو و ده بیته و، وه نه ویش که له هوش خۆی چوو ده لده ستیته و، هره وها پیغه مبه ر عليه السلام له حه دیستکی سه حیددا هاتو و: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيْقُ). واته: (من یدکه م کهس ده بم که ه لده ستمه و). وه پیغه مبه رمان عليه السلام یدکه مین کهسه که له گۆره کهی دپته دهره وه جگه له موسی نه بیته، نه و هوش پارایی هیه له سر نه وهی نایا نه و پیش پیغه مبه ر له هوش خۆ چوونه کهی زیندو و بونه و، یاخود له سر نه و حالته ماوه ته وه که و پیش نه فخری (صعق) له هوش خۆ چوون به خبه ر بو و، چونکه نه و هه ژمار ده کریت به مردنی رۆژی دواپی، و نه مهش چاکه یه کی گه وریه بۆ موسی، نه مهش هه رگیز پیویست ناکات به چاکه یه ک باشترو چاکتری بکه یت له سر پیغه مبه رمان عليه السلام، چونکه شتیکی نیمچه پی واجب و پیویست نابیت له کاریک به تیگرایی ^(١٠٨).

أبو عبدالله القرطبي ده لیت: نه گهر حه دیسه که له سر مردنی بو و نه و ده بیت له رۆژی قیامت نه و هیچ کیشه و گرفتی نامیته، به لام نه گهر له هوش خۆ چوونی مردن بیت له کاتی فوو کردن به که په نادا، نه مهش ده بیت یادی رۆژی قیامت بکریته و هه مه به ست لپی لیکدانه ویه، جا ماناکه ی: نه گهر فوو کرا به که په نادا له نه فخری زیندو و بونه و پیغه مبه ر عليه السلام ده لیت من یدکه مین کهسم له وانه ی سهری خۆی به رز ده کاته و، جا دیتم موسی دهستی گرتو و به پیچکه یه ک له پیچکه کانی عهرش، جا نازام پیش من هه لسا و ته و یاخود له دوا ی من له مردنی رۆژی دایدا.

٩٩ ح ..... لَابِن قِيَمِ الْجُوزِيَّة

(ابن القيم) ده لیت: پشتگیری کردن و رافه کردنی حه دیسه که له سهر نه مه به راست نازانریت، چونکه پیغه مبه عليه السلام دوو دل و پارا بووه، نایا موسی له پیش نهو هه لساوه تهوه، یاخود له دواي نهودا، جا ماناکهی: نازانم له هوش خوی چووه، یاخود له هوش خوی نه چووه، وه له حه دیسه که دا ده فهر مویت: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيْقُ) وه نه مهش هیما ده کات له سهر نهوهی پیغه مبه عليه السلام له هوش خوی ده چیت، نه م دوو دلی و پارایهش ده سته که ویت له بارهی موسی نایا له هوش خوی چووه و پیش نهو هه لده سته تهوه له کاتی له هوش خو چوونه کهی، یاخود له هوش خوی ناچیت، جا نه گهر مه بهستی یه که م بیت به له هوش خو چونی یه که م نه مهش له هوش خو چوونی مردنه نه گهر وایت نهوا مردنی پیغه مبه عليه السلام سه لیتندراوه، وه پارایش هه یه نایا موسی مردووه یاخود نه مردووه؟ نه مهش ناپه واه و نه گو نجاه له هه موو پرووه کانهوه، جا نه مهش زانراوه که نه مه (صعق) ی راجله کین و له هوش خو چوونه نهوه (صعق) هی مردن، له و کاته دا نایه ته که هیما ناکات له سهر نهوهی له کاتی نه فخری یه که م هه موو روجه کان ده مریت، به لی هیما ده کات له سهر مردن بوونه ووه رو دروستکراوه کان له کاتی نه فخری یه که م، هه رکه سیك پیشتر تامی مردنی نه کردییت له و کاته دا تامی مردن ده کات، به لام نهوهی تامی مردنی کردووه یاخود نهوهی مردنی له سهر واجب نه کراوه نهوا نایه ته که هیما ناکات له سهر نهوهی بو جاری دووه م ده مریت تهوه، خودای گهرهش له هه موو کهس زانانتره.

جا نه گهر ووتیان: چۆن کار بهو حه دیسه ده که ن: (إِنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ، فَأَجِدُ مُوسَى بَاطِشًا بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ؟). واته: (بیگومان خه لکی له رژی قیامه تدا ده مرن جا من یه که مین که سم له زهوی دیمه ده ره وه، له و کاته دا موسی ده بینم به تووندی دهستی گرتووه به پیچکهی عهرش). ده لیتن: گومانی تیا نیه کهوا نه م ووته یه ناوا هاتووه، کیشهو گرفتی تیدا سه ری

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هه‌لداه، به‌لام له‌سهر نه‌وانه‌ی نه‌م هه‌دیسانه‌ی رپویه‌ت کردوه، له‌ دوو هه‌دیسدا به‌ دوو شیوه‌زار هاتروه، وه‌ دوو هه‌دیسه‌کش نه‌مانه‌ن:
یه‌که‌میان: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ)
وه‌ دووه‌میان: (أَنَا أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)
واته: (نه‌من یه‌که‌م که‌سم که‌وا زه‌وی له‌سهرم شق ده‌بی‌ت، واته یه‌که‌م که‌سم رۆژی دوا‌یی زیندوو ده‌بمه‌وه).

جا له‌الترمذی و که‌سانی دیکه‌دا له‌هه‌دیسینکی سعید الخدری وه‌رگیراوه و ده‌ل‌یت: پی‌غه‌مبه‌ر(عليه السلام) ده‌فه‌رمووی‌ت: (انا سید ولد آدم یوم‌ القیامة ولا‌فخر، ویب‌دی لواء‌ الحمد ولا‌فخر وما من نبی یوم‌نذ آدم فمن‌ سواه إلا تحت‌ لوانی، وأنا أول من‌ تنشق عنه‌ الأرض ولا‌فخر). قال‌ الترمذی: هذا‌ حدیث حسن‌ صحیح.
واته: من‌ گه‌ره‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌مم له‌رۆژی دوا‌یی به‌بی‌ شانازی، وه‌ له‌ژی‌ر ئال‌ای سوپاسی منن‌ به‌بی‌ شانازی وه‌هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره‌کان له‌ژی‌ر ئال‌ای منن‌ وه‌من یه‌که‌م که‌سم که‌ زه‌ویم له‌سهر شق ده‌بی‌ت به‌بی‌ شانازی).

جا نه‌گه‌ر وتیان: چی ده‌که‌مین له‌باره‌ی نه‌و هه‌دیسه‌: (فلا أدري أفاق قبلي أم كان من استثنى الله عز وجل؟) واته: جا نازام له‌پیش منن‌ هه‌لساوه‌ته‌وه یاخود یه‌کیتکه له‌و که‌سانه‌ی خودای عز وجل جیا‌یی کردۆته‌وه).

نه‌وانه‌ی خودای گه‌وره جیا‌ی کردوونه‌ته‌وه نه‌وانه جیا‌کراوه له‌نه‌فخه‌ی راجله‌کینو له‌هۆش خۆچوون نه‌ک له‌راجله‌کینو له‌هۆش خۆچوونی رۆژی دوا‌یی هه‌روه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (الزمر: ٦٨) واته: (له‌ورۆژه‌دا فوو ده‌کریت به‌که‌ره‌نادا هه‌رکه‌س له‌ئاسمان و زه‌ویدا ما‌بی‌ت خیرا ده‌مریت، مه‌گه‌ر که‌سێک خوا ویستی له‌سهر مردن‌ی نه‌بی‌ت).

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِةِ

لیره‌دا جیاکردنوه رووی نه‌دا له‌مردنی بوونه‌وه‌ره‌کان له‌روژی قیامه‌تدا؟ وه
نه‌وانه‌ی ریوایه‌ت ده‌که‌ن له‌سه‌ر شه‌م ده‌یسه‌ سه‌حیه‌ که‌ ریک نه‌که‌وتوون که‌وا
ده‌فه‌رموویت: (فلا أدري أفاق قبلي أم جوزي بصعقة الطور) واته: (جانا زانم
موسی) ﷺ له‌پیش من هه‌لساوه‌ته‌وه‌ یاخود له‌دوای من له‌مردنی روژی
دوایدا).

هه‌ندیك له‌وانه‌ی ریوایه‌ت ده‌که‌ن وا گومان ده‌به‌ن که‌وا شه‌م مردنه‌ بریتیه‌ له‌و
فووکردنه‌ی مردندا وه (موسا)ش له‌ناو شه‌وکه‌سانه‌یه‌ که‌لیتی جیاکراوه‌ته‌وه‌، نه‌مه‌ش
هه‌رگیز ریک ناکه‌وتیک له‌سه‌ر شه‌م بیروباوه‌ره‌ نوینه‌دا، چونکه‌ هه‌لسانه‌وه‌ له‌وکاته‌دا
بریتیه‌ له‌ هه‌لسانه‌وه‌ی زیندوو بوونه‌وه‌، جا چۆن ده‌فه‌رموویت: (لا أدري أبعث
قلبي أم جوزي بصعقة الطور).

نه‌مه‌ش به‌جیاوازی شه‌م مردنه‌یه‌ که‌هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌مریت له‌روژی
دوایدا له‌وکاته‌ی خوی گه‌وره‌ کاره‌که‌ی له‌نیتوان به‌نده‌کان ته‌واوبکات و نووری
خۆی پیشانی شه‌وان ده‌دات ، جا هه‌موو له‌هۆش خۆیان ده‌چن، به‌لام موسی ﷺ
نه‌گه‌ر له‌گه‌ل شه‌وان له‌هۆش خۆی نه‌چیت بیگومان شه‌وا هه‌ژمار ده‌کریت به‌و
له‌هۆش خۆچوونه‌ی که‌وا خودای گه‌وره‌ له‌ورۆژه‌ی نووری خۆی نیشانی چیاکه‌داو جا
له‌تاوان و له‌هه‌ژمه‌تان پارچه‌پارچه‌ بوو، جا خودای گه‌وره‌ شه‌م له‌هۆش خۆچوونه‌ی
موسای ته‌عویز کردۆته‌وه‌ به‌و له‌هۆش خۆچوونه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کان، له‌وکاته‌ی نووری
خۆی پیشانی به‌نده‌کان ده‌دات له‌روژی قیامه‌تدا.

***

**کاتیڭ رۆحه کان پاش جیابوونه وهی لاشه کانیان،
نه گهر خویان خهریک کرد به ههر شتیڭ هه ندیک په سه ندر ده کات
تاوه کو خویان به یه کتر بناسینن و به یه کتر بگهن، وه نایا کیشه دروست
ده کات نه گهر خوی ته رخانکرد به هاوشیوهی لاشه که ی که وا تییدا بووه و نایا
داوای وینه که ی ده کات؟ یاخود نایا حالی چون ده بیټ؟**

نه وه کیشه یه که هیشتا و به رده وام قسه ی له باره یه وه ده کریت و ههر که سیکیش
له سه ر نه مه ی نووسی سه ر که وتوو نابیت جا نه گهر به سوود بیت یاخود بی سوود
بیت، به تایبه تی له سه ر یاساو بیرو باوه پڼک نه وکه سه ی ده لیت نه مه ته نها شتیکه
له سه ر خوانی گفت و گۆ به کیشه وه لپه سیردرای ماوه ته وه، و نهک له ناو جیهانی
دونیدا و نه له دواییدا، و هیچ هاوشیوه و تراناو قه ده رو که سیک نییه.

جا نه و پرسیاره له سه ر نه ریت و بیروباوه پی نه واندا نه و هیچ وه لامیک بۆ نه وان
نییه، ههروه ها نه وه ی ده لیت: نه مه بریتییه له نیشانه یه که له نیشانه کانی جهسته،
له یه کینکی دیکه جیای ده کاته وه په سه ندری ده کات، نه مه مه رجداره به لاشه وه
هه لسیټ، جا جیا کردنه وه په سه ندر کردن له پاش مردندا بۆی نییه، به لکو هیچ
بوونیکی نییه له سه ر بیروباوه پی نه وان، به لکو له ناو ده چیت و نامینیت به
له ناو چوونی لاشه که ههروه که هه موو خه سلته و سیفه تی زیندو له ناو ده چیت و
نامینیت، وه نا کریت وه لام له سه ر نه و مه سه له یه هه بیت ته نها له سه ر یاساو
بیروباوه پی نه هلی سونه که وا به لگه ی قورشان و سونه ت و نیشانه کان و
هۆکاره کان له سه ر ده هینیتته وه.

خوای گه وه وه سفی رۆحی کردوه به هاتن و ده رچوون و گیان کیشان و مردن و
و گه رانه وه وه به رز کردنه وه ی بۆ ناسمان کردنه وه و داخستنی ده رگاگان بۆ رۆحه کان.

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

جا خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (الانعام: ۹۳).

واته: (خو نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سهره مرگدا گیریان خواردووه فریشته کانیش دهستیان لیده که نه وهو لییان ده دهن (بییان ده لئین): گیانتان بهن به دهسته وه، دهی رۆحتان ده رکهن).

وه ههروه ها خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰).

واته: (نهی خاوه نی دل و دهروونی پر له نارامی، بگه پیره وه بۆلای پهروه ردگارت که تۆ لهو رازیت و نهویش له تۆ رازیه، ده بچۆره ریزی بهنده چاکه نازدارو به پیره کانه وه، بچۆره بههشته خۆشه رازاوه که مه وه).

نهمهش لهوکاته دا پیتی دهوتریت که رۆح له لاشه دا جیا ده کریته وه..

ههروه ها خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ۷-۸) واته: (سویند به دهروون و نهوزاتهی که به پیک و پیتی به دیهیناوه، جا توانای خراپه و چاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دا بین کردووه).

جا خوی گهوره رایگه یاندووه کهوا نهو دهروونی درووست کردووه هه وه رایگه یاندووه کهوا لاشه ی درووست کردووه..

ههروه ها دهفهرموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (الأنفطار: ۷) واته: (نهو پهروه ردگاره تۆی درووست کردووه به ریک و پیکترین شیه، به جوانترین شێوان).

نهمهش پاک و بیگهردی خودایه دهروونی ناده میزادی درووست کردووه، ههروه لاشه کهشی درووست کردووه، به لکو لاشه کهی درووست کردووه، وه قالیبیک بۆ دهروونه کهی، جا یه کسانێ لاشه بهرده وامیه بۆ یه کسانێ دهروون، وه لاشه

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ناماده و درووستکراوه بۆ دهروون وهك قالب ههروهك دهروون ناماده و درووستکراوه بۆ لاشه.

نا لیره دا ده زانریت کهوا له لاشه کهیدا شیوهیهك وهرده گریت کهله کهسیکی دیکه پیتی جیا ده کریتهوه، جا دهروون و لاشه ههردووکیان کاریگهریان بۆسه ریه کتری ههیه، لاشهی پاک و خاوین وه پیس و خراب له دهروونی پاک و خاوین و پیس و خرابدا دهست ده کهویت، وه دهروونی پاک و خاوین و پیس و خراب له لاشهی پاک و خاوین و پیس و خرابدا دهست ده کهویت.

جا تووندو به هیترترین شت کهوا په یوهندی و گونجایی کاریگهری و کار لیک کردنی له سه رهوهی تر دا هه بیته نهوا رۆح و لاشهیه، بۆیه له کاتی جیا بوونهوهی رۆح له لاشه دا پیتی دهوتری: نهی دهروونی پاک وهره دهروه کهوا له لاشهیهکی پاکدا بوویت، نهی دهروونی پیس وهره دهروه کهوا له لاشهیهکی پیس دابوویت.

خودای گهوره دهفه رمروویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (هه ره خودایه که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، ههروه ها نهو گیانهش که نه مرد له خه وه کهیدا هه ره خوا بۆی ده نیترتهوه، جا نهو که سهی که خوا بریاری مردنی دابیته رۆحه کهی ده گریتهوه و ناگه پرتتهوه بۆ لاشهی نهو که سهش که رۆژی تهوا و نه بوو بیته ده نیترتهوه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو).

جا خودای گهوره وه سفی کردوه به مردن وه گرتن و ناردنهوه، ههروهك وه سفی کردوه به چونه ناوهوه و ده رجوون و گه راندنهوه و یه کسانێ کردن و ریکه خستن.

وه پتغه مبهه (عليه السلام) رایگه یاندوه: (أَنْ بَصَرَ الْمَيِّتَ يَتَّبِعَ نَفْسَهُ إِذَا قَبِضَتْ) ^(١٠٩).

واته: (نه گه ره رۆح ده رجوو چایی مردو به دوایدا دهوانیته).

٩٥ ح ..... للإبن قيمّ الجوزيّة

ههروهه رايگهياندوه: (أن الملك يقبضها فتأخذها الملائكة من يده فيوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنّ ريح جيفة وجدت على وجه الأرض) (١١٠).

واته: (گيانیکيش گيانی ده کيشيت جا فريشته کان ده يخنه ناو کفنه بۆن خوشه که کهوا بۆنی زۆر خوشتره له بوخوشترين ميسک لهسر رووی زهوی، ياخود بوخوشتره له نار نهو بۆنانهی که لهسر زهويدا ههيه).

پيغه مبهەر (عليه السلام) ههوائی داوه: (أنها تصعد الى السماء ويصلي عليها كل ملك لله بين السماء والأرض وأنها تفتح لها أبواب السماء فتصعد من سماء إلى سماء حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله عز وجل، فيتوقف بين يديه، ويأمر بكتابة اسمه في ديوان أهل عليين أو ديوان أهل سجين، ثم ترد الى الأرض، وأن روح الكافر تطرح طرْحاً، وأنها تدخل مع البدن في قبرها للسؤال).

واته: (نهو رۆحه بهرزده کریتتهوه بۆ ناسمان جا هه موو فريشته کانی خودا له نيتوان زهوی و ناسماندا نویتوی لهسر ده کهن ودهرگا کانی بههشتی بۆ ده کریتتهوه و ناسمان به ناسمان بهرزی ده که نه وه هه تا کو ده یگه یه نه نه نهو ناسمانه ی خوی گه وره ی لیبه، جا له نيتوان بهزه یی نهودا ده وه ستیت، و فره مان ده کات ناوی بنووسن له کتیبی نههلی بهرزه کان یاخود له کتیبی نههلی زنجیرکراوان، پاشان ده گه ږیندریتتهوه بۆ سه رزهوی، جا رۆحی کافر ده رده کریت و ده چیتتهوه ناو لاشه که له ناو گۆره کهیدا بۆ پرسیارکردن).

ههروهه پيغه مبهەر (عليه السلام) رايگهياندوه: (بأن نسمة المؤمن وهي روحه طائر يعلق في شجرة الجنة حتى يردّها الله الى جسدها) (١١١).

(١١٠) مستند أحمد: ١٢٨٧/٤ و سنن أبي داود (٣٢١٢).

(١١١) الموطأ: ٢٤٠/١

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزِيَّةِ

واته: (بِیْگومان رۆحی ئیماندار وهك رۆحی بالندهیهك وایه له دارو درهختی بههشت دهخوات تاوهكو خودای گهوره دهینیتریتهوه بۆ لاشهكهی).

ههروهها رایگهیاندوه: (أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر ترد أنهار الجنة وتأكُل من ثمارها).

واته: (بِیْگومان رۆحی شهیدهكان لهناو سکی بالندهی سهوزدان لهرووبارهكانی بههشت دهخواتهوهو لهبهروبوومهکانیشی دهخوات، رووبارهکانی بههشت گوزهردهكات و له بهروبوومهكهشی دهخوات)

ههروهها دهفرموویت: (ان الروح تنعم وتعذب في البرزخ الى يوم القيامة) ^(۱۱۲).
واته: (بِیْگومان رۆح لهژیانی بهرزهخدا لهژیانی خۆشدا دهبیّت و نازاریش دهکیشیّت تاوهكو رۆژی قیامهت).

خودای گهوره لهبارهی رۆحهکانی نهتهوهی فیرعهون رایگهیاندوه کهوا ئیواران و بهیانیان تووشی ناگر دهن پیتش هاتنی رۆژی قیامهت، ههوالیشی داوه لهبارهی شهیدهكان کهوا نهوان زیندوون و لهلایهن خودای خۆیانسه رزق و رۆزیان بۆ فراههم کراوه، نهمه ژیاانی رۆحهکانیانسه، رزق و رۆزیشییان بهردهوامه، کهچی لاشهکانیان نهماون و پارچه پارچه بوون.

جا پیتغهمبهر ﷺ نهو ژیاانهی ناوا راشهکردوه: (بأن أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت، ثم تأوي إلى تلك القناديل، فأطلع اليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالوا أي شيء نشتهي نسرح من الجنة حيث شئنا؟ فعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى) ^(۱۱۳).

^(۱۱۲) شرح الصدور: ۳۰۵.

^(۱۱۳) مسلم (۱۸۸۷) و سنن الترمذي (۳۰۱۱).

۹۲ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (بیگومان رۆحه کانیان له ناو سکی بآئندهیه کی سهوزدایه چه ند چرای لییه هه لاسراوه به عه رشدا پشوو ده ده ن و راده بویرن له به هه شتا هه رچۆن بیان ه ویت، پاشان ده چن بۆلای چراکان، نینجا خودای پهروه ردگار خۆسانی بۆ ده ده خات به ته وای جا ده فهرموویت: نایا ناره زووی هیچ شتیک ده که ن؟ ده لئین: نایا هیچ شتیک تر ماوه ناره زووی بکهین وا نئمه به ناره زووی خۆمان له به هه شت پشوو ده دهین و ده سووړینه وه، جا کاتیک ده بینن نه وان وازیان لی ناهیتن له پرسیار کردن ده لئین: ده مان ه ویت رۆحه کاغان بگه رپته وه لاشه کاغان تاوه کو جاریک دیکه له پیتناوی تۆدا ده کوژرین و شهید دهین).

وه له پیغه مبهردا عليه السلام هاتوه کهوا: (أَنْ أَرْوَحَ الشَّهَدَاءَ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ) ^(۱۶۴).

واته: (بیگومان رۆحه شهیده کان له ناو بآئندهیه کی سهوزدایه له به رووومی به هه شت ده خوات).

نین عباس وتی: پیغه مبهردا عليه السلام ده فهرموویت: (لَمَّا أَصِيبَ أَخْوَانُكَ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَافِ الطَّيْرِ خَضِرٍ تَرِدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرِيبِهِمْ وَمَأْكُلِهِمْ وَحَسَنَ مَقْلِيهِمْ قَالُوا: يَا لَيْتَ إِخْوَانُنَا يَعْلَمُونَ مَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا لَنَلَّا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا عَنِ الْحَرْبِ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أُبَلِّغُهُمْ عَنْكُمْ).

واته: (کاتیک براکاتان له غه زای ئوحود شهید کران خودای گه و ره رۆحه کانی نهوانی دانا له ناو سکی بآئندهی سهوزدا ده گه رپت به رووباره کانی به هه شتداو به به روووبومه که دی ده خوات، وه ده چن بۆلای نه و چرایانه ی له زیر دروست کراون کهوا له ژیر سیبه ری عه رشدان، جا کاتیک خواردن و خواردنه وه خۆشه کانیان و قسه و گفت و گو چا کانیان بینن ده لئین: خۆزگه ده زانن کهوا خودای گه وه چی بۆ

(^{۱۶۴}) سنن الترمذی (۱۶۴۱).

ج ٩٩ ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ئيمه كردووه، ئهوكاته زياتر تونده كۆشان له جيهاد و خهبات كردن له پيناوى خواوه
 ههركيز دوور نه ده كه وتنه وه له شهركردن پشتيان تى نه ده كرد، جا خواى عز وجل،
 ده فهرمويت: من له جياتى ئيوه پيان راده گهيم).

جا خوداى گهوره ئه ئه ئايه تهى بۆ پيغه مبه (ﷺ) دابه زاند: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩) (١١٥)،
 نيمام احمد ريوايه تى كردووه.

ئهمهش روون و ناشكرايه له خواردن و خواردنه وه و جووله و گواستنه وه و قسه و
 گفت و گو كردنى رۆح، نه گهر خوا ههزبكات به دريژى باسى ئه وابه ته ده كه ين.
 جا نه گهر ئهمه بارى رۆحه كان بيت ئه و جيا كردنه وه و په سندر دنى پاش دابراڻ
 له لاشه دا ناشكرا تر ده بيت له جيا كردنه وه لاشه كان، و ليك چوون و هاوشيوه
 له نيتوان رۆحه كان دوورتره له ليك چوونى لاشه كان، چونكه لاشه كان زياتر ليك
 ده چن، به لام رۆحه كان ليك چوونيان كه مته.

له مه دا روون ده بيتنه وه كه ئيمه جهستهى پيغه مبه ران و سه حابه و پيا و چاكانان
 نه بينيوه، و نه وانهش زۆر په سندر تر جيا كرا وه ترن له ناو زانستى ئيمه دا، ئهمهش
 ناگه رپته وه كه و جيا كردنه وه په سندر ته نها بۆ لاشه كان بيت كه و بۆمان
 باسكرا وه، له سيفه تى لاشه كانيان تايهت نيبه له يه كيكيانه وه بۆ يه كيكي تر،
 به لكو جيا كردنه وه په سندر له لاي ئيمه دا به وهى فير بوين زانيومان به سيفات و
 چۆن بيه تى رۆحه كانيان، وه جيا كهره وه په سندر رۆح له رۆحى ديكه به سيفات و
 تايه ته نديسه كانيان گه و ره تره له جيا كردنه وه لاشه يه ك له لاشه يه كى ديكه
 به تايه ته ندييه كانى.

(١١٥) مسند احمد: ١/٢٦٦، و سنن أبى داود (٢٤٢٠).

٩٤ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجَزِيَّةِ

نایا نابینیت کهوا لاشه‌ی نیمانداری کافرێک زۆر پێک ده‌چن و هاوشیوه‌ن که‌چی
رۆحه‌کانییان گه‌وره‌تر دیاره له‌جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندی، تۆ ده‌بینیت دوو برا
له‌رووخسارو دروستکردندا زۆر پێک ده‌چن که‌چی رۆحه‌کانییان زۆر لێک جیاوازن.
کاتێک شیوه‌یه‌کی جوان و رووخساریکی چاک و پێکهاته‌یه‌کی رووخۆشی و ره‌وشت
به‌رزى ده‌بینیت نیلا ده‌بینیت رۆحیکی گونجاو و هاوشیوه‌ی بۆی هه‌له‌سه‌ی‌رداوه.
جا نه‌گه‌ر رۆحه‌کان به‌رزکرانه‌وه نه‌وا فریشته‌کانیش هه‌ندیک له‌هه‌ندیکیان
جیاکراوه‌و په‌سه‌ندترن به‌بێ لاشه هه‌لیانده‌گریت، هه‌روه‌ها جنۆکه‌کانیش،
جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندتری رۆحی ئاده‌میزاد له‌پیشتره‌یه‌که‌مینه.

***

نایا رۆح له‌کاتی پرسیارکردن ده‌گه‌رێته‌وه بۆلای مردوووه‌که

له‌گۆره‌که‌یدا یاخود نا؟

بێگومان بۆنیمه به‌سه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ داوه،
و فریامان که‌وتوو، له‌قسه‌و قسه‌لۆکی خه‌لکی که‌وا به‌جۆرێک روونی کردۆته‌وه که
رۆح ده‌گه‌رێته‌وه لای مردوووه‌که، البراء کورێ عازب ده‌لیت: نێمه له‌به‌قیع الغرقه
لای جه‌نازه‌یه‌ک بووین له‌و کاته‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌لامان دانیشته نێمه‌ش
له‌چوار ده‌وری دانیشته‌ین هه‌روه‌ک له‌سه‌ر سه‌رمان بالنده‌یه‌ک هه‌ییت نه‌هه‌جولاین جا
سه‌یری کردو فه‌رمووی: (أعوذ بالله من عذاب القبر) واته: (په‌نا ده‌گرم به‌خودا
له‌سه‌زاو تازاری گۆڕ) نه‌مه‌ی سی جار دووباره‌ کرده‌وه.

پاشان فه‌رمووی: (إن العبد إذا كان في إقبال الآخرة وانقطاع من الدنيا نزلت إليه
ملأئكة كأن وجوههم الشمس، فيجلسون منه مد الصبر، ثم يحییء ملك الموت حتى
يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الطيبة اخرجي الى مغفرة من الله ورضوان).

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

واته: (ته گهر هاتوو بهندهیهک له روژی دواپی نزیك بسووه و خهریکه له دنیا داده بریت نه و کاته فریشته بۆی داده به زن که روو خساریان ههروهک خۆر وایه جا له لای داده نیشن به دووری بینینی چاو، پاشان فریشتهی گیانکیش دیت و له لای سهری داده نیشیت جا پیتی ده لیت: نهی خاوهنی دل و دهروونی پاک وهره دهروه بۆ لیبورههیی و ره زابوون له لایه ن پهروه دگار).

ده فهرموویت: (فیصعدون بها فلا یمرن بها الا قالوا: ما هذا الروح الطیب! فیقولون: فلان بن فلان بأحسن أسمائه التي كانوا یسمونه فی الدنيا حتی ینتهوا بها الی السماء الدنيا، فیستفتحون له فیفتح له، فیشیعه من کل سماء مقربوها الی السماء التي تلیها حتی ینتهی بها الی السماء التي فیها الله تعالی، فیقول الله عز وجل: اکتبوا کتاب عبدي فی علین، وأعیدوه الی الارض، فإني منها خلقتهم وفیها أعیدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى).

واته: (جا کۆمه لێک فریشته بهرزی ده که نهوه به لایدا تیپه پرنابن نیلا ده لێن: نه م رۆحه بۆن خۆشه چیه! جا ده لێن: فلانی کوری فلانه به جوانترین شیوه ناوی ده به ن کهوا له دنیا ناویان ده هیتا تاوه کو له ئاسمانی دنیا دهیبه نه دهروه و کۆتایی پسی ده هینن، ئینجا داواي بۆ ده که ن ئاسمانه کانی بۆ بکریته وه جابۆی ده کریته وه، له هه موو ئاسمانه کاندایه نگیری ده بن و له نزیکی ده بن بۆ نه و ئاسمانه ی به داویدا دیت تاوه کو کۆتایی دیت و ده گاته نه و ئاسمانه ی که خودای گه و ره میهره بانی لییه، جا خودای گه و ره ده فهرموویت: ناوی بهنده ی من له ئاسمانه بهنده کانه وه بنووسنه وه، بیگه پێننه وه بۆ سه ر زهوی، وه من له زهوی دروستم کردوون و بۆ نه ویش ده یانگه پێنمه وه، جارێکی تریش له وی دریا ن ده یێنمه وه).

وه فهرمووی: (فتعاد روحه فی جسده، فیأتیه ملک ان فیجلسانه، فیقولان له: من ربک؟ فیقول: ربی الله، فیقولان: ما دینک؟ فیقول: دینی الاسلام، فیقولون له: ما هذا الرجل الذي بعث فیکم؟ فیقول: هو رسول الله، فیقولان له: وما علمک بهذا؟

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزِيَّةِ

فيقول: قرآن كتاب الله فآمنت به وصدقت، فينادي منادي من السماء أن صدق عبدي فأفرشوه من الجنة، وافتحوا له باباً منها).

واته: (نينجا رۆحه كەى دەگەریتەوه بۆ لاشەكەى، لەوكاتە دوو فریشتە دینەلای و دای دەنیشیتن، پیتی دەلێن: خۆی تۆ كییه؟ دەلێت: خۆدای من (الله)یه، پیتی دەلێن: ئایینی تۆ چیه؟ دەلێت: ئایینی من ئیسلامە، جا پیتی دەلێن: ئەویاوه كییه لەنار ئیوه رهوانەكراوه؟ دەلێت: ئەوه پیتەمبەرى خودایە، پیتی دەلێن: ئایا چ زانیاریت دەربارەى هەیه؟ دەلێت: كتیپی خوا كه قورئانە خوێندوویتەوه ئیمانم پیتی هێناوه و بەراستی شەم داناه، جا بانگەریك لە ئاسماندا بانگ دەكات كەوا بەندەى من راست دەكات جا لەبەهەشتەوه فەرشی بۆ راخەن، و لەوى دەرگایەكى بۆ بكەنەوه).
دەفەرموویت: (فیاتیە من ریحها وطیبها، ویفسح له فی قبره مد البصر) واتە: (لەبەهەشتەوه بۆن و خوشییه كى بۆدیت، و بەدووری بینینی چار گۆرەكەى بۆ فراوان دەكریت).

نينجا فەرمووی: (ویاتیە رجل حسن الوجه حسن الثياب طيب الريح، فيقول: أبشر بالذي يسرك، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول له: من أنت؟ فوجهك وجه الذي يمىء بالخير، فيقول: أنا عمك الصالح، فيقول: رب أقم الساعة حتى أرجع إلى اهلي ومالي).

واته: (نينجا پیاویکی رووخسار جوان و پۆشاک خاوین و بۆنخۆش دیتەلای دەلێت: مژدەدەربە بەوهی دڵخۆشت دەكات، ئەوا ئەو رۆژەى تۆیە كەوا پەیمانی پیت دابوو، پیتی دەلێت: تۆ كییت؟ ئەو ڕووهی تۆ ئەو ڕووهیه كه خیری هێناوه، دەلێت: من كردهوه چاكەكانی تۆم، جاده لێ: خودایە قیامەت هەلسیتە تاوهكو بەرووخۆشی بگەریتەوه لای كەسوكاره كەم).

وه فەرمووی: (وإن العبد الكافر إذا كان في انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل إليه من السماء ملائكة السود الوجه معهم المسوح، فيجلسون منه مد البصر،

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الخبيثة إخرجي الى سخط من الله وغضب).

واته: (كاتبك بهنده يه كي كافر نزيكى مردن ده بيته وه و خريكه له دونيا داده بريته، فريشته كان له ناسمانه وه بوي داده به زن كه رووخساريان ره شهو كفنيكي له ناگريان پييه، له لاي داده نيشن هه تا چاو برده كات، پاشان فريشته ي گيانكي تش له لاي سهري داده نيشيت و ده ليت: نه ي روي پيس و ره ده وه بولاي سزاو تو و په ي خوي گه وه).

جا ده فهرمويت: (فتفرق في جسده فينتزعها كما ينتزع السفود من الصوف المبلول، فيأخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يد طرفة عين حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كائن روح جيفة وجدت على الارض، فيصعدون بها، فلا يرون بها على ملا من الملائكة الا قالوا ما هذا الريح الخبيث؟ فيقولون: فلان بن فلان بأقبح أسمائه التي كان يسمى بها في الدنيا، حتى ينتهي الى السماء الدنيا، فيستفتح له فلا يفتح).

واته: (جا روي كه له لاشه كه دا جيا ده بيته وه وه كو چون شيشيكي گوست برژاندين بكرت به ناو خوريه كي تهري نالوزدا، جا له ده ست فريشته ي گيانكي شاني وه رده گرن، و نايه لن چاو بتروكيتي هه تا ده يگه يننه ناو شهو كفنه زيره بون ناخوشه، وه ناخوشترين بون كه له سهر زه وييدا هيه، نينجا به رزي ده كه نه وه به لاي همر كومه له فريشته يه كدا تيده به رن ده ليتن نه م روي پيسه چييه؟ ده ليتن: نه وه فلاني كوري فلانه به ناشرينترين ناو بانگي ده كه ن كه له دونيا پي ناسراوه، هه تا ده گه يه نريته ناسماني دونيا، داواي كردنه وه ي ده رگا كاني ناسماني بو ده كه ن به لام بوي ناكريته وه).

پاشان پيغه مبر (عليه السلام) نه م نايه ته ي خويتند: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ (الأعراف: ٤٠).

۹۸ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

واته: (هرگیز دەرگاگانی ناسمانیان بۆ ناکریتیه وه ناچنه بههشت ههتا و شتر نهچیت بهکونی دهرزیدا).

جا خودای گه وه دهرموویت: ناری بهنده کهم بنووسن له (سجین) دا که په رتووکی که کارو کرده وه خراپه کانی تیدا دهنوسریت، که له ژیر چینی زهوی هه ره خواره وهی زهوی دایه، ئینجا رۆحه کهی دهرده کهن..

پاشان پیغه مبه (عليه السلام) ئه م نایه تهی خویند: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ۳۱).

واته: (هه که سی هاریهش بۆ خودا بریاربدات وه کو که سیک وایه له ناسمانه وه بکهویتته خواره وه و بالنده شالاری بۆ ببات یان بایه کی بههیز بیباته ناو قسوولترین شوین له خوارووی زهویدا).

(فتعاد روحه فی جسده، ویاتیه ملکان فیقولان له: من ربك؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فیقولان له: ماهذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فینادی منادی من السماء أن كذب عبدي فأفرشوه من النار، وأفتحوا له باباً إليه، فیأتيه من حرها وسمومها، ویضيق عليه قبره حتی تختلف فيه أضلاعه، ویأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب منتن الريح، فیقول: أبشر بالذي يسؤك، هذا يومك الذي كنت توعده، فیقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يحییء بالشر، فیقول: أنا عملك الخبيث، فیقول: رب لاتقم الساعة).

واته: (جا رۆحه کهی ده گهیه ندریتته وه بۆ لاشه کهی و دوو فریشته دیتنه لای و پیی ده لئین: خوات کییه؟ ده لئیت ها ها نازانم، پیی ده لئین: ئه مو پیاوهی له ناوتاندا بسو چی بوو؟ جاده لئیت: ها ها نازانم، جا بانگه رێك بانگده کات له ناسماندا کهوا ئه و بهندهیهی من درۆی کرد و له دۆزه خدا فهرشی بۆ راخه ن، و دهرگایه کی له گۆره کهی بۆیکه نه وه تاکو گرو هالاری دۆزه خی بۆیچیت، وه گۆره کهی له سه ره تهسک ده کریتته وه هه تا هه موو په راسوه کانی له پشته وه تیک ده شکیتیت، پاشان پیاویکی

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجَزِيَّةِ

رووخسار ناشرین و پڙشاک ناشرین و بڙن ناخوش دیتله لای و پیتی ده لیت: مژده دهر به بهوهی پیت ناخوشه، نا نه مه نه ورژیه که به لیت پتی درابو لیتی ناگادار ده کرایته وه، جا ده لیت: نه تو کییت؟ که رووخسار له رووخساری پیاری شهرانی ده چیت، پیتی ده لیت: من کارو کرده وه ناشرینه که ی تو، جاده لیت: خودایه قیامت هه لمه ستینه) .. نیمام احمد و ابوداد و نسانی و ابن ماجه ریوایه تییان کردوه.

نه بو محمد کوری حزم له کتیبی (الملل والنحل) ده لیت: به لام نهوهی واگومان ده بات کهوا مردو له گۆره کهیدا زیندو ده بیتته وه له رژی قیامتدا نه مه هه لیه، وه نه ونایه تانهی کهوا باسانکرد نه مه یان قه دهغه ده کات، خودای گه وه ده فهرمویت: ﴿قَالُوا رَبَّنَا اٰمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاٰحْيَيْنَا اِثْنَيْنِ﴾ (غافر: ١١).

واته: (کافره کان له وه لامدا ده لیتن پهروه ردگار تو ده سه لالت بی سنوره دوو جار نیمهت مراندوه و دوو جار نیمهت زیندو کردوته وه) وه ههروه ها ده فهرمویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ (البقره: ٢٨).

واته: (چون بی پروا ده بن به خوا له کاتیکدا نیه بی گیان خوا دروستی کردون و گیانی به بهردا کردن، پاشان ده تاغریبیت و دواپی زیندوتان ده کاته وه).

نه گهر مردو له گۆره کهیدا زیندو بیتته وه نهوا خودای گه وه ده بو سی جار بماغریبیت و سی جار زیندوومان بکاته وه، نه مهش نارواو پیچه وانیهی قورئانه مه گهر نهوهی خودای گه وه زیندووی کرد بیتته وه نیشانهیه که بو پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران، وه نه وانیهی له ماله کانیاں ددرچون، کهوا نه وان به هه زاره ها کهس بوون به مردن ناگادار کرانه وه، جاخودای گه وه پیتی فهرمون: بمن هه موویان مردن، پاشان زیندوویان کردنه وه.

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهم بارهيموه خواي گهوره دهفهرموويت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْإِنْفَسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲).

واته: (ههروخاويه گيانهكان دهكيشيت لهكاتي مردنياندا، ههروهها نهو گياندهش كه نه مرد لهخموهكهيدا ههرو خوا بزي دهنيريتتهوه، جا نهوكهسهي كه خوا برياري مردني داييت روجهكهي دهگهريتهوهو ناگهريتهوه بو لاشهكهي، نهوكهسهش كهروزي تهواو نهبووييت دهنيريتتهوه بزي تا كاتيكي دياريكراو).

بهدهقي قورنان نهو روجهكهوا باسمان كرد ناگهريتهوه بو لاشهكهي مهگهر بو كاتيكي دياريكراو نهويش رزي قيامته، ههروهها پيغهمبهه عليه السلام ههوالي داوه كه لهشهو پزيهكهي بهناساندا روجهكاني بينيوه نهو روجهكهي لهدهستهراستي نادهم بيت نههلي بهختهوهرن، نهوانه له دهسته چهيدا بسو شهوا نههلي ناخوشي و نازاربون.

پيغهمبهه عليه السلام لهجهنگي بهدر قسهي لهگهل مردوهكان دهكرد و نهوانيش گوښان لهقسهي پيغهمبهه دهبوو پيش نهوي گزيان بو ليبدن، جا كه سهابهكان وتيان: نهمانه مردوون و وشك بوونهتهوه بهلام پيغهمبهه عليه السلام فهرمووي بزانن نهمانه گوښان لييه بهلام ناتوانن وهلام بهدهنهوه.

خوداي گهوره دهفهرموويت: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (فاطر: ۲۲).
واته: (بهلام نه پيغهمبهه تو ناتوانيت پهيامهكوت بگيهيت بهوكهسانه لهناو گوردان) جا بيستني نهوكهسانه لهناو گوردان بهدوور دهخاتهوه بي گومان نهويش لاشهكانن.

پاشان لهريگاي ابن عيينهوه باسدهكات، نهويش له منصور كوري صفيه، نهويش له صفيهي كچي شيبه، وتي: نيبنو عمر چوه مزگوت و چاوي به نيبنو الزير كهوت لهوي دانراوه، جا پييان وت: نهمه نهسماي كچي نهبريكري الصديقه،

٩٧ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّة

ئيبنو عمر رووی خوئی بۆلای وەرگیرا و نارامی کردووە و پێی وت: ئەم لاشانە هیچ شتێکی نەوتۆ نێبە، بەلکو رۆحەکان لەلایەن خوداوەیە، جا دایکی وتی: چ شتێک قەدەغەم دەکات کەوا سەری یحیی کوپی زەکەریا پیشکەش بکەم بۆ سەتەمکاریک لە سەتەمکارانی بەنی ئیسرائیل^(١١٦).

وتم: ئەوەی محمد باسی کردووە هەق و ناھەقی تێدایە، کەوا وتەکەیی: گومان بردنی بەوەیە گوايە مردوو لەگۆرەکەیدا زیندوو دەبێتەو ئەمە هەڵە، جا ئەمە یەكەدەنگی تێدایە کەوا ئەوژیانە لەدوونیدا پەیمانی پێدراوە کە رۆح و جەستە پێکەووە هەلسن بەرێکخستن و راپەراندنی کاروبارەکان، وە لەگەڵیدا پێویستی بەخواردن و خواردنەووە جل و بەرگ هەیە.

جا ئەگەر ویستی وابو بۆ ژیاننێکی دیکە ئەوا جیاپە لەو ژیانەیی ئیستە، بەلکو رۆح دەگەرێتەووە بۆ لای، ئەو گەراندەوێش وەك ئەو گەراندەوێش نێبە کە لەدوونیدا بوو بۆ ئەوەی پرسیاری لێبکریت و تاقی بکریتەووە لەگۆرەکەیدا، ئەمەش رەواپە، وە نەفی کردن و دوورخستەووەشی هەڵە، دەقە راست و راشکاوەکانیش بەلگەن لەسەری، هەرەك پیغەمبەر^(ﷺ) دەفەرمویت: (فتعاد روحه في جسده) واتە: (بێگومان رۆحەکە دەگەرێتەووە بۆ لاشەکەیی)، باسی لاوازی حەدیسەکەش وەلام دەدەینەووە إن شاءالله.

بەلام ساخکردنەووە دەرخیستی ئەو فەرموودە پیروژە: ﴿رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَتْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ واتە: (کافرەکان لەووەلامدا دەلێن پەرورەدکار تۆ دەسەلاتت بێ سنوورە دووجار ئیتمەت مراندووەو دووجار ئیتمەت زیندوو کردۆتەووە).

ئینجا ئەمە سەلمانندی گەراندەوێ رۆح بۆ لاشەکە دوور ناخاتەووە، هەرەك چۆن بەنی ئیسرائیل کوژران و خودای گەرورەش پاش کوشتنی زیندووی کردنەووە پاشان مراندنی.

(١١٦) سەیری: الفصل في الملل: ٦٧/٤ بکە

١٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نهيڻي ٺهههش: گهڙاندنهوهي رُوح بڙ لاشه پيڻج جوڙه وه پهيوهندي جياوازي بهياساكانهوه ههيه.

١٩٦ گځ: پهيوهندي به کڙپهله ههيه لهناو سځي دايڪ.

١٩٧ دځ: پهيوهندي ههيه به پاش دهڙچووني بڙسهر رووي زهوي.

١٩٨ سځي: پهيوهندي ههيه بهحالهتي خهوتن جا لهروويهکوه پهيوهسته پييهوه، وه لهروويه کي ديهکوه ليٽک جياپوونهوهيه.

١٩٩ جواړ: پهيوهندي ههيه بهڙياني بهرزهخهوه کهوا لهنيوان مردن و زيندووبوونهوايه، ونهگهر رُوح لهلاشهکه جياپووهوه و کوٽايي پيهاټ، لهوهلامي ٺهههه پيشتير باسماڻ کرد سهبارهټ بهو ههديسانهي کهوا بهلگهن لهسهر وهلامدانهوهي مردو لهکاتي سهلام کردن لييان ٺهم وهلام دانوهيهش گهڙانهوهيهکي تاييهټيه لهڙياني لاشه واجب نايټ پيڻج روڙي قيامهټ.

٢٠٠ پيڻجځ: پهيوهندي ههيه به زيندووبوونهوهي لاشهکان، ٺهههش تهواوترين جوڙهکانه کهوا پهيوهندي ههيه بهلاشه.

بهلام ٺهم فهرمودهيه خوداي گهوره کهوا دهفهرمويت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (ههرخوايه گيانهکان دهکيښيټ لهکاتي مردنياندا، ههروهک ٺهوگيانهش که نهٺمرد لهخهوهکهيدا ههرخوا بڙي دهنيڙيټهوه، جا ٺهوکهسهش که خوا برياري مردني دايټ رُوحهکي دهگريټهوهو ناگهريټهوه بڙ لاشهکي، ٺهوکهسهش کهروڙي تهواو نهٺبوويټ دهينيڙيټهوه بڙي تا کاتيکي دياريکراو).

جا گرتني رُوحهکه لهلايهن پهروهردگاروه خودا برياري مردني لهسهرداوه گهڙانهوهي بڙ لاشهي مردوهکه بهدوور ناخاتهوه لهکاتيکدا کهوهلام دههاتهوه ٺهههش ماناي ٺهوهنييه که ٺهو ڙيانه بيټ کهله دونيادا بهليټني پيډراوه.

كهسى خه وتووش نه گهر رۆحه كهى له لاشه كهيدا بئيت شهوا خۆى زيندوه، وه ژيانه كهشى جياوازه له گهه كه سىكى به ناگا، چونكه خهوتن برائى مردنه^(١١٧)، هه رئاواش نه گهر رۆحه كهى گهرايه وه لاشه كهى شهوا مردوه كه له حاله تىكى مامناوهندى دايه له نيتوان ژيان و مردن كهوا رۆحه كهى ناگه پرتيه وه بۆ لاشه كهى وه كو حاله تى نووستنى مام ناوهندى له نيتوان ژيان و مردندا، جا شه م جوړه تىگه بيشته زۆر گهروگرفت له سه لا لاده بات.

به لام هه والدانى پىغه مبهه^(عليه السلام) له بارهى ديتنى پىغه مبهه ران له شه وه وه كهيدا، كهوا هه ندىك له وانهى هه ديس لىكه ده نه وه پىداگرى ده كه ن له سه ر شه وهى كهوا پىغه مبهه بينيوپيه تى تارمايى و رۆحه كانيان بوه، ده فه رمووئيت: شهوانه زيندوون له لايه ن خوداوه، وه هه زه رته تى ئيره ايمى بينى پشتى به كۆله گه كانى كه عبهى پيرۆزدا بو، و هه زه رته تى موساى بينى له گۆره كهيدا هه لسا بو نوئىژى ده كرد كاتىك باسى پىغه مبهه رانى ده كرد كه بينيان شهوا باسى تارمايه كهى ده كرد جا موساى بينى گه م رهنگىكى لاوازى درىژ بوو هه روهك به پياوانى هۆزى (شنۆه) چووبئيت، وه هه زه رته تى عيساى بينى پرچى دلۆپه ناوى لى ده تكا هه روهك تازه له گه رماو هاتبئيه ده روه، هه زه رته تى ئيره ايميشى بينى به خۆى چواند.

هه ندىك ناكوكن له سه ر شه مه وه ده لئىن: شهو ديتنه ته نها بۆ رۆحه كانيانه به بى لاشه كانيان، و جه سه كانيان له زه ويدا به جى ماون، به لكو زيندوو ده كرئيه وه شهو تا رۆژهى جه سه كان زيندوو ده كرئيه وه، پيش شه مه زيندوو نابئيه وه، نه گهر هاتو پيش شه مه جه سه كان زيندو بكرئيه وه شهوا پيش رۆژى قيامه ت زه وى شق ده بوو، شهوا تامى مردنى ده چيشته له كاتى فوو كردن به كه په نادا، شه مهش مردنى سئيه مه. شه مهش هه رگيزاو هه رگيز نا په وايه، نه گهر هاتبا لاشه كان له گۆره كان زيندو بينه وه شهوا خوداى گه وره رۆحه كهى بۆ ناگه پرتئيه وه، به لكو له به هه شته دا ده بئيت، وه

(١١٧) سبرى: جمع الزوائد: (١٠/٤١٥) بكه.

۹۲ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

له پیغمبر (ﷺ) وه رگراوه که ده فہرمویت: خرای گہورہ بہہشتی حہرام کردوہ له سہر پیغمبران ہہتا کو پیغمبرمان کرد دہ چیتہ ناوی، و ہہر نہویش یہ کہمین کہسہ دہرگای بہہشت دہ کاتہوہ، وه نہویش یہ کہمین کہسہ کہوا زہوی بژی درزی بردوہ، بڑ ہیچ کہ سیک پیش نہو درزی نہ بردوہ.

بہ پیویست زانراوہ کہوا جہستہی پیغمبر (ﷺ) نہرم و شل و پاراوہ سہابہ یہک لیٹی پرسى چون درودو دوعای نیثمہ بڑتو نیشاندهات له کاتیکدا له ناو نیثمہ نامینیت و له ناو دہ چیت؟ پیغمبر (ﷺ) فہرموی: (إن الله حرم علی الارض ان تأکل أجساد الانبیاء)^(۱۱۸). واتہ: (بیگومان خودای گہورہ له سہرزہوی حہرام کردوہ جہستہی پیغمبران بخوات).

نہ گہر جہستہ کہی له مہزارہ کہی دانہ بیٹ لهوانہ یہ وه لام بدرا یہوہ.

لہوہہ پشت راست کراوہ تہوہ: کہوا خودای گہورہ فریشتہی کردۆتہوہ کلیلی گۆرہ کہی کہ پیٹی رابگہ یہنن له باری سہلامہتی ٹومہ تہ کہی.

وه له لایہن نہوہوہ وه رگراوہ: کہوا له نیوان اُبی بکر و عمر ہاتہ دہرہوہ و فہرموی: (هكذا نبعث)^(۱۱۹). واتہ: (ناوا زیندو دہ کرینہوہ).

له گہل نہ مہشدا رۆحی پیروزی پیغمبر (ﷺ) له لایہن پەرہردگاری بہرزہوہ یہ لہ بہرزترین (علین) له گہل رۆحی پیغمبرہ کاندایہ.

له لایہن نہوہوہ پشت راست کراوہ تہوہ: کہوا پیغمبر (ﷺ) لہشہو رہوہ کہیدا حہرزہتی موسای بینی له گۆرہ کہیدا وه ستابوو نوئیژی دہ کرد، و له ناسمانی شہ شہم یان حہوتہ مییش بینی رۆحہ کہ لہو ی بو، و له گۆرہ کہیدا پە یوہندی بہ لاشہ کہیدا ہدیہ، سہر پەرشتی دہ کات و پیئہوہ لکاوہ، بہ جۆرک له گۆرہ کہیدا نوئیژدہ کات و وه لامی سہلام دہ داتہوہ کہچی له لای خودایہ.

(۱۱۸) سنن ابی دارہ (۱۰۴۷)، ومسنند احمد ۸/۴.

(۱۱۹) سنن الترمزی (۳۶۶۹).

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُوزِيَّةِ

ئەم دوو فەرمانەش لەیە کتر دوور ناخریتەوه، کەچی فەرمان و ماوهی رۆحەکان
و ەکر فەرمان و ماوهی لاشەکان نییە، تۆ دەبینیت دوو رۆحی هاوشتیو ە گونجاو
لەگەڵ یە کتر زۆر دراوسی و نزیککی یە کتر دەبنەوه کەچی ماوهی نیتوانییان دووری
ماوهی دوو رۆژەهلاتە، و ەروەها دەبینیت دوو رۆحی نەگونجاو و توورە لەگەڵ
یە کتر ماوهی نیتوان زۆر دوورە کەچی لاشەکانییان دراوسی یە کترن و پیکەوه
نوساون.

دابەزینی رۆح و بەرزکردنەوهو دووری و نزیککی پەیوەندی بەلاشەوه نییە، چونکە
رۆحەکە بەرز دەبیتەوه بۆسەر وی ناسمانەکان، پاشان دادەبەزیت بۆسەر زوی،
لەنیتوان بەزەیی و سۆزی خودا دایە کەچی مردووەکە کەلەناو گۆرە کەیتەتی، کەچی
ماوهیەکی زۆریش لاشە نەبەرز دەبیتەوه و نە داشدەبەزیت، و ە ەروەها
بەرزبوونەوهو گەرانەوهی رۆح بۆ لاشە لەکاتی نووستن و ەلسانەوه ەندیکییان
و ەک خۆر وایە کەوا نەو لەناسمانەوهیە کەچی رۆناکییەکە لەسەر زەویە.

رۆحیش ەرخۆی بەرز دەبیتەوهو دادەبەزیت، بەلام گفت و گۆی سەحابەکان بۆ
پیغەمبەر (ﷺ) لەشەر و کوشتاری بەدر چۆن قسە لەگەڵ نەتەوهیەک دەکەیت
لەکاتیکدا ئەوانە مردوون و لاشەیان بۆنی کردووە کەچی پیغەمبەر ەوالی پیدان
کە ئەوانە گۆریان لەقسەو گفت و گۆکانە، نەمەش گەرانەوهی رۆح بۆ لاشەکانییان
بەدوور ناخاتەوه لەوکاتەدا بۆنەوهی گۆی لە گفت و گۆیەکان بگرن و لەهەمان
کاتدا لاشەکانییان بۆنی کردووە، جا قسە کردنیش بۆ رۆحەکان پەیوەستە بەو
لاشەنی کەوا لەناوچوون.

بەلام سەبارەت بەو فەرموودەیه پیرۆزە: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾
(فاطر: ٢٢) واتە: (بەلام تۆ نەمی پیغەمبەر ناتوانیت پەيامەکەت بگەیتە نیت
بەوکەسانە کەلەناو گۆردان).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

نەم ئايەتە بەلگە دەدات لەسەر ئەوێ کەوا مەبەست لێی: ئەو کافرە دلی
مردووێ توانات نییە لەسەر گۆی گرتنی ئەو ئەو گۆیگرتنە سوودی بۆی هەبێت، وە
ئەوانە دلی لەناو گۆریشدان ناتوانیت لەسەر گۆیگرتنییان و سوودیان پێ بگەیهێت،
خودای پاک و بێگەرد بەرپەرچی ئەوێ نەداوەتەو کە نیستا لەوکاتەدا ئەوانە دلی
لەناو گۆریدان گۆیان لە هیچ نییە، چۆن، کەچی پێغەمبەر (ﷺ) هەوالی داوێ
کەوا ئەوانە گۆیان لەدەنگی نەعلەکانە کە لەسەر گۆرستان پاش ناشتیان
دەگەڕێنەو (١٢٠).

خەبەری داوێ کەوا کۆژراوەکانی بەدر لەقسەو گفت و گۆکانیەتی، وە خەبەری
داوێ هەرکەسیک سەلام لەسەر براکە ی بکات وەلامی سەلامە کە دەداتەو.
نەم ئايەتە هاوشتوێ نەم فەرموودە پێرۆزە: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدِيرِينَ﴾ (النمل: ٨٠).

واتە: (بێگومان تۆ ناتوانیت نەم بانگەوازە بچەیتە ناودلی دڵ مردو و کەرو
لالەکانەو، بەتایبەت کاتیک ورو وەرەگێڕن و پشت هەلەدەکەن).

دەلێن: گۆی گرتنی کەرو لالەکان لەگەڵ گۆی گرتنی مردووێکان نەفی دەکات و
دووریان دەخاتەو لەم کارەو مەبەست لێی: نەگۆنجان و نەشیای هەریەکیان بۆ
گۆیگرتن و دلی ئەوانە لەکاتیکدا مردووێکی کەرو نابیسەر بوون بۆ گۆیگرتنییان
قەدەغە دەکات، بەپەلو پایە ی گۆیگرتنی مردو و نابیسەر، نەمەش رەوايە، بەلام
گۆیگرتنی رۆحەکان پاش مردن نەفی ناکات و لەم کارە ی دوورناخاتەو بەومانایە ی
تۆ ناتوانیت بانگەواز بچەیتە ناودلی مردوان و نابیسەر نەگەر خودای گەورە
یستی لەسەر نەبێت.

الحافظ أبو عبدالله کورێ منده لەکتیبی (الروح والنفس) دا دەلێت: محمد کورێ
يعقوب کورێ يوسف خەبەری پێداین، کە محمد کورێ إسحاق بۆی گێڕاينەو، أبو

(١٢٠) سنن أبي داود: (٧).

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

النضر الهاشم كورې القاسم پيی راگه ياندين، نهویش له عيسى بن المسيب، له عدی كورې ثابت، له البراء كورې عازب وتی: له گهل پيغه مبهـر (ﷺ) دهـرچووين له گهل جهـنازهـيه كـدا كه پياويكي نهـنساري مردبوو، جا كاتيـك له گـزړه كه بـويـنهـوه و نيـژرا، دانـيشـتين بهـبي جوـولـه هـروهـك بهـردـيك لهـسـر شاغـمانـهـوه بيـت، و لهـسـرمان بالـنده بسـوورپـتهـوه، توـزيـك بيـ دهـنگ بوـو جا كاتيـك سـهـري بهـرز كـردهـوه و فـهـرمـووي: (ان المؤمن إذا كان في قُبُلٍ من الآخرة ودُبر من الدنيا وحضره ملك الموت، نزلت عليه ملائكة معهم كفن من الجنة، وحنوط من الجنة، فجلسوا منه مد البصر، وجاء ملك الموت فجلس عند رأسه، ثم قال وأخرجي أيتها النفس المطمئنة، إخرجي الى رحمة الله ورضوانه، فتنسل نفسه كما تقطر القطرة من السماء).

واته: (بهـندهـي نـيمانـدار كـاتي رووي كـردوـته دواړو دابـراوه لهـ دـونيا و فـريـشتهـي گـيانـكيـش دـيـتهـلای و فـريـشته لهـناسـمانـهـوه دـادهـبهـزنـه سـهـري و كـفـني بهـهـشـتيـيان پيـيه، وه بـوني ميسـك كهـلهـناو ناوړيـشمـيـكدايـه، جا دـين لهـلای دـادهـنيـشن تا چـاو بـردهـكات، فـريـشتهـي گـيانـكيـش لهـلای سـهـري دـادهـنيـشـيـت، پاـشان دهـليـت: وهـره دـهـروه نهـي دل و دـهـرووني پـر له نارامي، وهـره دـهـروه بـولای پـهـروهـدگاري بهـزهـيي و رهـزابوون ليـت، روـحهـكهـشي دـيـته دـهـروه هـروهـك دلـزهـي ناو لهـدهـمي مهـتاره بيـته دـهـروه).

فاذا خرجت نفسه صلى عليه كل من بين السماء والارض إلا الثقلين، ثم يصعد به الى السماء فتفتح له السماء، ويشيعه مقربوها الى السماء الثانية، والثالثة، والرابعة، والخامسة، والسادسة، والسابعة، إلى العرش مقربو كل سماء.

واته: (جا كاتيـك روـحي دـهـرچـو هـدـرچـي لهـنيـوان ناسـمانان و زهـويـدايه دوعاي بـودهـكهـن، پاـشان بهـرز دهـكرـيـتهـوه بـو ناسـمان، ناسـماني بـو دهـكرـيـتهـوه، وه دوايي هـلـيدهـگرن بـو ناسـماني دووـم و سيـيـهـم و چـوارهـم و پيـنـجهـم و شهـشهـم و هـهـوتـهـم، تاكو نهـو ناسـمانـهـي عـهـرشـي ليـيه).

فاذا انتهى الى العرش كتب كتابه في عليين، ويقول الرب عز وجل، ردوا عبيدي الى مضجعه، فاني وعدتهم اني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فيرد الى مضجعه، فيأتيه منكر ونكير يشيران الارض بأنيابها ويفحصان الارض بأشعارهما، فيجلسانه، ثم يقال له: يا هذا من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: مادينك؟ فيقول: ديني الاسلام، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: من نبيك؟ فيقول: محمد رسول الله، فيقولان: صدقت.

واته: (جاكاتيك گهيشته عهش ناوی له هه ره بهرزه كان ده نووسریت، و خودای گه وره میهره بان ده فرموویت: به نده کهم بگه پرنسوهه بۆ گۆره کهی، چونکه من په یانم پیان داوه کهوا من له زهوی درووستم کردوون و بۆشه ویش ده یانگه پرنسوهه، هه روها له ویش جاریکی دیکه ده یان هیتمه ده ره وه، جا دیگه پرنسوهه بۆناو گۆره کهی، ئینجا دوو فریشته (منکر و نکیر) دین بۆلای دایده نیشیتن، پاشان پیتی ده لیتن: خوی تو کیته؟ ده لیت: خودام (الله) یه، پیتی ده لیتن: راستت وت، پاشان پیتی ده لیتن: ناین و ریبات چیه؟ ده لیت: ناین و ریبارم ئیسلامه، ده لیتن: راستت وت، پاشان پیتی ده لیتن: پیغه مبهرت کیته؟ ده لیت: محمد رسول الله، جا پیتی ده لیتن: راستت وت).

ثم يفسح له في قبره مد بصره، ويأتيه رجل حسن الوجه طيب الريح حسن الثياب فيقول: جزاك الله خيراً، فوالله علمت إن كنت لسريعاً في طاعة الله، بطيئاً عن معصيته، فيقول: وانت جزاك الله خيراً، فمن أنت؟ فيقول: أنا عملك الصالح، ثم يفتح له باب الى الجنة، فينظر الى مقعده ومنزله منها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان تا چاوی برده کات گۆره کهی بۆ فراوان ده بیست، و پیاویتی رووخسار شیرین و بۆن خوۆش و پۆشاک خاوین دیتسه لای ده لیت: خوا پاداشتی چاکهت بداته وه، سویتند به خوا نه مده زانی تو شه ونده خیرابوویت له خوا په رستی و سست و خاو بوویت له تاوان، جا ده لیت: توۆش خودا پاداشتی چاکهت بداته وه، تو کییت؟

٩٥ ح ..... للإبن قيمّ الجوزيّة

دهلّيت: من کارو کرده وه چاکه کانی تۆم، پاشان له گۆزه کهیدا ده رگایه کی بۆ ده کریتته وه، شوین و پلهو پایه ی خوێ له به هه شتدا ده بینیت تا وه کو قیامهت هه لده ستیت).

وإن الکافر کان فی دبر من الدنیا وقُبل من الآخرة وحضره الموت نزلت علیه من السماء ملائکة معهم کفن من النار وحنوط من النار.

واته: (کاتیک کافر خه ریکه له دونیا داده پڕی و له مردن نزیک ده بیتته وه له ئاسمانه وه فریشته بۆی داده به زن و کفنیکی له ناگریان پییه).

فه رموی: ((فیجلسون منه مد بصره، وجاء مَلَكُ الموت فیجلس عند رأسه، ثم یقول أخرجی أیتها النفس الخبیثة، أخرجی الی غضب الله وسخطه، فتفرق روحه فی جسده کراهیة أن تخرج لما ترى وتعاين، فیستخرجها کما یستخرج السفود من الصوف المبلول، فإذا خرجت نفسه لعنه کل شیء بین السماء والارض إلا الثقلین)).

واته: (جا فریشته کان تا چاو برده کات له لای داده نیشن، وه فریشته ی گیانکیش دیت له لای سه ری داده نیشیت، پاشان ده لّیت: وه ره ده ره وه نه ی دلّ و ده روونی پیس، وه ره ده ره وه بۆ توپه یی و سزای خوای گه وه ره، جا رۆحه که به ناخۆشی له لاشه که ی دیتته ده ره وه، وا دیتته ده ره وه چۆن شیشیکێ گۆشت برژاندن له ناو خوریه کی ته رابکیشیت نه وه ی له نیتوان ئاسمان زه ویدایه نه فره تی لیده کهن).

ثم یصعد الی السماء، فتغلق دونه، فیقول الرّب عز وجل: ردوا عبدي الی مضجعه، فإني وعدتهم أنني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فتد روحه الی مضجعه، فیأتیه منکر ونکیر بشیران الارض بأنیابهما، ویفصحان الارض بأشعارهما، أصواتهما کالرعد القاصف، وأبصارهما کالبرق الخاطف، فیجلسانه، ثم یقولان: یا هذا من ربک؟ فیقول: لا أدري، فینادی من جانب القبر لا أدري، فیضربانه بمرزبة من حديد ولو أجمع علیها من بین الخافقین لم تقل،

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْيَةِ

ويضيق عليه قبره حتى تختلف أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب نتن الريح، فيقول: جزاك الله شراً، فوالله ما علمت إن كنت لبطيئاً عن طاعة الله، سريعاً في معصيته، فيقول: ومن أنت؟ فيقول: أنا عمك الحبيث، ثم يفتح له الباب إلى النار، فينظر إلى مقعده فيها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان بهرزده کړیته وه بۆ ناسمان، جا ده رگا کانی له سهر داده خړیت، خودای عز وجل ده فهرموویت: بهنده کم بگه پښنه وه بۆ ناو گۆړه کهی، چونکه من به لښم داوه من نهوام له خۆل درووست کردوه، ده یانگه پښمه وه بۆ نه وی، هه له ویش جاریکی دیکه ده ریان ده هیتمه دهره وه، جا رۆحه کهی ده گه پښنه وه بۆ ناو گۆړه کهی، جا دوو فریشته می (منکر و نکیر) دینه لای دهنگیان وه که گرمی هه ور شکینه ره، و چاوه کانیشیان وه که بروسکه یه کی به پرتاوه، جا دایده نیشین پاشان پتی ده لښ: چی ده زانی دهربارهی خدا که ت؟ ده لښت: نازانم، بانگ که ریک له ت نه نیش گۆړه کهی بانگ ده کات: نازانیت جا چه کوشیکی ناسن لپی ددهن، نه گهر هه موو نیوانی رۆژه لالت و رۆژناوا لپی کۆبینه وه هیچ نالښت، وه گۆړه کهی له سهری ته سک ده بیته وه و هه موو په راسوه کانی له دواوه تیک ده شکیت، له وکاته دا پیاوړیکی ناشیرینی بهرگ و پۆشاک ناشیرین و بۆن ناخۆش دیته لای، پتی ده لښت: خودا پاداشتت به شهر بداته وه، سویند به خوا نه مده زانی تو نه وه نده له سهرخو سووی له خوا په رستی و ملکه چ کردن بۆ خودا، خیراو به په له بویت له تاوان کردن، پتی ده لښت: تو کیست؟ ده لښت: من کارو کرده وه خراپه کانی تو، جا له گۆړه کهی دهرگایه کی له ناگری بۆ ده کړیته وه و سهیری جیگای خووی ده کنات له دوزخ خدا تاهه کو قیامت هه لده ستیت..) تیمام أحمد^(۱۲۱)، و عمود بن غیلان ریوایه تییان کردوه.

لیره دا دهره ده که ویت کهوا رۆحه کان ده گه پښدرتته وه بۆ گۆړه کانیشان، و دوو فریشته ش دایانده نیشینیت و گفت و گوی له گه لدا ده کن.

(۱۲۱) مسند أحمد: ۲۸۷/۴.

پاشان ابن منده له ریگای محمد کوری سلمه ده گپرتتهوه، نهویش له حفیض الجزری، نهویش له مجاهد، نهویش له البراء کوری عازب وتی: له گهل پیغه مبه (علیه السلام) له گهل جه نازهی پیاوکی نه ساری بووین، گوره که مان ته واکرد هیشتا به خاک نه سپارد رابوو، جه نازه کهی داناو پیغه مبه (علیه السلام) دانیش.

جا فهرمووی: (ان المؤمن إذا اختضر أتاه ملك الموت في أحسن صورة وأطيبه ريحاً، فجلس عنده لقبض روحه، وأتاه ملكان بحنوط من الجنة وكفن من الجنة وكانا منه على بعيد، فأستخرج ملك الموت روحه من جسده رشحاً فإذا صارت الى ملك الموت ابتدرها الملكان فأخذاها منه، فحنطاهما بحنوط من الجنة، وكفناها بكفن من الجنة، ثم عرجا به الى الجنة، فتفتح له ابواب السماء، وتستبشر الملائكة بها، ويقولون: لمن هذه الروح الطيبة التي فتحت لها أبواب السماء، ويسمى بأحسن الاسماء بها في الدنيا فيقال: هذه روح فلان.

فاذا صعد بها الى السماء شيعها مقربوا كل سماء حتى توضح بين يدي الله عند العرش، فيخرج عملها من عليين، فيقول الله عز وجل للمقربين: اشهدوا أنني قد غفرت لصاحب هذا العمل، ويختم كتابه، فيرد من عليين: فيقول الله عز وجل: ردوا روح عبدي الى الارض فإني وعدتهم أنني أردهم فيها).

واته: (کاتیک پرواداریک خه ریکه گیانی ده ربچیت فریشتهی گیانکیش دیتسه لای له جواترین شیوه بوغوشترین بژن، له لای داد نه شیت تاوه کو روحی بکیشیت، و دوو فریشته دینه لای بوغوشترین بژنی به هه شتیان پییه و کفنی کیش له به هه شت، نه مانه له دووری نهو ده وستن جا فریشتهی گیانکیش روحی له جه ستهی دینیته دهروه به بی نیش و نازار و فریشته کان ده ست پیشخه ری ده کهن بو هه لگرتنی روجه کهی، جا به بژنی به هه شت مؤمیای ده کهن و به کفنی به هه شت کفنی ده کهن، پاشان به رزی ده که نهوه بو به هه شت، نینجا ده رگاکانی ناسانی بو ده کرتتهوه، فریشته کان مژدهی پیده ده ن و ده لیتن: نهو روجه که پاکه هی کیتی کهوا ده رگاکانی

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْيَةِ

بههشتی بۆ کراوه تهوه، وه به جوانترین نار که ناسراوه له سهر دونیا بانگی ده کهن، جا ده لئین: ته مه رۆحی فلانه.

کاتیك بهرزکرایه وه بۆ ئاسمان هه موو ئاسمانه کانی پێده کهن تاوه کو له نیوان دهستی بهزهیی خودای پهروهردگار داد نه ریت له لای عهرش، جا له (علیین) هه ره بهرزه کان کارو کرده وهی دیته ده ره وه، جا خودای میهره بان به فریشته نزیکه کان ده فهرموویت: ئیوه شایه د بن من له خاوه نی نه و کارو کرده وه چاکه خۆش بسوم و کتیبه کهشی مۆری لیده دریت، جا ده گه رپته وه بۆ (علیین) ئینجا خودای گه وه ره ده فهرموویت: رۆحی به نده کهم بگه رپتنه وه سهر زه وی، چونکه من به لئینم پێیان داوه نه وان ده گه رپتنه وه بۆ نه وی).

پاشان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ته م ئایه ته ی خویند: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۵۵).

واته: (ئیمه ئیوه مان ههر له زه وی درووست کردوه، ده تانگه رپتنه وه ناوی، پاشان جارێکی تر دووباره له و زهویه ده رتان ده هیئینه وه).

کاتیك ئیماندارك له ناو گۆره کهی دانرا له لای پێیه کانی ده رگایه کی بۆ ده کریته وه له به هه شتدا، پێی ده لئین سه برکه نه و شوینیهی خودای گه وه بۆتۆی ناماده کردوه به رامبه ر نه و چاکه یه ی که کردوته، وه له لای سه ری ده رگای بۆ ده کریته وه رووه ناگر، پێی ده لئین: سه برکه له و شوینیه به نازاره ی خودای گه وه له سهر تۆی لا بردوه، پاشان پێی ده لئین: به شادمانی بجه وه، جا هه یج شتیک له لای نه و خۆشتر نییه له هه لسانی قیامهت.

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: (اذا وضع المؤمن في حده تقول له الارض: ان كنت لحبيباً إلي وأنت على ظهري فكيف إذا مرت اليوم في بطني، سأريك ما أصنع بك، فيفسح له ما في قبره مد بصره).

۹۰ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (کاتیک ئیمانداریک له ناو گۆره کهی داده نریت زهوی پیتی ده ئیت: تو خوشه ویست بوویت بۆمن کاتیک له سه ر پشتم بوویت جا ئیستا چۆنه که له ناو هه ناو منداییت، پیشانت دده م چیت بۆ ده که م، جا بۆی فراوان ده بیست له ناو گۆره کهیدا تا چاو پرده کات).

هه ره ها پیغه مبه ر (علیه السلام) ده فرمویت: (اذا الکافر فی قبره اناه منکر و نکیر فیجلسانه فیقولان له: من ربک؟ فیقول: لا أدري، فیقولان له: لا درست، فیضربانه ضربه فیصیر رماداً، ثم یعاد فیجلس، فیقال له: ما قولک فی هذا الرجل؟ فیقول: أی رجل؟ فیقولان: محمد (علیه السلام) فیقول: قال الناس أنه رسول الله (صلی الله علیه و آله) فیضربانه ضربه فیصیر رماداً^(۱۲۲)).

واته: (کاتیک کافر یک له ناو گۆره کهی دانرا دوو فریشته منکر و نکیر دینه لای و دایده نیشینن و پیتی ده ئین: خوات کییه؟ ده ئیت: نازانم، پیتی ده ئین نازانیت، جا وای لسی دده دن ده بیته خۆله میش، پاشان ده گه پتیه وه سه ر شیوه ی جارن و داده نیشیت پیتی ده ئین: قسه ت چیه ده باره ی نه ویاوه؟ ده ئیت: کامه پیاو؟ پیتی ده ئین: محمد (صلی الله علیه و آله) جا ده ئیت: خه لکی ده یانوت نه و پیغه مبه ری خودایه (صلی الله علیه و آله) جا لیدانیک وای لسی دده دن ده بیته خۆله میش).

نهم حه دیسه جیگیرو به ناویانگه به فراوانی پشتراست کراوه ته وه، نه مازانیوه یه کیک له پیشه وایان تانه له وحه دیسه بده ن، به لکوله کتیبی خۆیاندا ریوایه تییان کردووه، به قه بولیان داناوه، کردوویانه به یاسایه ک و به ندیک له به نده کانی ئایین له سزاو نازاری گۆر وه نیعمه ت و خۆشییه کانی گۆر، وه مه سه له ی (منکر و نکیر) و کیشانی رۆحه کان، و به رزکردنه وه ی بۆ نیتوان ده سه ته کانی به زه بی خودای میهره بان، پاشان گه راندنه وه ی بۆ ناو گۆر، نه مه ش ابی محمد گپراویه تییه وه، له ابی

(۱۲۲) شرح الصدور: ۱۶۶.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُورَةِ

البراء ریوایه‌تی کردووه، جگه له زاذان نه‌بیت، وه عدی کوری ثابت و مجاهد کوری جبیر و محمد کوری عقبه ریوایه‌تییان کردووه.

نه‌گهر بچینه‌وه سه‌ر هه‌دیه‌که‌ی البراء که‌وا گشت نه‌و هه‌دیه‌سانه‌ی ریوایه‌تی کردووه (صحیح) و راست و راشکاوان له‌وباره‌یه‌وه، وه‌ک هه‌دیسی ابن‌ابی‌ذئب، له محمد کوری عمرو کوری عطاء، نه‌ویش له سعید کوری یسار، نه‌ویش له‌أبی هریره: که‌وا پیغه‌مه‌ر (علیه‌السلام) فه‌رموویه‌تی: (إن الميت تحضره الملائكة، فإذا كان الرجل الصالح، قال أخرجي أيتها النفس الطيبة كانت في الجسدة الطيب، أخرجي حميدة، وأبشري بروح وريحان ورب غير غضبان) ده‌فه‌رموویت: (فيقول ذلك حتى تخرج).

واته: (بی‌گومان مردو فریشته دیته‌لای، جا نه‌گهر پیاوێکی چاک بیت، ده‌لێن: وه‌ره ده‌ره‌وه نه‌ی رۆحی پاک که‌وا له‌جه‌سته‌ی پاکدا‌بوویت، وه‌ره ده‌ره‌وه به‌خته‌روه‌به، مژده بیت به‌سۆزو به‌زه‌یی خودای گه‌وره و به‌ره‌یحانه‌ی به‌هه‌شت وه‌خوایه‌ک که‌تووره نییه‌ لیت) وه‌ده‌فه‌رموویت: (نهم قسه‌یه ده‌لێنه‌وه تاوه‌کو رۆحه‌که دیته ده‌ره‌وه). (ثم يعرج بها الى السماء فيستفتح لها فيقال: من هذا؟ فيقولون: فلان، فيقولون: مرحباً بالنفس الطيبة كانت في الجسد الطيب، أدخلني حميدة، وأبشري بروح وريحان ورب غير غضبان، فيقال لها ذلك حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله عز وجل، وإذا كان الرجل السوء قال: أخرجي أيتها النفس الخبيثة كانت في الجسد الخبيث، أخرجي ذميمة وأبشري بحميم وغساق وآخر من شكله أزواج فيقولون ذلك حتى تخرج).

واته: (پاشان رۆحه‌که به‌رزده‌کریته‌وه بۆ ئاسمان، ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شتی بۆ ده‌کریته‌وو ده‌لێن: نه‌وه کییه؟ ده‌لێن: نه‌وه فلانه، جا ده‌لێن: به‌خیریت بۆ رۆحێکی پاک که‌وا له‌جه‌سته‌یه‌کی پاکدا‌بوویت، وه‌ره ژووره‌وه به‌خته‌وه‌ری، وه‌ مژده بده‌ به‌رۆحێک وه‌ریحانی به‌هه‌شت که‌خودایه‌ک تووره نییه‌ لیت، نه‌مه‌ی پێ ده‌وتری تاوه‌کو ده‌یه‌نه

۹۱ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

نەو ناسمانەى خودای میهرەبانی لێیه، نەگەر پیاوێکە خراب بێت دەلێت: وەرە
دەرەوێ نەى رۆحی پێس کەوا لەلاشەى پێس دابوویت، وەرە دەرەوێ بێزاریت و
مژدەت لێ بێ بەسزای ئاوی کولاو و تاریکایی پێسی دۆزەخ، نەمانەى پێ
دەوتریت تاكو دیتە دەرەوێ).

(ثم يعرج الى السماء، فيستفتح لها، فيقال: من هذا؟ فيقولون: فلان، فيقولون:
لا مرحباً بالنفس الخبيثة كانت في الجسد الخبيث، إرجعي ذميمة، فإنها لن تفتح لك
أبواب السماء، فترسل بين السماء والارض، فتصير الى القبر، فيجلس الرجل الصالح
في قبره غير فزع ولا معوق، ثم يقال: فما كنت تقول في الاسلام ما هذا الرجل؟
فيقول: محمد رسول الله ﷺ) جاءنا بالبينات من قبل الله فآمنا وصدقنا).

واتە: (پاشان دەیهەن بۆ ناسمان، جا دەرگاكانی بۆ دەرکێتەوێ، دەلێن: نەوێ کێیه؟
دەلێن: نەمە فلانە، جا دەلێن: نەى رۆحی پێس کەوا لەلاشەى پێس دابوویت بەخێر
نەیهیت، بەبێزاراوی بگەرێتوێ، برۆ هەرگیز دەرگاكانی ناسمانت بۆ ناکرێتەوێ، جا
رۆحەکەى دەنێرنەوێ نێوان ناسمان و زەوى، وە دەیگەرێتنەوێ بۆناو گۆر، بەلام پیاوی
چاک لەناو گۆرەکەى دادەنیشیت بەبێ ترس و بەبێ کێشە و گرفت، پاشان دەلێن:
چى دەربارەى ئێسلام دەزانیت و نەم پیاوێ کێیه؟ جا دەلێت: محمد رسول الله ﷺ)
لەلایەن خودای گەرەوێ قورئان و رێنمایی بۆ نێمە هێناوێ نێمەش باوەرمان پێتی
هێناوێ بەراستمان داناوێ).

المحافظ أبو نعیم دەلێت: نەم حەدیسە باوەرپێکراوێ لەسەر گواستەوێ و
راستیهتی هەردوو نێمام محمد کورێ اسماعیل البخاری و مسلم کورێ الحجاج علی
ابن ابی ذئب، بریاریان لەسەر داوێ، وە محمد کورێ عمرو کورێ عطاء و سعید
کورێ یسار نەوانە لە فەرمووێ کانی هەردوو پێشەواکانن.

أبو عبدالله بن منده ناره‌زایی دەربرێوێ: لەسەر گەرپانەوێ رۆح بۆ لاشە بەوێ
کە وتووێهتی: محمد کورێ الحسین کورێ الحسن بۆمانی گێڕایەوێ، نەویش لە محمد

۹۹ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

کوری یزید النیسابوری، نهویش له حماد کوری قیراط، نهویش له محمد کوری الفضل، نهویش له یزید کوری عبدالرحمن الصانغ البلخی، نهویش له الضحاک کوری مزاحم، نهویش له ابن عباس کهوا ده لیت: رُوِّتْک پتغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له نیتوان نیتهدا دانیش و نهم نایه تهی خوینده وه: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: خو نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا (گیران خواردوه) فريشته کانش ده ستیان لی ده که نه وه لیان ده دن.

پتغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فهرمویت: (والذي نفس محمد بيده مامن نفسٍ تفارق الدنيا حتى ترى مقعدها من الجنة والنار).

واته: (سویند بهو که سهی گیانی محمدی به ده سته هیچ روحتیک له دونیا جیا نابیتسه وه تا وه کو جینگای خو ده بینیت له به هشت و دۆزه خ).

پاشان ده فهرمویت: (فإذا كان عنده ذلك صف له ساطع من الملائكة ينتظمان مابين الخافقين كأن وجوههم الشمس، فينظر اليهم ماترى غيرهم وإن كنتم ترون أنهم ينظرون اليكم مع كل منهم اكفان وحنوط، فإن مؤمناً بشروه بالجنة، وقالوا: اخرجي أيتها النفس الطيبة الى رضوان الله وجنته، فقد أعد الله لك من الكرامة ما هو خير من الدنيا وما فيها، فلا يزالون يبشرونه ويحفون به، فهم أطف وأراف من الوالدة بولدها، ثم يسلون روحه من تحت كل ظفر ومفصل، ويموت الاول فالاول، ويهون عليه، وكنتم ترونه شديداً حتى تبلغ ذقنه).

واته: (ئینجا لهو کاته ده فريشته به دوو ریز به رتک و پتکی بۆی راده وه ستن روو خساریان وه خوړ وایه، جا سهیری نهوان ده کات لهو بترازیت کهس نایان بینیت، نه گهر بیانین نهوان سهیری نیه ده کهن یه کیکیان کفنیکیان پییه، نه گهر مردوه که نیماندار بیت نهوا مژدهی به هشتی پیده ده، پتی ده لیت: وه ره ده وه نهی روحي پاک بۆلای ره زابوونی خوداو به هشته کهی، خودای گه وه ره ریزو

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّة

کهرامه تیکی رای بۆت ناماده کردوه له دونیاو نهوهی تیا بهی، وه بهرده وام مژدهی پی ددهن و گرنگی پیده ده، جا نهو فریشتانه لهو دایکهی نهو مندالهی لی بووه بۆی نهرمتره بهزه بیتره، پاشان رۆحی ده کیشن له ژیر هه ر نینۆک و جومگه یهک، و یهک به یهک ده مریت، له سه ری هیمن و هیور ده بیست، ئیوه به توندو به نازاری ده بینن تا کو مردنه که ده گاته چه ناگهی).

ده فهرموویت: (فلهي أشد كراهية للخروج من الجسد من الولد حين تخرج من الرحم، فيبتدريها كل ملك أبهم يقبضها، فيتولى قبضها ملك الموت).
واته: (بیگومان ده رچوونی رۆح له جهسته توندتره به رق و کینه تره لهو مندالهی کاتیك له ره حمی دایکی دیته ده ره وه، هه موو فریشته کان په له ده کهن کامه یان رۆحی بکیشیت، ئینجا فریشتهی گیان کیش رۆحی ده کیشیت).
پاشان نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجدة: ١١).

واته: (جا پێیان بلسی فریشتهی گیان کیشان که کاری گیان کیشاتانی پی سیتر دراوه، له وه ودوا بۆلای په روه ر دگارتان ده بریته وه).

ئینجا به کفنی سپیه پیتی ده گهن و پاشان له باوه شی ده گرن، پتویسترو باشت لهو نافرتهی منداله کهی لی بووه، وه به بۆغۆشترین له میسک بۆنی به سه ردا ده ریتۆن و مژدهی پی ددهن، ده لێن: به خیر بیست بۆنه رۆحه پاکه و دل و ده روونه پاکه، خوا وه ندا سه لاوات له سه ر رۆحیک وه له سه ر نهو جهستهی کهوا لیتی هاته ده ره وه).

ده فهرموویت: (فيصعدون بها، والله عز وجل خلق في الهواء لايعلم عدتهم ألا هو، فيفوح لهم منها ريح أطيّب من المسك فيصلون عليها ويتباشرون، ويفتح لهم أبواب السماء، فيصلي عليها كل ملك في كل سماء تمر بهم حتى ينتهي بها بين يدي ملك الجبار، فيقول الجبار جل جلاله، مرحباً بالنفس الطيبة ويمجد خرجت منه، وإذا قال الرب عز وجل للشيء مرحباً رحب له كل شيء، ويذهب عنه كل ضيق).

۹۱ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

واته: (جا بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان، وه فریشتهی خودا له ناسماندا ههمن نه وه نه ده زۆرن ژماره یان کهس نازانیست ته نهها نه وه نه بیست، وه بۆنیکی به سهردا ده پێژن خۆشتر بیست له بۆنی مسک و سه لاواتی له سه ر لیڤه ده ن و مرژده ی پسی ده ده ن، و ده رگا کانی به هه شتی بۆ ده کریتته وه، به لای هه ر کۆمه له فریشته یه کدا تیڤه په ریت له ناسمانه کاندای سه لاواتی له سه ر لیڤه ده ن تا وه کو ده گاته نه و ناسمانه ی که له نیوان دهستی به زهیی خودای گه وره و ده سه لاتدار هه یه، جا خودای به هیزو توانا ده فهرموویت: پێشوازی لی بیست له رۆحیکی پاک و جهسته یه کی پاک که رۆحه که ی لی ده رچوه، کاتی که خودای میهره بان به شتی که بفهرموویت به خیر بیست هه مووشتی که له پێشوازی دا ده بیست و هه موو دلته نگی و نه هه مه تیبه کی له سه ر لاده چیست).

ثوم يقول لهذه النفس الطيبة: ادخلوها الجنة وأروها مقعدها من الجنة، وأعرضوا عليها ما أعددت لها من الكرامة والفيم، ثم اذهبوا بها إلى الارض، فإني قضيت أني منها خلقتهم وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى.

(پاشان به و رۆحه پاکه ده فهرموویت: بیبه نه به هه شت و شوینه که ی له به هه شت پێ نیشان ده ن، هه موو نه و نیعمه ت و ریزه ی بۆم ناماده کردوه بۆی ناشکرا بکه ن، پاشان بیبه نه وه سه رزه وی، چونکه من له زه وی دروستم کردوه وه ده یگه رپێنمه وه بۆ نه و شوینه وه هه ر له وێشه وه جارێکی تر ده یه تێنمه وه ده ره وه).

(فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَإِشْدَ كَرَاهِيَةٍ لِلْخُرُوجِ مِنْهَا حِينَ كَانَتْ تَخْرُجُ مِنَ الْجَسَدِ، وَتَقُولُ: أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِي إِلَى ذَلِكَ الْجَسَدِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ؟ قَالَ: فِيَقُولُونَ: إِنَّا مَأْمُورُونَ بِهَذَا، فَلَا بَدَ لَكَ مِنْهُ، فَيَهْبِطُونَ بِهِ عَلَى قَدَرِ فَرَاغِهِمْ مِنْ غَسْلِهِ وَأَكْفَانِهِ، فَيَدْخُلُونَ ذَلِكَ الرُّوحَ بَيْنَ جَسَدِهِ وَأَكْفَانِهِ).

واته: (سویند به و که سه ی گیانی محمدی به ده سه ته به راستی به شیوه یه کی زۆر تووندو به رق و کینه یه کاتی که رۆح له لاشه دیته ده زه وه، وه ده لیت: بۆکوێ ده مبه نه لای نه و لاشه یه که را تیا بووم؟ ده فهرموویت: جا ده لێن: ئیمه نویتته رو سپێردارین به م

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

کاره، ده بی بۆتی نه نجام بدهین، ئینجا بۆی داده به زن به بیی کار راپه راندنیان له شووشتن و کفن کردنی، جا نهو رۆحه ده خه نه نیتوان لاشه و کفنه که ی).

شیخی ئیسلام ده لیت: حه دیسه راسته متواتیره کان به لگه نه له سه ر گه رانه وه ی رۆح بۆ لاشه له کاتی پرسیار کردن، وه پرسیار کردن له لاشه به بی رۆح وته ی به شیکه له خه لک، زۆربه ش ئینکاری نه م شته ده که نه، هه ندیکیش پیشوازی لیده که نه و قه بو لێ ده که نه، جا ده لیت: پرسیار کردن بۆ لاشه یه به بی رۆح، وه نه مه ش این مره وه این حازم وتوو یانه، و قسه ی هه ردوو کیشیان هه لیه.

نه مه ش قسه ی پرسیارکارانه: نایا سزای گۆر له سه ر دۆ و ده روون و لاشه یه؟ یاخود له سه ر دۆ و ده روونه به بی لاشه! یاخود له سه ر لاشه یه به بی دۆ و ده روون؟ وه یان دۆ و ده روون به شداری لاشه ده کات له خۆشی و نیعمه ت و سزا و نازار یاخود نا؟.

نه م پرسیاره له شیخی ئیسلام کرا ده رباره ی نهو مه سه له یه، ئیمه ش وه لامه که ی نهو مان له بیر ماوه جا وتی: به لکو سزا و نازارو نیعمه ت و خۆشی له سه ر لاشه و ده روونه به کۆده نگه نه هلی سوننه و جه ماعه ت، رۆح له نیعمه تدا ده بیته و سزا و نازاریش به ته نیا جگه له لاشه، و نیعمه ت و نازار و سزاش ده بینته به لاشه که وه و لاشه ش په یوه ندی به رۆحه وه هیه، جا نیعمه ت و سزا له سه ر یان ده بیته لهو حاله ته پیکه وه هه روه ک کهوا رۆح ته نیایه له لاشه.

نایا ده بیته سزاو خۆشی بۆ لاشه بیته به بی رۆح؟ نه مانه دوو وته ی به ناوبانگن بۆ نه هلی حه دیس و سوننه و خاوه ن قسه که، لهو مه سه له یه دا وشه ی ده گمه نه هیه نه مه ش له قسه کانی نه هلی سوننه و حه دیسدا نییه.

به لام ده لێن: نه م شته له به رزه خدا نابیته، به لکو له کاتی هه لسانه وه له گۆردا ده بیته، به لام نه مانه سزادانی لاشه به ته نها له گۆردا ره ت ده که نه وه، ده لێن:

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

رۆحه کان له بهرزه خدا له خوشیدان یا خود له سزادان، به لām نه مانه ده یاره ی سزای گۆر
سیّ قسه هیه:

٥٥٩٩: ته نها له سهر رۆحه.

٥٥٩٩: سزاکه له سهر رۆحه و له سهر لاشه کهش ده بیته به هوکاری رۆحه که.

٥٥٩٩: سزاکه ته نها له سهر لاشه یه نه مهش قسه ی دووه میس دیته پال نه مانه.

جا نه گهر قسه ی نهو سیّ که سه ده گمه نانهت زانی جا قسه ی دووه می ده گمه نه کان
کهوا ده لیت: رۆح به ته نها له نیعمهت و سزادا ناییت به لکو رۆح خۆی ژیا نه،
نه مهش به له نه هلی گو فتاره کانه له (المعتزله)^(١٢٣) (الاشعریه)^(١٢٤) کان وهک قاضي
أبی بکر و خه لکانی دیکه، نه مه رهت ده که نه وه کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی
له جه سه ده می نیت ته وه، نه مهش وته یه کی ناره وایه پیچه وانه ی هاو پیکه یه تی نه ویش
أبر المعالی الجوینی و خه لکانی دیکه ن.

به لکو به کتیب و سونهت و هاو ده نگ ی پشه وایان سه لمی تراوه کهوا رۆح دوا ی
جیا بو نه وه ی له لاشه ده می نیت ته وه، نهو له خوشیدا ده بیته یا خود له سزاو سازا ردا
ده بیته، فه یله سو روه ئیلا هییه کان بریار له سهر نه مه ده دن به لām گه رانه وه ی
لا شه کان رهت ده که نه وه، هه ندیک یان بریار له سهر گه رانه وه ی لاشه کان ده دن به لām
گه رانه وه ی رۆحه کان و له خوشی بوون و سزادانیان به لاشه ره ته ده که نه وه، هه ردو
نا خاوتنه که هه لهو گو مراییه.

نا خاوتنی کۆمه له سییه مه ده گمه نه که که ده لیت: له ژیا نی بهرزه خدا خوشی و
سزای تیدا نییه، به لکو نه مه ناییت تا وه کو هه لسانی قیا مه تی گه وره، و
مو عته زیله کان و نه وانه ی وه کو نه وانن وهک ده لیت نینکاری سزای گۆرو
نیعمه ته کانی ده که ن به پیی نه وه ی کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی له لاشه

(١٢٣) المعتزله: نه مانه کۆمه لیکن له (أهل الکلام) نکۆلی له قهزاو قه ده ده که ن، وهک بواصل بن عطاء و هاو له کانی.

(١٢٤) الاشعریه: نه مانه ش کۆمه لیکن له (أهل الکلام) وهک أبی الحسن الاشعري و هاو له کانی.

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نامینتیهوه، وه لاشهش لهناو گۆردا خۆشی و سزا نایینت، جا هه موو نهو
کۆمه لانه سهبارت بهژیانی بهرزه خدا له گومراییدان، بهلام نهوانه باشتن له
فدیله سروف و بیرمه نده کان، بهوهی نهوان بریار له سهر قیامهتی گهوره دهدهن.

***

(مردوو له خۆشی و ئاسووده ییدایه یاخود له ئازارو نهشکه نجه ییدا)

جا کاتیك شهوهه مرو ناخواتنه نارهبایانهت زانی، بزانه كهوا مهزهه بی پیشهوا
پیشینه کان و پیاوچاكان دهبارهی مردو نهگهر مرد لهخۆشی یاخود سزادا دهییت،
شههش بو رۆح و لاشهكه شهههه ده دریت، رۆحیش پاش جیاپونهوهی له لاشه
لهخۆشیدایه یاخود له سزادایه، وههههههه جار به لاشهكهش دهگات و پیکهوه
لهخۆشیدا دهبن یاخود سزا دهکیشن پاشان له رۆژی قیامهتی گهوره رۆحه کان
دهگه پیتندرتیهوه بو لاشه کان، وه لهگۆره کانیاان هه لدهستههوه بۆلای خودای گهوره و
میهره بان، گه پانهوهی لاشه کانیش کۆدهنگی هیه له نهوان موسلمانه کان و
جووله کهو گاوره کاندایه.

***

(له هه دیسه کاندایه باسی سزای ناوگۆر هیه)

شهوهی باسان کرد دهیسه میتین و بریاری له سهر دهدهین، بهلام شهوه دیسانه
باس له سزای ناوگۆر مهسه لهی ههردوو فریشتهی (منکرو نکیر) دهکهن، شهمانه
زۆر و مهواتیرهن کهوا له لایهن پتغه مبه رهوه (عَلَيْهِ السَّلَام) هاتوه ههروهه له ههردوو
سهحیه کهشدا هاتوه، له نیبنو عه باس کهوا پتغه مبه ره (عَلَيْهِ السَّلَام) به لای دوو گۆردا

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

تیپه‌ری و فهرمووی: (أَنهَا لِيُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِيءُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمُشِي بِالنَّمِيمَةِ).

واته: (ئەو دووانە سزا دەدرێن، سزا دانەكەشیان لەسەر شتیکی زۆر گەورە نییە یەكێکیان خۆی پاک پانە دەگرت لە کاتی میزکردن، بەلام ئەوێ دیکە دوو زمانێ دەکرد لەناو خەڵکدا).

پاشان پیغەمبەر (ﷺ) داوای کرد گەلایکی تەری دارخورما بینن، جا کردی بەدوو بەش، فهرمووی: (لَعَلَّه يَخْفَفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَا) (۱۲۴).

واته: (بەلكو سزاكەیان لەسەر سوک ببی تاوهكو دوو گەلاکە وشک دەبنەوه).

لە سەحیحی موسلمدا: لەزەیدی کۆری ثابت دەگیرێتەوه وتی: لەگەڵ پیغەمبەر (ﷺ) لەبیستانتیکی ئەوێ النجار بوون کە ئەو لەسەر ئەسپەکی بوو، جا گوتی لەدەنگی گەورەبوو بەلایاندا تیپه‌ری، لەوێ چوار یان پینج یان شەش کەس بەخاک سپێردرا بوون و گۆرەکیان لەوێ بوو، پیغەمبەر (ﷺ) فهرمووی: (مَنْ يَعْرِفُ أَصْحَابَ هَذِهِ الْقُبُورِ) واته: (کێ خاوەنی ئەو گۆرانه دەناسیت؟)

پیاویک وتی: من، فهرمووی: (فَمَتَى مَاتَ هَؤُلَاءُ؟) وتی: (ئەمانە کەمی مردوون؟) وتی: لەکاتی هاوبەش دانان بۆ خوداو بیتاوەیدا مردوون.

پیغەمبەر (ﷺ) فهرمووی: (إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلِي فِي قُبُورِهَا، فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لِدَعَوْتَ اللَّهُ أَنْ يَسْمَعَكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ) واته: (ئەمانە لەگۆرەکیاندا تووشی تاقی کردنەوه دەبن، جا ئەگەر ئێوه ئەوانتان نەناشتبا داوام لەخودای گەورە دەکرد کە گوتیان لەسزاو نازاری گۆر بوايه کەوا ئیستا من گویم لییه).

پاشان رۆی کردە ئیمه و فهرمووی: (تَعُوذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ) واته: (پەنا بگرن بەخودای گەورە لەسزای ناگر) وتیان: پەنا دەگرین بەخودای گەورە

(۱۲۴) مسلم: (۲۹۲).

۹۱ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهسزای ناگر، فهرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهسزای گۆږ) وتییان: پهنا دهگرین به خودا لهسزای گۆږ، فهرمووی: (تعوذوا بالله من الفتن مآظهر منها وما بطن) واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهفیتنه و ناشوبه کان لهوهی دیارو ناشکرایه وه لهوهی نادیارو په نهانه)، وتییان: پهنا دهگرین به خودای گهوره لهفیتنه و ناشوب لهوهی دیارو ناشکرایه ولهوهی نادیارو په نهانه.

جا فهرمووی: (تعوذوا بالله من فتنة الدجال) ^(۱۲۶)، واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهفیتنه دهجال)، وتییان: پهنا دهگرین به خودای گهوره لهفیتنه دهجال. لهسه حیچی موسلمدا: له نهبی هورهیره وه، کهوا پیغه مبه ^{صلوات الله علیه} ده فره مویت: (إذا أحدكم من التشهد الأخير فليعوذ بالله من أربع، من عذاب جهنم، ومن عذاب القبر، ومن عذاب فتنة الغيا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال) ^(۱۲۷).

واته: (نه گهر په کیکتان له شه هاده هینانی کوتایی تهواو بوو با پهنا به خودای گهوره میهره بان بگریت به چوارشت، لهسزای دۆزهخ، و لهسزای گۆږ، و لهسزای فیتنه یثانی زیندوبونه وه و مردن، وه لهسزای مه سیحی دهجال).

ههروه ها له سه حیچی موسلمدا له نیبنو عهباس ده گپریته وه، کهوا پیغه مبه ^{صلوات الله علیه} فیری نهو دوعایه ده کردین وه چوڼ فیتری سووره تیکی ده کردین له قورئاندا: (اللهم أني أعوذ بك من عذاب جهنم، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة الغيا والممات، وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال) ^(۱۲۸).

^(۱۲۶) مسلم: (۲۸۶۷).

^(۱۲۷) سرچاوهی پیشرو: (۵۸۸).

^(۱۲۸) سرچاوهی پیشرو: (۵۹۰).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

واته: (خودایه من پهنا ده گرم بهتۆ له سزای دۆزهخ، و پهنا ده گرم بهتۆ له سزای گۆر، وه پهنا ده گرم بهتۆ له فیتنه ی زیندو بوونه وه و مردن، وه پهنا ده گرم بهتۆ له فیتنه ی مه سیحی ده جال).

له ههردوو سه حیه کهدا له ابی ایوب ده گێریتته وه ده لیت: پیغه مبهه (صلوات) له مال دهرچوو و روژیش له ناوا بووندا بو، جا گوئی له دهنگیک بوو نینجا فهرمووی: (یهود تعذب فی قبرها) (١٢٩).

واته: (جووله که له گۆره که ی خۆی سزاو نازار ده چیت).

وه له دوو سه حیه کهدا له عاتیشه وه (صلوات) وتی: پیره ژنیک له پیره ژنه جووله که کانی مه دینه هاته لای من، وتی: خاوه نی گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، وتی: منیش به درۆم خستنه وه نه موویست برپای پینکه م، وتی: پیره ژنه که روژیت، و پیغه مبهه (صلوات) هاته لای من وتم: نه ی پیغه مبهه ی خوا، پیره ژنیک له پیره ژنه کانی جووله که کانی مه دینه هاته لای من و سوپ بوو له سهه نه وه ی خاوه ن گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، پیغه مبهه (صلوات) فهرمووی: (صدقت، انهم یعذبون عذاباً تسمعه البهائم کلها) (١٣٠).

واته: (راست ده کات، نه وان سزایه کی وا سزا ده درین هه موو گیانله بهرێک گوئی لییه تی).

جا عاتیشه وتی: پیغه مبهه م نه بینیه نیلا له پاش نوێژکردندا خۆی په نادده گرت به خودای گه وه له سزای گۆر.

وه له سه حیه ی نین جباندا له أم مبشر وتی: پیغه مبهه (صلوات) هاته لای من و فهرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (په نابگرن به خودای گه وه له سزای گۆر)، جا وتم: نه ی پیغه مبهه ی خوا نایا له گۆردا سزا هیه؟ فهرمووی: (انهم

(١٢٩) سه رچاوه ی پیتشو: (٢٨٦٩).

(١٣٠) سه رچاوه ی پیتشو: (٤٨٦).

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

ليعذبون في قبورهم تسمعه البهائم^(١٣١)، واته: (نهوان له گۆزه کانیاندا سزاده درین و گیانله بهران گوتیان لیئه).

عبدالحق الاشبیلی وتی: أبو الحكم کوری برخان کهوا به کیکه له خاوهنی زانست و کاره چاکه کان ده لیت له نزیك شاری نیشبیلیه مردوویه کیان ناشت، کاتیک تهواویو له به خاکسپاردنی له لیواری گۆرستانه که دانیشست و قسه یان ده کرد، له نزیك نهوان ناژه لیت که ده له وهر، جا ناژه له که به خیرایی بۆلای گۆزه که رۆیشت، گوتیه کانی بهرز کرده وه وه که نه وهی گوتی له شتیک بیت، پاشان رایکردو هه لآت، پاشان گه رایه وه لای گۆزه کهو گوتیه کانی بهرز کرده وه وه که نه وهی گوتی له شتیک بیت، پاشان هه لآت، جار له دواي جار نه مهی دووباره ده کرده وه.

نهو گوتی لی برونه راسته و له سهر دهنگی سزادراوان رووده دات، هناد بن یسری له کتیبی الزهد ده لیت: وکیع بۆمانی گه پرایه وه، نهویش له الاعمش، له شقیق، نهویش عانیشه وه له دایک و بارکی وتی: پیره ژنیک جیو له که هاته لای من، باسی سزادانی گۆری کرد منیش به درۆم خسته وه، جا پیچغه مبهر هاته لای من و نه مه م بۆ گه پرایه وه، فهرمووی: (والذي نفسي بيده إنهم ليعذبون في قبورهم حتى تسمع البهائم أصواتهم)^(١٣٢).

واته: (سویند بهوکه سهی که گیانی منی به دهسته نهوان له گۆزه کانیاندا سزا دده درین تاوه کو ناژه ل گوتی له دهنگه کانیانه).

جا وتم: حه دیسه کان له کاروباری قهبر زۆرن کهوا له ههردوو سه حیه کهو سونه ته کاند هاتوه له البراء کوری عازب ده گه پیتته وه پتغه مبهری خوا فهرمووی: (المسلم إذا سئل في قبره فيشهد أن لا إله الا الله وأن محمداً رسول الله

^(١٣١) سهیحی ابن حبان: (٣١١٥) و مستند احمد: ٣٦٢/٦.

^(١٣٢) مستند احمد: ٢٠٥/٦.

۹۲ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ۲۷) (۱۳۳).

واته: (موسلمانيتك نه گهر له گزړه كيدا پرسیاری لیکرا، شایه دی دا به وهی كهوا
هیچ په ستر او ټك و خودايدك نيبه جگه له زانی (الله) نه بیت و (محمد) یش نیردراوی
خودايد، نهوا نم فهرموده یه ی خودای له سهر جیگیر ده بیت: (خودای گه وره
نهوانه ی باوهر پان هیتاوه پایه دار ده کات له سهر گوفتاری به جی و درووستیان
ده کات له ژبیانی ده ونیادا، له سهره مەرگ و قیامه تیشدا).

لهو هه دیسه دا رایده گه یه نیت به گه رانه وهی روح بز لاشه كهو به ټيك شكاندنی
په راسوه كانی نه مهش نهوه ناشكرا ده کات كهوا سزا له سهر لاشه و روحه كیه
پټكه وه.

أبو هريره له غوونه ی هه دیه كهی البراء ریوایه ده کات سه باره ت به كیشانی
روح و مه سه له ی خو شگوزه رانی و سزادانی، هه دیسه كه شی له (مسند صحیحی)
أبی حاتم دا هاتوه: كهوا پټغه مبه ر(عليه السلام) ده فهرمودیت: (إن الميت إذا وضع في
قبره، إنه يسمع خلق نعالهم حين يولون عنه، فإن كان مؤمناً كانت الصلاة عند
رأسه، والصيام عن يمينه، والزكاة عن شماله، وكان فعل الخيرات من الصدقة والصلة
والمعروف والأحسان عند رجله، فيؤتي من قبل رأسه، فتقول الصلاة: ماقبلي
مدخل، ثم يؤتي من يمينه فيقول الصيام: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من يساره
فتقول الزكاة: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من قبل رجله فيقول: فعل الخيرات من
الصدقة والصلة والمعروف والأحسان، ماقبلي مدخل، فيقال له: إجلس فيجلس قد
مثلت له الشمس وقد دنت للغروب، فيقال له: هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول
فيه، وماذا تشهد به عليه؟ فيقول: دعوني حتى أصلي، فيقولون: إنك ستصلي،
أخبرنا عما نسألك عنه، أرايت هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول فيه وماتشهد

(۱۳۳) مسلم (۲۸۸۱) و مسند احمد: ۹۱/۴.

عليه؟ فيقول: محمد، اشهد أنه رسول الله جاء بالحق من عند الله، فيقال له: على ذلك حييت وعلى ذلك مت وعلى ذلك تبعث إن شاء الله ثم يفتح له باب الى الجنة، فيقال له: هذا مقعدك وما أعد الله لك فيها فيزداد غبطة وسروراً ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً وينور له فيه، ويعاد الجسد لما بدىء عنه، وتجعل نسمة في النسم الطيب وهي طير تعلق في شجرة الجنة) قال: فذلك قول الله تعالى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧).

وذكر في الكافر ضد ذلك الى أن قال: (ثم يضيق عليه في قبره الى أن تختلف فيه أضلاعه، فتلك المعيشة الضنك التي قال الله تعالى: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ١٢٤) (١٣٤).

واته: (مردو نه وکاته ی له گزره که می داد نه ریئت، له کاتیکدا نهو گوئی له ده ده نگي نهعله کانه کهوا به جی د هیلن، جا نه گهر مردوه که نیماندارییئت نهوا نویژ له لای سه ری ده بیئت، و روژو له لای ده سته راستی ده بیئت، و زه کات له لای ده سته چه پی ده بیئت، وه کاروکرده وه چاکه کان له سه ده قه و په یوه ندی خزمایه تی و چاکه و چاکه کاری له لای پییه کانی ده بیئت، نینجا فریشته له لای سه ری وه بژی دیت، نویژ پیی ده لیئت: له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، پاشان له لای راستیه وه بژی دیت روژوو پیی ده لیئت له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، پاشان له لای چه پییه وه بژی دیت زه کات پیی ده لیئت له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، پاشان له لای پییه کانییه وه بژی دیت جا کاروکرده وه خیر له سه ده قه وه په یوه ندی خزمایه تی و چاکه و چاکه کاری پیی ده لیئت له لای من ده رگای هاتنه ژوره وه نییه، نینجا فریشته کان پیی ده لیئن: دانیسه نه ویش داد نه یشتیئت، جا پیی ده لیئن: نه وپیاوه ی که نیردراوه بژ ناوتان چی ده لیئت ده رباره ی، وه چ شایه دیک ده ده ی له سه ری؟ نه ویش ده لیئت لیم گهرین با نویژ بکه م، نهوانیش پیی ده لیئن تو له مهودوا

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْءِ

نوڤڙ ده كديت به لآم وه لآمان بده ره وه سه بارت به وانهی پرسيارت لی ده كهين، نایا نه وپیاوهت بينیوه كهله ناوتاندا بوو وه چی دهر بارهی ده لیئت، وه چ شاهیدییه كه ده دهی له سهری؟ جا ده لیئت: نهو (محمد) ه و شاهیدی ده دهه كه نهو نیر دراوی خودایه، له لایهن خودای گه وره و میهره بانه وه به هق بۆمان هاتوره، پیی ده لیئن: تو له سهر نه م کارو کرده وانه ژیايت له سهر نه مهش مردووی وله سهر نه مانهش گهر خوا حمز بکات زیندوو ده بیته وه، پاشان له گۆره كهیدا دهر گایه کی له به هشت بۆ ده کریته وه، پیی ده لیئن: نه مه جینگای تۆیه كهوا خودای گه وره بۆتی ناماده کردوه جا خوښی و شادمانی بۆ مردوه كه زیاتر ده بیئت، پاشان گۆره كهی بۆ فراوان ده کریت حه فتا گهز به حه فتا گهز و بۆشی رووناك ده کریته وه، و لاشه كهی ده گهریتندریته وه بۆ نهو خاكهی یه كه مین جار لیی دروست كراوه، وه رۆحه كهی ده خریته ناو رۆحی پاك نهویش بالنده یه كه چلاوچل ده كات به سهر دره خته كانی به هه شته وه...

وتی: جا پیغه مبهر (عليه السلام) نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧) واته: (خوای گه وره نه وانهی باوه ریان هیتاوه پایه دارده كات له سهر گرفتاری به جی و دروستیان ده كات له ژیا نی دنیا دا، له سهر مرگ و قیامه تیشدا).

وه له بارهی كافریش پیچه وانه وه دژی نه مه باسی کردوه تاوه كو پیغه مبهر (عليه السلام) فهرمووی: پاشان گۆره كهی له سهر تهسك ده بیته وه تاوه كو پهراسووه كانی له دواوه تيك ده شكیئت، نا نه مه یه نهو ژیا نه تنگ و ناخوښی كه خودای گه وره له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ١٢٤) واته: بیگومان بۆنه و جۆره كه سانهی ژیا نیکی ترش و تال و ناخوښ پیش دیت و له رۆژی قیامه تیشدا به کویری حه شری ده كهین).

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

له صحیحی ابن ابی حاتمدا: له أبی هورهیره ده لیت: پیغمبره ری خوا (صلوات الله علیه) ده فرمویت: (إذ قبر أحدكم أو الانسان أتاه ملكان أسودان أزرقان العين يقال لأحدهما: النكر وللآخر النكير، فيقولان له: ما كنت تقول في هذا الرجل محمد (صلوات الله علیه)؟ فهو قائل ما كان يقول، فإن كان مؤمناً قال: عبدالله ورسوله، أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله، فيقولان له إن كنا نعلم أنك تقول ذلك ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً في سبعين ذراعاً، وينور له فيه، ويقال له: نعم، فيقول: أرجع الى اهلي ومالي فأخبرهم فيقولان: نعم كنومة العروس الذي لا يوقظه إلا أحب اهله اليه، حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك، وإن كان منافقاً قال: لا أدري، كنت أسمع الناس يقولون شيئاً، فكنت أقوله فيقولان له: كنا نعلم أنك تقول ذلك، ثم يقال للأرض: التئمي عليه فتلتئم عليه، حتى تختلف فيها أضلعه، فلا يزال معذباً حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك) (١٣٥).

واته: (كاتبك يه كيتكتان يان ناده ميزاديتك ده خريته ناو گوره ده دوو فريشته ري ره شي چاوشين دين بؤ لاي يه كيتكيان ناوي (منكر) نهوي تر ناوي (نكير) نهويش پيتيان ده لیت: چي له باره ري نهويپاوه ده لیت كه ناوي (محمد) ه؟ جا نه گهر نيحماندارييت نهوا ده لیت: شاهيدي دده دم كهوا نهو بهنده و نيتر دراوي خودايه، (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله) جا پيتي ده ليتن: نيتمه ده مانزاني تو واده ليتيت، پاشان گوره كه ي بؤ فراوان ده بيت حفتا گز به حفتا گز، بؤي روناك ده بيتته وه، و پيتي ده ليتن: بخه وه، جا ده ليت: ده گهر تهمه وه ناو خزم و كهس و كاره كهس و خبه ريان دده مهي، پيتي ده ليتن: بخه وه كهس خه بيري ناكاته وه ته نها خوشه ويسترين كه سي نه بيت، تاوه كو خوداي گه وه له گوره كهيدا زيندوي دده كاته وه، جا نه گهر مردوه كه مونا فيق و دورو بيت ده ليت: نازانم، گويم لي بسو خه لكي شتيكيان له باره وه ده ووت، منيش نهوي ده ليتم، جا دوو فريشته كه پيتي

(١٣٥) سنن الترمذي: (١٠٧١) وشرح الصدور: ١٨٦.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُورِيَّةِ

دهلین: نیمه ده مازانی تو واده لیت، پاشان به زهوی دهلین: بیگوشه و له سهری تنگ ببه جا زهوی دهیگوشیت و له سهری تنگ ده بیت، تاوه کو په راسووه کانی له دواوه تیک ده شکینیت، ثم سزایه دووباره ده بیتوه له سهری تاوه کو خودای گهوره له گورپه کهیدا زیندووی ده کاته وه... وه نه مهش روونده کاته وه کهوا لاشه سزا و نازار ده کیشیت.

له ابی هورهیره وه: کهوا پیغه مبه (عليه السلام) فرمویه تی: (إذا احتضر المؤمن أتت الملائكة بحريرة بيضاء فيقولون: أخرجي أيتها الروح الطيبة راضية مرضياً منك الى روح وربحان غير غضبان، فتخرج كأطيب من ریح المسك حتى أنه ليناوله بعضهم بعضاً حتى يأتوا به باب السماء، فيقولون: ما أطيب هذه الریح التي جاءتك من الأرض، فيأتون به أرواح المؤمنين فلهم أشد فرحاً به من أحدكم بغائبه يقدم عليه، فيسألونه ماذا فعل فلان؟ قال: فيقولون: دعوه يستريح فإنه كان في غم الدنيا، فإذا قال: أتاكم فيقولون: إنه ذهب به الى أمه الهاوية، وإن الكافر إذا احتضر أتته ملائكة العذاب بسمح، فيقولون: أخرجي مسخوطاً عليك الى عذاب الله، فتخرج كأنك ریح جيفة حتى يأتوا به باب الارض فيقولون فما انت هذه الروح حتى ياتوا به أرواح الكافر) (١٣٦).

واته: (کاتیک نیمانداریک خه ریکه ده مریت فریشته کان به تاوریسمی سپیه وه دین بولای و پپی دهلین: وهره دهره وه نهی رۆحی پاک رازیکراوبه و خواش لیت رازیبه بۆ رۆحیک و بهو ره بجانیه له به ههشتدایه وه خوایه که تووره نییه لیت، جا رۆحه که دیته دهره وه له بونی میسک بۆن خوشتره تاوه کو فریشته کان ده ستاودهستی پتده کهن و دهیبه نه دهرگای به ههشت، جا دهلین: نه م بۆنه خوشه چیه که له زهوی هیناواتانه، نینجا رۆحی نیمانداران دینه لای و کهوا زۆر دلخوژن بهیه کیک که ونبووه لایان و ده چنه لای، پرسیارى لى ده کهن: فلان کهس چی کردووه؟ وتی:

(١٣٦) مسند احمد: ٢/٣٦٤، و سنن النسائي: ٨/٤.

٩٧ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُورَةِ

پیتی ده‌لین: لیتی گه‌پین با پشوو بدات چونکه نهو له‌غه‌می دونیادا رزگاری بسووه، نه‌ویش وه‌لامیان ده‌داته‌وه نهو براوه بۆ جینگه‌ی خۆی لای شه‌هلی دۆزه‌خ، نه‌گه‌ر کافرێکی‌ش خه‌ریکه ده‌مریت نه‌وا فریشته‌ی سزا دیته لای که زۆر رووگرزو تووندوتیژن پیتی ده‌لین: وه‌ره ده‌ره‌وه بۆ رق و توورپه‌یی و سزای خودا، جا رۆحه‌که دیته ده‌ره‌وه به‌بۆنیتکی زۆر ناخۆش تاوه‌کو ده‌یبه‌نه‌وه سه‌رزه‌وی جا پیتی ده‌لین: نه‌و رۆحه‌ بیه‌ن بۆلای رۆحی کافره‌کان).

النسانی له (سنن) ده‌که‌یدا له‌حه‌دیسینکی عبدالله ی کورپی عمر رضی الله عنه ریوایه‌تی کردووه، که‌وا پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (هذا الذي تحرك له العرش وفتحت له ابواب السماء وشهد له سبعون ألفاً من الملائكة لقد ضَمَّ ضَمَةً ثُمَّ خَرَجَ مِنْهُ) قال النسانی یعنی سعد بن معاذ ^(١٣٧).

واته: (ئانه‌مه نه‌و که‌سه‌یه که خودای گه‌وره عه‌رشى بۆ هێنایه له‌رزوه ده‌رگا‌کانی ناسمانی بۆ کرایه‌وه و حه‌فتا هه‌زار فریشته له‌گه‌ڵ جه‌نازه‌که‌یدا ناماده‌بوون پاشان گۆڤه‌وشار دراو له‌دوا‌ییدا رزگاری بوو). .. النسانی ده‌لێت و اتاکه‌ی سه‌عدی کورپی معاذه‌.

وه له‌حه‌زه‌تی عانیشه‌وه ریوایه‌ت کراوه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (للقبر ضغطة لو نجا منها أحد لنجا منها سعد بن معاذ) ^(١٣٨).

واته: (بێ‌گومان گۆڤ پالێپه‌ستۆ گۆشینێکی هه‌یه گه‌ر که‌سێک له‌و گۆشینه رزگاری بوايه نه‌وا سه‌عدی کورپی موعاز ده‌بوو رزگاری بێت).

وتی: عبه‌ده بۆ نێمه‌ی گێڤرایه‌وه، له‌ عبدالله کورپی عمر، نه‌ویش له‌ نافع ده‌لێت: پیتی راگه‌یاندووم که جه‌نازه‌ی سه‌عدی کورپی موعازی بینوووه حه‌فتا هه‌زار فریشته

^(١٣٧) سنن النسانی: ١٠٠/٤.

^(١٣٨) مسند أحمد: ٥٥/٦.

۹ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

ناماده‌ی بوو همرگیز دانه‌بزیوونه سه‌رزه‌وی، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیی راگه‌یاندم و فهرمووی: (لقد ضم صاحبکم فی القبر ضمة) ^(۱۳۹).

واته: (همرئیتا هاوه‌له‌که‌تان له‌گۆره‌که‌یدا گۆره‌وشار درا).

شعیب بۆمانی گۆپایه‌وه، له‌ ئیبن دینار، نه‌ویش له‌ ابراهیم الغنوی، نه‌ویش له‌ پیاوئیک وتی: له‌لای عایشه بوم (ﷺ) جه‌نازه‌ی مندالیکی بچووک تیپه‌ری، عایشه‌ گریا، پی‌م وت، نه‌ی دایکی ئیمانداران بۆچی ده‌گری؟ وتی: بۆ نه‌م منداله‌ گریام و به‌زه‌یم پی‌دا هاته‌وه‌ له‌گۆره‌و شار کردنی گۆره‌که‌ی ^(۱۴۰).

***

(سزای گۆره‌هق و ره‌وایه‌ له‌لای نه‌هلی سوننه‌)

نه‌مه‌ش وه‌ک سوننه‌تیک‌ی سه‌حیح و راست پی‌ویست ده‌بی، له‌نیوان نه‌هلی سوننه‌دا یه‌که‌ده‌نگیه‌ک هه‌یه‌ و هه‌موویان کۆکن له‌م باره‌یه‌وه، المروزی ده‌لێت: أبو عبدالله وتی: سزای گۆره‌هقه‌ ئینکاری و نکۆلی لی‌ ناکات ته‌نها نه‌وانه‌ی گومپان و خه‌لکی گومپا ده‌که‌ن.

حه‌نبه‌ل وتی: به‌ ابی عبدالله م ووت له‌باره‌ی سزای گۆره‌ وتی: هه‌دیسی سه‌حیح هه‌یه‌و باوه‌رمان پی‌یه‌تی، و پریاریشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ین، نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاتووه‌، نه‌وا پالېشتیه‌کی باشه‌ و دانی پیا ده‌نیین، جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی بۆ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتووه‌ و ئیمه‌ ره‌تمان کرده‌وه‌و داغان پیا نه‌نا نه‌وا فه‌رمانیک‌ی خوای گه‌وره‌مان ره‌ت کردۆته‌وه‌، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ (الحشر: ۷).

^(۱۳۹) طبقات ابن سعد: ۳/۳۴۰.

^(۱۴۰) شرح الصدور: ۱۴۹.

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

واته: (جا نهوهی پیغه مبهه پئی به خشيون وهری بگرن، ههه فرمانیکی پیدان به گوئی بکهه).

پیم وت: نایا سزای گۆر ههقه؟ وتی: به لئی ههق و رهوایه، سزا و سازار ده دریتین له گۆره کاندای، وتی: گویم له أبا عبدالله بوو ده بیوت: باوه پمان ههیه به سزای گۆر و به ههردوو فریشتهی (منکرو نکیر) وه بهندهش له گۆره کهیدا پرسیری لئی ده کریت جا له گۆردا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷).

واته: (خوای گه وه نهوانی باوه پمان هیئاوه پایه دار ده کات له سهه گوفتاری به جی و دروستیان ده کات له ژبانی دونیادا، له سهه ره مرگ و قیامه تیشدا).

أحمد القاسم وتی: نهی أبا عبدالله نایا به منکر و نکیر دان پیا ده نیی ههروه که له سزای گۆر ریوایهت کراوه؟ وتی: پاک و بیگهردی بو خودای میهره بان به لئی بهوشیویه بریاری له سهه ده دهین و ناواش ده لئین، وتم: هه ره بهوشیوه زاره ده لئیت: منکر و نکیر یا خود ده لئیت ههردوو فریشته که؟ وتی: منکر و نکیر، وتم: نهوان ده لئین: له حه دیسدا منکر و نکیر نییه، وتی: نهو ناوایه به مانای: نهوان ههردووکیان (منکر و نکیر)ن.

به لآم بیرو بۆچوون و ناخاوتنه کانی نه هلی بیدعه، گوهرپاکان جا أبو الهزیل والمرسیبی ده لئین: هه ره که سیک له ریگای ئیمان چووه ده رهوه، نهوا له نیتوان ههردوو (نفخه) فووه که سزا ده دریت، وه مه سه لهی ناوگۆر له وانیه بکهو یتته نهوکاته.

الجبائی و کوهه کهی وه البخلی سزای ناوگۆر ده سه لئین، به لآم له سهه ئیمانداران ره تده که نهوه، به لآم له سهه نهوانی تا هه تاین وه که کافره کان و گوهرپاکان بریاری له سهه ده دهه.

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْيَةِ

زۆر له موعتەزىله كان ده‌لێن: نابیت فریشتەکانى خودا به منکر و نکیر نابیریت، چونکه منکر به مانای ئەو کەسە دیت لە کاتى پرسیار کردن شت دووبارە دەکاتەوێ و زمانى دەگیرى، وه نکیر به مانای فریشتەى توندو تیژ و رەق و توورەن. الصالحى و صالح ده‌لێن: سزای گۆڕ لەسەر کەسى ئیماندار لەسەر لاشەى به‌بى گەپاندنەوێ رۆحە کەى بۆ لاشە کە، و مردووش دەکرى نازار بکیشى و هەست بکات و بزانیته به‌بى رۆح، ئەمەش بۆچوونى کۆمەڵێکن له الکرامیه^(١٤١).

هەندیک له موعتەزىله كان ده‌لێن: خودای پاک و بێگەرد مردووه‌كان لەناو گۆرەكانیاندا سزا دەدات، و ئیش و نازار به‌سەریاندا روودەدات بەلام ئەوانە هەست پێناکەن، جا ئەو کاتەى زیندوو بوونەو هەست به‌و ئیش و نازارە دەکەن، ده‌لێن: نمونەى سزادانى مردووان وه‌ك نمونەى سەرخۆشان و بێهۆشانە کاتیک لییان دەدریت هەست به ئیش و نازارە کە ناکەن، جا ئەو کاتەى ئەقلە کەیان گەرايه‌وه سەریان هەست به ئیش و نازارى لێدانه‌کە دەکەن.

هەندیک له‌وانەش یه‌کسەر سزای ناوگۆڕ رەت دەکەنەوێ دانى پێدا نانی و هەك ضرار کۆری عمرو یحیی کۆری کامل، ئەمەش بۆچوونى المریسییه، وه ئەم ناخاوتنانه‌ش ناخاوتنى شەرمەزاران و گۆمراوانە.

(سزای گۆڕ ئەو کەسەى شایانیەتى دەستی ده‌که‌وێت)

ئەوێ ده‌ییت بزانیته کەوا سزای ناوگۆڕ سزای بەرزەخە، جا هەرکەسى مرد و شایەنى سزاییته ئەوا پشکی ئەو سزایە بەردەکه‌وێت، هەتا ئەگەر درندەش لاشەى خواردیته یاخود سووتاییته هەتا ئەگەر بوویته خۆڵەمیش، و هەتا ئەگەر له‌گەڵ هەوادا پەرت و بلاو بیته‌وه، یاخود رەق بوویته، یاخود لەدەریادا نقوم کرایته

(١٤١) الکرامیه: هاره‌لانى محمد کۆری که‌رامن له (٢٥٥) ک له‌دایک بووه، ئەمەش له‌کۆمەڵانى داخینانى ییعدن لەنیلام.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نەوا رۆح و لاشەکە ی دەگاتەو بەک سزا که دەیانگاتی هەر وەک لە گۆرەکانیان
دابیت.

لەسەحیحکی بوخاریدا: لە سەرهی کوری جەندب گێڕایەو و وتی: کاتێک
پێغه مەسەر (ﷺ) نوێژی تەواو دەکرد رۆی خۆی بۆلای ئێمە وەر دەگێڕا و
دەیفەر موو: (من رأی منکم اللیلۃ رؤیا؟) واتە: کێ لە ئێوە ئەمشەو خەونی
بینیو؟ وتی: ئەگەر کەسێک خەونی بدیتایە دەگێڕایەو، جا دەیفەر موو:
(ماشاء اللہ) رۆژێک پرسیاری لیمان کرد فەر مووی: (هل رأی أحد منکم رؤیا؟)
واتە: (ئایا کەس لە ئێوە خەونی بینیو؟) وتمان: نەخێر..

فەر مووی: بەلام من ئەمشەو بینیم دوو پیاو هاتن بۆلام و دەستیان گرتم، منیان
برد بۆخاکی پەرۆز، بینیم پیاویک دانیشتبوو، و پیاویکیش وەستابوو ئاسنیکێ
قولابی بە دەستە و دەبوو دەیکرد بە لاشەویلاکید و هەڵیدەقلێشاندا پاشان دەبخستە
سەر ئەلای تری بەهەمان شێوە چی لەو لایە کردبوو ئەولایەشی والێ دەکرد، تا
لایەکە والێ دەکرد لاکە ی تر چاک دەبۆو و بەردەوام ئەولاو ئەولای هەڵدەقلێشاندا،
وتم ئەمە چییە؟ وتییان: پەرۆ..

جا رۆشتین تاکو گەیشتی ئە پیاویک پال کەوتبوو و پیاویکیش بەسەر یەو
وەستابوو تاشە بەردێکی بە دەستەو بوو دەیکێشا بەکەللە ی سەریدا و بەردەکە بەر
دەبۆو و دەرۆشت لەبەر سەختی پیاکێشانی کەدا، سەری دوو پارچە دەکرد و خۆینی
لێ دەر دەچوو پیاو کە دەچوو بەردەکە ی دەهێنایەو و سەری وەک خۆی لێ
دەهاتەو، دیسانەو بەردەکە ی دەکێشا بەسەری خۆیدا و بەردەوام ئەو کارە ی
دووبارە دەکردەو، وتم: ئەمە چییە؟ وتییان: پەرۆ..

جا رۆشتین گەیشتی ئە شوێنێک وەک تەنور و ابو و سەرەو ی تەسک بوو و
خوارەو ی فراوان بوو لە ژێرەو ناگریان پێو دەنا، بینیم پیاوان و ئافەرەتانی رووتی
تێدابوو، لە ژێرەو ناگریان پێو دەنا و کاتێک لیان نزیک دەبۆو بەرز دەبونەو

۹۱ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُورِيَّةِ

خەريک بوو لەتەنووړه که بېننه دەرەوہ کاتیک ناگره که دامرکايه وە دەگەرانه وە، جا وتم: ئەمە چييه؟ وتييان بړۆ...

جا رۆشتين تا گەيشتینه رووباريک لەخوین پياويک لەناوہ پاستی رووبارہ که وەستا بوو و پياويکيش لەقەراغی رووبارہ که کۆمەلێک بەردی لەبەر دەستيا بوو، جا ئەوپياوہی لەناوہ پاستی رووبارہ که سوو بۆلای پياوہ که دەهات و دەيوست بېتە دەرەوہ پياوہ کهش بەردیکی گەورەي دەخستە ناودەمی، جا پياوہ که نقووم دەبوو بۆناو ناوہ که هەرەوہک پېشوو، هەركاتی دەيوست بېتە دەرەوہ پياوہ که بەردیکی دەخستە ناودەمی و دەيگەراندەوہ شوینی خو، جا وتم: ئەمە چييه؟ وتييان: بړۆ... جا فەرمووی رۆشتين تا گەيشتینه باخیکی سەوز کەوا دارو درەختی گەورەي تێدابوو، لەبن دارە گەورە که پياويکی پيرو کۆمەلێک منداڵی تێدا بو، پياويک لەنزیک دارە که ناگریکی بەدەستەوہ بو دايدەگيرساند، پاشان منيان بەرزکردەوہ و بردميانه ناو خانوويە کەوہ شوینی وا خۆشم هەرگيز نەبينبو، کە چەند منال و پيریکی تێدابو، پاشان منيان بەرزکردەوہ و بردميانه خانوويە کی دیکە کەوا لەو خۆشتر و جوانتر بو، وتم: نێوہ منتان زۆر گەران و سووران پيم بلين ئەوانەي بينيم، وتيان: بەلێ ئەوہی قوولایي لەشەويلگەي دەچەقێتراو هەليەقليشان ئەوہ کابرايەکی درۆزن بو پرەباگەندەي درۆي بلاو دەکردەوہ، وە ئەو درۆيە لەوہوہ بلاو دەبۆوہ تا دەگەيشتە شوینايی دوور، جا بەو شتوہيەي لێ دەکریت تا رۆژی قیامت.

ئەو پياوہی تاشە بەردە کەي لە کەللە سەري دەدا ئەوہ پياويک بو خوای گەورە قورئانی فێردەکرد جا بەشەو دەخەوت، کە رۆژ دەبۆوہ هېچی لێ نەدەزانی، و بەرۆژ کاری پېننەدەکرد، ئەوکارە دەرکات تا رۆژی قیامت.

وہ ئەوہی بينيت لەناو تەنووړه که ئەوانە پياوان و ئافەرەتانی زيناکار بوون، وە ئەوہی بينيت لەرووبارە کەدا ئەمانە ريباخۆر بوون.

۹۹ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

وہ ئەو پیاوہ پیرە ی لەژێر دارە کە بو ئەو ئیبراھیم بو (ع) ئەو منداڵانەش منداڵی خەڵک بوون، و ئەکەسە ی ناگری بلیسە دەدا ئەو دەرگەوانەکانی دۆزەخ بو، وە یە کەم مالا کە چوویتە ناوی ئەو جیگای بارەدارانە بەگشتی، مالا کە ی دیکە کە یینیت جیگای شەھیدەکانە، منیش جویرائیلەم، وە ئەوێش میکانیلە.. جا وتی سەرت بەرزکەوێش سەرم بەرز کردووە کۆشکیکی گەورەم بیینی وە ک پەلە هەورێکی سپی، وتیان: نا ئەو جیگای تۆیە، وتم: لێگەرێن با بچمە ناوی، وتیان: هەندێک لەتەمەنت ماوێ هێشتا تەواوت کردووە، جا هەرکاتێک تەواوت کرد دێیە ناو جیگای خۆت (۱۴۲).

ئەمەش دەقیەکە لەسزای بەرزەخدا جا خەونی پیغەمبەرەکان و ژیاانی زیندو هاشیوێن لەهەمان کارو فەرماندا.

الطحاوی باسەدە کات و دەلیت: ابن مسعود گێڕایەوێ لە پیغەمبەر (ع) کەوا فەرموویەتی: (أمر بعبد من عبد الله أن يضرب في قبره مائة جلد، فلم يزل يسأل الله ويدعوه حتى صارت واحدة، فأمتلاً قبره عليه نارا، فلما ارتفع عنه أفاق، فقال: علام جلدتوني؟ قالوا: إنك صليت صلاة بغير طهور، ومرت على مظلوم فلم تنصره) (۱۴۳).

واتە: (فەرماندرا یە کێک لەبەندەکانی خوا سەد جەلدە ی لێبدرێت لەگۆرە کەیدا، ئەو مردووێ لەخودا دەپاراپایەوێ تا بۆی کرا بەیەک جەلدە، کەلێی درا، گۆرە کە ی بووێ یەک پارچە ناگر بەسەریدا، کاتی هۆشی هاتەوێ خۆی، وتی: بۆ جەلدەتان لێدام؟ وتیان: چونکە تۆ نوێژێکت کرد بەبێ دەست نوێژ، و بەلای مەروڤێکی ستم لێکراو رەت بوویت و سەرت نەخست).

(۱۴۲) مسلم (۲۲۷۵) ومسنند أحمد: ۱۴/۵.

(۱۴۳) شرح الصدور: ۲۲۸.

۹۰ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

البیهقی له‌ده‌دییکی الربیع بن انس باسی ده‌کات و ده‌گپرتیه‌وه، له‌ اُبی العالیه، نه‌ویش له‌ نه‌بو هوږه‌یره، له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) سه‌باردت به‌و نایه‌ته: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ (الاسراء: ۱) واته: (پاکی و بیگمردی و ستایش بۆ نه‌و زاته‌ی که شه‌وږه‌وی کرد له‌به‌شیک‌ی که‌می شه‌ودا به‌به‌نده‌ی خۆی محمد).

که‌وا فهرمووی: نه‌سپتکیان بۆی هیتنا سواری سه‌رپشتیان کرد، ههر هه‌نگاو‌یک‌ی به‌نه‌ندازه‌یی بینینی چاو بو، وه‌ هه‌زه‌تی جویریلیشی له‌گه‌لدا بو گه‌یشتنه‌ لای قومیک به‌روژتیک ده‌یانچاند، وه‌ به‌روژتیک ده‌یان دووریه‌وه، ههرچه‌ندی ده‌یان دووریه‌وه وه‌ک خۆی لی ده‌هاته‌وه، جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی: نه‌مانه‌ خه‌باتکارن له‌پیناوی خوادا، خوای گه‌وره به‌حه‌وت سه‌د چاکه‌ بۆیان زیاد ده‌کات ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (سبا: ۳۹) واته: (نیوه‌ش هه‌رشتیک ده‌به‌خشن نه‌و زاته‌ جیتی پږ ده‌کاته‌وه، چونکه‌ نه‌و خوايه‌ چاکترین رزق و روژی به‌خشه‌).

پاشان به‌لای قومیکدا تپه‌رین سه‌ری خۆیان له‌تاشه به‌رده‌کان ده‌داو شه‌قیان ده‌کرد و هه‌رکاتی خۆیان به‌رزه‌کرده‌وه وه‌کو خۆی لی ده‌هاته‌وه، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن سه‌ریان گرانه له‌نوێژکردن.

پاشان به‌لای قومیکدا تپه‌رین له‌پیشه‌وه‌یان داخ ده‌کران، و له‌دواوه‌یان داخ ده‌کران، هاواریان ده‌کرد وه‌ک چۆن ناژه‌ل هاوارده‌کات له‌سه‌ر دره‌ختی دږکاوی و دره‌ختی زه‌قوم که تالترین دره‌خته له‌دۆزه‌خ ده‌ژیان و له‌سه‌ر نه‌و به‌رده گه‌رمانه‌ی که‌به‌ناگری دۆزه‌خ داخراون وه‌ستابوون، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی: نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن له‌پاره‌و پوولی خۆیان سه‌ده‌قه‌و به‌خشش نادهن، به‌لام خودا زولمیان لی ناکات، خودای گه‌وره سته‌م له‌به‌نده‌ی خۆی ناکات.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاشان به لای قهومیځدا تیږه پین له نیوان دهسته کانیاندا هندیځ گۆشتی پاک و هندیځ گۆشتی پیس هه بوو، جا له گۆشته پیسه که یان ده خواردو وازیان له گۆشته پاکه که ده هیئا، جا فهمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه ی جوبریل نه وانه کین؟) وتی: نه وانه نافرته تی هه لالیان هه یه که چی ده چن به لای نافرتهانی پیس و تابه یانی لایان ده میننه وه.

پاشان به لای قهومیځدا تیږه پین لیویان به مه قاشی ناسن پارچه پارچه ده کرا، گۆشتیان لیده کرایه وه هه رچه ند جاره ی گازی لیده گرت وه و خوی لیده هاته وه، فهمووی: (یا جبریل ما هذا؟) واته: (نه ی جوبریل نه مه چییه؟) وتی: نه وانه وتاریځانی فیتنه و ناشووب گیرن.

پاشان چوه سه ر کوونیکی بچوک رووناکییه کی گهره ی لی ده هاته ده ره وه، جا رووناکییه که ده یریست بچیته وه ناو کونه که وه ک چۆن لیی هاتبووه ده ره وه به س ناتوانیت، فهمووی: (یا جبریل ما هذا؟) واته: (نه ی جوبریل نه مه چییه؟) وتی: نه وه پیاویکه قسه یه که ده کات و لیی په شیما ده بیته وه، جا ده یه ویت بیگیریته وه به لام ناتوانیت^(١٤٤).

وه له (سنن)ی ابی داود له حه دیسیکی نه نه س کوپی مالیکدا ده گیریته وه: کهوا پیغه مبه ر^{جلال الله} (علیه السلام) فهموویه تی: (لما عرج بي مررت بقوم لهم أظفار من نحاس يخشون وجوههم وصدورهم، فقلت: يا جبريل من هؤلاء؟ قال: الذي يأكلون لحوم الناس ويقعون في أعراضهم)^(١٤٥).

واته: (کاتی به رزکرامه وه بۆ ئاسمان به لای که سانیځدا تیږه پیم نینۆکه کانیان له مس دروست کرابو ده مرچاو و سنگیان پی ده پڼیه وه، جا وتم: نه ی جبریل نه وانه

(١٤٤) جمع الزائد: ٧٢/١.

(١٤٥) سنن أبي داود: (٤٨٧٨).

٩٧ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

کيڻ؟ وتي: نه وانه نه وکسانهن گوشتي براياني خويان دهخون له پاشمله به خرابه باسيان دهکهن).

أبو داود الطيالسي، له (مسند) هکيدا دهئيت: شعبه بزماني گيڙايهوه، له الاعيش، نهویش له مجاهد، نهویش له ثيبنو عهباس: کهوا پيغه مېهر (عليه السلام) هاته سهر دوو گوږ، فهرمووی: (انهما ليعذبان في غير كبير، أما أحدهما فكان يأكل لحوم الناس، وأما الآخر فكان صاحب غيمة).

واته: (نهو دووانه ئيستا سزا ده درين له سهر شتيكي زور گهورهش نا، يه کيکيان گوشتي خه لکي ده خوارد و نهوی تريان دوزماني ده کرد له نيو خه لکدا).

پاشان داواي دوو گه لای ته پري دارخورمای کردو کردی به دوو بهش، جا به شتيكي گه لاکه ی خسته سهر گوږيک و به شه که ی دیکه ی خسته سهر گوږه که ی دیکه، و فهرمووی: (عسى أن يخفف عنهما ما دامت راطبين) واته: (به لکو سزا له سهر يان کهم بيتهوه، مادام ههردوو گه لاکه ته پرن).

خه لک له وهدا ناکوکن نایا خاوهنی نهودوو گوږه کافر بوون ياخود نيمنانداربوون؟ ده ئين: ههردو کيان کافر بوون وهک فهرمووده که ی: (انهما يعذبان في كبير) واته: نه وانه له سهر شتي گهوره سزا ده درين.. واته: به زياده خسته سهری کوفرو هاو بهش پهيدا کردن بؤ خودای گهوره، ده ئين: نه مهش به لگه يه له سهر نهوهی کهوا سزاکه له سهر يان زياد نابيت به لکو سووک ده بيت، ههروه ها سووک بوونی ماوهی سزاکهش ههتاکو گه لای دارخورماکان به ته پري ده مينيتتهوه.

ههروه ها نه گهر ههردو کيان نيمنانداربونايه پيغه مېهر (عليه السلام) شه فاعه تی بؤ ده کردن، وه پيغه مېهر (عليه السلام) دوعای ده کرد به شه فاعه تی خوی که سزاکيان له سهر هه لگيږيت، و ههروه ها له هه نديک ريگا کانی حه ديسه که ده ئيت: (أنها كانا كافران) واته: نهودووانه ههردو کيان کافربوون، وه نهو سزايهش له سهر سزای ههردو کيان زياد ده کريت به هوئی تاوان و کوفری ههردو کيان، نه مهش به لگه يه له سهر نهوهی

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

کهوا کافر به هۆی کوفرو تاوانه کانیاان سزا ده درێن، نه مهش بیروبۆچوونی (أبی الحكم کوری برخان)ه.

ده لێن: ههردووکیان موسلمان برونه له بهرتهوهی پیغه مبهه (ﷺ) هۆی سزا کهیان باس ناکات، ههروهک له فهرمووده کهی: (وما يعذبان في كبير) واته: له سه شتیکی زۆر گهوره نا نهوانه سزا ده درێن، دیاره کوفرو هاریهشی پهیدا کردن له تاوانه گهوره کانه..

پیوستیش ناکات پیغه مبهه (ﷺ) شه فاعدت بۆ هه موو موسلمانیک بکات کهوا له گۆره کهیدا له سه تاوانیک له تاوانه کان سزا ده درێت، و خه بهری داوه کهوا یه کیک له سه دزینی عه بایهک له بهرتهکانی شهردا که دزی سووی له گه له نه وه شدا له وغه زایه دا شه هیدبوو کهچی له گۆره کهیدا ناگر بهرز سووه وه، و نه وکه سه موسلمانیک موجهیدیش بو، خودای گه وهش له هه موو کهس زاناته، نه مهش بیروبۆچوونی (أبي عبدالله القرطبي)ه.

***

نه مهش وتهی پرسیارکارانه: وه لامان چیه بۆی باوه ران و گوهران و نهوانه نکۆلی ده کهن بۆ سزای گۆر و فراوانی و تهنگ و ناخۆشی ژیاان تییدا، وه بوونی دۆلێک له دۆلهکانی ناگر یاخود باخیک له باخهکانی به ههشت، وه نایا مردو له ناوی داده نیشیت یاخود دانانیشیت؟

ده لێن: کاتیک گۆر هه لده دینه وه هیچ فریشتهیهک له ناویدا نابین کۆیرو که پ له مردو بدن به چه کوشی ناسن، و هیچ مارو نه ژدیهاو دوو پشک و ناگرمان نه بینیه له ناو گۆردا هه لپچن، وه هیچ حاله تیک لهو حاله تانه مان نه بینیه نه وهی بینیه مانه وه کو خۆیه تی و نه گۆراوه، نه گهرچی له سه چاوه کانیشی جیهو له سه سینگیشی رووه کی خه رده ل دابنێن، نهوا حاله ته که مان وه کو خۆی بینیه، جا چۆن تا چاو

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

برده کات گۆزه کهی بۆ فراوان ده بیئت، یاخود گۆزه کهی له سهر تهسك ده بیئت که چی
نیمه گۆزه کاغان وه کو خۆی بینیه، وه روبهری گۆر که شمان وه کو خۆی بینیه
نه زیادی کردووه و نه کهمی کردووه، و چۆن نهو گۆزه تهنگهی بۆ فراوان ده بیئت، و
فریشته و نهو وینهیهی کهوا هۆگر و هاورپی ده بیئت یاخود دهیترسینی؟ و
براکانیان له نه هلی بیدعو گومرایی ده لیئت: هه موو قسه و ناخاوتنیک پیچه وانهی
کارنیک گونجا و هه ستردنه و قسه که ره کهش به هه له دا ده بات.

ده لیئن: بیگومان نیمه هه موو که سیکی مردو له سهر تهخته دا ده بینین بۆ
ماوهیه کی دوورو درێژ نه برسیاری لی ده کریت و نه وه لامیش ده داته وه نه ده جوولی
و نه له سهر لاشه کهی ناگر هه له ده گیرسیئت، نه گهر یه کینک شاژه لیکی درنده گۆشتی
بخوات یاخود بالنده ده کان له لاشه یان خوارد بیئت یاخود لاشه کهی پارچه پارچه بو بیئت
له بهرده می درنده ده کان و بالنده ده کان و نه ههنگه ده کان و شه پۆله کانی با، نایا چۆن
نه وه هه موو پارچانه برسیاری لیده کریت سهره رای نه وهی هه موو جیا بوونه ته وه؟ چۆن
مه سه لهی دوو فریشته که بیرده که یته وه بۆ نه و که سه می نه مه و هه سف و تایبه ته مندی
نهو بیئت، وه چۆن گۆر له سهر نه م که سه ده بیته وه باخیک له باخه کانی به هه شت یاخود
دۆلینک له دۆله کانی جهه ننه م، وه چۆن گۆر له سهریدا تهسك ده بیته وه تا وه کو
په راسوه کانی تیک بشکی نیت؟.

***

(هه وال گه یاندنی پیغه مبه ران ژیرو تیگه یشتوو ان شایه دی بۆده ده ن)

فرمانی یه که م: ده بی بزانریت کهوا پیغه مبه ران عَلَيْهِ السَّلَام نه م هه والانه یان
نه گه یاندووه، بۆ نه وهی ژیرو داناکان خۆیانی پی برازیننه وه و له خۆیان بگۆرن،
به لکو هه وال گه یاندنه که بۆ دووبه شه:

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

یه کهم: بۆنهوهی پیاوانی ژیره عاقل و تیگه‌یشتوو و داهینه‌ر شاهیدبن و ناگاداربن پی.

دووه‌م: نهوهی کهسی ژیره عاقل درکی پیناکات و نایزانیت وه که شته په‌نهان و شارواه‌کانه کهوا هه‌والی پی ده‌دن له‌بارهی ژیانیه‌ره‌خ و رژی دواپی، و باسی چاکه‌و سزا، وه نابیت هه‌واله‌که‌شیان نه‌ستم بیت، هه‌موو هه‌والیکیش گومانده‌کریت کهوا عه‌قل بیرازینیتته‌وه جا له‌و دوو فرمانه به‌ده‌ری ناکات: یان ده‌بیت هه‌واله‌که درۆبیت له‌سه‌ریان، یاخود ده‌بیت عه‌قل و بیرکردنه‌وه‌که پوچه‌ل بیت.

خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبا: ٦).

واته: (نه‌وانه‌ی زانست و زانیاریسان پیدراوه چاک ده‌زانن نه‌وهی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتته‌وه بۆت ره‌وانه‌کراوه هه‌ره‌وه‌هه‌ق و راسته، هیدایه‌ت و ریت‌مووی به‌خشه بۆ ریبازی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شایسته‌ی سوپاس و ستایشه). وه ده‌فرمویت: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ (الرعد: ١٩).

واته: (جا نایا نه‌وه‌که‌سه‌ی که دل‌نایه و ده‌زانیت بیگومان نه‌م قورئانه‌ی که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتته‌وه بۆت دابه‌زینراوه‌هه‌ق و راسته‌قینه‌یه، وه‌کو نه‌وه‌که‌سه‌ وایه که کویره له‌ناستیدا؟).

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ﴾ (الرعد: ٣٦).

واته: (ده‌سته‌یه‌که له‌وانه‌ی که‌کتیپی ناسمانیان پی به‌خشیون دل‌خۆش و شادمان ده‌بن و به‌و قورئانه‌ی که‌بۆتۆ دابه‌زینراوه، هه‌ندێ گروو ده‌سته‌ی تریش هه‌یه ئینکاری هه‌ندیکی ده‌کات).

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هیچ دهر و نیکیش به مه حال دلخوش نابیت، خودای گهوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاء لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ﴿ (یونس: ۵۷-۵۸).

واته: (نهی خه لکینه، به راستی نیوه ناموزگاریه کی گهوره و گرنگتان له لایه ن پهره و ردگار تانه وه بوهاتوه که قورنانه شیفا و چاره سهریشه بۆ نه خوشی دل و دهر و نه کان و ری نشانده و رهحه تیشه بۆ نیمانداران، نهی محمد به نیمانداران بلی با دلشاد و شادمان بن به فزول و به خشش و رهحه تی خویی که قورنان و بهرنامه ی خواجه، که و ابوباهر به وه دلخوش بن).

مه حالیش چاره سهر نییه، نه ری نشانندان و نه رهحه تیشی تیدا ده ست ناکه ویت، یئی دلخوشیش نابیت، جا نه مهش فهرمانیکه بوه ره که سیک له دلیدا خیر و چاکه ی تیدا سه قامگیر نه بیت، پییه کانی له سهر نیسلام جیگیر و وه ستاو نه بیت، وه چاکترین بارود و خوشی سه رسامی و گومان و شهرزه یی ده بیت.

***

(له پیوستی تیگه یشتنی مه بهستی پیغه مبه ر (عزیز الله)).

فهرمانی دووهم: ده بیت له مه بهست و نیازی پیغه مبه ر (عزیز الله) تیگه یست، به بی زیاده پوی و به بی که مته رخه میش، وه فهرمووده و ته کانی شتی نه خریته سهر که ناگو نیست، و که م و کوریشی تی ناکه ویت له مه بهسته که ی و له نامانج و نیازه که ی له باره ی ری نشانندان و بهرنامه و راگه یاندنه که ی.

نه مهش به هزی پشتگری خسته وه درووست بر وازه یتان لی له گومراییه وه و وازه یتان لی له راستیه وه که نازانیت جگه له خوی گهوره نه بیت، به لکو خراب تیگه یشتن له باره ی خوی گهوره و پیغه مبه ره که ی که و نه سل و بنه پرتی هه موو بیدعه و گومراییه که و له ناو نیسلام سه ری هه لداوه، به لکو نه و بناغه ی هه موو

٩٩ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههله يهله بنچينه و لقه كاندايه، نه خاسمه نه گهر نه گهر نياز خراپى تيدا زياد بگريت، جا له هه نديك شتدا خراب تيگه يشتن هه يه له شويئكه وتووه كاندا له گهل نياز چاكي نه وان و نياز خراپى نه وان هه له دوای نه وان دادين، نه مهش ده بيتته به لاو كار هسات و ناخوشي بو دين و نه هله كه ي، وه خواي گه و ره ي په ناگه و يامه تيده ره.

نايا قه ده ريه و مورجنه و خوارچ و موخته زيله و جه هه ميه و رافيزه كان و ته واري لايه نه كان كه وتونه ته ناو نه هلي بيده، ياخود ته نها خراب تيگه يشتن يانه له خودا و پيغه مبه ره كه ي تاوه كو واي ليها تووه دين كه وتوتته به رده ستي زوريه ي خه لكان كه و ته و ه لامدانه وه ي نه و تيگه يشتنانه يه ؟ وه كه نه وه ي سه حابه كان تيگه يشتون.

(ژيان و مه نزلگان سى به شن)

فه رمانى سييه م: خوداي گه و ره و ميه ره بان مه نزلگا و ژيانه كانى كردوتته سى به ش: ژيانى دونيا و ژيانى به رزه خ (له نيوان مردن و زيندوبوونه وه دايه) وه ژيانى كوتايى يان ژيانى روژى دوايى، بو هه موو ژيانى تيكيش چهنه حوكم و ياسايه كه هه يه كه بهر تاييه ته، نه و ناده ميزاده ي كه له لاشه و دل و ده روون پيكه هاتوه و حوكم و ياساكانى دونيا له سهر جه سته و روچه كان دانراوه، بزيه ياساكانى شهرع به ريك و پيكي به رجه سته كراوه له سهر ده ركه وتنى جووله ي زووبان و نه ندانه كان و كاتيك دل و ده روون ده شارر يتته وه نه مه پيچه وانيه تى.

ژيانى به رزه خ له سهر روچ و لاشه كان دانراوه، جا كاتيك روحي لاشه كانى له ياساكانى دونيا به دوايدا بيت جا به نيش و نازارى لاشه روحيش نيش و نازار ده كيشيت، و حه وانه وه پشورى لاشه روحيش پشور ده دات و چيز و ه رده گريت،

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئِ

هەر رۆحیشه هۆکاری دهستی کردنی نیعمهت و سزایه، لاشه بهدوای رۆحدا دهچیت لهوه رگرتنی چێژه کانی نیعمهت و خۆشی و سزاو ئازاردا، رۆحه کانی لهوکاته دا بهخۆشی و سزادا دهست پێدهکات، لێره دا لاشه کان دیارو ناشکران و رۆحه کانی پنهان و شاراو، لاشه کانی بۆ رۆحه کان وهك گۆر وایه، و له بهرزه خدا رۆحه کان دیارو ناشکرا دهبن و لاشه کانی ده بێته پنهان و شاراو له گۆر هه کیدا، یاسا کانی بهرزه خیش به سهر رۆحه کاند تیده په پیت، جا نیعمهت و سزا بۆ لاشه که ی ده پوات، وهك چۆن له دونیادا یاسا کان به سهر لاشه دا جیبه جی ده کریت و نیعمهت و سزاش بۆ رۆحه که ی ده پوات.

بیگومان خودای پاك و بیگهره به لوتف و بهزهیی و ری نیشاندهری خۆی نه م حالته مان له کاتی خهوتن له دونیادا نیشان دهدات، جا نه گهر نیعمهت ببه خشی یاخود سزا بنیترت نهوا له بنه پته دا به سهر رۆحه که دا تیده په پیت و لاشه ش بهدوایدا دیت، نه مه ش کاریگه ریه کی به هیزی ده بیت له سهر لاشه دا، جا که سی خه وتوو له خه وه کهیدا ده بینیت لییده دریت، جا شوینه واری لیدانه که له لاشهیدا ده بیت، وه ده بینیت له خه وه کهیدا ده خوات یان ده خواته وه، کاتیک له خه وه له ده ستیت ده بینیت شوینه واری خواردن و خواردنه وه که له ده میدا دیاره و برسیه تی و تینوویه تی لیتی لاده چیت.

له هه مووی سه یرتر یه کیکی خه وتوو ده بینیت له خه وه کهیدا هه لده ستیت و ته کان دهدات و شق ده هاو پت ههروهك به ناگاییت وایه که چی خه وتوو وه هه ستیش به م شتانه ناکات، نه مه ش کاتیک یاسا به سهر رۆحه که تیده په پیت له ده وه ره ویدا یارمه تیده ده بیت بۆ لاشه که، نه گهر چوو به لای به ناگا دیته وه وه هه ست ده کات، جا لهوکاته دا رۆحه که نیعمهت و ئازاره که ده بینیت و به پریگای شوینکه وتن و په یوه ندیه وه ده گاته لاشه که ی، جا نه مه ش له بهرزه خدا رووده ات، به لکو گه وه ترو مه زنتره.

قَح ٩٥ ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

جا كەى هەقى ئەم بابەتە دەدەیت كەوا بۆت ناشكرا بوو بەوہى كە
پتەمبەر (ﷺ) راىگەياندووہ لەسزا و نىعمەتى گۆږو تەسك بوونەوہى و فراوان
بوونى و بىتتە دۆلەك لەدۆلەكانى ئاگر ياخود باغىك لەباغەكانى بەهەشت كە
هاوشىوہى و يەك دەگرىتەوہ لەگەل عەقل و مەنتىق.

بىگومان ئەمە هەق و راستە و هىچ گومانى تىدانىيە، و ھەركەسىك لەمەدا
كىشەو گرتى لەسەر دروستكرد نەوا خراب تىگەيشتنەتى و كەمى زانىارىيەتى
لەسەرى، وەك دەلەين:

وكم من عائبٍ قولاً صحيحاً *** وآفته من آلفهم السقيم!

(حىكمەت كەردنى رۆژى دوايى فەرمانىكى شاراوہى)

فەرمانى چوارەم: لەراستىدا خوداى گەورەو مپەرەبان فەرمانى رۆژى دوايى و
نەوہى پەيوەندى بەوہوہ ھەيە كەردوويەتە كارىكى پەنھان و شاراوہ، و
قەدەغەكەردنى و شارەدەوہ لەھەست پىكەردن و پىزانىنى پى سپىردراوان لەو
ژيانەدا، ئەمەش لەتەواوى حىكمەتى ئەو زاتەيە، بۆئەوہى ئيمانداران شتى غەيب
و شاراوہ لەشتەكانى دىكە جىابكەنەوہ، جا يەكەم جارىش فرىشتە لەلای ئەوكەسە
دادەنىشى كە خەرىكە دەمرىت، و ھەندىك جارىش دەيانبنن، ولەلای ئەو گەفت و
گۆ لەگەل يەكتر دەكەن، و كفن و ئاورىشميان پىتەيان لەبەرھەشتدايە ياخود
لەدۆزەخدايە، و باوەر لەسەر پارانەوہو دوعاى ئامادەبووان دەكەن بەخىرو چاكە
ياخود بەشەرو خرابە.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بېنگومان سەلام دەكەن لەسەر ئەوكەسەى خەرىكە گيان لەدەست دەدات، جارێك به وشە وەلامى ئەوان دەداتەو، وە جارێكىش بەهێما و ئىشارەت وە جارێكىش بەدل بەجۆرێك ناتوانیت نە قسەبكات و نەبجولیت.

لەراستیدا لەهەندێك نەخۆشى سەرەمەرگ بىستراو و دەلیت: بەخێرىن و خۆشەاتن بۆ ئەو روخسارانە، و لەهەندێك نەخۆشىش بىستراو كەدەلین: كەوا گوێيان لىبوو كە دەبوت سەلامى خوات لىبیت ئا لىرەدانیشە، و سەلامى خواش لەتۆبیت، ئالیرە دادەنیشم.

سەلمەى كورپى عبدالملك وتى: كاتێك عومەرى كورپى عبدالعزيز خەرىكى گيانەلا بو ئیمە لە گومەزەكەى لای دانىشتبووین بەپەنجە هێمای بۆئیمە كرد كەبچینە دەرەوێ ئیمەش چووینە دەرەوێ لەدەرەوێ گومەزەكە دانىشتن، تەنھا خزمەتكارەكەى لای مایەو، جا گوێمان لىبو ئەم ئایەتەى خویندەو: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصص: ٨٣).

واتە (جا باخەلكى دىنيابن كە ئەو مالى قىامەتەو ئەو بەهەشتى بەرىنەمان ئامادەكردوو بۆ ئەو كەسانەى كە نەلووت بەرزىو گەورەيان دەوێت لە زەویدا نە فەسادو گوناھو خراپە، سەرەنجام و سەرفرازش ھەر بۆ پارێزكاران و خواناسەكانە). عومەر وتى: ئیوەنە ئادەمیزادن و نەجنۆكە، پاشان خزمەتكارەكە ھاتە دەرەو، هێمای بۆ ئیمە كرد كەوا بچینە ژوورەو، كاتێك چووینە ژوورەو ئەو گىانى دەرچوو.

فضالەى كورپى دینار وتى: لەلای محمد كورپى واسە ئامادەبووم خەرىك بوو گىانى دەرەچوو: جا ھەلىكردو وتى: بەخێرھاتن و سەلام لەفرىشتەى خودام بىت، ولاحول

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ولا قوة الا بالله، بۆنئىكى زۆر خوش دەكەم ھەرگىز بۆنى واخۆشم نەكردووه، پاشان چاوى كردهوه، گيانى دەرچوو^(١٤٦).

ئوونەو باسكردن لەم بابەتانەدا زۆرن و لەژمارە نايەن..

راگەيەندراوه و بۆمانىش روونكراوئەتەو ئەمەش ھەموو فەرموودەى خوداى گەرەوهميھربانە كە دەفەرموئەت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ٨٣-٨٥).

واتە: (پاشە ئىيە بۆ بىرناكەنەو رۆژىك دىت كە رۆحتان دەگاتە گەررووتان، ئىيەش بەدەورى ئەوكەسەدا بۆ دەسلەتاتە تەماشە دەكەن و سەرنج دەدەن، لەكاتىكدا كەئىمە لەئىيە نزيكتەين لىي، بەلام ئىيە نامانىين).

واتە: فريشتەو پىغەمبەرەغان لىي نزيكتە.. بەلام ئىيە نايانىين، جا ئەمەش يەكەم كارو فەرمانە كەشتىكى ديارو ناشكرانييە بۆئىمە، و ئەمەش لەو ژيانەدايە.

پاشان فريشتە دەست بە رۆحكەدا دەھيئەت و رۆحكە دەكىشەت و قسەشى لەگەلدا دەكات، بەلام نامادەبووان نەدەيىين و نە گوئيشان لىيە، پاشان دەپرات، جا نوورىك وەك تيشكى خۆر لىي دەردەچەت و بۆنىك خۆشتر لەبۆنى ميسك، كەچى نامادەبووان نايىين و بۆنىشى ناكەن.

پاشان فريشتەكان بەرەو ئاسمان بەرز دەبنەو، كەچى نامادەبووان نايانىين. پاشان رۆحكە دىت و سەيرى لاشەكە دەدات كاتىك دەيشۆن و كفىنى دەكەن و ھەللى دەگرن، و دەلەيت: پەلە بكەن، ياخود دەلەيت ئىيە بۆ كوئىم دەبەن، بەلام خەلكەكە گوئى لەمە نىيە، جا كاتىك لەناو گۆرەكەى دادەنرەت و خۆللى بەسەردا دەكەن، خۆل بەسەر داكردنەكە رىگا لە فريشتەكان ناگرەت لەگەشتن بۆلاى، بەلكو كاتىك بەردەكەى بۆ دادەنەين و نامادەبوونى ئەم ھەموو جەستە زۆرە رىگا لەبىرىنى

(١٤٦) شرح الصدر: ١٢٠.

١٥٠ ..... لایبن قیَمُ الموزیة

رۆحه کان ناگریت بۆچوونه ناوی، به لکو جنۆکهش ناتوانیت قهدهغهی بکات، به لکو
خودای گهواره نهم هه موو خوڵ و بهردانهی بۆ فریشته کان گۆپی و وهك هیلانهی
بالتدهیهك له ناسماندا و فراوانبوونی گۆپ و به تایبه تیش فراوانبوونی گۆپ بۆ رۆحه کهو
لاشهش به داویدا دیت، جا لاشه که له گۆپیکدا ده بیست که له بالیک ته سکرته،
بیگومان تا چاو برده کات بۆی فراوان ده بیست و به دواي رۆحه که ده که ویت، به لام
گوشینی گۆپ هه تاکو هه ندی له نه ندامانی مردوو که تیک ده شکیتیت له کاتیکدا
نه ههست و نه عهقل و نه سروشت ناتوانیت به ربه رچی بداته وه.

(ناگری دنیا له ناگری رۆژی دوايی جیاوازه)

فه رمانی پینجه م: له راستیدا نه ناگری کهوا له ناو گۆپدا ههیه وه که نه
ناگری دنیا و رهنگ سه وزیهی نییه کهوا له دنیا ده بیینیت، به لکو نه مه
له ناگری رۆژی دوايیه و تووندترو به هیتتره له ناگری دنیا، به لام خه لکی سه ر دنیا
ههستی پیناکات، جا خودای پاک و بیگهره لسی ده پاریزیت لهو خوڵ و به رده ی
کهوا له سه ریه تی و له ژیریه تی تاکو وای لیدیت گهرمتر بیت له پشکوکانی دنیا.

نه گهر یه کیک له خه لکی سه رزه وی دهستی لهو خوڵ و به ردهیدا که له ناو
گۆپه که دایه ههستی پیناکات، به لکو له مهش سه رتر کاتیک دووپیاو له ته نیشت
یه که وه ده نیژرین، نه مهیان گۆپه که ی دۆلێکه له دۆلهکانی ناگر که چی
گهرمایه که ی ناگاته دراوسێکه ی، و شه ویت گۆپه که ی باخیک بیت له باخهکانی
به ههشت رۆحه که ی نیعمهت و خوشیه که ی ناگاته دراوسێکه ی.

توانای خودای گهواره له مه فراوانترو سه رتریشه، بیگومان خودای میهره بان له
نیشانهکانی توانی خوێ به نیتمه ی پشانداده لهو مه نزلگایه دا که له مه زور
سه رسو پهیتره، به لام شه و دل و ده رووانه ی که پرن و داگیر کراون به درۆ کهوا

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بەزانست و زانیاری گەمارۆ نەدراون و نازانن تەنھا ئەوانەى خودای گەورە سەریان دەخات و راگیراویان دەکات.

جا بۆ کافر لەناو گۆردا دوو تەختە رادەخریت لەناگر ئینجا گۆرەکەى لەسەرى دەسووتی و سوور دەبیتهوه هەروەك تەنووڕ هەڵدەگیرسیت و سوور دەبیتهوه، ئەگەر خودای گەورە ویستی لەسەریت ئەوا لەناگر رزگاری دەکات، بۆیە ئەگەر بەندەکان ئەمەیان بۆ دەرکەوت هەمووی دەگەرپیتەوه بۆ وشەى تەکلیف کردن و باوەڕپێنان بەغەیب و شتە شاراووهکان.

هەروەك لەهەردوو سەحیحەکەدا هاتووە پێغەمبەر (ﷺ) لەبارەى ئەو کەسانەى خەڵکی دەنیژن دەفەرموویت: (لولا ان لاتدفنوا لدعوت الله ان یسمعکم من عذاب القبر ما أسمع) (١٤٧).

واتە: (ئەگەر لەترسی ئەو نەبیّت لەمەودوا نەوێرن مردو بنیژن، ئەوا داوام لەخوای گەورە دەکرد ئەو سزای ناوگۆرەکەى ئێستا من گوێم لێهەتی ئێوەش گوێتان لێ بوایە).

کاتیك ئەو حیکمەتە شاراوووە بوو تەنھا گیانلەبەرەن هەستی پێدەکەن، پێغەمبەر (ﷺ) گوێی لەمەبوووە هەستی پێکردوو، هەروەك ئەسپەکەى پێغەمبەر (ﷺ) درکی پێکردو سەلمیەوه جا کاتیك بەلای گۆرەکەدا تیپەپری هەستی کرد یەکیك لەناو گۆرەکەیدا سزا دەدریت.

دەلیت أبو عبدالله کورێ الرزیز الحرائی بۆمنى گیرایەوه وتی: لەپاش عەسریك لەمەالەکەى چوووە دەرەوه بۆناو بیستان کەمالی لەنامەد بو، وتی: لەوکاتەى پیش ئەوێ روژ هەلبیّت چوومە ناوەراستی گۆرستانیک، یەکیك لەگۆرەکان پشکزیەك ناگر بو وەك پارچە شووشە دەبریسکایەوه، مردوو کەش لەناوەراستیدا بو، ئینجا دەستم بەچاوەکانم داھێنا وتم: نایا من خەوتووم یاخود بەناگام؟ پاشان چوومە

(١٤) مسلم: (٢٨٦٧) و مسند احمد: ١٠٢/٣.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مالهوه سهرسام ببوم، خواردنييان بۆهينام نه متواني بيخوم، پاشان چوومه ناوشار، پرسيارم له خاوهني نهو گۆره کرد بوم دهرکهوت که نهو باج و سهرانهی دهيه کی خه لک دهنند و ههر نهو رۆژ دهرش وهفاتی کردبو^(١٤٨).

جا ديتنی نهوناگره له ناوگۆردا وهک ديتنی فريشتهو جنۆکه کانه که ههندي جار روودهدات بۆ نهوکه سهی خودای گهوره ويستی له سهربيت پيشانی دهدات.

إبن أبى الدنيا له (كتاب القبور) دا له الشعبی ده گيرپتهوه: کهوا باسی پياويک دهکات و بۆ پيغه مبهري^(عليه السلام) قسه دهکات، به بهردا تپه پريم و پياويکم بينی له زهوی هاته دهر وه جا پياويک به کوتهک ليی دهدا تا له زهوی ون دهبر، پاشان دههاته دهر وه وه نه م کارهی دووباره ده کرده وه، جا پيغه مبهري^(عليه السلام) فهرمووی: (ذلك أبر جهل بن هشام يُعذب الى يوم القيامة)^(١٤٩).

واته: (نه مه نهبو جههلی کورپی هيشامه به م جوړه سزا دهر ديت تاوه کو رۆژی دوايي).

له هه ديسيکی حماد کورپی سلمه باسکراوه: له عه مرو کورپی دينار، نهویش له سالم کورپی عبدالله، نهویش له باوکیه وه ده لیت: له نتيوان مه کهه و مه دينه دا دهر پيشتم له سه ر پشتی و شتر بووم زه مزه ميه کی ناوم پييسوو، به لای گۆرستانیکدا تپه پريم، پياويکم بينی له دهر وهی گۆره کهيدا ناگری لی هه لده گيسا، و له گهر ده نيدا زنجيریک هه بوو رايده کيشا، وتی: نهی عبدالله، ناوی بدهری، نهی عبدالله ناوم بدهری، سرتند به خوا نازانم به ناوی خوم منی ناساند ياخود وهک نه وهی خه لکی بانگم ده کهن وتی: جا يه کيکی ديکه هاته دهر وه، وتی: نهی عبدالله، ناوی مه دهری، پاشان زنجيره کهی راکيشا و گهرانديه وه ناو گۆره کهی^(١٥٠).

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٤٥.

(١٤٩) شرح الصدر: ٢٢٦.

(١٥٠) شرح الصدر: ٢٢٦.

له حەدیسێکی سفیان باسکراوه: داود کۆری شاپوور بۆمانی گێڕایهوه، نهویش له
أبی قزعه وتی: به لای هەندیک ئاودا تیپه پین کهوا له نێوان نێمه و به سره دا هه بوو،
گویمان له زه پهی که ریک بو، نینجا پیمان وت: نهم زه پهی چى بو؟ وتیان: نه مه
پیاوینکی که لاله رهق بو کاتیک دایکی قسهی له گه لیدا کرد بۆ شتیک پیتی ده گووت:
بزه په، جا کاتیک مرد نهم زه پهی هه موو شه ویک له گۆزه کهی ده بیستری.

هه ره وه له عه مرو کۆری دینار باسکراوه و ده لیت: پیاوینک هه بوو له خه لکی
مه دینه، خوشکیکی هه بوو له ده رووبه ری مه دینه، کاتیک خوشکه کهی مرد و
به خاکیان سپارد، کابراکه که گه رایه وه شتیکى له بیر چوو له ناو گۆزه کهی به جیما،
چوو داواى یارمه تی له یه کیک له براکانی کرد و وتی: گۆزه کهم بۆ پشکنین، شتیکم
له ناو گۆزه کهی به جی هیشتوه، جا به پیاوه کهی وت، هه رچۆنیک بیت خوشکه و
ده بیت گۆزه کهت بۆ هه لبده مه وه، کاتیک بینى گۆزه کهی ناگری لى هه لده ستیت،
نینجا گۆزه کهی پر کرده وه گه رایه وه، گه رایه وه لای دایکی وتی: حالى خوشکه کهم
چۆن بوو؟ دایکی وتی: پرسیا ری چى لى ده کهی به هیلاک چو؟ وتی: پیم بلی؟ دایکی
وتی: نه و نوێژی تاخیر ده کرد نوێژی نه ده کرد تا گو مانم ده کرد دنیا رووناک بوه ته وه،
ده چوو گوینی به ده رگای دراوسێکمان ده نووساند و قسه و باسه کانى بۆ خه لکی
ده گێرایه وه^(٩١).

إبن أبی الدنيا ده گێرته وه: پیاوینک پرسیا ری له أبا إسحاق کرد له باره ی کفن دز
نایا ته وه ی لى وه رد ه گیریت؟ وتی: به لى، نه گه ر نیه ته کهی باش بیت، جا پیاوینک
پیتی وت: من گۆرم هه لده داوه قه ومیکم بینى روویان وه رگێرا بو له قیبله، له لای
الفزاری هیچ شتیکى ده ست نه کهوت نینجا ناردی بۆ لای الأوزاعی نهم شته ی پى
بلیت، جا الاوزاعی پیتی وت: خوا ته وه کهی وه رد ه گریت نه گه ر نیه ته کهی
ته ندرووست بیت و له دله وه با وه پى هینابیت، به لام به گویره ی وته کهی کهوا هه ندیک

(٩١) شرح الصدور: ٢٤٤.

٩٦ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

قەومی بینووە روویان وەرگیراوە لەقیبلە، ئەوانە قەومیەک بوون لەسەر سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ) نەمردوون^(١٤٢).

إبن ابی الدنيا دەئیت: عبدالمؤمن کۆری عبدالله کۆری عیسا القیسی بۆمنی گیرایەو وتی: بەو گۆرپەلکەنەمی تەوبەیی کردووە: چ شتیکت بینی لەهەموو سەرسۆرپەیتەر بو؟

وتی: گۆری پیاویەکم هەڵدایەو وتی: هەموو لاشەیی بەبزماری کوترابو، وە بزماریکی گەورەش لە کەللەیی سەری درابو، یەکیکی دیکەش لەپێیەکانی وتی: لە گۆرپەلکەنیکی دیکە پرسیار کرا: هۆکاری تەوبەکردنت چی بو؟ وتی: بەگشتی ئەو گۆرپەیی هەڵم دایەو دەمبینی رووی لەقیبلە وەرگیردراو.

وتی: أبو عبدالله محمد کۆری مساب السلامی کە یەکیک لەباشترین بەندەکانی خودایە بۆمنی گیرایەو: کەوا لەراستگۆیانیش بو وتی: پیاویک هاتە بازاری ناسنگەرانی لەبەغداد بزماری بچووک و بزماری دووسەری دەفرۆشت، جا ناسنگەرە کە کەلێنی وەرگرت، ناگری لەسەر دانا بەلام نەرم نەبو تاوێک بەلێدان لەبزمارەکانیدا بەلام بێ سوود بو، جا فرۆشیارە کە بەدوایدا گەرا تاوێک پیاوێکەیی دۆزیو، ئینجا پێی وتی: ئەو بزمارانەت لەکۆی بو؟ وتی: دۆزیو، کریانە کە وازی لێ نەهێنا تاوێک پێی وتی کەوا گۆرپەکی کراوەی بینی و نیسک و پروسکی مردوویەکی تێدا بو بەو بزمارانە دا کوترا بو، وتی: زۆر هەولمدا تاوێک دەریان بەهێتم بەلام نەمتوانی، جا بەردیکی گەورەم هێنا و نیسکەکانیم شکاند وتی: ئەو بزمارانەم لەناویاندا دەهێنا، پێم وتی: شیوێکەیی چۆن بو؟ وتی: بزمارەکان بچووک و دووسەر بوون^(١٤٣).

^(١٤٢) شرح الصدور: ٢٣٨.

^(١٤٣) شرح الصدور: ٢٤٥.

٩٧ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

ابن ابی الدنيا وتی: باوكم بڑی گیترا مہوہ نہویش لہ ابی الجریش، نہویش لہ دایکی وتی: کاتیک ابو جعفر خندہ قی کوفہی ہلکەند لہ دەوری مردووەکانی خەلکە کە گەنجیکیان بینی شوینەواری گەستنی لەسەر دەستی دیاریو^(١٤٤).

لە سماک کوری حرب باسکراوہ، دەلیت: أبو الدردا بەنێو گۆرستانیکدا تێپەری، وتی: لەرووخسارو دەرەوہتدا چەند بێدەنگیت و لەناوہوہشدا خەلکی خراپ و فیلباز ھەن؟

سابت البیانی دەلیت: لەکاتیکدا بەناو گۆرستاندا دەڕۆیشتم، دەنگیک لہ دواوہم را ھات، ئەو دەیوت: ئەی سابت، ئەو بێ دەنگییە گۆرستان ھەلت نەخەلەتینی ئایا نازانیت چەندین گرفتار و خەفەتباری تێدایە، جا ئاوڕم دایەوہ کەسیکم نەدیت^(١٤٥).

الحسن بە گۆرستانیکدا تێپەری وتی: ئای ئەو ھەموو خەلکە لیژە کۆبوونەتەوہو بێدەنگن، و چەندین کەس لەناویاندا پەست و خەمبارن!

نہین ابی الدنيا لەھەندێ پێشێھکاندا باسکراوہ و دەلیت: کچیکم مردو شوڤمان کردوہوہ ناو گۆر، منیش چووم خشتەکان چاک بکەم، بینیم رووی وەرگەرپابو لەلای قیبلە، بەراستی زۆر غەمبار بووم بۆ ئەم کارە، جا لەخەودا بینیم، وتی: باوکە گیان کاتیک منت بینی دلگیر بوویت، ئەو خەلکانە لہ دەورووبەری منداپوون ھەموویان روویان وەرگەرپاوہ لەقیبلە.

وتی: وەك ئەوہی دەتەوێت بلییت ئەوانە لەسەر گوناھێ گەورە مردوون.

ھەرەھا عەمرو کوری میمون وتی: گویم لە عومەری کوری عبدالعزیز بو وتی: لای ئەو کەسە بوم کە وەلیدی کوری عبدالمەلیکی شوڤدە کردوہوہ ناو گۆرەکە، بینیم ئەژنۆکانی لەگەردنی کۆبۆتەوہ، ئینجا کورەکە وتی: سویند بەخوای کەعبە باوكم

^(١٤٤) شرح الصدر: ٢٣٨.

^(١٤٥) شرح الصدر: ٢٨٩.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروا ژياوه، جا وتم: سويند به خواي كه عبه باوكت زور ترساوه، پاش نه مه عومه ر پهنده ناموزگاري لي وه رگرت ^(١٥٦).

كاتيك يزید کوری الملهب بووه کاربه دهستی عیراق عومهری کوری عبدالعزيز پیی وت: ئه یزید له خوا بترسه، من کاتیک وه لیدم شۆپر کرده وه ناو گۆرپه که ی، ههروه که له کفنه که ی خۆی رابکات وابو.

یه زیدی کوری هارون وتی: هشام کوری حسان گپرایه وه له واصل مولی ابی عینه، نهویش له عمر کوری زهدم، نهویش له عبدالحمید کوری عمود وتی: له لای ئینو عهباس دانیهستبووم، ههندی کهس هاتنه لای وتیان: ئیمه به مشتمو پرو گفتوگۆ چوینه دهروه وه برادرێک له گه لماندا بو تا گه یشتینه لای (الصفاح) پیاوه که مرد، که له پهلما ن بۆ ناماده کرد پاشان ده رچوین گۆرپه کمان بۆ هه لکه ندو ناشتمان، کاتیک نهویمان بۆ چۆل کرد بینیمان گۆرپه که ی پرپوه له ماری گه وره، جا گۆرپه کی دیکه مان بۆ هه لکه ند، نهویش پرپوله ماری گه وره، گۆرپه کی دیکه مان بۆ هه لکه ند نهویش ههروا بو.

ئینو عهباس وتی: نه مه دزی له گه ل که له پله کانی ده کرد و شتی گران ده کرد، جا گه ران تاوه کو شوینیک بدۆزنه وه پیاوه که ی لی بشارنه وه، سويند به و که سه ی گیانی منی به دهسته نه گه ر زهوی هه موو هه لکۆلن نهو ماره گه ورا نه ی تیدا ده دۆزرایه وه، ئینجا چوین له شوینیک شاردمانه وه، جا کاتیک گه راینه وه به و که له پله ی لای به جیمابو که له لای ئیمه دانرابو، به خیزانه که یان وت: پیاوه که ت چ کاریکی ده کرد؟ وتی: نهو خواردنی ده فروشت هه موو روژێک هه ندیک ی له و خواردنه ده هینایه وه بۆ گزه راندنی مال و مندالی، پاشان هه ندیک خواردنی وه ک و نهو خواردنه له خواردنه که ی ده کرد ^(١٥٧).

^(١٥٦) شرح الصدور: ٢٣٩.

^(١٥٧) شرح الصدور: ٢٣٩.

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ئىبن ابى الدنيا وتى: محمد كورى الحسين بۆمنى گىرايهوه وتى: أبو نيسحاق بۆى گىرامهوه وتى: داوايان لينكردم مردوويهك هديه كه بيشۆم، كاتيك جلهكانيم لهسەر دەم و چاوى لا برد ماريكم بينى خۆى له گەردنى ئالاندېور، باسى ئەستوورى مارهكهى ده كرد، وتى: هاتمه دەرەوه وه نه مشروشت، نينجا باسيان كرد كه ئەمه جنيوى به سه حابه ده دا^(١٤٨).

هەر وه ها ئىبن ئەبى الدنيا باس ده كات له سعيد كورى خالد كورى يزيد الانصارى، نهو يش له پياويك كه خهلكى به سپر هيه گۆرى هه لده كەند، وتى: رۆژيك گۆرپكم هه لكەند و سه رى خۆى نزىك له و دانا، له خەومدا دوو ئافرهت هاتنه لام، يه كىكيان وتى: ئەى عبدالله سوتندت ده دهين به خودا نه گەر شو ئافرهت ته له دراوسيه قمان لابهيت، له ترسان به ناگا هاتم، بينيم ته رمى ئافرهتيك وا ديت، وتم: گۆره كه له دوا وه تانه، من نه وانم ره وانى شو گۆره كرد، جا كاتيك شهرداهات دوو ئافرهت هاتنه خه وه كه يه كىكيان وتى: خودا پاداشتى خيتر بداته وه كه وا شه رپكى دريژت له سه ر ئيمه لا برد، وتم: ئەى بۆ هاوړپكهت وهك تۆ قسه له گه ل من ناكات؟ وتى: شو ئافرهت به بې وه سيهت مردووه، هه قى نهو كه سه ش كه به بې وه سيهت ده مريت قسه ناكات تاكو رۆژى دوايى.

جا شو هه وال و راگه ياندنانه و زياد له وهش و زۆر زياتریش كه وا له كتيبيكدا جيگاي نايته وه به وهى خوداي گه وه پيشانى هه نديك له به نده كانى خۆى ده دات له سزاي گۆر و نيعمهت و خوشيه كهى به بينين و سه ير كردن.

به لام خه و بينين نه گه رچى باسان كردو ژماره يهك ده ره نجامى لى كه و ته وه، و هه ر كه سيك ده يه ويته هه لوه سته يهك بكات له سه رى بابچيت كتيبي ئىبن ئەبى الدنيا (كتاب المنامات) وه كتيبي قيراون (كتاب التبيان) بخويته وه، وه زۆر كتيبي تريش

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٣٨.

٩٥ ح - ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

که باسی له و بابه ته ده کات، و له لای گومراکاران و زیندیکه کان هیچ شتیک نییه ته نهها درو درو خستنه وه نه بیته به وهی کهوا له زانسته که یاندا شاره زانین.

(توانایی خودا له سهرا داهیانی روودای سهرا سوهرین)

فرمانی شه شه: بنگومان خودای گه و ره و میهره بان له و ژبان و مه نزلگایه دا شتی له وه سهیرتر و سهرا سامکه رتر درووست ده کات، نه مه جویریه کاتیك دابهزی بوسه پیغه مبهرا (صلوات) خوی هیئا شیوهی پیاویك، به ناخاوتن قسهی له گهل پیغه مبهرا (صلوات) کرد و نه ویش گوئی لیسو، وه نه وکه سهی له ته نیشت پیغه مبهرا وه (صلوات) دانیشته وه گوئی لی نه بو و نهی بینیه، ههروه ها هه ندیک له پیغه مبهرا نیش هه ندی جار پیغه مبهرا (صلوات) وه حی بۆ ده هات وه ک دهنگی زهنگ، که چی له ناماده بووان کهس گوئی لی نه ده بو، نه و جنزکانه له نیوان خوین و نیمه دا به دهنگی بهرز قسه له گهل یه کتر ده کهن که چی نیمه گویمان لیان نییه، بنگومان فریشته به قامچی له کافره کان ددهن و له گه ردنیان ددهن و هاواریان لی هه لده ستینن، نه و موسلمانانهی له گه لیاندان نه گوئیان له دهنگیانه نه ده یانینن، خودای پاک و بنگهرد له زور شتدا نه وهی شاده می لی قه دهغه کردوه به وهی که له سهرا زه ویدا رووده دات، نه و شتهش له نیوانیاندایه و هه زرده تی جویریلیش قورسانی بۆ پیغه مبهرا (صلوات) ده خوینده وه وانهی قورسانی پی ده و ته وه که چی ناماده بووان گوئیان لی نه ده بو.

نایا چون سپله یی به امبهرا شه کاره ده کریت که خودای گه و ره ده یزانیته و به توانای خوی بریاری له سهرا ده دات و هه ندیک روودا و رووده دات له پیش چاوی

۹۶ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

درووستکراوی خوی قهدهغهی دهکات، حیکمهت و بهزهیی خودایه بۆنهوان، چونکه نهوانه توانای نهوهیان نییه بییینن و گوئیان لیبت، وه بهندهش بینن و بیستنی زور لهوه لاوازتره که سزای گۆری بۆ ناشکرا بیت و بیینت.

پاشان ئایا بهنده توانای همیه لهسهر لابردهنی جیره و خهردهل لهچاو و سینگی مردو پاشان بهخیرایی بۆی بگهڕیتتهوه، جا چۆن نهم دهسهلاتهی لی قهدهغه دهکریت؟ وه چۆن توانای لهسهر نییه نهوکهسهی توانای لهسهر ههمو شتیکدا ههمیه و بی سنوره؟ ئایا کارو ژيانی ناو بهرزخ پتوانیه لهگهڵ نهوهی لهدونیا دا دهییینت نهمه تهنها نهزانن و گومرایسه، و بهدرۆخستنوهی راستگوترین راستگۆکانه و مل نهدان و بهنهم دانان بۆ کارو توانای خودای گهورهو میهرهبان و نهدهش مدهست و نیازی نهزان و گومراکانه.

نهگهر یه کیك لهئیمه توانای ههبوو گۆر دهبال و سه د بال فراوان بکات و زیاتر درێژو پاک و بهرینی بکات، و فراوانی بکات لهسهر خهلتکی و ههر چۆنیتکی بویت وابکات، جا چۆن مل نادات بۆ خودای گهورهو میهرهبان کهوا نهم گۆره ههرچۆنیتکی بویت ئاوا فراوانی بکات، وه قهدهغهی بکات لهبهرچاوی نهوهی ئادهمیزاد، جا نهوهی ئادهمیزاد بهتسهکی و تهنگی دهییینت، کهچی نهو فراوانترین شته و بۆنخۆشترین بۆنی لیبت، و گهلیك رووناك و پرشنگذاره کهچی نهوان ناییینن.

نهیننی نهو مهسهلهیش لهفراوانبرون و تهسکی و و رووناکی ناوگۆر، ئاو و ناگرهکهی، نهمه لهراستیدا لهپهگهزی رۆژی دوايي نییه لهو جیهانهدا، خودای گهوره بهلکو تهنها لهوی و لهوی پیتشانی نهوهی ئادهمی دهوات بهلام نهمه کارو فرهمانی رۆژی دوايي نییه، لهراستیدا کاتیک سهپۆشه کهی لهسهر لادهبات بۆنهوهی دل و دهروونی تیندا سهقامگیر بیت ئیمان بههیزتر بیت بیتته هۆکاری بهختهوهریونیان، جا نهگهر پهرده که لهسهریان لابردهرا نهوا بینینه که ناشکرا دهبت، جا نهگهر مردوویهك لهنیو خهلك دايت نهوا دوو فریشته که قهدهغه ناکریت لههاتن بۆلایان و

٩١ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پرسیار لیکردنی به بی نهوهی ناماده بووان ههستی پی بکهن، و مردووه کهش وه لایمیان ده داته وه بی نهوهی کهس گوتیان لیبت، و کاتیک لیتی ده دن کهسیک نییه له ناماده بووان لی دانه که بییبت، ههروه کهسیک له تهنیشت هاورپکی ده خهویت جا له خه وه کهیدا سزا ده دریت و لیتی ده دریت و نازار ده چیت، بی نهوهی نهو کهسهی به ناگایه له تهنیشتی ناگاداری نه مه بیت له کاتیکدا که له خه هه لدهستیت شوینه واری لی دانه که به جهستهیه وه دیاره.

(توانینی گه راندنه وهی رۆح)

فرمانی هه وتم: هیچ قه دهغه کراوتیک نییه له وهی رۆحه کان بگه ریندرینه وه بۆ کهسی له سیداره دراو وه نقوومی ئاوبو وه سووتیندراو، کهچی ئیمهش ههستی پیناکهین چونکه نه م گه راندنه وهش جوړیک دیکهیه له نه زانراوه کان، جا نه م له هوش خۆ چوونه و بیدهنگییه و سه رسامیییه زیندوون و رۆحه کانیشییان له گه لیاندایه، کهچی ئیمه ههست به ژیانیان ناکهین، و نه گه ر لاشه کانی پارچه پارچه بوویت نهوا هیچ قه دهغه کاریک نییه له سه ر نهو کهسهی توانای به سه ر هه موو شتیکدا ههیه کهوا لهو رۆحه بکات په یوهندی به هه موو پارچه کانی لهش بکات سه ره پای دووری و نزیک نیوانییان، نهو پارچانهش ههست به جوړیک له نیس و نازار ده کهن و ههستیش به خۆشی و شادمانی ده کهن، نه گه ر خودای گه و ره ههست به بی گیانه کان بدات و درک به پارانه وه بکهن بۆ خودای میهره بان و به ردی گه و ره له ترسی خودای گه و ره له شاخه کان ده که ویتته خواره وه، وه چیاو دارو درهخت و ئاو و رووه که کان کړنوش بۆ خودای گه و ره ده بن و لیتی ده پارینه وه و هه مدو ستایشی ده کهن.

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خودای گه‌وره ده‌فهرمووئیت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الاسراء: ۴۴).

واته: (هیچ شتی‌ک نییه له‌م بوونه‌وه‌ده‌دا که ته‌سیب‌حات و ستایش و سوباسی نه‌و زاته نه‌کات، به‌لام ئیوه له‌ته‌سیب‌حات و ستایشی نه‌وشتانه تی‌ناگه‌ن).

ته‌گه‌ر چی ته‌سیب‌حاته که ته‌نها به‌لگه بیت له‌سه‌ر درووستکاره که نه‌یده‌فه‌رموو: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: به‌لام ئیوه له‌ته‌سیب‌حات و ستایشی نه‌وشتانه تی‌ناگه‌ن.

جا هه‌موو ئاقلمه‌ندیک تی‌ده‌گات تی‌گه‌یشتنی به‌لگه‌که‌ی له‌سه‌ر درووستکاره‌که‌یه، خودای گه‌وره میهره‌بان ده‌فهرمووئیت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (ص: ۱۸).

واته: (به‌راستی ئیمه‌ش که‌ژو کئیه‌کانان بۆ رام هینابو، نه‌وانیش یادو ته‌سیب‌حاتی خویان ده‌کردو پئیکه‌وه ده‌یانوته‌وه له‌ده‌مه‌و ئیواران و به‌ره به‌یانه‌کاندا).

وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر درووستکار تایبته نییه به‌وکاته‌دا، هه‌روه‌ها خودای گه‌وره ده‌فهرمووئیت: ﴿جِبَالُ أَوَّي مَعَهُ﴾ (سبأ: ۱۰).

واته: (نه‌ی کئیه‌کان ته‌سیب‌حات و سروودی ستایشی له‌گه‌لدا بلینته‌وه).

وه خودای میهره‌بان ده‌فهرمووئیت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ (الحج: ۱۸).

واته: (نایا نه‌تیینیه و نه‌تبیس‌توه که‌به‌راستی هه‌رک‌ه‌س و هه‌رچی هه‌یه له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا کړن‌وش بۆ خودا ده‌بن، هه‌روه‌ها خۆرو مانگ و نه‌ستیره‌و چیاکان و دره‌خت و مالآت و زۆریک له‌خه‌لکی).

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگهش له سهر درووستکراویش تایبەت نییه به زۆری خه لک، خودای گهوره ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ (النور: ٤١).

واته: (تایا نه تبینیوه که به پاستی هه چی و هه رکەسی له ناسمانه کان و زهیدا ههیه، تهسبیحات و ستایشی خوا ده کهن، ههروهه ها بالنده کانیش له کاتی کهدا پۆل پۆل به ناسماندا ده فەرن هه رهه موویان ستایش و په رستش و تهسبیحاتی خۆیان زانیوه).
جا نهو په رستش و تهسبیحاته راستیه کهو هه خودای گهوره ده یزانیته له کاتی کهدا نهزانه درۆژنه کان ده یشار نهوه و دانی پیا نانتین.

خودای گهوره رایگه یاندوو هه نندیک له تاشه بهرده گهوره کان له شوینی خۆیان لاده چن و له ترسی خودا ده کهونه خواره وه^(١٥٩)، له راستیدا هه والی داوه که زهوی و ناسمانه کان هه ردووکیان بۆی مۆلەت دراو، واته: گوئیان له قسه کهی نهوه، نهو قسه یان له گه لدا ده کات و گوئیان له قسه کهی نهوه به باشیش و ده لامی ده ده نهوه، جا هه ردووکیان پیتی ده لێن: ﴿إِنِّي طَوْعاً أَوْ كَرْهاً قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (فصلت: ١١).
واته: (جا به ناسمان و زهوی فەرموو فەرمان به ردارو ملکه چ بن، به خۆشی خۆتان یان به زۆر بتاغه مه ژیر ده سه لاتی خۆمه؟! هه ردوولا خیرا وتییان ملکه چی تۆین و چۆن ده فەرموویت واده کهین).

له راستیدا سه حابه کان گوئیان له تهسبیحاتی نهو خوارد نه بو که ده یاغوار د^(١٦٠)، وه گوئیان له نالهو نرکهی قەدی نهو داره وشکه بوو، که له مزگه وته کهه دابوو^(١٦١)، جا نه گه نهو جهستهیه ههست و شعوری هه بیته، نهوا نهو جهستهیهی که ژیان و رۆحی تیدایه له مه له پیشتره، وه خودای پاک و بیگهرد لهو مه نزلگایه دا پێشانی

^(١٥٩) سمیری نایهتی (٧٤) بکه له سوورهتی (البقرة).

^(١٦٠) مسند احمد: ١/ ٤٦٠.

^(١٦١) سنن الترمذی: (٤٠٤).

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به‌نده‌کانی خزی داوه به‌گه‌راندن‌هوی ژیانیکی ته‌واو بۆ لاشه‌یه‌ک که‌وا رۆحه‌که‌ی لیتی جیابووته‌وه و قسه‌شی کردووه و رۆشتووه و خواردنیشی خواردووه و هاوسه‌رگیریشی کردووه و مندالیشی په‌یا کردووه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۴۳).

واته: (ئایا نه‌تبیس‌تووه و نه‌تروانیوه‌ته نه‌وانه‌ی له‌ترسی مردن له‌مال و شوینه‌واریان ده‌رچوون، له‌کاتی‌کدا که هه‌زاره‌ها که‌سیش بوون، ترسان له به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی دوژمن، خواش فهرمووی پێیان برن! دوا‌ی نه‌وه‌ی مردن پاشان زیندووی کردنه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِثَّةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (البقرة: ۲۵۹).

واته: (یاخود وه‌ک نه‌وه‌که‌سه‌ی تێپه‌ری به‌لای شارۆچکه‌یه‌کدا که‌هه‌موو خانووه‌کانی به‌سه‌ر سه‌قفه‌کانیدا ته‌پی بوون، له‌به‌ر خۆیه‌وه و تێ ناخۆ خوای گه‌وره چۆن خه‌لکی ئه‌م شارۆچکه‌یه له‌دوا‌ی مردنیان زیندوو ده‌کاته‌وه؟! نه‌و که‌سه عوزه‌یر پێغه‌مبه‌ر بوو ، به‌کسه‌ر خوای گه‌وره سه‌د ساڵ مراندی و پاشان زیندووی کردووه و پێی فهرموو چهند مایته‌وه؟ عوزه‌یر وتی رۆژێک یان که‌مه‌تر له‌رۆژێک ماومه‌ته‌وه).

هه‌روه‌ک کوژراوانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، یان نه‌وانه‌ی وتیان به‌موسی: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ (البقرة: ۵۵).

واته: (ئه‌ی موسا هه‌رگیز باوه‌رێ پێ ناھێتێن تاوه‌کو به‌ناشکرا و به‌چاوی خۆمان خوا نه‌بینین).

جا خوا ئه‌وانی مراند و پاش مردنیان زیندووی کردنه‌وه، هه‌روه‌ک (أصحاب الکهف) و چیرۆکی ئیبراهیم و چار بالنده‌که، که خودای گه‌وره ژیانیکی ته‌واوی گه‌راند‌ه‌وه بۆنه‌و جه‌ستانه پاش نه‌وه‌ی به‌مردن سارد بوونه‌وه، جا چۆن رێگری ده‌کریت له‌و توانا له‌بن نه‌هاتووه‌ی که‌وا ژیان پاش مردنی بگه‌رپێتته‌وه، وه نایا مل نه‌دان و

٩٦ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

ئىنكارىکردنى ئەوانە تەنھا بەدرۆ خستەوهو ياخيبيون و سېلەيى نىيە؟
سەرکەوتنىش لەلایەن خواوەيه.

***

(لەپاستیدا سزای گۆر ناو نیشانیکە بۆ سزای بەرزەخ)

فەرمانى هەشتەم: دەكریت بزانریت كەوا سزای گۆرۆ خۆشییەكەى ناوێكە بۆ سزای
بەرزەخ و خۆشییەكەى، ئەوەى كە لەنتوان دونیاو روژی دوايیدا، خودای گەوره
دەفەرمووی: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۰).
واتە: (بەلكو دەبیت لەژیانی بەرزەخدا لەنتوان مردن و زیندوبوونەوهدا تا كاتیك
زیندو دەكرێنەوه چاوەپری بێت).

ئەم بەرزەخەش خاوەنەكەى شانازی پێوەدەكات لەسەر ژيانی دونیاو روژی دوايى،
وە ناوئراوە بەسزای گۆرۆ نىعمەتەكەى یان ئەوەتا باخێكە لەباخەكانى بەهەشت
یاخود دۆلێكە لەدۆلەكانى ناگر بەهۆی زۆرىنەى بوونەوه، جا كەسى هەلئاسراو
یاخود سووتێنراو و تقوم بو لەئاوداو ئەوانەى درێندە و بالێندە خواردوویانە هەموو
ئەوانە كردەوه كانییان پشكى سزای گۆر یاخود نىعمەتەكەى بەردەكەوێت
لەبەرزەخدا.

هەندىك لە پێشینهكان وا گومان دەبەن ئەگەر یەكێك لاشەكەى بسووتی بەناگر و
ببێتە خۆلەمیش و تۆزەكەى بكڕیتە ناو دەریا و بەهەوادا بلاقوبیتەوه ئەوا رزگارى
دەبیت لەسزای گۆردا، بەلام خودای گەوره فەرمان بە دەریاكان دەكات ئەوەى
تیاپەتى كۆی بكاتەوه، وە فەرمان بە وشكانى دەكات ئەوەى تیاپەتى كۆی بكاتەوه،
پاشان دەفەرموویت: هەلسەوه ئەوەى جیگێر كراوه لەنتوان دەستەكانى بەزەبى
خودای میهرەبان، جا پرسىارى لێدەكریت: چیت بەكۆلتا داداوه لەوەى كردووتە؟

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ده لیت: نهی خودایه تۆ له هه موو کهس زاناری ته نه ترسان و ملکه چی له تۆ، ره هه تهی خوا دووره په ریز نابیت له وهی ره هه مان پیبکات، له وکاته دا سزای گۆر و نیعه ته که ی به سه ر ناچیت بۆ نه و به ش و پارچانه ی که له و حالته دا وای لی هاتوه هه تا کو نه گه ر مردووه که به سه ری دره خته کانه وه هه لۆاسرا بیت له بهر بای شه مال نه و لا شه ی پشکی ده که ویت له سزاو نازاری به رزه خ، و نه گه رچی پیساری چاکه کار به ریت نه ناو ته نوو ریک له ناگر نه و لا شه که ی و رۆحه که ی تووشی نیعه ته و خۆشگوزه رانی ده بیت له ژیا نی به رزه خدا، جا خودای گه وره نه و ناگره ی بۆ مردووه که سارد و سه لامه ت ده کات، بای شه مالی ش بۆ نه وهی دیکه ده کاته ناگر و گرکان.

***

(گه رانه وهی مردووه زیندو بوونه وهی یه که م)

فه رمانی نۆیه م: له راستیدا مردو ده گه ریت نه وه و جاری یه که مه ش زیندو ده که ریت نه وه، جا بۆیه خودای میه ره بان بۆ نه وهی ئاده می زاد دوو گه رانه وه و دوو زیندو بوونه وهی دانا وه له هه ر دوو کیاندا به کارو کرده وه خراپه کان سزا ده درین و به کارو کرده وه باشه کانیش پاداشت ده کرین.

زیندو بوونه وهی یه که م: جیا بوونه وهی رۆح له لاشه و چاره نووسی بۆ رۆژی لی پی چینه وهی یه که م.

زیندو بوونه وهی دوو م: نه و رۆژه یه خودای گه وره رۆحه کان بۆ لاشه کانیا ن ده گه ریت نه وه له گۆر که شیدا زیندووی ده کاته وه بۆ به هه شت یا خود بۆ ناگر، نه مه ش هه ش و کۆ کرد نه وهی یه که م، وه نه مه ش له هه دیسی کی سه جی حدا هاتوه: (وتۆ من

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بالبعث الآخرة^(١٦٢). واته: (لهراستیدا ده بیټ باوهرت هه بیټ به زیندو بوونه وهیه کی دیکه).

جا زیندو بوونه وهی یه کهم نهوا کهس ټینکاری ناکات، و زۆریه ی خه لکی ټینکاری پاداشتی نیعمت و سزا ټییدا ده کهن، بیگومان خودای گه وړه باسی نهو دوو قیامه ته ی کردووه، نهوانیش قیامه ته ی بچووک و قیامه ته ی گه وړدن له سووره ته ی (المؤمنون) و سووره ته ی (الواقعة) وه سووره ته ی (القیامة) و سووره ته ی (المطففين) و سوورته ی (الفجر) وه هه نديک سووره ته ی دیکه ش، بیگومان نه مه ش ویستی خودای گه وړه میهره بانه به دادپه روه ری و حیکمه ته که ی کهوا دوو روژی پاداشت داناه پاداشتی چاکه کاران و پاداشتی خراپه کاران، به لام پاداشتی کوټایی نه مه ده بیټه زیندو بوونه وه ی دووهم له روژی کوټایی و جیهانی دووهمه وه که خودای گه وړه ده فهرمووټ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران: ١٨٤). واته: (همو کهس ده بیټ بریت و مردن بچیوټ، تنه ا له روژی قیامه تدا کری و پاداشتتان به ته وای پی ده دریت).

لهراستیدا دادوهریه کی ویست و گونجاوه و ناوه جوا نه کانیشی واجب کراوه و پیروزیه که شی ته واهو و خوشی و خوشگوزه رانی و نیعمه ته که ی بو نه و لاشه و روخانه یه که هاوکارو پشتگیری نهو ناینه ن، وه سزاو نازاری نهو لاشه و روخانه یه که دژایه ته ی نهو ناینه ده کهن، بیگومان لاشه و روچه که ی نیعمت و خوشی ده چیوټن بو نهو که سانه ی گوی رایه لن و بزی گونجاوه و لاشه و روچی نهو که سانه ی کافرن له نیش و نازاردان به وه ی شایه نیه تی.

پیغه مبه ر^{صلواته} (عليه السلام) ده فهرمووټ: (فیفتح له باب الی الجنة، فیأتیه من روحها ونعیمها) واته: (له گوزپه که یدا درگایه کی له به هه شت بو ده کریته وه، جا له وټوه نیعمت و خوشی بو روچه که ی ده یت).

(١٦٢) مـ: (٩).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

دەربارەى کافریشدا دەفەرموویت: (فیفتح له باب الى النار، فیأتیہ من حرها وسمومها) واتە: (لە گۆزە کەیدا دەرگایەکی لەناگر بۆ دەکریتمو، جا لەوێرە گەرمی و گرەمەى بۆدیت).

بێگومان زانراوە کەوا لاشەش لەو دەرگایەدا پشکی خۆی وەر دەگریت ھەر وەک رۆح پشکی خۆی وەر دەگریت، جا لەو دەرگایەدا قیامەتى بۆ دیتە ژوورەو و شوێنى خۆی دەبینیت.

نەمەش و تەى پرسىارکارىکە: حىکمەتى سزای گۆر لە قورئاندا باس نەکراوە لە گەڵ ئەوێ پىوێستى زۆر ھەيە بۆ ئەوێ بىزانیت و باوەرى پى بهیئیت بۆ ئەوێ لى ناگادار بکریئیتەو و لى بترسىت؟

جا وەلامىش لە دوو روو ھەيە: بە کورتى و بە گشتى وە بە درىژى و بە فراوانى.

ئەوێ بە کورتى ئەو ھەيە خواى گەورە و مېھرەبان دوو وەحى بۆ سەر پىغەمبەرەکەى دابەزاندووە و لە سەر بەندەى خۆى واجبى کردووە باوەرى پىيان بهیئیت و کارىيان پى بکات، وە ئەوانىش قورئان و حىکمەتە خواى گەورە دەفەرموویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (النساء: ۱۱۳).

واتە: (خواى گەورەش قورئان و دانایى بۆ دابەزاندوویت و فیرى ئەو شتانەى کردوویت کە جاران نەتەزانی).

ھەر وەھا دەفەرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (الجمعة: ۲) واتە: (ھەر ئەو زاتەيە لە ناو خەلکى ئەو خۆتەندەواردا پىغەمبەرێکى لە خۆيان رەوانە کردووە نایەتەکانى

قورئانه که می‌نویسان به سهردا ده خوینیتسه وه دل و دهر وون و روالهت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیری قورئان و دانایی و شهریه تیان ده کات).

وه ههروه ها ده فهرمویت ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثْلَى فِي يُسْوِتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ (الأحزاب: ۳۴) واته: (ههرجی له ماله کاتاندا ده خویندیتسه وه له قورئان و فهرمووده یادی بگرن و فهراموژی مه کن و یاسی بکن بۆ خه لکی).

کتیبیش بریتیه له قورئان، حکمت و دانایش بریتیه له سوننهت، نه مهش به هاوده نگه پیشینه کان، نه وهش پیغه مبهه (ﷺ) له باره ی خودای گهوره ههوالی پیداو نه مه له پیوستیه کانی دانپانان و باوه پیتکردنیه تی، کهوا خودای میهره بان له سهر زمانی پیغه مبهه که می رایگه یاندوه، نه مهش بنچینه و بناغه یه کی یه کده نگیه له نیوان موسلمانان کهس ینکاری ناکات ته نه هاوانه ی له نیسلام دا نین، وه پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: (إني أوتيت الكتاب ومثلته معه) (۱۶۳).

واته: (یئگومان من قورئانم بۆ هاتوه و هاوشیوه کهشی له گه لدايه).

به لām وه لāmی به دریزی و فراوانی نهوا نیعمه تی به رزه خ و سزاکه ی له قورئاندا باسکراوه به بی دیارکردنی ناوه که، جا له وانه خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: (خۆ نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له ئیش و ئازاری سهرمه رگدا (گیریان خواردوه)، فریشته کانیش دهستیان لی ده که نه وه و لییان ده ده ن و (پیان ده لێن): نا ده ی گیانتان بدهن به دهسته وه، ده ی رۆحتان ده رکن، نه مپۆ له تۆله ی (خوانه ناسیاندان) سزا و نه شکه نه ی ریسوایی و شهرمه زاری ده درین، چونکه

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

شتی ناحهقتان به دهم خاوه هه لده به ست و خوتان به گه وره ده زانی له به رام به ر
 نایه ت و فه رمانه کانی خوادا و لوت به رزیتان نه یده هیشت باوه ری پی به یتن).
 نه مهش وته ی نه مانه له کاتی مردندا، بیگومان فریشته کان رایانگه یاندوده و
 راستگۆن لهو کاته دا نه وان سزایه کی به نازارییان ده دن نه گهرچی دواش بکه ون له
 دابرا نی دونیادا و راستیشه که به وان ده لئین: نه مړۆ تۆله ی سزاکه وهرده گرن.

لهو باره وه خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿فَوَقَّاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ
 فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ * النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
 أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ٤٥-٤٦)

واته: (جا خوی گه وره نهو نیمانداره ژیره ی پاراست له پیلانی خراپ و درندانه یان،
 دار و ده سته ی فیرعه ونیش زۆر سه ختیان تووش بوو، ئاگری دۆزه خه، به یانیان و
 ئیواران نیشانیان ده دریت، یاخود پیاندا ده جزیتیت، له (جیهانی به رزه خدا) رۆژی
 قیامه ییش فه رمان ده دریت، ناده ی تا قم و ده سته ی فیرعه ون بجه نه ناو ئیش و
 نازاری زۆر ناخۆشه وه).

جا لیڤه دا به راشکاوی باسی سزای هه ردوو جیهان ده کات که جگه له زاتی نهو
 نه بیت هیچ که سیک به رگه و توانای نهو کاره ی نییه.

هه ر له باره ی نهوانه وه خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقَآوَ يَوْمَهُمُ الَّذِي
 فِيهِ يُصْعَقُونَ * يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً وَكَأْ هُمْ يُنصَرُونَ * وَإِنَّ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا عَذَاباً دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الطور: ٤٥-٤٧).

واته: (وازیان لی به یته هه تا بهو رۆژه ی ده گهن، که تیایدا تیا ده چن و لال و پال
 ده که ون، نهو رۆژه ئیتر فیل و ته له که یان به هیچ جۆرێک فریایان ناکه ویت و
 سه رکه وتوو سه رفراز نابن، بیگومان بۆ نهو که سانه ی سته میان کردوو سزای
 تریش هیه بیجگه له وه ی که جار جار بۆیان پێش دیت پێش تیاچوونی یه کجاری،
 به لام زۆربه یان نه فامن و نازانن).

نەمەش لەوانەییە مەبەستەکە: سزاکیان لە دنیادا بە کوشتن و شتی لەم بابەتە بێت، وە مەبەست لێیان جیهانی بەرزەخە، ئەوەش دەرکەوتوو، چونکە زۆری ئەوان مردوونە و لە دنیا سزا نەدران، وێتێن دەڵێن: ئەوەی ناشکرایە کاتێک یەکیەک لەوان مرد لە بەرزەخدا سزا دەدرێت و ئەوەی لەوان ماوەتەو لە دنیادا بە کوشتن و شتی دیکە سزا دەدرێت، جا ئەمەش پەیمانیکە بە سزادانیان لە دنیا و لە بەرزەخدا.

دیسان دەربارەی ئەوانەو دەفرمووێت: ﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (السجدة: ۲۱).

واتە: (سوێند بە خوا نێمە تالاً و لە دنیادا دەکەین بە گەروویاندا، بێجگە لە سزای ریشەکە نکرەدنیان، بۆ ئەوەی هۆش و بیر بکەنەو بیریەک بکەنەو بگەڕێنەو بۆ لای نیمان).

لە بارەی ئەو نایەتە هەندێک بیانوو دەرەبێن لەوانە عبدوللە کورێ عەبباس لەسەر سزادانی ناوگۆڕ، بڕوویانووشتیان لەبارەی ئەم شتەو، چونکە ئەو سزادانە لە دنیادا و داوایان لێ دەکرێت لە کوفر بگەڕێنەو بۆ لای نیمان، بەلام لە تیگەشتن لە قورئان و تیگەشتن لێی بە وردی ئەوانە سزای گوریشیان هەیە، خودای گەورە رایگەیاندووە کە بۆ ئەوان دوو سزا هەیە سزای بچووک و سزای گەورە، خودای گەورە هەوالتی داوە کەوا هەندێک سزای بچووکیان دەدرێت بۆ ئەوەی بگەڕێنەو.

ئەمەش هاورێیە لەگەڵ فەرموویدی پێغەمبەر (ﷺ): (فیفتح له طاقة إلى النار فيأتيه من حرها و سقمها). واتە: (جا لە گۆرەکیدە کەوانەیکە یاخود دەرگایەکی لەلای ناگر بۆ دەکرێتەو، جا لەو دەرگایەدا لە گر و گەرمای ناگرەکە بۆ دێت).

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهيفرموو: (گړ و گهرمايه كهي) بڼ ديت بهلكو دهفهرموويت: (له گړ و گهرمايه كه) ههواي گهرمي بڼ ديت، جا نهوهي گهشيتيت به جيهاني بهرزه خ و زوره شيان ماون، نهوانه شي دوژمنايه تي خوا ده كمن له دونيادا هه نديك سزادراون، زوره شيان لهوان ماون و سزاي گه وره تر چاوه رتيانه.

هر له باره ي نه مانه: خوداي گه وړه و ميه ره بان دهفهرموويت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ * فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ * وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ * إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ * فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (الواقعة: ٨٣-٩٦).

واته: (باشه نيوه بڼ بيرناك نهوه، روژنيك ديت كه روژتان ده گاته گه روتان نيوهش به ده وري نهو كه سدها بڼ دهسه لاتانه ته ماشه ده كمن و سه رنج ده دهن له كاتي كدا له نيتمه له نيوه نزيك ترين لتي به لام نيوه نامانيبن خو نه گهر نيوه زيندوو ناكړينه وه و پادداشت نادريته وه، نهو روژه تان ده گيړايه وه نه گهر راست ده كمن و دهسه لاتان هديه جا نه گهر نهو كه سهي كه له سه ره مهرگدايه نزيكيان و خو شه ويستاني نيتمه بيت نهوه نيتر خو ش و كامه راني و ناسووده يي به هه شتي پر له ناز و نيعمه ت چاوه رتيه تي خو نه گهر له ده سته ي راستانيش بيت نهوه له لايه ن ده سته ي راستانه وه سلاوت پيشكهش ده كريت به لام نه گهر له ده سته ي نهوانه بيت كه گومران و پروايان به بهرنامه ي خوانيه به ناري كولا و پيشوازي ده كريت ده گه يه نريته دوزه خ به راستي نهوه ي كه باسما ن كرد حقيقيه ت و راسته قينه يه و دوور له گومانه كه واته ستايش و سوياسگوزاري په وړه ردگاري گه وړه بكه).

نا لیره‌دا باسی حوکم و یاساکانی رۆح ده‌کات له کاتی مردندا، هەر له یه‌که‌م سوپه‌دا باسی حوکمه‌کانی رۆژی گه‌رانه‌وه گه‌وره ده‌کات، که رۆژی دواییه، نه‌مه بۆیه باسکرا بۆ پیشکه‌وتنی مه‌به‌ست و نیازه‌که‌یه بۆ پاراستن و ناگادارکردنه‌وه چونکه نه‌مه له هه‌موویان گرنگ‌تره باسی لێوه بکری‌ت، وه له کاتی مردندا بۆیان کردوه به‌سی به‌ش، هه‌روه‌ک له رۆژی دوایدا بۆیان کردوه به‌سی به‌ش.

هه‌روه‌ها له باره‌ی نه‌وانه‌وه خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿بَا أَيَّتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰)

واته: (ئه‌ی خاوه‌نی دڵ و ده‌روونی پر له ئارامی، بگه‌رێوه بۆ لای په‌روه‌ردگارت که تۆ له‌و رازیت و نه‌ویش له تۆ رازی نییه، وه بچۆره ریزی به‌نده چاکه نازدار و به‌رێزه‌کانه‌وه، بچۆره به‌هه‌شته خۆشه رازاوه‌که‌مه‌وه).

له راستیدا پیشینه‌کان رایان جیاوازه‌که‌ی نه‌مه‌یان پێ ده‌وتری‌ت، به‌شێک ده‌لێن: له کاتی مردندا پێیان ده‌وتری‌ت، وته‌که‌ش ناشکرایه له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌یه، جا نه‌مانه‌ش وته‌یه‌ک به‌ دڵ و ده‌روون ده‌وتری‌ت له‌و کاته‌ی رۆح له‌لاشه‌ی جیاکراوه‌ته‌وه، لێی هاتۆته‌ ده‌روه‌ه، وه ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی خوای گه‌وره: ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ (الفجر: ۲۹)

هاویشیه‌ی ئه‌و فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): (اللهم الرفیق الاعلیٰ) (۱۶۴).

نه‌گه‌ر تۆ ده‌ته‌وی‌ت بیر له‌ رووداوه‌کانی سزا نیعمه‌تی ناو گۆر بکه‌یته‌وه و لێی وردببیته‌وه ئه‌وا بگه‌رێوه بۆ قورئان به‌ درێژی و به‌ پوختی باسی ده‌کات وه خوای گه‌وره‌ش هاوکارو یاریده‌ده‌ره.

***

(۱۶۴) مسلم: (۲۴۴۶)، وتی: الرفیق الاعلیٰ، به‌ مانای به‌هه‌شت، یاخود پیغه‌مبه‌ران دین.

نهمهش وتهی پرسیارکاریکه : نهو هۆکارانه چین کهوا خواوهنی گۆرهکان پیی سزا دهدرین؟

وهلامهکش له دوو رووهوهیه: به کورتی و به پوختی وه به درێژی و به فراوانی.

نهوهی به کورتییبه شهوانه سزا دهدهین لهسهر شهو تاوانانهی به نهزانی بهرامبهه خودای گهوره کردوویانه، و سهپیتی فرهمانهکانی خوا دهکهن، جا خودای گهوره رۆحیک سزا نادات کهوا دهیناسیت و خوشی دهیت و فرهمانهکهنی جیبهجی کردوه و دوورکهوتوتهوه لهوهی خودای گهوره نههی لی کردوه، ههروهها لاشهیش هههگیز سزا نادریت، کهوایه سزای گۆر و سزای دوا رۆژ نیشانهی توپهسوونی و رق ههلسانی خوی لهسهر بهندهی خۆی، جا هههکهسهی خودا لی توپه بیت و رقی لی ههلسانی خوا لهسهر له بهرزهخدا دهدریت، جا تاوانهکهنی کهم بیت یاخود زۆر بیت، باوهپینکراوه بیت یاخود درۆزن بیت.

بهلام وهلامی درێژی و به فراوانی: له کاتی کهدا پیغه مبهه ﷺ ههوالی دا لهبارهی نهو دوو پیاوهی که بیینی له گۆرهکانیان سزا دهدریت، یه کینکیان له ناو خه لکیدا دوو زمانی دهکرد، نهوهی دیکهیان خۆی له پاک راگرتنی میز نه دهپاراست، که نه مهش وازهیتانه له پاکراگرتن که واجییکه، نه مهش هۆکاری شهو کارهی بوو به زمانی خۆی دووژمنداری و دژایهتی له ناو خه لک بلاو دهکاتهوه شه گهرچی پیاویکی راستگۆش بوو بیت.

لهوهدا ناگادار کردنهوهیه که لهسهر شهو رووداوهی که له نیوانیان دا به درۆ و بوختان شایه دی به ناههق دژایهتی و کاری نارهوا بلاودهکاتهوه که گهههترین سزای لهسههه. ههروهها خو نهپاراستن له میزکردن ناگادار کردنهوهیه که لهسهر

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه نجامنه دانی نویتز کردن چونکه خو نه پاراستن و خو پاک راگرتن له میز کردن هندیك مهرج و واجبات لاده بات و ناهیلئت.

نهمهش توندترین سزای له سهره، و له هه دیسیکی شوعبه دا، یه کیك له سزا دراوڼ کهوا گوشتی خه لکی ده خوارد نهمهش بوختان کردنه و ههروه ها نه میمی و دووزمانیش، ههروه ها له هه دیسیکی نیبن مه سعود ﷺ ده لئت کاتیک قامچیکی لی ده دریت گۆره که یه کپارچه ده بیت به ناگر. نهمهش به هوی نه وهی که تنها یهک نویتز به بی ده ستوویتز کردوه و به لای ستم لیکراویتکا تیپه ریوه ستمه که ی له سهر لانه بردوه و سهری نه خستوه.

له سه حیمی بوخاریدا له هه دیسیکی سهره دا هاتوه له باره ی سزادانی ناوگۆر نه وانه ی درۆزن و درۆ ده کهن سزا ده درین، سزادانی نهو که سه ی قورنان ده خوینیت و پاشان به شه و ده خویت که چی له رۆژدا له بیری ده چیتوه کاری پیناکات، وه سزادانی نهو پیاو و نافرته انه ی زینا ده کهن، و سزادانی نهو که سانه ی پاره ی ریباه ده خۆن، ههروه ک پیغه مبه ر ﷺ له جیهانی به رزه خدا نه مانه ی به چاری خو ی بیینی.

له هه دیسیکی نه بو هه ره یه ر ﷺ ده گیتیه وه و باسکراوه کهوا تییدا نه و نه ته وانه ی به به رد سهریان ده شکینرا به هوی نه وهی سهریان گران ده کرد له نویتز کردن، و نه وانه ی له نیوان خواردنی گیایه کی درکاوی وشک و خواردنی دره خستی زه قومن که له ناو سکیاندا ده کو لیت له بهر نه وهی زه کات له ماله کانیا ن ده رنا کهن، وه نه وانه ی گوشتی بۆگه ن و مرداره بوو ده خۆن به هوی زینا کردن و داوین پیسییان، و نه وانه ی لیوه کانیا ن به مه قاشی ناسن ده برن له بهر هه ستانیا ن به فیتنه و ناشوب به هوی وتاردان و قسه کردن له نیو خه لکدا.

نه وانه ی پشکۆی ناگر ده خریته ده میانه وه و له خواره وه یان دیتته وه نه وانه ن که مالی هه تیوو به ناهه ق ده خۆن.

و نهوانه‌ی به مەمکیان هەلواسراون نهوانەن که زینا و داوین بیسیان کردووه .
و نهوانه‌ی نینۆکیان لەمس دروستکراوه دەم و چاوو سنگیان پێ دەپننهوه، نهو
کەسانەن که به‌دوای نامووسی خەلک دەگه‌ڕێن.

جا دووزمان و درۆزن و بوختانکەر و شایه‌دی دانێ به‌ درۆ، بانگه‌وازکردن بۆ
بیدعه شتی زیادکراو و قسه‌کردن له‌سەر پێغه‌مبەر (ﷺ) که‌وا هیچ زانیاری
له‌سەر نییه، و سه‌رکێشی کردن له‌ قسه‌کانیدا، و خواردنی رība و خواردنی مائی
هه‌تیو به‌ ناهه‌ق، وه‌ خواردنی مائی حه‌رام له‌ رینگای ره‌شوه و به‌رتیل وه‌رگرتن و
زۆری تریش نه‌مانه هه‌موو سزای ناوگۆڕ ده‌درێن له‌ جیهانی به‌رزه‌خدا.

خواردنی مائی برا موسلمانە که‌ی به‌ نا‌په‌وا یاخود مائی شه‌ریک و هاو‌په‌مانه‌ که‌ی
وه‌ خواردنه‌وه‌ی ماده‌دی بێ هۆشکەر و داوین پیسی و نیربازی و خیانه‌ت و
جاسوسی، وه‌ سته‌مکار و فیلباز و ته‌له‌که‌باز و ساخته‌کار وه‌رگرتنی پارهی سوو
خۆری و نه‌وه‌ی ده‌یدات و نووسه‌ره‌که و هه‌ردوو شایه‌ده‌که و هه‌موو نه‌وانه‌ی کار
له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌کەن، وه‌ کردنی کاره‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

نه‌وانه‌ی موسلمانان نه‌زیه‌ت و نازاردەن و نه‌وانه‌ی به‌دوای نامووسیان ده‌که‌ون و
نه‌وه‌ی حوکم به‌ غه‌یری نه‌و شته‌ ده‌کات که‌ خوا ده‌یابه‌زانندوه، وه‌ فه‌توا دان به‌
پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خودای گه‌وره، و هاوکاری کردن له‌سەر تاوان و دژایه‌تی کردن،
و کوشتنی به‌ناهه‌ق که‌ خودای گه‌وره حه‌رامی کردووه، وه‌ که‌سی مو‌لحید و بێ دین
له‌ مزگه‌وته‌کان و که‌عبه و شوپنه‌ پرۆزه‌کان، نه‌وانه‌ی کار ناکەن به‌ حه‌قیقه‌تی
ناوه‌ پرۆزه‌کانی خوا و سیفه‌ته‌ جوانه‌کانی، وه‌ نه‌وانه‌ی بێ دینی ده‌کەن و بلآوی
ده‌که‌نوه‌ نه‌وانه‌ی شیوه‌ن و واوه‌یلا ده‌کەن و نه‌وانه‌ش گوێی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی
نه‌و گۆزانیانه‌ ده‌لێت که‌ خوا و پێغه‌مبەر (ﷺ) حه‌رامی کردووه و نه‌وانه‌ش
گوێی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی مزگه‌وت له‌سەر گۆره‌کان دروست ده‌کەن و مۆم و
چرای له‌سەر هه‌لده‌کەن و ده‌پرازی‌ننه‌وه، نه‌وانه‌ی فیل له‌ ته‌رازوو ده‌کەن بۆ

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

دهستهکوتنی پاره‌ی زیاتر نه‌گهر بۆ خه‌لکیش بکیشن دیسان فیللی لیّ ده‌که‌ن و زۆرداره‌کان و خۆبه‌زلزانه‌کان و دوو‌پووه‌کان و غه‌یبه‌تکاران و نه‌وانه‌ی ته‌علیق و توانج له‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن.

نه‌وانه‌ی ده‌بنه‌ ده‌ردو و به‌لا له‌سه‌ر پێشیننه‌کان و نه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ لای فال‌گه‌روه ده‌ست‌گه‌روه و جادوبازی و پرسیار لیّ ده‌که‌ن و باوه‌ریان پێ ده‌هیسن، و نه‌وانه‌ی هاریکاری زوڵم و سته‌م ده‌که‌ن و دوا‌پۆژی خۆیان به‌ پاره‌یه‌کی که‌م ده‌فروشن، و نه‌وانه‌ی نه‌گهر به‌ ناوی خوا ترسێندران و به‌ بیریان هینایه‌وه‌ چاویان ناگرێت و له‌ تاوان دوورناکه‌ونه‌وه، نه‌و که‌سه‌ی به‌ فهرمووده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوی هیدایه‌تی و رێنموویی لیّ ده‌که‌ن به‌لام هیچ وه‌رناگرێت و نایه‌ته‌ سه‌ر رینگای راست و سه‌ری خۆی پێ به‌رزناکه‌ته‌وه، و نه‌و که‌سه‌ی قورشانی بۆ ده‌خوێندریته‌وه‌ نه‌وا هیچ کاریگه‌ری له‌سه‌ر نابێت و له‌وانه‌شه‌ بارگران‌تریبێت.

نه‌و که‌سه‌ی سوێند به‌ خوا بخوات درۆ ده‌کات، به‌لام نه‌گهر سوێند به‌ گه‌وره‌یی خۆی یاخود به‌ نزیکیکی خۆی یان به‌ که‌سیک که‌وا خۆشی ده‌وێت بخوات نه‌وا درۆ ناکات نه‌گهر چی هه‌ر شه‌شی لیّ بکریت یاخود سزاش بدرێت.

نه‌و که‌سه‌ی شانازی به‌ یاخی بوون و تاوانی خۆی ده‌کات و له‌ناو خه‌لکیدا بلاوی ده‌کاته‌وه، و نه‌وانه‌ی باوه‌رت پێیان نیه‌ مالّ و نامووسی خۆت له‌لای نه‌مانه‌ت به‌دیت، نه‌وانه‌ی زمان پیسی ده‌که‌ن و خراپه‌کاری پێ ده‌که‌ن و خه‌لکی خۆیان له‌ شه‌ر و خراپه‌ی ده‌پاریزن، و نه‌وه‌ی نوێژ دوا ده‌خات بۆ کاتیکی دیکه‌ و په‌له‌ له‌ نوێژه‌که‌ ده‌کات و هیچ یاد و زیکری خوای تیّ ناکات، هیچ کاتێک له‌ ماله‌که‌ی زه‌کاتی لیّ ده‌رناکات و خۆی پاک و خاوێن ناکاته‌وه، و هیچ کاتێک گوێ ناداته‌ نه‌ردی شایا نه‌و مالّ و پاره‌ و پووله‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه، له‌ هه‌لاکه‌ یاخود له‌ حه‌رام ده‌ستی که‌وته‌وه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و به‌زه‌یی نایه‌ته‌وه‌ به‌ هه‌ژار و نه‌دار و بێ‌ده‌ژن و هه‌تیوو و ناژه‌لاتندا.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلکۆ پال بە ھەتیروو ھە ھەنیت و ھانی کەشیش نادات کە خواردن و خۆزاک
بەخشیت بە ھەژار و ھەداران و ھەوانە خۆیان لەناو خەلکیدا ھەردە ھەن و قەدە ھەمی
ھەموو چاکە و کۆمەک و ھاوکاری بەک دەکەن و خۆی خەریک دەکات بە ھەیبی
خەلکی و ئاگای لە ھەیبی خۆی نیە، خۆی خەریک دەکات بە تاوانەکانی خەلکی و
ئاگای لە تاوانی خۆی نیە، جا ھەموو ھەوانە و ھەموو ھەنەمی ھەوانە لە گۆرەکانیاندا
سزا دەدرێن بە ھۆی ھەو تاوانانەییەو بە گۆڕە زۆری و کەمی و بچووکی و
گەوھەری تاوانەکانیان.

کاتیکی زۆرترین خەلک لەم ھالەتەدان، ھەوا خاوەنی گۆرەکانیان لە نیش و
نازاردان، وکەسی براو ھەناویاندا کەمن، جا ھەردە ھەمی گۆرەکان بە خۆل داپۆشراو
کەچی ناو ھەژار کەمی گشتی نیش و نازار و شاخ ھەلکێشانە، ھەور و پستی گۆرە کە
خۆل و بەردی نەخش کراو کەچی لەناو ھەناویدا بەلا و کارەسات و سزادانە،
سوێند بە خوا نەمانە گشتی نامۆژگاری کراو بە ھەمی کەوا دونیایان ھەرازان دەو
ناو ھەناویان دەکرد ھەو و پێیان دەوترا ھەو خانووە ناو ھەدان بەکەن ھەو کە نیشو بەپەلەن
بۆی بچن کە ھەو گۆرە ھە نیشتا تێیدان و خانووەکانیشیان بۆ یەکیکی دیکە بەجێ
ھێشتووە، ھەمەش جیھانی ھەرگرتنی کرد ھەو کەنە، و کۆگای کرد ھەو کەنە ھەمی
چاندووتانە و ھەمەش شوینی پەڕینە ھەمی بۆ باخیک لە باخەکانی بەھەشت یاخود
دۆلێک لە دۆلەکانی دۆزەخ.

***

نەو ھۆکارانە چىن دەيىتتە ھۆي رزگار بوون لە سزاي گۆر؟

ديسان وەلامەكەي لە دوور وەوەيه: بە كورتى و بەدرىژى وەلامەكەي بە كورتى: نەو دووركەوتنەو دەيه نەو ھۆكارانەن كەوا سزاي گۆر بە سمریدا تیدەپەيت، و لە سوودمەنترينى نەو پياو دەيه كاتيك دەيه ویت بخەویت تەنھا بۆ خودا يەك كاتژمير لە خۆي بپرسیتتەو و موخاسەبەي خۆي بكات لەوێ لەو رۆژدا زەرەرەمەندبوو ياخود سوودی پى گەشتتو، پاشان لەنيوان خۆي و خواي گەرە تەوبەي نەصوح نوێ بكاتەو، جا لەسەر نەو تەوبەيدا بخەویت.

نيمانى پتەو و خۆراگر بىت ئەگەر لەخەو ھەلسا نەگەيشتەو سەرئەو تاوانەي کردووبەت، و ھەموو شەوئ ئەم كارە بكات، جا ئەگەر لەسەر نەو تەوبەيە شەوئەكەي مرد نەوا لەسەر تەوبە دەمریت.

ئەگەر لە خەويش رابوو نەوا بۆ كاروكر دەوي چاك بۆ دواوژەكەي كار دەكات دڵخۆشە بەوێ كە ئەجەلەكەي دواكەوت تاوەكو پيشوازي لە خواي خۆي بكات و ئەوێ لە دەستی داوہ بىگەيشتتەو، بۆ بەندەش لەو خەویدا سوودمەندترينە، نەخاسە ئەگەر لەو كاتەدا خۆي بە يادو و زيكرى خوا سزا دا و ھەر لەو خەویدا نەو سوننەتە بەكار دەھيئتت كە لەلایەن پيغەمبەر (ﷺ) ھاتووە^(١٦٥) تاوەكو خەو بەسەريدا زال دەيئت، جا ئەوكەسەي خواي گەرە خيىرى بۆ بوويت نەوا سەرکەوتوى دەكات، ولا قوۃ الا بالله.

وەلامەكەشي بە درىژى: ھەندىك لە ھەديسەكانى پيغەمبەر (ﷺ) باس دەكەين كە تيبدا لە سزاي گۆر رزگارى دەيئت.

لەوانە: سەلمان (رەزاي خواي لى بى) گيپرايتيەو و موسلىميش لە سەحیحەكەيدا رىوايەتي کردووە و دەليئت: گويم لە پيغەمبەر بوو (ﷺ) دەيفەرموو: (رباط يوم

(١٦٥) سىرى: موسىلم (٢٧١٠) و (٢٧١٤) و (٢٧٢٧) بکە.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وليلة خير من صيام شهر و قيامه، وإن مات أجرى عليه عمله الذي كان يعملهُ وأجرى عليه رزقه وأمن الفتان^(١٦٦).

واته: (همر كهسيك بريت له كاتي پاسبه واني كردنيدا له پيتناوي خواي گه وره، خوا نهو كرده وه چاكهي بؤ دريژه پي ديدات پاداشتي خيرتره له بهرؤژوو بووني مانگيك و شهونويژه كانيشي، وه دريژه به رزق و رؤزي پيداني بؤ ده دريت تا رؤزي كوتايي و دوور ده بيت له تاقير كرده وي لي پرسينه وه ي گؤر).

له حه ديسيكي فزاله كوري عوبه يد گيراييتيه وه له كتيبى (جامع الترمذي) ترمذي ده ليت نه وه حه ديسيكي (حسن صحيح) ه له پيغه مبهرى خوا^(عليه السلام) ده فهرمويت: (كل ميت يتم على عمله إلا الذي مات مرابطاً في سبيل الله، فإنه ينمى له عمله إلى يوم القيامة ويأمن من فتنة القبر)^(١٦٧). قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح.

واته: (هممو مردوويه ك كوتايي به كرده وه كاني ديت و مؤر ده نريت به سهريدا تهنه نهو كه سه نه بيت كه له پيتناوي خواي گه وره دا پاسبه واني كرده وه نهو كه سه كرده وه كه ي گه شه پيده دريت له گؤردا تا رؤزي كوتايي پاريزراو ده بيت له سزا و تاقير كرده وي گؤر).

له (سنن النسائي) دا ريوايه تي كرده وه: له راشد كورس سه عد، نه ويش له سه حابه كاني پيغه مبهر^(عليه السلام) كهوا پياويك وتي: نه ي پيغه مبهرى خوا بؤ چي نيمانداران تووشى تاقير كرده وه ده بن له گؤره كانياندا تهنه شهيد نه بيت؟ فهرموي: (كفى ببارقة السيوف على رأسه الفتنة)^(١٦٨).

واته: (شهوقي شمشير به سهر يانه وه به سه بؤ تاقير كرده ويان).

^(١٦٦) سه رجاوي پيشور: (١٩١٣)

^(١٦٧) سنن الترمذي: (١٦٢١).

^(١٦٨) سنن النسائي: (٩٩/٤).

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

المقدام كورپی معد یكرب ده گپرتتهوه و ده لیت: پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) ده‌فر موویت: (للشہید عند الله ست خصال: یغفر له فی أول دفعة من دمه، ویری مقعده من الجنة، ویحار من عذاب القبر، ویأمن من الفزع الاکبر، ویضع علی رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدینا وما فیها، ویزوج إثنين وسبعین زوجة من الخور العین، ویشفع فی سبعین من أقاربه) ابن ماجه و ترمذی ریوایه تیان کردوه و ده لیتن حه‌دیسیتی (حسن صحیح) له^(۱۶۹).

واته: (شهید شہش سیفہتی لای خوی خوی هیه: له گهل رزانی یه‌کم دلتوب خوین له خوینہ‌کی خوی گه‌وره له‌گوناھی خوش ده‌بیت، و شوینی خوی له به‌هشت ده‌بینیت، و له سزای گۆز رزگاری ده‌بیت، و پاریزراو ده‌بیت له ترس و توقتینی هه‌ره گه‌وره له روژی دوایدا و تاجی شکوداری له‌سهر ده‌نریت، هه‌ر یاقوت و مرواریه‌ک تیدا خیری له دنیا و نه‌وه‌ی تیاہتی زیاتره، و هفتا و دوو حۆری به‌هشتی لی ماره ده‌کریت، وه تکا بۆ هفتا کس له خزمانی ده‌کات).

له نیین عه‌بباسه‌وه (علیه‌السلام) ده‌گپرتتهوه و ده‌لیت: پیاویک له‌هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) له‌سهر گۆزیتی شاردراره دانیشته که نه‌یزانی نه‌مه گۆزه، به‌لام نه‌و گۆزی ناده‌میزادیک بوو جا سورہتی (الملک)ی خویند تا ته‌واوی کرد، نینجا چوه لای پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) وتی: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا له‌سهر گۆزیتی شاردراره دانیشتم و نه‌مزانی که نه‌وه گۆزه، که‌چی نه‌و گۆزی مرؤفیک بوو سورہتی (الملک)م له‌سهر خویند تا کو‌تایی، جا پیغه مبه‌ر (علیه‌السلام) فهرمووی: (هي المانعة، هي المنجية تُنجیه من عذاب القبر) ترمذی ده‌لیت نه‌مه حه‌دیسیتی (حسن غریب) له^(۱۷۰).

(۱۶۹) سنن ابن ماجه: (۲۷۹۹).

(۱۷۰) سنن الترمذی: (۲۸۹۰).

۹۹ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ئەو سوپرەتە رینگەرە لە سزای گۆر، وە رزگار کەرەشە و رزگاری دەبێت لە سزای گۆر).

لە مەسئەدی عەبد کوری حەمید بۆمان رىوایەت کراوە، لە ئیبراھیمی کوری حەکیم، ئەویش لە باوکیبەو ئەویش لە عیکرەمە، ئەویش لە ئیبن و عەبباس (رەزای خاویان لى بێت) بە پیاویکی وت : ئایا دیاریەکت پێشکەش بکەم، پێی دڵخۆش بێت؟ پیاوێکە وتی: بەئێ.

وتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (المُلْك: ۱) بھۆیتە و لەبەری بکە فێری مال و مندال و کورەکەت و دراوسێکەت بکە، چونکە ئەو سوپەرەتە رینگەر و رزگار کەرە لە سزای دۆزەخ، وە ئەگەر چووبە ناو گۆر داوا لە خوای خۆی دەکات لە رزگارت بکات لە سزای گۆر، جا خوای گەورە خواوەنەکەى رزگار دەکات لە سزای گۆر.

پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر موویت: (لوددت أنها في قلب كل إنسان من أمتي) (۱۷۱)

واته: (خۆزگە دەخوازم ئەو سوپەرەتە لە دلى هەموو ئادەمیزادێک بێت لە نۆمەتە کەم دا).

أبو عمر عبد البر دەئیت: لە پێغەمبەر (ﷺ) گێڕاویتەو کەوا دەفەر موویت: (إنَّ سورة ثلاثين آية شفعت في صاحبها حتى غفَرَ له ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ (المُلْك: ۱) (۱۷۲)

واته: (سوپەرەتێک هەبە سى ئایەتە تکای بۆ خواوەنەکەى کرد تا خوا لى خۆش بوو، سوپەرەتە کەش ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾)

(۱۷۱) تفسیر ابن کثیر: ۴/ ۴۲۲

(۱۷۲) سنن الترمذی: (۲۸۹۱). رستن أحمد: (۲/ ۲۹۹).

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له سننی ابن ماجه ریوایهت کراوه له هه‌دیسکی نه‌بی هو‌په‌په (ره‌زای خوای لی‌بی) که له پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) وه‌رگیراوه ده‌فرموویت: (من مات مبطوناً مات شهيداً ووقی فتنة القبر، وغدي وريح عليه برزق من الجنة) (١٧٣).

واته: (هه‌ر که‌سیک به سک ئیشه بمریت به شه‌هید مردووه، له‌فیتنه‌ی گۆ‌ر پار‌تیزاو ده‌بیت و له رزق و رۆ‌زی به‌هه‌شتا خواردنی ده‌دریتی).

له ترمزی ریوایهت کراوه، له هه‌دیسکی ره‌بعه کورپی سه‌یف، نه‌ویش له عبدالله ی کورپی عومه‌ر وتی: پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فەر‌موویه‌تی: (ما مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ) (١٧٤).

واته: (هیچ موسلمانێک نه‌ که‌وا رۆ‌زی هه‌ینی یاخود شه‌وی هه‌ینی بمریت نی‌لا خوای گه‌وره له‌ فیتنه‌ و ناشویی گۆ‌ر ده‌پار‌تیزیت) وه‌ ترمزی ده‌لێست نه‌مه هه‌دیسکی (حسن غریب).

هه‌دیسه سه‌حیحه‌کان به‌ره‌رچی نه‌و قسانه ده‌داته‌وه که ده‌لێت پیاوی راست‌گۆ له‌ گۆ‌ره‌که‌یدا پرسیا‌ری لی‌ ناکریت به‌لکو که‌سی راست‌گۆش له‌ گۆ‌ره‌که‌یدا وه‌کو هه‌ر خه‌لکیکی دیکه پرسیا‌ری لی‌ ده‌کریت، نه‌مه‌ش عومه‌ری کورپی خه‌تتاب (ره‌زای خوای لی‌ بی) که سه‌ری راست‌گۆ‌یا‌نه، به پی‌غه‌مبه‌ری (علیه‌السلام) فەر‌موو: کاتێک پنی را‌گه‌یاندم له پرسیا‌رلی‌کردنی مه‌لیکیک له‌ گۆ‌ره‌که‌یدا، وتی: ئایا منیش له‌سه‌ر نه‌م حاله‌ته‌دام له‌ گۆ‌ره‌که‌مدا؟ پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فەر‌مووی به‌لی (١٧٥).

وه هاتووه له‌وه‌ی که له‌ سزای گۆ‌ر رزگاری ده‌بیت هه‌دیسکی شیفای تیدا‌یه ابو موسی المدینی ریوایه‌تی کردووه و ده‌رده‌که‌شی دیا‌ری کردووه له‌ کتێبه‌که‌ی (الترغیب والترهیب) و شه‌رحیشی بۆ داناوه، له هه‌دیسکی الفرج کورپی فصاله

(١٧٣) ابن ماجه: (١٦١٥).

(١٧٤) سنن الترمذی: (١٠٧٤)، وجمع الزوائد: (٣١٩/٢).

(١٧٥) سمیری: میزان الاعتدال: ١٦٧/٤ بکه.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ريوايه تي كردوه كهوا هيلال أبو جبله بؤمانى گيڙاوه ته وه له سه عدى كورى
نه لموسهيب، نه ويش له عبدالرحمن كورى سمره وتى: پيغه مبهرا (عليه السلام) هاته لامان له
صفه بووين له مهدينه، جا له سرمان وهستا و فه مووى: (إني رأيتُ البارحة عجباً
رأيتُ رجلاً من أمتي أتاه ملك الموت ليقبض روحه، فجاءهُ بره بالوالديه، فردّ ملك
الموت عنه).

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد احتوشته الشياطين، فجاء ذكر الله فطير الشياطين
عنه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يلهث عطشاً كلما دنا من حوض منع وطرده، فجاءهُ
صيام شهر رمضان فأسقاه وأرواه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي ورأيتُ النبيين جلوساً حلقاً حلقاً كلما دنا إلى الحلقة طرد
ومنع، فجاءه غسله من الجنابة فأخذ بيده فأقعده إلى جنبى.

ورأيتُ رجلاً من أمتي من بين يديه ظلمة، ومن خلفه ظلمة، وعن يمينه ظلمة،
وعن يساره ظلمة، ومن فوقه ظلمة وهو متحير فيه، فجاءه حجة وعمرته
فأستخرجاه من الظلمة دخلاه في النور.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يتقي وهو النار وشررها فجاءته صدقته فصارت سترأ
بينه وبين النار وظلاً على رأسه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يكلم المؤمنين ولا يكلموه، فجاءته صلة الرحمة، فقالت: يا
مَعشَر المؤمنين إنه كان وصلاً بالرحمة فكلموه بكلمة المؤمنين وصافحوه وصافحهم.

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد احتوشته الزبانية، فجاءه أمر بالمعروف ونهيهِ عن
المنكر فاستنقذه من أيديهم وأدخله في ملائكة الرحمة.

ورأيتُ رجلاً من أمتي جاثياً على ركبتيه، وبينهُ وبين الله حجاب فجاءه حسن
خلقه، فأخذ بيده، فأدخله الله عز وجل.

٩٥ ح ..... للإبن قيم الجوزية

ورأيت رجلاً من أمتي قد ذهبت صحيفة من قبل شماله، فجاء، خوفه من الله عز وجل.

ورأيت رجلاً من أمتي خف ميزانه فجاءه افراطه فثقلوا ميزانه ورأيت رجلاً من أمتي قائماً على شفير جهنم، فجاءه رجاء، من الله عز وجل، فاستنقذه من ذلك و مضى.

ورأيت رجلاً من أمتي قد هوى في النار، فجاءه دمعته التي قد بكى من خشية الله عز وجل فاستنقذته من ذلك.

ورأيت رجلاً من أمتي قائماً على صراط يرعد كما ترعد السعفة في ريح عاصف، فجاءه حسن ظنه بالله عز وجل فسكن روعه ومضى.

ورأيت رجلاً من أمتي يزحف على صراط يحبوا أحياناً ويتعلق أحياناً فجاءه صلاته فأقامته على قدميه وأنقذته.

ورأيت رجلاً من أمتي إنتهى إلى ابواب الجنة، فغلقت الأبواب دونه، فجاءته شهادة أن لا إله إلا الله ففتحت له الأبواب، وأدخلته الجنة^(١٧٦).

الحافظ أبو موسى دهليّ: نهو حديدسه (حسن جداً)، ريوايه تي كردووه له سعيد كوري المسيب وه عمر كوري ذر وه على كوري يهزید كوري جدعان.

واته: (دوينی شهو من خهونیکي سهیرم بیني له نؤمه ته کهم دا پیاویکم بیني فريشته ی گیانکیش هاته لای بز نه وهی رۆحی بکیشیت، جا چاکهی دایک و باوکی هاته لای و فريشته ی گیانکیش دهستی لی بهردا و وازی لی هیتا.

له نؤمه ته کهمدا پیاویکم بیني شهیتانیکي زۆری لی کۆببونه وه، ئینجا یاد و زیکری خوا هاته لای و شهیتانه کانی له لا فرین.

له نؤمه ته کهمدا پیاویکم بیني فريشته کانی سزادان ده وره یان دابوو، جا نوێژه کهی هاته لای و له دهستی رزگاری کردن.

(١٧٦) مجمع الزوائد: ١٨٠/٧

٩٧ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

له نؤمه ته كه م دا پياوئكم بينى له تئوتيان هه ناسه برکتی پی که وتبوو و
هه رکاتیک ده یوو یست له هه وه که نزیك بیته وه قه ده غه یان ده کرد و ده ریان
ده کرد، جا رۆزوی مانگی ره مه زان هاته لای و ناوی پئدا و تئوویتی شکاند.

له نؤمه ته كه م پياوئكم بينى، وه بینیم پیغه مبه ران بازنه دانیشتبوون هه
کاتیک ده یوو یست له بازنه که نزیك بیته وه قه ده غه ده کراو ده رده کرا جا غوسل و
خوشوشتنی جه نابه ته که ی هاته لای و دهستی گرت و له ته نیشته من دایانیشاند.

له نؤمه ته كه م پياوئكم بينى له نئوان هه ردوو دهسته کانی تاریکی بوو، وه له
دواوهی تاریکی بوو، وه له لای راستی تاریک بوو، وه له لای چه پی تاریکی بوو و
له سه روویدا تاریکی هه بوو، به راستی نه و دۆش دامابوو تیایدا، جا حج و
عومره که ی هاتنه لای و له تاریکیدا ده ریان هئنا و بردیانه ناو رووناکی.

وه له نؤمه ته كه مدا پياوئكى بينى ده ترسا و له ناگر و شه په که ی هه لده هات، جا
خیر و سه ده قه که ی هاتنه لای و بووه په رده یه که له نئوان خۆی و ناگره که و بووه
سیبه ریش له لای سه ری.

له نؤمه ته كه مدا پياوئكم بينى قسه ی له گه ل ئیمانداران ده کرد به لام نه وان
قسه یان له گه ل نه ده کرد، ئینجا په یوه ندی خزمایه تی و به زه ییه که ی هاتنه لای و
وتی: نه ی گه لی ئیمانداران نه و پیاوه ی په یوه ندی خزمایه تی و به زه یی به جی گه یاند
قسه ی له گه لدا بکه ن، جا ئیمانداره کان قسه یان له گه لدا کرد و ته و قه یان له گه ل
یه کتری کرد.

وه له نؤمه ته كه مدا پياوئكم بينى فریشته ی سزادان ده ریان دابوو، جا کرد وه ی
فرمان به چاکه و نه هی کردنی له خراپه هاته لای و له دهستی رزگاری کردن و
خستیه به رده م فریشته ی به زه یی.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِةِ

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سەر چۆکه کانیدا کهوتبوو، و له نیوان خۆی و خوای گهوره، په دهیه که هه بوو جا رهوشته جوانه کهی هاته لای و دهستی گرت و بردیه لای زاتی خودای عز و جل.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی کتیبی کار و کرده وه کهانی له لای چه پیه وه بۆی هات، جا ترسه کهی له خودای عزو جل هاته لای و کتیبه کهی وه رگرت و له لای دهسته راستی داینا.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی تای ته رازوه کهی سووک بوو شینجا نهو منداله بچووکانهی پێش بلوغی مردبوون هاتنه لای و تای ته رازوه کهی بۆیان قورس کرد، پیاویکم بینی له سەر لیواری دۆزهخ بوو، جا تکا و پارانه وه کهی له خودای عزو جل هاته لای و رزگاری کرد و تیی په راند.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی خه ریک بوو بکه ویتته ناو ناگر، به لام فرمیسک و گریان کهی له ترسی خوا هاته لای و رزگاری کرد لهم حالته.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سەر پردی سیرات وهستا بوو ده له رزی و ده له رایه وه ههروهک چۆن گه لای دارخورما له بهر ره شه با ده له ریتته وه، جا گومانی چاکه کهی به رامبه ر خوای عزو جل هاته لای و دلی وهستان و سه قامگیری کرد و رزگاری بوو.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سەر پردی سیرات ده خشا هه ندی جار به گاگۆلکی ده پۆششت و هه ندی جاریش خۆی پتیه هه لده واسی، جا نوێژه کهی هاته لای و له سەر هه ردوو قاچه کهانی وه ستاندی و رزگاری کرد.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له بهر ده رگا کهانی به هه شت وهستا بوو، ته نها ده رگا کهان له سەر نهو داخرا بوو جا شه هاده ی (أَن لاَّ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هاته لای و ده رگا کهانی بۆ کردنه وه و بر دیانه به هه شت).

**پرسیار کردن نه گۆردا ئایا شتیکی گشتییه نه هه مبهه موسلمانان و دوو پرووه کان و
کافره کاندا یا خود تاییه ته به که سی موسلمانن دوو پروو؟**

أبو عمر کوری عه‌دولبه‌ر له (کتاب التمهید) دا ده‌لێت: نیشانه‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا فیتنه و ناشووب له‌گۆردا ته‌نها بۆ موسلمان و دوو پروو ده‌بی‌ت که په‌یوه‌ندان به‌ نه‌ه‌لی قیبله و نایینی نی‌سلام به‌شایه‌تدانی ناشکرا، به‌لام کافری بی‌باوه‌ر له‌وانه‌نین که پرسیری لی بکری‌ت له‌ باره‌ی خوا و نایین و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌لکو پرسیار ده‌کری‌ت له‌ باره‌ی نه‌ه‌لی نی‌سلام، جا خ‌وای گه‌وره نه‌وانه‌ی باوه‌ریان ه‌یناوه راوه‌ستاویان ده‌کات و گومان ده‌خاته د‌لی درۆزان و بی‌باوه‌ران.

قورئان و سونه‌ش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر جیاوازی نه‌و وته‌یه، به‌لکو پرسیار کردن بۆ موسلمان و کافرانی‌شه، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهیم: ۲۷).

واته: (خ‌وای گه‌وره نه‌وانه‌ی باوه‌ریان ه‌یناوه پایه‌دار ده‌کات له‌سه‌ر گو‌فتاری به‌جێ و دروستیان له‌ ژیا‌نی د‌نیادا، له‌سه‌ره‌مه‌رگ و قیامه‌تیشدا، گو‌فتارییان رێک و پێک و دامه‌زراو ده‌بی‌ت وه به‌ ئیمانه‌وه ده‌مرن، له‌ولاشه‌وه ه‌ه‌ر نه‌و خ‌وایه‌یه سته‌مکاران گو‌مرا ده‌کات و نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار بیه‌وی‌ت ه‌ه‌ر نه‌وه پێش د‌یت و ده‌کری‌ت).

له‌ ه‌ه‌ردوو سه‌حی‌حدا، نه‌ه‌س کوری مالیک ده‌گێڕێته‌وه له‌ پیغه‌مبه‌ر (صلوات الله علیه) که‌وا ده‌فه‌رمووی‌ت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ) (۱۷۷).

(۱۷۷) موسلم: (۲۸۷۰).

۹۱ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (کاتینک بهندهیهک له گۆره کهیدا داده نریت، و هاوړپیکانی شهوئ به جی ده هیلن، نهوا مردووه که گوئی له دهنگی نه عله کانیانه).

بوخاریش زیادی کردووه: (وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا أَقُولُ النَّاسَ، فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَيَضْرِبُ بِمِطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ يَصِيحُ صِيحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ)

واته: (به لآم کافر و دووړو پټیان دهوتریت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه؟ ده لیت: نازانم، نهو شتم دهوته وه که خه لکی دهیانوت، جا پټی ده لیت: نه تده زانی و نه شت خویندووه جا به چه کوشینکی ناسن لیتی ددهن هاواریکی وای لی بهرزد به پټه وه همو شتیک لهوئ گوئی لی ده بی ته نهها ناده میزاد و جنوکه نه بیت).

به لآم دووړو و کافر، که پټی (وار) له نیتوانندایه شهوا له هدیسیکی ابی سعید الخدری رضی الله عنه که ابن حبان و نیمام نه محمد ریوایه تیان کردووه پټشتر باس کراوه: له جده نازه کهدا نیتمه له گه ل پیغه مبهردا سووین عليه السلام جا فهرمووی: (یا أَيْهَا النَّاسُ، إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا، فَإِذَا الْإِنْسَانُ دُفِنَ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ جَاءَهُ مَلِكٌ وَفِي يَدِهِ مِطْرَقٌ، فَأَقْعَدُهُ، فَقَالَ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَإِنْ كَانَ مُؤْمِنًا قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ لَهُ: صَدَقْتَ، فَيُفْتَحُ لَهُ بَابُ أَلَى النَّارِ فَيَقُولُ لَهُ: هَذَا مَنْزِلُكَ لَوْ كَفَرْتَ بِرَبِّكَ).

وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ لَهُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟

فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي.

فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا اهْتَدَيْتَ.

ثم يفتح له باباً إلى الجنة فيقول له: هذا منزلُكَ لو آمنْتَ بِرَبِّكَ، فأما إذا كفرْتَ فإنَّ اللهَ أبْدَلَكَ به هذا، ثم يفتح له باباً إلى النار، ثم يقمعه الملك بالمِطْرَقَةِ قَمْعَةً يَسْمَعُهُ خَلْقُ اللهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ

۹۱ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

واته: نهی خه لکینه، نهو نومه ته له گۆره کهیدا تاقی ده کریتوه، جا کاتیک ناده میزاد که به خاک ده سپردرا و هاوه له کانی به جیان هیشت فریشته یه ک دیته لای و چه کوشیکی به دهسته وهیه جا دایده نیشتینیت و پیتی ده لیت: چی ده لیت ده باره ی نهو پیاوه؟

نه گهر نیماندار بیت ده لیت: أشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله

جا پیتی ده لیت: راست وت، نینجا ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریتوه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر کوفرت به خوات بکردبايه.

به لام له باره ی کافر و دووروو پیتی ده لیت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه.

جا ده لیت: نازام

پیتی ده لیت: نه شترانیوه و رینموویش نه کراویت.

پاشان ده رگایه کی له لای به ههشت بۆ ده کریتوه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر باوه پرت به خوای خۆت هینابايه، له بهر نهو ی کوفرت کردووه، بۆیه خوای گهوره بۆی گۆریوویت به مه، پاشان ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریتوه پاشان فریشته که به چه کرشیک لیتی ده دات وا هاوار ده کات هه موو بوونه وه ریکی خوای گهوره گوئی لییه ته نه نا ناده میزاد و جنۆکه نه بیت).

له هه دیسه درێژه که ی به رانی کوری عازب ﷺ که پیشتر باسما ن کردووه: (به لام کاتیک خه ریکه ده مریت و له دنیا دا ده بریت، فریشته کان له ناسمانه وه بۆ سه ری داده به زن و کفنیکیان پیتیه له ناگر (وه هه دیسه که باسکراوه تا کو ده لیت): پاشان له گۆره کهیدا رۆحه که ی بۆ ده گه ریتوه لاشه که ی).

هه دیسه که باس ده کات تا وه کو ده لیت: (جا نه گهر کافر بیت فریشته ی گیانکیشان دیته لای و له لای سه ری داده نیشت (هه دیسه که باس ده کات تا کو ده گاته): نه م رۆحه پیسه چیه؟ جا ده لیت: فلا نه، به خراپترین بانگی ده که ن، جا

١٩٥ ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نه گهر بردیانه ناسمانی دونیا و کۆتایی هات ناسمانه کانی دیکه ی له سه ر داده خریت، ده لیت: جا له ناسمانه وه فریتی ده ده نه خواره وه: پاشان پیغه مبه ر^{صلوات} (علیه السلام) ثم نایه ته ی خوینده وه: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ٣١)

واته: (جا نه وه ی هاوه ل و شه ریک بۆ خوا بریار بدات، وه کو نه وه وایه له ناسمانه وه به ربیته وه و بالتده په لاماری بدات یاخود ره شه بایه کی به هیز بیفریتیت و بیبات بۆ شویتیک ی دوور و قوول).

جا رۆحه که ی ده گهریته وه لاشه که ی، دوو فریشته ی زۆر توند و به هیز دینه لای، دایده نیشتین و به تورپه یی قسه ی له گه لدا ده کهن، پیتی ده لیتن: خوات کیتیه؟ ده لیت: ها نازانم، پیتی ده لیتن: نازانیت و پیتی ده لیتن: نهو پیغه مبه ره چی بوو که له ناتانا ره وانه کرا بوو؟ ده لیت: نازانم گویم له خه لکی بوو شتیکییان ده ووت، پیتی ده لیتن: نه شترانیوه، نه مهش نهو فهرمووده یی خودایه:

﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهيم: ٢٧)

واته: (هه ره نهو خواپه یه سته مکاران گومرا ده کات و نه وه ی پهروه ردگار بیه ویت هه ره نهو پیش دیت و ده کریت).

ناوی (الفاجر) تاوانباران و خراپه کاران له قورئان و سونته دا پیتناسه ی هه مان ناوی کافر کراوه، وه ک خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الإنفطار: ١٣-١٤)

واته: (به راستی چاکان و خواناسان له ناو ناز و نیعه تدا ژبانی پر له شادی و خوشه ویستی ده به نه سه ر، بیتگومان تاوانباران و تاوانکاره کانیش له ناو دۆزه خدا ژبانی پر له نیش و نازار ده به نه سه ر).

ههروه ها خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿كُلًّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ (المطففين: ٧).

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (وازيپنن له تەرازووبازی چونکه بەراستی نامەى تاوانباران لە (سجین) دایە).

لە رىوايەتيكى دىكه و لە هەديسيكى البراء دا هاتووه: (كاتيك كافر نزيكى مردن دەيپتەوه و لە دۇنيا دادەبريپت فريشته كانى سزا و توورە لە ئاسمانەوه بۆى دادەبەزن، بەرگيكي لە ئاگرييان پيپە، پۆشاكىكي رەشيان لەبەرە، جا دەورى لى دەدەن و رۆحەكەى دىننە دەرهوہ هەروەك شيشيكي قۆلاپدارو بكرپت بەناو خورپەكى تەپرى ئالۆزدا هەموو خورپەكە بە يەكجار لەگەڵ خۆيادا دەهيپتە دەرهوہ بە هەمان شيوە ئەو گيان دەرجوونەش هەموو ئەو دەمار و دەزوولانەى ناو لەشى پارچە پارچە دەبپت، جا كە رۆحەكەى هاتە دەرهوہ هەموو فريشته كانى نيتوان ئاسمانەكان و زەوى نەفرەتى لى دەكەن.

هەديسەكە باس دەكات تا دەگاتە: (ئينجا مردووەكە گوپى لە دەنگى نەعلى ئەو كەسانەيە كە ئەوى بەجى دەهپلن، جا پيى دەلپن: خوات كيپە؟ وە نايپنت چيپە؟ وە پيغەمبەرت كيپە؟

دەلپت: نازانم، جا پيى دەلپن: هەر نەشتزانپووە)، ئەم هەديسە حماد كورپى سلمە لە يونس كورپى خەباب، ئەويش لە المنهال كورپى عمرو، ئەويش لە زاذان، ئەويش لە البراء رىوايەتى كردووه.

لە هەديسيكى عيسى كورپى المسيب، لە عمرى كورپى سابت، ئەويش لە البراء رىوايەتى كردووه دەلپت: لەگەڵ پيغەمبەر (ﷺ) دەرجووين لەگەڵ جەنازەى پياويكى ئەنسار، هەديسەكە باس دەكات تاكو دەلپت: (كاتيك كافر يك خەريكە دەمريت و لە دۇنيا دادەبريپت فريشته كان لە ئاسمانەوه بۆى دادەبەزن و كفنپكى لە ئاگريان پيپە) جا هەديسەكە باس دەكات تا دەگاتە: (جا رۆحەكەى دەگەرپتەوه بۆ ئاوگۆرەكەى، ئينجا فريشتهى مونكىر و نەكىر دىنە لای و بە دەنگە گرەكانيان زەوى پر دەكەن، دەنگيان وەكو هەورە گرمەيە و بيلبيلەى چاويان وەك بروسكەيە،

٩٩ ح ..... لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

جا دايدة نیشینن و پئی ده لئین: نهی فلان خوات کییه؟ ده لئیت: نازانم، نینجا له لایه کی گۆره که بانگه وازیك بانگ ده کات، نه شترانیووه، به چه کوشیکی ناسن لئی ددهن نه گهر نه وهی له نیتوان رۆژه لات و رۆژناوا لئی کۆبینه وه هیچی بۆ ناوتریت، نینجا گۆره کهی له سهر ته سک ده بیته وه تاوه کو په راسوه کانی له دواوه تیک ده شکیندریت).

ئیمام نه محمد له مه سنه ده کهی ریوايه تی کردوه له نه بی نه زیر هاشم کوری نه لقاسم وتی عیسی کوری المسیب بزمانی گیراوه ته وه نه م هدیسه پیشتی باس کراوه.

له هه دیسیکی محمد کوری مسلمه گیرایته وه له خصیف، نه ویش له مجاهد، نه ویش له البراء وتی: ئیمه له گه ل جەنازه ی پیاویکی نه نساردا بووین و پیغه مبه ریش (علیه السلام) له گه لماندا بوو، هه دیسه که باس ده کات تا کو ده لئیت: پیغه مبه ر (علیه السلام) ده فهرموویت: (جا کاتیک کافر تیک له گۆره کهی داده نریت فریشته ی مونکیر و نه کیر دینه لای و دايدة نیشینن و پئی ده لئین: خوات کییه؟ ده لئیت: نازانم پئی ده لئین: نه ترانیوه). نه م هدیسه باس کراوه.

به گشتی نه وهی هه دیسی البراء کوری عزابی ریوايه تی کردوه تییدا وتویه تی: کاتیک کافر تیک ده مریت وه هه ندیک له وان ده لئین: کاتیک تاوانبار تیک ده مریت، هه ندیک دیکه ده لئین: کاتیک دوورویک و به دگومان تیک ده مریت، نه م وتهیه له لای هه ندیک له وانیه ی ریوايه تی ده که ن گومانیان له وه دا ههیه.

به لām نه وهی باسی کافر و تاوانباری کردوه نهوا گومانی تیدانیسه، و ریوايه تی گومانی تیا نییه، له گه ل زۆرینه یانه، له پیشتی له ریوايه تی گومانی تیدایه، له گه ل تاکه کانه، له سهر نه ویش له نیتوان هه ردوو ریوايه ته که دژایه تیه که نه، چونکه کهسی دووروش پرسیاری لی ده کریت ههروه ک کافر و ئیماندار پرسیاری لی ده کریت له نار گۆردا، جا خودای گه وره نه وانیه ی باوه پریان هیناوه پایه دار ده کات به ئیمان و

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

بیاورده، خوی گه ورهش ستمکارانش گومرا ده کات، نهوانه کافره کان و دوورپروه کانن.

نهبو سه عیدی خودری له هه دیسه کهیدا کزیکرد و تهوه کهوا نهبو عامر نه لعقدی ریوایه تی کردووه، وتی عبادە کوری راشد بۆمانی گتپاوه تهوه نهویش له دوا د کوری نهبی هند، نهویش له نهبی نهزیره، نهویش له نهبی سه عید وتی: له گه ل پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) ناماده ی جهنازه یه ک بروین، هه دیسه که باس ده کات، ده فهرموویتی: (وان کان کافراً أو منافقاً یقول له: ماتقول فی هذا الرجل؟ فیقول لا أدري)، واته: (جا نه گهر کافر یا خود دوورپروویت پی ده لئین چی ده لئیی له باره ی نهو بیاوه؟ ده لئیت: نازانم).

نه مهش روون و راشکاوانه یه کهوا پرسیار کردن بۆ کافر و دوورپروه کانه. نهبی عومهر (ﷺ) له وته کهیدا ده لئیت: به لام کافری بیباور له و که سانه نین پرسیاری لی بکریت له باره ی خوا و ناین و پیغه مبه ر ده که ی.

له راستیدا خوی گه وره له قورئانه کهیدا رایگه یاندووه کهوا له روژی دوا ییدا پرسیار له کافر ده کریت خوی گه وره ده فهرموویتی: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ۶۵).

واته: (روژیک دیت خوا بانگییان ده کات و پییان ده فهرموویتی: نهوه وه لامی پیغه مبه رتان چۆن دایه وه؟)

ههروه ها ده فهرموویتی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (النجمر: ۹۲-۹۳).

واته: (سرتند به پهروه ردگارت پرسیار له هه موویان ده کهین به گشتی، له وکار و کرده وانه ی که ده یانکرد).

ههروه ها ده فهرموویتی: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الاعراف: ۶).

۹۲ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (تنيجا سوئند بيټ به خوا بنگومان ټيمه پرسیار ده کهن له وانهی که پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کراوه، سوئند بيټ به خوا له پیغه مبه رانیان ده پرسینه وه).
ته گهر له دوا رۆژ پرسیاریان لی بکړیت نهی چۆن له ناو گوږه کانیان پرسیاریان لی ناکړیت؟ جا نه وهی نه بو عومهر عليه السلام باسی کردوه وانییه.

***

پرسیارکردنی مونکیر و نه کیر نایا نه و تنها تاییه ته به و نوممه ته؟ یا خود بۆ نه م و نوممه تی دیکه شه؟

نهمه باب ته ټیکي خه لکی قسه ی له باره یه وه ده کهن، ابو عبید الترمذي ده لیت: به لکو پرسیارکردنی مردوو تاییه ته به و نوممه ته، چونکه نوممه ته کانی پیش ټیمه پیغه مبه ره کانیان به پیام بۆیان هاتوو، جا ته گهر پشتیان له پیغه مبه ره کیهان کربا و سه ریچیان بکړدایه نه و پیغه مبه ره کیهان وازیان لی دهینان و لییان دوورده که وتنوه به په له سزایان بۆ دهات، جا کاتیک خوی گه وړه ده فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷).

واته: (نهی موحه مه د عليه السلام) ټیمه تۆمان ره وانه کردوه تنها بۆ نه وه نه بیټ که بیټه ره حمه ت و به ره که ت بۆ هه موو جیهانه کان).

خوی گه وړه سزای له سه ر هه لگرتن و شمیری پیدان تاوه کو بیننه ناو دینی نیسلام، هه رکه س هاته ناو ریز و شکۆداری شمیر و پاشان تیمان له دلیدا جیگیر ده کات و سه بر و نارامی ده ده نی.

وه هه رکه سیش له شوینی خۆی مایه وه نه و فرمانی به دووړوی کردوه، نه و دلخۆش ده بن به کوفره کانیان و نه فره تیش له تیمان و باوه پ ده کهن، و په رده و

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

روپوښتک له نيوان نهوان و موسلمانان داده نريت، جا کاتیک مردن خواي گه وره
فيتنهو ناشووبه کاني گزيبان له چاره دهنوسيت بږ شهوي به پرسيار کردن
نهيتيه کانيان بږ دهرهيتن:

﴿لَيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ (الأنفال: ۳۷).

واته: (بږ شهوي خوا که ساني دهررون پيس و ناپاک له که ساني دهررون خاوين جيا
بکاته وه).

جا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ۲۷).

له مه دا هه نديک جياوازن، له وانه عبدالحق الاشبيلي والقرطبي ده ليتن: پرسيار
کردن بږ نهو نوممه ته و نوممه ته کاني دیکه شه.

هه نديکيش وا داده نيتن که ليپرسينه وه ته نها بږ نهو نوممه ته يه له وانه ي شه بو
عومر عبدالبږ ده ليت: له هه ديسيکی زهیدی کورې سابت ده گيږيته وه که وا
پيغه مبر(عليه السلام) فهرموويه تي: (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا).

واته: (بيگومان نهو نوممه ته له گوره کهيدا تاقي ده کريته وه). وه ده ليت له وانه يه
نهو نوممه ته تايبه ت بيت بهو ليپرسينه وه يه.

له راستيدا ناپره زايي دهرده برييت له تايبه تي کردني بهو نوممه ته بهو
فهرمووده يه ي پيغه مبر(عليه السلام): (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا). وه بهو
فهرمووده يه ي: (أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْكُمْ تَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِكُمْ). نه مه ش ناشکرايه له
تايبه تمه ندي بهو نوممه ته، وتيان: وتي دوو فريشته که به لگيه له سر (مَا كُنْتُ
تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بَعَثْتُمْ فِيكُمْ؟ يَقُولُ الْمُؤْمِنُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) جا
نهو تايبه ته به پيغه مبر(عليه السلام)، وه فهرمووده که ي له هه ديسيکی دیکه دا
هاتوه:

قُرْح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

(إنکم بی تمتحنون، وعنی تسألون) واتە: (ئێوە بە من تاقی دەکړینهوه وه لهبارە ی منیش پرسیارتان لێ ده کړیت) (۱۷۸).

هه‌ندیکه دیکه ده‌لێن: به‌لگه‌ نییه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی پرسیار کردن تاییه‌ت بیت به‌و
نومه‌ته‌ جگه‌ له‌ نومه‌تکانی دیکه‌، جا فهرموده‌ی: (إن هذه الأمة) یان مه‌به‌ستی
لێسی هه‌موو گه‌لانی خه‌لکه‌ به‌گشتی هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ و میهره‌بان
ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ﴾
(الانعام: ۳۸).

واته: (هیچ زینده‌وه‌رێک و گیانه‌به‌رێک نییه به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌روات و هیچ بالنده‌یه‌ک
به‌ باله‌کانی به‌فریت و نه‌وانیش نومه‌ت و گه‌لێک نه‌بن له‌ ئێوه‌).

هه‌موو ره‌گه‌زێک له‌ ره‌گه‌زه‌کانی گیانه‌به‌ران پێی ده‌وتریت: گه‌ل یاخود نومه‌ت.
هه‌روه‌ها هه‌واڵ پێدانی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌بارە ی وتە ی فریشته‌که‌: (ما هذا
الرجل الذي بعث فيكم؟) واته: (نه‌و پیاوه‌ چی بوو که‌وا له‌ناو ئێوه‌دا ره‌وانه‌
کرا به‌و؟). نه‌مه‌ش هه‌واڵ به‌ نومه‌ته‌که‌ی به‌وه‌ی له‌ گۆره‌که‌یدا تاقی ده‌کړیته‌وه‌،
نه‌وه‌ی ده‌روه‌ ناشکراشه‌، خوای گه‌وره‌ زاناته‌ره‌، که‌وا هه‌موو پێغه‌مبه‌رێک وابوون
له‌ گه‌ل نومه‌ته‌که‌ی، نه‌وان له‌پاش پرسیار کردنیان له‌ گۆره‌که‌یانداندا سزا ده‌درێن.

***

نایا منداڵن له گۆره کانیاندا تاقی دهکرینهوه؟

خهڵکی له مه‌دا له‌سه‌ر دوو وته جیاوازن

بیانوی نه‌وانه‌ی ده‌لێن: نه‌وان پرسیاریان لێ ده‌کریت، که‌وا نوێژ له‌سه‌ریان
برپار ده‌دریت وه‌ پارانه‌وه‌ بۆیان وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌سزا و فیتنه‌ی گۆر
ده‌یانپارێژیت^(١٧٩)، هه‌وره‌ک مالیک له‌ (موطأ) باس ده‌کات و له‌ نه‌بی
هه‌ره‌یه‌ ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌: که‌وا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نوێژی له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی مندالێک
کرد گوێی له‌ دوعاکه‌ی بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ قَهْ عَذَابَ الْقَبْرِ). واته‌: (خودایه‌ له‌
سزای قه‌بر بپارێزه‌).

بیانوو ده‌هێننه‌وه‌ به‌وه‌ی عه‌لی کورێ مه‌عبه‌د ریوایه‌تی کردووه‌، له‌
عائیشه‌ ﷺ که‌وا جه‌نازه‌ی مندالێکی به‌لایدا تێپه‌ری، ده‌ستی به‌ گریان کرد،
پێیان وت: نه‌ی دایکی ئیمانداران چی ده‌تگێڕێت؟ عائیشه‌ فه‌رموو: بۆ نه‌و
منداله‌ ده‌گیریم بۆی به‌زه‌یی و شه‌فه‌قه‌ت بێت له‌سه‌ری له‌ گۆره‌ وشارکردنی.

وه‌ به‌لگه‌ ده‌هێننه‌وه‌ به‌وه‌ی ه‌ناد کورێ الس‌ری ریوایه‌تی کردووه‌ و ده‌لێت نه‌بو
معاویه‌ بۆمانێ گێڕایه‌وه‌، له‌ یه‌حیی کورێ سه‌ید کورێ موسه‌یب، نه‌ویش له‌ نه‌بو
هه‌ره‌یه‌ ﷺ وتی: له‌سه‌ر مندالێک که‌ تازه‌ له‌دایک بوو نوێژی ده‌کرد که‌ هه‌رگیز
تاوانی نه‌کردووه‌ ده‌یفه‌رموو: خودایه‌ رزگاری که‌ له‌ سزای گۆر^(١٨٠).

ده‌لێن: خوای پاک و بێگه‌رد عه‌قل و مه‌عریفه‌یان بۆ ته‌واو ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی
جێگای خۆیان بزانه‌، وه‌ وه‌لامه‌ که‌ش وه‌رگرن کاتێک پرسیاریان له‌ باره‌یه‌وه‌ لێ
ده‌کریت.

(١٧٩) الموطأ: ١/٢٢٨

(١٨٠) تاریخ بغداد: ١١/٣٧٤

١٩٨ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

دهلّين: لهراستيدا بهلنگه لهسەر نهو هه ديسانه زۆره كهوا نهوان له روژي دوايسدا تاقي دهكرينهوه، وه نه شعهرى له بارهى نههلى سوننه و هه ديسدا قسه دهكات، نهگهر له دوا روژدا تاقي بكرينهوه نهوا هيچ شتيك قه دهغهيان ناكات له گۆره كانياندا تاقي بكرينهوه.

هه نديكي ديكه دهلّين: يرسيار كردن بهلكو بو نهو كهسهيه هوش و فامى ههبيت به پيغه مبهه و نيردراو، يرسياريش دهكرت لهو كهسهى نايابا باوهري به پيغه مبهه و گوپرايه لى و ملكه چى بوى ههيه ياخود نا؟

جا دهلّين: بو نهوه: چى دهلّينى له بارهى نهو پياوهى له ناوتاندا بوو؟ جا مندالتيك نهه شتانه ليتك جيا ناكاتهوه، چۆن پيني دهلّين: چى دهلّينى له بارهى نهو پياوهى له ناوتاندا بوو؟ نهگهر چى عهقل و تيگهيشتنه كهشى له ناو گۆردا بو بگيردريتهوه، بۆيه يرسياريكي لى ناكريت لهكاتيكداناست و زانيارى له بارهيهوه نهبيت، نهو يرسيارهش هيچ سوودى نيهه، و نه مهش به پيچهوانهى تاقيكرندهوه كانيان له روژي دوايسدا، چونكه خوداي گهوره پيغه مبهه ريكيان بو رهوانه دهكات و فهريمانيان پي دهكات گوپرايه لى بن و عهقل و ژيري شيان له گه لدا بيت، جا ههركه سيك گوپرايه لى كرد رزگارى دهبيت، و ههركه سيكيش سهريپچى فهريمانه كانى كرد دهخريته ناو ناگر.

بهلام هه ديسه كهى نهبر هورپه ربه عليه السلام مه بهستي نيه به سزادانى گۆر، كه تنييدا مندالتيك سزا بدرت لهسەر نهوهى ملكه چ نه بووه و تاوانيكي نه نجام داوه، چونكه خواى گهوره هيچ كه سيك سزا نادات به بى كردنى تاوان، بهلكو سزاي گۆر مه بهسته كهى: نهو نيش و نازارهى كه مردوو به هوى كهسى تر تووشى دهبيت، نهك سزادانى لهسەر كاريك كه نهيكردوه، وهك نهو فهريمووديهى پيغه مبهه عليه السلام: (إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ). واته: (بيگومان مردو لهسەر نهو گريان و لاواندنهوهى كهس و كاره كهى بوى دهكه ن سزا ددريت).

قۇرئان ۋە ھادىس ۋە ئىلمىي ئەسەرلەر ئۈچۈن بىزگە بەردىھامە ياكۇب پىچىر پىچىرە

ۋاتە لەناوگۆردا توۋشى ناخۆشى ۋە ئەزىيەت ۋە ئازار دەيىت، نەك بەۋەي بە تاۋانى
كەسىكى زىندوۋ سزا بدىت: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الانعام: ۱۶۴) ^(۱۸۱).
ۋاتە: (ھېچ كەسىك بارى گرانى تاۋانى كەسى تر ھەئناگىت). پىغەمبەر (ﷺ)
دەفەرموۋىت: (السفر قطعة من العذاب) ^(۱۸۲).

ۋاتە: (سەفەر كىرەن پارچەيەكە لە سزا ۋە ئازار). جا ئىش ۋە ئازار گىشتىگىرە لە
سزادان، ۋە گومانى تيا نىيەكەۋا لەناوگۆردا ئىش ۋە ئازار ۋە سىرەت ۋە خەم ۋە
خەفەت ھەيە ۋە لەۋانىيە كارىگەرى لەسەر مەنداللىشدا ھەيىت، جا ئەزىيەتى ۋە ئازارى
پى دەخوات، بۇيە دەيىت نوۋىيى لەسەر بىكرىت ۋە لەۋا بىارىنەۋە كەۋا لە سزاي
گۆرۈزگارى بىكات، خۋاي گەۋرەش لە ھەمۋو كەس زانا ترە.

***

ئەمەش ئاخاۋىتىكە:

ئايى سزاي گۆرۈھەمىشەيە ۋە بەردىھامە ياكۇب پىچىر پىچىرە؟

ۋە ئەمەكەي دوۋ جۆرە:

جۆرى بەكەم: جۆرى بەردىھامە جگە لەۋەي لە ھەندى ھەدىسەكاندا
ھاتتوۋە لەنىۋان ھەردوۋ نەفخەكەدا سزاكەيان لەسەر سوۋك دەيىت، ئەۋ كاتە كە لە
گۆرۈكەنىيەدا ھەلدەستەنەۋە ۋە دەلىن: ﴿يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا﴾ (يس: ۵۲).
ۋاتە: (ئەي ھاۋار ئەۋە كى ئىمەي زىندوۋ كىرەۋە؟ كى ئىمەي لە شىئىنى راكشانان
لە گۆرۈكەنىيەدا دەرىھىنا؟).

^(۱۸۱) مسند عبدالرزاق: (۶۶۷)، مسلم (۹۳۲).

^(۱۸۲) مسلم: (۱۹۲۷).

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگهش له سهر بهرده و امیه که ی خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ (غافر: ٤٦).

واته: (ناگری دوزه خه، به یانیان و نیواران نشانیان ده دریت، یا خود پیااندا ده چزینریت).

ه وره ها به لگه شه له سهری که و پیشتر له ه دیسیکی سه مره که بوخاری ریوایه تی کردووه له خه ونه که ی پیغه مبه ر (صَلَاتِ) که تییدا هاتووه: (فهو یفعل به ذلك إلى يوم القيامة). واته: (جا هم کاره دووبارده ده بیته وه تاوه کو رژی قیامت).

له ه دیسی نیبنو عه بیاس له چیرۆکی دوو گه لا دارخورماکه: (لعله يخفف عنهما ما لم تيبسا). واته: (له وانهمی سزاکه یان له سهر سووک بییت تاوه کو دوو گه لا که وشک ده بنه وه).

جا سووک بوونی سزاکان په یوه سته به ته ری دوو گه لا دارخورماکه.

له ه دیسیکی الربیع کوری انس گێڕایته وه له نه بی العالیه شه ویش له نه بی هورهیره: (ثم أتى على قوم ترضخ رؤوسهم بالصخرة كلما رضخت عادت لايفتر عنهم من ذلك شيء). واته: (پاشان گه یشتنه لای قه ومیک سهریان به بهرد پان ده کرده وه، هر کاتیک که لله سهریان دوو له ت ده بوو وه کو خزی لی ده هاته وه هیچ کاتیک هم کاره یان له سهر سووک نه ده بوو).

وه له ه دیسی البراء کوری عازب له چیرۆکی کافردا: (ثم يفتح له باب إلى النار فينظر الى مقعده فيها حتى تقوم الساعة) نیمامی نه حمده ریوایه تی کردووه. واته: (پاشان له گۆره کهیدا ده رگایه کی له ناگر بو ده کریتته وه ته ماشای جیگای خزی ده کات له ناو گۆره که داهه تا قیامت هه لده ستی).

له ریوایه تیکی دیکه دا: (ثم يخرق له خرقاً إلى النار فيأتيه من غمها ودخانها إلى يوم القيامة).

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

واته: (پاشان کونیک یاخود ده لاقه یه کی له گۆره کیدا له لای ناگر بۆ ده کریتمه وه جا له ویه له خه م و خه فته و دوکله که ی بۆ دیت تا کر روژی قیامته).

جۆر ک ۴۵۹۹: بۆ ماوه یه که پاشان ده پچریت، نه مهش سزای هه ندیک یاخی بوون و سه ری بچیه که و اتا وانه کانیا ن سووکه و جا به گویره ی تا وانه که ی سزا ده دریت، پاشان له سه ری سووک ده کریت ههروهک بۆ ماوه یه که له ناگر دا سزا ده دریت، پاشان سزا که ی له سه ر لاده چیت.

له راستیدا سزا له سه ری پچر پچر ده بیت به پارانه وه یاخود به خیر و سه ده قه یاخود به تهو به کردن یاخود به پادداشتی هه جکردن، یاخود خویندنی قورشان له لایه ن هه ندیک له خزمانی پتی ده گات، یاخود نه وانه ی له سه ر دنیا شه فاعته بۆ مردو وه کانیا ن ده که ن، جا به هو ی شه فاعته کانیا ن سزا له سه ریا ن لاده چیت. به لām نه و شه فاعته ده بیت به نیزن و مۆله تی خوا ی گه و ره و میهره بان بیت، هه ر خوا یه مۆله ت به و که سه ده دات شه فاعته بکات جا نه و ی به ویت شه فاعته که ده بیت به زه یی خوا ی گه و ره لی خواش ده بیت، خوا ی گه و ره ده فهرمویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقره: ۲۵۵).

واته: (کییه نه و ی ده توانیت تکا بکا له لای نه و به یی مۆله تی خۆی).

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ (الانبیاء: ۲۸).

واته: (فریشه کانیش تکا کار نابن ته نها بۆ که سانه نه بیت خوا پتی رازییه).

﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ (یونس: ۳).

واته: (هیچ کهس نییه شه فاعته خواز و تکا کاریت، مه گه ر دوا ی مۆله تی نه و زاته).

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ (سبا: ۲۳).

واته: (هیچ تکیه کیش سوودی نییه لای خوا مه گه ر بۆ که سییک خوا مۆله تی بدات).

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِ

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعاً لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر: ٤٤).

واته: (تینجا پییان بلی: تکاکار و تکا ودرگرتن و تکاکردن، هر هموو به دهست خواجه، هرچی له ناسمانه کان و زهویدایه هر نهو خاوه نیانه).

ثین نه بی نه لدونیا باس ده کات و ده لیت: محمده کوری موسی الصانع بومی گپرایه وه، نهویش له عه بدوللای کوری نافع و تی: پیاو تک له خه لکی مه دینه مرد، له خه ودا بینی نهو پیاو تکه وه نه وهی له نه هلی ناگر بچیت، زور پیی دلگیر بوو، پاشان دوا کاتژمیرتک یاخود چند چرکه یهک بینی ههروهک له پیاو تکی نه هلی به هشت بچیت وابوو، جا پیی وت: نهی نه موت: تو له نه هلی ناگری؟ و تی: له راستیدا وابووم به لام له کاتی به خاک سپاردنم پیاو تکی چاکه خواز و به ته قوا له گه لماندا بوو، جا شه فاعه تی بو چل کس له دراوسینکانی کرد من یه کینک بسووم له وانه.

عه مرو کوری جهیر ده لیت: نه گهر بهنده یهک دوعای بو برا مردوو که ی بکات فریشته یهک ده چیت له گورده که ی ده لیت: نهی خاوه نی نهو گورده غه ریبسه، نه مه دیاری و به خششی برایه که بو تو^(١٨٣).

به شار کوری غالب ده لیت: له خه ودا رابعه بینی، زور دوعا و پارانه وهم بو ده کرد، پیی وتم: نهی به شاری کوری غالب، دیاری و خه لاته کانت چین چین و قات قات له نور و رووناک ی بو لای نیمه دیت، وتم: نهو چون ده بیت؟ و تی: ناوا دوعا و پارانه وهی زیندوو که نه بو مردوو که نه گهر بزیان پارانه وه دوعا راگیراو ده بیت، جا پیی ده لیت: نهو دیاری و خه لات ی فلانه کس بو تو^(١٨٤).

ابن ابی الدنيا ده لیت: نهو عوبه یدی کوری بو حهیر بو منی گپرایه وه و تی: یه کینک له سه حابه کان بو منی گپرایه وه و تی: له دوا ی مردنی برایه کم له خه ودا

(١٨٣) شرح الصدر: ٣٩٦

(١٨٤) شرح الصدر: ١٩٧

الإجابة: ..... للإبني قيمّ الجزية

یبینی، پیم وت: تیا تکا و پارانهوی زیندوهه کان پیتان ده گات؟ وتی سویند به خوا وه کو نور و رووناکی ده شه کتته وه باشان له بهری ده کات^(۱۸۵).

رۇحەكان ئە نيوان مردن تاكورۇشى قىيامەت ئەكوى جىگىر دەين؟

۱. ئاڭا لە ئاسماندان ياخود لە زەویدا؟
 ٢. ئاڭا لە بەهەشتیان ياخود نا؟
 ٣. ئاڭاما لئاوايی لە لاشەکان جگە لە لاشەکانی گەوا نئی دا بوو دەکات؟
 ٤. ئاڭا نېعمەت و خوشی و ئەزەب و ئازار دەبینێت لە ئاویدا؟
- ئەمە مەسەلەیەکى گەورەیه و خەڵکی قسەى تێدا دەکات، و تێیدا ناکۆک و
 جیاوازن، هەندیک دهلین: رۆحى ئیمانداران لە بەهەشتدا لەلای ذاتى خوا
 شەهیدەکان بن یاخود جگە لە شەهیدەکان ئەگەر هاتوو لەلای بەهەشت بەند کرابن
 بەهۆى تاوانىكى گەوره یاخود قەرزارى، بەهۆى لیخۆشبوون لەوان بەخواى خوێان
 دەگەن و بۆیان بەزهیى دەبیّت، ئەمەش مەزھەبى ئەبو حورەیرەو عەبدوللاى کوړى
 عومەرە (رضی اللہ عنہما).

نیمامی نہ حمد و لہ ریوایہ تی کو پرہ کی عہ بدوللا دلالت: رُوحی کافرہ کان لہ ناگردان و رُوحی نماندارانش لہ بہ ہشتدان۔

ئەبۇ عەبدوللاي كورې مندە دەلىت: ھەندىك لە سەحابە و تابعين دەلىن: رۆحى نىمانداران لەلاي زاتى خودايە (عزو جل) لەسەر ئەمەش زياتريان نەوتووه، وتى: لە كۆمەلەك لە سەحابە و تابعين (شونكەوتووان) و رىوايەتيان كەوا رۆحى

(^{۱۸۴}) سرجاوہی پیشور: ۳۹۶

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

نیمانداران له جهوزی کهوسه ره، و رۆحی کافره کانیش له به رهووته، بیریکه له جه زره مهوت.

سه فوانی کوری عه مرو ده لیت: پرسیارم کرد له عامر کوری عه بدوللا ابا الیمان: نایا رۆحی نیمانداران کۆ ده بنه وه؟ وتی به لکو زهویه کهوا ده لیت: خوای ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵)

واته: (سویند به خوا به راستی ئیمه له کتیبی زه بهووردا دواى ته ورات بریارمانداوه که بیگومان بهنده شیاو و چاکه کانم ده بنه خاوه نی زهوی) وتی: نهو زهویهیه کهوا رۆحی نیمانداران تییدا کۆده بنه وه تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وه.

ده لیت: نهو زهویهیه که خوای گه وه نیمانداره کان له دونیادا ده کاته خاوه نی، وه که عب ده لیت: رۆحی نیمانداران له (علیین) له هه ره به زه کانه له ئاسمانی جهوتم، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) له زهوی جهوتم له ژیر ولاتی شهیتانه کان.

هه ندیکى دیکه ده لیت: رۆحی نیمانداران له بیرى زه مزه مه، و رۆحی کافره کانیش له بیرى به رهووته.

سه لمانی فارسی ده لیت: رۆحی نیمانداران له به زه خدا له سه ر زهوی ده ورات بو هه رشوینیک بیهویت، و رۆحی کافره کانیش له (سجین) له، له وتهیه کی دیکه ییدا: رۆحی نیماندار به سه ر زه ویدا ده ورات بو هه رشوینیک بیهویت.

هه ندیکى دیکه ده لیت: رۆحی نیمانداران له لای ده سه راستی ئاده مه، و رۆحی کافره کانیش له لای ده سه چه بیه تی. هه ندیکى دیکه، له وانه ابن حزم ده لیت: جیگیر ده بیت پیش دروستکردنی لاشه کهی.

ده لیت: له باره ی رۆحه کان ده لیت جیگیر ده بیت نه مه ش خوای گه وه عزوجل وه پیغه مبه ره کهی (علیه السلام) ده فهرموون که سه ریسیحیان ناکهین، نه مه ش به لگه و

۹۱ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

سه مانند نیکی روون و ناشکرایه، خودای عز وجل ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الاعراف: ۱۷۲).

واته: (یادی نهو کاتهش بکه ره وه که پهروه ردگارت پشتا و پشتی نه وهی ناده می کۆ کرده وه له جیهانی په نهان و شار او ده پهمانی لی وهرگرتن، کردنی به شایهت به سه رخویانه وه و پیی فهرموون: نایا من پهروه ردگاری نیوه نیم؟؟ هه موویان وتیان: ناییت تو خوای نیسه نه بیت، به لی شایه تیمان داوه که تو پهروه ردگارمانیت، نه مهش بۆ نه وهی نه وه کو له رۆژی قیامه دا بلیت: به راستی نیسه له وه بینا گابوون!!).

هه ره وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الاعراف: ۱۱).
واته: (سویند به خوا به راستی نیسه باوه گه وره ی نیسه مان دروستکرد و نه خش و نیگاری روالته و روخساری نیوه مان کیشا، پاشان وتان به فریشته کان ناده ی سوژده بهرن بۆ ناده م).

راسته که وخوا ی گه وره رۆحه کانی به دهسته کۆمه ل دروستکردوه.
هه ره ها پیغه مبه ر(عَنْ النَّبِيِّ) ده فهرمویت: (إِنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مَجْنُودَةٍ مِمَّا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّتَلَفَ وَمَاتَنَّا كَرَمْنَهَا اخْتَلَفَ).

واته: (رۆحه کان وه که سهر بازی به کۆمه ل وان نه وه ی یه کتریان ناسی هۆگری ده بیت، و نه وه ی رقیشییان لیبت لی جیا ده بنه وه).

خوای گه وره به لێن و شایه دی لی وهرگرتن به خوایه تی بهر له وه ی فهرمان به فریشته کان بکات سوژده بهرن بۆ ناده م نه وی دروستکرد به شیوه یه کی نه فس و نیگار و روالته و ناقله مند.

پیش نه وهی بجیته لاشه کان، لاشه کانیش لهو رۆژهدا خۆل و ئاوبوون، پاشان چۆنی ویست ئاوا جیگیر کرد، نهویش نهو بهرزه خهیه کهوا رۆحه کان له کاتی مردندا بۆ لای ده گهریتسهوه، به لام هیشتااش کۆمهڵ به کۆمهڵ رۆحه کان ده نیریت و فووی ده کات بهو لاشانهی له مهنی دایک ده بن کهوا ده لیت: له راستیدا رۆحه کان لاشه کان هه لیمان ده گرت بۆ نهو مه بهسته ی یه کتر بناسن و یاخود رقیان له یه کتر بیت، و نهو رۆحه ش زانیار و لیزانه له جیا کردنه وه یان جا خوای گه وره له دونیا تاقیان ده کاته وه ههروهک بیهویت، پاشان ده یانمریتیت، نینجا ده گهریتسهوه بۆ جیهانی بهرزه خ کهوا پیتغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) له شه وره و کهیدا له لا ئاسمانی دونیادا رۆحی شادمان و خوشگوزهرانه کانی له لای دهسته راستی ئاده م بین، و رۆحی خاوه ن تاوانه کانیشی له لای دهسته چه پی بین، وه رۆحی پیتغه مبه ران و شه هیده کانیش له به هه شتدان.

إبن حزم ده لیت: نه مه ش قه وائی هه موو نه هلی ئیسلامه ده لیت: نه مه ش فهرموده ی خوای گه وره و میهره بانه: ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ * وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ * وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ (الواقعه: ٨-١٤).

واته: (دهسته ی راستییان ده رده کهون، جا چووزانی نه وانه له چ خوشیه کدان، ههروه ها دهسته ی چه پ و لار و دیره کانیشن ئای نهو شوومانه له چ سه رگه ردانیه کدان؟! دهسته ی سیته م پیتشه و ته وه کانن، نه وانه ن که پیتشه و ته ون له به دهسته ی ئانی ره زامه ندی خوادا، ئا نه وانه نزیک کراوه ی باره گای پهروه دگاریانن، له باخه کانی به هه شتی پر له ناز و نیعمه تدان، دهسته ی کی زۆریان له وانه ن که زووچوون به دم بانگه وازی خواوه، دهسته ی کی که میش له وانه ن که دواتر به شوین نه وانه د ریازی نیمانیان گرت به ر).

إِذَا ح..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

همروها ده فدر مویّت: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ * فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴿
(الراقعة: ۸۸-۸۹).

واته: (جا نه گهر نهو کهسه ی که لهسه ره مه رگدایه له نزیکان و خوشه ویستانی
تیمه بیت، نهو نیت خوش و کامه رانی و ناسووده یه بهه شتی پر له ناز و
نیعمه ت چاوه رتیه تی).

هیتشا رۆحه‌کان له‌وێ ده‌بن تاوه‌کو ژماره‌ی رۆحه‌کان هه‌مووی ته‌واو ده‌ییت به‌
هه‌وکردنی له‌لاشه‌کاندا، پاشان ده‌گه‌ڕێندریته‌وه به‌رزه‌خ، جا قیامه‌ت
هه‌ڵده‌ستێت، پاشان خوای گه‌وره دووباره رۆحه‌کان ده‌گه‌ڕێتیته‌وه به‌ لاشه‌کانی،
ئه‌مه‌ش ژبانی دووه‌مه، بوونه‌وه‌ره‌کان لی‌رسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کریت، ته‌ییه‌ک له
به‌هه‌شتدا ده‌بن و ته‌ییه‌کی‌ش له‌ دۆزه‌خدا ده‌ییت، به‌ نه‌مری ته‌یدا ده‌مینینه‌وه^(١٨٦).
ئه‌بو عومه‌ر کو‌ری عه‌بدوله‌یه‌ر ده‌لێت: رۆحی شه‌هیده‌کان له‌ به‌هه‌شتدان، و رۆحی
نهما‌ندارنیش له‌سه‌ر گو‌ژه‌بانی گو‌ژه‌کانیان.

ابن المبارک ده‌نیت: ابن جریج بوئی گیراوه‌ته‌وه، ئه‌ویش له مجاهد، ئه‌و له ده‌هشتدا نیه، به‌لکو له به‌روبوومه‌که‌ی ده‌خۆن و بۆنه خۆشه‌که‌ی بۆن ده‌که‌ن.

معاویه کوپی صالح ده لیت: سه عید کوپی سویر گیرایه وه: کهوا پرسیری کرد له
ابن شهاب له باره ی رۆحی نیمانداران، فرموی: پییان راگه یاندوم کهوا رۆحی
شه هیده کان وه ک بالنده یه کی سه وز وایه به عرش هه لئو اسراوه، هاتوو چۆ ده کات
به ناو باخه کانی به ههشت، هه موو رۆژی زاتی خوا که ی دیته لای و سه لامی لی
ده کات (۱۸۷)

ابو عمر کوپری عبدالبرّ دہلیّت: لہ شہر حیّکی حدیسی ابن عمر دا ہاتوہ: نہ گر
 بہ کیک لہ نّوہ مرد ھہ مرو بہ انسان و نّواران جتگاگہی سہ نشان دہ درست،

(^{١٨٦}) الفصل في الملل: ٧٠/٢

(^{١٨٧}) شرح الصدور: ٣٠٤

۹۰ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نه گهر له نه هلی به ههشت بیت نهوا له نه هلی به هشتی پی نیشان ده دریت، وه نه گهر له نه هلی ناگریش بیت پیتی ده لیتن: نه وه جیگا که ی تویه تاوه کو خوی گه وه له رۆژی قیامت زیندووت ده کاته وه، وتی: بیگومان بۆی ده رده که ویت له چوونی بۆ رۆحه کان له ناو گۆر دا، نه مهش راسته له وهی رۆحه کان بۆ لای ده چن، خوی گه وهش زاناته ره، چونکه هه دیسه کان به م شتویه جواتر هاتوه.

ده لیت: مانا که ی له لای منه نه رۆحه که له سه ر ده ورپشتی گۆره که ی ده بیت، نه خوی پتوه ده گریت و نه لیشی جیا ده بیت وه، هه روه ک مالک ﷺ ده لیت: پیمان را که یاندر اه که وا رۆحه کان پشور ده دن هه ر چۆنیان برویت.

وتی: مجاهد ده گیر پتوه و ده لیت: رۆحه کان له سه ر گۆره بان و ده ورپشتی گۆره کانت بۆ ماوه ی ههوت له رۆژی به خاک سپاردنی مردوه که لی جیا نابیت وه وه خوی گه وهش زاناته ره.

تیپیک ده لیت: رۆحه که له پاش مردندا جیگیر ده بیت و ده چیت له شه یه که گونجاو بیت له گه ل ره وشت و سیفه ته که ی که وا له ژبانی دنیای هه بیوه، جیا هه موو رۆحیک ده چیت له شه ی گیانله به ریک که پیکهاته بیت له گه ل نهو رۆحانه، جیا دل و دهروونی درنده ده چیت بۆ له شه ی گیانله به ره درنده کان، رۆحه سه گ ناسا کان ده چیت له شه ی سه گه کان، و رۆحه بی تاوانه کانیش ده چیت له شه ی گیانله به ره ماله کان و بی زیانه کان، و رۆحه سوک و ریسوا و نزمه کانیش ده چیت له شه ی مار و میز و جی و جانه وه ره کان، نه مهش وته ی نهو که سانه ی که نینکاری رۆژی زیندووبوونه وه ده که ن، نه مهش وته یه که له ده ره وه ی وته کانی نه هلی نیسلام.

کښه وټوویه تی: رُوح له بهه شتدایه

جا نه وهی ده لیت: رُوحه کان له بهه شتدایه، بیانو ده هیئت هوه بهو
 فرموده یی خوی گه وره: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ
 نَعِيمٌ ﴿الواقعه: ۸۸-۸۹﴾.

واته: (جا نه گهر نهو که سهی که له سهره مه رگدایه له نزیکان و خو شه ویستانی نیته
 بیت، نه وه نیر خوش و کامه رانی و ناسووده یی بهه شتی پر له ناز و نیعمه ت
 چاوه پیته تی).

نهمه ش خوی پاک و ینگهرد و باسی کردووه له وکاته ی رُوح له لاشه
 دهرده چیت. رُوحه کانیش دابه ش کراوه بز سی بهش:
 (الْمُقَرَّبِينَ) راگه یان دراوه که نهو رُوحه له بهه شتی پر له ناز و نیعمه ته.
 (وأصحاب اليمين) به نیسلام حوکی له سهر دراوه که وا نهو رُوحه سه لامه تی له
 سزادان بز زامن و ده سته بهر کراوه.

(ومكذبة ضالة) راگه یان دراوه که نهو رُوحه له خواره وهی ناگردا و ده گاته
 دوزه خ، ده لیت: نهمه ش یه کسر له دوی جیا بونه وی رُوح له لاشه رووده دات، و
 خوی گه وره له یه که م سوړه تدا باسی حالئ نه وانه ده کات له روژی قیامه تدا و
 باسی بارود وخیان ده کات له پاش مردن و پاش زیندو و بونه وه، بیانو ده هیئن هوه
 بهو فرموده یی: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً
 ﴿الفجر: ۲۷-۳۰﴾. فَاذْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿الفجر: ۲۷-۳۰﴾.

واته: (شایانی باسه به نیمانداری سهر فراز له سهره مه رگدا ده وتریت، نهی خاوهی
 دل و دهر وونی پر له نارامی نهی ناده میزای ژیر و هو شه ند که له تمه نی کژای
 دنیادا په روه رگارت ناسی و به جوانی ده تپه رست، بگه پیره وه بز لای

پهروهر دگارت که تو له و رازیت و نهویش له تو رازیسه، ده بچوره ریزی بنده چاکه نازدار و بهرینه کانهوه، بچوره بههشته خوشه رازاوه که موهه).

یه کیکی دیکه له سه حابه شویکه وتوان: له و باره یهوه ده لیت، له کاتی ده چوونیه تی له دنیا دا، فریشته له وه وه مژده ی پی ددهات، و نه م و ته یهش به دور ناخاته وه که ده لیت: ده وتریت له دواوژدا بوی هیه، وه دوتریت: له کاتی مردن و له کاتی زیندو و بونه وه دا بوی هیه وه نه مەش له مژده پیدانه کانه که وای گه وه ده فەر موویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۳۰). واته: (نهوانه ی به راستی وتیان: پهروهر دگارمان (الله) یه له وه ودوا بهرده وام پابه ندی نهو ری بازه راسته بون، نهوه له سه ره مه رگدا دهسته دهسته فریشته داده به زن بۆ لایان، بیان ده لیتن: هیچ ترس و بیمیکتان نه بیت له داهاتوو، هیچ غم و په ژاره یه کتان نه بیت بۆ رابردوو، مژده تان لی بیت بهو بههشته ی که کاتی خوی به لیتستان پی دده را).

نهو دابه زینهش ده بیت له کاتی مردن بیت، و ده بیت له ناو گوژدا بیت، ده بیت له کاتی زیندو و بونه وه بیت، یه که م موژده ی روژی کوتایه له کاتی مردندا. وه له حه دیسیکی البراء کوری عازب باسکراوه که و فریشته که ده لیت: به روحه که ده وتریت له کاتی گیانکی شاندا، مژده ت لیت بیت له تو روح و ره یحان، نه مەش له ره یحانی بههشته.

له (الموطأ) به لگه ده هیتنه وه به وه ی مالیک ریوایه تی کردووه، نیبن شه هاب ده گپریته وه نهویش له عه بدولر ه حمان کوری که عب کوری مالیک، که باوکی که عبی کوری مالیک ده گپریته وه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) فەر موویه تی: (انما نسمة المؤمن طائر يتعلق في الشجر الجنة حتى يرجعه الله إلى جسده يوم يبعثه) (۱۸۸).

واته: (له راستیدا رۆحی ئیماندار بالندهیه که له به‌روبوومی دره‌ختی به‌هه‌شت ده‌خوات تاوه‌کو خوای گه‌وره‌روژی زیندوو‌بوونه‌وه‌ی رۆحه‌که‌ی ده‌گه‌پ‌نیت‌ه‌وه‌ بۆ لاشه‌که‌ی).

ئەبو عومەر لە رىوايەتى مالىكدا دەگىرپتەوه و دەئيت: ئەو ناگادارکردنەوه و
 لىكدانەوه يەكە كەوا زەهرى گۆيى لى بوو لەو ھەدىسە لە عەبدولرەھمان كۆپى
 كەعب كۆپى مالىك، ھەروەھا يونس رىوايەتى كردووه لە زەهرى دەئيت: گويم لە
 عەبدولرەھمان كۆپى كەعب كۆپى مالىك بوو لە باوكى دەگىرپتەوه، ھەروەھا
 ئەوزاعيش رىوايەتى كردووه لە زەهرى كە دەئيت عەبدولرەھمان كۆپى كەعب بۆ
 منى گىراوتەوه.

محمدد کورپی یه حیا (الذھلی) نهم حه دیسه ی بهر زکردۆته وه به وه ی که وا شه هیب کورپی نه بی حه مزه، محمدد کورپی برای زه هری وه صالح کورپی کیسان له زه هری ریوایه تیان کردووه، نهویش له عه بدولره همان کورپی عه بدوللا کورپی که عه کورپی مالیک، نهویش له که عه بی بایره ی، لیره دا پچراوه.

ٺهڻو عومر دهليٽ: ماليڪ و يونس ڪوڙي يهزید وه نهوزاعی و حارس ڪوڙي
 فوزهیل رینڪهوتون ریوایت کردنی ٿو حمه دیسه کهوا له زدهریسه وه گیاره وه ته وه
 نهویش له عهبدولره همان ڪوڙي کهعب ڪوڙي ماليڪ، نهویش له باوکیسه وه وه
 ترمزی و جگه له نهویش به راستیان داناه (۱۸۹).

ٲه‌بو عومهر ده‌لٲت: به‌لام فهرموده‌ی (نسمه المؤمن)، (نسمه) به‌مانای رُوح
 دٲت که‌وا هه‌مان حه‌دیس‌ی ٲٲغه‌مبه‌ر (عليه‌السلام) به‌لگه‌یه له‌سه‌ری، تاوه‌کو روژی
 زیندوو‌بوونه‌وی خ‌وای گه‌وره رو‌حه‌کی ده‌گه‌ر ٲٲٲٲه‌وه بو لاشه‌که‌ی، وه ده‌لٲت:
 (نسمه) رُوح و ده‌روون و لاشه‌یه، بن‌چینه‌ی ٲهو وته‌یه‌ش (النسمه) هر خ‌وی
 ناده‌میزاده‌که‌یه، وه ده‌لٲت له‌وانه‌به به‌رُوح بلٲن (نسمه).

(^{١٨٩}) سنن الترمذی: (١٦٤١).

۹۶ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

-خوای گه ورهش زاناتره - چونکه ژيانی ناده میزدا به رۆحه که وهیه، نه گهر لی بی جیا
بوو وه نامی نیی یا خود ده بیته نه بوون، به لگهش له سه ر نسیمی ناده میزدا نه و
فه رموده ی پیغه مبه ر (علیه السلام): (من أعتق نسمة مؤمنة)^(۹۶).

وه شاعیر ده لییت:

بأعظم منه تقى في الحساب *** إذا النسمات تَقْضَى الْعُبَارَا
واته: نه و کاتهی له رۆژی قیامتدا خه لکی له گۆره کانیاندا زیندوو بوونه وه وه
خه لیل کسری نه همه د ده لییت: دل و ده روونی ناده میزاد و نه سیمی رۆحیشه،
نه سیمیش کزه بایه وه فه رموده ی پیغه مبه ر (علیه السلام) (تعلق في شجرة الجنة).

له م حه دیسه دا وشهی (تعلق) به فه تهمی ((لام)) ریوایه ت کراوه نه و ما نا که ی
زیاتره. وه ریوایه تیش کراوه به زه ممی (لام) یه ک ما نا ی هیه نه ویش: خوراک و
له وه ره، ده لییت: رۆحه که له به ر بوومی به ههشت ده خوات و له نیوان دره خته کاند
پشو ده دات وه وشهی (العلوقه و العلاق و العلوق) خوراک و له وه ره و پشودانه،
عه ره ب ده لییت: ما ذاق اليوم علوقاً. واته: نه مری خواردنی تام نه کرد.

وه ره بیع ابی زیاد له وه سفی نه سپدا ده لییت:

وَمَجْنَبَاتٍ مَا يَذُقْنَ عُلُوقَةً *** يَمَصُّعْنَ بِالْمُهَرَّاتِ وَالْأُمَهَارِ

وه أعشى ده لییت:

وَفَلَاةٍ كَأَنَّهَا ظَهَرُ تُرْسٍ *** لَيْسَ فِيهَا إِلَّا الرَجِيعَ عِلَاقُ

ده لییت: زانا کان له ما نا ی نه و حه دیسه دا جیاواز و نا کوکن، جا هه ندیک له وان
ده لیین: رۆحی تیمانداران له به هه شتدایه له لای زاتی خودا نه گهر شه هیده کان بن
یا خود جگه له شه هیده کان، نه گهر له به ر ده رگای به ههشت به ند نه کرابن به
تاوانیکی گه وره یا خود قه رزاری، وه به خودای خویان ده گهن به لیخو شبوون و
به زه بی هاتوه به وان.

(۹۶) کنز العمال (۲۹۴۸۲)

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ده لیت: هندیك بیانو دهیننه بهو هی شو هدیسه تایبته نه کراوه به شهید یا خود جگه له شهید.

هروه ها دیسان بیانو دهیننه بهو ریوایته کراوه له تهبی هورهیره: کما روحي ثماندار و بیتاوانان له (علیین) له ناسمانه همر بهرزه کانه، وه روحي کافره کانیش له (سجین) له ههره خواره وهی زهوی، وه عهبدوللای کوری عومهریش وهك تهمه دهگیریتتهوه، تهبو عومهر ده لیت: تهمه وتهیه له سوننه دا بهر هه لستکاری و دژایه تی ده کړی مادام هیچ بالنه رتک نیه له دروستی گواستنوه کهیدا، تهمهش فهرمووده کهی پیغه مبه ر عليه السلام: (إذا مات أحدكم عرض عليه مقعده بالغداة والعشي وإن كان من أهل الجنة فمن أهل الجنة، وأن كان من أهل النار فمن أهل النار، يقال له: هذا مقعدك حتى يبعثك الله إليه يوم القيامة)^(١١١).

هندیکی دیکه ده لیت: به لکو شو هدیسه ماناکه ی تهنها له شهیده کانه بهبی کهسانی دیکه، چونکه قورنان و سوننهت به لگن له سهر ته مەیان، به لام له قورناندا خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿آل عمران: ١٦٩-١٧٠﴾. واته: (هه رگیز وا مهزان و وادامه نیت نه وانهی له پیتاوی خوا وا شهید بوون و کوژران مردوون نه خیر وانیه به لکو نه وانیه زیندوون، لای پهروه ردگاریان له رزق و رۆزی هه مه جوړ و تایبته به هره وهرن، زۆر دلخۆش و شادمانن بهو به خشش و زیاده فه زلهی که خوا پیتی به خشوون).

به لام له نیشانه و پیاو چاکاندا باسی هدیسی تهبی سه عید خودری (ره زای خوی لی بی) ده کات له ریگای بهقی بن خالد بهر زکراوه تهوه: (الشهداء يغدّون ويروحون ثم يكون مأواهم إلى قناديل معلقة بالعرش، فيقول لهم الربّ تبارك

(١١١) مسلم (٧١٤١).

۹۱ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وتعالى: هل تعلمون كرامة أفضل من كرامة أكرمتوها؟ فيقولون: لا، غير أن وددن أنك أعدت أرواحنا في أجساءنا حتى نقاتل مرة أخرى، نقتل في سبيلك^(۱۹۳).
واته: (شهیدہ کان دین و دھچن پاشان رۆحہ کانیان لہناو ئەو چرایانہ جیگەر دەبیست کہ بہ عمرشی خوادا ھەلواسراوہ، جا خودای گەورہ و میھربان پییان دەلیت: نایا دەزانن ریزیکی باشتەر ھەییە لەو ریزی کەوا من لە نیتوہ ناوہ؟ جا دەلین: نەخیر جگہ لەوہی ناواتە خوازین رۆحہ کانیان بگەریتیتەوہ لاشە کانیان تاوہ کو جارێکی دیکہ شەر بکەین، نینجا لە پیناوی تۆ بکوژین و شەھید بکین).
لە ھنادوہ ریاوایت کراوہ ئەویش لە ئیسماعیل بن المختار ئەویش لە عەتیہ گێراویہ تیئەوہ.

پاشان ھەدیسە کە ی نیین و عەبباس گێرایەوہ (رەزای خوای لێ بێ) وتی: پیئەمبەر^{صلی اللہ علیہ وسلم} فەرموویەتی: (لما أصيب أخوانكم جعل الله أرواحهم في أجواف الطير خضر ترد أنهار الجنة، وتأكل ثمارها، وتأوي إلى قناديل من ذهب مدلاة في ظل العرش، فلما وجدوا طيب مأكلهم ومشربهم ومقيلهم قالو: من يبلغ إخواننا إنا أحياء في الجنة نرزق لنلا ينكلوا عن الحرب ولا يزهدوا في الجهاد؟ قال: فقال عزوجل: أنا أبلغهم عنكم، فأنزل الله تعالى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أحياء عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرزقون﴾ (آل عمران: ۱۹۶).

واته: (کاتیك براکانتان لە رۆژی جەنگی توحید شەھید بوون خوای گەورە رۆحە کانیانی لەناو سکی بالتدەییەکی سەوز دانا و بە رووباری بەھەشتدا گوزەر دەکەن، وە لەبەر بووبوومە کە دەخۆن، و دەپۆن بۆ ناو ئەو چرایانە ی لە زێر دروست کراون و ھەلواسراون لە ژێر سیبەری عەرشدا، جا کاتیك ئەو خواردن و خواردنەوہ و کەل و پەلە خۆشانەیان بینی دەلیت: کیتیہ بە براکانان رادەگەیەنیت نیتە لە

(۱۹۳) شرح الصدر: ۳۰۴

۹۲ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِةِ

بههشتدا زیندوین و رزق و رۆزیمان بۆ فهراهم کراوه بۆ نهوهی واز له شهپرکردن نههینن و پشستی خویان تی نهکهن و کهمتهرخهم نهبن له جیهاد کردندا؟
وتی: (جا خودای عزوجل فهرمووی: من له جیاتی ئیوه پێیان رادهگهیهنم، جا خودای گهوره نهم نایهتهی دابهزانند....). (وَلَا تَحْسِنُ الَّذِينَ قُتِلُوا....) (ال عمران: ۱۶۹)

وه هه‌دیه‌که له مه‌سه‌دی نه‌بو نه‌حمد و نه‌بو داود داهاتوه^(۱۹۳).
پاشان الاعمش باسی هه‌دیه‌کان ده‌کات و له عبدالله بن حرّه ده‌گێڕێته‌وه
نه‌ویش له مسدوق وتی: پرسیار کرا له عه‌بدوللّای کورپی مه‌سه‌ود له‌باره‌ی نهم نایه‌ته‌وه: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۹۶).

وتی: ئێمه پرسیارمان له پیغه‌مبه‌ر کرد و فه‌رمووی: (أرواحهم في جوف الطير خضر تسرح في الجنة في أيها شاءت، ثم تأوي الى تلك القناديل، فأطلع إليهم ربك إطلاعة، فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالو: وأي شئ نشتهي ونحن نسرح في الجنة حيث شئنا؟ ففعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما راوا أنهم لم يتركوا من أن يسألوا قالو: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حت نقتل في سبيلك مرة أخرى، فلما رأي أن ليس لهم حاجة تركوا) نه‌و هه‌دیه‌که له سه‌حیحه‌کی موسلیم داهاتوه^(۱۹۴).

واته: (رۆحه‌کانیان له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدایه‌که له بههشتدا پشوو ده‌دات له هه‌ر کۆیه‌که بیه‌وێت پاشان ده‌چێته‌ ناو نه‌و چرایانه، جا خودای گه‌وره پێیان راده‌گه‌یه‌نێت و ناگادارییان ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموویت: نایا هه‌ز له شتی دیکه ده‌کهن؟ وتیان: هه‌ز له چ شتیکی دیکه بکه‌ین وا ئێمه له بههشتدا پشوو ده‌ده‌ین به‌هه‌ر شتی‌تیک بانه‌وێت؟ نهم وته‌یه‌ی سێ جار دووباره‌کرده‌وه، جا که زانیان

(۱۹۳) مسند أحمد: ۱/ ۲۶۶ ره مسند ابی داود (۲۵۲۰)

(۱۹۴) مسلم: ۱۸۸۷.

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

خوای گه وره وازیسیان لی ناهیتیّت له پرسیارکردنه وتیان: نهی خودایه ده مانه ویت
رۆحه کاغان بگه ریتیته وه لاشه کاغان تاوه کو له پیتناری تۆدا بجهنگین جاریکی دیکه.
جا که بینی پیوستی پیتان نیه وازی لی هینان)

له سه حیچی بوخاریا له نه نهس گیتراویه تیه وه، کهوا دایکی ره بیع کچی البّرا
که ده کاته دایکی حارسه کوری سوراقه هاته لای پیغه مبهری خوا (عليه السلام)، نایا
قسم بۆ ناکه یت له باره ی حارسه ؟ نهو له رۆژی به در کوزرا بوو کهوا تیریکی
نامۆ پیکای، نه گهر له به ههشتدا بیت نهوا سه بر ده گرم و نه گهر له شوینیکی
دیکه بیت نهوا له گریاندا ناکه وم، پیغه مبهر (عليه السلام) فهرمووی: (یا أم حارثة، إنها
جنان وإن ابنك أصاب الفردوس الأعلى)

پاشان له رینگای بقی کوری مه خله د گیترایه وه: که ده لیت به حیا کوری
عه بدولحه مید بۆمانی گیترایه وه، نهویش له ثین عینه نهویش له عه بدوللای کوری
یهزید، گوپی له ثین و عه بباس بوو ده یووت: رۆحی شه هیده کان له ناو سکی
بالتدهی سه وزدایه هاتۆچۆ ده کات و له بهروبوومی به ههشت ده خوات.
پاشان له معمر وه ده گیترایه وه، نهویش له قه تاده وتی: رۆحی شه هیده کان له
شیره ی بالتدهیه کی سپی دایه له بهروبوومی به ههشت ده خوات (١٩٥).

له رینگای نه بی عاصم النبیل ده گیترایه وه، نهویش له شور کوری یهزید، نهویش
له خالیدی کوری معدان، نهویش له عه بدوللای کوری عومهر و ده لیت: رۆحی
شه هیده کان له شیره ی بالتدهیه کی وهک ریشۆله وان یه کتر ده ناسن و له بهروبوومی
به ههشت رزق و رۆزیان ده ردیتی (١٩٦).

شه بر عومهر ده لیت: نهو هه موو نیشانانه به لگهن له سهر شه وهی نهوان
شه هیده کانن بیجگه له کهسی دیکه، له هه ندیکیان: له شیره ی بالتدهیه، و له

(١٩٥) مصنف عبدالرزاق: ٢٦٤/٥

(١٩٦) شرح الصدور: ٣٠٨

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

هه نديکي دیکه یان، له ناو سکی بالتنده دان، و له هه نديکي دیکه شیان وهک بالتنده یه کی سهوزه، ده لیت: نه وهی هاوشیویه له لای من ده بیت وهک ووتی نه وه وایت که ده لیت: وهک بالتنده یه یاخود له شیوهی بالتنده یه بۆ هاوشیویه بوونی بۆ نه و حه دیسه ی باسکرا، له حه دیسی که عب کوری مالیک تیتدا ده لیت: (نسمه المؤمن کطائر). واته: (رؤحی نیماندار وهک بالتنده وایه). نه یووتوه: له نا سکی بالتنده دایه.

وتی: عیسای کوری یونس حه دیسی ابن منصور ریوایت ده کات، له الاعمش ده گپرتیه نه ویش له عه بدوللای کور مره، نهیش له مسروق، نه ویش له عه بدوللای ده لیت: وهک بالتنده یه کی سهوزه.

وتم: نه وهی له سه حیحی موسلمدا هاتوه: (له ناو سکی بالتنده یه کی سهوزدایه) نه بو عومهر ده لی: له سر نه و لیکنانه وه رافه کردنه وهک نه و پیغه مبه ر(صلوات الله علیه) ده فهرموویت: (به لکو رؤحی نیماندار له ناو شه هیده کاندایه کی له دار و دره ختی به ههشت ده خوات).

وتم: هیچ دژکاریهک نیه له نیوان نه و فهرموده یه ی پیغه مبه ر(صلوات الله علیه): (نه گهر هه ر که سیک له نیه مرد به یانیان و نیواران شوینه که ی پی نشان ده ریت، جا نه گهر له نه هلی به ههشت بیت، نه و له نه هلی به ههشت و نه گهر له نه هلی ناگریش بیت نه و له نه هلی ناگری پی نشان ده ریت).

نه و تار و ناخواتنه مردوو له سر جیگا که ی و شه هیدبون وهرده گریت، ههروه کو پیغه مبه ر(صلوات الله علیه) ده فهرموویت: (رؤحی نیماندار بالتنده یه که له بهروبومی دره ختی به ههشت ده خوات). نه مه شه هید و جگه له شه هیدیش له خۆ ده گریت، له گه ل بوونی پیشاندانی شوینه که ی به یانیان و نیواران رۆحه که ی به ناو رووباره کانی به ههشت گوزه ده کات و له بهروبومه که ی ده خوات.

به لام شریته تاییه تیه که و نهو خانووهی بۆته ناماده کراوه لهوانیه رۆژی قیامت بچیتته ناوی، و به لگهش له سهری کهوا جیگای شه هیده کان و خانو و کۆشکه کانیاں که بۆیاں ناماده کراوه هه رگیز نهو چرایانه نین که رۆحه کانیاں له بهرزه خدا بۆیاں ده چن، جا نهوانه شوین مهزلگای خۆیاں له بههشت ده بینن، به لکو لهو چرایانه جیگیر ده بن که به عه رشدا هه لو اسراوه، جا چوونه ناوی تهواو و بی کهم و کورتی رهنگه تهنها رۆژی قیامت بی، وه چوونه ناوی رۆحه کان بۆ بههشت له بهرزه خدا نهوه شتیکی دیکهیه.

نهوهی جیگای سه رنجیشه خاوهن نه گبهتی و که ساسه کان هه موو به یانیاں و ئیواران رۆحه کانیاں له سه ر ناگر پی نشان ده ردیت، جا نه گه ر رۆژی قیامت چوونه نهو شوینه و جیگایه ی کهوا له بهرزه خدا پیان نشان ده درا، نهوا نیعمهت و خۆشگوزهرانی رۆحه کانیاں له بههشتدا شتیکی دیکهیه، نهو رۆحه که له گه ل لاشه کاندای نیعمهت و خۆش ده بینن نه مهش شتیکی دیکهیه.

جا رزق و رۆزی پیدانی رۆح له بههشت له جیهانی بهرزه خدا نهو خواردن و خواردنه وهیه نییه که له گه ل لاشه کهیدا له رۆژی زیندوو یونه ودا دهیدریتتی، له بهر نهوهیه فهرموویهتی: (له بهر بوومی بههشت ده خوات). و به تهواوی خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و رابواردن و کهیف و خۆشی جا نه گه ر رۆحه که له رۆژی قیامت بۆ لاشه که ی گه رایه وه، نهوا ده رده که ویت نهو گو تار و ناخواتنه هاو دژ و به ره له ستکار نییه له سوننه دا، به لکو یارمهتی سوننهت ده دات و له گه لی ریک ده که ویت.

تا یا نابینیت نهو حو که می تاییه ته به شه هیده کان په یهسته به وه سفی شه هید بوون؟

ههروهک نهو حه دیسه ی مقدام کورپی معد ی کرب له پیغه مبه ر (عليه السلام) ده گێریتته وه: (لشهاد عند الله ست خصال: يغفر له في أول دمه، ويرى مقعده من

۹۰ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

الْجَنَّةُ وَيَحْلَى حِلَّةَ الْإِيمَانِ، وَيَزُوجُ مِنَ الْخَوَارِ الْعَيْنِ، وَيَجَارُ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةُ مِنْهُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيَتَزَوَّجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ، وَيُشْفَعُ فِي سَبْعِينَ إِنْسَانًا مِنْ أَقَارِبِهِ^(۱۹۷).
واته: (شهید له لای خوا شش شتی هدی: له یه کم دلوپ له خوینی که ده پرژیت خوی گوره له هموو گوناوه کانی خوش ده بیت، جیگهی خوی له به هشت ده بیت و به خشی باوړ ده پزیتندریته وه، خوړی زور جوانی لی ماره ده کریت، پاریزراو و زرگاری ده بیت له سزای گوړ و دنیا ده بیت له راجله کینی نار گوړدا، تاجی زیرینی له سر ده کریت و هر گوه ریکی باشته له دنیا و نهوی تیدایه، وه هفتا و دوو له خوړی به هشتی لی ماره ده کریت، تکا بز هفتا له کس له دوست و نزیکانی ده کات).

جا نه گهر نهو ه دیسه تاییه ت بیت به شهید فموییه تی (بو شهید) نه یووتوه: بو نیماندار، هروها لهو ه دیسه که قهیس الجذامی گپراویه تیه وه (يعطي الشهيد ست خصال)^(۱۹۸) هروها هموو نهو ه دیس و دهقانه ی تیدا پیه وست کراوه به پادداشتی شهید.

به لام نهوی پیه وست کراوه به پادداشتی نیماندار، نهو هموو نیمانداریک پله ی شهیدی هدی نه گهر شهیدیش نه بیت.

به لام نهو: دهق و نیشانانهای باس له رزق و ریزی شهیده کان ده کات، و بوونی روجه کانیان له به هشت جا هموو نه مانه حق و روان و نه مش به لگه نیه له سر نه چوونه ژووره وی روهی نیمانداران بو به هشت، نه خاصه راستگوین باشتن له شهیده کان به بی تا کوکی و جیاوازی له نیو خه لکدا، جا ده لین: بو

(۱۹۷) سنن الترمذی: (۱۶۶۳).

(۱۹۸) مسند أحمد: (۲۰۰/۴).

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

نموانه نهو هی کهوا ده لّین له باره ی رّوحی راستگو یان نایا نهو رّوحه له بهه شته
یاخود نه خیر؟

نه گهر وتیان: نهو رّوحانه له بهه شتدان، هیچ پروییانوویدهک بّز نهوان نیه جگه
لهو ناخاوتنه نه بیّت، جا نهو هه موو دهقانه سملینراوه کهوا بهلگه له سر
تایبه نه ندی رّوحی شهیده کان نیه لهو باره یه، وه نه گهر وتیان له بهه شتدا نییه
بهه وّی نهو هی رّوحه کانیا ن بهند ده کرّیت و ده گیرّیت کهوا ده بیّت رّوحی سه حابه
گهره و بهرّیزه کان وه نهو به کری سدیق و نه بی کوری کهعب و عه بدوللای
کوری مه سعود و نه بو دردانه و حوزه یغه ی کوری یه مان عليه السلام و نهوانه ی لهوانه
ده چن له بهه شتدانین، بهلگو تنه ها رّوحی شهیده کان له بهه شتدان و نه مهش
مه علومه و زانراوه ناشکرا کردنی درّو ده له سه ی نهوانه شتیکی پیویست و
ناچاریه.

بهلگهش له سر نه مه کهوا خودای پاک و بیگمرد رّوحی شهیده کانی له ناو
سکی بالنده یه کی سهوز داناوه، جا نهوانه کاتیک خویان بهخت کرد بّز خودای
گهره و میهره بان تاوه کو لاشه ی تیدا له ناو برد، نینجا له بهرزه خدا لاشه یه کی
باشتر لهو لاشه یه له دونیادا هه یانبوو بّزبان ناماده ده کرّیت تاوه کو رّوژی
قیامت، جا نیعمهت و خو شیه که ی بهه وّی نهو لاشانه وه ده بیّت و تهواو کهری
نیعمهت و خو شی رّوحه کان ده بیّت.

بهم هّویه دل و دهروونی نیماندار له شتووه ی بالنده یه کدایه، یاخود وه
بالنده یه که، دل و دهروونی شهیدیش له ناو سکی بالنده دایه، جا ده برپین و
مه بهستی نهو هه دیسه (رّوحی نیماندار بالنده یه که)، نه مه گشتگیر ده بیّت بّز
شهید و نهوانی دیکه جگه له شهید، پاشان شهیدی تایبه نه ند کرد بهو هی کهوا
فهروویه تی: (رّوحی شهید له ناو سکی بالنده دایه).

٩٥ ح ..... - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

زانراویشه نه گهر رۆحی شهید له ناوسنگی بالندهدا بیئت راستی فهرمووده و جا نه مه هه خۆی بالندهیه و درودو هه دیسه کهش تهواو کهری یه کترن، و به لگه شه له سه ر نهوی کهوا هه ق و راستی له لایه ن خواوهیه.

***

(بۆ ئهوانه ی ده ئین: به وهی رۆح له به هه شتدا نییه)

وتهی مجاهد که ده ئیت: رۆح له به هه شتدا نیه، به لām له به ر و بوومه که ی ده خۆن و بۆنی به هه شت ده که ن بر و بیانو بۆ ئه و وتهیه ده هی نه وه به وهی نیام نه هه د له مه سه نه ده که ی له هه دی سیکی ئین نیسحاق ریوایه تی کردووه له (الحرث ابن فضیل) ده گێڕیته وه، نه ویش له مه همدی کوری له بیر، نه ویش له ئین عه بباس، ده ئیت کهوا پیغه مبه ر (عليه السلام) ده فه رموویت: (الشهداء على بارق نهر بباب الجنة في قبة خضراء يخرج عليهم رزقهم من الجنة بكرة وعشية)^(١٩٩).

واته: (شه هیده کان له سه ر شه و قی ر ووباریکن له به ر ده رگای به هه شت له (قبة خضراء) به بیانان و ئیواران له به هه شتدا رزق و رۆزیان بۆ دیته ده ره وه).

نه مه ش نکۆلی ناکات له به هه شت بوونیان، ئه م ر ووباره ش له به هه شتدایه و رزق و رۆزیان له به هه شت بۆ دیته ده ره وه، جا ئه وان له به هه شتدان و که چی ناچه نه و شوینانه ی که له به هه شتدا بۆیان ئاماده کراوه، مجاهد نکۆلی له هه ر چوونه ژووره وه یه ک ده کات له هه ر روویه کدا.

نه بو عه بدوللā کوری منده ده ئیت: موسای کوری عوبه یده ریوایه تی کردووه، نه ویش له عه بدوللāی کوری یه یزد، نه ویش له ئوم کبشه ی کچی مه عمور وتی:

(١٩٩) مسند أحمد: ٢٦٦/١، مجمع الزوائد: ٢٩٤/٥

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

پیغمبر ﷺ هاته لامان، پرساری نهو رۆحانه مان لی کرد، نینجا وا وه سفی کرد به سیفه تیک نه هلی بهیتی هینایه گریان.

پیغمبر (ﷺ) فرموی: (إن أرواح المؤمنين في حواصل طير خضر ترعى في الجنة، وتأكل من ثمارها، وتشرب من مائها، وتأوي إلى قناديل من ذهب تحت العرش يقولون: ربنا الحق بنا إخواننا، وأتينا ما وعدتنا، وإن أرواح الكفار في حواصل طير سود تأكل من النار، وتشرب من النار، وتأوي إلى حجر في النار، يقولون: ربنا لا تلحق بنا إخواننا ولا تؤتتنا ما وعدتنا) (٢٠٠).

واته: (رۆحی نیمانداران له ناو چیکلدانی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت دهله وهریت، و له بهروبومه کی دهخوات و له ناوه کی دهخواته وه دهچیت بۆ لای نهو چرایانهی له زیر دروستکراوه له ژیر عه رشدایه، دهلیت: خودایه به مانگهینه به براکامان، وه نهو به لیتهی به نیتمت دابوو پیمان بیه خشه، و رۆحی کافره کانش له ناو چیکلدانهی بالتندیه کی رهشدایه له ناگره کی دهخوات و له ناگره کی دهخواته وه، دهچیت ناو قولایی ناگره که، دهلین: خودایه مه مانگهینه به براکامان، و نهو په یانهی به نیتمت دابوو پیمان مه به خشه).

تبه پراپی دهلیت: نهو زرعهی دیمه شقی بۆمانی گپرایه وه، کهوا عه بدوللای کوری صالح گپرایه وه نهویش له معاویهی کوری صالح، نهویش له حبیب وتی: پرسار له پیغمبر (ﷺ) کرا له بارهی رۆحی نیمانداران، فرموی: (في طير خضر تسرح في الجنة حيث شاءت). واته: (له ناو سکی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت پشوو ده دات هه رچۆتیک بیه ویت).

وتیان: نهی پیغمبرهی خوی نهی رۆحی کافره کان؟

فرموی: (محبوسة في سجين) (٢٠١).

(٢٠٠) شرح الصدر: ٣١٠

(٢٠١) شرح الصدر: ٣٠٧

٩٩ ح ..... للإبن قیّم الجوزیّة

واته: (له سهجین بهند کراوه)، نهبو الشیخ ریوایه‌تی کردووه، له هیشام کوپی یونس، له عه‌بدوللای کوپی صالح، وه نهبو مه‌غیره ریوایه‌تی کردووه، له نه‌بی بکر کوپی مریم، نه‌ویش له ضمره کورشی جیبب.

و نه‌بو عه‌بدوللای کوپی منده له حه‌دیسکی عنجار باس ده‌کات و ده‌گێڕپه‌وه نه‌ویش له (الشوری) نه‌ویش له شور کوپی یه‌زید، نه‌ویش له خالید کوپی معدان، نه‌ویش له عه‌بدوللای کوپی عومهر ده‌لّیت: (أرواح المؤمنین في طير خضر كالزراير تأكل من ثمر الجنة)^(٣٠٦). واته: (رؤحی نیمانداران له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدایه له شیوه‌ی ریشۆله وایه له به‌روبوومی به‌هه‌شت ده‌خوات).

یه‌زید رقاشی ده‌گێڕپه‌وه له نه‌نه‌س و عه‌بدوللای شامی، نه‌ویش له ته‌میم الداری، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (إذا عرج ملك الموت بروح المؤمن إلى السماء استقبله جبريل في سبعين ألفاً من الملائكة كل منهم يأتيه بشارة من السماء سوي بشارة صاحبه، فإذا انتهى به إلى العرش خرّ ساجداً فيقول: الله عزوجل للملكوت الموت: انطلق بروح عبدي فضعه في سدر مخضود، وطلع منضود، وظل ممدود، وماء مسكوب) بکر کوپی خیس ریوایه‌تی کردووه له ضرار کوپی عومهر و نه‌ویش له یه‌زید وه نه‌بی عه‌بدوللای.

واته: (له‌کاتی‌کدا فریشته‌ی گیان‌کیشان رؤحی نیماندار بو ناسمان به‌رزده‌کاته‌وه، حه‌زه‌تی جو‌برائیل له‌گه‌لّ حه‌فتا هه‌زار فریشته پێشوازی لی ده‌کات و هه‌ر یه‌کی‌ک له‌وانه له ناسماندا موژده‌ی پێ ده‌ده‌ن، جگه له مژده پێدانی هاو‌په‌که‌ی، کاتی‌ک گه‌یشته لای عه‌رش کړنۆش ده‌بات، ئینجا خودای عزوجل به فریشته‌ی گیان‌کیشان ده‌فه‌رموویت: رؤحی به‌نده‌که‌م ببه و برۆ ئینجا دایینی له ژیر سیبه‌ر-سدری بی دپ‌کدان، هه‌روه‌ها دره‌ختی مۆزیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ریه‌کن، له‌ژیر

(٣٠٦) شرح الصدر: ٣٠٨

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُوزِيَّةِ

سېبهري دور و دريژ لهو باخه خوښانه دا، تافگه ي جوان و حموزو نافورهي رازه وي
تېدايه).

(نهوانه ي ده لېن: رۆحه كان له سهر ليوارو حه وشه ي گۆره كانيه تي)

به لّام وته ي نهو كه سه ي كه ده لېت: رۆحه كان له سهر ليوار و گۆره پاني
گۆره كانيه تي، نهو كه سه ي بيه وېت ياخود مه به ستيه تي كهوا نهو ده فرمايكي
بيويسته بوي نهوا هه رگيز جياوازي گۆره پاني گۆره كان ناكات، نهو هه هه ليه
چونكه ده قه كانى كتيب و سوننه له زور رووه وه بهر بهرچ و وه لامي نه مه ده داته وه
كهوا هه نديكمان باس كر دوه نه گه ر خوا حه ز بكات هه نديكي ديكه ش باس
ده كه ين.

نه گه ر مه به ستي له سهر گۆره پان بېت به شيويه كي كاتي، يه كه ميان سه ر به ستي
كر دنيه تي له سهر گۆره كه يان، نه مه ش له باره گا و مه نزل گايه كه يه تي، نه مه ش
ره وايه، به لّام نهو تراوه جيگير و چه سپاو گۆره پاني گۆره كه.

جا كۆمه لتيك چوونه ناو نهو مه زه به له وانه عه بدوللاي كوري عبدالبر برو، له
كتيبه كهيدا له شهر حى حه ديستيكي ثين و عومه ر ده لېت: نه گه ر يه كيك له ئيره
مرد له به يانيان و ئيوار اندا شويته كه ي پي نيشان ده دريت، له راستيدا بوي
ناشكرا ده كرېت به وه ي كهوا رۆحه كان له ناو گۆره كاندان، نايانابينيته كهوا
حه ديسه ناماژه پيكر اوه كان له سهر نه مه موته واتير و جيگيره، هه روه ها نهو
حه ديسانه ي باس له سه لام كردن ده كه ن له سهر گۆره كان؟

٩٧ ح ..... للإبن قيمّ الجوزيّة

وتم: هديسه موته واتيره كانی دهوئیت وهك هديسی نیین و عومهر، ههروهك هديسی البرّا كوری عازب كهوا پیشتیر باسكراوه كه تییدا هاتبوو: (هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) وه نمونهی هديسی نههس: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ) ^(٢٠٢).

تییدا هاتوو: (أَنْتَ يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَأَنْتَ يَفْسَحُ لِلْمُؤْمِنِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا، وَيَضِيقُ عَلَى الْكَافِرِ). ههروهك نمونهی هديسی جابر: (إِنْ هَذِهِ أُمَّتِي تَبْتَلي فِي قُبُورِهَا، فَإِذَا دَخَلَ الْمُؤْمِنُ قَبْرَهُ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ أَتَاهُ الْمَلِكُ). وه له هديسیکی دیکه: (وَأَنْتَ يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَقُولُ: دَعُونِي أَبْشُرْ أَهْلِي، فَيَقَالَ لَهُ: أَسْكُنْ فِي هَذَا مَقْعَدِكَ أَبَدًا) ههروهك ههموو نهو هديسانهی باس له نیعمهت و ئازاری گۆر دهکات و باسکراوه، وهك هديسهکانی باس له سهلام کردن دهکات لهسهر خاوهن گۆرهکان، قسه کردن لهگهلیاندا، زانیینی مردوو هکانی لهکاتی سهردانی کردنی زیندوو هکان بۆ لایان و ههموو نهمانه پیشتیر باس کراوه.

نهم وته و باسهش سوننهی دروست و راست بهرپه رچی دهاتهوه، نهو نیشانانهی كهوا پالنه ریکی بۆی نیه، و پیشتیر نهمه باسکراوه ههموو نهو بهلگانهی باسکرا كهوا رۆحهکان له بههشتدان دهقا و دهق لهلای (الرفیق الاعلی)ن ههندیك لهزاناكان (الرفیق الاعلی) به بههشت وهسف دهکهن و ههندیکی دیکهش به زاتی پهروهردگار وهسفی دهکهن.

بۆمان دهركهوتوو كه وا پیشاندانی شوینی مردوو له بههشت یاخود له دۆزهخ بهلگه نییه لهسهر نهویه رۆح لهناو گۆردایه و نهك ههموو کاتیکیش له نهمان و نبوون دابیئت له ههموو روویه كهوه، بهلكو رۆحهكه سههره رشتی و پهیههندی دهکات به گۆرهكه و ناوهوی گۆرهكه دا، جا نهم قهده رهش وایه شوینه کهی پی نشان دهوئیت، بیگومان بۆ رۆحیش پله و مه بهستیکی دیکهش ههیه نهویش له

۹۱ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

به هشتدا ده بیټ له هەر سهره وهی (علیین)، په یوه ندی ده بیټ به لاشه کهی به جوریک نه گهر موسلمانیک سهرامی لی کرد خودای گهره رۆحه کهی بۆ ده گهر یتیمه وه وه لامی سهرامه کهی ده داته وه، له لای رۆحه بهرز و نیمانداره کان ده بیټ.

به لکو له م بابه ته دا زۆری خه لکی ده که ونه هه له وبه جوریک پروایان وایه که وا روح له ره گه زیکه په یوه ست ناییته وه به لاشه کان نه گهر رۆحه که بر در ا بۆ نه شوینه کی که شایه نیه تی، نه مهش هه له یه کی دیار و ناشکرایه، به لکو روح ده کریت له سر روی ناسمانه کاند بیټ له ههره سهره وهی (علیین)، و ده گهر یتیمه بۆ گۆره کهش، نینجا وه لامی سهرام کردنیش ده داته وه.

زانیا ریش بهو که سه ده دات که سهرامی لی ده کات، که چی له شوینه کهی خۆیه تی، و رۆحی پیغه مبه ر (عليه السلام) هه رده م له لای (الرفیق الاعلی) یه، و خودای گهره عزوجل رۆحه کهی ده گهر یتیمه بۆ ناو گۆره کهی و وه لامی نهو که سهش ده داته وه که سهرامی لی ده کات، و گوئی له قسه کردنه که یه تی.

پیغه مبه ر (عليه السلام) هه زره تی موسای بینی له گۆره که یدا هه لساوه و نوێز ده کات، و له گه ل نه وهش له ناسمانی شه شم و هه وته می شدا بینی، ده بینیت له جووله و گواسته وه دا وه ک چاوتروکان خیرایه، که چی په یوه ندی شی هیه به گۆره کهی.

بیگومان سهرامی نه وه که وا رۆحی خه وتوو به رزه ده بیته وه تا وه کو هه وته مین ته به قهی ده بریت، له ژیر عه رشدا کر نۆش بۆ خودای گهره ده بات، پاش رۆحه که ده گهر یتیمه بۆ لاشه کهی له که مترین ما وه دا، هه روه ها رۆحی مردووش فریشته کان به رزی ده که نه وه بۆ ناسمانه کان، له نیو زاتی ده سه کانی خوا راده وه ستیت، کر نۆشی بۆ ده بات، کاروباره کانی بۆ ریک ده خه ن و فریشته کان نهو شوینه کی پی نیشان ده ده ن که له به هه شتدا خودای گهره بۆ ناماده کردوه، پاشان ده یه یتیمه خواره وه و ده بینیت که ده یشو ن و هه لیده گرن و به خاکیشی ده سپی رن.

٩٧ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

له حەدىسە كەى البراء كورى عازب كە پيشتر باسكرا: (إِنَّ النَّفْسَ يُصْعَدُ بِهَا حَتَّى تَقِفَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ فَيَقُولُ: تَعَالَى: اكِتُبُوا كِتَابَ عَبْدِى فِي عِلِّيْنِ، ثُمَّ أَعِيدهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَيَعَادُ إِلَى قَبْرِهُ وَذَلِكَ فِي مِقْدَارِ تَجْهِيْزِهِ وَتَكْفِيْنِهِ).

وه له حەدىسێكى ئىبنو عەبباس باس دەكات و بە جۆرىك دەئێت: (فِيهِبْطُونَ عَلَى قَدَرِ خَرَاغَةٍ مِنْ غَسَلِهِ وَأَكْفَانِهِ فَيَدْخُلُونَ تِلْكَ الرُّوحَ بَيْنَ جَسَدِهِ وَأَكْفَانِهِ).

وه هەروەها ئەبو عەبدوللآ كورى منده، له حەدىسێكى عيسى كورى عەبدولرەحمان باس دەكات و دەئێت: ئىبن شەهاب بۆ ئىمەى گێرايەوه ئەویش له عامر كورى سەعيد، ئەویش له ئىسماعيل كورى تەلحە كورى عەبدوللآ، ئەویش له باوكيەوه وتى: له دارستانە كەدا ويستم بگەرێتمەوه شەوم بەسەرداها، ئىنجا چوومه لاى گۆزى عەبدوللآى كورى عومەر كورى حەزام، جا لەناو گۆرە كەى گويم له دەنگى قورئان خویندن بوو، قورئان خویندى وام گۆى لى نەببوو، ئىنجا چوومه لاى پىغەمبەر (ﷺ) و بۆم گێرايەوه فەرموى: (ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَهُمْ فَجَعَلَهَا فِي قَنَادِيلٍ مِنْ زَبَرْجَدٍ وَبَاقُوتٍ، ثُمَّ عَلَقَهَا وَسْطَ الْجَنَّةِ، فَإِذَا كَانَ اللَّيْلُ رَدَّتْ إِلَيْهِمْ أَرْوَاحُهُمْ، فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ رَدَّتْ أَرْوَاحُهُمْ إِلَى مَكَانِهَا الَّذِي كَانَتْ بِهِ) (٢٠٤).

واتە: (ئەو عەبدوللآيە ئايا نازانیت كەوا خواى گەورە رۆحيانى كێشاوه لەناو چرای وای داناو كە له درو گەوهر دروست كراوه، پاشان له ناوەرپاستى بەهەشتدا هەليواسيەر، جا كاتێك شەو داها رۆحەكانىيان بۆ دەگەرێتێتەوه، بەم جۆرە دەمىنێتەوه تاو كە بەيانى دادێت ئىنجا رۆحەكان دەگەرێنەوه ئەو جىگايەى كەوا لەوى بوون).

لەو حەدىسەدا خێرايى گواستەوهى رۆحەكانيان له عەرشەوه بۆ ناو گۆرەكانيان، پاشان گواستەوهى له گۆرەكانيان بۆ شوێنەكەى خۆى ئاشكرا دەكات، بۆ ئەمەش

۹۶ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

مالیک و هندیك له پیشه وایان ده لّین: رّوح نیردراوینکه ده روات بۆ هر شورتینک که بیهویت کهچی خه لکی رّوحی مردوو نابینیت که له شورتینکی دور دیت بۆ لایان نه مه کاریکه هموو خه لکی به گشتی دهیزانن و گومانی تیدا ناکهن، خوای گه ورهش له هموو کهس زانتره.

به لّام له سه لام کردن له سر خاوهن گۆره کان و قسه کردن له گه لیاندا به لّگه نیه له سر نه وهی کهوا رّوحه کانیاں له به هشتدا نین، که رّوحه کهشی له ناو گۆره کاندایه، نه مهش گه وره ی نه وهی ناده مه (علیه السلام) کهوا رّوحه کهشی له هر سه ره وهی (علیه السلام) له گه ل (الرفیق الاعلی) به له گۆره کهیدا سه لامی لیّ ده کریت و وه لامی سه لامی موسلمانه که ده داته وه.

بیگومان نه بو عومهر په سندی کردوه، به وهی کهوا رّوحی شه هیده کان له به هشتدایه، له گۆره کاندایا سه لامیاں لیّ ده کریت ههروه که سه لام له که سیتی تر ده کریت، ههروه که پیغه مبه (علیه السلام) فیрман ده کات کهوا سه لامیاں لیّ بکهین، ههروه که سه حابه کان سه لامیاں له سر شه هیده کانی نوحد کرد.

ههروه ها سه لیتراوه کهوا رّوحه کانیاں له به هشتدان و چۆنیاں بویت پشوو ده دهن ههروه که له پیشت باسماں کرد، دلته نگ و کهم نارام نابن کهوا رّوحه که ده چیته وه دهستی فریشته به رزه کان و پشوو ده دهن و نارام ده گرن له به هشتدا هه رچۆن بیهویت، له کاتیکدا سه لامی نهو موسلمانیه له گۆره کهیدا لیّی ده کات ده بیستیت وه رّوحه کهشی بۆ ده گه ریته وه تاوه که وه لامی سه لامه که ده داته وه، بۆ رّوحیش کار و فره مانیکی دیکهش جگه له کار و فره مانیه جهسته.

نه مهش جویریله سه لّات و سه لامی خودای گه وره ی له سر بیت که پیغه مبه (علیه السلام) بینی شهش سه د بالّی هه بوو، له وانه هر دوو بالّی نیوان رۆژه لّات و رۆژناوای پیّ داپۆشی بوو، هاته لای پیغه مبه (علیه السلام) تاوه که نه ژنوکانی له نیوان هه ردوو نه ژنۆی وه دهسته کانی خسته سر هه ردوو رانی

٩٦ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

پیغمبر (ﷺ) له گهل ئهوهشدا ئه و فریشتهیه له هه مان کاتدا لای فریشته بهرزه کان له سهر رووی ئاسمانه کان به جۆریك كه ئه و لهوئ جیگیه، كهچی به و نزیکیهش خۆی له پیغمبر (ﷺ) نزیك خستهوه، جا ئیمان هئنان بهوه دلیکی پاك و بینگهردی دهوئت بۆ ئهوهی له و زانیاریانه شارهزا بیت.

***

(کاروباری رۆح جیاوازه به گۆیرهی رۆحه کان)

ئهوهی دهشیت کهوا بیزانیت له پیشتردا باسمان کرد کاروباری رۆح جیاوازه به پیی بارودۆخی رۆحه کان له به هیز و لاوازی، گهوهیی و بچووک، جا بۆ رۆحی گهوره و مهزن کاروباره که گهوره تر ده بیت، تۆ حوکم و یاسای رۆحه کان له دنیا ده بینیت چۆن جیاواز ده بن به گهوره ترین جیاوازی، به گۆیرهی جیاوو نه وهی رۆحه کان و چۆنیه تیان و هیز و خیرایی و له سهر هاریکاری کردنی جا بۆ رۆحیکی بۆ سنوور و په ها له شهیدا بوون به جهسته دا پابه ندبوونی و کیشه و گرفته کانی له هه لئس و کهوت و هیز و تپه پرون و تیکۆشان و خیرایی به رزیو نه وه بۆ لای خوا ی گهوره و په یوه ست بوون به خودایه .

ئهك بۆ رۆحیکی به پروییانوو ریسوا و به دیلکراو له په یوه ست بوون به لاشه و کیشه و گرفته کانی، نه گهر واییت، نه وا به ندکراوه به لاشه کهیدا، جا چۆن ده بیت نه گهر لى دا برا و لى جیا بووه وه، هه موو هیزه کانی لى کۆبوو وه، کاتیك رۆحه که له لاشه که جیا بووه وه نه وا کاروباریکی دیکه ی ده کهوئته نه ستۆ.

له راسیتدا خه ونه کان موته واتیره ن له چين و تویره کانی نه وه ی ئاده م له سهر کرداری رۆحه کان پاش مردنی، کهوا ناتوانیت بیخه ملتینیت له سهر شیوه که ی

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

له کاتی په یوه ندى كړدى به لاشه نه كاتيكدا تهنھا رُوحِيك يان دوان ياخوډ
ژماره يه كى كه م چندها سوپاى به هِيژ تِيك ده شِكِيْتِيْت، و پيغه مېهر (عليه السلام) چنده
خهونى بينووه ^(٢٠٥) كهوا نه بو به كر و عومهرى له گه لدا بووه له خه ودا كه
رُوحه كانيان چندها سهربازى كوفر و سته ميان تِيك شكاندووه، له كاتيكدا
سهر كه وتونه به سهر سوپا زور بى شوماره كانيان له گه ل زورى ژماره يان و چهك و
تهقه مەنيان به رامېهر لاوازي و كه مى نيمانداران.

نه ودى جيتى سهر سوپامانه كه رُوحه كانى نيمانداران يه كتر يان خوښ ده وِيْت و
يه كتر دهناسن و به يه كتر يش ده گن هه رچنده دوورى نيوانيان مه ودايه كى دوور و
درِيژ بِيْت، كه چى يه كتر دهناسن و خويان به يه كتر دهناسيْتِن، ههروهك پيشت
هاورپي يه كتر بووبن و له يهك نهوه و عه شيره ت دابن.

عه بدوللاى كورى عومهر ده لِيْت: رُوحى نيمانداران به يه كتر ده گن نه گهر ماوهى
نيوانيان دوور و درِيژ بِيْت هه رچنده يه كيكيان هه رگيز نه وى تر نه بينيْت، وه
هنديكي شيان نه مه يان به رز كړدو ته وه بُو پيغه مېهر (عليه السلام) ^(٢٠٦).

عه كره مه و موجهيد ده لِيْن: نه گهر ناده ميزدايِك نووست ده بِيْت هه كارِيك بُو
نه ودى رُوحه كه بروات و له بنه رپه تيشدا رُوحه كه له جهسته دايه، جا ده گاته هه
شويِيك نهو بيه وِيْت مادام له جهسته كه هاتو ته دهر وه و مروقه كه خه وتووه،
كاتِيك ده گهر پته وه بُو جهسته كه ناده ميزاده كه به ناگا ده پته وه ههروهك به و
جِيگايه ي تيشكى رُوژ وايه كهوا له زوى ده دات و له بنه رپه تيشدا په يوه سته به
رُوژه وه ^(٢٠٧).

^(٢٠٥) سميرى مولى: (٢٢٦١)، (٢٢٦٧) بكه.

^(٢٠٦) مند احمد: (١٧٤/٢).

^(٢٠٧) شرح الصدور: ٢٤٧

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

عبداللہ کوری منده له هندیك خاوهن زانست و زانیاری ده گیتتهوه ده لیت: کهوا رۆح له کونه لووتی مرۆڤ درێژ ده بێتهوه، له بنچینه شدا له جهسته دایه، جا نه گهر رۆحه که به تهواوی هاته دهرهوه نهوا ده مریت، ههروهک کاتیک رووناکی چرا نه گهر له نیوان نهو و نیوان فتيله که جیا بێتهوه، نایا نایینیت کهوا مه لبه ندی ناگره که له فتيله که وهیه، وه رووناکی و تیشکه که ی ماله وه پسر ده کات؟ بهم شیوهیه رۆحیش له کونه لووتی مرۆڤ درێژ ده بێتهوه له خه وه کهیدا تا وه کو ده چیتته ناسمان، و له ولاتاندا ده سوریتتهوه و ده گات به رۆحی مردووه کان.

(ئهوانه ی ده لێن: رۆحی ئیمانداران له لای پهروهردگاره)

ئهوه ی ده لیت: رۆحی پروا داران له لای خودای مهن و دلۆفانه، هیچ زیاده په ی نه کردووه، تهنها په په ی کردووه له گه ل و ته کانی قورشان، کهوا ده لیت: خودای گهره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩). واته: (به لکو ئهوانه زیندوون، لای پهروهردگاریان له رزق و رۆزی (هه مه جوړ و تایبته) به هره وهرن).

لهوانه پیاوه زانا و ژیره کان بیانوو به و وتهیه بهیننه وه، به و بیانوه ی: لهوه ی که محمه دی کوپی ئیسحاق الصغانی ریوایه تی کردووه و ده لیت، یه حیا کوپی نه بی به کر بو ئیمه ی گێرایه وه، نهویش له محمه د کوپی عه بدولره حمان کوپی نه بی (ذنب)، نهویش له محمه د کوپی عه مرو کوپی عطاء، نهویش له سه عیدی کوری یه سار، نهویش له نه بو هه ره یه، نهویش له پیغه مبه ر (علیه السلام) فهرمویه تی: (إِنَّ الْمَيِّتَ إِذَا خَرَجَتْ نَفْسُهُ يَعْجَرُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ حَتَّى يَنْتَهَى بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي

٩٧ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

فيها عز و جل، وإذا كان الرجل السوء يعرج بها إلى السماء، فإنه لا يفتح له أبواب، فترسل من السماء فتصير إلى القبر^(٢٠٨).

واته: (له) کاتیکدا مردوو که رۆحه کهی دهردهچیت بهرزده کړیته وه بۆ ناسمان تا کم دهیبه نه نهو ناسمانه ی که زاتی پهروهر دگاری لیبه، وه نه گهر پیاوه مردووه ک کهسیکی خراب و گونا هکار بیت، رۆحه کهی بهرزده کړیته وه بۆ ناسمان، ددرگای ناسمانه کانی بۆ ناکړیته وه، نینجا لهو ناسمانه وه دهنیردیته وه بۆ ناو گۆره کهی).

نهو ئیسنادیکه پرسیار له راستی و دروستی ناکړیت، نه مهش له مهسندو نه حمد و هی دیکه دا هاتوه.

نهو داود الطیاليسي ده لیت: عماد کوری سلمه بۆ نیمه ی گتپرايه وه، له عاص کوری بهدله، نهویش له نه بی وائل، نهویش له موسی الاشعري، وتی: رۆحه ئیماندار بۆن خوشت له بۆنی میسک دیته دهره وه، جا فریشتگان بهرزی ده که نهو بۆ ناسمانه کان ده لیتن: ئیوه و نهو رۆحه به خیر بین، نینجا لیان وهرده گرن، له درگیاه بهرزی ده که نهو، که کاره چاکه کانی لیبی بهرزیوه، نینجا له ناسمانه کاند ده گه شینه وه وه که نهو ی کاتیک رۆژ هه ل دیت تاوه کو دهیبه بۆ لای عهرش، به لا کاتیک کهسیکی کافر رۆحه کهی دهردهچیت رۆحه کهی ده بن، فریشته کان ده لیتن نهو چییه؟ ده لیتن: نهو فلانی کوری فلانه نهو کاره و نهو کاره ی کردووه، له به خرابی کاره کانی فریشته کان ده لیتن: به خیر نهیت، به خیر نهیت، بیگه رینه وه، ج دهنیرنه وه بۆ خواره وه ی زهوی بۆ ناو گۆره کهی.

مالکی کوری ئیبراهیم ده لیت: داود کوری یهزید الاودی گتپرايه وه وتی: له عام الشعبی بینییوه:

(٢٠٨) مسند احمد: ٣٦٤/٢، وه سنن ابن ماجه (٤٢٦٢).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نەویش له حوزەیفەهی کۆری الیمان دەلێت کەوا رۆحه‌کان لەلای پەرورەدگارەوه دەست بەسەرن چاوە‌پروانی بە‌لێنه‌کە‌ی دە‌کات تاوه‌کو فووه‌کە‌ی پیاده‌ دە‌کات (٢٠٩).

جەریر باس دە‌کات و دە‌گێژێته‌وه: له‌ شه‌مر کۆری عەتیە، نەویش هیلال کۆری یساف وتی: نێمه‌ و خە‌لکانیک له‌لای کە‌عب و ره‌بیع کۆری خیشم و خالد کۆری عرعره‌ دانیشتبووین، ئیبنو عە‌بیاس هات، وتی: ئە‌وه‌ کۆره‌ مامی پیغه‌مبە‌رتانه‌، وتی: شوێنه‌که‌مان فراوان کرد و جا دانیشت. ئینجا وتی: ئە‌ی کە‌عب، ئە‌وه‌ی له‌ قورئاندا هاتوو ده‌زانم ته‌نها چوارشت نه‌بی‌ت، مانای ئە‌وانه‌م پێ‌ بلێ: سچین چیه‌؟ و علییون چیه‌؟ و سدره‌ المنتهی چیه‌؟ وه‌ مانای ئە‌و نایه‌ته‌ چیه‌؟

که‌ خوای گه‌وره‌ بۆ ئیدریسی فهرمووه‌: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ (مریم: ٥٧). وتی: (علیون): ئە‌وه‌ ناسمانی هه‌وته‌مه‌ رۆ‌حی نیمانه‌داره‌کانی تیا‌یه‌، به‌لام (سچین) ئە‌وا زه‌وی هه‌وته‌می هەر خواره‌وه‌یه‌، رۆ‌حی کافره‌کانیش له‌ژێر چالێ ئیبلیسە‌، به‌لام ئە‌و فهرموده‌یه‌ی خودای گه‌وره‌ له‌ باره‌ی ئیدریس فهرموویه‌تی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾. واته‌: (بۆیه‌ نێمه‌ ریزی زۆرمان لی‌گرت و پایه‌دار و به‌رز و بلندمان کرد له‌ جی‌گه‌ و ری‌گه‌ی تاییه‌تدا).

خودای میهره‌بان سروشتی بۆ ده‌نارد و ده‌یفه‌رموو من رۆژانه‌ به‌رزو بلندت ده‌که‌مه‌وه‌ وه‌ک کرده‌وه‌ چاکه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م، فریشه‌ راستگۆ‌کان قسه‌ی له‌گه‌‌لدا ده‌که‌ن و به‌ فریشه‌ی گیانکێشان ده‌لێت مردنه‌کە‌ی دوا‌بجات تاوه‌کو کرده‌وه‌ چاکه‌کانی زیاد بکات، جا له‌ نێوان هه‌ردوو با‌له‌کانی هه‌لیده‌گرت و به‌رزی ده‌کاته‌وه‌ تاوه‌کو ده‌گاته‌ ناسمانی چواره‌م ئینجا فریشه‌ی گیانکێشان پێ‌ی ده‌گات و له‌ باره‌ی پێ‌دا‌ویسته‌ی‌کانی قسه‌ی له‌گه‌‌لدا ده‌کات، به‌ فریشه‌که‌ ده‌لێت: ئە‌و له‌کوێه‌؟

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ده لیت: نه وئا له نیوان هردوو باله کانم دایه، فریشته ی گیانکیشان ده لیت: جیئ
سهرسورمانه من فرمانم پیکراوه له ناسمانی چواره م رۆحی بکیشم، جا رۆحی
ده کیشیت.

به لام (سدره المنتهی)، نه مه سیدره یه که له سهر سهری نهو فریشتانه ی عهرشیان
هه لگرتوه له وئ زانست و زانیاری دورستکراوان کۆتایی پی دیت، پاشان هیج
که سیك له دوا ی نه مه زانیاریه کی له باره یه وه نییه بزیه ناوئراوه سدره
المنتهی^(١١).

نیین منده ده لیت: وه هیب کوپی جه ریر له باوکییه وه ریوایه تی کردوه، و
یه عقوب القمی له شمر ریوایه تی کردوه، خالید کوپی عه بدوللا کوپی عه و،
کورشی حوشب له قاسم کوپی عه وف له ره بیع کوپی خیشم ریوایه تی کردوه، وتی
له لای که عه دبانیشتبووین، جا باسی نه مه ی کرد.

یعلی کوپی عبید له الاجلح ده گێرتیه وه نهویش له ضحاک وتی: نه گهر رۆحی
به نده یه کی نیماندار کیشرا نه و به رز ده کړتیه وه بۆ ناسمانی دونیا، جا فریشت
نزیکه کان له گه ل ده رده چن بۆ ناسمانی دووه م پاشان سییه م، پاشان چواره م، پاشا
پینجه م، پاشان شه شه م، پاشان هه وته م، تاوه کو ده گات به سدره المنتهی، ب
ضحاکم وت: بۆچی ناوئراوه سدره المنتهی؟

وتی: چونکه کۆتایی دیت له وئ هه مرو فرمانیک له لایه ن پهروه ردگاره و
ده رده چیت که گه رانه و ی بۆ نییه، جا ده لیت: پهروه ردگارم! به نده که ت فلانه
بیگومان خودای گه وره له باره ی نهو له وان زانتره نینجا خودای دلۆقان چه کیکو
سهرمۆری بۆ ده نیرتیت که دلنای ده کاته وه له سزادان و نه مه ش نه م فرموده یه و

(١١) تفسیر القرطبی: ١١/ ١١٨

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پهروهر دگاره که دهفهرمویت: ﴿كُلًّا إِنَّ كِتَابَ الْآبَرَارِ لَفِي عِلِّيْنَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّنَ﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ (المطففين: ١٨-٢١) (٣١١).

واته: (نهخیز دهستهی سهرفرازان دوورن لهو تنگانهیه، بهلکو نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان دۆسیه‌ی ره‌فتاریان دا له شوینه بهرز و بلندگانه، جا تۆ جوزانی (علیون) چیه و چۆنه، نامه‌یه‌کی (دیار و ناشکرایه، هر به رواله‌تیدا دیاره که خاوه‌نی سهرفراز و به‌خته‌وه‌ره، مۆر کراوو لۆک کراویشه، نهو نامه‌یه فریشته نزیکه به‌پرتزه‌کانی لای خوا ده‌یکه‌نه‌وه و به سهرسامی و خۆشیه سهرنجی چاکه و خواپه‌رستی چاکان ده‌دهن و شایه‌تی له‌سهر ده‌دهن).

نهم فهرمووده‌یه‌ش دوورنیه لهو وته‌یه‌ی که وتوویه‌تی: نهوانه له به‌هه‌شتدان، چونکه به هه‌شت له‌لای (سدره المنتهی)یه، وه به‌هه‌شتیش له‌لای پهروهر دگاره، و خودای گه‌وره و میهره‌بانیش هه‌والی داوه که‌وا رۆحی شه‌هیده‌کان له‌لای خۆیه‌تی، پی‌غه‌مبه‌ریش (صلواته‌علیه‌س) هه‌والی داوه که‌وا رۆحی شه‌هید و نیمانداران له به‌هه‌شتدا پشوو ده‌دات و ده‌سوپنه‌وه هه‌رچۆنی بیه‌ویت.

***

(نُه‌وانه‌ی ده‌لێن: رۆحی نیمانداران له (جاییه) دان)

هه‌روه‌ها وته‌یه‌ک هه‌یه ده‌لێت: که‌وا رۆحی نیمانداران له (جاییه) (٣١٢) دان و رۆحی کافرانیش له (هه‌زره‌مووته) له به‌رهووت، شه‌بو محمه‌د کورپی هه‌زم ده‌لێت (٣١٣). نهمه وته‌ی رافزیه‌کانه وه هه‌روه‌ها ده‌لێت: به‌لکو کۆمه‌لێک له نه‌هلی سوننه نهمه ده‌لێن.

(٣١١) تفسیر القرطبی: ٢٦٢/١٩

(٣١٢) الجاییه: نازی شوینی که له نزیک دیه‌شق.

(٣١٣) الفصل فی الملل: ٦٩/٤

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ئەبو عەبدوللا بن مەندە دەئیت: لە کۆمەڵتێک لە سەحابە و تابعین رىوايەتى کردوو، ئەحمەد كورى عاصم بۆى گىراوەتەو، ئەویش لە هەمام دەئیت: قەتادە بۆى گىراوەتەو و تى: پىاوێک لە سەعید كورى موسەیب گىراوەتەو، ئەویش لە عەبدوللاى كورى عمرو کەوا وتوویەتى: رۆحى ئىمانداران لە جاییە کۆدەبێتەو، و رۆحى کافرەکانیش لە خاکی سبخی لە حەزەرەمەوت کۆدەبێتەو پێی دەئین: برهوت^(٣١٤).

پاشان لە رینگای حماد كورى سلمه گىراوەتەو، ئەویش لە عبدالجليل كورى عەتیە، ئەویش لە شەھر كورى حوشب کەوا کەعب، عەبدوللاى كورى عمروی بینوو، خەلکی زۆر پرسیاریان لەسەر ئەم مەسەلەیه لێکردوو، بە پىاوێکی وتوو، پرسیاری لێ بکە رۆحى ئىمانداران و رۆحى کافران لە کوێ دایە؟ جا پرسیاری لێ کرد، ئینجا عەبدوللا وتى: رۆحى ئىمانداران لە جاییە دان، و رۆحى کافرانیش لە بەرھووت دان.

ئین مەندە دەئیت: ئەبو داود کەسانێکی لە عبدالجليل رىوايەتى کردوو، پاشان لە حەدیسێکی سوفیان گىراوەتەو ئەویش لە فرات القزاز، ئەویش لە ئەبى توفەیل ئەویش لە عەلى، و تى: باشتەین بێر لەسەر زەوى زەمەمە، وە خراپترین بێر لەسەر زەوى لە بەرھووت دایە لە حەزەرەمەوت، باشتەین دۆل لەسەر زەوى دۆلى مەککەیه، ئەو دۆلەش کە ئادەمى تێدا دابەزی لە هیندستان بۆ ئیوہ باشتەینیانە، وە خراپترین دۆلێش لەسەر زەوى دۆلى (احقاف) کە لە حەزەرەمەوت کەوا دۆلى رۆحى کافرانى تێدا فری دەدریت.

هەر وەها ئین مەندە دەئیت: حماد كورى سلمه رىوايەتى کردوو، لە عەلى كورى زەید، ئەویش لە یوسف كورى میهران، ئەویش لە ئینبو عەبباس، ئەویش لە عەلى، رق و کینەترین پارچە لەسەر زەوى دۆلێکە لە حەزەرەمەوت پێی دەوتریت:

(٣١٤) شرح الصدور: ٣١٢

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به رهووت، كهوا رۆحی کافره کانی تیدایه، وه بیریکی تیدایه له رۆژدا ناوه کهی ره شه ههروهک کیم و زوخاوه جی و جانه وهری تیدا ده چیت.

پاشان له ریگای نیسماعیل کوری نیسحاقی قازی گیراوه تهوه و ده لیت: عه لی کوری عه بدوللا بۆ نیمه ی گیرایه وه، نه ویش له سوفیان نه ویش له ابان کوری سه عله ب وتی: پیاویک وتی: دۆلێک هه یه، واته: دۆلی هه زه مهوت، ههروهک دهنگی خه لکانیککی تیدا کۆده بیته وه و ده لێن: ون: نه ی دومه نه ی دومه! ابان وتی: پیاویک له خاوهن کتیبه کان بۆ نیمه ی گیرایه وه که (دومه) نه و فریشته یه کهوا له سه ر رۆحی کافره کاندایه^(٣١٥).

سفیان وتی: پرسیارمان له خه لکی هه زه مهوت کرد له باره ی دۆله که، وتیان: کهس ناتوانیت شه و تیدا بمینته وه^(٣١٦).

(نه وانه ی ده لێن: رۆحه کان له سه ر زهوی کۆده بیته وه)

به لām وته ی نه و که سه ی که ده لیت: کهوا رۆحه کان له زه ویدا کۆده بیته وه خودای گه وه له باره یه وه فه رمویه تی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ١٠٥).

واته: (سویند به خوا به راستی ئیمه له کتیبی زه بووردا دوا ی ته ورات بریارماندا وه که بیگومان به نده شیاو و چاکه کائم ده بنه خاوهنی زهوی). جا نه گه ره وه ی خوا ی گه وه له باره یه وه فه رمویه تی ته فسیری ئایه ته که بیته، نه و ته فسیری نه و ته یه نه یه.

^(٣١٥) شرح الصدر: ٣١٧

^(٣١٦) شرح الصدر: ٣١٧

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خەلکی ناکۆک جیاوازن له باره‌ی ئەو زه‌ویه‌ی لێره‌دا باسکراوه، سه‌عه‌یدی کۆری جویه‌یر له‌ ئیبنو عه‌بباس ده‌گه‌ڕێته‌وه و ده‌لێت: ئەمه‌ زه‌وی به‌هه‌شته، ئەمه‌ش ته‌فسیر و لێکدانوه‌ی زۆربه‌ی توێژه‌ر و لێکده‌ره‌وه‌کانه‌ن له‌ ئیبنو عه‌بباسه‌وه و ته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه و ده‌لێت: ئەو دونیایه‌ که‌وا خ‌وای گه‌وره‌ بۆ محم‌ه‌د (ﷺ) رزگاری کردوه و ئەم و ته‌یه‌ش و ته‌یه‌کی دروسته، ه‌ارشیوه‌که‌ش ئەو فەرمووده‌یه که‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سو‌ره‌تی (النور) دا فەرموویه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ٥٥). واته‌: (خ‌وا به‌لێنی د‌ل‌ت‌یا به‌خش و ته‌وا‌ی داوه‌ به‌ وان‌ی با‌وه‌ر‌پ‌یا‌ن ه‌ی‌نا‌وه‌ له‌ ئی‌وه‌ کار و کرده‌وه‌ چا‌که‌کا‌نی‌ان نه‌ب‌جا‌م داوه‌ به‌ راست‌ی له‌ ئای‌نده‌یه‌کی نزیک‌دا ج‌ین‌شین و پای‌ه‌دا‌ری‌ان ده‌کا‌ت له‌ و‌لات‌دا هه‌روه‌ک چ‌ۆن ئی‌مان‌دا‌را‌نی پ‌یش نه‌ما‌نی ج‌ین‌شین کرد‌وه).

له‌ سه‌ح‌یح‌ین‌کی پ‌ن‌غه‌م‌به‌ردا (ﷺ) ها‌ت‌وه‌ و ده‌ف‌ه‌رم‌و‌ی‌ت: (زوی‌ت لی‌ الأرض مشار‌ق‌ها وم‌غار‌ب‌ها، وس‌ی‌بل‌غ ملک‌ أمت‌ی ما زوی‌ منها) (٣١٧) واته‌: (زه‌وی ر‌ۆژه‌لا‌ت و ر‌ۆژ نا‌وا‌یه‌که‌ی بۆ من ک‌ۆک‌رای‌وه و گ‌ۆشه‌گیر بو‌و، جا له‌وه‌ی ب‌ۆ من ک‌ۆک‌رای‌وه ده‌ب‌یت‌ه‌ م‌ول‌ک و میرا‌تی ئۆمه‌ته‌که‌م) به‌ش‌یک له‌ لێک‌ده‌ره‌وه‌کان ده‌ل‌ێن: مه‌به‌ست له‌و هه‌دیسه‌: زه‌وی (ب‌یت المقدس)ه، ئەمه‌ش ئەو زه‌ویه‌یه‌ که‌ خ‌ودا‌ی گه‌وره‌ به‌نده‌ چا‌که‌کا‌نی ده‌کا‌ته‌ خ‌اوه‌نی، ئەم ئایه‌ته‌ش تاییه‌ت نییه‌ به‌م مه‌سه‌له‌یه‌.

(ئ‌ه‌وه‌ی ده‌ل‌یت: ر‌ۆح‌ی ئ‌ی‌مان‌دا‌را‌ن له‌ ئاسما‌نی هه‌وته‌م دا‌یه‌)

ئه‌وان‌ی ده‌ل‌ێن: که‌وا ر‌ۆح‌ی ئ‌ی‌مان‌دا‌ره‌کان له‌ (عل‌ی‌ن)ه له‌ ئاسما‌نی هه‌وته‌م‌دا، بۆ ر‌ۆح‌ی کاف‌ره‌کان‌یش له‌ (س‌ج‌ین)ه له‌ زه‌وی هه‌وته‌م: ئەمه‌ و ته‌ی کۆمه‌ل‌یکه‌ له‌

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

پیشینه کان و پاشینه کان و بهلگه شیان له سهر نهم فهرموده یه ی پیغه مبهه^(علیه السلام) که ده فهرمووئیت: (اللهم الرفیق الأعلى)^(٣١٨). پیشت هر دیسه که ی نه بو هوره پره باسکرا: (إن المیت إذا خرجت روحه عرج بها إلى السماء حتی ینتهی بها إلى السماء السابعة التي فیها الله عزوجل).

واته: (کاتیک مردوو گیانی ده کیشتیت بهرزی ده که نه وه بو ناسمان تا ده گاته ناسمانی هه و ته م که خودای عزوجل له وئیه).

فهرموده ی نه بی موسی باسکرا: رۆحه که بهرز ده کریتته وه تا وه کو له لای عهرش کوتایی پی دیت. وتهی حوزه یفهش باسکرا، رۆحه که ی له لای پهروه ردگار ده ست به سهره، وه وتهی عه بدوللای کوری عومهریش باسکرا، نهو رۆحانه له لای خودای گه وه و دلۆقانه.

نهو فهرموده یه ی پیغه مبهه^(علیه السلام) باسکرا: (إن أرواح الشهداء تأوی الی قنادیل تحت العرش).

حه دیسه که ی براء کوری عازبیش باسکرا، رۆحه که له ناسمانیکه وه بو ناسمانیکی تر بهرز ده کریتته وه، و له هه موو ناسمانیکدا فریشته نزیکه کان لیتی کۆده بنه وه، تا وه کو ده یگه من بو ناسمانی هه و ته م، له وتهیه کی دیکه: بو نهو ناسمانه ی که وا خودای عزوجل تیا به تی.

به لām نه مهش بهلگه یه له سهر نه وه ی له وئ جینگیر ده بیّت و نارام ده گریت، بهلکو بهرزی ده که نه وه بو نه وئ بو نه وه ی پیشانی خوی گه وه ی بدهن، جا له وئ فهرمانی بو ده درده چیت و کتیبه که ی بو ده نوسریت نایا نه هلی (علین) ه یا خود له نه هلی (سجین) ه، پاشان ده گهریتته وه بو ناو گۆر بو کاروباره کان پاشان ده گهریتته وه بو نهو شوئنه ی له وئ دانرابوو، جا رۆحی نیمانداران له (علین) ه به گویره ی پله و پایه یان، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) به گویره ی پله و پایه یان.

(٣١٨) مسلم: (٢٤٤٤).

(بۇ ئۇلۇغ دەلىل: رۆحى ئیمانداران له بیرى زەمزەم کۆده بیته وه)

هەندیک فەرموده دهلیت: رۆحی ئیمانداران له بیرى زەمزەم کۆده بیته وه، - هیچ بەلگه لهسەر ئەمه نییه له قورئان و نه له سوتنەش، نه وتهی خواهنه که باوه‌ری پێ ده‌کریت، وه نه دروستیشه، چونکه نهو بیره جیگای نهو ههم ئیماندارانهی تیا نایته وه، ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی نهو هه‌دیه‌یه که‌وا رۆحی ئیمان بالنده‌یه که له به‌روبومی دره‌ختی به‌هه‌شت ده‌خوات. به گشتی نهو وتهیه له هه‌موو وته‌کانی دیکه ناره‌وا و خراپ‌تره، وه لهو وته‌یه خراپ‌تره که ده‌وتریت: که‌وا رۆحی ئیمانداران له (جاییه‌یه، چونکه نهو شوێ ناسمانیکی فراوانی هه‌یه به پێچه‌وانه‌ی بیره ته‌نگه‌به‌ره‌که.

(بۇ ئۇلۇغ دەلىل: رۆحى ئیمانداران له ژيانى به‌رزەخى زه‌ویدا یه)

نهو وته‌یه‌ی که‌وا ده‌لیت: رۆحی ئیمانداران له به‌رزە‌خدا یه له‌سەر زه‌وی ده‌روا بۆ هه‌ر شوێنیک که بیه‌وێت، ئەمه له سه‌لمانی فارس ریوایه‌ت کراوه، به‌رزە‌خ به‌به‌سته له نیوان دوو شت، هه‌روه‌ک سه‌لمان مه‌به‌ستی بیت له‌زه‌وییه‌ک له نیـ دنیا و رۆژی دوایدا جا رۆح لهو زه‌ویه‌دا به ویستی خۆی هاتوچۆ ده‌کات. ئەم وته‌یه‌ش به‌هێزه چونکه له دنیا دا‌پراوه نه‌چۆته رۆژی دوا‌یی، به‌لکو نهو به‌رزە‌خدا یه نیوانیدا، جا رۆحی ئیمانداران له به‌رزە‌خیکی فراواندا یه رۆـ ره‌یحان و خۆشی و نیعمه‌تی تێدا یه، وه رۆحی کافه‌ره‌کانیش له به‌رزە‌خیکی ته‌نگ ناخۆش دا یه که‌وا خه‌م و خه‌فەت و نازاری تێدا یه.

خوای گه‌وره ده‌فرمودوێت: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمن

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (دهئت له جيهاني بهرزه خدا، له نيوان مردن و زيندووبونه و هدا تا کاتيک زيندوو ده کرينه وه چاوه پي بيٽ).

جا بهرزه خ ليړه دا له نيوان دونيا و رږځي دواييه، وه بنچينه کي بهر به ست و ريگره له نيوان دوو شت.

***

(بو نه وانه ي ده لټين: رځي نيمانداران له لاي دهسته راستي نادم و)

هي کافره کانيش له لاي چه پيه تي)

به لام نه وي که ده لټيت: که و رځي نيمانداره کان له لاي دهستي چه پي ناده مه، وه رځي کافره کانيش له لاي چه پيه تي، نه مه حدبسيکي شه وره وه کي پيغه مبه ره (عليه السلام)، هه روه ک پيغه مبه ره (عليه السلام) نه وانه ي به و جوړه بيني، نه مه ش نه وه ناگهي نيټ که ريکو راست له راستي و چه پي نادم بيٽ، به لکو ده شيټ نه وانه له لاي راستيدا بيټ نه وانه له بهرزي و خوځي و شادي بيټ، نه وانه ي له لاي چه پي بيټ نه وانه له خواره وه و ناخوځ و به ند کردن دا بيټ.

ابو محمد کورې حمزم^(٢١٩) ده لټيت: نه و بهرزه خي پيغه مبه ره (عليه السلام) له شه وره وه کهيدا بيني له لاي ناسماني زه ويدا فرموي: نه مه ش له کاتي نه مان و پچراني توخه کاندا بوو، وتي نه مه ش به لگه يه له سر نه وي له ژيري ناسماندا بوو به جوړيک توخه کاني وه ک (تاو و خوځ و ناگر و هه و) پچراوه.

نه وي که وتراوه، نه گهر هاتو خواوډن رځه شادومانه کان له لاي دهسته راستي نادم بيټ، ناده ميش له ناسماني دونيايه، سه لميټراوويشه که رځي شه هيده کان له ژير سيبه ري عه رش دان، عه رشيش له سر ناسماني هه وته مدايه، جا چوڼ ده بيټ

(٢١٩) الفصل في الملل: ٦٧/٤.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

لهلای راستی نادهم دابیٲ، نایا چوَن پیغهمبهر(ﷺ) لهوئی له ناسمانی دونیا
نهمهی بینووه؟

وهلامه که له چند روویه که وهیه:

٥٥٥: نهمه نه گونجاو نییه و قهدهغه ناکریت لهوئی له دهسته راستی نادهم
دا بیٲ له شوٲٲٲکی بهرزه، ههروهک رۆحی کافهرکانیش لهلای چهپیه تی له رووی
خواره وه.

٥٥٥٥: نه شیاو و قهدهغه نابیٲ کهوا له ناسمانی دونیا پیشانی
پیغهمبهر(ﷺ) درا بیٲ و نه گهر هاتوو له سهرووی نهمه وه جیگیرکرا بیٲ.

٥٥٥٥٥: له راستیدا نه وهوالی ته داوه که هه موو رۆحه شادومانه کان لهوئی
بووبن به لکو فهرموویه تی: (فإذا عن یمنه أسودة وعن یساره أسودة). به لکو
زانراویشه کهوا رۆحی ئیبراهیم و موسی له سهروهون له ناسمانی شه شه م و
حه وته مدان، وه رۆحی ئیمانداره کانیش به گۆرهدی پله و پایه یان هه ندیکیان له
هه ندیکیان به رزترن، ههروهک رۆحی کافره کانیش هه ندیکیان له خواره وهیه
هه ندیکیان دان به گۆرهدی پله و پایه یان، خوی گه ورهش زاناته ره.

***

دهرباره ی راو پیشنیاری ئیبن حزم له باره ی جیگیربوونی رۆح

به لام به گۆرهدی وته ی ئه بی محمهد بن حزم: رۆحه که ده چه سه پی و جیگیر
ده بیٲ به جوړٲٲک پیش دروستبوئی لاشه ی دابیٲ، نهمهش ده وه ستیٲته سه ره نه و
مه زه به ی کهوا خوی هه لیباردوه، نهمهش رۆحی نه و دروستکراوانه یه پیش
جهسته کانیان، وه نهمهش له ناو خه لکدا دوو وته هیه، زۆربه یان له سه ره نه وهن که
رۆحه کان دوا یی جهسته کان دروست بوونه. نه وان ده لٲٲن: رۆحه کان پیش جهسته کان
دروست بوونه نه و به لگه یه کیان به دهسته وه نییه له قورشان و سرونه ته وه

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نەبە کەدەنگی زانایان تەنھا ئەو نەبیت کەوا لە هەندیک دەق تیگەیشتون نەمەش بەلگە نیبە لەسەری یاخود هەدیسه دروستەکان، هەر وەک ئەبو محەمەد بن حزم بیانوو دەهینیتەو بەو فەرموودەیە خوای گەوره: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢).

واتە: (یادی ئەو کاتەش بکەنەو کە پەرورەدگارت پێشتا و پستی نەوێ نادەمی کۆکردووە (لە جیهانی پەنھان و شارەویدا پەیمانی لێوەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر خۆیانەو (پێی فەرموون): ئایا من پەرورەدگاری نێو نیم؟). ئەو نیشانانە ی کەوا پێشینه کان باسیان کردووە لە دەرچوونی نەوێ نادەم لە برپەری پشیتیدا، پاشان پەیمانی لێوەرگرتن و گەرێندرانەو بەو برپەری پستی و کەوا وەک و نەوێ دەریاندا چووینیت.

خوای پەرورەدگاری دابەشی کردوون بۆ خۆشی و ناخۆشی، خودای گەوره و میهرەبان ئەجەل و رزق و رۆزی و کردەوێ کانیاں کەوا لە خێر و شەر تووشییان دەبیت هەمووی بۆیان نووسیوە، پاشان دەلێت: ئیسحاق وتی: زانایان یە کەدەنگ و کۆکن کەوا رۆحەکان پێش جەستەکان هیناویانە قسە پێکردن: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۖ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ (الأعراف: ١٧٢-١٧٣).

واتە: (کردنی بەشایەت بەسەر خۆیانەو (پێی فەرموون: ئایا من پەرورەدگاری نێو نیم؟ هەموو وتیان: نابیت تۆ خوای نێمە نەبیت، بەلێ شایەتیمان داوە (کە تۆ پەرورەدگارمانیت)، نەمەش بۆ ئەوێ نەوێ کۆ لە رۆژی قیامەتدا بلێن، بەراستی نێمە لەمە بێ ناگا بووین!! یاخود ئەوێ کە بلێن: جا نێمە چی بکەین، بە راستی نێمە باو و باپیرانمان لە پێشدا هاوێلیان بۆ خوا داناوێ).

ههروهه دههه رمويته: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ١١).

واته: (سویند به‌خوا به‌راستی نیّمه (باوه گه‌وره‌ی) نیّوه‌مان دروست کرد و نه‌خش و نیگاری روالّه‌ت و روخساری نیّوه‌مان کیّشا، پاشان وتمان به فریشته‌کان، ناده‌ی سوژده بهرن بۆ ئادهم (سوژده‌ی ریّز به فه‌رمانی خوا) جا هه‌موو فریشته‌کان سوژده‌یان برد).

خوای گموره همه مو روچه کانی به یه کجار دروست کرد کهوا دهروونه، وه
هروهها پیغه مبه ریش (علیه السلام) له هه دیسی کدا هه والی داوه: (أَنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مَجْنَدَةٍ
فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتْلَفَ وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ)

خوای گهواره پەیمان و شایه‌تی لێ وەرگرتن لە کاتی‌کدا ئەو دروست‌کراویکی
 روخسار کێشراو و ناقل بوو پێش ئەو‌ی فەرمان بە فریشتەکان بەکات سوژدە‌ی بۆ
 ئادەم ببەن، پێش ئەو‌ی رۆحە‌که بچیتە جەستە‌کان، و جەستە‌کانیش لەو رۆژ‌دا
 تەن‌ها خۆ‌ل بوون.

بۆ ئەو دەرکەوت و ساخبۆونەوێە باسی هەندیک دەکەین لە وەلامدانەوێە
 برسیار کردن لە بارەى رۆحەکان نایا لەگەڵ جەستەکان دروست بوونە یاخود لە
 پێش جەستەکان؟ ئەگەر لێرەدا مەبەست قسە کردن بێت لەسەر جیگیر بوونی
 رۆحەکان لە دواى مردن، وە فەرموویەتی: لە راستیدا لەو بەرزەخەدا سەقامگیر
 دەبێت کەوا لە پێش ئەوێ جەستەکان دروست بێت وە ستاوە لەسەر ئەو بیروباوەرە
 کەوا باوەرێ پێیەتی، وە فەرموودەکەى کەوا رۆحە شادەکان و دڵخۆشەکان لەلای
 دەستە راستی ئادەمن، و رۆحی کافرەکانیش لەلای چەپییەتی، هەر وە
 پێغەمبەر (ﷺ) هەوائی پێدراوە و فەرموودەکەى: ئەو رۆحانە لەو شوێنانەن کەوا
 توخم و پێکەاتەکان پەچراون، ئەمەش هیچ بەلگەى لەسەر نییە نە لە قورئان وە نە
 لە سوننەت، هاوشتۆشی نییە لەگەڵ وەکانی زانا ئیسلامیەکان، حەدیسە

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دروسته کانیښ به لگن له سر نه وې رڅه کان له سرووی توخه کانن له بهه شتدا له لای پروه ردگار، به لگې قورنایش به لگه و متمانیه له سر نه مه، نه بو محمه دیش ریڅکه وتوه له سر نه وې رڅی شهیده کان له بهه شتدان و زانراویشه کهوا راستگوځیان له وان باشتن، جا چۆن ده بیټ رڅی نه بی به کری صدیق و عه بدوللای کورې مه سعود، وه نه بی نه لده ردا و حوزه یفه کورې یه مان و نه وانه ده که نه وانه ﷺ له لای پچرانی توخه کان بیټ وه کو (ناو و خول و ناگر و هوا)، نه مهش له ژیر ناسانی دونیایه، وه نایا ده بیټ رڅی شهیده کانی سرده می ټیمه له سرووی توخه کانه وه بیټ له سرووی ناسانه کاندای بیټ؟

***

(بو نه وانه ده لیټ:

کهوا جیگر بوونی رڅ به ویست و ناره زووی خوئی نیه)

به لآم به وتهی نهو که سهی ده لیټ: جیگر بوونی رڅ به ناره زووی خوئی نییه، نه مهش وتهیه که که ده لیټ: رڅیش نیشانه یه که له نیشانه کانی جهسته، که نهویش ژیان، وه نه مهش وتهی نیین باقلانی و نه وانهی شوینکه وتهی نهون، ههروه ها نه بو هنديل العلافیش ده لیټ: دل و دهروون نیشانه یه که له نیشانه کان، نهو وا دهستنیشان و جیای نه کردۆته وه به وې که ژیان ههروه که نیین باقلای جیای کردۆته وه، پاشان وتی: نهو واته رڅ نیشانه یه که یاخود به شی که وه که به شه کانی جهسته.

هنديکي تر لایان وایه کاتیک لاشه ده مریت رڅه کهی ون ده بیټ و نامینیت وه که پیشت باسکرا، وه که هه موو بهش و نیشانه کانی مه ردار به ژیان، ههنديکي دیکه له وانه ده لیټ: نهو نیشانه یه له دوو سرده مدای نامینیت، ههروه که زۆربهی

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەشعەرىيەكان وا دەلێن، جا لە وتەكانيان: كەوا رۆحى نىستاي ئادەمىزاد ئەو رۆحەى پىشتەر نىيە، وە نايىت لىي جيا بىتەو و پاشان رۆحەكە بگەرپتەو و بۆ ماوئى كاتژمىرێك زياتر لە هەزار رۆحى بۆ بگۆرپت لەسەردەمىك و ئەوئى دادىت، جا ئەگەر مرد هىچ رۆحێك نىيە بەرزبكرپتەو بۆ ئاسمان و پاشان بگەرپتەو بۆ ئاوگۆر پاشان فرىشتەكان هەلىبگرن و دەرگای ئاسمانەكانى بۆ دەكەنەو و رۆحەكە نەخۆشى و نىعمەت دەبينىت و نە ناخۆشى و ئازار دەبينىت، بەلكو تەنها لاشەكەيە خۆشى و ناخۆشى دەبينىت ئەگەر خوا وىستى لەسەر بىت ئەوا نىعمەت ياخود ئازارى دەدات جا ژيانى بۆ دەرگەرپتەو لەو كاتەى دەيهوئىت نىعمەتى پىي بىهخىت ياخود سزاي بدات، ئەگەر نا هىچ رۆحێك لەوئى نىيە نىستا وەستا و بىت بە خۆيەو.

هەندىك لە زانايان دەلێت: ژيان دەرگەرپتەو بۆ كلىنجە واتە خوارووى ئىسكى برپرەى پشت جا ئەمەيە نىعمەت و خۆش دەبينىت ياخود ناخۆشى و سزا و ئازار. ئەم وتەيە قورئان و سوننەت و يەكەدەنگى سەحابە رەتى دەكاتەو، بەلگە و شايبەتى زانايان و ژير و زرنك و هۆشياران، بىگومان خواى گەورە قسەى كردووە لەگەڵ دەرروندا بە گەرانهو و چوونەژوورەو و هاتنە دەرەو، وە دەق و بەلگەى دروست هەيە لەسەر ئەوئى رۆح بەرزەكرپتەو و دادەبەزىت و دەرگىرپت و رەوانە دەرگىرپت و دەرگای ئاسمانەكان بۆ دەرگىرپتەو و كړنۆش دەبات و قەسەش دەكات، وەكفن دەرگىرپت لە كفنەكانى بەهەشت ياخود ئاگر، هەرودەها فرىشتەى گيانكىشان بە دەستى خۆى هەلەدەرگىرپت و پاشان فرىشتەكان دەستا و دەستى پێدەكەن جا بە بۆنخۆشترين بۆنى مىسك بۆندەرگىرپت، ياخود بۆنىكى بۆگەنى لىدىت، هەرودەها لە ئاسمانىكەو بۆ ئاسمانىكى تر دەنێردىت، پاشان لەگەڵ فرىشتەكان دەرگەرپتەو سەرزەوى جا ئەوكاتەى رۆحەكە دەرەچىت چاو بە دوايدا دەرگەوئىت بە جۆرێك دەبينىت تاوەكو دەرچىتە دەرەو.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

قورنان دهیسه لیتیت له سهر شهوهی رۆح له شویتیک بۆ شویتیکی دیکه ده گوازیتهوه تاوه کو ده گاته گهروو له جووله کردنیدا، هه موو شهوانه ی باسما ن کرد به لگهن له سهر شهوهی رۆحه کان ده گهن به یه کتر و یه کتر ده ناسن، بیگومان پیغه مبه ر (علیه السلام) له شه ورۆیه کهیدا رۆحه کانی بینی له دهستی راستی ئاده م و له دهستی چه پی بوون، پیغه مبه ر (علیه السلام) هه وائی داوه کهوا رۆحی نیماندار بالتدهیه کی سه وزدایه، وه خوای گه وره ش هه وائی داوه له باره ی رۆحی فرعه ون و یاهوره کانی کهوا به یانیان و نیواران له سهر ناگری دۆزه خ پیشانی ده دریت.

وه له کاتیکدا نیبن باقلانی پیداکیری ده کات له وه لامه که داو ده لیت: له سهر نه مه دا یه کیک له و دوورووه دا ده رده چیت، یان پیشاندانی له ژياندا له یه که م به شه له به شه کانی جه سته دا داده نریت، وه یان شه وتا بۆ شه ژيانه و نیعمه ت و نیش و نازاردا لاشه یه کی دیکه دروست ده کريت.

شه وته یه که له مه به ست و نه ته تیکی گهنده ل و خراپدایه له زۆر رووه وه، وه نایا چ وته یه که له و وته یه خراپتره کهوا رۆحی ئاده میزدا دابنیت به نیشانه یه که له نیشانه کانی هه موو کاتژمیریک بگۆریت جار به جار خۆشه ویسترییت، جا نه گهر شه نیشانه یه واته رۆحه که جیابوووه شه شه و له پاش جیابوووه یه که رۆحیک نییه نیعمه ت و خۆشی وه سزا و نیش و نازار ببینییت وه نه به رزده بیتشه وه و نه داشده به زیت و نه ده شگیریت و نه ره وانه ش ده کريتشه وه؟

شه وته یه پیچه وانه یه له گهل عقل و ده قه کانی قورنان و سونه ت و نه خلا قدا، شه وته یه ش هی که سیکه کهوا خۆی نه ناسیت، جا له باسه کانی دا هاتوو به لگه له سهر هه لبه ستن و بووختانی شه وابه ته ده هیننه وه انشاء الله. نه مه ش وته یه که که سیک له پیشینه کانی ئوممه ت نه یوو توه، و نه له سه حابه و شویتکه و توانیش و نه زایانی نیسلا میش.

نه واندهی ده ئین:

کهوا سه قامگیر بوونی رۆح له دواى مردندا له ناو لاشهیه کی دیکهیه؟

به لآم نهو وتهیه که ده ئیت: کهوا جیگیر بوونی رۆح له دواى مردندا له ناو لاشهیه کی دیکهیه بیت جگه لهو لاشهیه، جا نهو وتهیه هق وناهقی تیدایه. جا هق و رهواکهی کهوا پیغه مبهری راستگۆ و باوه پینکراو (علیه السلام) ههوالی داوه له بارهی رۆحی شهیده کان کهوا له ناو سکی بالندهیه کی سهوزدایه، دهچن بۆ لای نهو چراخانهی به عهرشدا ههلواسراوه، ههروهک لانه وایه بۆ بالنده کان، ییگومان له فرموده کهیدا ناشکرای کردوه (جعل الله ارواحهم في أجواف طير خضر). واته: (خوای گهوره رۆحه کانیان له ناو سکی بالندهیه کی سهوزدا داناوه). به لآم به نیسبهت نهو فرموده یه پیغه مبهر (علیه السلام): (نسمه المؤمن طائر یعلق فی شجر الجنة).

واته: (رۆحی نیماندار بالندهیه که له دار و دره ختی بههشت دهخوات). لهوانیه نهو بالندهیه بۆ رۆحه که سوابو ویک بیت بۆ نهو وهک لاشه، نه مهش بۆ هۆکاریک له نیمانداران و شهیدان ده بیت، لهوانه شه رۆحه که له شیوهی بالنده بیت، نه مهش خواست و ئاره زووی نه بی محمه د کوری حهزم و نه بی عومه ر کوری عبدالبر، له مه ویتش قسه یان کرد له سه ر وته کانی نه بی عومه ر. به لآم نیبن حزم^(٢٢٠) که ده ئیت: مانای نهو فرموده یه پیغه مبهر (علیه السلام): (نسمه المؤمن طائر یعلق)

نه مه له سه ر دره که وته و شیوهی دره وهیدایه، نهک له سه ر گومان و بۆچوونی نه زانه کان، له کاتیکدا پیغه مبهر (علیه السلام) ههوالی داوه کهوا رۆحی نیماندار بالندهیه که

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهخوات، به مانای نهو له بههشتدا دهفريت، نك شيوهكهي گوزايبت له وينهي
بالتندهدا.

وتی: بهلام نهو زيادهيهي كهوا تييدا هاتووه بهودي لهناو سكي بالتندهيهكي
سهوزدايه، بهلكو نهو سيفهتي نهو چرايانهن كهوا بۆ لای دهچن، ههردوو
ههديسهكهش پيڤكهوه يهك ههديسه، نا نهمهيه نهوهي وتوويهتي به مهبهستي
فهادي به وته و به مانا، جا نهو ههديسه دهفرموويت رۆحي نيماندار
بالتندهيهكه له دهرختي بهههشت دهخوات ههمان نهو ههديسه نيبه كه
دهفرموويت رۆحي شههيدكان لهناو سكي بالتندهيهكي سهوزدايه، نهوهي
باسكراوه لهوانهيه له ههديسي يهكه مدا بيت، بهلام له ههديسي دووه مدا لهوانهيه
وايبت، جا پيغه مبه رَحْمَتِهِ ههوالی داوه: (أَن أرواحهم في حواصل طير)، له وشهي
رافهيهكي ديكهدا: (في أجواف طير خضر) وه له وشه ودهرپرنيكي ديكهدا: (بيض)
هاتووه، نهو بالتندهيه پشوو دهوات له بههشتدا و له بهروبوومهكهي دهخوات و له
رووبارهكاني دهخواتهوه، پاشان دهچيت بۆ لای نهو چراخاناني له ژير عهرشدا
نهوچرايانه بۆ نهو لانه وايه بۆ بالتندهكه، وه نهو وتهيهي كه دهليت: لهناو سكي
نهو بالتندهيه بريتييه له سيفهتي نهو چراخانهي كهوا رۆحه كه بۆي دهچيت نههش
ههلهيهكي ههميشهيه.

بهلكو نهو چراخانه مهزلگا و لانهي نهو بالتندانهيه جا ليدهدا سي كاروبار ههيه
ههديسهكه دهريخستوه:

رۆحهكان، بالتندهيهكه كهوا رۆحهكه لهناو سكي دايه، وه نهو چراخان و
قوتيلاش مهزلگا و لانهن بۆ نهو بالتندانه، و چراخان و قوتيلهكانيش جيگيرن له ژير
عهرشدا و پشوو نادهن، بهلام بالتندهكه پشوو دهوات و ديت و دهپوات و
رۆحهكانيش لهناو سكي دايه.

٩٥ ح - ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لآم حمدیسی نین عه بیاس: عوسمان کوری نه بی شه بیه ده لیت: عبدالله کوری
 نیدریس بۆمانی گپرایه وه، له محمد کوری نیسحاق نهویش له نیسماعیل کوری
 امیه، نهویش له سه عیدی کوری جبیر، نهویش له نین عه بیاس وتی:
 پیغه مبهرد عليه السلام فهرموویه تی: (لَمَّا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ - يَعْنِي - يَوْمَ أُحُدٍ - جَعَلَ اللَّهُ
 أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرَ تَرْدُ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلِ
 مِنْ ذَهَبٍ مَدْلَاةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَا كُلُّهُمْ وَمَشْرِبَهُمْ مَقِيلَهُمْ قَالُوا:
 مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانَنَا عَنَّا أَمْيَاءٌ فِي الْجَنَّةِ نَرْزُقُ، لَثَلَا يَنْكُوا عَنِ الْحَرْبِ، وَلَا يَزْهَدُوا فِي
 الْجِهَادِ، فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩) (٢٢٣).

ئیمان نه محمد ده لیت: (ئیمه هیچ سیفه تیک له سیفه تکانی خودای میهره بان
 ناسپینه وه و لانا بهین له بهر خاتری خراپه کاران و له ری لاده ران)، چونکه نه مه نیش
 و کاری خاوهن بیدعه کارانه و نه هلی سونهش نازناوی و له وته و قسه کانیان
 ده نین کهوا خه لکی گه مرهش له بهری رابکات، وه ناوی ده نین تیناخین و خستنه
 پال یه و ده رختن وه عهرشی خودای گه وره و دلۆقان به شوین و جیگه یه ک ناو
 ده بن مبه سستی که بۆ گه یشتیان به عهرش تا به دوور خستنه وهی به رزی
 بلندیه کهی له سه دروست کردنه کهی و وهستان له سه عهرشه کهی، (تهفسیری نه و
 وهستانه یان له سه عهرش له پیشه و مالیک پرسپوه، له وه لآمدا فهرموویه تی:
 وهستانه که حه قیقه تی هیه، چۆنیه تیه کهی شاراوویه، پرسپار کردن ده رباره ی
 بیدعه یه، باوه پ بوون پتی واجیه).

مه به ستیش له (ناوانان) کهوا (سونه) ده ستیشانی کردوه راشکاو و روونه
 له دانانی رۆحی شه هیده کان له ناو سکی بالنده یه کی سهوز یه که به دوا یه کدا دیت
 و نه و مانایه به تال ناکاته وه، به لکو به دوا یه کدا هاتنی به تال نهویه نه وهی

(٢٢٣) مسند احمد: ٢٦٦/١، بیشتر مانای نه و فهرموردانه شیکرا وه وه.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دوژمنه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) ده لئین له مولحیده کان و شوینکه وتوانیان و نهوانه ی
ئینکاری روژی دوا یی ده کهن، بهودی روچه کان پاش جیابوونه و هیان له لاشه کانیان
ده چنه لای گیانله بهران و چرو جانده و نهو بالئندانه ی کهوا بو روچه که ی ده گوئیت،
جا هەر کاتی روچه که له لاشه جیابووه نهوا ده چیتته لاشه ی نهو گیانله بهرانه،
لهو ی نیعمهت و خو شی ده بینیت یا خود سزا و نازار ده بینیت، پاشان لئی جیا
ده بیته وه، پاشان ده چیتته لاشه یه کی دیکه له گهل کرده وه و نه خلای نهو بگوئیت،
نهمهش دووباره ده بیته وه، جا نهمه ميعاد و روژی دوا یی له لای نهوان و نیعمهت
و سزا که شه که ده بینیت.

نهو به دوا یی که هاتنه به تاله پیچه وانه یه بهودی کهوا پیغه مبهەر و نیردراوه کان
له سهر تاکه هیان تا کو تاییه که هیان له سهر ریککه وتوون، نهمهش کوفریکه به خودا و
به روژی دوا یی.

نهمهش کۆمه لئیکی دیکه ده لئین: کهوا جیگیر بوونی روچه کان دوا یی جیابوونه وه
له لاشه کان ده چیتته لاشه ی گیانله بهر و درنده کان کهوا بو ده گوئیت، نهمه به
تالترین و پیسترین قسه و ده برینه، وه قسه یه کی دیکهش به دوا یی دیت و ده لئیت:
به یه کجاری له گهل مردندا نامینیت و لیره دا هیچ روچیک نامینیت نیعمهت و
خو شی یا خود سزا و نازار بینیت، به لکو نیعمهت و خو شی یا خود سزا و نازار
ده که ویتته سهر به شه کانی لاشه یا خود به شیک له لاشه.

یا خود ده که ویتته سهر کلینچکه ی خواره وه ی برپردی پشت یا خود ده که ویتته سهر
شوینیکی دیکه، جا خودای گه وره تییدا له زهت و خوش و نیش و نازار دروست
ده کات یان به هزی گه رانه وه ی ژیان بزی ههروهک هه ندیک له زانا و تیگه یشتوان
له باره ی نهم و ته یه وتویانه، یا خود به بی گه رانه وه ی ژیان کهوا هه ندیکی دیکه
وتوویانه، جا نهمانه له بهرزه خدا هیچ سزا و نازار یکیان نیه ته نها له سهر
لاشه کانیان نه بیته، و هه ندیکی تریش رووبه پرویان ده بیته وه، کهوا روچ به

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

روویه کدا ناگه پیتمهوه بۆ ناو له شه و پيشی ناگات، و نيعمت و سزاش تهنها له سهر
رۆحه کهيه، سوننه ته ناشکراو مهواتيره کانیش قسهی نهوان و نهوانه ره ده کاتهوه و
دیاری ده کات نهوا سزا و تازار له سهر رۆح و لاشه کهيه پیکهوه و ههریه که و به
تهنیاش.

نه گهر وترا: له راستیدا نیهو باسی وته و ره خنه و ناره زاییه کانی خه لکیتان کرد
له باره ی جینگیربونی رۆحه کان، کامه یان له ووته و ده پرینانه شیار و په سهند تره
تاوه کو باوه ری پێ بکهین؟

ده لێن: رۆحه کان له سه قامگیربونی له جیهانی بهرزه خدا له یه کتر جیاوازن به
جیاوازیه کی گهوره، لهوانه: رۆح ههیه له ههر سه ره وه ی (علیین) لای فریشته
به رزه کانه، نه مهش رۆحی پیغه مبه رانه عليه السلام وه نهوانه له مه نزلگا و
شوینه کانیان جیاوازیان ههیه ههروه ک پیغه مبه ر عليه السلام له شه وره وه کهیدا نهوانی
بینی.

لهوانه: رۆحه کان له ناو سکی بالنده یه کی سه وزدان له به هه شتا پشوو ده دات و
هاتووچۆ ده کات هه رچۆن بیهویت، نه مهش رۆحی هه ندیک له شه هیدانه نه ک
هه موویان، به لکو شه هید ههیه له بهر قه رزاری رۆحه که ی دهستی به سه ردا ده گیریت
له چوونه ژووره وه ی بۆ به هه شت، یا خود به هه هه ر هۆکاریکی دیکه، کهوا له مه سهند
داهاتوه، له عه مه د کوری عبدالله کوری جحیش ده گیرد ریتسه وه، پیاویک هاته
خزمه تی پیغه مبه ر عليه السلام وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، چی بۆ من ده بیئت نه گهر له
پیتناوی خودا بکوژریم؟ فه رمووی: (الجنه)، واته: (به هه شت) جا کاتیک رۆیشت
فه رمووی: (إِلَّا الَّذِينَ، سَارَنِي بِهٖ جَبْرِيلَ أَنْفًا) ^(٢٢٤).

واته: (تهنها قه رزاری نه بیئت، کهوا جویریل پیتشت بۆی باس کردووم).

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لهوانه: نهوهی دهستهسهه دهیته له بهر ده رگای بههشت کهوا له هه دیسیکی دا هاتوه: (رأیت صباحکم محبوساً علی أبواب الجنة) (٢٢٥).

واته: (هاوریکه تانم بینی له بهر ده رگای بههشت دهست بهسهه کرابوو).

لهوانه: نهو کهسانه باره گاکایان له بهردهم ده رگای بههشته، کهوا له هه دیسیکی ئین عه بهاسدا هاتوه:

(الشهداء علی باریق نهر بباب الجنة، فی قبة خضراء یمرج علیهم رزقهم من الجنة بکرة وعشیه).

واته: (شههیدهکان لهسهه لیواری روواریکن له بهردهم ده رگای بههشتا، له قبه خضرا، بهیانیان و ئیواران رزق و رۆزیان له بههشتهوه بو دیته دهروه).

نه ههده ریوایه تی کردوه، نه مهش پیچه وانهی جه عفه ری کوری شه بی تالیسه به جۆریک له جیاتی دهسته کانی دوو یالی بو دانراوه له بههشتا پیی ده فریت هه رچۆنیک بیهویت (٢٢٦).

لهوانه: نهو رۆحانهی دهستهسهه رن لهسهه زهوی، رۆحه کهی بهرز ناییتهوه، بو لای فریشتهکان، به لکو نه مه رۆحیکی نزم و له خوارهوی زهویدا، جا رۆحه کانی زهوی له گه ل رۆحه کانی ناسمانه کان کۆناییتهوه، ههروه له دونیاشدا له گه ل یه کتر نابنهوه، نهو دل و دهروونهی له زهویدا نهیتوانی ره زامه ندی و خۆشهویستی خرا به دهست بهیتهی و یادی بکات و هۆگری ببینیت و لیتی نزیك ییتهوه، نهوا دل و دهروونیک نزم و له خوارهوی زهویدا دهیته، وه له پاش جیا بوونهوی له لاشه کهیدا تنهها لهوئ ده میتیتهوه.

ههروه کو دل و دهروونی بهرز و مهزن کهوا له دنیا خه ریک ببوو به خۆشهویستی خوا و یادکردنی و نزیك بوونهوه و هۆگری بوونی، وه پاش جیا بوونهوهش له گه ل

(٢٢٥) سهه چاره ی پیشوو: ١١/٥، سنن النسانی: ٣١٤/٥

(٢٢٦) سههیر: ترمزی (٣٧٦٣) بکه، وه ههسته دهجه: ٢٦٦/١

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

رۆحه بهرزه کان ده بیټ که بۆ ئەو گونجاوه، پیاویش له گهڵ ئەو که سهیه له بهرزه خدا له رۆژی قیامه تدا که خۆشی دهوێت، و رۆحی نیماندار له دواى جیابوونهوه دهگات به رۆحی برا و هاوڕێکانی که کردهوهی چاکیان نهجمداوه و لهوێ له گهڵ یه کتر دهبن.

وه له وانه: رۆحی داوینپرسی و زیناکاران له پیاو و ئافرهتان له تهن دووری ناگردان، و رۆحیش له ناو رووباری خوێندا مهلهی تیدا دهکات و بهرد قووت دهدات، جا رۆحه که دلخۆش و شادومانه کان و خه مبار و تازاره کان یهک جیگیربوونیان نیه، به لکو رۆح ههیه، له ههه سه رهوهی (علین)ه، و رۆحیش ههیه له خوارهوهی زهویه و بهرزنا بیتهوه.

نه گهر تۆ ئاواته خوازی سوننهت و نیشانه کان بوویت لهو بابته دا، ئەوه بۆتۆ باشت وایه گرنگی بدهیت به به لگه نامه کانی ئەو بابته وا گومان مه به که وا له نیتوان ئەو نیشانه دروستانه دا لهو بابته به رهه لستکاری ههیه، جا ئەوانه هه مرویان راست و رهوان و هه ندیکیان نه ویت ده سه لمینیت، به لام کاروبار و گرنگیه که له تیگه یشتنی دایه، له زانینی دل و ده روون و یاسا کانی، چونکه ئەوه گرنگی و تایبه ته ندی خۆی ههیه جگه له گرنگی کاروباری لاشه، وه رۆحیش له گهڵ ئەوهی له به هه شتدایه، ئەو له ئاسمانیشدایه، په یوه ندی دهکات و دهگات به ژیا نی ناوگۆر و بهو رۆحهی تیا به تی، نه ویش خیراترین شته له جووله و گواستنه وه و بهرزبوونه وه و دابه زیندا، رۆحیش دابهش ده بیټ بۆ نێردراو و به ندکراو. بهرزی و نزمی، دواى جیابوونه وهش رۆح نه خۆش و ناخۆش و له زهت و نیعمهت و سزاو نازاری ههیه زۆر گه وه ره تریش له وهی له کاتی په یوه ندی هه بوو به لاشه، لهو کاته شدا نه خۆش و به ندی و ناخۆش و سزاو خه فه تباری بۆ ههیه، وه ههروه ها له هه مان کاتیشدا خۆشی و نیعمهت و له زهت و شادومانی بۆی ههیه، رێک حالێ لهو

رؤح ..... للإبن قيمّ الجوزيّة

لاشهيدا وڊڪ حالى ڪڙپهه واپه لهسكى دايكى، له دواى جياپونوهه شدا حاله تي وڊڪ حاله تي دهه چوويهه تي لهسكى نهو دونياهه دا.

جا بۆ دڭ و ددروون چوار جيهان ههيه، هه جيهانيك لهودي پيش خوي
گهوره تره .

جیہانی یہ کہم: لہناو سکی دایکہ، نہ مہش حسرت و تہنگی و غم و سی
تاریکاسہ.

جیهانی دووهم: نه مه جیهانی که هوا تییدا گه وره تر ده بیټ و هۆگری ده بیټ و تییدا خیر و شهری دهست ده که ویت وه هۆکار یکشه بۆ به خته وهری و خه مناکي.

جیهانی سییم: جیهانی به‌رزخه ئه‌مه‌ش فراوانتر و گه‌وره‌تره له‌و جیهانه‌دا، به‌لکو ریزه و په‌یوه‌ندیه‌که‌ی بۆ ئه‌و وه‌ك ریزه و په‌یوه‌ندی ئه‌و جیهانه‌یه بۆ یه‌که‌مییان.

وه جیهانی چواره: جیهانی کۆتاییه یاخود رۆژی دوایه، نه مه‌ش به‌هه‌شت یاخود دۆزه‌خه، هیچ جیهانیکی دیکه نه له دواى ته‌وجا خواى گه‌وره لهو جیهانانه‌دا پله دواى پله ده‌یگوازیتته‌وه تاكو ده‌یگه‌یه‌نیتته نهو جیهانه‌ی جگه لهو هیچی دیکه سوودی بۆ ناییت، له‌ویش زیاتر هیچی دیکه شایه‌نی نهو نییه، نه‌میش بۆ نهو دروست کراوه وه کاروکرده‌وه‌کانی نه‌وی گه‌یاندۆته نهو پایه‌یه، له‌هه‌موو جیهانیکیش لهو جیهانانه‌دا حوکم و یاسا و کاروباریک هه‌یه جیاوازه له‌گه‌ڵ جیهانه‌که‌ی دیکه.

جا گهره‌یی و پیرۆزی بۆ خودای به‌دییه‌نەر و خولقیته‌نەر و که‌وا مردن و ژین و به‌خته‌وه‌ری و خه‌مناکی به‌ ده‌ست نه‌وه که‌وا جیا‌وزای دانا‌وه له‌ نیتوان پله‌کانی به‌خته‌وه‌رییه‌کان و ناخۆشییه‌کان هه‌روه‌ک جیا‌وازی‌شی دانا‌وه له‌ نیتوان پله‌کانی زانست و کار و کرد‌ه‌وه‌کان و هی‌ز و توانایی و ره‌وشته‌کانی.

جا هەر که سیڤک ناسی وه ک پتویست شایه تی بدات (أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له) کهوا خاودنم هه موو شتتکه، وه هه موو حه مد و سوباسگوزاریه ک

٩٥ ح ..... لایین قیَم الجوزیة

تەنھا بۆ ئەو، ھەموو خێر و چاکەیک بە دەست ئەو، ھەموو کار و فەرمانیک دەگەرێتەو بۆ لای ئەو، و ھەموو ھێز و توانەیکیش تەنھا شایەنی ئەو، و ھەموو قەزا و قەدەرێکیش بە دەست ئەو، ھەموو عیزدەتیکیش، و ھەموو ھیکمەتیکیش و ھەموو تەواوکارییەکی رەھاش لە ھەموو روو و ھەموو بۆ خۆی دەگەرێتەو، بە عیلم و زانستی خۆش راستی پێغەمبەر و نێردارەو کانی خۆی ناسیو، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە، کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو سەرپێچی بکات ئەو ناپەرە و گومرایە، و ھەموو کەوتن و یارمەتیش لە لایەن خواوەیە.

نایا رۆحی مردوو ھەکان سوود بە شتیک لە ھەول و کۆشیی زیندو ھەکان دەبینیت یاخود نا؟

و ھەمەش کەوا ئەو سوود بە دوو کار و فەرمان دەبینیت لە ھەول و کۆشیی زیندو ھەکان کە لە نێوان ئەھلی سوننە لە بیرمەند و زانیان و ئەھلی ھەدیس و تەفسیر لە سەری رێککەوتوون:

یەكەمیان: ئەو کارە ی کە مردوو لە ژیا نیدا ببو ھۆیە بۆ ئەو.

دوو ھەمیان: نزا و پارانەو ھە موسلمانان بۆ ئەو. و ھاوای لیخۆشبوون بۆ ئەو، و ھە خێر و چاکەکردن، و ھە جکردن لە سەر خێر و چاکەیک کەوا پەیرەندی بە پادداشتە کە ھە یە نایا پادداشتی بە خشین بیت یاخود پادداشتی کارو کردو ھە بیت؟ جا لە لای جەماوەر بە گشتی پادداشتی کار و کردو ھە کە بە خۆی دە یگاتی، و لە لای ھەندی ھە نە فە ھەکان بە لکو پادداشتی بە خشین دە یگاتی.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

ناکۆکی و جیاوازیان له عیبادەتی جەستەیی وەک رۆژوو و نوێژ و خۆتێندەوهی قورئان و یادکرێهوهی خوا و تەسبیحات، مەزھەبی نێمام نەحمەد و جەماوەری پێشینەکان نەم سوودەیی دەگاتێ، نەمەش وتەیی هەندێ له یارانێ نەبی حەنیفەییە. نێمام نەحمەد دەیگەرێتێتەوه پال رێواوەتی مەحمەد کۆری یەحیا الکمال دەلێت: بە نەبی عبدالله وترا: پیاویک کارێک دەکات لە خێر و چاکە لە نوێژکردن یاخود سەدەقە و چاکەیک یاخود هەر شتیکی دیکە، نایا نیوێ بۆ باوکی یاخود بۆ دایکی دەچێت؟

وتی: تەکا دەکەم، یاخود وتی: مردوو هەموو شتیکی پێ دەگات لە خێر و چاکە یاخود شتی تر، هەروەها دەلێت: سێ جار نایەتی کورسی بخوێنە، وە نایەتی قل هو الله أحد، بلی: خودایە خێری بۆ خاوەنی ئەو گۆرستانە بێت.

زانراوێشە لە مەزھەبی شافعی و مالیکی ئەو خێرە ناگات بە مردوو. هەندێک لە ئەهلی بیدعە و ئەهلی کەلام دەلێت بەهیچ جۆرێک نە نزا و پارێندەوهی وە نە شتی دیکە لەو بابەتە ناگات بە مردوو.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووێت: (مَنْ سَنَّ خَيْرًا فَاسْتَأْذَنَ بِهِ كَانَ لَهُ أَجْرُهُ، وَمَنْ أَجْرَ مَنْ يَتَّبِعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ سَنَّ شَرًّا فَاسْتَأْذَنَ، بِهِ كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهُ، وَمَنْ أَوْزَارَ مَنْ يَتَّبِعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا) (٢٢٧).

واتە: (هەر کەسێک خێر و چاکەیک کرد و جا پەڕەوی کرد ئەوا پاداشتەکەیی وەرەگریت، ئەوێ شوێنیشی دەکەوێت پاداشتەکەیی لێ کەم نابێتەوه، وە هەرکەسێک شەر و خراپەیک کرد و پەڕەویش پێ کرد، ئەو شوێنیشی دەکەوێت گوناھەکانی هەڵدەگریت و لە گوناھەکەیی ئەویش کەم نابێتەوه).

۹۰ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

نهمدش به لگهیه له سهر شهو فهرمودهیهی پیغه مبه ر ﷺ : (لا تقتل نفساً ظالماً
إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كَفْلٌ مِنْ دَمِهَا، لَأنه أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) ^(۳۳۸). واته:
(هیچ که سیک به ستم مه کوژن نیلا به شیک ده گهریته وه بز کوری ناده م که قابیل
بوو هابیلی برای کوشت کهوا ریبازی کوشتنی دانا)
جا نه گهر بز نه مه سزا و توله سندنه وه هه بیت، نهوا بز چاکهر پاددشات و
خیردا له پیشترینیانه و شیا وترینیانه.

***

به لگه له سهر سوود و مرگرتنی مردوو به نزا و پارانه وه

به لگه و سه لماندیشی له سهر سوود پیگه یاندنی کهوا ده بیتسه هژکاریک له
قورثان و سوننه و یه کده نگنی و بنه ماکانی شهر عدا هاتووه، جا له قورثاندا خوای
گهره ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاؤُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ (الحشر: ۱۰) واته: (نهوانه ش که به شوین کوزچه ران و
پشتیواناندا هاتن (تا کوزتایی دونیا نه مه دوعا و نزیایه و به رده وام) ده لئین:
پهروه ردگارا له نیمه و له برایه کانه شمان خورش ببه که پیش نیمه ریبازی نیمه یان
گرته بهر). خوای پهروه ردگار همد و سه نهای شهو که سانه ده کات بز
نیمانداره کانی پیش خوایان به نزا و پارانه وه بزیمان جا نه میش به لگهیه له سهر
سوود و گه یاندنیان به نزا و پارانه وهی زیندووان.

ده کریت بسوتری: به لگو شهو له وانه به نزا و پارانه وهی شهوان سوودیان
پیگه یشتووه، چونکه پیش شهوان که وتوون له نیمان و و باروهردا، جا کاتی
شوینیان که وتن ههروه که پهیره کان بوون له به ده ست هینانی بزیمان، به لام سه لمیراوه

۹۰ ح - لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهسر سودپینگه‌یشتنی مردوو به نزارو پارانه‌وه‌ی یکده‌نگی خه‌لکان له‌سر دوعا و پارانه‌وه بۆی له نویژی جه‌نازه‌دا.

له‌حه‌دیسیت‌کدا نه‌بی هورپه‌یه (ره‌زای خوای لی بیت) ده‌لّیت پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام فهرموویه‌تی: (إذا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ فَاخْلُصُوا لَهُ الدُّعَاءَ) ^(۳۲۹). واته: (نه‌گهر نویژتان له‌سر مردوو کرد نه‌وا به دلسۆزی دوعای بۆ بکه‌ن).

له سه‌حیح‌کی موسلم دا له‌حه‌دیس‌کی عه‌وف کورپی مالیک ده‌گیریت‌ه‌وه، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام نویژی له‌سر جه‌نازه‌یه‌ک ده‌کرد منیش دوعایه‌کم له‌بهر کرد، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَرْحَمْهُ وَعَافُهُ وَأَعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نَزْلَهُ، وَسَّعْ مَدْخَلَهُ، وَأَغْلِيهِ بِالْمَاءِ وَالشَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الشُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَابْدَلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَاهْلِأْ خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجَةٍ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِدْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ) ^(۳۳۰).

واته: (خودایه لّی خوش بیه و ره‌حمی‌کی پی بکه، لّی ببوره له‌گونا‌هی بسره‌وه، وه شوینی‌کی باشی بده‌ری له‌به‌هشت و گۆری فراوان بکه‌ن به‌ناو و به‌فر و ته‌رزه‌ییشوره له‌گونا‌ه‌کانی پاک‌ی بکه‌ره‌وه هه‌ر وه‌ک کراسی سپی له‌پسی پاک ده‌بیته‌وه، و شوینی بگۆره‌باشتر له‌و شوینه‌ی نیستای، که‌س و کاری باشتر له‌که‌س و کاره‌که‌ی، وه هاوسه‌ری‌ک باشتر له‌هاوسه‌ره‌که‌ی، و بیخه‌ره‌به‌هشت و بیپاریزه‌ی له‌سزای گۆر و سزای ناگر).

له‌وانله‌بن الاسقع ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام نویژی له‌سه‌ریاو‌یک ده‌کرد له‌موسلمانان جا گویم لی بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ أَنْ فَلَاناً بَنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ

^(۳۲۹) ابو داود ریزایمتی کردوره (۳۱۹۹).

^(۳۳۰) موسلم ریزایمتی کردوره: (۹۶۳).

إِنْ حَـ ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

وحبل جوارك، فقه من فتنة القبر وعذاب النار، وانت هذا الوفاء والحق، فأغفر له وأرحمه إنه غفور الرحيم^(۲۳۱).

واته: (خودایه نهوه فلانی کوری فلان له نهستوی تو و لهژیتر چاودیری و بههاناوه چوونی تو دایه، جا له فیتنه و ناشویی ناوگژیرو سزای ناگر بیپاریزه، تویش خاوهنی پهیمان و راستی و رهاویت، لیئی خوش بیه و رحمی پی بکه و به راستی تو پهروهرد گاریکی لیبوورده و بهزهیی).

نهمهش زوره له هه دیسه کان، به لکو مه بهستی له نوژیوکردنه له سهر مردووه ههروه ها نزا و پارانهوه بوی له دواي به خاک سپاردنی.

له هه دیسیکی عوسمانی کوری عه ففان ده لیت: پیغه مبه ر نه وکاته ی له خاک سپاردنی مردوویه ک ده بووه له سهری ده وستا و ده یفه رموو: (أستغفروا لأخیکم، وأسألوا له التثبیت فأنه الآن یُسال)^(۲۳۲).

واته: (داواي لیخوشبوون بۆ نهو برایه تان بکه و داوا له خوا بکه چه سپاو بیئت له سهر وه لآمه کانی، چونکه نیستا نهو پرسیاری لی ده کریت).

ههروه ها نزا و پارانهوه له بویان له کاتی سهردانی کردنی گۆره کانیان، ههروه له سه حیعی موسلم دا له هه دیسیکی بریده ی کوری خه صیب دا هاتوووه ده لیت: پیغه مبه ر فیتری ده کردن نه گهر چوون بۆ گۆرستان بلین: (السلام علیکم یا أهل الدار من المؤمنین والمسلمین، وإنا إنشاء الله بکم لاحقون، نسأل الله لنا ولكم العافیة)^(۲۳۳).

واته: (سهلامی خواتان لی بیئت نهی خاوهن مال له نیمانداران و موسلمانان، وه نیمهش بهویستی خواي گهروه پیتان ده گهین، ره جمی خواي گهروه له وانهی پیش

(۲۳۱) سنن أبی داود: (۳۲۲۱).

(۲۳۲) سنن أبی داود: (۱۵۴۷).

(۲۳۳) مسلم: ۹۷۴.

۹۰ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نیمه و پاش نیهوش بیت، داوا له خواى گهوره ده کهم له نیمه و له نیهوش خوښ بیت).

له سه حیحی موسلم دا هاتووه کهوا عائشه رضی الله عنها پرسىارى کرد له پیغه مبه صلی الله علیه و آله نه گهر داواى لیخوښبون له خاوهنى گزړستان بکهم چى بلیم؟
 فهرمووى: (قولي: السلام على أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، ويرحم الله المستقدمين منا والمستأخرين، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون)

واته: (بلئى: سه لامى خواى گهوره له نیهوش نهى خاوهن مال له نیمانداران و موسلمانان، وه خواى گهوره ره حم به وانهى له پیتش نیهوش و له دواى نیهوش بکات، انشاء الله نیمهش پیتان ده گهین).

هر له سه حیحه کهیدا، له عائشه رضی الله عنها ده گيریتموه پیغه مبه صلی الله علیه و آله له شهوئیک له دوا شهوه کانیدا بؤ به قیيع ده رچسو، جا فهرمووى: (السلام عليكم دار قوم مؤمنين، وأتاكم ما توعدون غداً مؤجلون، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، اللهم أغفر لأهل بقیع الغرقد) ^(۲۳۴).

واته: (سه لامى خواى گهوره له نیهوش نهى خاوهن مال له نیمانداران، وه نیمهش سبهى پیتان ده گهین بهو به لینهى به نیهوش و نیمهش دراوه، وه انشاء الله نیمهش پیتان ده گهین، خودایه له نه هل و دانیشتوانی به قیيع الغرقد خوښ ببه).

پیغه مبه صلی الله علیه و آله به کار و کردهوه و فیترکردنیش دوعا و پارانهوهى بؤ مردوده کان کردهوه، و نزا و پارانهوهى سه حابه و شوینکه وتوانی و وه موسلمانانیش سهردهم له دواى سهردهم زیاتره له وهى باسکراوه، زورتریشه له وهى ینکاری ده کات، له کاتیکیدا خواى گهوره دیت پلهى بهنده یهک له بههشتدا بهرز ده کاتموه، جا ده لیت: نه مه له کوئ بوو؟ پیی ده وتریت: نه مه به نزا و پارانهوهى کوپه کته بؤ تو ^(۲۳۵).

(۲۳۴) مسلم: ۹۷۴

(۲۳۵) جمع زوائد: ۲۱۰/۱۰

(له گه‌یشتنی پادداشتی خیر و چاکه کردن بو مردوو)

به‌لام پادداشتی خیر و چاکه ده‌گات به مردوو، چاکه له دوو سه‌حیحه‌که له عایشه رضی الله عنها ده‌گیریتته‌وه: پیاوینک هاته خزمهت پیغهمبه‌ری رضی الله عنها وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکم له‌ناکاو مرد و وه‌سیه‌تیشی نه‌کرد، وا گومان ده‌بهم نه‌گهر قسه‌ی کردبا نه‌وا وه‌سیه‌تی خیر و سه‌ده‌قه‌ی ده‌کرد، نایا نه‌گهر خیر و سه‌ده‌قه‌ی بو بکه‌م کری و پادداشتی بو‌ی هه‌یه؟ فهرمووی (به‌لئی) ^(۲۳۶).

له سه‌حیحی بوخاریدا له عبدالله‌ی کورپی عه‌بیاس رضی الله عنه ده‌گیریتته‌وه: که‌وا دایکی سه‌عدی کورپی عباده‌ی مرد، له‌وا کاته‌دا نه‌وا لای نه‌بوو، هاته‌لای پیغهمبه‌ری رضی الله عنها وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، دایکی وه‌فاتی کردوو، منیش له‌لای نه‌بووم، جا نایا سوودی پی ده‌گات که‌وا خیر و چاکه‌ی بو بکه‌م؟ فهرمووی (به‌لئی). له سه‌حیحیکی موسلمدا له نه‌بی هویره‌یره رضی الله عنه ده‌گیریتته‌وه: پیاوینک به پیغهمبه‌ری وت رضی الله عنه: باوکم مرد پاره و سامانیکی زوری به‌جیه‌یشت، وه‌سیه‌تی نه‌کرد، نایا ده‌کریت له‌جیاتی نه‌وا خیری بو بکه‌م؟ فهرمووی: (به‌لئی) ^(۲۳۷).

له سوننه‌ته‌کاندا و مه‌سنه‌دی نیمام نه‌حمه‌د، له سه‌عدی کورپی عباده، ده‌گیریتته‌وه: ده‌لئت: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکی سه‌عد مرد و کامه‌ی خیر و چاکه باشه‌بو؟

فهرمووی (ناو)، جا بیریکی هه‌لکه‌ند وه فهرمووی: (هذه لأم سعد) ^(۲۳۸). واته: (نه‌مه‌ بو دایکی سه‌عه‌ده).

^(۲۳۶) مسلم: ۱۰۰۴

^(۲۳۷) مسلم: ۱۶۳۰

^(۲۳۸) مسند أحمد: ۷/۶، نین ماجه: ۳۶۸۴، وه ترمذی: ۶۶۹

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

له عبدالله ی کوری عه مرو کهوا عاصی کوری وائل له سهرده می نه زانیندا نه زری کرد سهد و شتری بکاته قوربانی، به لām هیشامی کوری عاص له به شه که ی په نجای کرده قوربانی، به لām عه مر له و باره یوه پرسیری کرد له پیغه مبه ر جا فهرمووی: (أما أبوك فلو أقر بالتحديد فصمت وتصدقت عنه نفعه ذلك) (۲۳۹). واته: (نه گهر باوکت له سهر یه کتاپه رستی جیگهر بووایه جا روژ و گرتن و سهد هقه کانت له جیاتی نه و سوودی بۆ نه و ده گه یاند). نیمامی نه حمده ریوایه تی کرده.

له گه یشتنی پادداشتی روژوو گرتن بۆ مردوو

به لām گه یشتنی پادداشتی روژوو له هه ردوو سه حیه که له عائیشه رضی الله عنها ده گهر پته وه کهوا پیغه مبه ر رضی الله عنها فهرموویه تی: (من مات وعليه صيام صام عنه وليه) (۲۴۰).

واته: (هه رکه سی مردوو و روژووی له سهر بوو نه وه ده بیئت سه ره رشتیاری له جیاتی روژووی بگهر پته وه).

هه روه ها له هه ردوو سه حیه که دا ها تووه، نیبن عه بباس ده گهر پته وه و ده لیت: بیاویک ها ته لای خزمه تی پیغه مبه ر رضی الله عنها وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا دایکم مردوو و روژووی مانگیکی له سهره، نایا له جیاتی بیگرمه وه؟ فهرمووی: (نعم فدين الله أحق أن يقضى) (۲۴۱). واته: (به لای بیگومان قهرزی خوا له هه مووی هه قتره بگهر پته وه).

(۲۳) مسند أحمد: ۱۸۲/۲.

(۲۴) مسلم: ۱۱۴۸.

(۲۵) مسلم: ۱۱۴۸.

٩٥ ح - ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له ریوایه تیکی دیکه دا، نافرەتیک هاته خزمەت پیغه مبه رﷺ جا وتی: نهی پیغه مبه ری خوا دایکم مردوو و کهچی رۆژووی نه زری له سه ره، نایا له جیاتى بیگرمه وه؟ فەرمووی (أفرأیت لِر کان علی أَمک دین فقضیتہ أکان یؤدی ذلک عنها؟).

واته: (نایا نه گەر بینیت دایکت قەرزی به کیکی له سه ره نایا ناماده ی له جیاتى بیده یته وه؟)

نافره ته که وتی: به لئى، پیغه مبه رﷺ فەرمووی: (فصومي عن أَمک). واته: (ئینجا که واته له جیاتى دایکت به رۆژوو به).

نهم و ته یه ش هی بوخاریه و لیكدانه وه که ته نها هی خویه تی. له به ریده رﷺ ده گیردریته وه و ده لیت: من له لای پیغه مبه رﷺ دانیشتبوم، نافرەتیک هاته خزمەتی وتی: من خیریکی نه بر واوه بۆ دایکم کردوو، دایکم مرد جا پیغه مبه رﷺ فەرمووی: (وجب أجرك و ردّها علیک المیراث). واته: (تۆ خیره کەت کرد و میراته کەش بۆ تۆ گه پابه وه).

جا وتی: نهی پیغه مبه رﷺ وه نه و رۆژووی مانگیکی له سه ره نایا له جیاتى بیگرمه وه؟

فەرمووی: (صومي عنها) واته: (رۆژوو که ی له جیاتى بگه ره وه)، نافرە ته که وتی: نه و هه رگیزه جی نه کردوو، نایا له جیاتى نه و هه جی بۆ بکه م؟ فەرمووی: (حجی عنها) ^(٢٤٢). واته: (له جیاتى نه و هه ج بکه). موسلیم ریوایه تی کردوو، له و ته یه کی تر دا هاتوو دوو مانگ به رۆژوو به.

له ئیبنوعه بباس رﷺ ده گیردریته وه: (کهوا نافرەتیک سواری که شتییه کی ده ریا بوو نه زری کرد نه گەر خوای گه وه رزگاری بکات نه و مانگیک به رۆژوو ده بیست، جا خوای گه وه رزگاری کرد، به لām تاوه کو مرد به رۆژوو نه بوو، ئینجا کچه که ی یان

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

خوشکه‌کی هاته خزمەت پیڤه‌مبەر ﷺ نینجا فەرمانی دا که‌وا له‌جیاتى به‌رۆژوو بیټ ^(٢٤٣). نه‌هلی سوننه و نیمام نه‌حمەد ریوایه‌تی کردووه.

هه‌روه‌ها له پیڤه‌مبەر ﷺ ده‌گیردریته‌وه له‌گه‌یشتنی خێر و پادداشتی رۆژووگرتن له‌جیاتى مردوو یاخود پیدانی خۆراك بۆ فقیر و هه‌ژار.

له‌سوننه‌دا له‌ نیبنو عومەر رضی اللہ عنہ ده‌گیردریته‌وه، که‌وا پیڤه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: (من مات وعليه صيام شهر فيطعم عنه لكل يوم مسكين) ^(٢٤٤).

واته: (هه‌رکه‌سێ مردوو رۆژووی مانگیکی له‌سه‌ر بوو نه‌وا ده‌بیټ له‌جیاتى نه‌و له‌هه‌ر رۆژی‌کدا خواردنی هه‌ژاریک بدات).

ترمزی و نیبن ماجة ریوایه‌تیان کردووه، ترمزی ده‌لێت: ئیمه‌ نازانین له‌ کوێوه به‌رزکراوه‌ته‌وه ته‌نها له‌م رووده‌وه نه‌بیټ، راستیه‌که‌ش له‌ نیبن عومەر هاتووه له‌ وته‌که‌یدا وه‌ستینراوه (موقوفاً).

له‌سوننه‌تی نه‌بی داود، له‌ نیبنو عه‌بباس ده‌گیریته‌وه ده‌لێت: نه‌گه‌ر به‌کێک له‌ مانگی ره‌مه‌زان نه‌خۆش که‌وت و پاشان مرد و رۆژووی نه‌گرت له‌جیاتى نه‌و خواردن بده‌ن، وه‌ گێڕانه‌وه‌ی رۆژووی بۆ نابێت، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌زری کردبوو نه‌وا ده‌بیټ سه‌ره‌رشتیاره‌که‌ی بۆی بگێڕیته‌وه ^(٢٤٥).

***

^(٢٤٣) مسند احمد: ٢/٢١٦

^(٢٤٤) ترمزی (٧١٨)، ابن ماجة ١٧٤٧

^(٢٤٥) سنن نه‌بی داود (٢٤٠١)

(له پیښه یشتن و ده سټکه و تنی ځیرو پاداشتی هه جگردن)

له باره ی پیښه یشتن و پاراستی هه جگردن بۆ مردوو، له سه حیجی بوخاریدا، له ټیبنو عه باس ﷺ ده گټر دیتته وه: نافرته ټیک له جه هینه هاته لای پیغه مبهړ ﷺ و پئی ووت: دایکم نه زری کردبوو هه ج بکات به لام تا کو مرد حه جی نه کرد، نایا من له جیاتی نهو هه ج بکه م، فهرمووی: ((حجی عنها، أرأیت لو کان علی أمک دین اکت قاضیه؟ أقض الله فالله أحق بالوفاء))^(۲۴۶). واته: ((له جیاتی نهو هه ج بکه، نایا نه گهر بینیت قهرزیک له سهر دایکت هه بوو نایا تۆ بۆی ده ده دیتته وه؟ قهرزی خوا بده نه وه چونکه له هه مرو کهس مافی زیاتره وه فاداریت بهرام بهری)). هه روه ها حه دیسی به ریده ش پیشت باسکرا که تییدا هاتوه: دایکم هه رگیز حه جی نه کردووه، نایا له جیاتی نهو هه ج بکه م؟ فهرمووی: ((له جیاتی نهو هه ج بکه)).

له ټیبنو عه باس ﷺ ده گټر دیتته وه: څیزانی سنان کوړی سلمه الجهنی پرسپاری له پیغه مبهړ ﷺ کرد: کهوا دایکی مردووه و حه جی نه کردووه، نایا ځیرو پاداشتی بۆی هه یه حه جی له جیاتی بکات؟ فهرمووی: ((نعم. لو کان علی أمها دین فقطه عنها أم یکن یحزی عنها))^(۲۴۷)، واته: ((به لئی، نه گهر له سهر دایکی قهرزیک هه بیټ و له جیاتی بیداته وه نایا پاداشتی بۆ نایټ؟)). نسائی ریوایه تی کردووه.

دیسان له ټیبنو عه باس ریوایه ت کراوه: نافرته ټیک له باره ی باوکیه وه که مردبوو پرسپاری له پیغه مبهړ ﷺ کرد کهوا حه جی نه کردبوو، پیغه مبهړ ﷺ فهرمووی: ((حجی عن أبیک))^(۲۴۸)، واته: له جیاتی باوکت حه جی بۆ بکه دیسان له وټوه ریوایه ت کراوه، پیاوټک ووتی: نه ی پیغه مبهری خوا، باوکم مردووه هیچ حه جی

^(۲۴۶) فتح الباری: ۱۳/ ۲۹۶.

^(۲۴۷) مسند أحمد: ۱/ ۲۱۲.

^(۲۴۸) النسائی: ۵/ ۱۱۸.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

نه کردوه نایا له جیاتی نهو حه جی بۆ بکه م؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((أرأيت لو كان على أبيك دين أكنت قاضيته؟)). واته: ((نایا بینووته له سه ر بارکت قهرزیک هه بیته دایته وه؟))، ووتی: به ئی، فهرمووی ((فدين الله أحق))^(٢٤٩). وه ته واری موسلمانان کۆکن له سه ر نه وهی کهوا دانه وهی قهرز له نه ستۆی مردووه که ده که ویت نه گهرچی له که سیکی بیانیش بیته که له لای مایته وه، کهوا حه دیسی نه بی قتاده به لگه یه له سه ر نه وهی کاتیک مردووێک دوو دیناری قهرزی له لا مابوو، کاتیک بۆیان دایه وه پیغه مبه ر ﷺ له باره یه وه فهرمووی: ((الآن بردت علیه جلدته))^(٢٥٠). واته: ((نیستاکه سزاو نازار له سه ر پشتی سارد کرایه وه)).

هه مووش له سه ر نه وه یه که ده نگن کهوا زیندوو نه گهر مردووی له نه ستۆدابوو نه وه مافیکه له مافه کان سه رفرازی بکات و سوودی پیبگه یه نیت و له ته وان رزگاری بکات تا نه و کاته ی له نه ستۆی زیندوو ده که ویت.

جا نه گهر له نه ستۆ ده سه به ری زیندوو که وت به ده ق و به کۆده نگ له گه ل نه وه ش به خۆی نه وه ی له سه ری ته ی نه غامی بدات نه گهرچی پیتی رازی نایته به لکو بۆی ده گهریته وه، جا لا بردن و په راندنی له نه ستۆی مردوو به رزگار بوونه له به ر نه وه ی نا کریت له پیشت و باشت به جی به یندریت. وه نه گهر سوودی گه یانندن به رزگار بوون و لا بردن وه هه روه ها سوود ده گه یه نیت به خه لآت و به خشین، جیا وازی له نیوانیاندا نییه چونکه پاداشتی کارو کرده وه مافیکی پیشکه شکاروێکی به خشنده یه، جا نه گهر داینا بۆ مردوو نه و بۆ نه و دگوازیته وه. هه روه ک ه یچ مافیکی له سه ر مردوو نیه له قهرز و قهرز دانه وه و شتی له و بابه ته نه مه ش مافیکی پاک و پوختی زیندوو، جا نه گهر گهردی نازاد کرد نه و گهردن نازادی و رزگار بوونی هه ی ده گاتی، له ده سه به ر و نه ستۆی ده که ویت، نینجا هه ردوکیان

(٢٤٩) النسانی: ١١٨ / ٥.

(٢٥٠) مست احمد: ٣ / ٣٣٠.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزْنَةِ

مافتيكه بۆ زيندوو كه، جا چ ده قتيك ياخود پتوره رتيك ياخود ياسايه كه له ياساكانى
شهرع پتيوست ده كات به گهيشتنى يه كيكيان و قه دهغه كردنى گهيشتنى نه ويتر؟
نهو ده قانهش ديار و ناشكران له سهر گهيشتنى خيرو پاداشتى كرده وه كان بۆ
مردوو نه گهر كهسى زيندوو نهو كارو كرده وانهى له جياتى بۆى كرد، نه مهش نهو
پهري پوخت و راستى پتوره، چونكه خيرو پاداشت مافتيكه بۆ بكه.

پتفه مبهري ﷺ ناگادارى كردۆته وه به گشتى خير و پاداشتى رۆژوو گرتن
نه مهش ته نها وازه يتان و مهبهسته به دل پتي هه لده ستى كه سيش تىي ناروانيت
تهنيا خواى گه وه نه بيت، و به كار كردنى نه ندامانى لهش نيه له سهر گهيشتن به
پاداشت و چاكه كهوا نه مهش كار كردن به زمان و گوڤگرتن و به چاو بينين به ريگاي
يه كه م.

به شيويه كي رپووتر رۆژوو گرتن نيته و مهبهستى كي پوخت و پاراوه، وه خۆ
گرتن له شته دروستكراوه كان، نه و كاته خوداي گه وه خير پاداشته كي ده گيه نيته
به مردوو كه جا چۆن به خوڤندنه وه يه كهوا نه مهش كارو كرده وه و نيته، به لكو
ناشبيته هۆكارتيك بۆ نيته و مهبهست، جا گهيشتنى پاداشتى رۆژوو بۆ مردوو
ناگادار كردنه وي تيدايه له سهر گهيشتنى گشت كارو كرده وه كانى ديكه.

خواپهرستيش دوو به شه: سامانى و دارايى، وه جهسته يى. قسه ي شه قام و
گشتى ناگادارى كردۆته وه به گهيشتنى پاداشتى خيرو سه ده قه، ده ليت: له سهر
گهيشتنى گشت خوا پهرستيه داراييه كان، وه ناگادارى كردۆته وه به پيگهيشتنى
پاداشتى رۆژوو گرتن له سهر گهيشتنى پاداشتى گشت خوا پهرستيه جهسته ييه كان،
وه هه والى داوه به گهيشتنى پاداشتى هه جكردنى نارپته و كۆكراوه له دارايى و
جهسته يى، جا هه رسي جۆره كان جيگيره به دهق و گرنگى پيدان. وه يارمه تي و
هاوكاريش به خوداي به خشندهو دلۆڤان.

٩٦ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهوانه‌ی بهره‌لستکاری ده‌کن له گه‌یشتن ده‌لین: خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَأَنْ لِّئْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). واته: ((به‌راستی ناده‌میزاد خاوه‌نی هیچ شتیک نیه ته‌نها نه‌وه نه‌بیّت که خوی کردوویه‌تی))، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((خه‌لکینه دلتیابن که ته‌نها پاداشتی کاریک ده‌درتیه‌وه که ده‌تانکرد))، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقره: ۲۸۶)، واته: ((هه‌رکاریکی چاک نه‌نجام بدات قازانجی ته‌نها بۆ خویه‌تی و هه‌ر خراپیه‌کی کردبیّت ته‌نها یه‌خه‌ی خوی ده‌گریّت))، وه له پیغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ جیگیر بووه که‌وا فه‌رموویه‌تی: ((إذا مات العبد انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية عليه، أو ولد صالح يدعو له، أو علم ينتفع به من بعد موته)). واته: ((نه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌ک مرد کارو کرده‌وه‌کانی ده‌پچریت ته‌نها له سئ شتدا نه‌بیّت: خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌وه‌ستاو و به‌رده‌وام، یاخود کورپکی چاک و له‌بار نزاو پارانه‌وه‌ی بۆ بکات، یاخود زانستیک له دوا‌ی مردنیدا سوودی یی بگه‌یه‌نیّت)).

هه‌روه‌ها له هه‌دیسیکی نه‌بی هه‌روه‌یره ﷺ که باسکراوه پیغه‌مبه‌ره ﷺ ده‌فرمویت: ((إن مما يلحق الميت من عمله و حسناته بعد موته علماً نشره))، شه‌م هه‌دیه‌سه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له‌راستیدا هو‌کاریک بووه بۆ سوود پیگه‌یانندی. هه‌روه‌ها هه‌دیسی نه‌نه‌س ده‌گیریتیه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ره ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((سيع يبري على العبد أجره، وهو في قبره بعد موته: من علم علماً، أو أكرى نهراً، أو حفر بئراً، أو غرس نخلاً، أو بنى مسجداً، أو ورث مصحفاً، أو ترك ولداً صالحاً يستغفر له بعد موته))^(۲۴۱)، واته: ((خه‌وت شت هه‌یه له‌سه‌ر به‌نده‌ خیر و پاداشته‌که‌ی به‌رده‌وامه، نه‌مه‌ش له دوا‌ی مردنیدا له‌ناو گۆره‌که‌یه‌تی: هه‌رکه‌سئ یه‌کینکی فیری زانستیک بکات، یاخود رووباریک به‌کری بدات، یاخود بیریکی ناو

(۲۴۱) جمع الزوائد: ۱/ ۱۶۷.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

هه لکه ونیت، یاخود دار خورمایه ک بچینیت، یاخود مزگه وتیک دروست بکات، یاخود پهرتو و کتکی به سوود به جی بهیتیت، یاخود مندالتکی چاک و نیماندار به جی بهیتیت له دواى مردنیدا دوعای بۆ بکات)). نه مهش به لگه یه که له سهر نه وهی جگه له وانه خیرو پاداشتی لی ده ستنا که ویت.

ده لئین: به خشینیش ناردن و گواستنه وهیه، گواستنه وهش له یه کینکه وه بۆ یه کتکی تر له راستیدا ده بیت به مافینکی پیویست، وه کارو کرده وهش خیرو پاداشت واجب ناکات، له بهر نه وهی نه مه ته نهها فەزل و چاکه و به خشینیتکی خوایه، جا بنده چون ده توانیت خیرو چاکه له که سیکه وه بۆ که سینکی دیکه بگوازیته وه ته نهها له سهر به خشینیک کهوا له سهر خوا پیویست ناییت، به لکو نه گهر خوا ویستی له سهر بیت دهیداتی وه نه گهر ویستیشی له سهر نه بیت نایداتی وه نه مهش هاوشیهی هه ژاریک وایه له سهر نه وهی تکارو نزا ده کات بۆ نه وهی خیرو چاکه یه کی پیبکه ویت.

ده لئین: ههروه ها په سه ندکردن و که سان ویستیش به هوکاره کانی خیرو پاداشت خراب و بیزاراوه، نه مهش که سانی خو نه ویست و چاکه کاریش به نزیککی و خزمایه تیه. جا چون چاکه کردن به هه مان خیر و پاداشته کهوا نه مهش نیاز و مه به سه ؟ جا نه گهر چاکه کاریش ناپه سه ند و نه ویستراو کرد به هوکاریک نهوا نامانج و مه به سه ت له پیشت و باشتره.

ههروه ها نیمامی نه حه دواکه وتن له پیزی پیشه وه به قیزه وهن داده نیت، وه په سه ند کردنیش به شیککی دیکه ده کات، له کاتیکدا له هیواو ناره زوی تیدایه له هوکاری خیرو چاکه دانه وه، له ریوایه تیک نیمام نه حه د ده لئیت: کاتیک له پیاریک پرسیارکرا له پیزی پیشه وه دوا ده که ویت و باوکی له جینگاکه ی داده نیت، ووتی: شتیککی واگرنگ و سهر نیه بۆ من، نه مهش بۆ نه وهی چاکه یه که له گهل باوکیدا بکات بیجگه له مهش.

١٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دهلین: ههروهه ها نه گهر به خشینیش بۆ مردوو ناسان بوايه نهوا گواسته وهی چاکه و به خشین بۆ زیندوو ناسانتر ده بوو.

ههروهه ها نه گهر خه لاتکردن و پیشکه شکردن گونجاو بوايه نهوا پیشکه شکردنی چاکه واجب ده بوو له سه رزیندوو، ههروهه ک پیشکه شکردنی خیرو چاکه ی خۆبه خشان ده کریت بۆ نه وهی کهوا خۆی بۆ بهخت ده کات.

دهلین: نه رک و بارگرانی تاقی کردنه وهو گیرۆده بوون به له جیاتی دانان و گۆزینه وه قایل ناکریت و وه رناگیریت، وه مه به ستیش نه وه یه گۆزایه لئی و خواپاراستیه که ی نهو ته نها بۆ خۆبه تی، نه گهرچی ده توانیت سوود بگه یه نیت به وهی لهو کارو کرده وه یه ده یکات پیشکه شی که سینکی دیکه ی بکات و نه مهش خوای گهوره بۆ خۆی له هه موو کهس له پیشتره بۆ نه م کاره. له پاستیدا خودای گهوره حوکمی داوه به وهی کهوا کهس سوودمه ند نابیت ته نها به هه ول و کۆششی خۆی. نه مهش فه رمایش و یاسای خواجه و بریاردانیشه له سه ر دروستکراوه که ی.

ههروهه که نه مهش به رنامه و رپبازه که یه تی له فه رمان و یاساکه یدا، ههروهه ها نه خۆشیش کهس له جیاتی نهو حه ب و ده رمانی ناخواته وه برسی و تینووی نابیت، وه کهسی قه رزاریش هه یچ که سینک له جیاتی نهو خواردن و خواردنه وهو پۆشاک له خۆی ناگریتته وه.

دهلین: جا بۆ نه مهش خوای گهوره رازی نابیت که سینک له جیاتی که سینک نیسلا مه تی بکات و وه یه کینک له جیاتی یه کینکی دیکه نوێژبکات، جا نه گهر سه ری خوا به رستیه کان نه کریت خیرو پاداشته که ی به خشریت لق و رپچکه کانی چۆن ده بیت.

دهلین: به لام دوعا و پارانه وه نهوا په رسیار و ناره زوویه که بۆلای خوای گهوره ده گهریتته وه کهوا چاکه و به خشیشکه ده یکات له سه ر مردوو وه عه فوی ده کات و

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لیئده بووریت، ئەمەش بەخشش و پیشکەشکردنی خێر چاکەى کارى زیندووە بۆ مردووە کە.

دەلێن: ئەوانەى بریتین لە گەیاندى خواپەرستیه کان کەوا دەکریت لەجیاتى ئەو ئەنجام بدریت وەك سەدەقە و حەج و خواپەرستیه کان دوو جۆرن: جۆریکیان لەجیاتى ئەو ئەنجام نادریت بەهەر شیوەیهك وەك نیسلام بوون و نوێژو خوێندنەوێ قورئان و پۆژوو گرتن. ئەم جۆرەش خێرو چاکەكەى تاییەتمەندە بە بکەرەكەى سەریچی ناکریت و بۆشى ناگوازیتەو هەر وەك ئەو لە ژياندا کەس لەجیاتى ئەوى دیکە نەیدەکرد، جگە لە بکەرەكەش هیچ کەس لەجیاتى ئەو کارە کە ناکات.

و جۆریکیش لەجیاتى ئەو دەتوانریت ئەنجام بدریت وەك دانەوێ قەرز و دەرکردنى خێرو چاکە و حەجکردن جا ئەمە خێرەكەى دەگاتە مردوو" چونکە ئەو رازی دەبێت بە نوێنەرایەتى وە لەژياندا بەندە دەتوانیت لەجیاتى ئەو بیکات، جا پاش مردنیشى ئەوا دەبێتە ڕیڤاگایەكى لەپیشتر و باشتر.

دەلێن: بەلام لە حەدیسێکدا ئەگەر یەكێك مردوو پۆژووێ لەسەر بێت و سەپەرشتیارەكەى لەجیاتى ئەو بەپۆژوو بێت، ئەوا وەلامەكەى لەچەند ڕوویەكەوێه.

بە ٣٥٨: ئەوێ مالیک لە ((مۇطأ))ەكەى ووتویهتى، دەلێن: کەس لەجیاتى کەس بەپۆژوو نابێت، دەلێن: ئەمەش فەرمانێکە هەموومان لەسەرى کۆکین و جیاوازی و ناکۆکی تێداتیه.

٣٥٩: ئیبنو عەباس حەدیسێکی رۆژوو گرتنى لەبارەى مردوو ڕیوايەت کردووه، کەوا نسانی لەوى ڕیوايەت کردووه، عەمد کورى عەبد الاعلى بۆمانى گێپاوه، ئەویش لە یزید کورى زریع، ئەویش لە حجاج الاموال، ئەویش لە آیوب کورى موسى، ئەویش لە عطاء کورى أبى رباح، ئەویش لە ئیبنو

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

عهباس (عليه السلام) ووتی: کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس رۆژوو ناگرێت^(٢٤٢).

سبّی: حەدیسێک هەیە کەوا ناکۆک و جیاوازن لە ئیسناده کەیدا، خاوەنی ((الفهم في شرح مسلم))^(٢٤٣) ئاوی ووتوو.

چوار ٥٥: کەوا نەیار و بەرھەتسکارە بە دەقی قورئانی پیرۆز کە پێشتر باسان کردوو لەم فەرموودەیە خودای گەوژە کە دەفرموویت: ﴿وَأَنْ لِّسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ٣٩)

پنج ٥٥: نەیار و بەرھەتسکارە بەوێ کە نسانی رێوایەتی کردوو، ئێبنو عهباس (عليه السلام) لە پێغه مەسەر (عليه السلام) دەگێڕێتەو کەوا فەرموویەتی: ((لا يصلي أحد عن أحد ولا يصوم أحد عن أحد، ولكن يطعم عنه مكان كل يوم مداً من حنطة))، واتە: ((کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس بە رۆژوو نابێت، بەلام لە جیاتی ئەو خواردنی دەدریت ئی لە جیگای هەر رۆژێک چنگێک گەنم دەدریت)).

شەش ٥٥: نەیار و بەرھەتسکارە بە حەدیسێکی محمد کوری عبدالرحمن کوری نەبی لیلی، ئەویش لە نافع، ئەویش لە ئێبنو عمر (عليه السلام) لە پێغه مەسەر (عليه السلام) دەگێڕێتەو دەفرموویت: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واتە: ((هەرکەسێک مرد وە رۆژووی مانگی رەمەزانی لەسەر بێت لە جیاتی ئەو خواردن دەبەخشیت)).

ههههه ٥٥: کەوا نەیارو بەرھەتسکارە بە پێوەر و یاسایەکی دیارو ناشکرا لەسەر نوێژ و نیسلام و تەوبە کردن، بەوێ کەوا هیچ کەسێک لە جیاتی ئەوێ دیکە نایکات، شافعی دەتێت لەوێ قسە یێدەکرێت لەسەر گێرانهوێ ئێبنو

^(٢٤٢) الموطأ: ٣٠٣ / ١.

^(٢٤٣) کە ئەویش ((أحمد کوری عمر القرطبي)) ه لە سالی (١٦٤٦) ک کۆچی دوا یی کردوو.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

عەباس: ئیبنو عەباس ناوی نەبردوووە لەوێ کەوا دایکی سعد نەزری کردبوو، جا لەوانەیە نەزری حەجکردن یاخود عەمرە یاخود خێر و سەدەقەیی کردبێت، جا ئەمری کردوووە بە گێڕانەوە و کردنی لەجیاتی ئەو، بەلام هەرکەسێ نەزری کرد بە نوێژ یاخود رۆژوو گرتن پاشان مرد ئەوا لەجیاتی ئەو کە فارەتی رۆژوووە کەمی دەدات، بەلام لەجیاتی ئەو بەرۆژوو نابێت، و لەجیاتی ئەویش نوێژ ناکات، و لەجیاتی ئەو کە فارەتی نوێژیش نادات.

پاشان ووتی: ئەگەر ووتیان: نایا لە پیغەمبەر ﷺ رپوایەت کراوە کەوا فەرمانی کردبێت کەسێک لەجیاتی یەکیکی دیکە بە رۆژوو بێت؟ دەلێت: بەلێ ئیبنو عەباس ﷺ لە پیغەمبەری ﷺ گێڕاوەتەو.

جا ئەگەر ووتیان: ئەو بۆچی حەدیسێک نا هێننەو؟ دەلێت: حەدیسی زەهری، لە عبید الله گێردراوەتەو، ئەویش لە ئیبنو عەباس ﷺ، ئەویش لە پیغەمبەر ﷺ بە نەزر، کە چی لەگەڵ زەهریدا هاتوو، وە عبید الله دانیشتنی دوور و درێژی هەبوو لەگەڵ ئیبنو عەباس، جا کاتێک جگە لەو یەکیکی دیکە دیت، لە پیاویکەو دەگێڕتەو، ئەویش لە ئیبنو عەباس مانای: هیچ حەدیسێک نیە بەو بچیت کەوا لەبەر کرابێت و پارێزراو بێت، ئەگەر ووتیان: نایا ئەو پیاو دەناسیت کەوا ئەو حەدیسی هێناو هەڵی کردبێت لە گێڕانەوەی لە لایەن ئیبنو عەباس؟ دەلێن: بەلێ، هاوێڵانی ئیبنو عەباس رپوایەتیان کردوو، لە ئیبنو عەباسەو کەوا لەبارەي ئیبنو زوبیر دەلێت: کەوا ئیبنو زوبیر لە ((متعه الحج)) گێڕاوەتیەو، ئەویش رپوایەت دەکات کە لە ئیبنو عەباس وەرگێراوە کەوا ((متعة النساء))، ئەمەش هەڵەکی نا پەسەند و بیمانایە.

ئەمە وەلامیکە لەبارەي گرتنی رۆژوو، بەلام کرداری حەجکردن لەوانە پاداشتی مال بەخشین پاداشتەکی پێی بگات، بەلام کردارەکانی شتوازو جۆرەکان کە ئەمەش وەک کردارەکانی نوێژکردن لەوانەیە بکەوێتە سەر بکەرەکی.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

((أصحاب الرسول)) ده لیت: نه وهی باستان کرد شتیکی وای تیانبه نه یارو به رهه لستکاری به لگه ی قورشان و سوننه و ریککه وتنی پیشینه ی نومته و پیوستیه کانی یاسا کانی شهرع بیت، نیمه وه لآمی هموو نه وانه ده دینه وه که و باستان کردوه له ویژدان و دادپهروهی.

به لآم نهو فهرموده یی خودای گه و ره: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به راستی ناده میزاد خاوهنی هیچ شتیک نیه تهنه نهو نه بیت که خوی کردوویه تی))، له راستیدا خه لکی جیاوازی له شتیه ی لیکدانه و دی مه به ست له نایه ته که دا هیه، کۆمه لیک ده لیتن: نا لیره دا مه به ست له ناده میزاده که: کافره، به لآم مرۆفی نیماندار نه وهی که کردوویه تی خوی خاوه نیه تی کارو کرده و کانی شی بۆ نهو به به لگه یه که و باسمان کرد، ووتیان: وه نامانجیش له و تایبه تمه ندی و ده ستیشان کرد نه یه یه، نه مهش دروسته نه گهر به لگه ی له سه ر هه بوو.

نهم وه لآمدانه و هیهش زۆر لاوازه، نمونه ی نهو گشتیهش تهنه کافری پی پهرچ نادریته وه. به لکو نه مه بۆ موسلمان و کافره وه که نهو فهرموده یی خوی گه و ره: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (النجم: ۳۸)، واته: ((له و په راوو کتیبه پیروزانده دا هاتوه: که هیچ گونا هباریک گوناھی تاوانباریکی تر هه لئاگریت)).

کارنامه کهش هه مووی له یه که مه که یه وه تا کۆتاییه که ی وه که کاریکی بوخت و پاراوه له توانایی و خواستی گشتیدا بۆیه خوی گه و ره ده فهرمویت ﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾ (النجم: ۴۰-۴۱). واته: ((بینگومان هه ول و کۆششه که ی ده بینه ریته وه له قیامه تدا پاشان پاداشت ده دریته وه به تیرو ته سه لی). نه مهش بینگومان به گشتی خیره شه ر ده گریته وه، بینگومان چاکه و خراپه وه نیماندار و کافریش ده گریته وه. هه و ره که خودای گه و ره ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزله: ۷-۸)،

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

واته: ((جا نه وهی به قه ده ر سه نگی گه ردیله یه ک خیر و چاکه ی نه نجام دابیت ده بینیت هوه * نه وه ش که به قه ده ر سه نگی گه ردیله یه ک شه رو خراپه ی هه بیت، ده بیت هوه)).

هه وه ک خوی گه وه له وه هدیسه قودیسیه ده ده فره مویت: ((یاعبادی، إِنَّا هِي أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلِيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ))^(٢٤٤)، واته: ((نه ی بنده کاهم، به لکو نه مه کارو کرده وه کانتانه بۆتان هه ژمارده کم پاشان له گه لیدا دادپهروه ره ده بم جا هه ره که سیئ له کارو کرده وه کانی خیر و چاکه ی بین ی با هه مدو سوپاسگوزاری خودا بکات وه هه ره که سیئ کیش شتیکی جگه له مه ی بین ی با ته نه ا سه رزه نشتی خۆی بکات)).

نه مه ش وه ک نه م فره مووده یه که خوی گه وه ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ (الأنشاق: ٦)، واته: ((نه ی ئینسان به راستی تو خۆت زۆر ماندوو ده کهیت، زۆر په نچ و زه همت ده کیئشیت، سه ره نجامیش ده بی بگه ریته وه به لای پهروه ردگارت (تا پاداشتی په نچ و هه وه کهت وه ره بگریته)). باهه لته خه له تیت به قسه ی زۆر له لیکده وه وه کان له وه وه ی ((ئینسان)) له قورنانی پیروژدا: ئینسان لیته ده نه بو جه هله، وه ئینسان لیته ده عه قه به ی کوری نه بی معیطة وه ئینسان لیته ده وه لیدی کوری موغیره یه، جا قورنان له مه ده دوا ی خستوه، به لکو ناده میزادیش نه و ناده میزاده یه به و شیوه یه که هیه به بی ده ستیشا نکردنی یه کیئک وه ک نه و فره مووده یه خوی گه وه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ (العصر: ٢)، واته: ((به راستی ناده میزاد له زه ره رهنده ی و خه ساره تمه ندیده)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (العادیات: ٦)، واته: ((به به راستی ناده میزاد له ناستی پهروه ردگاریدا زۆر ناسوپاس و حق نه ناسه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (المعارج: ١٩)، واته: ((به راستی ناده میزاد به شیرزه یی و

(٢٤٤) مسلم: (٢٥٧٧).

٩٥ ح ..... لِلْإِنْسَانِ قِيمٌ الْجُزْئِيَّةُ

تەنگەتاوی دروستکراون)). وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ٦-٧)، واتە: ((بەپراستی خەلکی سەرکەشی دەکەن، یاخی دەبن، سەتەم دەکەن* لەبەرئەوەی هەر ناده‌میزاد هەستی کرد دەولەمەند و بێ نیازە (لە پروی ئابووری، یان تەندروستی یان زانستی..... هتد) یەوه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ (ابراھیم: ٣٤)، واتە: ((بەپراستی زۆریە ئینسانەکان زۆر سەتەمکار و خوانەناس و سپەلەن))، وه ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ٧٢)، واتە ((کەچی ناده‌میزاد هەلیگرت و گرتیە ئەستۆی خۆی، بەپراستی زۆر سەتەمکار و نەقام بوو)). جا ئەمەش کاروباری ناده‌میزادە لە جۆری خود و دڵ و دەروونی خۆی و دەرجوونی لەو سیفەتە بە چاکە و نیعمەتی خواکە، وه یارمەتیدەر و هاوکار بە خودای خۆی، هەر خوداشە ئیمانی لای بەندە خۆی خۆشەویستکردووه، وه لەدلیدا رازاندوویەتیەوه، وه کو دوو پرویی و یاخی بوونی لەلا قیزیەوه‌ن کردووه، وه هەر ئەوێشە ئیمانی لەدلیدا جیگیر و واجب کردووه. کەوا پیغەمبەر و نێردراو و پیاوچاکەکانی لەسەر دینی خۆی جیگیر کردووه، هەر ئەوێشە خراپە و داوێن پیسی لەوان لابردووه، لەبەردەم پیغەمبەر ﷺ لەسەر دەریایەك تاوان و گوناھ ئەم هۆنراوەی دەووتەوه.

والله: لولا الله ما أهدتينا *** ولا تصدقنا ولا صلينا^(٢٥٥)

هەروەها خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (يونس: ١٠٠)، واتە: ((هیچ کەس بۆ نیه باوەڕپەیتنیت (هەتا هەول نەدات و خۆی ماندوو نەکات و بیر نەکاتەوه) و یستی خواشی لەسەر نەبیت))، وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (المدثر: ٥٦)، واتە: ((جا ئەو خەلکە یا دادوهری وەرناگرت و بیر لەم پراستیانه ناکاتەوه مەگەر و یستی خوای لەسەر بیت)). وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(٢٥٥) سەیری: موسلم (١٨٠٢) بکە.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

(التكوير: ٢٩)، واته: ((ويستی نیتو هس نایه ته دی مه گهر کاتیک خوای پهروه ردگاری جیهانیان بیهویت، (ههرکس ویستی خیری هه بیت خوای گهوره سه رهستی لی زهوت ناکات، له گهل نه وه شدا هه نه وه پیش دیت که ویستی خوای له سه ره و توانای تیکه یشتنمان له نهی نی و شاروه کان زور سنوورداره)). جا نه مه خوای هه موو جیهانه به گشتی خواجه تیه کی ته واره بو هه موو نه وانه ی له ناو جیهاندان له خاوه نداریه تی و فرمانه کان و توانایی و باره کاند.

کۆمه لیک ده لئین: نایه ته که هه والدانسه به یاسایه که له پیش نیت هدا، وه له راستیدا یاسا که مان ده ریخستوه له سه ره وه ی هه ول و کوششه که ی بوخویتی نه وه ی بو ی تیکو شواوه، ههروه ها نه مهش له یه که میان لاواز تره یاخود له ره گزه کهیدا، نه گینا خوای گهوره هه والی به و داوه هه والیک بریاری له سه ره دابیت و بی یازی بیت نه که هه والیک بریاری له سه ره نه دابیت و به تال بیت، وه بو نه مهش خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ (النجم: ٣٦)، واته: ((نایا ناگادار نه کرابوو به وه ی له په راوه کانی موسادا بوو؟)). جا نه گهر نه مه به تال و بی سوود بیت له و یاسایه دا هه والی پی نه داوه هه والیک بریاری له سه ره دابیت پی ی یازی بیت.

کۆمه لیک دی که ده لئین: نایه تی ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ اللام: به مانای: له سه ره دیت، واته: ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾. وه نه مهش له دوو ووتی یه که میان به تال تره. چونکه نه و بابیه تی قسه کردنه که ی وه رگپراوه بو دژی مانا که ی که لی تیکه یشتوه، وه شتی له و نمونه یهش نا کریت و ناگو نجیت. زمانیش بو ی ناگو نجیت، وه به لام ریژمانی: ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ (غافر: ٥٢)، واته: ((نه فرین هه ره بو نه وانه)). نه مهش له سه ره پله و پایه ی خویتی واته شانس و چاره نووسی نه وانه.

کۆمه لیک دی که ش ده لئین: نایه ته که له بهر گیراوه یه و فهرمایشته ی خوای گهوره: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الطور: ٢١)،

٩٥ ح - ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: ((جا نهوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و نهوه‌کانیشیان به نیمان و باوه‌رهوه شو‌تینان کهوتوون، نهوانه له به‌هشتدا پیک شاد ده‌کهینه‌وه)). نه‌مه‌ش له نیبنو عه‌باس وهر‌گیراوه، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش لاوازه، حوکمیش نادریت به‌سه‌ر نایه‌ته‌که ته‌نها به ووته‌ی نیبنو عه‌باس ﷺ نه‌ک جگه له‌ویش به‌وه‌ی وهر‌گیراوه، کۆ کردنه‌وه‌و به‌کخستنه‌وه له‌نیوان دوو نایه‌ته‌که نه نه‌شیاوه و نه‌قه‌ده‌غه کراویشه، چونکه له‌دوا رۆژ نه‌وه‌کان شو‌تین باوکه‌کانیان ده‌که‌مون هه‌روه‌ک له دونیادا شو‌تینان کهوتبوون، نه‌م شو‌تین کهوتنه‌ش له به‌خشنده‌یی باوکه‌کانه خیر و چاکه‌کانیانه که‌وا به‌کۆششی خۆیان به‌ده‌ستیان هیتاوه، به‌لام بوونی نه‌وه‌کان به‌گه‌یشتنی به‌وان به‌پله‌یه‌ک به‌بی کۆشش کردن وه‌ک نه‌وان، جا نه‌مه‌ش له‌وان نیه، به‌لکو نه‌مه‌ بو‌نه‌و باوکه‌کانیه‌ که خوای گه‌وره بریاری له‌سه‌ر داوه که‌وا نه‌وه‌کانیان له به‌هشتدا پیتیان ده‌گهن، خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه فهرمووده‌ی: ﴿وَأَن لِّیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۸ - ۳۹)، هه‌ردوو نایه‌ته‌که دادپه‌روه‌ری و عه‌داله‌تی خودای گه‌وره و حیکمه‌ت و ته‌واوی پی‌رۆزی یه‌کانی ده‌رده‌خات، وه نه‌قل و داهیتان شایه‌دن به‌هه‌ردوو نایه‌ته‌که.

یه‌که‌میان: پتۆسته که‌وا که‌س به‌تاوانی که‌س سزانادریت، دووه‌میان: که‌وا هیچ که‌سی‌ک به‌کارو کرده‌وه‌و کۆششی خۆی نه‌بی‌ت پزگاری نابیت، جا یه‌که‌میان: به‌نده دلنیا ده‌بی‌ت به‌و تاوان و گوناوه‌ی که‌که‌سی‌کی دیکه جگه له‌و ده‌یکات هه‌روه‌ک پاشا و سه‌رکرده‌کانی دنیا ده‌یکات،

دووه‌میان: له ته‌ماعکاری ده‌پچریت له‌کاتی پزگار بوونی‌دا به‌کارو کرده‌وه‌کانی باوک و پیشینه‌و گه‌وره‌کانی هه‌روه‌ک هاوه‌لانی ته‌ماعکاره درۆزنه‌کان کردوویانه.

هاوشیوه‌که‌ش نه‌م فهرمووده‌یه که خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿مِّنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ (الإسراء: ١٥)، واته: ((نموهی ههولئ دابیت ریازی راست و دروست بگریت، نموه به پاستی به قازانجی خوی تمواو ده بیت و هر خوی بههره له هیدایه ته که ی وهرده گریت، نموهش گومرا بووهو ریازی سهر لیشتیواوی گرتوته بهر، نموه بیگومان هر خوی زهره ده کات و گومراییه که ی له سهری ده که ویت، که س گوناھی که سی هه لئاگریت، که س بهرپرسیار نیه له هه لئ ی کهسانی تر، نیمهش سزای که سمان نه داوه تا پیغه مبه ریکی بۆ ده نیرین)). نمهش وهک نم نایه ته یه که له پیشتر باسمان کردووه: ﴿أَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وَّرَآءَ أُخْرَىٰ﴾ (النجم: ٣٨)، واته: ((که هیچ گونا بهاریک گوناھی تاوانباریکی دیکه هه لئاگریت)) جا حوکم و یاسای پهروه ردگار بۆ دوژمنه کانی به چوار حوکم و یاسایه نمهش مبهستی دادوهری و حیکمه ته.

٩٥ گ ٥٥: ریازی راست و دروستی بهنده کان به نیمان و بیروباوهر کارو کرده ی چاک بۆ خوی ته ی نهک که سیکی دیکه.

٩٥ گ ٥٥: گومراییه کهش به له دهست ده رچوون و ناوکویی ده که ویت ته سهر خوی، نهک له سهر یه کیکی دیکه جگه له خوی.

٩٥ گ ٥٥: هیچ که سیک گوناھی که سیکی دیکه هه لئاگریت.

٩٥ گ ٥٥: هیچ که سیک سزا نادریت ته نها پاش دامه زانندی بریوانووه که ی له سهری به پیغه مبه ره که ی.

جا تیروانین بهوه ی کهوا له ناو شهو چوار یاسایانه دا هیه له حیکمهت و دادوهری و چاکه و به خشنده یی پهروه ردگار، وهلام دانه وهشه بۆ خاوهنی له خو بایبیوون و ته ماعکاره دروژنه کان، له سهر خاوهن نه زانین به پهروه ردگار و به ناوه جوانه کانی و سیفات هه کانی.

کۆمه لئیکی دیکه ده لئین: لئیرده دا مبهست له شاده میزاد: زیندووه نهک مردووه، نمهش هه مروی له خراب به کارهینانی ووشه ی گشتیه.

كۆمەللىكى دىكە دەللىن: ئەمەش ۋەلامى ئەبى ۋەفا كورپى عقلىيە، ۋوتى: ۋەلامى باش لەلای من دەبىت بللىت: ئادەمىزاد بە ھەل ۋ كۆشى خۆى ۋ باشى ۋ جوانى تىكەلبوونى ھاورپى ى چاك پەيدادەكات، مىندالى دەبىت ۋ ھاسەر پىك دەھىنەت، ۋ خىر ۋ چاكە دەكات، ۋ دلى ئەچىت بۆ ناۋخەلكى خۆش دەۋىن، جا ئەۋانىش بەزەدىيان پىدا دىتەۋە، ۋ رىنمايى دەكەن بۆ خواپەرستى، ئەمەش نىشانەيە بۆ ھەل ۋ كۆششەكەي، ھەروەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرۋوتى: ((إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ، وَإِنْ وَلَدَهُ مِنْ كَسْبِهِ)) (۲۶۶). واتە: ((خۆشترىن شىك كە پىاۋ خواردىتتى ئەۋەيە كە بە رەببى خۆى پەيدای كرىت، مىندالىش چاكترىن بەرھەمى خۆيەتى)).

لەھەدىسىكى دىكەدا نىشانە دەكاتە سەرى: ((إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ مِنْ بَعْدِهِ، وَصَدَقَةٌ جَارِيَةٌ عَلَيْهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ)) (۲۶۷)، واتە: ((ئادەمىزاد كە مرد كۆتايى بە كردهۋەكانى دەھىترىت تەنھا لەسە شت نەبىت: زانستىك سودى لى ۋەربىگىرىت، ۋە خىر چاكەيەكى نەپراۋە، يان مىندالىكى چاك دوعاى بۆ بكات)).

ۋتەدىكى شافعى ھەيە دەللىت: ئەگەر كورەكەي بۆ ئەۋ خۆى بەخشىرد ۋ مىلكەچى كرى بۆ ھەجىردن ئەۋا دەبىتە ھۆكارىك بۆ پىۋىست بوونى ھەجىردن لەسەرى ھەتا ئەگەر لە مال ۋ سامانەكەيدا زىادى كرى ئەۋە بە پىچەۋانەي خۆبەخشەرىكى بىيانە.

ئەمەش ۋەلامىكى مامناۋەندى پىۋىستى بە تەۋابوۋنە، جا بەندە بە ئىمان ۋ گۆيرايەلى بۆ خواۋ پىغەمبەرەكەي تىدەكۆشىت لە سوۋد گەياندن بە كارو كردهۋەكانى نىمانداران لەگەل كار ۋ كردهۋەكانى خۆى، ھەروەك لە ئىاندا بەكارو

(۲۶۶) سنن الترمذى: (۳۵۸) ۋە سنن أبى داود (۳۵۲۸) ۋە مىند أحمەد: ۳۱ / ۶.

(۲۶۷) مسلم (۱۶۳۱) ۋە سنن أبى داود (۲۸۶۳).

٩٩ ح ..... لِلإِثْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کرده وه کانی سوودیان پنده گه یه نیت له گه ل کارو کرده وه کانی نه وان، چونکه نیمانداران هندیکیان به کرده وهی هندیکی دیکه سوود به یه کتر ده گه یه نیت کهوا به شداری تیدا ده کهن وهک نویژی به کز مه ل چونکه هه ریه کیک له وان به یست و ههوت پله له نویژه کهی زیاد ده کات نه مهش بۆ به شداری کردنی کهسانی دیکه له نویژ کردن له گه لیدا، جا کرده وهی یه کیکی دیکه هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشته کهی، ههروهک کرده وهی نهویش هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشتی نهویر، به لکو هندیک ده لئین: نویژ به گویره ی ژماره ی نویژ کهران پاداشت و چاکه کهی زیاتر ده بیت، ههروهک به شداری کردنیان له جیهاد و حج و فرمان کردن به چاکه و دوور خستنه وه له خراپه وه هاریکاری کردن له سهر چاکه و تهقواو کار و کرده وهی چاک.

پیغه مبه ره ﷺ ده فره مویت: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً))، واته: ((به نده ی نیماندار بۆ نیماندار وهک بینا وایه هندیک هندیکیان تهووند و تۆل ده کات)). وه په نجه کانی کرد به ناو یه کدا^(٢٤٨).

زانراویشه کهوا نه مه له کاروباری ناین دا له پیشتره، وهک له کارو باری دونیادا، جا چوونی موسلمان له گه ل تهواوی موسلمان له په یانی نیسلامدا له گه وههترین هۆکاره بۆ سوود گه یاندنی هه ریه کیک له موسلمانان بۆ هاوه له کهی له ژیانیداو له دوا ی مردنیشدا، وه بانگه وازی موسلمانان له چوارد هوریاندا کۆ ده بیتنه وه.

خودای پهروه ردگار هه والی داوه له بهاره ی هه لگرانی عهرش و نهوانه ی له چوارد هوریاندا: کهوا نه وان داوا ی لیخو شبوون له نیمانداران ده کهن و بۆیان ده پارینه وه^(٢٤٩).

^(٢٤٨) موسلم: (٢٥٨٥).

^(٢٤٩) سمیری: سوورده تی غافر، نایه ته کانی (٧-٩) بکه.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ههوالی داوه لهبارهی دوعاو پارانهوهی پیغه مبه ره کانی وه داوای لیخو شبوونیان ده کهن بۆ نیمانداران وهک نوح^(٢٦٠) وه ئیبراهیم^(٢٦١) وه محمد ﷺ^(٢٦٢). جا بهنده به نیمان و بیروباوهره کهی ده بیته هوی گیشتنی نهو دوعاو پارانهوهیه بۆی، ههروهک خوی کوشی کرد بیته، نه مهش پروون ده بیته وه کهوا خودای تاک و ته نیا نیمانداری کردۆته هۆکارێک بۆ سوود گه یاندنی هاوه له کهی به دوعا و پارانهوهی براکانی له نیمانداران وه ههول و تیکۆشانیان، جا نه گهر بووه هوی نهوهی ههول و تیکۆشانه کهی گه یان دیسه نهو پارانهوهیه، وه ووتی پیغه مبه ﷺ به لگهیه له سه ره نهوهی به عه مروی کوری عاصی فهرموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالْتَّوْحِيدِ نَفَعَهُ ذَلِكَ))، واته: ((نه گهر بهاتایه باوکت بریاری بهتینایه به باوه پرکردن به تاک و ته نهایی خوا نهوا نهو سوود دی پیده گه یشت)).

(له باره ی سزانه دانی به نده به کرده وهی یه کیکی دیکه)

ههروهک خوای گه وه ده فهرموویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقرة: ٢٨٦)، واته: ((هه ره کارێکی چاک نه بجام بدات قازاخی ته نهیا بۆخۆیه تی و هه ره خراپه یه کی کرد بیته ته نهیا یه خه ی خوی ده گریته و له سه ره خۆیه تی)). ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ٥٤)، واته: ((ته نهیا پاداشتی کارێک ده دریتته وه که ده تانکرد). که واته نه م نایه ته ناشکرای کردوه له مانا و مه به سه که کهوا هیچ که سیك به تاوان و گوناھی که سیکی دیکه سزا نادریت. جا خودای پاک و بیه گهر ده فهرموویت: ﴿فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا

^(٢٦٠) سهیری: سووره تی نوح، نایه تی (٢٨) بکه.

^(٢٦١) سهیری: سووره تی ابراهیم، نایه تی (٤١) بکه.

^(٢٦٢) سهیری: سووره تی الفرقان، نایه تی (٦٢) بکه.

۹۲ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((تینجا نهم جاره دهدریت: نهمرؤ هیچ کهس ستهمی لی ناکریت بههیچ شیوهیهک، خه لکینه دنیابن که: تهنها پاداشتی کاریک دهدریتتهوه که دهتانکرد)). جا نهمه به درؤ دهخاتهوه که ده لیت ستهمی لی دهدریت و له خراپیهکانی زیاد دهدریت، یاخود له چاکهکانی کهم دهدریتتهوه، یاخود بههؤی کهسیکی دیکه سزا دهدریت، دووری نهخستوتهوه کهوا به کردهوهی چاکی یهکیکی دیکه سوودی پیدهگات، نهک لهسر پروی پاداشت، دهدریت سوود گهاندنهکی بؤ نهو رینمایی کردن بیت بؤ نهو نهک پاداشت لهسر کردهوهکی، بهلکو نهو خیر و سهدهقهیه که خودای گهوره بههؤی نهو چاکهکی لهگه لدا کردووه، بهلکو نهمدش دیاری و خهلاتیکه لهسر دهستی ههنديک له بهندهکانی بهخشیوویهتی نهک لهسر پروی پاداشت دانهوه.

(لهبارهی دهرخستن و ساخبوونهوهی کهسانی کهوتوو)

بهلام بهلگهی نیه لهسر همدیسی پیغه مبه رﷺ: ((إذا مات العبد انقطع عمله))، واته: ((ناده میزاد که مرد کوتایی به کردهوهکانی دیت)) نهمه بهلگهیهکی پوچ و بن مانایه، چونکه پیغه مبه رﷺ نهیغه رموه: کوتایی به سوودهکانی دیت بهلکو ههوالی داوه لهبارهی کوتایی پیهاتنی کردهوهکانی، بهلام کردهوهیهکی دیکه جگه لهمه نهوا بؤ بکه رهکیهتی، لهبهر نهوه خهلاتهکی پیشکش بهو کردووه تهنها پاداشتی کردهوهی بکه رهکیه پی دهکات نهک پاداشتی کاروکردهوهکه، جا پچران و کوتایی هینان شتیکه، سوود پیگهیشتنیش شتیکه دیکهیه، ههروهها همدیسیکی دیکه ههیه که فره موویهتی: ((إن مما يلحق المیت من حسناته وعمله))، واته: ((له پاستیدا نهوهی مردوو پیدهگات له خیر و چاکه کاروکردهوهکانیهتی)).

(لهبارهی گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکراو)

بهلام لهبارهی ووته کانتان: بهخشین گواستنهوهیه، گواستنهوهش لهوانهیه بییت به مافیکی پیویست، جا ئه مهش گواستنهوهی دروستکراوه لهسه دروستکراو. بهلام گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکهر ئه مه کاروباریکی دیکهیه پیوه ره کهی دروست نابیت لهسه گواستنهوهی بهنده کان هندیکیان له هندیکی، نایا ئه مهش له بهتالترین پیوه و خرابترینیان نیه، نهوهی کهوا تهواوی ئوممهت بهتالی ده کاتهوه لهسه سوود پیگه یاندنی بهدانهوهی قهرزه کهی و ئه مافانهی لهسه ریه تی، وه لیخۆشبوون لهوهی لهسه ریه تی وه گێرانهوهی خیر و سه ده قه و چه جکردن له جیاتنی نهو، ئه م ده قه ی که ریگایه ک نیه بۆ وه لامدانهوه و گێرانهوهی له جیاتیدا، وه ک پۆزوو، ئه م پیوه ره خرابانه به ره هه لستکاری ده قه کانی شرع و یاساکانی ناکات.

لهبارهی ووته کانیان:

خه لک خوایی به هوکاری پاداشت بق و قین و بیزاراوه

لهبارهی ووته کانتان: کهسان ویست به هوکاری پاداشت نهویستراوه، ئه مه مهسه لهی چاکه کردنی خه لک خوایی یه به خزمایه تی جا چۆن چاکه کاری هه مان پاداشته کهوا ئه مه مه به سه ته کهیه؟

وهلامی یه کهم: چاکه کردن به هوژی خزمایه تی به لگه یه لهسه نار ه زووی له چاکه کردنه که، وه دواکه و تن له کرداره که، جا ئه گهر گونجا چاکه کهش بکریت نهوا سه ده کیشیت بۆ واز لیه یتان و ته مه به لی و دواکه و تن. به پیچه وانهی به خشین

١٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پاداشته که، بژیة بکره که پندآگیری دهکات له سهر شهوه پاداشتهی سوودی پی بگهیه نیت یاخود سوود به برا موسلمانه کهی بگهیه نیت. جا نیوانه کانیاں جیاوازیه کی ناشکرا ههیه.

وه لامیکی دیکه: کهوا خوی پاک و بیگهرد پیشنیار و پیشپرکی ی خۆش دهویت بۆ خزمه تکرده کهی و رکابه رایه تی تییدا، نه مهش خه بهر ده دات له به ندایه تی کردن، فریشته کانیش حه ز به ململانی و رکابه ری ده کهن له گوپرایه لی و خزمه تکرده تی، جا چاکه کردنی که سان و ویست لی ردها جیاوازه بۆ مه بهستی به ندایه تی کردن، خودای گه وره و میهره بان فره مان به به ندهی خۆی ده کات به و خۆمایه تیه یان به ناچاری یاخود به خۆشه ویستی، بژیة خوی گه وره ده فره موویتی: ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ (الحدید: ۲۱)، واته: ((پیشپرکی بکه ن بۆ به ده ست هینانی لی خۆشبوون له لایه ن په روه ردگار تانه وه و به ده ست هینانی نه و به ده شته ی که پانیه که ی وه ک پانتایی ناسمان و زه ویه. هه روه ها ده فره موویتی: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ (البقرة: ۱۴۸)، واته: ((جا پیشپرکی بکه ن له چاکه کاند).))

بیگومان سه حابه کان هه ندیک پیشپرکی ی هه ندیکانی ده کرد به هۆی خزمایه تی، عومه ر ده لیت: سویند به خوا نه بو به کر ه یچ کاتیک به پیش من نه ده که وت بۆ خیر و چاکه ئیلا منی به پیش خۆی ده خست. تاوه کو ووتی: سویند به خوا هه رگیز له خیر و چاکه کردندا پیشت ناکوم^(۲۶۳).

هه روه ها خوی گه وره ده فره موویتی: ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ (المطففين: ۲۶)، واته: ((جا با له پیناوی نه وه دا پیشپرکی که ره ان پیشپرکی بکه ن)).

***

(^{۲۶۳}) سنن أبی داود (۱۶۷۸)، الترمذی (۳۶۷۴).

له باره ی ووته کانیان:

نه گهر به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا

به لām له باره ی ووته کانتان: نه گهر چاکه به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا وه لامه که ی له دوو پرووه وهیه:

یه که میان: هه ندۆ له زاناکان بۆی پۆیشتون وهك له هاوه له کانی نه هه د و کهسانی دیکه، قازی ده لیت: قسه ی نه هه د تاییه ته ند نیه به مردوو، چونکه نهو ده لیت: که چاکه یه د ده کات نهوا نیوه که ی بۆ دایک و باوکی ده بیئت، وه جیاوازیشی نه کردوو، که چی أبو و فاء کور ی عقیل به ریه رچی ده داته وه و ده لیت: نهوه ماوه و دووری تیدایه، به نه مهش ده ستکاری کردنه به شهرع، له راستیدا خوای گهوره رینگایه کی بۆ نيمه داناوه بۆ گه یانندی سوود بۆ مردوو وهك لیخۆشبوون و نوێژ له سه ر مردوو.

(نه گهر چاکه به خشین بکرایه

نهوا نیوه ی وه چاره گینکی پاداشته که ی ده به خشرا)

به لām له باره ی ووته کانیان: نه گهر نهوه بکرایه نهوا به خشین چاکه و پاداشت نیوه ی وه چاره گینکی بۆ مردوو ده بوو، جا وه لامه کهش له دوو پرووه وهیه:

به گه مبان: قه دهغه بوونی هاوه لیه تی و خزما یه تی، نیه هیه به لگه یه کتان له سه ری باس نه کردوو ته نهها داوا نه بیئت.

دوه مبان: په یوه ست بوون به مه وه ووتش تیندا نیمام نه هه د له رپوایه تی عه د کور ی محیی الکحالی مه به سه که ی ده رخستوه، وه ناراسته ی کردوو نهوا پاداشته مولکی خۆیه تی، نه گهر بیه ویت هه مووی بۆی ده به خشی وه نه گهر بیه ویت

ق ۹ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه نديكي ده به خشيت، پرووني ده كاته وه نه گهر پادشته كه به خشيت به سهر چوار
مردودا بۆ نمونه نهوا ههر به كييك دانه چاره كيكي ده ست ده كه ويت، جا نه گهر
ته نها چاره كيكي به خشي نهوا نه وه ي ده مينيته وه بۆ خوي ده بيت.

***

(له باره ي ووتنه كانيان:

نه گهر پاداشت بۆ مردوو بچووايه نهوا هيشتا كرده وه ي بۆ خوي ده كرد)

به لام له باره ي ووتنه كانتان: نه گهر نه وه بگو نجا بووايه نهوا زياتر كاروو كرده وه ي
بۆ خوي ده كرد، جا ووتتان: كهوا ده بيت ناره زوي بيت له كرداري به خشينه كه ي بۆ
مردوو، نه گهر نا نايگات.

وه لامه كه: نهو مه سه له يه ديار يكر او نيه له نه حمده، مه رجيش نيه له قسه ي
پيشينه كان له هاره له كانى، به لكو پاشينه كان باسيان كرده وه، وهك قازي و
شوينكه وتوانى.

(عبدالله) ي كور ي حمدان ده ليت: هه ركه سيك خوي به خش كرد له كرداري
باش له خيتر و چاكه و نويز و پوژوو حه ج و عومره و خويندنه وه ي قورنان و نازاد
كردن، جگه له مهش له خوا به رستي جهسته يي نهوا ده بيت بۆ له جياتي كه ساني
ديكه، وه عيابه ته ي مال و سامان، نهوا هه موو پاداشته كه ي يان نيه وه ي
ده گه رپته وه بۆ مردوو يه كي موسلمان هه تاكو پيغه مبه ريش ﷺ، دوعاي بۆ بكه و
ياخود داواي ليخوشبووني بۆ بكه ياخود هه رچي له سه ريه تي له مافي شه رعي بۆي
بده ره وه، ياخود پتويسته له جياتي نهو سوودي پت بگه يه نيت، وه خيتر و
پاداشته كه ي بۆ بگه يه نه.

نهینى مهسه له كه كهوا ده بى مهرجى به ده سته تانى پاداشته كه يه كه عجار ده بى بۆ كه سى ده به خشيت پروبدات و ده كريت بۆ بكه ره كه بكه وى ت، پاشان له بكه ره كهوه بگوازى تهوه بۆ يه كى كى تر، مهرجى ش نهويه پيش كرداره كه ياخود نهو ماوه يه كه هيشتا كاره كه نه كردوه مه به ستى وا بى ت پنى بگات، ده لى ت: نه گهر نيه ت و مه به ستى نه بى ت نهوا پاداشته كه بۆ بكه ره كه دى ت، جا پازى نابى ت پاداشته كه يه بگوازى تهوه بۆ يه كى كى دى كه جگه له خۆى، چونكه پاداشته كه له سهر كاره كه پى ك ده خرى ت وه كارى گهرى ش له سهر كارى تى كه ر پى ك ده خرى ت، بۆ نه مه ش نه گهر به نده يه كه له خۆى نازاد كرد كهوا گوپرايه لى نهو بى و، جا نه گهر گوپرايه لى كه يه گواسته وه بۆ يه كى كى دى كه پاش نازاد كردنه كه يه نهوا به ناكۆكى ناگوازى تهوه نه گهر نازادى كرد له يه كى كى دى كه، جا گوپرايه لى كه يه بۆ نازاد كه رى كى دى كه ده بى ت جگه له خۆى. ههروه ها وه كه نهوى قهرزى ك له جياتى خۆى بداته وه، پاشان له دواى دانهوى قهرزه كه وى ستى بى گهرى ته وه بۆ يه كى كى دى كه نهوه نابى ت. ههروه ها نه گهر حه ج ياخود پۆژوو ياخود نوپۆ بكات بۆ خۆى. پاشان وى ستى بى گهرى ته وه بۆ يه كى كى دى كه نهوا نابى ته مولكى نهو، كهوا نهوانى پرسى اريان له پىغه مبه ر عليه السلام كرد له باره ي نه مه پرسى اريان لى نه كرد له باره ي به خشى نى كرده وه ي چاكه له دواى خۆى، به لكو پرسى اريان لى كرده وه ي چ كارى ك بكه ين بۆ مردوو، ههروه كه سه عد ووتى: ((نايا خى ر و چاكه له جياتى داى كم بكه م سوودى پى ده گات؟)). نه بى ووت: كهوا پاداشتى نهو خى ر و چاكه ي ده يكه م ده به خشم به داى كم.

ههروه ها ووتى نافره تى كى دى كه: نايا له جياتى داى كم حه ج بكه م؟ ووتى پى وى كى تر: نايا له جياتى باوكم حه ج بكه م؟ جا پىغه مبه ر عليه السلام مۆله تى پى دان له كردنى كاره كه له جياتى مردوو نه كه به خشى نى پاداشتى نهو كرده وانى بۆ خۆيان ده يكه ن بۆ مردوو كانى ان، نهوش نازانى ت نايا له باره ي نه مه هه رگى ز پرسى اريان له

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

پتغه مېر عليه السلام کراوه. وه ناشزانریت له یه کتیک له سه حابه کان نهو کاره ی کردیت. فمرمویه تی: پوره دگار پاداشتی نهو کارانه ی که پتشر کردوه، بز فلان که س نیشانده، یاخود پاداشتی نهو کاره ی بز خوم کردومه. جا نه مه نهیتهی مهرجه کانه، هر که سی مهرجی دانه نا بز نه مه ده لیت: پاداشته که بز بکهره کهیه.

(له باره ی به خشین پاداشتی واجب کان که وا واجب له سهر زیندوو)

له باره ی ووته کانتان: نه گهر به خشین هه بویه نهوا به خشین پاداشتی شته واجب کان ده کرا که وا واجب و نه رکه له سهر زیندوو. وه لامه که: نهو زوره ملی و سه پانده له سهر بنچینه یه که له مهر جدا له گیاندنی نیه و مهبستی کرداره که له باره ی مردوه شتیکی مه حاله. واجیبیش وایه دروست نیه له جیاتی که سیکی دیکه بیکیات، جا نه وهش واجب له سهر بکهره که که پتوسته له سهری که وا نیاز و مهبستی بیت به کردارنکی باش بز خودای گوره.

به لام نهوه ی نیه تی کاره که ی نه بیت بز که سیکی تر، نایا ده کریت پاداشتی فهرزیک له فرهزه کانی بز مردوو بگهر پته وه؟ نه مه دوو پروی تیایه: نه بو عبدالله ی کوری حمدان ده لیت: پاداشتی فهرزیک له نویت یاخود پوژوو یان شتیکی دیکه جگه له وانه ده شیت بز بیت وه بکهره که ی له جیگای نهو ده یکات.

(له باره‌ی ووته کانیان :

راسپاردنه کان تاقیکردنه وهن له جیاتی بوون وهرناگیریت)

به لām له باره‌ی ووته کانتان، کهوا راسپارده کان شه زمون و تاقیکردنه وهن ناکریت له جیاتی یه کیکی دیکه نه نجام بدریت، مه به ست لیتی دیاریکردنی پیسپیدراوه بکهره که بۆ نهوانی تر.

وه لām که له باره‌ی: نه مه‌یان قه‌ده‌غه نابیت کهواته یاسادانه‌ره که بۆ موسلمان نه‌ویه کهوا سوود بگه‌یه‌نیت به براکه‌ی به شتیک له کاره‌که‌ی، به لکو نه‌مه له ته‌واوکه‌ری چاکه و په‌حه‌تی خوایه بۆ به‌نده‌کانی. وه له ته‌واوی نه‌و یاسایه یه کهوا یاسای بۆیان داناوه ده‌مه‌زراوه له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری چاکه و یه‌کتر ناسین.

خودای گه‌وره فریشته‌کانی خۆی دروستکردوه و عه‌رشیان هه‌لگرتوه دوعاو پارانه‌وه بۆ به‌نده نیمانه‌داره‌کانی ده‌که‌ن، داوای لی‌خۆش‌بوون بۆیان ده‌که‌ن، بۆیان داوا ده‌که‌ن که بیانپارێزیت له خراپه، وه فه‌رمانی به‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی داوه کهوا داوای لی‌خۆش‌بوون له نیمانه‌دارانی پیاو و ئافه‌هت بکه‌ن، له‌پۆژی قیامه‌تیشدا پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رز و ستایش‌کراویان ده‌دات بۆ نه‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت بکه‌ن له‌ تاوان و گونا‌هه‌ کانیان له‌ شو‌ینکه‌مه‌تووانی و له‌ نه‌ه‌لی سوننه‌ت^(٢٦٤). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکردوه کهوا دروود له‌سه‌ر هاوه‌له‌کانی بنی‌رین له‌ ژیاناندا وه له‌ دوا‌ی مردنیشاندا، بۆیه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر گو‌ڤه‌ کانیان ده‌ه‌ستا جا دوعای بۆ ده‌کردن.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ مۆله‌تی داوه له‌ هه‌جکردن و پۆژوو گرتن له‌ جیاتی مردوو نه‌گه‌ر تاقیکردنه‌وه له‌ هه‌قیدا پی‌ویستی کرد، وه سو‌جده‌ی سه‌ه‌وو له‌لای نه‌و که‌سانه له‌ دوا‌ی پیش نو‌ڤ نو‌ڤ ده‌که‌ن وازی لی‌ ده‌هێنریت بۆ ته‌ندروستی نو‌ڤی

(٢٦٤) سه‌عیری: ترمذی (٣١٣٧) بکه‌.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

پیش نوێژ وه لهسههرو و خوێندنهوهی فاتیه دههیلدریت بۆ پیش نوێژه که نهو بیگریته نهستوی خۆی.

هههرویان خوای گهوره وهك يهك خێزان دروستی کردوون، جا خوشهويسترین کهس بۆ نهوان نهو کهسهیه زیاتر سوود به خێزانه کهیان بگهیهنیت^(٢٦٤). و نهگهر خوای گهوره نهو کهسهی خوش بۆی که سوود به خێزانه کهی بگهیهنیت به قومیتک ناو وه جامیتک شیرو پارچهیهك نان، جا چۆن دهییت نهوهی سوودیان پی بگهیهنیت له حالهتی لاوازی و ههژاریان، وه لهکاتی بیکاریان، وه لهکاتی پیویستیان بۆ شیتک شت و مهك و پێداویستیان بۆ دابین بکهن که نهیانبووه؟ جا خوشهويسترین کهس لهلای خوا نهو کهسهیه سوود بهخزم و نزیکهکانی بگهیهنیت لهو حالهتهدا.

بۆ نهمهش ووتیهك هاتووه لهلای پێشیننهکان کهوا ههركهسیك پۆژانه ههفتا جار بلیت؛ خودایه له من و له دایك و باوكم و له ههمنو موسلمانان و ئیمانداران له پیاوان و ئافرهتانی خوش ببه نهوا به ژماره موسلمانان و ئیمانداران پاداشتی وهردهگریت، نهمهش به دوور نازانریت چونکه نهگهر داوای لیخۆشبوونی بۆ براکانی کرد نهوا خێر و پاداشت و چاکه بۆ نهوان ههیه. بیکگومان خودا چاکه و پاداشتی چاکهکاران وون ناکات.

(٢٦٤) جمع الزائد: ٨ / ١٩١، وه سهیری: فیض القدير: ٣ / ٥٠٥ بکه.

(له باره‌ی ووتنه‌کانیان :

**نه‌گهر چاگه‌ی که‌سیکی دیکه سوودی بۆیان هه‌بوايه نه‌وا ته‌وبه‌و
لنخوشبوونه‌که‌ی بۆ نه‌وان سوودی ده‌بوو)**

له‌باره‌ی ووتنه‌کانیان: که‌وا نه‌گهر کاری که‌سێک سوودی بۆیان هه‌بوايه نه‌و ته‌وبه‌و نیس‌لام بوونی له‌جیاتى نه‌و سوودی بۆی ده‌بوو.
جا نه‌و گومانه‌ له‌سه‌ر دوو وینه‌ دیته‌وه:
وینه‌یه‌ک پتووست ده‌کات پتداویسته‌کانی له‌نیوان دوو. فه‌رماندا لیتی داوا بکات. پاشان نه‌بوونی پتداویسته‌که‌ی دیاری ده‌کریت نه‌بوونی پتداویسته‌کانی ده‌دریت.

وینه‌که‌ش ناوايه نه‌گهر کرده‌وه‌ی که‌سیکی تر سوودی بۆ نه‌و هه‌بیئت نه‌وا نیس‌لامی بوونی و ته‌وبه‌ کردنه‌که‌ی له‌جیاتى نه‌و سوودی ده‌بوو، به‌لام نه‌مه‌ سوودی بۆ نابیت و کرده‌وه‌ی که‌سیکی دیکه‌ش سوودی پت ناگه‌یه‌نیئت.
وینه‌ی دووه‌م: که‌وا ده‌لێت: به‌ نیس‌لام بوون و ملکه‌چی که‌سیکی دیکه‌ و ته‌وبه‌کردنی له‌جیاتى نه‌و سوودی پت ناگه‌یه‌نیئت، جا به‌نوێژ کردن و پۆژوو گرتن و قورئان خویندنه‌که‌شی له‌جیاتى نه‌و سوودی پت ناگه‌یه‌نیئت.
به‌لام یه‌که‌میان: چونکه‌ پتوهری به‌ریه‌ک که‌وتنه‌ کاتێک ده‌قه‌کان تییدا ده‌رده‌که‌ویت وه‌ گه‌ل و ئوممه‌ت له‌سه‌ری کۆ ده‌بنه‌وه.

به‌لام دووه‌میان: چونکه‌ نه‌وه‌ کۆمه‌لێکه‌ نه‌وه‌ی خوا جیای ده‌کاته‌وه‌ له‌نیوانیدا دیاریده‌کات، جا خودای گه‌وره‌ نیوان نیس‌لام بوونی پیاویک له‌ که‌سیکی دیکه‌ وه‌ له‌ نیوان خێرو چاکه‌ و هه‌جکردن و به‌نده‌ نازاد کردنه‌که‌ی جیا ده‌کاته‌وه‌، پتوهری یه‌کسان بوون له‌نیوانیاندا له‌ په‌گه‌زی پتوانه‌کردنی نه‌وانه‌ی پتوانه‌ی رێپاز و سوود خۆری ده‌که‌ن له‌سه‌ر فرۆشتن.

٩٦ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

به لām سى يه میان: خودای گه وره و میهره بان نیسلامی کردۆته هۆکاریك بۆ سود گه یاندن به موسلمانان هه ندیک بۆ هه ندیکیان له ژیان و له دوانی مردنیش، جا نه گهر به هۆی کرده و هۆ موسلمانان کان سوودی بۆ نه گه یه نرا نه و نه و سووده ی ده ست ناکه ویت هه روه ک پیغه مبه ر (ﷺ) به عه مروی فهرموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالْتَّوْحِيدِ فَصَحَّتْ أَوْ تَصَدَّقَتْ عَنْهُ نَفْعُهُ ذَلِكَ))^(۲۶۶)، واته: (بیگومان باوکت نه گهر بریاری به تاك و ته نهایی خوا بدایه نه و نه گهر به پۆژوو بوایت یاخود خیر و چاکه ت له جیاتی کردبایه نه و سوودی بۆ نه ویش ده بوو).

ته مه ش هه روه ک خوا ی گه وره نیسلامی گپراوه به هۆکاریك بۆ سود گه یاندن به به نده کاتیک کرده و هیه کی خیر ده کات، جا نه گهر نه و هۆکاره نه بوایه نه و له کرده و هۆ خیره که ی سوودی پی نه ده گه یشت. و لیتی پازی نه ده بوو. هه روه ک دلسۆزی و به دوا داچوونیش هۆکاریکه بۆ قه بوول بوونی کرده و کان، نه گهر له دهستی چوو نه و کرده و کانی لی قه بوول ناکریت، وه هه روه ک ده ست نوێژ و هه موو مه رجه کانی نوێژ کردنی کردۆته هۆکاریك بۆ ته ندروسته که ی، جا نه گهر له دهستی چوو نه و ته ندروسته که ی له ده ست ده جیت.

***

(له باره ی ووته کانیان: عیبادت و خوا په رستی دوو جوړه)

به لām له باره ی ووته کانیان: خوا په رستی دوو جوړه: جوړیکیان ده چیته براری له جیاتی کردنی کرده و که جا به خشین پاداشته که ی ده گاته مردوو، وه جوړیکی دیکه یان له جیاتی نه و نابیت و پاداشته که ی ناگاتی.

(۲۶۶) مستند أحمد: ۲/ ۱۸۲.

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

نهمه ههمان مهزهه ب و داوايه، جا چۆن ناره زایی و بیسانووی لیده گرن؟ وه نایا نهم جیوازیهت له کوئی هیناوه؟ وه له چ پهرتووکیک، یان له چ سورنهتیک؟ یان له چ شتیکی گرنگ و پری بایهخ، بهلگه بیته له سهر تاوه کو چاره نووس و کۆتاییه که ی بۆ نهو پیتیست بکات.

له راستیدا پیغه مبهه عليه السلام بریاریداوه رۆژوو بگه یته وه له جیاتی مردوو له گهڵ نه وهش رۆژوو ناچیتته ناو نوینه ری کردن، وه بریاری داوه بۆ ئۆمه ته که ی کهوا هه ندیک له جیاتی هه ندیکیان فهرزی کیفایه به جی بگه یه نیت، جا نه گه ر یه کیک له جیاتی نهوانی تر کاره که ی کرد نهوا تاوان و گونا ه له سهریان لاده جیت، وه بریاریداوه بۆ سه ره رشتیاری منداڵ کهوا نه قلی پیدانا شکیت له جیاتی نهو ئی حرام و کاره کانی شیوازی هه جکردن بکات، وه حوکمیش بۆ نهو پادا هشت و چاکه یه به کردنی جیگر و نوینه ره که ی له جیاتی نهو.

نهمو هه نیفه - ره هه متی خوی لی بیت - ده لیت: نهو که سه ی هاو رپه ته تی ده کات ئی حرام له جیاتی نهو که سه ده کات که له هۆش خۆی چوو ده له گه لیه تی، جا ئی حرام به ستنی هاوه لیه که ی به پی ی پله و پایه ی ئی حرامه که ی ده بیت، یاسا دان ره که ش ئی سلام بوونی دایک و باوک به پله و پایه ی ئی سلام بوونی مندا له کانیان داده نیت، نهوه ی پادا هشتی هه ج و سه ده قه و گه ردن نازادی گه یاند هه ره نهو یشه کهوا پادا هشتی رۆژوو و نویت و خویندنه وه ی قورئان و مانه وه ی له مزگه وت ده گه یه نیت، له راستیدا خه ونی ئی مانداران زۆر قسه ی له سهر کراوه، هه وال ه کان زۆر دووباره بوونه وه ته وه له سهر مردوه کان کهوا نهوانه ی بۆیان ده به خشن له خویندنه وه ی قورئان و نویت کردن و سه ده قه و هه ج و شتی دیکه به گه یاندنی پادا هشته که بۆیان، پیغه مبهه عليه السلام ده فره موویت: ((أرى رؤياكم قد تراطأت على أنها في العشر الأواخر)) (٢٦٧)، واته:

۹۶ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بینگرممان خمونته کانتان بهراست و دروست دهزانم لهسهر نهوهی کهوا (شهوی قه در لهمانگی ره مهزاند له ده رژی کز تاییه کاندایه).

پیغه مبه ر (ﷺ) خهونی نیماندارانی به راست و دروست داناوه، شهوش هروهک گیرانهوهی فهرمووده کانیا بهراست و دروست داناوه لهوهی بینوویانه وه نهوانه له گیرانهوهی قسه کانیا درو ناکهن و هروهها خمونه کانیشیاندا نهگهر بینان.

(له باره ی بهر په رچدان هوهی هه دیسیکی پیغه مبه ر (ﷺ))

بهلام بهر په رچدان هوه گهراندنهوهی هه دیسیکی پیغه مبه ر (ﷺ) که نهو فهرموویته: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((هه رکه سی مرد وه رژی لهسهر بیت با سه ره رشتیاره کهی له جیاتی نهو به رژی بیت)). بهو رووانه ی کهوا باسکردن، جا نیمه سه رده کهوین بو فهرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) وه بو راستی و دروستیه کهش ریک کهوتنه کهی ناشکرا ده کهین لهم رووانه دا.

بهلام بیتکار و دروزه کان بو نیمه بهسه که بهر هه تستکاریه کهی پیشوو مایه پوچه بو فهرمووده یه کی سه حیج و بوخت کهوا کار له هیزی وپتهوی ناکات، هیچ ریگایه کیش نیه بو چاویپیکه و تن و روو بهروو بوونه وه تهنها به گویرایه لی و ملکه چی و خو به دهسته وه دان و پازی بوون نه بیت. له لای نیمه لهوه باشته نیه، بهلکو باشته و زوریش باشته له خو به دهسته وه دان بزی و قسه کردن لهو باره یه وه نهگهرچی جیاوازی له نیوان رژه هلات و رژی تاوا دا کردیت.

بهلام له باره ی ووشه کانتان: به ووته ی مالیک له ((موطأ)) هه کیدا بهر په رچی ده دهینه وه: کهس له جیاتی کهس به رژی نابیت.

۹۹ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

به لّام له باره‌ی ووشه‌کە‌ی: نه‌وه فه‌رمانێکی به‌ کۆمه‌له‌وه‌ یه‌کده‌نگیه‌ لای نیه‌ و ناکۆکی تێدانیه‌، جا مالیک- په‌حه‌تی خوای لیبت- نهم ووتیه‌ی بۆ هه‌موو ئومعت نه‌کردوه‌ له‌ پۆژه‌لاتی زه‌وی تا پۆژناواییه‌کە‌ی، به‌لکو ته‌نها بۆ خه‌لکی مه‌دینه‌ قسه‌ی کردوه‌و که‌ تێیدا رایگه‌یانده‌وه‌، و جیاوازی نێوانیانی پانه‌گه‌یانده‌وه‌. به‌لکو هه‌موو خه‌لکی مه‌دینه‌ یه‌کده‌نگبون له‌سه‌ری، وه‌ له‌کاتی هه‌ر ناکۆکیه‌ک پێریسته‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ لای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته‌: ((خۆ نه‌گه‌ر له‌ شتێکدا بوو به‌ کێشه‌تان ده‌باره‌ی حوکمی خوای، نه‌وه‌ نه‌و کێشه‌یه‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌کە‌ی ﷺ (که‌ قورئان و سوننه‌ت ده‌گه‌یه‌نیت)، نه‌گه‌ر نیه‌وه‌ باوه‌ڕتان به‌ خواو به‌ پۆژی دوا‌یی هه‌یه‌، (په‌فتار کردنتان) به‌و شیوه‌یه‌ چاکترین و جوانترین سه‌رچاوه‌یه‌ بۆ چاره‌سه‌ری کێشه‌کانتان)).

نه‌گه‌ر مالیک و خه‌لکی مه‌دینه‌ ووتیان: که‌س له‌جیاتی که‌س به‌ پۆژوو نابیت، نه‌وا حاکم کۆری عتیه‌ وه‌ سلمه‌ کۆری که‌یل په‌یوه‌تیا‌ن کردوه‌، له‌ سه‌عید کۆری جبیر، نه‌ویش له‌ ئیبنو عباس: فه‌توای داوه‌ له‌ گه‌ڕانه‌وه‌ی مانگی په‌مه‌زان له‌جیاتی مردوه‌که‌ نان بدات وه‌ له‌ نه‌زر کردنی‌شدا له‌جیاتی به‌ پۆژوو ده‌بیت. نه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ی ئیمام ته‌حه‌د و زۆر له‌ خاوه‌نی هه‌دیه‌که‌ و نه‌مه‌ش ووتیه‌ی نه‌بی عوبیده‌، وه‌ نه‌بو ئور ده‌لێت: له‌کاتی نه‌زردا له‌جیاتی به‌پۆژوو ده‌بیت وه‌ شتی تریش، حسن کۆری صالح له‌باره‌ی نه‌زر کردن ده‌لێت: سه‌ره‌رشتیاره‌کە‌ی به‌ پۆژوو ده‌بیت.

(لهبارهی ووتهکانیان:

کهوا ئیبنو عهباس نهو ریوایهتی هه دیسی پۆژوو دهکات له جیاتی مردوو)

بهلام لهبارهی ووتهکانتان: کهوا ئیبنو عهباس خۆی هه دیسی پۆژووگرتن له جیاتی مردوو دهگێڕیتسهوه، دهئیت: کهس له جیاتی کهس به پۆژوو ناییت، مه بهستیش له مه دهکرت سه حابهیهک به پێچهوانه فهتوای داییت لهوهی ریوایهتی کردوو هه مهش فیل و هه لهخه له تانندن نیه له ریوایهتهکهیدا، چونکه ریوایهت کردنه کهی پارێزراوو دوور له هه لهیه، بهلام فهتوا کردنه کهی پارێزراوو دوور له هه له نیه. دهشییت هه دیسه کهی له بیر چوویت، یاخود بۆچوون و لێکدان هه کهی، یاخود باوهرم بۆی ههیه به مه زندهی خۆی به رهه ئستکارکی شیوا و په سهنده یاخود بۆ چهند شتیکی دیکه لهو هۆکارانه، له سه ره نهوهی کهوا فهتوای ئیبنو عهباس نه یار و به رهه ئستکارنیه بۆ هه دیسه که، چونکه نهو فهتوای داوه له په مه زاندا کهس له جیاتی کهس به پۆژوو ناییت، وه لهبارهی نه زریش فهتوای داوه کهوا له جیاتی مردوو به پۆژوو بیت، نه مهش پێچهوانه نیه بۆ ریوایهتهکهی، به لکو هه دیسه کهی له بهر کردوو له سه ره نه زر کردن.

پاشان هه دیسه که: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه)). نه مه له ریوایهتی عایشه رضی الله عنه دا رضی الله عنه جیگیره و بریاری له سه ره دراوه، جا ته گهر ئیبنو عهباس پێچهوانه ی بوویت جابوو، جا ناکۆکی و پێچهوانه ی ئیبنو عهباس ناو زپانندن و هه لهخه له تانندن نیه له ریوایهتی دایکی ئیمانداران. به لکو گێڕانه وه ی ووتهی ئیبنو عهباس رضی الله عنه به ریوایهتی عایشه رضی الله عنه له پێشتر بووه له گێڕانه وه ی ریوایهتی عایشه رضی الله عنه به ووتهی نهو.

(له باره‌ی ووته کانیان : کهوا هه‌دیسکی جیاوازه له نیسناده‌که‌ی دا)

له باره‌ی ووته کانتان: کهوا هه‌دیسکی ناکۆکی و جیاوازی هه‌یه له نیسناده‌که‌یدا جا قسه‌یه‌کی سه‌رکیش و سه‌ره‌پۆ ووته‌که‌ی قه‌بوول نا‌کرین، هه‌دیسێ سه‌حسح جیگیره‌ پێک که‌وتوون له‌سه‌ر دروستیه‌که‌ی وه‌ موسلم و بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یاندا رپرایه‌تیان کردووه‌، و جیاوازیان نیه له نیسناده‌که‌ی.

ئین عبد البر ده‌لێت: له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گیریتسه‌وه که‌وا فهرموویه‌تی: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((هه‌رکه‌سێ مرد و پۆژووی له‌سه‌ر بێت با سه‌ره‌ه‌شتیاره‌که‌ی له‌جیاتنی نه‌و به‌پۆژوو بێت)). ئیمامی نه‌حمه‌د چاککی کردۆتسه‌وه و پێداچۆتسه‌وه، شافعی له‌سه‌ر دروستیه‌که‌ی ووته‌که‌ی به‌دل بسوه‌، جا ووتی: له پیغه‌مبه‌ر ﷺ رپرایه‌ت کراوه له‌باره‌ی پۆژوو گرتن له‌جیاتنی مردوو، نه‌گه‌ر بریاری له‌سه‌ر دابوو له‌جیاتنی بیگرنه‌وه هه‌روه‌ک له‌جیاتنی نه‌و هه‌ج ده‌کریت، بێگومان بریاریشی له‌سه‌ر داوه‌، نه‌مه مه‌زه‌به‌ی شافعی یه‌.

به‌یه‌قه‌ی ده‌لێت: پاش گیرانه‌وه‌ی نه‌و ناخافته له شافعی: ئینجا گه‌رانده‌وه‌و ته‌واو کردنی نه‌رکه‌کان له‌جیاتنی مردوو شیان و جیگیر بوو به رپرایه‌تی سه‌عیدی کۆری جوبه‌یر و مواهید و عگاره و عه‌که‌مه‌ش له ئینسو عه‌باس گیرایه‌وه‌، له‌زۆریه‌ی رپرایه‌ته‌کاندا نه‌و نافرته‌ی پرسیری کرد پێ ده‌چیت هه‌مان چیرۆکی دایکی سه‌عد نه‌بیت. وه له رپرایه‌تی هه‌ندیکیاندا هاتوه‌: له‌جیاتنی دایکت به‌پۆژوو به‌.

له‌باره‌ی ووته کانتان: که‌وا نه‌یارو ناکۆکه به ده‌قی قورنان خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به‌راستی ناده‌میزاد خاوه‌نی هه‌چ شتی‌ک نیه ته‌نها نه‌وه نه‌بیت که خۆی کردوویه‌تی)) خراپی ته‌ته‌کی‌ت و په‌یره‌وی کردن له ناخاوتن دا، وه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره له مانادا، وه

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

خودای گهوره پیغهمبهره‌کهی (علیه السلام) پاراستوه کهوا ناکوکی سوننه‌ته‌کهی بیت بۆ ده‌قه‌کانی قورئان، به‌لکو پشتگیری بکهو یارمه‌تیده‌ر به‌ بۆی، له‌مه‌و پیش به‌ ته‌واوی قسه‌مان له‌سەر ئه‌و ئایه‌ته‌ کردووه، له‌ کاتی‌کدا که له‌نیوان ئه‌و و نیوان سوننه‌تی پیغهمبهر (علیه السلام) به‌ره‌ه‌لستکاری و ناکوکیه‌ک نیه، به‌لکو له‌ به‌ره‌ه‌لستکاری و ناکوکیی دا وا گومان ده‌بریت له‌ خراپی تیگه‌یشتنه، نه‌مه‌ش شیواز و بۆ چوونی‌که و خۆوره‌وشتیکی زه‌مکراو و نه‌ویستراوه.

له‌باره‌ی ووته‌کانتان: کهوا دژو به‌ره‌ه‌لستکاره به‌وه‌ی نسانی ریوایه‌تی کردووه، له‌ پیغهمبهر (علیه السلام) ده‌گێردریته‌وه کهوا فرموویه‌تی: ((لا یصلی أحد عن أحد، ولا یصوم أحد عن أحد ولكن یطعم عنه کل یوم مدحنطه)) جا هه‌له‌یه‌کی چه‌په‌ل و ناشیرینه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نسانی ئاوا ریوایه‌تی کردووه: محمد کورپی عبد‌الاعلی بۆمانی گێراپه‌وه، یزید کورپی زریح بۆی گێرینه‌وه، ئه‌ویش له‌ حجاج الاحول بۆی گێراوه‌ته‌وه، ئه‌ویش ده‌لێ آیوب کورپی موسی بۆمانی گێراپه‌وه، ئه‌ویش له‌ عطاء کورپی ئه‌بی رباح، ئه‌ویش له‌ نیبنو عه‌باس (علیه السلام) ده‌لێت: که‌سێ له‌جیاتی که‌س نوێژ نا‌کات وه‌ که‌سیش له‌جیاتی که‌س به‌پۆژوو نابیت، به‌لام له‌جیاتی ئه‌و نان ده‌دریت له‌جینگای هه‌ر پۆژێک به‌ قه‌ده‌ر ژه‌مێک خواردن.

ئاوا ووته‌ی نیبنو عه‌باس ریوایه‌ت کراوه، نه‌ک ووته‌ی پیغهمبهر (علیه السلام)، جا چۆن ووته‌ی پیغهمبهری خوا (علیه السلام) به‌ ووته‌ی نیبنو عه‌باس به‌ره‌ه‌لستکار و دژکار ده‌کریت، وه‌ پیغهمبهری خوا (علیه السلام) هه‌رگیز ئه‌و قسه‌یه‌ی نه‌کردووه، وه‌ چۆن ده‌لێت: له‌ هه‌ردووس سه‌حیحه‌که‌دا له‌لای ئه‌و سه‌لمینراوه که‌وا فرموویه‌تی: ((من مات وعلیه صیام صام عنه ولیه؟)) چۆن ده‌لێت: وه‌ له‌ حه‌دیسێکی بریده‌دا ده‌لێت که‌وا موسلیم له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا ریوایه‌تی کردووه: که‌وا ئافره‌تێک به‌ پیغهمبهری

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

وَتُوتُ ﷺ دایکم مردووه و پژووی مانگیکی لهسه ره، فهرمووی: ((صومي عن أمك)) (۳۶۸).

لهبارهی ووته کانتان: دژو نه یاره به هه دیسیکی ئیبنو عومەر ﷺ: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه)) جا له و سه مت و شیوازه دا که وا هه دیسیکی ناره وایه لهسه ریغه مبهری خوا ﷺ.

به یهه قی ده لیت: هه دیسی محمد کوری عبدالرحمن کوری نه بی لیلی له نافع ده گیریتیه وه، نه ویش له ئیبنو عومەر ﷺ، نه ویش له پیغه مبهری ﷺ ده گیریتیه وه که وا فهرموویه تی: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واته: ((هر کسێ مرد و پژووی ره مه زانی لهسه ریته له جیاتی نه و نان ده دریت)) راست نه، وه محمد کوری عبدالرحمن زۆر به د گومان و خه یالاویه، وه له راستیدا هه وه لانی نافع ریوایه تیان کردووه، له نافع، نه ویش له ئیبنو عومەر ﷺ له ووته کهیدا. به لام له باره ی ووته کانتان: که به ره هه لستکاره به پیوه ریکی دیار و ناشکرا لهسه ر نویت و نیسلام تهوبه کردندا، نه وا کهس له جیاتی کهس نایکات.

***

(له باره ی قسه ی شافعی:

له به هه له دابردنی گیرانه وه ی هه دیسی ئیبنو عه باس دا)

به لام ووته و ناخاوتنی شافعی - ره هه تی خوا ی لیبت - له هه له پیدردنی گیرانه وه ی هه دیسی ئیبنو عه باس ﷺ: که وا دایکی سه عد نه زری کردبوو به پژوو بیت، سه رکه و تووترین خه لک که وا له جیاتی نه و وه لامی دهاته وه نه ویش به یهه قیه، وه ئیمه به گوشتاری خۆی قسه که یان باسکرد، له په رتووکی ((المعرفة)) پاش

(۳۶) مسلم: (۱۱۴۹).

٩٥ ح ..... للإبن قيم الجوزية

نهوهی خوی قسه دهکات و دهلیت: ((لهراستیدا پیدانی بهجهینان و گیرانهوهی نهکرهکان لهسهردو و جیگیر بوو به ریوایهتی سهعیدی کوری جوبهیر و مواهید و عطاء و عهکرهه، له نیبنو عهباس گیردراوهتهوه، وه له ریوایهتیکدا زورتینیان: کهوا نافرتهیک پرساری له عایشه کرد، پی دهچیت نهسه چیرۆکی دایکی سهعد نهیت، له ریوایهتی هندیکیاندا: ((لهجیات دایکت بهپۆژوو بیه)) ووتی: شایهدی بۆ دهدریت له دروستی ریوایهتی عبداللهی کوری عطاء المدنی دهلیت: عبد الله کوری بريرة السلمي بۆ گیرامهوه نهویش لهباوکی، ووتی: من له خزمهت پیغهمبهر ﷺ دانیشتبوم نافرتهیک هاته لای و ووتی: نهی پیغهمبهری خوا، من خیریکی نهپراوه به دایکم بهخشی، جا دایکم مرد، وه خیریکی نهپراوه که ماوهتهوه، فهرمووی: ((قد وجب أجرك ورجعت إليك في الميراث))، واته: ((تۆ خیر و پاداشتهکهت بهجیگهیاوند نیستا له خیر کهوتروه وه له میراتدا خیره که بۆتۆ گهپراوهتهوه)). نافرتهیک ووتی: دایکم مردووه پۆژووی مانگیکی لهسهره، فهرمووی: ((صومي عن أمك))، واته: ((لهجیات دایکت بهپۆژوو بیه)). نافرتهیک ووتی: دایکم مردووه و ههچی نهکردوه؟ فهرمووی: ((فحجني عن أمك)) (٢٦٩)، واته: ((لهجاتی دایکت ههچ بکه)). موسلم له سهحیحه کهیدا ریوایهتی کردووه.

وتم: نهبویه کر کوری نهبی شیهه ریوایهتی کردووه دهلیت، أبو معاویه بۆمانی گیراوهتهوه، له الاعمش، نهویش له مسلم البطين، نهویش له سعیدی کوری جیر، نهویش له نیبنو عهباس ووتی: پیاویک هاته خزمهت پیغهمبهر ﷺ، وتی: نهی پیغهمبهری خوا دایکم مرد وه پۆژووی مانگیکی لهسهره نایا دهکریت لهجیاتی بگرمهوه؟ پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: ((لو كان عليها دين أمنت قاضيه عنها؟))، واته: ((نهگهر قهرزیک لهسهر بوايه لهجیاتی نهو نهتده گهراندوه؟))،

(٢٦٩) مسلم: (١١٤٩).

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

پیاوه که ووتی: به ئی. فەرمووی: ((فدین الله أحق أن يقضى))، واتە: ((جا قەرزى خوا شایستەترە کەوا بگێڕدەرتەوه)).

وہ ئەبو خشیمة ریوایەتى کردووه و دەئیت: معاویہى کورى عومرو بۆى گێڕاینەوه، کەوا زائەدە لە الاعمش وەرگرتووه، جا باسى کردووه.

نیسانی ریوایەتى کردووه، لە قتیبهى کورى سعید دەئیت: عبثر بۆمانى گێڕایەوه، ئەویش لە الاعمش وەرگرتووه، جا باسى کردووه.

جا ئەمە هەدیسی دایکی سعد نیە بە خستنه پال و بەزۆرى، لەبەر ئەوەى چیرۆكى دایکی سعد مالیک ریوایەتى کردووه، لە الزهرى، ئەویش لە عبدالله کورى عبدالله کورى عتبە، ئەویش لە ئیبنو عەباس ((کەوا سەعدى کورى عباده راویزى بە پیغەمبەر ﷺ کرد، ووتی: دایکم مردوووه نەزرىشى لەسەرە؟ جا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ((اقضه عنها))، واتە: ((لەجیاتى ئەو نەزردەکەى بۆ بدەوه))، ئاوا لە هەردوو سەحیحە کە دەریانەهێناوه (٢٧٠).

ئاوا لە هەدیسه کەدا پارێزراوه کەوا نەزرىکە و ناوی نەهاتووه، جا دەکریت ئەوه لە هەدیسی الاعمش هاتییت، ئەویش لە سعیدی کورى جبیر لەسەر ئەوەى کەوا پیغەمبەر ﷺ وازی هێنايیت لە باسکردنى زیاتر بۆ سعد لەبارەى نەزردەکە ئایا نوێژکردن بوو، یاخود خیر و چاکە یاخود پۆژوو گرتن بوو، لەگەڵ ئەوەش ئەوهى نەزرىکات بێگومان ئەوه نەزردەکات، ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوهى جیاوازی نیە لەنێوان گەڕاندنەوهى نەزرى پۆژوو گرتن و نوێژکردن، وە ئەگەرنا پیغەمبەر ﷺ پیتی دەفەرموو: ئایا نەزردەکە چى یە؟ جا ئەگەر نەزردەکەى بکەین بۆ دوو بەش: نەزرىک قەبوول دەکریت لەجیاتى مردوو بگێڕدەرتەوه وە نەزرىکیش قەبوول ناکریت.

***

(ووتەو بۆچوونەکانی زانایان لەبارەى پۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو).

ئیمە باسی ووتەو بۆچوونی زانایان دەکەین لەبارەى پۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو نەوێکۆ بە هەڵەدابجێت کەوا لە مەسەلەیه کدا هەمرو تێیدا ناکۆکن.

عبدالله ى کورى عباس دەلێت: لە نەزرکردن دا پۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەوه، وە نان دەدرێت لەجیاتى گەپاندنەوهى پۆژووی پەمەزان، نەمەش مەزەهەبى ئىمام ئەحمەدە.

ئەبو شۆر دەلێت: لە نەزرکردن و فەرزدا پۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەوه، ئەگەر هاتوو نەزر بێت یاخود فەرز.

نەزاعى دەلێت: سەرپەرشتیاری لە جینگای پۆژوو خێرو چاکەیهک دەکات، جا ئەگەر دەستى نەکەوت ئەوا لە جیاتى بەپۆژوو دەبێت، ئەمەش ووتەى (سفیان الثورى)، لە یەکیەک لە دوو پیاویەتەکانى گێراویەتیەوه.

حسن دەلێت: ئەگەر هاتوو پۆژووی مانگیکی لەسەر بوو، ئەوا دەگونجێت سى پیاو لە پۆژێکدا لەجیاتى ئەو بەپۆژوو بن.

وە ئەبو عبید القاسم کورى سەلام دەلێت: لە نەزر و کردندا لەجیاتى ئەو بەپۆژوو دەبێت وە لە فەرزیشدا لەجیاتى ئەو نان دەدرێت.

(لەبارەى ووتەکانیان :

تەنها لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی دەگات بۆ مردوو)

لەبارەى ووتەکاتان: کەوا لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی پێى دەگات بەبێ کردەوهکانى شێوازی حەجکردن جا ئەمە تەنها داوایهکە بەبێ بەلگە و سەلماندن،

۹۰ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

سوننه تیش ره تی ده کاته وه، له بهر نه وهی پیغه مبه ر علیه السلام فرموویه تی: ((حج عن أبیک)) ^(۲۷۱)، واته: ((له جیاتی باوکت حج بکه))، وه به نافرته که ی فرموو: ((حجی عن أمک)) ^(۲۷۲)، واته: ((له جیاتی دایکت حج بکه)). جیاهه والی داوه که حه جکردن خوی له جیاتی مردوو. وه نه یفرمووه: کهوا بژیوی و خه جکردن نهو له جیاتی ده کریت.

ههروه ها بهو که سه ی فرموو که ده یویست له جیاتی شبرمه حج بکات: ((حج عن نفسك ثم حج عن شبرمه)) ^(۲۷۳)، واته: ((تو له جیاتی خوت حج بکه، پاشان له جیاتی شبرمه حج بکه)).

کاتیک له بهاری منداله که ی که له گه لیدا بوو نافرته تیک پرسپاری له پیغه مبه ر علیه السلام کرد ووتی: نایا نه مه حه جی بو هیه؟ پیغه مبه ر علیه السلام فرمووی: ((نعم)) ^(۲۷۴). نه یفرموو: به لکو ته نها پاداشتی بژیوی و حه جی بژی هیه، به لکو پایگه یاند کهوا حه جی بو هیه، له گه ل نه وهش کهوا نهو هیچ کاریکی نه کردوو، به لکو سه ره رشتیاره که ی له جیاتی نهو کاره کانی شیوازی حه جکردن به جی ده هینیت.

پاشان کهوا بریکاره که ی له جیاتی مردوو له پاره ی خوی هیچ سه رف ناکات جگه له خه رچی نشینگه که ی، جی چ شتیک خه رچی پاداشت ده کاته خه رچی نشینگه که ی بو بروییانوو هینانه وه له جیاتی نهو، له کاتیکدا نهو له سه ر حه جکردن خه رچی نه کردوو، به لکو نه مه خه رج و بژیوی نشینگه یاخورد سه فره که یه، نهو ووته یهش سوننه و پیوه ره تی ده کاته وه. وه خوی گورهش زانتره.

^(۲۷۱) سنن أبی داود (۱۸۱۰) والترمذی (۹۳۰).

^(۲۷۲) له موبیشی بای سه ده یسه مان کردوو.

^(۲۷۳) سنن أبی داود (۱۸۱۱).

^(۲۷۴) مسلم: (۱۳۳۶)، وه الموطا: ۱/ ۴۲۲.

**(نایا پاداشت به مردوو دهگات کهوا به زویان و قسه بیه خشریت یاخود
تهنها نیهت به سیه تی؟)**

جا ده لیت: نایا مهرج داده نریت له گیشتنی پاداشته کهوا به زویان
بیه خشریت یاخود له گیشتنی تهنها نیهتی بکه ره که به سر کهوا بیه خشریت بۆ
یه کیتی تر؟

ده لیت: سونهت له یه که دیسیشدا به خشرینی پاداشتی به زویان و قسه کردن
به مهرج دانه ناوه، به لکو پیغه مبه ر عزیز بکه ره که ی نازاد کردوو له چۆنیهتی
به خشرینه که بۆ که سیتی تر، وه که رۆژوو، و هه جکردن، و خیر و چاکه و سه ده قه،
نه مه شی به بکه ره که نه فره موه: بلێ پهره ردگارا نه وه له جیاتی فلانی کوپی
فلانه، وه خودای پاک و بیگه ردیش زانایه به نیهت و مه به ست و کرده وه ی به نده ی
خۆی، جا نه گهر به قسه ووتی نهوا دروسته، نه گهر به قسه ش نه یووت نهوا به
نیهت و مه به ست به سه بۆ نه وه ی پییگات، خوی گهره ش زاناره.

جا نهو نه گهر کاریکی بۆخۆی کرد پاشان نیهتی هینا کهوا پاداشته که ی بۆ
که سیتی دیکه بیت ئینجا تهنها به یی نیهت نهیدا به که سه که، هه ره وه نه گهر
نیهتی وابوو کهوا شتیک بیه خشریت، یان که سیک نازاد بکات، یان خیر و چاکه یه که
نه بجام بدات، به لام به هۆی نه هینانی نیهت کاره که ی نه کرد.

لیره دا نه مه روون ده کاته وه نهو نه گهر شوینیکی دامه زراند به مه به ستی
دروستکردنی مزگه و تیک، یان قوتابخانه، یان ناودانیک وه ههر شتیک له م بابه ته،
نهوا ده بیته وه قف و ته رخانه کردن بۆ کاره که له گه ل نیه ته که ی وه پیویستی به
قسه کردن نیه.

هه ره وه نه گهر به نیهتی زه کات پاره یه کی دا به هه ژاریک نهوا زه کاته که ی
له سه ری لاده چییت نه گهر چی به قسه و ناخافتنیش نه یووت، هه ره وه نه گهر

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

لهجياتی که سیکی زیندوو یاخود مردوو قهرزیکى دایه وه نهوا له نهستوى ده که ویت نه گهر نه شیوت: نه وه لهجياتى فلانه.

جا له بهر نه وهى ده لیت: پیغه مبهري عليه السلام رینمایى کردوون بۆ رۆژوو وه سه ده قه و حه جکردن به بی پی ووتن.

ده لیت: پیغه مبهري عليه السلام نهوانى خه بهر نه داوه بۆ نه م کاره، به لکو نه مه ده رجوونیکه لئی وه لامدانه وه یه بۆیان، جا نه مه پرسىارى لیکردوه له باره ی حه جکردن لهجياتى مردوو که ی جا پیغه مبهريش عليه السلام مۆله تی پيداوه، وه نه مه ش پرسىارى لیکردوه له باره ی رۆژوو گرتن لهجياتى مردوو که ی جا نه ویش مۆله تی پيداوه، وه نه مه ش پرسىارى لیکردوه له باره ی سه ده قه و خیر و چاکه جا نه ویش مۆله تی پيداوه، قه ده غه ی نه کردوون جگه له وانه.

چ جیاوازیه که هیه له نیوان گه یشتنى پاداشتى رۆژوو کهوا ته نه نا نیه ت هینان و نه هینانه وه له نیوان گه یشتنى پاداشتى ووتن و باسکردن؟

نه یئنى مه سه له که ش کهوا پاداشته که مولکی بکه ره که یه، جا نه گهر پاداشته که ی به خشی و پیشکه شی کرد بۆ برا موسلماننه که ی نهوا خودای گه وه ی پی ده گه یه نیت، جا کئ یه نه وه ی له وده تا بیه تی ده کات له پاداشتى خویندنه وه ی قورشان وه قه ده غه ی ده کات له سه ر به نده یه که کهوا بیگه یه نیت بۆ برا موسلماننه که ی؟ نه مه کرده وه ی خه لکانیکه هه تا نهوانه ی کارو کرده وه ی خراب و ناشیرین ده که ن له گشت سه رده مه کاندا، وه پيداگرتنى نهوا زانایانه ی ره تی ناکه نه وه.

که ده لیت: چی ده لیت له باره ی به خشین بۆ پیغه مبهري خودا عليه السلام؟

ده لیت: له زاناکانی پاشینه کان نه وه ی خویشی ده ویت، وه لهوانه ی خویشی ناویت و به بیدعه سه یری ده کات، سه حابه کان نهوا کاره یان نه کردوه، وه پیغه مبهري عليه السلام پاداشتى هه موو کاریکى خیری هیه له نومه ته که ی بی نه وه ی له

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاداشتی بکمره‌کمی شتیک کم بکاته‌وه، چونکه هر نهو بوو نوممه‌ته‌کمی نیشاندنا
له‌سهر همموو کاریکی خیر، وه پینمایی کردن و داوای لیکردوون بۆ نهم کاره، هر
کمی داوای کرد بۆ به‌خشینی نانه‌مه پاداشتیکی بۆی هه‌یه وه‌کو نهو پاداشته‌یه
شوینی ده‌که‌ویت بی نه‌وه‌ی له پاداشته‌کانیان شتیک کم بیتته‌وه^(٢٧٥). همموو
به‌خشین و پئی ی راست و زانستیک له راستیدا نوممه‌ته‌کمی له‌سهر ده‌ستی نهو
به‌ده‌ستی هاتوره جا وه‌ک پاداشتی نهو که‌سه‌ی شوینی ده‌که‌ویت بۆ ده‌به‌خشریت،
نه‌گهرچی بۆشی نه‌به‌خشیت، خوای گهره‌ش زاناته.

نه‌گهر ووتیان: نایا پروونکردنه‌وه‌ی به‌خشینه‌که پیویست ده‌بیت له‌سهری به‌وه‌ی
که‌وا بلیت: په‌روه‌دگارا نه‌گهر نهو کاره‌ت قه‌بوول کرد وه منت پاره‌ستاو کرد
له‌سهری نه‌وا پاداشته‌کمی بده به‌فلان یاخود نا؟

ده‌لێت: نه‌مه ناوه‌ستیه‌ سهر ووشه‌ دهرسپن و مبه‌ست، به‌لکو له‌و
مه‌رجه‌شدا سوودی نیه، چونکه خوای گهره‌ه خۆی نهو کاره ده‌کات، نه‌گهر مه‌رجی
کرد یاخود مه‌رجی نه‌کرد.

نه‌گهر ووتیان: چ شتیک له هممووی باشه‌ که‌وا پیشکه‌ش مردوو بکریت؟
ده‌لێت: باشترینیان نه‌وه‌یه له همموو به‌سوود تر بیت بۆخۆی، جا گهردن نازاد بوون
و سه‌ده‌قه‌ باشه‌ له پۆزوو گرتن له‌جیاتی نهو، وه باشترین سه‌ده‌قه‌ش نه‌وه‌یه
پیوستیه‌کی نهو چاره‌سهر بکه‌یت وه به‌رده‌وام و نه‌پراوه‌ش بیت، هه‌دیسیکی
پیغمبه‌ر ﷺ هه‌یه لهم باره‌یه‌وه: ((أفضل الصدقة سقي الماء))، واته: ((باشترین
سه‌ده‌قه‌ ناودانه یاخود ناو گیره)). لی‌رده‌ا مبه‌ست له‌و شوینه‌یه که ناوی تیدا کم
بیت، و تینوویه‌تی تیدا زۆر بیت، وه نه‌گهر نا ناودان و ناو گیران له‌سهر پرووبار و
کانی باشترین له پیدانی خۆراک له‌کاتی پیوستیدا، هه‌روه‌ها دوعا و پاره‌نه‌وه
لی‌خۆشبوون بۆی نه‌گهر دوعاکه به‌راستگویی و دلسۆزی و ملکه‌چی بیت نه‌مه

(٢٧٥) مسند أحمد: ٢/ ٣٩٧، رة مسلم: (٤٦٧٤).

۱۹۸ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

لهکاتی خویندا باشته له خیر و چاکه بۆی، وهک نویشن کردن لهسهر جهنازه و وهستان لهسهر گۆرهکهی بۆ دوعا کردن.

بهگشتی باشرین شت که پیشکەش مردوو بکهیت گهردن نازاد بوون و سهدهقهیه، وه داوای لیخۆشبوون بۆی، و نزا و پارانهوه بۆی، و ههچکردن لهجیاتی نهو.

بهلام خویندنهوهی قورنان و پیشکەشکردن بهو بهخۆشی خۆت و بهبی کرئ، جا نههه پاداشتهکهی پینی دهگات ههروهک پاداشتی پۆژوو و ههچکردنی پیندهگات. نهگهر ووتیان: نههه له پیشینهکاندا زانراو نیه وه ناشکریت لهیهکیکی لهوان بگوازریتهوه لهگهڵ توندهی پینداگیریان لهسهر خیر و چاکهکردن وه پینغهمهبریش ﷺ پینمایی بۆیان نهکردوه، بهلکو پینمایی کردوون بۆ دوعا و پارانهوه لیخۆشبوون و سهدهقه و ههچکردن و پۆژوو گرتن، جا نهگهر پاداشتی خویندنهوهی قورنان بگهیشتایه نهوا پینمایی دهکردت بۆ نههه کاره و نهوانیش دهیانکرد.

جا وهلامهکه: کهوا سههراوهی نهو پرسیاره نهگهر هاتوو سهلمینراو بیت به گهیشتنی پاداشتی ههچکردن و پۆژوو و پارانهوه لیخۆشبوون، پینی بلی: نهو تایبهتهندیه چیه کهوا گهیشتنی پاداشتی خویندنهوهی قورنان قهدهغه دهکات وه پیریست دهکات پاداشتی نهو کردهوانه پینی بگات، نههه شتیک نیه تهنها جیاوازی دروستکردنه لهنیوان شته هاوشیوهکان، وه نهگهر دانپیانهریت به گهیشتنی نهو شتانه بۆ مردوو جا نههه برۆ بیانوو کردن نیه به سوننهو بهکدهنگی و یاساکانی شهرع؟

***

دەربارە ی : نایا رۆح دروستکراویکی کۆنە یاخود نوێ یه؟

جا ئەگەر رۆح دروستکراویکی تازەو نوێیە و ئەمەش لە فەرمانی خودایە، جا چۆن دەبێت فەرمانی خوا دروستکراویکی نوێ بێت؟ وە بێگومان خوای گەورە رایگەیانندوووە کەوا لە ئادەمدا لە رۆحەکە ی فووی پیا کردوووە. جا ئەو خستنه سەریه بۆ ئەو نایا بەلگه لەسەر ئەوەی کەوا کۆنە یاخود نەخێر؟ وە نایا راستی ئەو زیاده و خستنه سەرە چی یه؟ راشیگەیانندوووە، لەبارە ی ئادەم کەوا بە دەستی خۆی دروستی کردوووە وە لە رۆحەکەیدا فووی پیا کردوووە، جا زیادکردنی دەست و رۆح بۆی یهك زیادکردنه.

ئەو مەسەلە یه جیهانی تێدا هەلخلیسکاندوووە بە هەلە ی بردوووە، کۆمەڵێکی ش لە ئەوەی ئادەمی تێدا گومرا کردوووە، وەخوای گەورە شوێنکەوتووای پیغەمبەرە کە ی تێدا هیدایەت داوە بۆ دنیایەکی ناشکرا و راستیەکی دێرفین. هەموو پیغەمبەرەکان- سەلامی خویان لیبیت- یە کەدەنگن لەسەر ئەوەی کەوا رۆح نوێکارە خولقارە دروستکراوە پەرورده کراوە (رێکخراوە) یاخود نامادە کراوە، ئەمە بە ناچار ی دنیایا ناسراوە لە ئایینی پیغەمبەرەکان- صەلات و سەلامی خویان لیبیت- هەر وە ک لە ئایینی ئەوانیشدا بە ناچار ی ناسراوە دلتیان کەوا جیهان نوێکارە، وە گەراندنەوی لاشەکانیش راستیە، بێگومان خوای گەورە تاک و تەنها و خولقی تەرە وە ئەوەی بوونی هەیه دروستکراوی ئەوە، وە سەر دەمی سەحابە و شوێنکەوتووای و شوێن کەوتە ی شوێنکەوتووای بەسەر چوو ئەما، ئەوان لە سەدە یهکی باش بوون لەسەر ئەوەی بەبێ جیاوازی نیوانیان لە پروداوەکانیاندا، دروستکراویکە هەتا بە هەلکەوتووای دەرکەوت ئەو کەسە ی تیگە یشتنە کە ی کورتی هێنا لە قورئان و سوننەدا، جا وای دەربری کەوا رۆح کۆنە دروستکراو نیه، بیانوی هێنا یه کەوا ئەو لە فەرمانی خویە وە فەرمانی ئەویش دروستکراو نیه، بەوەی خوای گەورە بۆی زیاد کردوووە

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

داویده ته پالّ نهو ههروهك زانست و قورئان و توانا و بینین و بیستن و دهستی خوژی
بژی زیاده کردووه، وه ههندیکیشیان ههلهسته دهکهمن دهلّین: نالّین دروستکراوه
وه ناشلّین دروستکراو نیه.

لهم بارهیهوه حافظ أصفهانی پرسیاری له نهبو عبدالله کوری منده کرد
ووتی: پرسیارکه ریک پرسیاری لیکردم له باره ی رۆح کهوا خودای گهوره بالا و
راستی گیانله بهر و لاشه کانیانی لی پیک هیتاوه. وه ههندیکی له قهومه کان باس
له رۆح دهکهمن و دهلّین کهوا رۆح دروستکراو نیه، ههندیکی دیکه تایبه تی دهکهمن
لهوهی رۆحه پیروزه کانن کهوا نهو له زاتی خودایه، ووتی: من ناماژه بهوه دهکهمن
جیاوازی قسهو گوفتاره کان نهوانه ی پیشینه کانیان، ده بینم له نیوانیاندا جیاوازی له
ووته کانیاندا له قورئان و فهرمووده دا، ووته کانی سه حابه و شوینکه وتوان و
زانایان، پاش نه مه باسی پروه کانی رۆح دهکهمن له قورئان و فهرمووده دا، وه ههله ی
قسه کهر که به بی زانیاری له باره ی رۆح وتوویه تی پروون ده که مموه، کهوا قسه کانیان
هاوشیوه و پیکه و تی قسه ی جه می و هاوه له کانیه تی: جا بژی ده لّین: خوشی و
سه رکه وتن له لای خواوه یه: کهوا خه لکی جیاواز و ناکۆکن له باره ی زانست و
زانیاری رۆح وه شوینه که ی له ناو دلّ و دهروندایه.

ههندیکیان ده لّین: رۆحه کان هه مووی دروستکراون، نه مه ش مه زه به ی نه هلی
جه ماعت و فهرمووده ن، وه بیانوو ده هیننه وه به فهرمووده ی پیغه مبه ر عليه السلام:
((الأرواح جنود مجنّدة، فما تعارف منها ائتلف، وما تنافر منها اختلف)) (٢٧٦).
واته: ((رۆحه کان وه کو سه رباز وان هه رکاتیک رۆحی نیماندار گه شته یه که یه کتر
ده گرن وه هه رکاتیک رقی لی بووه وه لی ی لاده دات)). وه سه ربازی به زور
سه ربازکراو شتیک نیه ته نها دروستکراوه.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِ

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆحهکان لە ژێر فەرمانى خودان، خواى گەوره
 راستیهکى شاردهوتهوه و زانستهکەشى لهبارەى دروستکردنى، لەم بارهیهوهش
 بیانوو بەم فەرموودهى خواى گەوره دههیننهوه: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).
 واتە: ((بلى: پۆح بەشیکە لە فەرمانى پەروەردگارم و بەدەست ئەوه (نازانم چیه و
 چۆنە)).

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆحهکان نووریکیە لە نوورهکانى خواى گەوره و
 ژيانیکە لە ژيانى ئەوه، و بیانوو دههیننهوه بەم فەرموودهیهى پیغهەمبەر (د.خ):
 ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظِلْمَةٍ، وَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورَةٍ)) (٢٧٨)، واتە: ((خواى گەوره
 بوونهوه رهکانى لە تاریکایى دروست کردوه، وه دای پێیان به نوورى خۆی)).

پاشان باسێ جیاوازی دهکات لهبارەى پۆحهکان نایا دهمریت یاخود نا؟ نایا
 لهبرزه خدا له گەڵ جهستهکانیان نازار دهدریت و لهکاتى جیگیرى و وهستانیدا له
 دواى مردن؟ نایا ئەو دڵ و دهروونه یاخود شتیکی دیکهیه؟

محمد کورى نصر المروزى له کتێبهکهیدا دهلێت: پۆلیك له زندیقەکان (٢٧٩) وه
 پۆلیك له پافزهكان لهبارەى پۆحى شادهم لیكدانهوه دهكەن ههروهك ديانەكان
 لهبارەى پۆحى عیسا لیكدانهوهیان كردوه، وه قهومیکی دیکە لیكدانهوهیان
 نهكرد لهوهى كهوا پۆح لهزاتى خودا جیا بۆتهوه، جا بۆ نیماندارهوه گۆراوه، چونكه
 عیسی لهلای ديانەكان پۆحیکە له خواویه بۆ مهريهه گۆراوه لهلای ئەواتن پۆح
 دروستکراو نیه.

پۆلیك له زندیقەکان و پۆلیك له پافزهكان دهلێن: كهوا پۆحى شادهم وهك ئەو
 وایه و دروستکراو نیه، وه فەرموودهى خواى گهورهیان ڕاڤه کردوه: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ

(٢٧٧) سهیری: تفسیر قرطبی: ١٠ / ٣٢٤ یکه.

(٢٧٨) مسند أحمد: ٢ / ١٧٦، وه جمع الزوائد: ٧ / ١٩٣.

(٢٧٩) زلتیق: نهویه باوهری به بهره‌وامی جیهان همیه له‌رێگا و مه‌زه‌بى زه‌رده‌شیه‌کان.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مِنْ رُوحِي ﴿ (الحجر: ٢٩)، واته (لهو رُوحه تاييه تيهي كه من (بهديه تيهري نهوم)،
 پيمبه خشي))، وه فهرموده ي خواي گهوره: ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾
 (السجدة: ٩)، واته: ((پاشان ناده ميزادي به ريتك و پيتكي ريکخست، له رُوح و
 گيانيتك كه خوي خاوه نيه فووي پيدا كرد)) جا وتيان كهوا رُوحی نادهم دروستكراو
 نيه ههروهك نهوي تهفسيري كردوه دهليت: كه نووريتك له خواوه بيت دروستكراو
 نيه. ووتيان: پاشان له دواي نادهم بووه وهسيه تي دواي خوي، پاشان نهو له هه موو
 پيغه مبهريتك و سهريه رشتياريكه وه گُورا تا گهيشته علي پاشان بُو حهسن و
 حوسين، پاشان له هه سهريه رشتياريك و پيشه وايهك تيدا نيما مه كه فير بركات
 پيش هه موو شيتك وه پتريست ناكات له كهس فير بيت.

جياوازي و ناكوكي له نيوان موسلمانان نيه كه رُوحه كان له نادم و نهوه كاني
 و عيسا و نهوانه ي له هه نهويه كي ناده من هه مووي دروستكراوه بُو خوداي
 گهوره كهوا دروستي كردوه و دايمه زانده وه پيتكي هيناوه و دايه تيناوه، پاشان
 زياده ي كردوه، بُو خردی خوي ههروهك هه موو گيانله به ريتكي بُو خوي
 زياده كردوه، خوي گهوره دهفرموويت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعية: ١٣)، واته: ((هه رجي له ناسمانه كان زهويدا ههيه بُو
 نهوي رام هيناوه، بُو خزمه تگوزاري نيروه فهراهه مي هيناوه، هه موويشي تيكرا
 به خشن له لايه نهو زاته وه)).

شيخي نيسلام نين تيميه دهليت: رُوحی ناده ميه كان دروستكراوه داهيتراوه
 به يه كدهنگي و ريتكه وتني پيشينه ي نومهت و پيشه واکاني وه هه موو نههلي
 سونه، وه يه كدهنگي زانايان كوكن له سهه نهوي رُوح دروستكراوه جگه لهيه كيتك
 له پيشه واکاني موسلمانان نهبيت وهك محمد كوري نصر المروزي پيشه وای به ناويانگ
 كهوا نهو خهلكي سهه رده مي خوي فير كرد به يه كدهنگي و جياوازي، ههروه ها نههه
 محمد كوري قتيبه له ((كتاب اللفظ)) دهليت: كاتيك قسه دهكات له باره ي رُوح

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ده لیت: رۆحه پاکه کان، ووتی: خه لکی یه کده نگن له سهر نه وهی خوای گه وره دروستکهری رۆحه.

ئهبو نيسحاق بن شاقلا له وه لامدان وهی له باره ی نهو مهسه له یه دا ووتی: له باره ی رۆح پرسیار کرا نایا رۆح دروستکراوه یا خود دروستکراو نیه؟ ووتی: نه وه گومانی تیدانیه نه وهی بۆ راستی سه رکه ویت کهوا رۆح له شته دروستکراوه کانه. لهو مهسه له یه دا کۆمه لکی زۆر له زانایان و گه وره کان قسه یان تیدا کردوه و وه لامی نهو که سانه یان داوه ته وه له سهر نه وهی که پیداکیری ده کات له وهی رۆح دروستکراو نیه. وه پاشان جهمی بانگه وازی فرمانیک ده کات جا ده لیت: من نایه تیکم له کتیبی خوا که (قورنانه) دۆزیووه ته وه کهوا به لگه به له سهر نه وهی که قورنان دروستکراوه، خودای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، واته: (به راستی مه سیح، عیسای کورپی مه ریم جگه له وهی فرستاده ی خواجه (شتیک ی تر نه بووه)، له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مه ریمه دا (به رجه سته بووه)، عیسا رۆح و گیانیکی (تایبه ته) له لایهن خوا به خشراوه)). عیسا ش مه خلوقه، پیمان ووت: خودای گه وره فهم و تیکه یشتنی قورنانی لی قه ده غه کردوی، کهوا عیسا وشه و ناخافتنی به سهر دا تیده په ریت، چونکه تیمه ناومان لی ناوه له دایک بوو وه مندال و گهنج و هه رزه کار، ده خوات و ده خواته وه و نهو فرمانی پیکراوه به فرمان به چاکه و نه هی کردن له خراپه. پاشان نهو له نه وهی نوح و له نه وهی نیراهیمه. جا حه لال نیه بۆ تیمه نه وهی له قورناندا ده لیین وه له باره ی عیسا شه وه نه لیین، نایا گویتان له فهرمووده کانی خواجه ده فهرمویت: که له قورناندا چی له باره ی عیسا ﷺ ووتراوه؟ به لام ماناکه له فهرمووده ی خودای گه وره: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، جا له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مهریه‌مدا (به‌رجه‌سته بووه) پیئی فەرموو: بیه، جا عیسا ﷺ بوو، وه دیان وجهه‌میه‌کان درۆیان به‌سەر خوادا کردوو له‌باره‌ی عیسادا، وه ئەمەش جهه‌میه‌کان ووتیان:

رۆحی خوا وه له‌دایک بوونه‌که‌ی عیسا ﷺ ئەمەش نەوه ده‌گه‌یه‌نیت که له‌دایک بوونه‌که‌ی دروستکراوه، وه دیانه‌کان ده‌لێن: عیسا پۆحی خوایه و له پۆحه‌که‌شی له‌ خودی خۆیه‌تی، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فەرموویت ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعه: ١٣)، واته: ((هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه بۆ ئێوه‌ی پام هه‌تانه، بۆ خزمه‌تگوزاری ئێوه فه‌راهمی هه‌تانه، هه‌موویشی تێکرا به‌خشش له‌لایه‌ن نه‌و زاته‌وه))، ده‌لێت: له‌ فەرمانی نه‌و دایه، ته‌فسیری پۆحی خوا له‌ راستیدا مانا‌که‌ی: به‌ به‌خششی خوا دروستی کردوو هه‌روه‌ک ده‌لێت: به‌نده‌ی خوا و ئاسمانی خوا وه زه‌وی خوا، بێ‌گومان ناشکرای کردوو به‌وه‌ی که‌وا پۆحی مه‌سیح دروستکراوه، وه‌ک هه‌موو پۆحه‌کان، وه خوای گه‌وره نه‌و پۆحه‌ی زیاده‌کردوو خستویه‌تی به‌سه‌ری که‌وا بۆ مهریه‌می ناردوو، وه ئەمەش به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، به‌لگه‌ش نیه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا کۆنه و دروستکراو نیه، خودای گه‌وره ده‌فەرموویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا * (مریم: ١٧ - ١٩)، واته: ((ئیمه‌ش جویره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بۆ لای وه‌کو به‌شه‌رتکی ته‌واو (خۆی خسته‌ به‌ر چاوی) * مهریه‌م ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوای میهره‌بان له‌تۆ نه‌گه‌ر که‌سیکی به‌ته‌قواو له‌خواترس بیت * جویره‌ئیل ووتی: (مه‌ترسه) دل‌تیا به‌ من ته‌نها نێردرای په‌ره‌دگاری تۆم، تا مندال‌تیک‌ی خاوتنت پێ بیه‌خشم)). جا نه‌و پۆحه‌ پۆحی خودایه، وه ئەمەش به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی.

***

(له باره ی سه لماندن ی دروستکردنی پړوح)

نموی به لڼگه ده دات له سر دروستکردنی چمند پرویه که:

٩٩٩ ک به ٩٩٩: خوی گه وره ده فرمویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الرعد: ١٦)،
واته: ((خوا به دیه پنه ر و دروستکاری هموو شتی که))، جا نم ووشه و ده ربرینه
گشتی یه تییدا تایه تمنند نه کراوه به هیچ پرویه که، وه له مه شدا سیفه ته کانی
ناچته ناویه وه، له بهر نموی له ناوه پړوک و مه بهستی دیار و ناشکرایه به ناوی
خویه تی، جا خوی په روه ردگار هر خوی خودایه کی وه سفکراوه به هموو سیفه ته
ته واوه کان، جا زانست و توانا و ژیان و ویست و بیستن و بینینی وه هره هموو
سیفه ته کانی له ناو ناوه جوان و پیروزه کانی دیار و ناشکران، نه که له ناو شته
دروستکراوه کان، هره وه ذاتی خوی نه چوته ناویه وه، جا هر خوی ستایشکراوه
به ذاتی پیروزی سیفه ته دروستکاره کی وه نموی دیکه همووی دروستکراوه.

به لکو زانراویشه کهوا پړوح نهو خودایه نیه وه سیفه تیکیش نیه له
سیفه ته کانی، و به لکو پړوح بریتی یه له دروستکراو پړوک له دروستکراوه کانی، جا
پروودای دروستکردنه که شی هره وه پروودای دروستکردنی فریشته کان و جنوکه و
ناده میزاده.

٩٩٩ ک به ٩٩٩: فرموده ی خودای گه وره یه بو زه که ریا: ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ
قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ (مریم: ٩)، واته: ((به راستی پیش تریش تو دروست کردووه،
وه نه بیست شتی که بو بیست (نه ناوت هه بووه نه بوون) ...)) نهو لیوانه بو پړوح و
جهسته که یه تی نه که تنها بو جهسته کی، له بهر نموی جهسته به ته نیا نه تیده گات
وه نه قسه ده کات و نه نه قلی به شتی که ده شکیت، له راستیدا نموی کهوا
تیده گات و نه قلی ده بیست و قسه ده کات پړوحه که یه.

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

۹۷ ک سبب ۳۵: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾
(الصفات: ۹۶)، واته: ((له کاتیکدا خوا به دیهینه ری نیوهش و نهم بتانه شه که
دروستان کردون (نهشیانتوانی بهرگری له خویان بکهمن!!)).

۹۸ ک چوار ۳۵: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: ((سویند به خوا به راستی نیمه
(باوه گهوره) نیوه مان دروست کردو نه خش و نیگاری پوالت و پوخاری
نیوه مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته کان: ناده ی سوژده بهرن بۆ ناده م (سوژده ی
ریژ به فرمانی خوا)). هه والته کهش له راستیدا رۆحه کاغان و جهسته کاغان
وه ریده گریت ههروه ک گهل و پای گشتی وا ده لیت. وه له وانیه و ده شیت نهم
پوودانه له سهر رۆحه کان بیت پیش دروستکردنی جهسته کان.

۹۹ ک یئنجده ۳۵: ده قه کان به لگهن له سهر نهوه ی خودای پهروه ردگار: خودای
نیمه و خودای باب و باپیری یه که مینمانه وه خودای هه موو شتیکه، نهو
خواه تیهش گشتگیرو ته واوه بۆ رۆحه کاغان، جا رۆحه کانیش پهروه ده کراو و
مولکی نهوه ههروه ک جهسته کان وان، وه هه ر پهروه ده کراویکی خاوه ندار نهوا
دروستکراویشه.

۱۰۰ ک شه شه ۳۵: یه کهم سووره ت له قورنان ((الفاتحه)) یه ده یسه لمیتی کهوا
رۆحه کان له چهند پرویه کهوه دروستکراون:

یه کهم: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الفاتحه: ۲)، واته:
((سوپاس ستایش هه ر شایسته ی خواجه و بۆ خواجه، که خاوه ن و پهروه ردگاری
هه موو جیهانیان و هه موو بوونه وه ره)). رۆحه کان له کۆی بوونه وه ره نهو
خواه ن دیه تی.

دووه م: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحه: ۵)، واته:
((خواه: ته نها هه ر تۆ ده په رستین و هه ر له تۆش داوای یارمه تی و پشتیوانی

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

دهكەين (لهكاروبارى دين و دونياماندا، بهتاييهت لهو كاروبارانهدا بهتۆ نهبيت، بهكهسى تر لهبهندهكانت ناكريت) ((. جا رۆحهكان بهندهن و ههولهوئيش داواى يارمهتى و پشتيوانى دهكات وه نهگهر دروستكراوئيش نهبيت نهوا بهندايهتى دهكردو داواى يارمهتى و پشتيوانئيشى لئدهكرد.

سئيهم: بهراستى رۆح فقير و ههژاره بۆ رينموويى بهديهنهركهسى داواى لئدهكات كهوا رينموويى بكات بۆ نهم ريبازى راست و دروستهكهى كه ئيسلامه.

چوارهم: بهخشندهو به نيعمهته لهسهرى و بهزهيى پئكراوه، وه ههئدى جاريش به رق و كينهيه لهسهرى و گوهرپا و سهركهردان دهبيت، نهمهش كارى پهروهردهكراوو خاوهندهاره، نهك كاروبارى شتيكى كۆنى دروستنهكراو.

٩٩٩ كى ٩٩٩: دهقهكان بهلگهن لهسهر نهوهى كه ئادهميزاد به كۆى گشتى بهندهن، وه بهندايهتبهكهشى تهنها لهسهر لاشهكهى پرووى نهداوه بهبئ رۆحهكهى، بهلكو بهندايهتبهكهى له ينچينهدا رۆحهكهيهتى و بهندايهتى لاشهكهشى شوئى نهو كهوتوو ههروهك له ياساكاندا شوئى كهوتوو. ههر رۆحيشه لاشهكه دهجولئچنى و بهكارى دههئيت، نهوئيش شوئى رۆح دهكهوئت له بهندايهتى كردن.

٩٩٩ كى ٩٩٩: خواى گهوره دهفرمووئت: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ (الإنسان: ١)، واته: ((بهراستى ماوهيهكى زۆر له رۆژگار بهسهر ئادهميزادا هات كه شتيكى وانهبوو ناوبهريت))، جا نهگهر رۆحهكهى كۆئيش بيت نهوا ئادهميزاد هيچ شتيكى وا نهبوو باسى بكرئت، جا دهكرئت ئادهميزاد به رۆحهكهى بيت نهك تهنها به لاشهكهى ههروهك دهلئن:

ياخادم الجسم كم تشقى بخدمته * فأت بالروح لا بالجسم إنسان

٩٩٩ كى ٩٩٩: دهقهكان بهلگهن لهسهر نهوهى خوداى پهروهردگار ههر ههبووه، هيچ شتيكى ديكه بوونى نهبووه ههروهك له سهحى بوخاريدا جيگير

٩٧ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

کراوه له هه دیسیکی عمران کوری حصین کهوا نه هلی یه مهن ووتیان: نهی پیغه مبهری خوا، هاتووینه خزمهتت بۆشهوهی له ئابین شاره زامان بکهیت و تیمانبگیه نیت، له یه کهم فرماندا لهو باره یه وه پرسیارت لیده کهین. جا فرمانوی: ((کان الله ولم یکن شیء غیره، وکان عرضه علی الماء، وکتب فی الذکر کل شیء))^(٢٨٠)، واته: ((خوای گه وه هه ربوه و هیچ شتیگ جگه لهو بوونی نه بووه، عه رشه کهی له سهه ناو بووه، وه له قورنانی پیروژدا هه موو شتیکی نووسیوه))، جا له گه لّ خودا هیچ پۆج و دلّ و دهروونیکی کۆن یه کسانێ بوونی و لیها توویی نهو نیه، خودای مهن و دلۆقان له سهه نه مه دا بهرز و گه وره یه، به لکو نهو یه که مه و ته نه یه کهس به شداری له یه که مینی ناکات جگه له زاتی خوێ نه بیئت.

٩٩٩ گ ده بده: ده که کان به لگهن له سهه دروستکردنی فریشته کان نه وانه پۆحیکن پیوستان به لاشه کان نیه پیککی بجهن و کاره کانی پی نه نجام بدن، نه وانه پیش دروستکردنی ناده میزاد و پۆحه کهی دروستکراون، نه گه ره نه وهی کهوا پۆج به قسه دینیت له جهستهی نادهم به نه فحه کهی دروستکراوه، جا چۆن ده بیئت پۆحی نوێ به نه فحه یه کی کۆن بیئت؟ جا فوه که هۆکاری به دهسته تهنانی پۆحه که یه و بۆ پروده دات، ههروهک جووتبون و په رین هۆکاری پیکه تهنانی لاشه که یه تی، وه خۆراکیش هۆکاری گه شه سه ندنه که یه تی، جا توخمی پۆج له فووی خاوه نه که یه، وه توخمی لاشه کهش له تیکردنی ناوه له زئی (په حم) دا، جا نهو توخمه ئاسمانیه، نهو توخمه ش خاکیه وه له خه لکیه وه یه هه رکه سیگ توخمی ئاسمانی به سه ریدا سهه رکهوت نهوا پۆحه کهی بهرز و پیروژ ده بیئت هاوشانی فریشته کان ده بیئت، له وانه ش هه رکه سیگ توخمی زهوی به سه ریدا سهه رکهوت نهوا پۆحه کهی نزم و خاکیه و

(٢٨٠) فتح الباری: ٦/ ٢٨٦.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِ

ریسوایه و ده بیته هاوشانی رۆحه نرمه کان. جا خاوهن دهسه لات باوکه بۆ رۆحه که ی وه خۆلش باوکه بۆ لاشه و جهسته که ی.

٩٥٩ ک باز ده هه م: حه دیسیکی نه بی هوریره کهوا له سه حیحی بوخاری دا هاتوه و له پیغه مبه ر عزیزه وه رگیراوه ده فهرموویت: ((الأرواح جنود مجنّدة فما تعارف منها ائتلف وماتناكر منها اختلف))^(٢٨١)، سه ربازی ده سته سه ر و زۆره ملیش شتیک نیه ته نه دروستکراو نه بیته، نهو حه دیسه نه بو هوریره و عانی شه ی دایکی نیمانداران و سه لمانی فارسی و عبدالله ی کور ی عباس و عبدالله ی کور ی مسعود، و عبدالله ی کور ی عه مر و علی کور ی نه بی تالیب و عه مر و کور ی عه سه - ره زای خوا له هه موویان بیته - له پیغه مبه ر عزیزه ریوایه تیان کردوه.

٩٥٩ ک دوا ز ده هه م: رۆح وه سف ده کریت به مردن و ده سته سه ر دا گرتن و به ند کردن و ره وانه کردن، وه نه مهش کرداری دروستکراویکی تازه ی په ره ورده کراوه، خوا ی گه وره ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هه ر خوا که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، هه روه ها نهو گیانهش که نه مرد له خه وه کهیدا هه ر خوا بۆی ده نیژیته وه، جا نهو که سه ی که خوا برپاری مردنی دابیته رۆحه که ی ده گریته وه و ناگه ریته وه بۆ لاشه ی، نهو که سهش که رۆژی ته واه نه بو بیته ده نیژیته وه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو به راستی ناله و دیاردانه دا چهنده ها به لگه و نیشانه ی زۆر هه یه بۆ که سانیک که تیفکرن و بیربکه نه وه)). نه فسیش ئالی ره دا به ته واری رۆحه کانن.

له هه ردوو سه حیه که دا له حه دیسیکی عبدالله ی کور ی قه تاده ی نه نساری هاتوه، نه ویش له باوکیه وه ده گیریته وه، ووتی: له سه فهردا شه ویک له گه ل

^(٢٨١) مسلم: (٢٦٣٨)، بیشتر نهو حه دیسه باسکراوه.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

پيغه مېر عليه السلام هات و چۆمان ده كرد، ووتمان: نهى پيغه مېرى خوا، نه گەر له گه لماندا كهيف و خوشى بكهيت، فرموى: ((إني أخاف أن تناموا فمن يرقظ للصلاة))، واته: ((من له وه دهرسم نه گەر نووستن كى بۆ نويز هه لئانده ستينته وه؟)) بيلال ووتى: من نهى پيغه مېرى خوا، نينجا له لای قوممه كهى دانىشت، پاليمان دايه وه، و بيلاليش پشتى دا به ووشتره كهيدا و چاوه كانى خه و به سهريدا زالبوو، جا كاتيك پيغه مېر عليه السلام له خه وه لسا بينى پوژ دهر كهوتوه، جا فرموى: نهى بيلال، كوا نه وهى به نيمهت ووت؟ بيلال ووتى: سويند به و كهس هى توى به هق رهوانه كردوه هيچ كاتيك بهم جوړه خه و به سهرمدا زال نه بووه، نينجا پيغه مېر (د.خ) فرموى: ((إن الله قبض أرواحكم حين شاء، وردّها حين شاء))^(٢٨٢)، واته: ((بهراستى خواى گه وه ههراكاتيك بيهوت رۆحه كانتان ده كيشت، وه دهينريته وه ههراكاتيك بيهوت)).

جا نه و رۆحهى دهستى به سهر داگراوه نه و دهر وونه يه كهوا خواى گه وه دهيرينيت له كاتى مردنيدا وه له كاتى خهوتنيدا كهوا فريشتهى گيانكيستان دهيرينيت، هه نه ويشه كهوا پيغه مېره كانى خوداى ميه ره بان ده ميرينيت وه هه نه ويشه له لای خاوه نه كهى داده نيشيت و رۆحه كهى به بى وويستى خاوه نه كهى له لاشه كهى دهينيتته دهر وه، وبه كفنيك له بههشت ياخود له دۆزه خفتى دهكات و بهرزي دهكات وه بۆ ناسمان، جا فريشته كان سه لاواتى له سهر لى ددهن ياخود نه فرينى ده كهن، له نيوان زاتى پيرۆزى دهسته كانى خوا راده وه ستى و فرمانى به سهر دا ددهات، پاشان ده گهريته وه بۆ زهوى ده چيته وه ناو گوږ نينجا پرسيارى لينده كريت و تاقيده كريته وه جا سزا دهرت و ياخود نيعمهت و خوشى بۆ ديت، وه هه نه ويشه ده چيته ناو سكى بالنده سه وزه كان له بههشتدا ده خاوه وه، و هه نه ويشه به بهيانيان و نيسواران ناگرى پى نيشانده دريت، هه رۆحيشه

(٢٨٢) فتح الباري: ٢ / ٦٦.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیماندار ده بیټ و کافریش ده بیټ و گوترايه ل و ملکه چ ده بیټ وه یاخی و گومراش ده بیټ، و هر نهویشه نیشانه ی خرابه کاریه، لومه و سه رزه نشکاره، هر نهویشه ژیر و نارامه بۆ خودای خۆی له ژیر فرمان و یادکردنه ویدا، هر نهویشه سزا ده دریت و خۆشی ده بینیت و شاد و دلخۆش ده بیټ و ماندوو و دلته نگ ده بیټ و بهند ده کریت و په وانهش ده کریته وه. هر نهویشه ساغ و نه خۆش و له زهت ده بینیت و نازار ده کیشتیت و ده ترسیت و خه مبار ده بیټ، هیچ شتیکی وانیه ته نها دروستکراویکی داهیتنه ره، وه سیفه تی دامه زراویه کی به دیهیتنه ره و له ژیر فرمانی دروستکارو به دیهیتنه ره که ی کهوا ذاتی پاکی خودای گه وره یه کاره کان راده په رینیت.

له کاتی خوتندا پیغه مبه ر عليه السلام ده یفه رموو: ((اللهم أنت خلقت نفسی وأنت توفاه، لك علماتها وعيها، فإن أمسكتها فارحها، وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ عبادك الصالحين)) (٢٨٣)، واته: ((په روه ردگارا دل و ده روونی منت دروستکردوه و هر تۆش ده میرینیت، مردن و ژیا نی بۆ تۆیه، جا نه گهر گرت و ده سته سمرت کرد نهوا په حمی پیتکه، وه نه گهر ناردته وه نهوا بیپاریزه به وه ی بهنده چاکه کانت پی ده پاریتیت)). هر خودای گه وره یه دروستکاری پۆخ و ده روونه کانه هه روه ک دروستکاری لاشه کانه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ٢٢)، واته: ((هیچ به لا و رووداوێك له زه ویدا، بۆتان پیش نه هاتوه که له - لوح المحفوظ - دا تۆمارمان نه کرد بیت پیش نه وه ی رووداوه که پیش بیت، نهو کارهش بۆ خوا زۆر ناسانه)).

زانراویشه پۆخ نه گهر کۆن و دروستکراو نه بوایه نهوا به خۆی ده و له مه ند ده بوو به بوونی و سیفه ته کان و ته وایه کانی، وه نه مهش ناپه و اتترین ناپه وایه،

۹۰ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

چونکه ههژاری بۆ خوای گهوره و پهروهردگاری له بوونی وه تهواوی و چاکیهتی نهوا له پێداویستیهکانی خودی خۆیهتی وه پاكانه بۆ کراویش نیه به کهم و کوپری و ناتمهواوی، جا خودای گهوره دهوله‌مه‌نده به خودی خۆی، وه تهویش فه‌قیر و هه‌ژاره پێوێستی پێیه‌تی، خوای گهوره‌ش به‌شداری پێناکات و پێوێستیشی به به‌شداری نهو نیه، هه‌روه‌ک به‌شداری پێنه‌کردوه له خوایه‌تی و ده‌سه‌لاتی ته‌واو و پێرزی‌دا، جا شایه‌دی دروستکردن و پروودان له‌سه‌ر پۆحه‌کان وه‌ک شایه‌دی یه له‌سه‌ر لاشه‌کان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (فاطر: ۱۵)، واته: ((ته‌ی خه‌لکینه ئێه‌وه هه‌ژارو نه‌دارن و هه‌میشه موحتاجی خوان، (له هه‌موو کات و شوێنێکدا و بۆ هه‌موو شتێک) هه‌ر ته‌نها خوایه که بێ نیازه و شایانی سوپاسه‌))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ* وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ* وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ۸۳ - ۸۵)، واته: ((باشه" ئێه‌وه بۆچی بیر ناکه‌نه‌وه، پڕۆژیک دیت که: پۆختان ده‌کاته گه‌رووتان* ئێه‌وه‌ش به‌ده‌وری نه‌و که‌سه‌دا بێ ده‌سه‌لاتانه ته‌ماشاده‌که‌ن و سه‌رنج ده‌ده‌ن* له‌کاتی‌کدا که ئێمه له ئێه‌وه نزیکترین لێی، به‌لام ئێه‌وه نامانبینن)). ته‌م قسه‌کردن و ووتاره فه‌قیری و هه‌ژاری پۆح و لاشه‌کان پێشان ده‌دات و ته‌مه‌ش ته‌نها بۆ لاشه‌کان نیه، وه ته‌م ده‌وله‌مه‌ندی و ده‌سه‌لاته ته‌واوه‌ش ته‌نها بۆ خودایه جگه له‌و که‌س به‌شداری تێدا ناکات.

هه‌موو نه‌وانه‌ی باسکران له‌و وه‌لامدانوه‌یه له‌ هوکمه‌کانی پۆح و کاروباره‌کانی و جینگێڕبوونی له‌ دوا‌ی مردن، جا ته‌وه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا پۆح دروستکراوه په‌روه‌رده‌کراوه ناماده‌کراوه که‌وا کۆن نیه.

(له باره‌ی ماناو مه‌به‌سته‌کانی رُوح له قورئاندا)

به‌لام نه‌و کۆمه‌له‌یه‌ی که‌وا بیانوو ده‌هیتتیه‌وه، یاخود نه‌وانه ده‌هیتنه‌وه که‌ پدیره‌و و هاوشیه‌ی قورئانه، و وازه‌یتان له قایمی و پته‌ویه‌که‌ی، نه‌مه‌ش کرداری هه‌موو گومراییی و بیدعه‌کارانه.

پته‌وی قورئان له یه‌که‌مینیی تا کۆتاییه‌که‌ی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا خودای مه‌زن و دلۆفان دروستکاری رۆحه‌کانه و به‌دییه‌نه‌ریشیانه.

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واته: ((بلی: رۆح به‌شیکه له فه‌رمانی په‌روه‌ردگارم و به‌ده‌ست نه‌وه (من نازانم چیه و چۆنه)). نه‌وه‌ی دیسار و ناشکرایه‌ ئالیه‌ده‌ها هه‌رگیز مه‌به‌ستی به‌ فه‌رمانی داخوازی نیه که‌وا نه‌و یه‌کیکه له جۆره‌کانی قسه‌کردن، به‌لکو مه‌به‌سته‌که: که‌وا رۆح قسه و گوفتاره‌که‌یه‌تی که‌وا فه‌رمانی پێده‌کات، و له‌پراستیدا مه‌به‌ست به‌ فه‌رمانی کرده‌ن لی‌رده‌ها: نوێنه‌ر یاخود پێسپێردراوه و نه‌وه‌ش عورف و نه‌ریتیکه به‌کارهاتوه له زمانیی عه‌ره‌بیدا، وه له قورئانی‌شدا له‌و باب‌ه‌ده‌ها زۆر هه‌یه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ١)، واته: ((فه‌رمانی خوا به‌پێویه و وا گه‌یشته)) واته: نوێنه‌ره‌که‌ی که‌وا قه‌زا و قه‌ده‌ره‌که‌یه‌تی، وپێی ده‌فه‌رموویت: بیه، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ (هود: ١٠١)، واته: ((نه‌وسا نه‌و په‌رستراوانه‌یان که له‌جیاتیی خوا هاواریان لی‌ ده‌کرد، فریای هیچ شتیکیان نه‌که‌وتن کاتی‌ک فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری تۆ هات))، به‌مانای: نوێنه‌ره‌که‌ی که‌وا فه‌رمانی به‌ له‌ناو‌چرونیان، و هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ﴾ (النحل: ٧٧)، واته: ((به‌ریابوونی قیامت پێش نایه‌ت وه‌ک چاوتروکاندنیک یان که‌مه‌تر له‌وه‌ش)).

هروه ها دروستبوونیش به کاردیت به مانای: دروستکراو، هروهک خوای گوره بو به هشت به کاری دهینیت: تز ره حمت و به زهی منیت^(۲۸۴) وه نه مهش به لگه نیه له سهر نه وهی کزنه و دروستکراو نیه، به ههر پرویه که وه، و هندیک له پیشینه کان له ته فسیر و لیکدانه وه کهیدا ده لیت: به فرمانی خوا له لاشه دروستکراوه کان پرویداوه و تیپه ریوه و به توانای خوای گورهش جیگیر بووه.

نه مهش ده وه ستیه سهر نه وهی کهوا له نایه ته کهدا مه به ست له رۆح: رۆحی ناده میزاده، له وه شدا جیاوازی و ناکوکی له نیتوان پیشینه و پاشینه (السلف والخلف) هیه، وه زۆریه ی پیشینه“ به لکو هه موویان له سهر نه ودن کهوا رۆحه به رپر سیاره که لئی که له داهاتووه نهوا رۆحه کانی ناده میزادین به لکو نهو رۆحه یه کهوا خوای گوره له کتیه کهیدا له باره ی نه ودا هه وائی داو، له رۆژی قیامه تدا له گه ل فریشته کان هه لده ستیه وه نه مهش خوای گوره و به ده سه لات^(۲۸۵).

له سه حیه کهدا له حه دیسیکی الأعمش دا سه لمیتراود، نه ویش له نیبراهیم، نه ویش له علقمه، نه ویش له عبدالله ووتی: له و کاته ی من له گه ل پیغه مبه ر (د.خ) له گهرمای مه دینه دا ده رۆیشتم به لای که سیکی جووله کهدا تیپه رپوون، جا هندیک به هندیکیان ده ووت: ده باره ی رۆح پرسیاری لیبکه ن، هندیکی دیکه ده یانوت: پرسیاری لی مه کهن له وانه به شتیک زانیاری ده باره ی هه بیت و رقتان لئی بیته وه و پیتان ناخۆش بیت، وه هندیکی دیکه ووتیان: پرسیاری لیده کهین جا پیاوێک هه لسا و ووتی: نه ی باوکی قاسم، رۆح چیه؟ جا پیغه مبه ر ﷺ بیده نگ بوو، نیجا زانی کهوا نه و وهی بو دیت، له کاتی کهدا بو ناشکرا بوو فه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

^(۲۸۴) مسلم: (۲۸۴۶) وه فتح الباری: ۸ / ۵۹۴.

^(۲۸۵) سمیری: نابه ی (۳۸) له سورته ی (النبا) بکه، وه تفسیر القرطبی: ۱۹ / ۱۸۶.

٩٥ ح ..... لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

(الإسراء: ٨٥) ^(٢٨٦)، واته: ((پرسیارت لیّ ده‌که‌ن دهر باره‌ی رۆح (که چیه و چۆنه) بلّی: رۆح به‌شیکه له فهرمانی په‌روه‌ر دگرم و به‌ده‌ست شه‌وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هیچ‌تان پینه‌به‌خسراوه له عیلم و زانست ته‌نها شتیکی کهم نه‌بیّت)).

ناشکرایه شه‌وان کاتیکی پرسیاریان لیکرد له‌باره‌ی فهرمانیک نازانیت ته‌نها به وه‌حی نه‌بیّت، وه شه‌ویش رۆحه که‌وا له‌لایهن خواوه‌یه که‌س لیّ نازانیت.

به‌لام رۆحه‌کانی نه‌وه‌ی ناده‌م له غه‌یب و په‌نه‌انیدا نیه، له‌راستیدا به‌شیکه زۆر له خه‌لکی له بیزار و وه‌رس بووه‌کان قسه‌ی تیدا ده‌کات، که‌وا له‌زانیا‌ریه‌کانی پی‌غه‌مبه‌راندا هیچ وه‌لامیکی له‌باره‌یه‌وه نیه.

جا ووتراوه: له‌راستیدا أبو الشیخ ووتی: حسین کوری محمد کوری إبراهیم بۆمانی گێژاپه‌وه، إبراهیم کوری حکم پیمانی راگه‌یاندا، له باوکیه‌وه، شه‌ویش له السدی، شه‌ویش له شه‌بی مالیک، شه‌ویش له نیبنو عه‌باس ووتی: قوره‌یش عه‌قه‌به‌ی کوری شه‌بی مرعیط و عبدالله ی کوری شه‌بی ئومه‌یه کوری موغیره‌یان بۆلای جوله‌که‌ی مه‌دینه نارد پرسیاریان له‌باره‌ی پی‌غه‌مبه‌روه کرد ﷺ، جا پێیان ووتن: نه‌و دهرچووه که‌وا پیاویک بانگه‌وازی نه‌وه ده‌کات که پی‌غه‌مبه‌ره، نه‌و نه له‌سه‌ر نایینی ئیمه و نه له‌سه‌ر نایینی ئیوه‌یه، ووتیان: جا کێ به‌دوای که‌وتووه؟ ووتیان: پێشینیانی ئیمه و لاوازه‌کان و کۆیله‌کان و نه‌وانه‌ی خێریان پێوه نیه، به‌لام گه‌وره پیاوان و ماقولانی قه‌ومه‌که‌ی به‌دوایان نه‌که‌وتوون، جا ووتیان: بیهێنن پرسیا‌ری له‌باره‌ی سێ خه‌سله‌تی لیّ بکه‌ن که‌وا پیتان ده‌لیت، جا نه‌گه‌ر وه‌لامی دانه‌وه نه‌وا پی‌غه‌مبه‌ریکی راستگۆیه، وه نه‌گه‌ر زانیاریشی له‌باره‌یه‌وه نه‌بوو شه‌وا درۆزنه، پرسیا‌ری لیبکه‌ن دهر باره‌ی رۆح که‌وا خوای گه‌وره له ناده‌مدا فووی پیا کردووه، نه‌گه‌ر پیتانی ووت: نه‌و له خواوه‌یه، پێی بلّین: چۆن خوای گه‌وره شتیکی سزا ده‌دات که شه‌ویش له خۆیه‌تی جا له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ری له جوهره‌ئیل کرد، ئینجا

(^{٢٨٦}) مسلم: (٢٧٩٤).

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خوای گهوره نمو نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، نمو دروستکراوه‌و له دروستکراوی خودایه، نک نمو له خوداوه‌یه. ده‌لین: وه‌ک نمو نیسناده بیانووی پیناگیریت، له‌بهر نه‌وه‌ی که ته‌فسیرو لیتکدانه‌وه‌ی السدی یه، نه‌ویش نه‌بی مالیک ریوایه‌تی کردووه، وه شتی نادیار و نا په‌سندی تیدایه، کارنامه‌ی نمو چی‌و‌که‌ش له پرسیار کردن له سه‌جیح و مه‌سنده‌کاندا هم‌موو پی‌چه‌وانه‌یه له‌گه‌ل کارنامه‌ی السدی، و أعمش و مغیره‌ی کوری مقسم له ابراهیم ریوایه‌تیا‌نکردووه، نه‌ویش له علقمه، نه‌ویش له عبدالله ووتی: پی‌غه‌مبهر ﷺ، به‌لای کۆمه‌لێک له جووله‌که تینه‌په‌ری و منیش له‌گه‌لیدا ده‌پۆیشتم جا پرسیاریان لیتکرد له‌باره‌ی رۆح، ووتی: جا پی‌غه‌مبهر ﷺ، بیده‌نگ بوو وا گومانم برد که‌وا نمو وه‌حی بۆ دیت، جا نمو نایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥) به‌مانای: نه‌ی جووله‌که ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُتُوا مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾^(٢٨٧)، هه‌روه‌ها نمو له خویندنه‌وه‌ی عبدالله بوو جا جووله‌که‌کان ووتیان: هه‌روه‌ها وه‌ک نه‌مه‌ش له ته‌ورات دا هه‌یه که‌وا رۆح به‌شی‌که له فهرمانی په‌روه‌ردگار ﷻ.

جریر کوری عبدالحمید و که‌سانی دیکه له موغیره ریوایه‌تیا‌ن کردووه.

یحیی کوری زه‌که‌ریا کوری نه‌بی زانده ریوایه‌تی کردووه: له داود کوری نه‌بی هیند، نه‌ویش له عه‌که‌مه، نه‌ویش له ئیبنو عه‌باس ووتی: جووله‌که‌کان هاتن بۆ لای پی‌غه‌مبهر ﷺ پرسیاریان لیتکرد ده‌ربه‌ره‌ی رۆح جا پی‌غه‌مبهر ﷺ به‌شتیک وه‌لامه نه‌دانه‌وه، جا خوای گه‌وره نمو نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ٨٥)^(٢٨٨).

^(٢٨٧) عبدالله نارای خویندنه‌وه، وه له‌بهره‌تدا: ((وما أوتيت)).

^(٢٨٨) مستند أحمد: ٢٥٥/١، سمیری: تفسیری این کتبه: (٦٤/٣) بکه.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

جا نه مهش لاوازی هدیسی السدی پیشان ده دات، نهو پرسیار لیکندهش ده لیت له مه که بوو، له بهر نهوهی نهو هدیسه و هدیسی نین مسعود پروون و ناشکرایه که پرسیار کردنه که له مه دینه بووه راسته وخو له لایه نه جووله که کانه وه بووه.

نهوانه ی نهو نایه ته بیان ریوايهت کردوه له نینو عه باس تووشی گه وره ترین شپزه یی و لیثیواوی برون له ته فسر کردنه که دا، یاخو ده بیت نه مه یان له لایه نه ریوايهت کانه وه یه، یاخو ده بیت و وته کانیا ن شپزه یی تیداییت، نیمهش باسی نهوه مان کردوه و باسی ریوايهتی (السدی) یشمان کرد، که له نه بی مالیک و هریگرتوه، وه ریوايهتی داود کوری نه بی هیند، له عه کر مه و هریگرتوه، ناکوکی و پیچه وانیه ی تیدایه، له ریوايهتی داود کوری نه بی هیند نهو شیواویه هدیسه، جا مسروق کوری مرزبان و ابراهیم کوری نه بی تالیب، نهویش له یحیی کوری زه که ریا، له نینو عه باس: که جو له که کان هاتن بو لای پیغه مبر عليه السلام ..... هدیسه که.

محمد کوری نصر المروزی ده لیت: نيسحاق بن نيمه ی گيرايه وه، کهوا یحیی کوری زه که ریا به نیمه ی راگه یاندوه، نهویش له داود کوری نه بی هیند، نهویش له عه کر مه، نهویش له نینو عه باس و وتی: قوره ی شینک به جووله که یه کی ووت: شتیکمان پییده تاوه کو پرسیار دهر باره ی لیبکه ی نهو پیاوه، جا ووتیان: پرسیار دهر باره ی رۆحی لیبکه نه، جا نایه ته که دابه زی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥).

نه مهش پیچه وانیه ی ریوايهت کانی دیکه و هدیسی نین مسعوده.

ریوايهتی سنی یه م له نینو عه باس: هشیم ده لیت: نه بو بشر بو مان ی گيرايه وه، له موجه د، نهویش له نینو عه باس " بلنی رۆح فرمانیکه له فرمانی خوی گه وره، و دروستکراوه هه روه ک خوی گه وره شته کانی تری دروستکردوه، وینه نیگاری کیشاوه وه ک وینه و نیگاری نهوه ی ناده م، هیچ فريشته یه که

٩٥ ح ..... لایبن قیم المجوزة

ناسماندا دانابه زیت تهنها ده بیټ یه کیک له پوچه کانی له گه لدا بیټ، نه وهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا نهو پوچه نیه کهوا له نه وهی ناده م دا هه یه.

ریوایه تی پتنجه م له وی وهرگیراوه: نیین منده ده لیت: عبدالسلام کوری حرب ریوایه تی کردووه، له خصیف، نه ویش له مواهد، نه ویش له نیینو عه باس: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، له پاستیدا له قورئاندا دابه زیوه به پلهو پایه ی بیه، نیمه ش وا ده لیتین هه روه ک خوی گه وره فهرموویه تی ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) پاشان له رینگای خصیف وهرگیراوه، نه ویش له عه کره مه، نه ویش له نیینو عه باس نهو کهوا چوار شتی ته فسیر نه کردووه: الرقیم والغیسلیین والروح، وه خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماثیه: ١٣)، واته: ((هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بو نیوهی رام هیتاوه، بو خزمه تگوزاری نیوه فراهه می هیتاوه، هه موویشی تی کرا به خششن له لایهن نهو زاته وه)).

له ریوایه تی پتنجه مدا جویر ریوایه تی کردووه، له ضحاک، نه ویش له نیینو عه باس، کهوا جوله که کان پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد ده باره ی پوچ: جا فهرمووی: خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) به مانای: دروستکراو یکه له دروستکراوی من: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ مانای: نه گهر پرسیارتان له دروستکردنی دل و دهروونی خوټان وه له باره ی چوونه ناوی خواردن و خواردنه وهو ده رچوونیشیان نهوا هه قی سیفته ته که ی وه سفم بو کردوون.

دیسان له نیینو عه باسدا له ریوایه تی شه شه مدا هاتووه: عبدالغنی کوری سعید ریوایه تی کردووه، کهوا موسی کوری عبدالرحمن بوټمانی گیرایه وه، له نیین جریج، نه ویش له عطاء، نه ویش له نیینو عه باس، نه ویش له مقاتل، نه ویش له

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ضحاک، نهویش له ئیبنو عهباس لهبارهی نهو فهرمودهی خوای گهوره: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾، که قورهیشهکان کۆبوونهوه جا هندیك به هندیکیانی ووت: سویند به خوا ناییت محمد درۆیکات، چونکه لهناو ئیمه دا به راستگویی و دهسپاکی دامهزراوهو گهوره بووه، بۆی بانگهوازی پیغهمبرایهتی دهکهن، داوای سههرکهوتنی بۆ دهکهن، دئنیان بهوهی کهوا بۆ نهوان کۆچ دهکات، بۆ نهو دهبن به پالپشت جا پرسپاری لهبارهیوه لێیان بکهن جا جوولهکهکان پێیان ووتن: پرسپاری سئ شتی لی بکهن، پرسپاری لێبکهن لهبارهی پۆح، کهوا له تهوراتدا چیرۆک و لیکدانهوهکهی تیدا نیه تهنها باسی ناوی پۆح نهییت، جا خوای گهوره ئهم نایهتهی دابهزاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).

***

رُوحِش له قورئاندا له سههر ژمارهیهك بووداو هاتووه.

٥٥٥٥ ه: وهی (سروش) وهك نهم فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ (الشورى: ٥٢)، واته: ((ئهمی محمد ﷺ نا بهو شیوهیهی که ووتمان ئیمه قورئانمان بۆ پهوانه کردیت له لایهن خۆمانهوه (که ژیاڤهخشه به پۆح و گیان و عقل))، ههروهها نهم فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((نهو زاته وهی و نیگا به فهرمانی خۆی دهئیریت بۆ ههرکام له بهندهکانی که بیهویت (قورئان پۆحه، چونکه ژیاڤهخشه به عقل و دل و دهروون))، ناوانراوه پۆح: رُوحِک کاتیک له ژياندا دل و پۆحهکان به دهست دهکهویت.

٥٥٩٩ ه: هیژ و کۆلنهدان و سههرکهوتن کهوا پشتگیری نهو کهسه دهکات که دهبهویت له بهنده نیمانداهکانی ههروهك دهفهرمویت: ﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

الْإِيْمَانُ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴿٢٢﴾ (المجادلة: ٢٢)، واته: ((خوا نيمان و باوه‌ری له دلیاندا چه‌سپاندووهو جی‌گی‌ری کردووهو له به‌هره و می‌هره‌بانی تایبه‌تی خوی، به‌هی‌ز و گیانیکی تایبه‌تی له‌لایهن خوی‌هوه (مه‌به‌ست قورنان و نیمانه) پشت‌گی‌ری کردوون و یارمه‌تی داون)).

سَبَّحَهُ: جویره‌نیل، هه‌روه‌ک نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی خوی گه‌وره: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ (الشعراء: ١٩٣-١٩٤)، واته: ((جویره‌نیل نه‌مین (فریشته‌ی وه‌حی) دایبه‌زاندووه * بۆ‌سه‌ر دلی تو نه‌ی محمد ﷺ. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قُلُوبِكُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (البقرة: ٩٧)، واته: ((هه‌رکه‌سینک دوژمنی جویره‌نیل، (باب‌زانی‌ت) که هه‌ر نه‌و جویره‌نیل به‌ فه‌رمانی خوا دایبه‌زاندووته سه‌ر دلت))، که نه‌ویش ((جویره‌نیل) گیانی پی‌روژه. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ (النحل: ١٠٢)، واته: ((نه‌ی محمد ﷺ پی‌یان بلی: روح القدس (جویره‌نیل نه‌م قورنانه‌ی) له‌لایهن په‌روه‌ردگارته‌وه به‌ حق و راستی دایبه‌زاندووه)).

جَوَارِحُ: نه‌و پۆ‌حه‌ی که‌وا جووله‌که‌ پرسیا‌ری له‌بارهی کردووه، جا وه‌لامیان داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که‌وا له فه‌رمانی خوایه، ده‌لێت: نه‌و پۆ‌حه‌که‌ که‌ له فه‌رمووده‌ی خوی گه‌وره باس کراوه: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ﴾ (النبا: ٣٨)، واته: ((پۆ‌ژێک دیت جویره‌نیل و فریشته‌کان به‌ رێ‌ز ده‌وه‌ستن و ورته‌یان لی‌ نایه‌ت و هه‌یج قسه‌ ناکه‌ن))، وه‌ نه‌مه‌ش نه‌و پۆ‌حه‌یه‌ که‌ باس‌کراوه له فه‌رمووده‌که‌یدا: ﴿تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ (القدر: ٤)، واته: ((له‌و شه‌وه‌دا فریشته‌کان که‌ جویره‌نیل‌یشیان له‌گه‌ل‌دایه، داده‌به‌زن له‌سه‌ر پۆ‌خسه‌ت و مۆ‌له‌تی په‌روه‌ردگاریان، به‌ جۆ‌ره‌ها فه‌رمان و کار (به‌تایبه‌ت بۆ سه‌ردانی خواپه‌رستان، بۆ سه‌ردانی مزگه‌وته‌کان، بۆ گو‌ی‌گرتن له‌ قورنان و.. هتد))

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

يَبْنِج ٣٥٥: مه سیحی کوری مه ریه م، خوی گه وره ده فرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ (النساء: ١٧١)، واته: ((به راستی مه سح، عیسی کوری مه ریه م جگه له وهی که فرستاده ی خواجه (شتیکی تر نه بووه). له دایک بوونه که ی به فرمانی خوابووه که له مه ریه مدا (به رجه سته بوو)، عیا رُوح و گیانیگی (تایبه ته) له لایه ن خواوه (به خشراوه)). به لآم رُوحی نه وهی ناده م ناوی له قورئاندا نه که وتووه ته نها به ده روون نه بیت، خوی گه وره ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((شایانی باسه به یماننداری سه رفراز له سه ره مه رگه یدا ده و تربیت نه ی خاوه نی دل و ده روونی پر له نارامی)). خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القیامة: ٢)، واته: ((سویند ده خۆم به ویژدانی زیندوو و نه فسی ره خنه له خۆگر که لۆمه ی خۆی ده کات)). هه روه ها خوی گه وره ده فرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣). واته (به راستی نه فس (نه گهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیت) زۆر فرمانده ره به گونا ه و هه له و تاوان). خوی گه وره ده فرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (لأنعام: ٩٣)، واته ((ده ی رۆحان ده رکه ن)) هه روه ها خوی گه وره ده فرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ٧، ٨)، واته: ((سویند به ده روون و نه و زاته ی که به ریک و پیکی به دیه پناوه * جا توانای خراپه و جاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دابین کردووه))، وه هه روه ها خوی گه وره ده فرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ١٨٥)، واته: ((هه موو که سیک ده بیت بریت و مردن بچیژیت)). به لآم له سوننه دا به وشه ی ده روون و رُوح هاتووه.

مه به ستیش: کهوا بوونه که ی له فرمانی خوادایه به لگه نیه له سه ر هاتنی کهوا دروستکراو نیه.

(له باره‌ی ساخبوونه‌وه و ده‌رکه‌وتن له‌سه‌ر زیادکردن)

(خستنه سه‌ری رُوح بۆ خودای گه‌وره)

به‌لام بۆ ده‌رکه‌وتن و ئاشکرا بوونیان به خستنه ری یاخود زیادکردنی رُوح بۆ لای خودای گه‌وره به فهرمووده‌ی خوای گه‌وره ﴿وَتَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((له‌و رُوحه تاییه‌تیه‌ی که‌من (به‌دیه‌تیه‌ری نه‌وم)، پێمبه‌خشه)) جا ده‌گوئجێت بزانرێت که‌وا وه‌پالترای بۆ لای خودای پاک و بێگه‌رد دوو جووره: هه‌ندی‌ک سیف‌ه‌ت هه‌یه به خۆی پێی هه‌لناستیت وه‌ک عیلم و زانست و توانا و قسه‌کردن و گوێگرتن و بینین، جا نه‌مه خستنه‌ری سیف‌ه‌تیکه بۆ وه‌سف‌کراو. جا زانستی و قسه‌کردنی و ویستی و توانای و ژیا‌نی سیف‌ه‌تیکن بۆ دروست‌کراو نیه، وه هه‌روه‌ها پوخساری وه ده‌ستی زاتی پاکی خوای گه‌وره.

دووهم: زیادکردن یاخود خستنه سه‌ری شتی ماقوولێ به جیا له جیا‌تی نه‌و وه‌ک خانوو و ووشر و به‌نده و په‌یام‌به‌ر و رُوح. جا ته‌وه‌ش زیادکردنی به‌دیه‌اتوه‌ه بۆ داهێنه‌ره‌که‌ی دروست‌کراو بۆ دروست‌کاره‌که‌ی، به‌لام سه‌باری نه‌مه‌ش پێویستی تاییه‌تمه‌ندی و رێزلێنان ده‌کات که‌وا خرا‌نه پاله‌که له شتی دیکه جیا‌بکریته‌وه، وه‌ک مالی خوا‌ه ته‌گه‌ر هاتوو ماله‌کان هه‌مووی مولکی نه‌و بی‌ت، هه‌روه‌ها ووشره‌که‌ی خوا که‌ کرا‌وه به‌ ده‌وعجیزه وه وشره‌کان هه‌مووی ملک و دروست‌کراوی نه‌وه، به‌لام نه‌مه زیاد‌کرا‌وێکه بۆ په‌رسترا‌ویه‌که‌ی پێویسته خو‌شه‌ویستی بۆی هه‌بی‌ت و میه‌ره‌بانیه‌که‌ی و رێزلێ‌نه‌که‌. به‌ پێچه‌وانه‌ی زیاد‌کردنه گشتیه‌که‌ی بۆ خوا‌یه‌تیه‌که‌ی هه‌ر کار‌تیک ده‌گوئجێت پێویستی دروست‌کردن و داهێ‌نه‌که‌ی بی‌ت، جا خستنه پال و زیاد‌کردنی گشتی پێویستی به‌ دۆزینه‌وه و داهێ‌نان هه‌یه، به‌تاییه‌تی پێویستی هه‌لبژاردن، خوای گه‌وره هه‌رچه‌کی بیه‌وی‌ت دروستی ده‌کات و هه‌لیده‌بژیریت وه‌ک نه‌وه‌ی دروستی کردووه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ

۹۹ ح - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴿القصص: ۶۸﴾، واته: ((هر پەرورده گاری تۆیه هرچه کی بویت دروستی ده کات و هه لیده بژیتریت)). وه بۆ زیاد کردنی پۆج بۆ لای خوئی له زیاد کردنی تاییه تی یه نهك له گشتیه كان، نهك له بابته تی زیاده کردنی سیفه ته كان، جا هیوادارم نهو بابته دلنیات بکاته وه. له بهر نهو هی رزگارت ده کات له گومراییه زۆره كان كهوا نهو هی خوا ویستی له سه ر بیت تیی كهوتوه، جا نه گهر ووتیان: جا چی ده لئن له باره ی نه م فهرموده یه ی خوای گه وره: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ۲۹)، واته: ((لهو پۆحه تاییه تی كه من (به دیهینه ری نهوم) پیمبه خشی)). جا به خشین و فوه که ی خستۆته پال نه فسی خۆی و نه مه ش راسته وخۆ لیتی پتویست ده کات و ده گونجیت و ههروهك نه م فهرموده یه ی خوای گه وره: ﴿خَلَقْتُ بِيَدَيَّ﴾ (ص: ۷۵)، واته: ((به دوو دهستی قودره تی خۆم دروستم کردوه)). بۆیه له دروستکردندا نیوانی هه ردووکیانی لهو حه دیسه سه حیه به یه کتر به سته وه. وه پتغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت: ((فیأتون آدم فبقولون: انت آدم أبو البشر، خلقك الله بیده، ونفخ فيك من روحه، وأسجد لك ملائکته و علمک اسماء کل شیء))^(۲۸۹)، واته: ((فریشته كان ناده م ده هینن و پتی ده لئن: تو ناده می باوکی ناده میزادی، خوای گه وره به دهستی قودره تی خۆی تۆی دروستکردوه، و له پۆحه تاییه تی به ی که نهو به دیهینه ری نهو پتی به خشی، وه فهرمانی به فریشته كان کرد سوچه ی ریز به بن بۆ تو و ناوی هه موو شتیکی فیرکردی)). نینجا باسی چوار تاییه تمه ندیان بۆ ناده م کرد كهوا له وانی دیکه پتی ده ناسریته وه، نه گهر چی رۆحه کهش كهوا لهو دایه به لām نهو له به خشی خودایه نه مه تاییه ت نیه بهو رۆحه.

ده لئن: نهو بابته تی كهوا واجبی کرد بۆ نهو کۆمه لیه که ووتیان رۆحه که پیش كهوتوه، هه ندیکیان تییدا وه ستاون و هه لوه سته یان کرد، له مه به سستی

^(۲۸۹) مسلم: (۱۹۶).

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

قورنان نه گه‌یشتن. به‌لام پږوحی وه پالنراو بۆ په‌روه‌ردگار نا نه‌و پږوحه دروستکراوه
خوای گه‌وره بۆ نه‌فسی خوئی زیاده‌ی کردووه سه‌رباری تایبه‌تمه‌ندی و ریژلینان
هه‌روه‌ک له‌گه‌لیدا، به‌لام گیان به‌خشینه‌که، خوای گه‌وره له‌ باره‌ی مه‌ریه‌م
ده‌فه‌رمویت ﴿الَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾ (التحریم: ١٢)، واته‌:
(که‌وا داویننی خوئی به‌ پاکی پاگرت، ئیمه‌ش له‌و پږوحه که به‌ده‌ستمان، فوومان
پیدا کرد).

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ وا رایگه‌یانندووه: که خوای گه‌وره فریشته‌ی بۆ ره‌وانه
کرد، ئینجا فووی کرد له‌ داویننی مه‌ریه‌مدا^(٢٩٠)، نه‌و فووه‌ش زیاد کردن و خسته
پال بوو بۆ خوای گه‌وره به‌ فه‌رمان و مۆله‌تی په‌روه‌ردگار، و راسته‌وخۆش بۆ
بیغه‌مبه‌ر.

به‌لام نه‌و پږوحه نێردراوه‌ی بۆ مه‌ریه‌م نه‌وه پږوحی خودایه که‌وا له‌ ناو
پږوحه‌که‌کاندا هه‌لپێژاردووه بۆ خوئی، جا بۆ مه‌ریه‌م له‌ پله و پایه‌کی باوکدا بوو بۆ
گشت جۆره‌کان، کاتی‌ک فووی پیدا کرد له‌وکاته‌ی چوه‌ ناو داویننی مه‌ریه‌م نه‌وه
وه‌کو ده‌رزی لێدانی نێرینه بوو بۆ مێینه به‌ بی‌په‌رین و جووتیوون. به‌لام نه‌وه‌ی
ناده‌م جیای ده‌کاته‌وه که‌وا دروست نه‌کراوه وه‌ک دروستکردنه‌کی مه‌سیح له‌دایک.
وه‌ نه‌ک وه‌ک دروستکردنی هه‌موو جۆره‌کان له‌ دایک و باوک وه‌نه نه‌و پږوحه‌ش که‌وا
خودای گه‌وره فووی پیدا کردووه فریشته‌یه که‌وا له‌ هه‌موو منداله‌کانی فووی پیادا
ده‌کات. و به‌لکو له‌ هه‌ده‌سه‌که باسی کردووه نه‌وه‌ی جیای ده‌کاته‌وه جگه‌ له‌ خوئی،
چوار شت: خوای گه‌وره به‌ ده‌ستی قودره‌تی خوئی دروستی کردووه، و له‌ و پږوحه
تایبه‌تیه‌ی که‌ خوئی به‌دیهنه‌ریه‌تی گیانی پێبه‌خشیووه، و سوچه‌ بردنی
فریشته‌کان بۆ نه‌و، وه‌ فێرکردنی ناوی هه‌موو شته‌کان .

***

(٢٩٠) سمیری: تفسیر القرطبی: ٩٠/١١ بکه.

نایا دروستبوونی پوچه کان که وتوتنه پیشه وه له سهر جهسته کان

یا خود دروستبوونی که وتوتنه دواوهی جهسته کان؟

نهو مهسه له یه دوو بۆ چوون و ناخاوتنی به ناوبانگ و ناسراوی تیدایه بۆ خه لکی که شیخی نیسلام نین تهیمیه و کهسانی دیکه باسیان کردوه و قسه شیان له سهر کردوه، نهوهی بۆ چوونی بۆ پیشخستنی دروستکردنی پوچه که یه له سهر جهسته محمد کوری نصرالمروزی و نهبو محمد کوری حزمه، نین حزمیش یه کده نگ بووه، نیمهش باسی په لپ و بیانوی هردوو تپیه که ده کهین وه هیچ له وانه شیاورت نیه له راستیه وه.

ده لیت ههر که سی بۆ چوونی بۆ پیش خستنی دروستکردنی پوچی هه بیت له سهر دروستکردنی جهسته: خوی گه وه ده فره مویت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: ((سوتند به خوا به راستی نیمه (باوه گه وهی) نیه وه مان دروست کردوه نه خش و نیگاری روالهت و روخساری نیه وه مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته کان: تادهی سوچه بهرن بۆ تادهم (سوژدهی ریز به فره مان خوا) جا هه موو فریشته کان سوژدهیان برد جگه له نیبلیس (که فره مان خوی شکاندو) له سوژده بهران نه بوو)).

ووتیان: پاشان بۆ ناماده کردن و ریک و پیکسی و ماوه که، له وانه نایه ته که نهوه له خوی بگریت که دروستکردنی پوچه که پیشکه وتوویت له سهر فره مان خوا بۆ فریشته کان به سوژده بردنیا بۆ تادهم و له راستیدا نهوهی دیار و ناشکراشه کهوا جهسته کافان رووداوتیک بووه پاش نه مه.

ده لیت: به لگهش له سهر نه فره موودهی خوی گه وه یه ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

(الاعراف: ١٧٢). واتە (یادی ئەو کاتەش بکەرەوه که پەرورەدگارت پێشتاوپشتی ئەودی ئادەمی کۆکردەوه (له جیهانی پەنھان و شاراوەدا پەیمانی لی وەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر خۆیانەوه و (پیتی فەرموون): ئایا من پەرورەدگاری ئێوە نیم؟! هەموو ووتیان: بەلی).

دەلێن: و ئەو قسە پێکردن و شایەتی دانە پەنگە بۆ ڕۆحەکاڤان بوو بێت ئەگەر جەستەکانیش نەبووین ئەو کاتی ئەو هەبوو.

جا له (موطأ) دا مالیک بۆمان دەگێڕێتەوه، له زەیدی کوری ئەبی ئەنەس، کەوا عبدالحمید کوری عبدالرحمن کوری زید کوری خەتتاب پیتی راگەیانندوه، ئەویش له موسلیم کوری یەساری جەهنی، کەوا عومەری کوری خەتتاب له بارە ی ئەم نایەتە پرسیاری کرد: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢) جا ووتی: گوێم لێبوو پێغه مەبەر ﷺ لەو بارەیهوه پرسیاری لێکرا، ئینجا فەرمووی: ((خلق الله آدم ثم مسح ظهره بيمينه، فاستخرج منه ذريته، فقال: خلقت هؤلاء للنار و بعمل اهل النار يعملون، و خلقت هؤلاء للجنة و بعمل اهل الجنة يعملون))، واتە: ((خوای پەرورەدگار ئادەمی دروستکرد پاشان بە دەستی قودرەتی راستی هێنای بە پشتیا، جا ئەوەکانی لی دەرھێنا یاخود پەیدا کرد، جا فەرمووی: ئەوانەم دروست کردن بۆ ناو ناگر و بە کردەوهی ئەهلی ناگر کار دەکەن، و ئەوانەم دروست کردن بۆ ناو بەهەشت و بە کردەوهی ئەهلی بەهەشت کار دەکەن)). پیاویک ووتی: ئەمی پێغه مەبەری خوا، چ کردەویەک؟ پێغه مەبەر ﷺ فەرمووی: (ان الله اذا خلق الرجل للجنة استعمله بعمل اهل الجنة حتى يموت على عمل من اعمال اهل الجنة، من دخله به الجنة، واذا خلق العبد للنار استعمله بعمل اهل النار حتى يموت على عمل من اعمال اهل النار، فيدخله به النار) (٢٩١)، واتە: ((خودای گەورە کاتێک پیاویک دروست دەکات بۆ ناو

(٢٩١) الوطأ: ٨٨٨/٢، و الترمذی: (٣٠٧٤).

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بههشت به کاری دهیبت به کارکردنی نه هلی بههشت تاوه کو ده مریت له سهر کارو کرده وه کانی نه هلی بههشت ده بیت، جا ده بیاته بههشت، جا نه گهر بنده یه ک دروست بکات بژ ناو ناگر نهوا به کاری دینیت به کرداری نه هلی ناگر هتا ده مریت له سهر کارو کرده وهی نه هلی ناگر ده بیت، جا ده بیاته ناو ناگر)).

حاکم ده لیت: نه مه حه دیستکه له سهر مهرجی موسلیمه، دیسان حاکم له ریگای هیشام کوری سعد ریوایه تی کرده وه، له زیدی کوری نه سلمه، نه ویش له صالح، نه ویش له لایه ن نه بی هوریره وه بهر زکرا وه ته وه: ((لما خاق الله ادم مسح ظهره فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها الى يوم القيامة امثال الذر، ثم جعل بين عيني كل انسان منهم وبیصا من نور، ثم عرضهم على ادم)).

فقال: من هؤلاء یارب؟ قال: هؤلاء ذریک، فرأى رجلا منهم اعجبه وبیص ما بین عینیه.

فقال: یارب، من هذا؟ فقال: هذا ابنك داود یكون في آخر الأمم، قال: کم جعلت له من العمر؟ قال: ستین سنة قال: یارب من عمري أربعین سنة.

فقال الله تعالی: اذا یکتب و یختم فلا یبدل، فلما انقضى عمر ادم جاء الملك الموت.

قال: اولم یبق من عمري اربعون سنة؟ فقال: اولم تجعلها لا بنك آدم؟ قال: ((فجحد، فجحدت ذریته، ونسي وفنسی ذریته، وخطیء فخطنت ذریه))^(۲۹۲)، واته: ((کاتیک خوی گه وره ناده می دروست کرد پشتی سریه وه و پاکی کرده وه جا هه رۆحیک که له پشتدا له دایک ده بیت نهو دروستکاریه تی تا رۆژی قیامت به وینه میروو له، پاشان له نیوان ههردوو چاری هه ناده میزادیک لهوان شهوقیکی دره وشاوه له نور دانراوه، پاشان پیشانی ناده م دهدریت.

(۲۹۲) حاکم ریوایه تی کرده وه: ۳۲۵/۲.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

جا ده فەرموویت: ئەی پەرودەدگار ئەوانە کی؟ ده فەرموویت: ئەوانە ئەوەی تۆن، جا پیاویک لەوان دەبینیت روناکی نێوان چاوەکانی لا سەیر دەبیت. ئادەم دەلیت: ئەی پەرودەدگار، ئەو چیه؟ خۆی گەوره ده فەرموویت: ئەمە داوودی کورتە دەبیتە دوایین ئومەت، دەلیت: تەمەنت چەند بۆ ئەو داناو؟ فەرمووی: شەست ساڵ ووتی: ئەی پەرودەدگار لە تەمەنی من چل سالی تری بۆ زیاد بکە.

ئینجا خۆی گەوره ده فەرموویت: کەواتە دەنوسریت و مۆری لێدەدریت و ناگۆردریت، جا کاتیک تەمەنی ئادەم بەسەر چوو و کۆتایی ھات فریشتەیی گیانگیشان بۆ لای ھات.

ووتی: ئەدی ھیشتا چل ساڵ لە تەمەنی من نەوماو؟ جا فەرمووی: ئەی بۆ کورەکەت ئادەم پەوانە نەکرد؟ ووتی: جا ئادەم نەچوو ژێر بارەو و نکۆلی لیکرد، ئینجا ئەوەکانی نکۆلیان لیکرد، وە ئادەم لە بیری کرد، جا ئەوەکانیشی ئەودیان لە بیرکرد، ئادەم ھەلەمی کرد جا ئەوەکانیشی ھەلەیان کرد. ووتی: ئەمە لەسەر مەرجی موسلیمە، و ترمیزی ریوایەتی کردوو (٢٩٣).

دەلیت: ئەمە ھەدیسیکی حسن سەحیحە، و ئیمام ئەحمەد لە ھەدیسیکی ئیبنو عەباس ریوایەتی کردوو، دەلیت: کاتیک نایەتی قەرزاری دابەزی پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَنْ أُولَ مِنْ جَدِّ آدَمَ)) (٢٩٤)، واتە: ((یەکەمین کەس کە لە ناپەزایی دەربری و نکۆلی کرد ئادەم بوو)). وە محمد کوری سەعد ئەمەیی بۆ زیاد کرد: ((ثم اكمل الله لادم الف سنة، و لداود مائة سنة)) واتە: ((پاشان خۆی گەوره ھەزار سالی تری بۆ ئادەم تەواوکرد، وە بۆ داودیش سەد ساڵ)).

(٢٩٣) سنن الترمذی: (٣٠٧٦).

(٢٩٤) مسند احمد: (٢٥١/١).

له سەحیحی حاکم دا دیسان له حەدیسیکی ئەبی جەعفەری پازی دەلیت:
 رەببەیی کوری ئەنەس بۆ نێمە ی گێراوەتەو، له ئەبی عالیە، ئەویش لە ئەبی
 کوری کەعبی له بارە ی ئەو فەرموودەیی خوای گەورە: ﴿وَإِذَا اخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي
 آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نایەتە کە دەلیت: لەو رۆژەدا هەموویانی بۆ کۆدەکاتەو
 هیچ زیندەوێک نامینێت تا رۆژی قیامەت، نینجا رووحەکانیان بۆ دەنێردێتەو
 پاشان وێنەو رۆالەتی روخساریان و دەیاننێنە قسە و نینجا قسەدەکەن، و پەیمان و
 بەلێن و شایەدیان لێوەردەگیرێت: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
 شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واتە: ((
 (له جیهانی پەنھان و شاراوە دا پەیمان لێوەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر
 خۆیانەو (پێی فەرموون): نایا من پەروەردگاری نێو نیم؟! هەموو ووتیان: بەلێ
 شایەدیەمان داو (کە تۆ پەروەردگارمانیت)، ئەمەش بۆ ئەوێ نەوێ کە لە رۆژی
 قیامەتدا بلێن: بەراستی نێمە لەمە بێ ناگا بووین!!)). دەلیت: خوای گەورە
 دەفەرموێت جا من هەر حەوت ئاسمانەکان و هەر حەوت زەویم بەسەر خۆتانەو
 کردووە، بەشایەد، و باوێ گەورەتان نادەم شایەدە بە سەرتانەو: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾. جا هیچ ھاو بەشیکم بۆ پەیدا نەکەن و من
 پێغەمبەرائی خۆم بۆتان پەوانە دەکەم بۆ ئەوێ پەیمان و بەلێنی منتان بۆ باس
 بکات و بە بیرتان بهێنێتەو. و کتێبەکانی خۆتان بۆ پەوانە دەکەم، جا ووتیان:
 شایەدی دەدەین تۆ خودا و پەروەردگاری نێمەیت هیچ خوابەکی دیکەمان نیە جگە
 لە زاتی تۆ نەبێت. وە باوکیان نادەم بۆیان بەرزەکاتەو جا دەبینێت لە ناو ئەواندا
 دەولەمەندی و ھەژاری و رووخسار جوان و شتی دیکەش ھەیە. دەلیت ئەو
 پەروەردگارم خۆزگە لە ناو بەندەکانت ھەمووت یەکسان دەکرد، جا دەلیت من
 حەزدەکەم سوپاسگوزاریت بکەم، لە ناویاندا پێغەمبەران دەبینێت وەک چرا و
 گولە نەستیرە وان، جا لەو بارەییەو خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ ﴿٧﴾ (الأحزاب: ٧)، واته: ((بیریان بخره وه که نیمه په یمانان له پیغهمبه ران وهرگرتووه په یمانی یه کتا پرستی، په یمانی گه یانندنی بانگه وازی خوا، به تاییهت له تو نهی محمد ﷺ و له نوح). وه هه روه ها ده فهرموویت ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الرّوم: ٣٠)، واته: ((نهی نینسان به دلیکی پاک و بیگه رده وه) پروو بکهره بهرنامه و نایینی خودا و نه ملا و نه ولا مه که. خه لکینه نیو هس پابه ندی نه و نه خشه یه بن که خوا نیو هی له سر دروست کردووه (واته قورنان که ته لؤک و نه خشه ی ژبانی ناده میزاده کانه لئی لامه دن)، هیچ جوړه گورانکار یه که له هیچ نه خشه و دروست کراو یکی خودا نی یه)). نه مهش نه و فهرموده یه یه که ده فهرموویت: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَى﴾ (النجم: ٥٦)، واته: ((نه م پیغهمبه رهش هوشیار که ره وه یه که له هوشیار که ره وانی پتیشو)). هه روه ها خوای گه وره ده فهرموویت ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ (الأعراف: ١٠٢)، واته: ((بهشی زوری نه و خه لکه سر گردانه مان ده ست نه کهوت که په یمان شکین نه بن و به راستی زوری نه وانه مان به ده ره چوو له نایینی خوا ده ست کهوت)). وه روحی عیسا ش له و روحانه بو که و په یمانی لیوهرگیراوه، جا نه و روحه نیردرا بو مه ریم کاتیک که نارگیری کرد له کهس و کاری و شوی نیکی له روزه لاتنی (بیت المقدس) هه لبار بو خوا په رستی. نه مهش نیسان دیککی سه حیج و درسته.

نیسحاقی کوری راهویه ده لیت: بقیه کوری ولید بو مانی گیرایه وه، ووتی: زویهیدی کوری ولید پتی راگه یاندووم، له راشد کوری جومعه، نه ویش له عبدالرحمن موری نه بی قه تاده ی به سری، نه ویش له باوکیه وه، نه ویش له هیشام کوری حکیم کوری حزام که و پیاو یکی ووتی: نهی پیغهمبه ری خوا، نایا کارو کرده وه کان ده ستیده کات یا خود کاته که تیپه ریووه به سانای (قه زو قه ره که

٩٦ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

برياری له سه در اوه؟ پيغه مبر ﷺ فرموي: ((ان الله لما اخرج ذرية آدم من ظهره اشهدهم على أنفسهم ثم أفاض بهم في كفيه. فقال: هؤلاء للجنة، وهؤلاء للنار، فأهل الجنة يسرون لعمل أهل الجنة و أهل النار يسرون لعمل أهل النار)) (٢٩٥)

واته: ((خودای گه وره کاتیک نهوی ناده می له پشتیدا درهینا کردنی به شایهت به سه ر خویانه وه پاشان له هه ردوو له پی دهسته کانی پری کردن، جا فرموي: نهوانه بۆ بههشتن، وه نهوانهش بۆ ناو ناگرن، جا نههلی بههشت به ناسانی کار بۆ نههلی بههشت دهکن و نههلی ناگریش به ناسانی کار بۆ نههلی ناگر دهکن)).

وه محمدي کوری نصر دهلیت: محمد کوری یحیی بۆ مانی گیرایه وه، کهوا سعید کوری نه بی مهريم بۆ نيمه ی گیراوه ته وه، وه له یس کوری سه عید پیتی راگه یاندوین، نین عجلان بۆ می گیرایه وه، له سه عید کوری سه عیدی مهقبه ری، نهویش له باوکیه وه نهویش له عبدالله کوری سهلام. ووتی: خوی گه وره ناده می دروستکرد پاشان هه ردوو دهسته کانی دريژکرد و یه کتریان گوشي فرموي: هه لېژیره نهی ناده م، نینجا ناده م ووتی: خودایه راسته م هه لېژاردو وه هه ردوو دهسته کانی راسته ن، جا هه ردوو دهسته کانی پانکرده وه، بینی نه وه کانی تیدایه؟ جا ووتی: نهی په وهر دگارا نهوانه کین؟ فرموي: هه رکه سی لیبرومه وه له دروستکردن له نهوی تۆ له نههلی بههشتدایه تاکو روژی قیامهت.

دهلیت: نیسحاق پیتی راگه یاندين، کهوا جه عفه ری کوری عون بۆ نيمه ی گیرایه وه، نه هشام کوری سه عد به نيمه ی راگه یاند، له زهید کوری نه سه لم، نهویش له نه بی هوریره، نهویش له پيغه مبر ﷺ فرمويه تی: ((لما خلق الله آدم مسح

(٢٩٥) سیری نسیری ابن کثیر: ٢/ ٢٧٤ بکه.

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

ظهره، فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها من ذريته الى يوم القيامة)) (٢٩٦)،
واته: ((كاتيك خواي گهوره، ناده می دروستکرد دهستی قوردهتی به پشتیدا هینا،
جا له پشتیدا هر روحیک بوو بیت له نهوړه کانی تهو دروستکاریهتی تاکو روژی
قیامت)).

نیسحاق و عه مرو کوری زراره بژمانی گیرایهوه، کهوا نیسماعیل له کهلسوم
کوری جهر پیی راگیان دووین، نهویش له سعیدی کوری جویهیر، نهویش له نیبنو
عهباس له باره ی نهو نایهته پیروژه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، به نووعمانی ووت: پهروړدگاری تو دهستی موباره کی
به پستی نادهم دا هینا جا هر روچیک کی لی دهروچو نهو دروستکاریهتی تا روژی
قیامت نا نه مه عهرفه ریوایهتی کردوه، نینجا پهیمانی لیوهرگرتن: ﴿أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (الأعراف: ١٧٢).

محمد کوری نصر له تفسیری السیدی باس دهکات، له نهبی مالیک و نهبی
صالح دهگیریتوه، نهویش له نیبنو عهباس، و له مورپه الهدانی، نهویش له نیبن
مهسعود، نهویش له خه لکانیک له هاوه لانی پیغه مبه ر^{عنه} له باره ی نهو
فهرموده یه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ))، کاتیک خواي گهوره ناده می له
به هشت دهرکرد پیش نهوی له ناسمان دابهزیت دهستی قوردهتی به لای راستی
پستی نادهمدا هینا، جا نهویه کی سپی لی ی دهرهینا وه مرواری و ههروهک
شیوهی میروولوی وورد، جا پینانی فهرموو: به رهحمت و بهزهی من پرژنه به
هشت، وه دهستی به لای چه پی پشتیدا هینا، جا نهویه کی رهشی لی دهرچووندا
له شیوهی میروولوی وورد، جا فهرمووی: پرژنه ناو ناگر بایهختان پینادهم، جا له
مهشدا به جزریک دهفهرموویت ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ (الواقعة: ٢٧)، واته:
((دهستهی راسته کان)). ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ (الواقعة: ٤١)، واته: ((دهستهی

(٢٩٦) تقریب التهذیب: ٣١٨/٢ .

٩٥ ح - ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

چەپەکان)) پاشان پەیمانی لەوانیش وەرگرت فەرمووی ﴿الست بربکم قالو بلی﴾ هیچ کەسێک نە لە نەوێ نادەم ئیلا نەو دەزانیت کەوا (الله) پەرەردگاری نەو. وە هەموو نەو نایەتەنە ی کە باسمان کردن بە مانای : نەو رۆژە ی پەیمانی لێوەرگرتن.

نیسحاق دەلیت: پروومی کوری عتادە پێی راگەیانندین، کەوا موسای کوری رەبدی پێی راگەیانندووین و ووتویەتی: گوێم لە محمد کوری کەعبی فرزی بوو دەبیوت: لە بارە ی نەو نایەتەدا ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واتە: ((یادی نەو کاتەش بکەرەو کە پەرەردگارت پشتا و پشتی نەوێ نادەمی کۆکردەوتەو (لە جیهانی پەنھان و شاراوەدا پەیمانی لێ وەرگرتن))، بە مانای هەموویان رازی بوون بۆی بە ئیمان و باوەر و زانین، وە رۆحەکانیش هەبوون پیش نەوێ لاشەکانیان دروست بکات.

دەلیت: الفضل کوری موسی بۆمانی گیرایەو، لە عبدالملك، نەویش لە عطاءُ لە بارە ی نەو نایەتەو: دەفەرمویت: لە برپەری پشتی ئادەم وەرەدەرەو لەو کاتەو پەیمانی لێوەرگرتن، پاشان ئەوانی ناردنەو بۆ برپەری پشتی نەو.

نیسحاق دەلیت: عەلی کوری ئەجلەمی لە زەحاک دەگیریتەو و دەلیت: خوای گەرە لەو رۆژە ی لە پشتی ئادەم دروستیکردووە هیچ نابیت تا هەلسانی قیامەت، جا وەك میروولە ی وورد دەریان دەهینیت دەفەرمویت ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ١٧٢) فریشتەکان ووتیان: ﴿شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢). پاشان بە دەستی راستە ی گرتی و فەرمووی: ئەوانە لە بەهەشتان، و ئەوانی دیکە ی گرت و فەرمووی: ئەوانەش لە دۆزەخ دان.

لە تەفسیری ئیبن عبینە، لە رەبیعی کوری ئەنەس دەگیریتەو، نەویش لە نەبی عالیہ ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (آل عمرا: ٨٣)،

۹۹ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: ((ههچى له ناسمانه كان و زهويدايه بهره زامه ندى بيت يا بهناچارى ته تسليم و ملكه چى پهروه ردگان))، ووتى: ((تهو روژه ي پهمانى لى وهرگرت)).

نيبن نيسحاق ده ليت: نا لهو كاته دا تهوان بريارى خويان دابوو و ملكه چى فرمانى خوابوون. ته مهش كهوا خوى گه وره پايگه ياندووه، و فره موويه تى ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ۱۷۲). خوى پهروه دگارش و توويژ ناكات ته نها تهوا له ناخاوتن و توويژه كه ي ده گات. وه لاميش ناداته وه ته نها لهو كه سه ي له پرسيا ره كه تيده گات.

(له باره ي بيانوو و ناره زايى به وه ي نيبن مه نده رپوايه تى كردووه)

ديسان ناره زايان دهر پريووه به وه ي عبدالله ي كورى مه نده رپوايه تى كردووه، محمد كورى ساير بوخارى پيمان پاگه ياندووه، كهوا محمد كورى مونزر كورى ته سه دى هروى بژ نييمه ي گيژاوه ته وه، كه ده ليت جه عفر كورى هارون مصصى بژمانى گيژاوه وه، ته ویش له عه تبه كورى سکن، ته ویش له أرطاة كورى مونزر، ته ویش له عطاء كورى علوان، ته ویش له يونس كورى حلبه س، ته ویش له عه مرو كورى عه بسه، ووتى: گويم له پيغه مبهري خوا بوو ﷺ ده يفرموو: ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ قَبْلَ الْعِبَادِ بِأَلْفِي سَنَةٍ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتْتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَتْ مِنْهَا اخْتَلَفَ))، واته: ((خوى گه وره روحى به نده كاني له پيش به نده كاني به دوو هه زار سال دروست كرد، جا ته وه ي يه كتر يان ناسى هوگري يه كتر بسون، وه ته وه ویش نينكارى نبي كرد جياواز ده بيتته وه)). جا ته مه هه نديكه ناوا ناره زايى پي دهره برن.

هه نديكى ديكه ده ليت: قسه كه له گهل تيوه دايه له شوين دا.

یه که میان:- باسکردنی به لگه که له سر روحه کان که دروستکراوه پاش
دروستکردنی لاشه کان.

دووه میان:- وه لآمه که به چی بوټان روون بکریته وه.

له شوتنی یه که مدا، خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ (الحجرات: ۱۳)، واته: ((نهی خه لکینه بیگومان نیته
هه مووتانمان له نیر و مییه که دروستکردووه که باوکه نادهم و دایکه حه وایه)).
نهمه ناخاوتنی که بو ناده میزادیک کهوا روچ و لاشی هه بیټ جا به لگه له سر
نه وهی کهوا هه مووی دروستکراوه پاش دروستکردنی دایک و باوک، خوی گه وړه
لهم نایه ته دا ده ریخته وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ۱)، واته:
((نهی خه لکینه له خشم و نارهایی نه و په وړه ردگار هه تان خو بیاریزن که نیته وهی له
تاکه نه فسیک دروستکردووه، هه له وه نه فسهش هاوسه ره که ی به دیهینا و له و
دووانه پیوان و ژنانی زوری خستوته وه و بلاو کردوته وه، هه وړه ها له و خوا به
بترسن)). نهمه ش ناشکرایه که دروستکردنی ته وای جوړی ناده میزاد پاش
دروستکردنی ره سه نه که یه تی.

جا نه گهر ووتیان: نهمه ش پیشخستنی دروستکردنی روحه کان له سر
لاشه کانی به دوور ناخاته وه کهوا له وای دروستکردنی باوکی ناده میزاد
دروستکراوه هه وړه که نیشانه کانی پیشو به لگه یه له سر ی. ده لیت: گهر خوا حه ز
بکات ناشکرای ده که ی و روونی ده که ی نه وه کهوا نه و نیشانه نه ی باسکران به لگه
نیه له سر پیشخستنی روحه کان له لاشه کان پیشخستنی کی جیگر و چه سپاو، وه
مه به سته که شی پاش دروستی و جیگر بوونی ده یسه لیتنی له سر نه وهی کهوا
په وړه ردگار که ی به دیهینه ره که ی که. خوی په وړه ردگار روحه که ی ویتا کردووه وه
دروستبوونی و کات و نه جلی و کرده وه کانی پیوانه کردووه و پیری له سر داره،

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

وه نهو وینانهی له ترخمی خۆی دهرهیناوه، پاشان بۆ شهوهی گهراندۆتهوه، و قهدهری داناوه لهسهه هاتنه دهرهوهی ههتاکیك لهتاكهکانی لهو کاتهی بۆی داناوهی، وه بهلگهش لهسهه شهوهی کهوا بهدروستکردنیکی جیگر و چهسپاو دروستکراوه، له دوایدا بهردهوام بووه به بوون و زیندوویی و زانایی و قسهکار ههمووی لهیهك شوین و بابهتدا. پاشان لیتی بنیردریتهوه بۆ لاشهکان کۆمهله له دواي کۆمهله ههروهك محمد کوری حزم وادهلیت.

نیشانه باسکراوهکان لهبهر شهوهی بهلگهیه لهسهه سهلماندنن قهدهر و وچاره‌نووسی پێشوو، و ههندیکیان بهلگه ده‌دات لهسهه شهوهی کهوا خوای پهروه‌دگار نمونه و وینه و پوالتی دهرهیناوه، نههلی دلخۆش و نههلی خه‌مباری لیک جیاکردۆتهوه، به‌لام ناخاوتنیان و قسه پێکردنیان و ملکه‌چیان بۆی به خوایه تیهوه شایه‌تی دانیان لهسهه خۆیان‌وه به به‌ندایه‌تیه، جا شهوهی له سه‌له‌ف و پێشینه ووتویه‌تی، به‌لکو شهوه په‌سه‌ند و دروستکراویته لهسهه تیگه‌یشتنی نایه‌ته‌که، وه نایه‌ته‌که ده‌سه‌لات لهسهه شهوه ناکات، به‌لکو ده‌سه‌لات لهسهه ناکۆکی و جیاوازی ده‌کات.

به‌لام هه‌دیسی مالیك، شه‌بو عومه‌ر ده‌لیت: شه‌و هه‌دیسیکی پچراوه، موسلیمی کوری یسار له عومه‌ری کوری خه‌تتاب وه‌رنه‌گرتوه، لهو هه‌دیسه‌دا له نێوانیاندا نه‌عیمی کوری ره‌بیعه هه‌یه، وه هه‌روه‌ها نه‌ویش له‌گه‌له‌ شه‌و نێسانده‌یه برو بیانووی پێی هه‌لناگریت، وه موسلم کوری یشاریش نه‌مه دیار نیه، ده‌لیت: که‌وا شه‌وه. مه‌ده‌نی یه، نه‌ك موسلمی کوری یساری به‌سری، ئه‌ین شه‌بی خه‌شمة ده‌لیت: له‌سهه یحیی کوری مو‌عین هه‌دیسی مالیك خۆیندۆته‌وه شه‌مه لای زی‌دی کوری شه‌بی نه‌نێسه‌یه، جا به‌ده‌ستی خۆی له‌سهه موسلم کوری یساری نووسیوه: ((نایناسیت)).

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

باشان نهبو عومهر له ريگای نسانى بۆي گيړاوتتهوه: پييان راگه ياندووم: كهوا محمد كورى وهب گيړايه تيه وه كه محمد كورى مسلمه بۆمانى گيړاته وه و ووتى: نهبو عبدالرحيم بۆ منى گيړاوتته وه، ده ليت: زيد كورى نهبى نه نيسه بۆمى گيړايه وه، نهو يش له عبدالحميد كورى عبدالرحمن، نهو يش له موسلم كورى يسار، نهو يش له نه عيم كورى ربيععه.

پوخته ي قسه لهو حه ديسه دا كهوا حه ديسيكه ئيسناده كه ي راوده ستاو نيه، چونكه موسليم كورى يسار و نه عيم كورى ربيععه هه موويان ناسراونين به هه لگرتنى زانست و زانيارى، و به لام نهو حه ديسه له پيغه مبهري عليه السلام پشت راست كراوته وه له زۆر پوه وه جيگير و چه سپاوه به دريژي له حه ديسيكي عومهرى كورى خه تباب باسى ده كات وه كۆمه ليكيش به دري باسيان ده كات.

حه ديسيكي عبدالله كورى عومهر له باره ي قه دهر و چاره نووس باسده كات، و له كۆتايه كهيدا ده ليت، پياويك له مزينه ياخود جهنيه پرسىارى له پيغه مبهري عليه السلام كرد، ووتى: نه ي پيغه مبهري خوا، كرده وه كه چۆنه؟ پيغه مبهري عليه السلام فهرمووى: (إن أهل الجنة ييسرون لعمل أهل الجنة، وأهل النار ييسرون لعمل أهل النار)، واته: ((بيگومان نههلى بههشت كار ناسانى ده كه ن بۆ كرده وه ي نههلى بههشت، و نههلى ناگريش كارسانايى ده كه ن بۆ كرده وه ي نههلى ناگر)).

ده ليت: نهوه ي ماناي نهو حه ديسه ي گيړاوتته وه له باره ي قه دهر لهه لاي پيغه مبهري عليه السلام، عه لى كورى نهبى تاليب، و نهبى كورى كهعب و عبدالله كورى عه باس و ئيبن و عومهره، و نهبو هورهيره و نهبو سعيد و نهبو سه ريجه ي غه فارى و عبدالله ي كورى مسعود و عبدالله ي كورى عه مرو وه عمران كورى حصين و عانيشه وه نه نهسى كورى ماليك و سوراقه ي كورى جشم وه نهبو موساى نه شعهرى

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

و عیبادهی کوری صامت، وه زۆربهی هه‌دیه‌کانی نه‌وانه چهند ریځایه‌کی هه‌مه جوړ و جیاوازی هه‌یه پاشان زۆربه‌یان به نیسنا ده‌کی لیبان گیتراوه‌ته‌وه.

به‌لام هه‌دیه‌که‌ی نه‌بی صالح. که له نه‌بی هوریره وه‌ریگرتوه، له‌بهر نه‌وه‌ی به‌لځه‌یه له‌سهر ده‌ره‌یتانی نه‌وه‌یه‌ک نمونه‌یان ده‌کات به وینه‌ی میرووله‌ی وورد، و له‌و کاته‌دا رووناکایی و تاریکایی تیدا‌بووه، نه‌ک نه‌وه‌ی تیدا‌یه که‌وا په‌روهر‌دگار روحه‌کانیانی پیش لاشه‌کانیان دروست‌کردووه و به‌یه‌ک شوین ملکه‌چی کردووه و قایل بووه، پاشان ههر روحیک له‌و روحانه ده‌نیردریت له‌ کاتی روودانی لاشه‌که بژی، به‌لئی ههر خۆی خوای گه‌وره ههر لاشه‌یه‌ک تایبه‌ت ده‌کات به‌ روحیک که‌وا چاره‌نووس و قه‌ده‌ری وایه له‌و کاته‌دا بو‌ نه‌و بیت.

نه‌وه‌ی له‌و هه‌دیه‌ ټینکاری ده‌کریت نه‌وه‌یه که ده‌لیت: روحی عیسا له‌و روحانه بوو که‌وا په‌یمانی لی وه‌رگیرا، نینجا روحه‌که‌ش نیردرا بو مه‌ریه‌م له‌وکاته‌ی که‌نارگیری کرد له‌ خزم و که‌س و کاری له‌ شوینیک‌ی رۆژه‌ه‌لا‌تی ((بیت المقدس)). جا روحه‌که له‌ ده‌میدا چوه ژووره‌وه، زانراویشه که‌وا روحی نیردرا بو مه‌ریه‌م روحی مه‌سیح نیه، به‌لکو روحه‌که فووی پیدا کرا جا به مه‌سیح هه‌ملی په‌یدا‌کرد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ أَنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (مریم: ۱۷-۱۹)، واته: ((جا ټیمه جویره‌نیلی فریشته‌مان نارد بو‌ لای، وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو (خۆی خسته به‌رچاوی) (۱۷) مه‌ریه‌م ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوای میهره‌بان له‌ تو ته‌گه‌ر که‌سیکی به‌ ته‌قواو له‌ خواترس بیت (۱۸) جویره‌نیل ووتی: (مه‌ترسه) دلنیا به‌ من ته‌نها نیردراوی په‌روهر‌دگاری تۆم ، تا منالیک‌ی خاوتیت پی‌ ببه‌خشم (۱۹)). جا پۆحی مه‌سیح هه‌رگیز به‌و شیوه‌یه گفتوگو له‌ گه‌ل خودی خۆی ناکات، و له‌ هه‌ندی ریځاکانی هه‌دیسی نه‌بی جه‌عفه‌ر

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دا هاتووه کهوا روحی مهسیحه که نهو قسه دهکات، وه ههر نهو یشه بژی رهوانه دهکات.

لیره دا چوار پله و پایه ههیه:

یه کهم: خوی میهره بان وینهو نیگاری نهوانی دهرهیناوه جا بهدبخت و کلرله کانی له دلخۆشه کانیان جیا کردۆتهوه و له تاقیکردنهوه کانیای لییان خۆش بییت.

دووه م: خوی گهره و دلۆقان لهو کاته دا په لپ و بیانوی بهسهریاندا چه سپاند و کردنی به شایهت به خوابه تیه کهی و فریشته کانیشی بهسهریاندا کرد به شایهت. سییه م: نا نه مهیه لیکدانهوه تهفسیری نه م فهرمودهیهی خوی گهره: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: ((یادی نهو کاتهش بکه رهوه که پهروه دگارت پشتا و پشتی نهوهی ئاده می کۆ کردهوه) له جیهانی په نهان و شاراو ده پیمانی لیوه رگرتن)).

چواره م: خودای گهره نهو روحانهی هه موو چه سپاند و ملکه چی پیکردن پاش دهرهینانی له شوینیکی به تال و چۆل له دروستکردنه کهی، و له راستیدا هه موو کاتیکی ناردنی کۆمه لیک لیی دوا کۆمه لیک دیکه بۆ لاشه کانیانی نوێ ده کاتهوه.

نهوهی پله و پایه یه که مه: نهوا نیشانه کان به جۆریکی تر خۆی دهره بریت بهرز کراوه تهوه وه رگیراود.

نهوهی پله و پایه ی دووه میسه: له راستیدا وهرگرتنی راویه کانه له لیدره وه کان له نایه ته که دا، وا ده زانن نه مه تهفسیره که یه تی، نه مهش ووتهی کۆمه لی لیکد رهوانه له نه هلی هه دیس و فهرموده.

نه بو نیسحاق دةلایت: دروسته خوی گهره و میهره بان روحه کان وهک نمونهی میروولهی وورد لیبکات کهوا دهرهیناوه به تیگه یشتن و عه قل بژی بجیت. ههر

ج ٩٥ ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

وَهْ دَه فَرَمُووِيْتِ ﴿قَالَتْ نَمْلَةً يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ﴾ (النمل: ١٨)،
 واته: ((میرووله میننه یهک(هاواری کردو) ووتی: نهی میرووله یینه، بچنه مال و
 کون و کهله بهر کانتانه وه)) ههروه ها خوی گهوره فرهانی به چیاکان و بالنده کان
 کرد له گهل داود ته سبباحت بکهن^(٢٩٧).

نین نه نباری ده لیت: مهزه ب و ریبازی خاوهن حه دیسه که و گهوره زانایانی
 لهو نایه ته دا: کهوا خوی گهوره نه وهی ناده می له بربری پستی نهوو بربری پستی
 منداله کانی ناده می ده رهیناوه، وه نهوان له وینهی میرووله ی ووردن، جا په یانی
 لی وهرگرتن کهوا نهو دروستکاریانه و نه وه کانیش دروستکاران، نینجا دانیان
 پیادانا و قهبولیان کرد، نه مهش پاش نه وهی به پتی عه قلی خزیاندا رژیشت و
 دانیان پیا نابه وهی پیشانیان دان، ههروه ک عه قلی دا به چیاکه کاتیک قسه ی کرد، و
 ههروه ک به ووشتره کهش کرد کاتی کرنوشی برد، وه به دارخورما کهشی کاتی داوای
 لیکرا تاوه کو گوی لی بوو ملی کهچ کرد و به ریه برا.

جرجانی ده لیت: له نیوان فره مووده ی پیغه مبه ر^(عَلَيْهِ السَّلَامُ): ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ
 آدَمَ فَاخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً))، واته: ((بیگومان خودای گهوره دهستی قورده تی به پستی
 ناده مدها هیناوه جا له پیشیدا نه وه کانی ده رچواندوه)). وه له نیوان نایه ته که دا
 سوپاس بو خودا هیچ جیاوازی و نا کوکیه که نیه. چونکه پهروه ردگاری عز وجل
 نه گهر له پستی ناده م نهوانی وهرگرت بیت نهوا له پستی نهوانیش نه وه کانی
 وهرگرتون، چونکه نه وهی ناده م هندیکیان بو هندیکی دیکه ده بنه نه وهی
 یه کتری، خوی گهوره ده فره موویتِ ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
 غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((نه وه کو له رژی قیامه تدا بلین: به راستی نیتمه
 له مه بیتاگابوین!!)). واته: له باره ی نهو په یانه ی لیانی وهرگرتن، جا کاتی
 نهوه یان ووت فریشته کان بسون به شایهت به سه ریانه وه به وهرگرتنی په یانی

(٢٩٧) سمیری: سورده تی((سبأ)) نایمتی (١٠) بکه .

٩٩ ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لِئِيَانَهُ. و له مهشدا بهلگهیه لهسەر نهو تهفسیره ی کهوا له ریوایه ته کهدا له لایه ن خوای گه وره وه هاتووه به فریشته کانی فهرمووه: ئیوه شایه ت بن، ئینجا فریشته کان ووتیان: شایه ت بووین به سه ریانه وه، ده لیت: هه ندیک زانیان وا ده لیت که په یانه که له وانه لهسەر رۆحه کان وه رگیراییت به بی لاشه کان، بئگومان رۆحه کانیش کهوا عاقل ده بن و تیده گهن، وه پاداشتی بۆ هیه و، وه ئیسحاقی کوری راهویه ده لیت: هه موو زاناکان یه کده نگن کهوا رۆحه کان پیش لاشه کان به ده نگ هاتوون و کردنی به شایه ت به سه ریانه وه، جرجانی ده لیت: به و فهرمووه هیه خوای میهره بان بیانوو ده هیئتیه وه ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ (آل عمران: ۱۶۹)، واته: ((هه رگیز وامه زانن و وا دامه نین نه وانه ی له پیتاوی خوادا شه هید بوون و کوژران، مردوون، نه خیروانیه، به لکو نه وانه زیندوون)). له لاشه کانیش گرفتارن و پووکانه ته وه و له زه ویدا ماته وه، رۆحه کانیش رزق و رۆزیان پیده در ی و دلخۆش ده بیت، و هه ر نه ویشه له زه ت ده بینیت و دلخۆش و خه مبار ده بیت دانپاده نیت و ئینکاریش ده کات.

***

(له باره ی کیشه و گرفت و ناکۆکی له مانای نایه تی قورئانی)

نه وانه ی ناکۆکی ده که ن له گه ل کهسانی دیکه له باره ی مانای نایه ته که، ده لیت: مانای نه و فهرمووده یه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: ((ده ره پیتاوون و دایمه زرانوون پاش نه و ی نه وان که می ناوی پون بوون واته (مه نی پیار) له برپه ی پشتی باب و پایره یان به ره و دونیا له سه ر پتکخستنیا ن له هه بووندا، وه کردنی به شایه ت به سه ر خۆیا نه وه که وا نه و خوای نه وانه به وه ی کهوا له نایه ته کانیدا نیشانی داو و به بۆیانی سه لماندوون کهوا ناچاری کردوون بۆ نه و ی بزاین کهوا نه و په ره و دگاریانه، له خوا زیاتر که سیکی

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

دیکه دهستکاری نهمه‌نی یه، جا کاتیک نهمه‌یان زانی و ملکه‌چیان کرد و داوایان لیکرا نه‌وی بینووانه و شایه‌دیان بۆ داون باوه‌ری بی بهیتن.

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له شوینیکی دیکه ده‌فرموویت: ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ (التوبة: ۱۷)، واته: ((له کاتیکدا خویان شایه‌تن له‌سه‌ر خویان که بی باوه‌رن)) لیانی ده‌ویت به پله و پایه‌ی شایه‌تی دان بۆ نه‌وی نه‌لیت: نیمه بی باوه‌رین هه‌روه‌ک ووتیان.

له‌و ده‌رگایه‌شدا راگه‌یاندن و ناشکرا کردنه‌که‌شی دیسان تیدایه ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (آل عمران: ۱۸)، واته: ((خوای گه‌وره (له‌ریگه‌ی دروست کراوانیه‌وه، که هه‌مووی نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌نویتی)) خو‌ی شایه‌تی داوه و ده‌ریخستوه و سه‌لماندوویه‌تی که به‌راستی جگه له‌و هیچ خوایه‌کی تر نیه که شایه‌نی په‌رستن بیت). ده‌یه‌ویت: ناگادار بکاته‌وه و ده‌ری بخات. ریک وه‌ک نه‌وه وایه شایه‌تی دانی نه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی ده‌دات له‌لای فه‌رمان‌په‌واو ده‌سه‌لاتداره‌کان نه‌مه قسه‌ی نین نه‌نباریه.

جرجانی روونکردنه‌ویه‌کی بۆ نه‌و قسه‌یه زیاده‌کردوه ده‌لیت له‌لای یه‌کیک هاوه‌له‌کانی قسه‌ی کردوه: کاتیک خوای گه‌وره دروست‌کراوی خو‌ی دروست کرد و زانیاری خو‌ی پیدا به‌وه‌ی که نه‌و گیانله‌به‌ریکه و بوونی هه‌یه و پیشتربوونی نه‌بووه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره، له شوینیکی دیکه‌ی قورئاندا ده‌فرموویت: ﴿وَتَأْدَى أَصْحَابُ النَّارِ﴾ (الأعراف: ۵۰)، ﴿وَتَأْدَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ (الأعراف: ۴۴)، ﴿وَتَأْدَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ﴾ (الأعراف: ۴۸)، ده‌لیت: جا لیکدانه‌وه‌ی نه‌و فه‌رمووده‌یه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲). خوای گه‌وره په‌شتا و په‌شتی نه‌وه‌ی نه‌اده‌می کو‌کردوه. هه‌روه‌ها ده‌فرموویت ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾، واته: ((کردنی به شایه‌ت به‌سه‌ر خو‌یانه‌وه))، واته کردنی به‌شایه‌ت دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌قلی پیدان و تیگه‌یشتن. وه پاداشت و سزای له‌سه‌ر واجب‌کردن، و هه‌رکه‌سی له دایک ده‌بی و

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ده بیته همرزه کار چاکه و تاوان لیک جیا ده کاته وه، و نه قلی به زیانبه خش و سود و هرگرتندا ده شکیت، له به لیتن و به لیتندان و به خشین و سزادا تیده گات وه که نه وهی خوی گه وه به یمانی لی و هرگرتووه له یه کتا په رستی و به وهی ناقلمه ندبووه و نه قلی پیدا ده شکیت. جا هر که سی نه مهی پی راگه یه نرا نهوا په یمان و به لیتنی لی و هرگیراوه.

دروسته که بووتریت: بیگومان خوی گه وه به وان ملی که چ کردن و هاتنه ژیر بار و ته سلیم بوون، همره وه خوی گه وه ده فره مویت: ﴿وَلِلّٰهِ یَسْجُدُ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾، واته: ((هر بۆ زاتی خوی په روه دگاره نه وهی له ناسمانه کان و زه ویدا به رزه زامه ندی بیت یا به ناچاری کرنووشی بۆ ده بات)).

ده لیت: نا په زابی ده رده برن بهم فره مووده یه پیغه مبه ر عَلَّی: ((رفع القلم عن ثلاث: عن الصبی حتی یحتلم، وعن الجنون حتی یفیک، وعن النائم حتی ینتبه)) (٢٩٨).

واته: ((پینوس له سهر سی جور کهس هله ده گیریت: له مند الیک تاوه کو شه یتانی ده بیت یاخود خه وده بینیت و پیده گات، وه له سهر خوش تاوه کو هووشی دیته وه سهر خوی، وه له خه ووتو تاوه کو به ناگا دیته وه)). وه خوی گه وه ده فره مویت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ یَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ (الأحزاب: ٧٢).

واته: ((بیگومان نیمه نهم نه مانه ته مان (نه مانه تی قورنان) نیشانی ناسمانه کانی و زه وی کیوه کاند، (یاخود پیشنیارمان کرد نیوه نهم نه مانه ته بگرته نه ستق)، به لام هدموویان ده ستیان پیوه ناو ترسان لیتی)) پاشان فره مووی ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾، واته: ((که چی ناده میزاد هه لیگرت و گرتیه نه ستوی خوی)) نه مانه تا لیړه دا په یمان و به لیتنه، جا قه ده غه بوونی ناسمانه کان و زه وی و کیوه کان له

(٢٩٨) مسند أحمد: ١/١٤٠، رة سنن أبی دارد: ٤٤٠١.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه لگرتنی نه مانه ته که له پیناوی وازه پینانیه تی بۆ عه قلیک کهوا ده بیت تی بگات و هستی پیبکات، و هه لگرتنی ناده میزادیش بۆ نه مانه ته که کهوا نهو بوونه و هه ریه عه قل و بیر و هوشی تیدا یه.

ووتی: بۆ عه ره بیش مه ته لیک له و مانایه دا له وانه که ده لیت:

ضمن القنن لفقعس بشتاتها * إِنَّ الْقَنَّانَ لَفَقَّعَسَ لَا يَأْتَلِي

لهو باره یه وه خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢ - ١٧٣)، واته: ((بۆ نه وهی نه وه کو له رۆژی قیامه تدا بلین: به راستی ئیمه له بیتاگابوین!! (١٧٢) یاخود نه وه ک بلین: جا ئیمه چی بکهین، به راستی باو ویا پرانان له پیتشدا هاوه لیان داناوه و ئیمهش نه وه یه ک بووین دواي نه وان هاتین و شوینیان که ورتین)). به لگهش له سه ره نهو لیکنده وه یه، چونکه خوی ده زانییت کهوا نهو په یمان و وه رگرتنه له سهریان تاوه کو نه لین: وای له رۆژی قیامه ئیمه له مه بیتاگا بووین، وه بیتاگایش لیسه دا ده سته به ردار نه بووه، له بهر یه کیک له م دوو پروانه:

یان ده بیت له باره ی رۆژی قیامه ت بیت، یاخود له باره ی په یمان و ه رگرتن، جا به لām له باره ی رۆژی قیامه ت خوی گه وه له کتیه کهیدا باسی نه کردوه کهوا په یمان و به لینی لی و ه رگرتن بۆ زانینی زیندوو بوونه وه و لیپی چینه وه، و به لکو باسی کردوه ته نه ا بۆ نه وه ی بیزانن، به لām و ه رگرتنی په یمان جا مندا لآن و که و تووان نهو په یمانیه یان لی و ه رگراوه ناکۆک و جیا وازکاران و توویانه، جا نه وانه پاش نه وه ی په یمان و به لیتان لیسه رگرتن پییان رانه گه یه ترا و ارا گه یه ندر او تیک که و ابیته بیتاگایه ک جا قسه ی تیدا بکهن و نینکاری بکهن. جا نهو بیتاگایه که ی له وان ده بیت، و باسی شتیکی کردوه ناشیت نه بیت و ناشییت مه حالیش بیت،

۹۲ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

خوای گهوره و میهره بان ده فەرموویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳).

جا ئەو بی باوەریش دەسبەردارنابن کەوا وەریانگرتوو بەوەی بە خۆیان لەوان بوون یاخود لە بارو باپیرانەو بەیان ماوەتەو . جا ئەگەر لەباو باپیریانەو بێت ئەوا بی باوەرپانابن تاوەکو دەگەنە بلوخی و پێگەیشتن و سەپاندنی جیگیری و دامەرزای بەلگەیی بیانوو لەسەریان، چونکە منداڵ لە بی باوەرپانابیت، کەشیش تاوانی کەس هەلناگریت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الأنعام: ۱۶۴)، واتە: ((هیچ کەسیک باری گرانی تاوانی کەسی تر هەلناگریت)). هەوێ خوای گهوره له قورئاندا وای فەرمووه، ئەمەش پێچەوانەی ئەوەنێ کەوا لە پێغەمبەر (د.خ) رێوایەتی کراوه ((إن الله مسح ظهر آدم، وأخرج منه ذرئته فأخذ عليهم العهد))، واتە: ((بێگومان خودای گهوره دەستی قودرەتی بە پستی نادەم داھێنا، و ئەوەکانی لەپشتدا دەرجواند نینجا پەیمان و بەلێنی لێیان وەرگرت)). ئەمەش رێک هەو شێوەیە بە گێزانەوێهێک کە خوای پەروردگار دەفەرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واتە: ((یادیان بێه) کاتێک خوا پەیمانی لەیەکە یەکەیی پێغەمبەران وەرگرت کاتێک کتیب و دانایی پێبەخشین بەوەی کە ئەگەر: لە نایندە دا پێغەمبەرێکم بۆ پەوانە کردن و بە راستدانەری ئەوەی ئێوەش بوو، ئەو دەبێت باوەری پێ بهێنن)). جا خودای میهره بان ئەوەی کرد کەوا لەسەر پێغەمبەران دا بەزاند لە کتیب و دانایی پەیمانیشی لێوەرگرتن پاش ئەوان لە نۆمەتەکانیشیان وەرگرت، ئەم فەرموودەیهش بەلگەیه لەسەری: ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واتە: ((لە نایندەدا پێغەمبەرێکم بۆ پەوانە کردن و بە راستدانەری ئەوەی ئێوەش بوو، ئەو دەبێت باوەری پێ بهێنن و

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پشتگیری بکن)). پاشان به نومته کانی فەرموو: ﴿أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (ال عمران: ۸۱)،

واته: ((نایا بریار تانداو په یمانی منتان بهو جوړه وەرگرت که پیم راگه یانندن؟ ووتیان: بریارماندا و (ههروا ده کهین) نهو سا خواپیی فەرموون: ده به شایهت بن و منیش له گهلان یه کیکم له شایهتەکان)).

جا خودای به خشندهی میهره بان به نومته کانی راگه یانند لهوکتیبه ی که داییه زان دوو ته سهر پیغه مبه ره کانیان به هانه یه که له سهریان وهک په یمان لیوه رگرتیان، وه بریاریشی لیوه رگرتن به زانست و زانین دهریاره بان.

ووتم: ههروه ها هاو شتیه که شی نه م فەرمووده یه یه: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ (المائدة: ۷)، واته: ((یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سهرتان، ههروه ها نهو په یمانه ش که پیویسته ئیوه پابه ندی بن له بیرتان نه چیت که وتووتانه: گوێرایه ل و ملکه چ و فەرمان به ردارین)). جا نهو په یمانه یه کهوا لی و وەرگرتن پاش نهو ی پیغه مبه ره کانی بۆ په وانه کردن به باوهر پی هینان پی و پشتگیری کردنیشی. و هاوشیه که ش نه م فەرمووده یه ی خوای گه وره یه که ده فەرموویت: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ (الرعد: ۲۰)، واته: ((نهو که سانه ن وهفا ده که ن و به نه مه کن له بهرام بهر نهو په یمانه وه که

هه یانه له گهل خوای په وهر دگار داو، نهو په یمانه ش ناشکین و بهلین هه لئاو ه شیننه وه..)) وه ههروه ها خوای گه وره ده فەرموویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (یس: ۶۰ - ۶۱)، واته: ((نهو سا خوای گه وره گلله یی له یاخیه کانی نهو ی ئاده م ده کات و ده فەرموویت: ئه ی نهو ی ئاده م "مه گهر من پیم رانه گه یانندن که شهیتان نه پهرستن" چونکه نهو به راستی دوژمنی ناشکراتانه * به لکو ته نها من پهرستن که هه نه مه یه ریگه و ریپازی راست و دروست))، جا نه مه په یمانی نهو ه

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

بزيان له سهر زمانی پيغه مبهره کانی، وهك نهو غوونه يه خواي گه وره بؤ نه وهی نیسرائیلی فهرمووه: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ (البقرة: ٤٠)، واته: ((په يمانه کهم جي به جي بکهن (که نيمان و کرده وهی چاک و باوه پر کرده به هه موو پيغه مبهره ان به بی جياوازی) نه وسا منيش په يمانی خۆم به جي ده هينم (که جي نشين کردنتانه له دونيا و، به هه شتی بهرينه له قيامه تدا))، وه غوونه ی شه مش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ (آل عمران: ١٨٧)، واته: ((ياد بينه ره وه) کاتيک خوا په يمانی وه رگرت له وانه ی کتيبيان پي به خشراوه که پروونی بکه نه وه بؤ خه لکی و مهرا مه کانی باس بکه ن و نه يشار نه وه))، هه روه ها خواي گه وره ده فهرمووت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (الأحزاب: ٧)، واته: ((بيريان بخه ره وه که نيمه) په يمانان له پيغه مبهره ان وه رگرت وه په يمانی يه کتا په رستی، په يمانی گه ياندنی بانگه وازی خوا، به تاييه ت له تو نه ی محمد ﷺ و له نوح و نيراهيم و موسا و عيسای کوپی مهريه م، بيگومان په يمانیکی به هيترو پته ومان لی وه رگرتن...))، به ليتنيک کهوا له دواي ره وانه کردنيان ليتيان وه رگرتن هه روهك له نومه ته کانيانی وه رگرت له دواي ناگادار کردنه وه يان، وه شه به ليتنه ش خودای په روه ردگار نه فره تی لهو که سه کردوه کهوا په يمانه که ناباته سهر و هه لیده وه شينيتته وه و سزای ددهات به م فهرمووده يه: ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾ (المائدة: ١٣)، واته: ((جا به هو ی نه وه وه که نه وه ی نیسرائیل به رده وام په يمان و به ليتنه کانيان ده شان، نه فره تمان ليتکردن و دل ه کانيانمان رهق و سهخت و رهش کرد)).

جا له بهر شه وهی به ليتنه کانيان شکاند خواي گه وره سزايان دا و نه وانه ی له سهر زمانی پيغه مبهره کان په يمانيان وه رگرت به راست و دروستی ووتيان کهوا خواي گه وره نيشاره تی پيدا ون: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا

قُرْآن - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿البقره: ٦٣﴾، واته: ((يادی نهو نیعمه‌ت‌ه‌ش بکه‌ن‌ه‌وه کاتیک په‌یمان لی‌وه‌رگرتن (که په‌یره‌وی ته‌ورات بکه‌ن) و کتیری طورمان به‌ پ‌اسه‌رتانه‌وه پ‌اگرت و پی‌مان ووتن: نه‌و به‌رنامه‌یه‌ی پی‌مانداون به‌ تووندی بیگرن (نه‌گینا نه‌م چیایه ده‌ده‌ین به‌سه‌رتاندا): هه‌میشه‌ش با له‌بیرتان بی‌ت چی تیدایه و چیتان لی‌ده‌خوازیت، بۆ نه‌وه‌ی له‌ خواترس و پاریزکارین)).

وه ری‌ک‌خستنی نایه‌ت‌ه‌ش له‌ پ‌استیدا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌مه له‌ چهند پرویه‌کی جو‌راو‌جو‌ر:

یه‌که‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ناده‌م، وه نه‌وه‌ی ناده‌میشه‌ش ته‌نها ناده‌م نیه به‌لکو جگه له‌ ناده‌مه.

دو‌وه‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿مَنْ ظَهَرَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ((ظه‌ر)) واته پ‌شت، وه نه‌مه‌ش خ‌سته‌ن بری هه‌ندی‌که له‌ گشتی، یاخ‌ود خ‌سته‌ن بری و له‌ جیدانانی شم‌ولیه، وه نه‌وه‌ش باش‌تره.

سی‌یه‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿ذَرِيَّتَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ((ذ‌ری‌ته)) واته نه‌وه‌که‌ی.

چ‌واره‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ واته: کردنی به‌ شایه‌ت به‌سه‌ر خ‌ویانه‌وه.

پی‌نجه‌م: خ‌وای گه‌وره هه‌والی داوه که‌وا حیکمه‌ت له‌و شایه‌تی دانه هه‌لگرتنی بر‌و بیان‌وه له‌سه‌ریان تاوه‌کو نه‌لین: وای له‌ پ‌ژۆی قیامه‌ت “نیمه له‌و کاره بی‌تاگاب‌و‌ین. هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌ویت: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (النساء: ١٦٥)، واته: ((پی‌غه‌مبه‌رانان (پ‌ه‌وانه کرد‌وه) که موژده ده‌رن (به‌ نیمانداران) و ترسی‌نه‌رن بۆ (یاخیه‌کان)، تا خ‌ه‌لکی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌می‌نیت (له‌سه‌ر بی‌ دینی و یاخی بوونیان) د‌وای نه‌وه‌ی خوا پی‌غه‌مبه‌رانی بۆ پ‌ه‌وانه کرد‌وون)).

١٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

شەشەم: بەمە بەبیریان بەیننەوێ ئەگەر نا دەلێن: وای لە ڕۆژی قیامەت: ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ ناشکرایە ئەوان بیتاگان لەوێ کەوا هەموویان لەپشتی نادەم دەرھێنراون و هەمووشیان لەو کاتەدا شایەتیان داوە، جا ئەمە کەس بەبیری نایەتەوێ.

هەوتەم: خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٣)، جا لەو پێناسەو شایەتی دانە باسی دوو حیکمەت دەکات، یەکەمیان: بۆ ئەوێ لێنەگەرێن بێ ناگا بن، وە دووەم: بۆ ئەوێ لێنەگەرێن لاسایی کەس بکەنەوێ، جا کەس بیتاگا هەست و شعوری نیە، و لاسایی کەرەوێش شوینی کەس لاسایی دەکەوێت.

هەشتەم: خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ١٧٣)، واتە: ((ئایا تۆ لەناومان دەبەیت بەهۆی ئەوێ کە پیشیلکارانی هەق کردوویانە؟))، واتە: ئەگەر بەنکۆلی کردن و هاوبەشی پەیدا کردنیان سزادرا بان دەیانووت: ئا ئەمە، ئەو پەرەردگاریە لە پاستیدا لەناویان دەبات بەهۆی سەرپێچی کردنیان بۆ پێغەمبەرە کەوێ و بە درۆ خستەوێیان، جا ئەگەر لەناوی بردن بەهۆی لاسایی کردنەوێ باووباپیریان لە هاوبەشی پەیداکردندا بەپیتی هینانی بەلگەیکە لەسەریان بە پێغەمبەرەکان ئەوا لەناویان دەبات بەهۆی ئەوێ پیشیلکارانی هەق کردوویانە. یاخود لەناویان دەبات لەگەڵ بیتاگابوونیان لەبەر زانیسی بێ سوودی و بێ کەلکی کەوا لەسەری بوون. خوای گەورە رایگەیانندووە کەوا گوندێک یان شارێک بە زۆلمەکیان لەناو بەین ئەگەر دانیشتووانەکیان بیتاگابوون، و بەلکو لەدوای ناگادارکردنەوێ و وریاکردنەوێیان لەناویان دەبات.

نۆیەم: خوای گەورە هەریەکیکی لەسەر خۆی کردۆتە شایەت کەوا ئەو پەرەردگار و دروستکاریبەتی، وە پەیمانی بەسەردا کردوون بەو شایەتی دانە

٩٥ ح ..... للإبن قيمّ الجوزية

لهشوتینیکی دیکه دا خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ۸۷)، واته: ((سویند به خوا نه‌گهر له‌و خوا نه‌ناسانه پیرسیت: کئی دروستی کردوون، نه‌وه به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌لین ((الله)) که‌وابو به‌ره‌و چی و به‌ره‌و کوئی له‌ پٚبازی یه‌کخواناسی لاده‌درٚن و شوٚنی ناحق ده‌که‌ون؟!))، واته: جا چۆن له‌ یه‌کتا په‌رستی لاده‌ده‌ن پاش نه‌و بریاردانه‌ی نه‌وان که‌وا خوای گه‌وره په‌روه‌ردگار و دروستکاریانه، جا نانه‌مه‌ نه‌و په‌مانه‌یه‌ که‌وا شایه‌تیا‌ن داوه، له‌سر خوٚیا‌ن به‌ پشت پٚی به‌سته‌که‌ی، وه خوای گه‌وره به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی به‌پیریا‌ن ده‌هیٚتته‌وه: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (إبراهیم: ۱۰)، واته: ((نایا له‌ خوای په‌روه‌ردگارا‌دا گومان هه‌یه؟! به‌دیته‌یه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی؟!)). جا له‌راستیدا‌ خوای گه‌وره له‌سر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌کانی نه‌و دانپیا‌نانه و زانسته‌یا‌ن بیرده‌هیٚتته‌وه و هه‌رگیز باسی دانپیا‌نانی پٚشو‌یا‌ن بٚر ناکات له‌باره‌ی دروستکردنیا‌ن و به‌مان و به‌لگه‌شیا‌ن له‌سر دانه‌مه‌زرتٚی.

دەيەم: خۆي گەورە ئەو ئايەتەي ديارى کردوو، و ئەمەش بەلگەو مەبەستىكى روون و ئاشکراو پىيوستيشە بۆ ئاوەرۆک و ماناکەي بەجۆرێک جياواز ئاکۆک نەبێت لەگەڵ ماناکەيدا: ئەمەش کاروبارى ئايەتەکانى خۆي بەرز و بەتوانايە، خۆي گەورە دەفەرموویت: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ﴾ (الأنعام: ٥٥)، واتە: ((هەر بەوشێوەيە کە باسکرا بە درێژى (بەلگەو نیشانەکان) پوون دەکەنەوه)).

نەو نایەتانهی که باسکرا ئەوێهه کهوا له کێشه کهیدا هه موو جووره بوونه وهره کانی ناشکرا کردوو و نه مهش نایاتیکی له پێهه زانیاری و دهروونیدان، نایاتیکن له ناو دهروونی خۆیان و گه وهره کانیان و دروستکردنیان وه نایاتیکن له شارو شاروچکهو دێهاته کاندای کهوا خوای گه وهره دیگیڕێته وه به ویدی که ده لالهت له سه ره هه بوون و یه کتاپه رسته که ی و راستگویی پێغه مبه ره کانی

٩٥ ح ..... لایبن قیم المجوزة

دهكات وه لهسەر گه‌رانه‌وه بۆلای نه‌و و رۆژی زیندوو بوونه‌وه، له‌هه‌مووشی ناشکراتر نه‌وهی هه‌ر که‌سه‌و شایه‌تی داوه له‌سەر خۆی که‌وا نه‌و په‌روه‌ردگاری و دروستکاری و به‌دییه‌نه‌ریه‌تی، خۆشی په‌روه‌رده کراو و دروستکراو و مه‌خلوومه و پروویداوه پاش نه‌وهی که نه‌و نه‌بووه.

نهم نایه‌ته‌ش فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌یه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ هاوشتیه‌و چوون یه‌که له‌گه‌ل فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبهر ﷺ: ((کل مولود یولد علی الفطرة)) (٢٩٩)، واته: (هه‌ر مندالێک که له‌دایک ده‌بی‌ت له‌سەر خوهره‌وشتیکێ پاک واته به ((موسلمانێ)) له‌دایک ده‌بی‌ت))، هاوشتیه‌یه له‌گه‌ل نهم فه‌رمووده‌یه: ((فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ)) (الروم: ٣٠ - ٣١). واته: ((نه‌ی نینسان به‌ دلێکی پاک و بێ‌گه‌رده‌وه، پروو بکه‌ره به‌رنامه‌و نایینی خوا و نه‌ملارو نه‌ولا مه‌که، خه‌لکینه ئیوه‌ش پابه‌ندی نه‌و نه‌خشه‌یه بن که خوا ئیوه‌ی له‌سەر دروست کردووه (واته قورئان که‌ته‌لۆک و نه‌خشه‌ی ژیانێ ناده‌میزاده‌کانه لیتی لامه‌ده‌ن))، هه‌یج جو‌ره گۆرانکاریه‌ک له‌ هه‌یج نه‌خشه دروستکراوێکی خودا نی‌یه، نا نه‌وه‌یه دینی راست و دروست به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی نهم پاستیانه نازانن * خه‌لکینه پروو بکه‌نه په‌روه‌ردگارتان، به‌ملکه‌چی بگه‌رێته‌وه بۆ لای)).

حسن کوپی یحیی المجرانی ده‌لێت، نه‌گه‌ر یه‌کێک ناره‌زایی ده‌ربهری له‌باره‌ی نه‌و بابه‌ته به‌ هه‌دیسی‌ک که‌وا له‌ پێغه‌مبهر ﷺ ریناوه‌ت کراوه، که‌وا فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَأَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ وَأَخَذَ عَلَيْهِمُ الْعَهْدَ ثُمَّ رَدَّهُمْ فِي ظَهْرِهِ)) له‌ پاستیدا مانای پاشان ده‌یگه‌رێتیه‌وه بۆ پشته‌ی ئاده‌م مانای له‌دوای مردنیان ده‌یگه‌رێتیه‌وه بۆ ناخی زه‌وی بۆ به‌خاکسپاردنی، چونکه نه‌گه‌ر

(٢٩٩) مسلم: (٢٦٥٨).

٩٦ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مردن ده ياننيريتتهوه بۆ زهوى له بهر نهوهى ئادهم له زهوى دروستكراوه و بۆ نهویش ده گهريندرتتهوه. جا نه گهر بۆ زهوىش گهريندرايهوه ماناي وايه ئادهم و بۆيشي گهريندراوه تهوه نه گهر ئادهم له دروستكراييت وه ههنديك شت ده چيتهوه ناو شته كه، جا نه گهر چوون بۆ ليكدانهوهى نهو ههديسه پړوى ده رهوهى جياوازي ههيه له نيوان نهو و له نيوان نهوهى له قورناندا هاتوه لهو ماناو مه بهسته دا ته نها نه گهر بيهوييت واليكي بداتهوه وهك نهوهى نييمه باسما كردهوه، چونكه خواي گهوره ده فهرمووييت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، وه له گيرانهوهى چيرۆكه كه دا باسي ئادهم نه كراوه بهلكو لي ره دا وه پائتراه بۆ پيناسه كردنى نهوه كهى كهوا نهوان منداله كانيه تى، وه لهو ههديسه دا: ((إنه مسح ظهر آدم)) جا ناكريت بهر بهرچ بدرتتهوه نهوهى له قورنان و له ههديسا هاتوه بۆ له سهر ريككهوتن ته نها بهو ليكدانهوهيهى كهوا باسما كردن.

جرجاني ده لئيت: منيش ده لئيم: نييمه تاوه كو نهوهى نايه ته كهى له پيغه مبهر ﷺ رپوايهت كردهوه، وه نهوهى زانايان و بيرمه ندان له سه له فى صالح بۆي چوون و ليكيان داوه ته وه نمونه ييترين و باشترينيه.

له سهر نه مهش ههنديك هاوه لاغان له نه هلى سه له ف باسيان كردهوه له باره ي وه لامدانه وه له سهر نهو بيژه ره له وان هيه له باره ي ليكدانه وهى مانا كه به بئ ستم و رق لى بوونه وهو نينكارى كردن بيت، نه مهش ده شيت نه م فهرمووده يه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ)) سه ره تاي هه وال پيدانه كه بيت له لايه ن خوداي ميه ره بانه وه له باره ي په يمان وه رگرتن لييان هوه، وه نه گهر پتويستى به وه لامدانه وهش بيت نهوا وه لامه كهى له لايه ن په روه رد گاره وهيه ﴿قَالُوا بَلَى﴾ وه نه م گيرانه وهى چيرۆكه ش به ته واوه تى ده پچرپت، پاشان خوداي گه وره به هه واليكي ديكه ده سته پيده كات به باس كردنى نهوان هى ده لئين: كافره كان له رۆژى قيا مه تدا ده لئين: ((شَهِدْنَا)) به ماناي شايه تى ده ده ين، هه روهك الحطيئة ده لئيت:

شَهِدَ الْحَاطِيْنَةُ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ * أَنْ الْوَلِيدَ أَحَقَّ بِالْعُذْرِ

به مانای حطینه شایه‌تی ده‌دات، ده‌لَیت: نهی په‌روهر دگار: شایه‌تی ده‌ده‌ین له رږژی قیامه‌تدا نیتوه ده‌لَین واته ((کافره‌کان)): ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: لهو کاته‌ی له لیپ‌چینه‌وهو گفټ و گڙو به‌ربرسیاره‌تیا به کوفره‌که‌یان، پاشان ه‌وال‌تیک‌ی دیکه‌یان بږ زیاد ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ به‌مانای: له‌راستیدا ده‌لَین: چونکه ((أو)) به‌مانای: واوی ر‌تک‌خست و دل‌تیا‌یه، وه‌ک نه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَلَا تُطِيعُ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ (الإنسان: ۲۴)، واته: ((نه‌که‌یت ملکه‌چ و فه‌رمان‌به‌رداری تاوان‌باران و بی‌باوه‌ران بیت))، جا لی‌تک‌دانه‌وه‌که‌ی: وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ین له رږژی قیامه‌تدا ده‌لَین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نه‌وان هاویه‌شیا بږ خوا په‌یدا کردو و نیتمه‌شیا له مندال‌یمان‌وه له‌سهر ر‌ت‌بازه‌که‌یان ه‌ل‌گرت له‌هاویه‌شی په‌یدا کردن، جا نیتمه‌ش له‌سهر ر‌ت‌بازو به‌رنامه‌ی نه‌واندا ر‌و‌یش‌تین، و په‌یره‌و‌یمان کرد، جا تاوان و گوناح بږ نیتمه‌نیه نه‌گهر نیتمه‌به‌شو‌ین نه‌واندا که‌وتو‌وین به‌ل‌کو تاوان گوناح بږ باوو‌ب‌پیراغان، ووتیا: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ (الزخرف: ۲۳)، واته: ((نیتمه‌باو و با‌پیرانی خو‌مان بین‌سو‌وه پا‌به‌ندی بیرو‌باوه‌ر‌تک‌ بوون، بی‌گومان نیتمه‌ش چاو له‌وان ده‌که‌ین و په‌یره‌وی نه‌وان ده‌که‌ین)). جا ووته‌کانیا به‌ل‌گه‌یه له‌سهر نه‌مه: ﴿أَفْتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نیتمه‌یان له‌گه‌ل خو‌ی‌اندا ه‌ل‌گرت‌وه له‌سهر کوفر و هاویه‌شی په‌یدا کردن، جا گ‌یرانه‌وه‌ی چ‌یر‌و‌کی یه‌که‌م ه‌وال‌تیکه له‌باره‌ی ه‌مه‌رو دروست‌کراوه‌کان به وه‌رگرتنی په‌یمان لی‌یان، وه گ‌یرانه‌وه‌ی چ‌یر‌و‌کی دو‌وم ه‌واله‌که‌ی نه‌ویه که ده‌لَیت: کافره‌کان له رږژی قیامه‌ت دا له‌پاساو ه‌یتانه‌وه و داوا‌کردنی لی‌بو‌وردن دان.

نه وهی بانگهوازی ناکوکی و جیاوازی دهکات دهلین: کهوا جیاوازی له وهی
نیوان کتیب و ههواله که بههژی جیاوازی ووشه و دهبرپینهکانیان کهوا دوو ووتهی
تیدایه پیویسته به هاوشیوه و هاو جووت قهبوئی بکهیت وه تییهپرینی کهوا لیی
ناشکرا بوو بههژی جیاوازییه کهی، وه ههروهها ووشه کان نه گهر له خودی خویدا
جیاواز بوو، نهوا گه پانه وه کهی بۆ فرمانیک ده گه پیموه نهوا پیویست به جیاوازی
ناکات، ههروهک خوی گه وه له بارهی دروستکردنی نادهم دهفرموویت: جاریک
باسدهکات کهوا نهو له خۆل دروستکراوه^(٣٠٠)، وه جاریکی دیکه نهو له قورپکی
ووشک و پهشباو و ترشاو دروستکراوه^(٣٠١)، وه جاریکی دیکهش دهفرموویت له
قورپکی پتهو دروستکردوه^(٣٠٢). وه جاریکی تریش له قورپکی ووشک وهک
فهخفوری^(٣٠٣)، نینجا نهو ووشانه له ووشه و ماناکانی جیاوازن و ههروهها له
حالهت و باره جیاوازه کان کهوا قورپی پهشبا و وهک قورپی پتهو نیسه وه قورپی
پتهویش وهک خۆل نیسه، کهواته ته نهها و ته نهها گهرانه وه که هه مووی له
پهسه نه که دایه بۆ یهک گه وههر و کرۆکه، و نهویش خۆله کهیه، وه له خۆله کهش نهو
حالهت و بارانه دروست بوون.

فرموده وهی خوی گه وهه ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾،
فرموده وهی پیغه مبهه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ)) له
بنچینه دا یهک مانای ههیه ته نهها نه وهیه که فرموده کهی پیغه مبهه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ:
((مسح ظهر آدم)) زیاده و خستنه سه ره له ههواله که له لای خودای گه وهه، و
خودای گه وهه دهستی قوردهتی به پشتی نادهمدا و نه وه که لی ده رجواند دهستی
پیا داهیتا بۆ ده رکه و تنی نه وه کانی و ده رهیتانی نه وه کانیان له پشتی نهواندا

(٣٠٠) سهیری: نایهتی (٥٩) له سوژهتی ((آل عمران)) بکه.

(٣٠١) سهیری: نایهتی (٢٨) له سوژهتی ((الحجر)) بکه.

(٣٠٢) سهیری: نایهتی (١١) له سوژهتی ((الصافات)) بکه.

(٣٠٣) سهیری: نایهتی (١٤) له سوژهتی ((الرحمن)) بکه.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ههروهك خواي گهوره باسي كردووه، چونكه نيتمه زانيوومانه و فير بووين كهوا گشت نهوي نادهم له بربرهي پشتيدا نهبوون، بهلام كاتيك هاوجوتى يه كهه له بربرهي پشتيدا بو، پاشان دووهم له بربرهي پشتيدا يه كهه، پاشان سئ يهه له بربرهي پشتي دووهم بووه، دروسته كه هه موو ره گهزه بگه رپتهوه بو پشتي نادهم، چونكه نهوان لقي نهوون و نهویش بنچينه و سه ره كيه كه يانه.

ههروهك چۆن دروسته نهوي خواي گهوره باسي كردووه: كهوا نهو نهوي نادهمي له پشتي نادهم ده رهيتاوه دروستيشه كهوا پيغه مبهه ﷺ نهوه باسي كردووه: خواي گهوره له پشتي نادهمدا له پشتي نهوه كانيشي ده رهيتاوه، كهواته لق و ره سهن يهك شته، ههروه ها خواي گهوره كاتيك له ههواله كهدا نهوه كهي خسته پال نادهم لهوانه يه ههواله كه له باره ي نهوه كهو له باره ي نادهمه وه بيت.

ههروهك خواي گهوره ده فهرموويت: ﴿فَطَلْتُ أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ (الشعراء: ٤)، واته: ((جا بهردهوام گه رده نيان بۆي ملكه چ و زهليل ده بيت)) ههواله كه له ديوي دهروه ي له باره ي گه رده نه كانه، و باس كردن و پيايه لئانه كesh بۆ ناوليتراو هاتووه، وه نه مهش وه پالتراوه ههروهك چۆن نادهم له ويدا وه پالترا بوو.

***

(له باره ي هه ندي قسه ي پيشينه و پاشينه له ماناي نايه ته كه)

جا نه مه هه ندي قسه ي پيشينه يه له باره ي نايه ته كه، و له گه ل هه موو هه لسه نگاندين و گرنگي پيدانتيك، هه ره به لگه نيه له سه ره دروست كردني پژه كان پيش جهسته كان دروست كردنيكي جيگير و چه سپاو، له راستيدا ده لالهت ده كات له سه ره وينه كانيان و نيشانه كانيان له وينه شووي ميروولهي وورد و قسه پيكرديان پاشان گه رانده وه يان بۆ ره سه نه كه يان كهوا نه مه يه دروستي

﴿قَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 ۱۹۸ ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

هه‌واله‌که، وه نه‌وه‌ی دروسته له راستیدا جینگیر بوونی قه‌ده‌ر و چاره‌نووسی رابردوه وه دابه‌ش کردنیانه بۆ به‌دبه‌ختی و کامه‌رانی.

به‌لام بۆ ساخکردنه‌وه و تیگه‌بیشتنی نه‌بی محمد کوری حزم له‌باره‌ی نه‌م
 فهرموده‌یه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 (الأعراف: ۱۱)، واته: (سویند به‌خوا ئیمه (باوه‌گه‌وره‌ی) ئیوه‌مان دروستکردو
 نه‌خش و نیگاری ر‌واله‌ت و ر‌وخساری ئیوه‌مان کیشا، پاشان ووتان به‌فریشته‌کان:
 ناده‌ی سوژده به‌رن بۆ ناده‌م (سوژده‌ی پ‌یز و به‌فرمانی خوا))، جا نه‌و ده‌رکه‌وتنه
 گونج‌اونیه به‌روکه‌شیه‌که‌ی بۆ ناماده‌کردنی فرمانه‌که به‌سوژده‌بردن بۆ ناده‌م
 له‌سهر دروستکردغان و وینه‌کیشانان، وه ئاخاتنه‌که‌ش بۆ پ‌یکهاتوه گ‌شتیه‌که‌یه
 له‌لاشه‌و له‌ر‌وحدا، و نه‌مه‌ش دوا که‌وتوه له‌دروست کردنی ناده‌م دا، وه له‌به‌ر
 نه‌مه‌ش ئیبنو عه‌باس ده‌ل‌یت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ﴾ واته: ناده‌م ﴿ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ بۆ
 نه‌وه‌که‌یه‌تی، و غ‌وونه‌ی نه‌مه‌ش مجاهد ده‌ل‌یت: ﴿خَلَقْنَاكُمْ﴾ به‌ووشه‌ی ده‌رپ‌رین‌یکی
 گ‌شتیه.

نه‌بو عبید له‌و نایه‌ته‌دا ووته مجاهدی هه‌ل‌ب‌ئ‌اردوه له‌باره‌ی نه‌م فهرموده‌یه:
 ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾ وه فهرموده‌ی خ‌وای گه‌وره بۆ فریشته‌کان: سوژده
 به‌رن نه‌وان پ‌یش دروستکردنی نه‌وه‌ی ناده‌م بووه وه وینه‌کیشانیان له
 مندال‌دانه‌کاندا، و پاشان پ‌ت‌ویستی به‌له‌سه‌ره‌خ‌ویی و ناماده‌کردن هه‌بوو، جا
 هه‌رکه‌س‌ وایزانی و وات‌یگه‌یی که‌ دروستکردن و وینه‌کیشان له‌و نایه‌ته‌دا بۆ
 مندله‌کانی ناده‌مه له‌مندال‌دانه‌کاندا ده‌ب‌یت ره‌چ‌اری ح‌وکی ﴿ثُمَّ﴾ کردب‌یت له
 ناماده‌کردن و پ‌یک‌خ‌ستندا ده‌نا ئیلا ووته‌ی نه‌خفه‌ش کاری ت‌یده‌کاتن که‌وا ده‌ل‌یت:
 ﴿ثُمَّ﴾ نال‌یره‌دا مانای: واو ده‌گه‌یه‌ن‌یت.

زجاج ده‌ل‌یت: نه‌مه‌ش هه‌له‌یه نه‌خلیل و نه‌سیبویه به‌گونج‌اوای دانان‌ین و
 هه‌موو نه‌وانه‌ی متمانه‌ی به‌زانسته‌که‌ی هه‌یه، نه‌بو عبید ده‌ل‌یت: مجاهد ناشکرای

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کردووه کاتیک ووتی: خوای گهوره ودهی ناده می دروستکرد و له پیشتیدا وینهیانی کیشا، پاشان له دواى نهمه فهرمانی کرد به سوژده بردن، ده لیت: نهمه ش له هدیسه که دا دیار و ناشکرایه، وه نهو نهوانی له پیشتیدا دههینا له وینهی میروولهی وورد.

ووتم: قورنائیش هندیکیان هندیکی لیکداوه تهوه، هاوشیوهی نهم نایه ته ش خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (الحج: ٥)، واته: ((نهی خه لکینه نه گهر نیوه گومانتان له زیندوو بوونه وه هیه، نهوه چاک بزنان که نیمه سهره تا نیوه مان له خاک و خۆل دروستکردووه، له وه دوا (نه وه کان) له نوتفه یه که پیدایا بوون))، وه خوای گهوره ناخوتن له گهل که سیک ده کات بوونی هه بیته و مهبه سستیش: باوو باپیریانه ههروه که نهم فهرمووده ی خوای گهوره: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ (البقرة: ٥٥)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه که ووتتان: نهی موسا هه رگیز باوه رت پی ناهینین تاوه کو به ناشکرا و به چاوی خۆمان خوا نه بینین، نیتر یه کسه ر ههوره بروسکه که لیی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کرد و به ده ور به ری خۆتاندا ده تانپوانی (به سه رسامیه وه بیرتان ده کرده وه)). ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة: ٦١)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به موساتان ووت: نیمه هه رگیز له سه ر یه که جۆر خۆراک نۆقره ناگرین و به ته نها جۆریک خواره مهنی رازی نابین)، ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَاذْأَرَأَيْتُمْ فِيهَا﴾ (البقرة: ٧٢)، واته: ((یاد نیعمه تی ناشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چۆن کاتیک که سیکتان کوشت و یه کسه ر ناژاوه له نیوانتاندا پیدایا بو)). وه ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ (البقرة: ٦٣)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک په یانمان لیوه رگرتن (که په پیره ی ته ورات

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بکهن) و کیتیو طورمان به راسه رتانه وه راگرت)) نه مهش له قورئاندا زۆره کهوا
خوای گهوره قسه بیان له گه لدا ده کات و مه به ستیش لیسی: باوو با پیریانه، جا ناوا
ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: (سویند به خوا
به راستی ئیمه (باوه گه وهی) ئیوه مان دروست کرد و پاشان نه خش و نیگاری
روالت و روخساری ئیوه مان کیشا)). به راستی خوای گهوره له باسکردنی کهس و
باسکردنی تاییه تدا لاده دات و دیت باسی جوړه که ده کات وه ده فهرموویت:
﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
(المؤمنون: ۱۲-۱۳)، واته: ((سویند به خوا ئیمه به راستی ناده میزادمان له
ناویتییه کی پیکهاتوو له قور به دیه تانه ۖ له وه و دوا له جیگایه کی پاریزراو و له بار
دا (که مندا لدانی دایکه) له شیره ی نوتفه یه کی زۆر بچووکدا دامان مه زرانده وه))،
دروستکراوه کهش له پیکهاتویه کی قوری ناده م دروستکراوه، وه دامه زراوه کهش
نوتفه یه که له جیگایه کی پاریزراو کهوا نه وه که یه تی.

وه لām دروستبوونی رۆحه کان له پیش لاشه کان به دوو هه زار سال نه مه
ئیسنا ده که ی دروست نیه نه مهش عه ته به ی کوری سکین له باسه که دواوه، دار
قطنی ده لیت: واز لیته تندراره یاخود ده ست لی هه لگراوه. وه أَرْطَاءُ کوری منذر
ده لیت: نین عدی ووتویه تی: هه ندی حه دیسه کان هه لیه .

(له باره ی کهوا دروستبوونی رۆح دواکه و توه له دروست بوونی لاشه)

به لām سه لماندن له سه ره شه ی دروست بوونی رۆحه کان دواکه و توه له دروست
بوونی لاشه کانی له چه ند رۆیکه وه یه: یه کیکیان : دروست بوونی باوکی ناده میزاد
وه بنچینه که یان ناوا بووه، خودای په روه ردگار جویره یلی نارد چه نگیک خوئی له
زه ی برد ، پاشان له گه ل ناوکی ترش و تیکه لی کرد تا کو بووه قور، پاشان وینه و
نیگاری کیشا ، پاش نه وه ی وینه ی کیشا له رۆحدا فوری پیا کرد جا کاتیک رۆحه که

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِة

چووه ناو لاشه کهوه بووه گوشت و خوینیکي زیندوو و قسه کهر ، له تهفسیری نه بی مالیک و نه بی صالح داهاتوو ، له نه بی عه باس ده گپرنه وه ، نه ویش له موړه نه ویش له نین مه سعو د ، نه ویش له خه لکانیک له هاره لانی پیغه مبر ﷺ ، کاتیک خوی گه ووه میهره بان له کاره کهی بووه وه له درووست کردنی نه وهی نه و ده یو یست چۆه سر عهرش جا نیلیسی کرده فریشته یه که له سر ناسمانی دنیا ، قه بیله یه که له فریشته کان پیان ده ووتن جنۆکه ، له راستیدا ناروان لینا جنۆکه ، چوونکه نه وان ده رگاوانی نه هلی به هشت بوون ، وه نیلیسیش له گه ل فریشته یه کی دیکه ده رگاوان بو ، جا له ناو سینگ شتیک پرویداو کاری تیکردو ووتی: خوی گه ووه نه وهی نه به خشیوه ته من ته نها بۆ گه وری و چاکی من نه بیته ، له ده برپینیکي دیکه دا ، له بهر نه وهی منی به گه ووه ترو باشتر داناوه له سر فریشته کان ، کاتیک نه و گه وری یه و خو به زل زانیهی له ده روونیدا پیدابوو خودای گه وره زانیاری له باره ی نه مه وه هه بوو ، نینجا به فریشته کانی فهرموو ، ﴿ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾ (البقرة: الآیة / ۳۰) واته: (به راستی من ده مه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم بۆ ناوه دانی و دینداری)، ووتیان نه ی په ووه ردگاری نیه باروگوو زه رانی جینشینه که له زه ویدا چ ده بیته و له زه ویدا چی ده کهن ، خوی گه وره فهرمووی نه وهی لی پیدا ده بیته و نه وانه له زه ویدا خراپه کاری ده کهن و هسه دت و به خیلی له ناو یه کتریدا ده کهن و هندیک هندیکیان ده کوژن ، ووتیان: نه ی په ووه ردگاری نیه: ﴿ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: الآیة ۳۰)،

واته: ﴿ فریشته کان ووتیان نایه که سیکي تیدا ده که یته جینشین که خراپه تاوانی تیدا بچینیت و خوینرپړی تیدا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا نیه ته سبیحات و سوپاسو ستایشته ده کهین و قه درو پړی تو چاک ده زانین و به دورت ده گرین له و

شتانهی که شایستهی تۆنین (له‌ره‌لامیاندا) خوا فەرمووی : بینگومان نه‌وهی ئیوه نایزانن من ده‌یزانم ﴿ واته : له‌باره‌ی کارو مه‌به‌ستی ئیبلیه .

نینجا خوای گه‌وره جویره‌ئیلی نارد بۆ زه‌وی بۆ نه‌وهی له‌ویدا خوڵ به‌ئیتت، زه‌وی ووتی من خۆم له‌تۆ به خوای گه‌وره ده‌پارێزم که‌وا چنگم لی‌ده‌ی، نینجا جویره‌ئیل گه‌رایه‌وه‌و خۆله‌که‌ی نه‌هیتنا و ووتی: نه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌و خۆی به‌تۆ پاراست و منیش داوای لی‌بوردم لی‌ی کرد نینجا میکائیلی نارد ، نه‌و خۆی له‌ویش پاراست ، نینجا خوای گه‌وره فریشته‌ی گیان کی‌شانی نارد ، زه‌وی خۆی له‌ویش پاراست ، فریشته‌که ووتی : منیش خۆم له‌خوای گه‌وره ده‌پارێزم که بگه‌رێمه‌وه فه‌مانه‌که‌ی زه‌وی جی به‌جی نه‌کرد ، نینجا له‌ه‌وه‌ی زه‌ویدا چنگیک خوڵی هیتناو تیکه‌لی کرد ، خۆله‌که‌ی ته‌نها له‌ به‌ک شوین نه‌هیتنا ، به‌لکو له‌ خوڵیکی سوورو سپی و په‌شی هیتنا ، له‌به‌ر نه‌و هۆیه‌ش نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌رپه‌نگ و شیوه‌ی جیاواز ده‌رکه‌وتوون، جا به‌رزی کرده‌وه بۆ به‌رده‌می په‌روه‌ردگار تا‌وه‌کو کردی به‌ قورپکی په‌یت و پته‌و ، وه‌ پته‌ویش نه‌و شته‌یه که‌وا به‌تروندی یه‌که‌تر ده‌گریت ، پاشان خوای گه‌وره به‌ فریشته‌کانی فەرموو: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۰﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ﴾ (ص: ۷۱، ۷۲)

واته : (من ده‌مه‌وێت به‌شه‌ریک له‌ قور درووست بکه‌م ، جا کاتیک درووستم کرد له‌و گیان و روحی که من خاوه‌نی نه‌وم ، فووم بێداکردو ژبان و گیانم پێبه‌خشی ئیوه‌ی فریشته هه‌مووتان سوژده‌ی رێزو ته‌قدیری به‌ فهرمانی من بۆ به‌رن .))

خوای گه‌وره به‌ده‌ستی قودره‌تی خۆی درووستی کرد بۆ نه‌وه‌ی نه‌ندازه‌ی خۆ به‌زل زانی‌نی ئیبلیس له‌باره‌یه‌دا ده‌رکه‌وێت بۆ نه‌وه‌ی پیتی بلێت: خۆت به‌گه‌وره‌تر داده‌نیت له‌وه‌ی من به‌ده‌ستی خۆم کردوومه‌ وه‌من خۆم به‌گه‌وره‌یی به‌سه‌ر نه‌ودا ناکه‌م، جا به‌شه‌ریکی درووست کردبوو لاشه‌یه‌ک له‌ قور به‌ درێزایی چل سال ، جا

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

فریشته‌کان به لایدا تیپه‌رین ، کاتیک بینیان لیتی ترسان و داجله‌کین و نه‌وه‌ی له‌هه‌موویان زیاتر لیتی ترسا ئیبلیس بوو ، کاتی به‌لایدا تیپه‌په‌ری لیده‌دا ، لاشه‌که ده‌نگی لیوه‌هات هه‌روه‌که فه‌خفوری ده‌نگی لیوه‌بیته‌گه‌ر له‌ قور درووست کرابیته ، جا له‌وکاته‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی ﴿مِنْ صَلَٰلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (الرحمن: ١٤) ، واته ((له‌ قوریک‌کی ووشک بوو وه‌که فه‌خفوری)).

له‌ده‌می چوه‌ ژووره‌وه‌ وه‌ له‌ کۆتاییه‌که‌یدا هاته‌ ده‌روه‌ ، ئینجا به‌ فریشته‌کانی فه‌رموو : له‌مه‌ مه‌ترسن ، خوای گه‌وره‌ هه‌ر خۆی پایه‌دارو ده‌سه‌لات داره‌ و نه‌مه‌ش بووت و بی ده‌سه‌لاته‌ ، نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا بده‌م له‌ناوی ده‌به‌م ، جا کاتیک نه‌و ماوه‌یه‌ هات که‌وا خوای گه‌وره‌ فوو به‌ رووچه‌که‌ دابکات و گیان و ژیان‌ی پی به‌خشیت به‌ فریشته‌کانی فه‌رموو : نه‌گه‌ر فووم به‌ رۆحه‌که‌دا کردو گیان و ژیانم پی‌ه‌خشی نه‌وا سوژده‌ی بۆ به‌رن ، کاتیک فووی پیاکرد به‌ رۆحه‌که‌دا رووچه‌که‌ لای سه‌ریه‌وه‌ چوه‌ ژووره‌وه‌و پۆمی ، ئینجا فریشته‌کان ووتیان بلی سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌ ووتی : سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌ ، ئینجا خوای گه‌وره‌ پیی فه‌رموو: خوای تۆ ره‌حمته‌ پی بکات .

کاتیک رۆحه‌که‌ له‌ چاوه‌کانی چوه‌ ژووره‌وه‌ سه‌یری به‌روبوومه‌کانی به‌هه‌شتی کرد ، کاتیک له‌ سکیدا چوه‌ ژووره‌وه‌ ناره‌زوی خواردنی کرد پیش نه‌وه‌ی رۆح بگاته‌ قاچه‌کانی ، جا هه‌ستایه‌وه‌ و په‌له‌ی کرد بۆ به‌روبوومه‌کانی به‌هه‌شت ، خوای گه‌وره‌ له‌م کاته‌دا فه‌رمووی ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (الأنبياء: ٣٧) ، واته‌ (نه‌وه‌نده‌ ئینسان به‌په‌له‌و تالۆکه‌یه‌ هه‌ر ده‌لیته‌، له‌ په‌له‌و تالۆکه‌ درووست کراوه‌)).

یونس کوری عبدا‌ل‌اعلی‌ ده‌لیته‌: ئین وه‌ب بۆمانی گێرایه‌وه‌ ، که‌وا ئین زه‌ید ووتویه‌تی : کاتیک خوا ناگری درووست کرد فریشته‌کان زۆر لیتی ترسان ، ووتیان:

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نهي پهروه ردگاري نيمه بڅچي نهو ناگرهت درووست کردووه ؟ فهرمووي: بڅ نهوانهي سهريپچي من دهکهن لهووي دروستم کردووه .

لهو پڅژدها جگه له فريشتهکان و زهوي هيچ دروستکراوټکي ديکه نهبوو، بهلکو لهدواي نهغه نادهم درووستکراوه ، لهم بارهيهوه خواي گهوره دهفهرمويت ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَّذْكُوراً﴾ (الانسان: ١)، واته ((بهراستي ماوهيهکي زږله پڅژگار بهسهر نادهميزادا هات که شتيکي وانهبوو ناو بهريټ))، عومهری کورې خهتاب ووتی: نهی پيغهمبهري خوا خڅزگم بهو پڅژه پاشان ووتی، وه فريشتهکان ووتيان، نايه زه مانټک بهسهرمان داديت تييدا سهريپچيت دهکهن؟ هيچ درووست کراوټک نابيين جگه لهمانه فهرمووي، نهخير من دهمويت له زهويدا درووستکراوټک درووست بکهم، وه تييدا جيتشينټک دابنيم وه باسي حهديسه که دهکات.

نبن نيسحاق دهليټ: دهليټن: خواي گهوره لهههموو کهس زاناتره ، خواي گهوره نادهمي درووست کرد پاشان داينا بڅ ماوهي چل سال چاوډيري کرد بهر لهووي فووي پياپاکات به پوچهکهدا، تاوهکو بسوه قورپکي ووشک وهک فهخفوري، وه ناگريش بهري نهکوت، خواي گهوره زاناتره جا دهليټن: کاتيک رڅه که کڅتايي هات لهلای سهریهوه چوه ژوورهوه پڅمي ووتی سوياس بڅ خوا.

قورنان و هديس و نيشانهکان بهلگهيه لهسهر نهووي کهوا خواي پهروه ردگار فووي پياکردووه به پوچهکهيدا لهدواي درووستکردني لاشهکهي ، جا لهو نهفخيهدها پوچه که تييدا پروويدهاوه ، نهگرچي پوچهکهي پيش لاشهکهي درووستکراوبوه لهگهل کڅي پوچي نهوهکانی کاتيک که فريشتهکان لهبارهي درووست کردنهکهي سهریان سوورما ، کاتيک له درووست کردني ناگرهکesh سهریان سوورما ووتی : بڅ چ شتيک درووستت کردووه ، نهغهش پوچهکانی نهووي شادهم دهبينيت نيماندارو کافرو پاک و پيسي تيډايه.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

کاتیک رۆحی کافره کان هه موو شوین کهوتی نیبلیس بوون، به لکو رۆحی کافره کان پیش کوفره کهی درووستکراوه، له بهر نهوهی خوی گهوره یاسای کوفری به سهر سه پاندوون پاش درووست کردن لاشهی نادهم و رۆحه کهی، وه پیش نه مه کافر نه بووه، جا چۆن ده بیته رۆحه کان له پیشدا کافرو نیماندار بیته نه گهر نه کاته کافری نه بیته، وه کوفریش بۆ رۆحه کان تووش نایهت ته نهها به پازاندنهوهی و هه لئه تاندنی نه بیته، رۆحه کانیش نهو کاته کافره له راستیدا له پاش روودای کوفره کهی، وا ده لئین: هه موو رۆحه کان نیماندار بوون پاشان هه لگه پانهوه له دینه کهیان به ههر هۆکاریک بیته.

له هه دیستیکي نه بو هوره به ده له بهاری درووست کردنی گهر دوون و زانینی هه وال له بهاری درووست کردنی ره گهزه کانی جیهان درووست کردنی نادهم دواکهوت بۆ رۆژی ههینی، وه نه گهر رۆحه کانیش له پیش لاشه کان درووست کرابوون نهوا له کۆی بوونه وه ره کانی جیهان له شهش رۆژدا درووست کران، جا کاتیک هه والی درووست کردنه کهی پینه دان لهو رۆژانه دا زانراوه کهوا درووست کردنه کهی له دای درووست کردنی نهوه کهیه، له راستیدا درووست کردنی نادهم خۆی له یه کیک له ناو نهو شهش رۆژانه دا بووه.

نه گهر رۆحیش پیش لاشهی بوونی هه بووه کهوا نهویش زیندوو و زاناو ناگادارو توانای قسه کردنی هه بووه وه بیر تیژی و زانینی هه بووه بهم جیهانه دا، ههستی پیکردوو به ههر روویه کهوه بیته.

نهوهی ناگه جیته کهوا زیندوو و زاناو قسه کهرو زانیار بیته به خودا کهی کهوا رۆحه که له نیوان کۆمه لیک رۆحدا بووه پاشان ده گوازیته وه بۆ نهو لاشیه کهوا هیچ ههست به حاله تی خۆی ناکات پیش نه مه به ههر روویه ک بیته.

هه ره ها نه گهر رۆحه که پیش لاشه بوونی هه بویه نهوا زانیارو زیندوو و قسه کهرو عاقل ده بوو، جا کاتیک به لاشه هه لاسرا په یه نه ده پیوه کرده موو

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِ

نه مانه‌ی پیوه دیار نه‌بوو، پاشان هه‌ست و زانست و عه‌قل و قسه‌کردنی هی‌واش
هی‌واش به‌سه‌ر داهات، جا نه‌گه‌ر وابویه نه‌وا ده‌بووه سه‌ر سوپه‌ینه‌رت‌ترین کاروبار
که هه‌بووه رۆح‌یک‌ی ته‌واو عاقل، له‌دوا‌یدا ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه به‌که‌م و کوپ‌ی و لا‌وازو
نه‌زان، پاشان له‌دوا‌ی نه‌مه ، ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ دۆخی جارانی ، بۆ عه‌قله‌که‌ی و
هیه‌زه‌که‌ی ، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْنِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (النحل: ٧٨)، واته:
(خوا ئی‌وه‌ی له‌ سکی دایکتان ده‌ره‌یت‌ناوه بی‌ نه‌وه‌ی هیچ شت‌یک بزانی ، ئینجا
ده‌زگای بیست‌ن و بین‌ن و تی‌گه‌یشتنی بۆ داب‌ین کردوون، بۆ نه‌وه‌ی سوپاس‌گوزاری
بکه‌ن)).

جا نه‌گه‌ر نه‌مه قه‌ده‌ر بیت بۆ رۆح پێش درووست‌کردنی ، له‌دوا‌یدا ده‌رچو‌بیت
بۆ نه‌و دونیا‌یه له‌سه‌ر نه‌و قه‌رده‌ره‌ی بۆ‌ی نووس‌راوه، ئیمه‌ ئینکاری کتیب و قه‌ده‌رو
چاره‌نووسی راب‌ردوو نا‌که‌مین بۆ‌ی که‌له‌لایه‌ن خوا‌یه‌وه‌یه، هه‌ر چه‌نده به‌ل‌گه‌ نیشان
ده‌دات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌و کۆمه‌ل درووستی کردوون پاشان له‌ شو‌ی‌چن‌یک داینا
که به‌ زیندوویی و دانایی و قسه‌که‌ر، پاشان هه‌ر کات‌یک شت‌یک بۆ لاشه‌که‌ی
ده‌رده‌که‌وت، جا خوا‌ی گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو شت‌یک به‌توانا‌یه، به‌لام هیچ هه‌وا‌ل‌یک‌ی
وامان له‌سه‌ر زمان‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێنه‌گه‌یشت‌وه وه‌دیاره پێغه‌مبه‌ر ﷺ
هه‌وا‌ل‌ی واشی نه‌داوه، له‌ راس‌ت‌یدا له‌ هه‌دیسی‌کی سه‌حی‌ح‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ
فه‌رمو‌یه‌تی: ((أَنْ خَلَقَ آدَمَ يَجْمَعُ فِي بطنِ أُمّه أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَظْفَةً ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ
ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مَضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ، ثُمَّ يَرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلِكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ)) (٣٠٤)،
واته: ((کات‌یک نه‌وه‌یه‌کی ئاده‌م درووست ده‌کریت له‌ شێ‌ودی نو‌تفه‌یه‌ک له‌ مه‌نی
پیاو بۆ ماوه‌ی چل رۆژ له‌ سکی دای‌کی ده‌مین‌یت‌ه‌وه ، پاشان ده‌ییت‌ه هه‌ل‌واس‌راو‌یک

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

، پاشان ده بیته پارچه گوشتیک، پاشان فریشته یه کی بۆ رهوانه ده کریت له رۆحدا
 فووی پیاده کریت)).

جا فریشته به ته نهها بۆی رهوانه ده کریت و فووی پیاده کات ، ته گهر فووی پیاکرد
 نهوا ده بیته هۆکاریک بۆ روودانی رۆح تییدا، وه نه یفه رموه: فریشته به رۆحه وه
 بۆی رهوانه ده کریت و نینجا ده یخاته ناو سکی ، له راستیدا فریشته بۆی ده کریت و
 به فووپیاکردنه که ی رۆحه که تییدا رووده دات نهک خوی گهوره رۆحه که ی ناریدیته،
 کهوا پیش نهوه به سهرده میکی دوورو درێژ له گهل فریشته برونی هه بوویت،
 جیاوازی بکه له نیتوان فریشته ده نیریت بۆی نینجا فووی پیاده کات به رۆحه که دا،
 وه له نیتوان نهوه ی کهوا رۆحه دروستکراوه که ده نیریت که له گهل فریشته که به خوی
 دامه زراوه.

***

راستی دهروون چی یه ؟

١. ئابا نه و به شبنله له به شه گانی لاشه.
٢. باخوود نیشان به که له نیشان گانی.
٣. باخوود جه سنه به که نیشبنله به بۆکی ئییدا دانراوه باخوود نه نهها
 گه وهه رنکه ؟
٤. ئابه نه و رۆحه
٥. باخوود شنی دبله به ؟
٦. ئابا ئازاوه گپری و لومه کار و یی له نارامی بهک دهروونه نه و
 سبفا نانه کی ئبابه
٧. باخوود نه مه سی دهروونه ؟

ولهلامكه: نهو مهسهله خهلكى لههممو چين و تويژهكان قسهى تيڊا دهكهن، و قسهو ووشهكانيانى تيڊا شيواندوه، زۆر تيڊا كهوتونهته ههلهوه و خواى گهوره شوين كهوتووانى پيغهمبهر نههلى سوننهتهكهى هيدياته داوه لهو كاتهى تيڊا دهكهونه جياوازي و ناكوژكى، خواى ميهرهبانيش نهوى بيهويت رپتوينى دهكات بو رپبازى راست و درووستى نيسلام، نيمه باسى ههنديك له ووتهى خهلك دهكهين لهبارهى نهو بابتهانه و يارمهتى خوا باسى راست و درووستهكيان دهكهين.

نەبەر حەسەن الأشعري له ((مقالات)) هەکی دەئیت: خەلکی جیاوازو ناکۆکن
لهبارە ی پۆخ و دەروون و ژياندا، نایا پۆحیش ژيانە یاخوود شتێکی دیکەیه ؟ نایا
پۆخ لاشەو جەستەیه یاخوود نا؟

نظام ده‌لښت: پوځ خوی جه‌سته‌یه، وه ده‌روونښه، وه پښداگیری ده‌کات له‌وه‌ی که‌وا پوځ به فووی زیندووه و نکولی نه‌وه‌ش ده‌کات که‌وا ژيان و هیژ مانای جگه له زیندوویه‌کی به ترانا نه‌یټ.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لێن رۆح نیشانه‌یه.

هەندیکى دیکە دەلێن : لەوانە جەغفەر کورپی حەرب : نازانین پۆح گەوهەرە
یاخود نیشانەیه وه پاکانه دههینتیهته لهم بارهیهوه بهو فەرموودهیه ﴿وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واتە ((پرسىارت لى دەکەن
دەربارەى پۆح (کە چیه و چۆن؟) بلى: پۆح بەشیكە لە فەرمانى پەرورەدگارم و
بەدەست نەوه)). و هیچ دەربارەى رانهگهیهندراوه نەو نە گەوهەرە نە نیشانەیه
ووتى: وا گومان دەبەم جەغفەر سەلماندوویەتى کەوا ژيان پۆح نیه، وه سەلماندوویەتى
کەوا ژيان نیشانەیه کە.

جباتی بیرو بۆجوونی وابو که رۆح جهستهیه، کهوا نهو ژیان نیه، ژیانیش نیشانهیه، وه بیانوش بهشیوهزاری زمان دههینیتیهوه، رۆحی نادهمیزاد دههچوو، بیداگری دهکات کهوا رۆح نابیت نیشانه بیت لهسهری.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

هەندیکى دیکە دەلێن : پۆح شتێک نیه لەوەی زیاتر یە کسان بوونی چوار سرووشتیەکان بێت لەبارەى ووتەکانیان ((اعتدال)) لە دنیا دا نەسەلمێنراوە شتێک هەبێت تەنھا چوار سرووشتیەکان نەبێت کەوا نەوانیش گەرمی و ساردی و شێداری و ووشکی یە .

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆح خوێنیکی پاک و پوون و پووخە لە ژیان و گوزەرانیکی سەخت و خەماوی یەوێ گەنێن و بۆگەناوی ، هەروەها دەلێن لە هیژدایە .

هەندیکى دیکە دەلێن: ژیان گەرمیەکی خۆپسک و سرووشتی یە ، هەر نەوانەى ووتەکانیانگان باسکرد لەبارەى پۆح لە پیاوانی پەوشت بەرز دەى سەلمێن کەوا ژیان خۆی پۆحە .

هەندیکى دیکە دەلێن: بەلکو دەروون مانای بوونی سنووری و پووکنەکان و درێژی و پانی و قوڵی یە و ئەویش هیچ جیاپەکی نیه لەو جیهانەدا جگە لەخۆی کەوا حوکمی درێژی و پانی و قوڵی بەسەر دا دەدرێت ، و هەر یەکیک لەمانە سێفەتی سنوورو کۆتایی کۆیان دەکاتەو ،

کۆمەلێکی دیکە دەلێن ، دەروون باسی لێوێ کراوە بەوەی نەوانەى پێشتر باسمان کردن وەسفیان کردووە لەمانای سنوورو کۆتاییەکان، لەبەر ئەوەى ئەو جیاگەری ناکات جگە لەخۆی وە ناشکرێت وەسف بکریت بە سێفەتی گیانلەبەر، وە جەریری دەگێرێتەو: لە جەغفەری کۆری موبەشیر: کەوا دەروون گەوهەرێکە بەلکو ئەو جەستەیه نیه، وە بەجەستەشەو نیه، بەلکو ماناکەى لەنیوان گەوهەر و جەستە دایە .

هەندیکى دیکە دەلێن دەروون مانای پۆح ناگەیهنیت ، وە پۆحیش ژیان نیه، و ژیانیش لەلای أبو الهذیل نیشانەیه، دەلێت دەشێت ئادەمیزاد لە حالەتی خەودا بێت لەوانەیه دەروون و پۆحەکەى بفرییت و بپروات بەبێ ژیان لەبەرئەم

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

فهرموده‌یه‌ش شایه‌تی ده‌دات: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هرخوایه که گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا، هه‌روه‌ها شه‌و گیانه که نه‌مرد له‌خه‌وه‌که‌یدا هه‌ر خوا بژی ده‌نیریتته‌وه)).

جه‌عفه‌ری کورپی حه‌رب ده‌لئت: ده‌روون نیشانه‌یه‌که له‌نیشانه‌کان، له‌و جه‌سته‌یه‌دا بوونی هه‌یه، وه‌یه‌کیکه له‌و نامیرانه‌ی که نه‌اده‌میزاد پشتی پی‌ ده‌به‌ستیت له‌سه‌ر کرداریک وه‌ک ته‌ندرووستی و سه‌لامه‌تی و هاوشیوه‌ی شه‌وه‌ ئه‌ویش وه‌سف نه‌کراوه به‌شتیک له‌سیفه‌ته‌کانی گه‌وه‌ره‌کان و جه‌سته‌کان نه‌مه‌ش ئه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه^(٣٠٥).

به‌شیکی دیکه ده‌لئین: ده‌روون بریتی یه‌له‌هه‌ناسه‌ی ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه به‌هه‌ناسه‌دان و وه‌رگرتن، ووتیان پڅحیش نیشانه‌یه، وه‌ئویش ته‌نیا ژبان، به‌لکو ده‌روون نیه، ئه‌مه‌ووته‌ی قازی نه‌بویه‌کر کورپی باقلانیه نه‌وانه‌ی شوین که‌وتووئ ئه‌ون له‌ئه‌شعه‌ریه‌کان^(٣٠٦).

کۆمه‌له‌یه‌کی دیکه ده‌لئین: ده‌روون نه‌جه‌سته‌یه‌و نه‌نیشانه‌شه، وه‌ده‌روونیش له‌جیگایه‌ک نیه وه‌نه‌دریژی و نه‌پانی و نه‌قولی و په‌نگ و نه‌شتیکی دیکه نیه، وه‌له‌جیها‌نیشدا نیه، نه‌دیوی ده‌ره‌وه‌ی هه‌یه وه‌نه‌ته‌نیشته‌کان و نه‌ده‌ریش ده‌که‌وئیت، ئه‌مه‌ش ووته‌ی ((مشائین)) ه‌کانه^(٣٠٧).

ئهمه‌یه که نه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه له‌باره‌ی أرسططاليس، واره‌ده‌گه‌یه‌نن که په‌یوه‌ندی پڅج به‌لاشه‌وه نه‌به‌سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌تی وه‌نه‌به‌ته‌نیشته‌کانیه‌تی و نه‌نیشینگه‌یه بژی و به‌پتوه‌لکاندنه‌وه و نه‌به‌یه‌ک گه‌یشته، به‌لکو ته‌نها له‌راستیدا

(٣٠٥) مقالات الاسلامیین: ٢/ ٢٧.

(٣٠٦) سمیری: الفصل فی الملل: ٥/ ٧٤ بکه.

(٣٠٧) المشاؤون: له‌فله‌ندی نه‌رسته‌یه، که‌را توێژه‌ره‌له‌نیشانه‌کانی ده‌ره‌پتاره‌.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزَةِ

دروست کردن و پیکهینانه بوی، ثم مهزه بهش به سنجی و محمد کوری نوعمان ناسراو به المفید و موعه مەر کوری عیباد الغزالی هه لیباردووه، ووتهی نین سینا و شوین کهوتوانیه تی، ثم مهش خرابترین مهزه به و به تالترین و دوورتینیا نه له راستی.

نه بو محمد کوری حزم ده لیت^(٣٠٨) : بیرو بۆچوونی گشت نه هلی نیسلام و نه وانیهی دان به رۆژی دواپی داده نین : کهوا دهروون جهسته یه کی درێژو پان و قووله خاوهن جینگای ته نیکی لایه نگیرو له بهر رۆیشتووه بۆ جهسته، ووتی به مه دا ده لیتین، ووتی : دهروون و رۆح دوو ناوی هاوبهش و هاوتان بۆ یه ک مانا، وه ماناکهشیان یه که.

له راستیدا نه بو عبداللهی کوری خطیب مهزه به به کانی خه لکی له دهرووندا ریکه خستووه و ده لیت : ((نه وهی هه ر مرؤفیک هیمای بۆ ده کات به ووتهی خوی : نیمه یان ده بیت جهسته یاخوود نیشانه یه کی کۆله گه و ستوون بین له جهسته دا یاخوود نه جهسته یه ک و نه نیشانه یه کی کۆله که و ستوون بین تییدا)).

بهشی یه که م : کهوا نه و جهسته یه، نه و جهسته یهش یان ده بیت نه و لاشه یه بیت یاخوود ده بیت جهسته یه کی هاوبهش بیت بۆ نه و لاشه یه، یان ده بیت له ده ره وهی بیت.

به لام بهشی دووه م : دهروونی ئاده میزاد بریتی یه له و لاشه یه و په یکه ریکی تایبه تی، ثم مهش کهس نه یووتوه.

به لام بهشی یه که م : کهوا ئاده میزاد بریتی یه له و لاشه یه و په یکه ریکی تایبه تی، جا نه مه ووتهی زۆربه ی کۆمه لانی خه لکه، ثم مهش له لای زۆر ووتار بیژان و قسه که ران هه لیژیر دراوه.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْحُوزِيَّةِ

خه لکی چوار ووتو ناخوتنیان ههیه له ناوانی ناده میزاد دا، نایه نهو تهنها
پوچیکه؟ یاخود تهنها لاشهیه که، یاخود ههردوکیانه، یاخود هه یه کیکه لهوانه؟
وه نهو ناخوتنانهش نایه تهنها له دهبرین و وشه که دایه، یاخود تهنها له
مانا که دا، یاخود له ههردوکیاندا، یاخود له ههریه کیک لهوانه دایه؟ جیاوازی له
نیوانیان تهنها له دهبرین و ناخوتنه که یه.

رازی ده لیت: به لام بهشی دووهم، کهوا ناده میزاد بریتی یه له جهستهیه کی
تایبهت بوونی ههیه له ناو نهو لاشهیه، قسه که ران و توژهران جیاوازن بهم ووتیه
له دهست نیشان کردنی نهم جهستهیه له سهه چهند پرویه که وه:
یه کهم: نهو بریتی یه له تیکه لار بوونی ههردوکیان کهوا نهو لاشهیه لیتی له دایک
ده بیت.

دووهم: نهو خوینه.

سییه: نهو پوچیکی نهرم و نیان و میهره بانه کهوا له تهنیشتی چهپ له لای دلوه
له دایک ده بیت، وه خوینبه ره کان بۆ هه موو نه ندانه کان پیندا تیهه ده بیت.
چواره: پوچیکه کهوا له دلوه بۆ میشک بهرز ده بیتسه وه، و خوئی ده گونجیت
به شیوهیه کی دروست بۆ قهبول کردنی بیریزی و بالاهیزی و بیر کردنه وه.
پینجه: نهو به شیکه له دل دانابریت.

شه شه: نهو جهستهیه پیچه وانهیه به ناخ و ناوه پوچیک بۆ نهو جهسته ههست داره،
و بریتی یه له جهستهیه کی نورانی و دره وشاوه ی بهرزه سووکی زیندوو و بزوتنه
به ناو گهوهه ری نه ندانه کاندایه تیهه پریته وه له گولدا ناوی له بهردا ده پوات، و له
زیتوندا پوچی له بهردا ده پوات وه شاگیش له خه لوزدا، مادام نهو نه ندانه
دروسته بۆ قهبول کردنی نیشانهیه کی زۆرو زه بهند له سهه ری دا لهو جهستهیه
ناسکه دا که واته نهو جهستهیه ناسکه نالۆزکا و ماوه ته وه بۆ نهو نه ندانه، وه نهو
نیشانه سوو ده مند ده بیت له ههست و جووله ی ئاره زوو مه ندو خو ویست.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خوا بیگو مان نیوه به ته نهاو تاك تاك هاتونه ته لامان ههروه كو یه كه م جار درووستمان كردن)).

وه چوار به لگهی تیدایه :

یه كه م: دهست كردنه وهی فریشته كان لیان .

دووهم: وه سفکردنی به دهره یتان و دهرچوونی پۆحه کهیان.

سییهم: ههوال گهیاندن له باره ی سزادانی لهو پۆژه دا.

چواره م: ههوال گهیاندن له باره ی هاتنه وهی پۆحه که بۆ پهروه ردگاری ، جا نه مه حموت به لگهی.

بەلگە ١ هه شهم: خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ (الأنعام: ٦٠)، واته: ((ههرو نهو زاتهیه به شهو خهوتان لیته خات و وه ده تان مریتیت (له م سالانه ی دوا ییدا زانا کان بۆیان دهر که وتوو که خه و جۆره مردنیکه) ههروه ها ده زانیت له پۆژیشدا چ کارو کرده وه یه که شه نجام ددهن ، وه پاشان زیندووتان ده کاتوه بۆ نه وهی واده ی دیاری کراو که (پۆژانی ته مه تانه) ته و او بکریت و (خهویکی گه وره تان لیته که ویت) له وه وه دوا گه رانه وه تان ههرو بۆلای نهو زاتهیه)).

ههروه ها دهفه رمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ﴾ (الأنعام: ٦٠-٦١)، واته: ((تا نهو کاته ی مهرگ دیت و یه خه ی که سیکتان ده گریت نهو کاته نیتر (فریشته) په وانه کراوه کاغان گیانی ده کیشن ، وه له کاتیکدا نهوان له کارو کرده وهی خو یان که م ته رخه می ناکه ن)). نه مه ش سی به لگهی تیدایه:

یه كه م: ههوال گهیاندن به مردنی گیانه كان له شه ودا .

دووهم: گه راندنه وهی بۆ لاشه کانیان له پۆژدا.

سییهم: له کاتی مردنیدا فریشته گیانی ده کیشت. جا نه مه ش بووه دوو به لگه:

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

بِهَلِّلَه كِي يَار دِه هَم : پيغه مبهري عليه السلام ده فرموئ: ((اَنْ الرُّوحَ إِذَا قَبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ))^(٣١١)، واته: ((بينگومان نهو کاتهی رُوح ده کيشريت چاوه کان تيتي ده روانن))، نه مه دوو به لگهی تيايه:

يه کهم: وه سفي ده کات به وهی کهوا گيانی ده کيشريت.

دووه م: کهوا چاوه کان ده بينن.

بِهَلِّلَه كِي حَمْدَه هَم : نه وهی نيسانی ريوايه تي کردووه ده ليت: نه بو داود بزمانی گيرايه وه ، نه ویش له عفان : نه ویش له عيماد، نه ویش له نه بی جعفر ، نه ویش له عماره کورې خه زمه، کهوا باوکی ده ليت: له خه ودا بينيم وه که نه وهی له سر نيوچه وانی پيغه مبهري عليه السلام سوژده ده بم، له بارهی نه مه هه وائلم پينگهياند جا فرموي: ((اَنْ الرُّوحَ لِيَلْقَى الرُّوحَ))، واته : ((له پاستيدا رُوح به رُوح ده گات))، جا ناوا له پيغه مبهري عليه السلام بهرز کراوه ته وه - کهوا پيغه مبهري عليه السلام خه بهری داوه کهوا رُوحه کان له خه ودا به يه کتر ده گهن^(٣١٢)، پيشتر باسی ناخوتنی ثين و عه باس کراوه، رُوحی مردوو و زيندوه کان له خه ودا به يه کتر ده گهن ، له نيوان خوياندا پرسيار له يه کتر ده گهن ، جا خواي گه وره رُوحی مردوو ده گريته وه.

بِهَلِّلَه كِي هَم زِدَه هَم : پيغه مبهري عليه السلام له حه ديستکی بيلال دا ده فرموئ: ((اِنْ اَللّٰهُ قَبِضَ اَرْوَاحَهُمْ وَرَدَّهَا اِلَيْهِمْ حِينَ شَاءَ))^(٣١٣) ، نه مهش دوو به لگهی تيدايه:

يه کهم: وه سفي کردووه به گيان کيشان .

دووه م: وه سفي کردووه به گه رانه وهی رُوحه که.

(٣١١) مسلم : (٩٢٠)، وه مسند احمد: ٢٩٧/٦.

(٣١٢) مسند احمد: ٢١٥/٥.

(٣١٣) فتح الباري: ٤٤٧/١٣.

لَا حَـ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بِهَلِّلَه كِي بِيَسْتُ ، يَتَغَمِبِهَر ۞ دِه فِه رَمُوتِ : ((نَسْمَةُ الْمُؤْمِنِ طَائِرٌ يَلْقَى فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ))^(۳۱۴) ، نِه مِهش دُوو بِه لَكِهِي هِهِيه :
يِه كِه مِ: بُو هَتِه بَالْتَنَدِه.

دُوو هِم: خَزِي بِه دِرِه خَتِي بِه هِه شَت هِه لَدِه وَاسِيَتِ و لِيَتِي دِه خَوَات ، لِه سِهَر جِيَاوَا زِي
لِي تِكْدِرِه و هِه كَان.

بِهَلِّلَه كِي بِيَسْتُ و دُوو. يَتَغَمِبِهَر ۞ دِه فِه رَمُوتِ: ((أَرْوَاحُ الشَّهَدَاءِ فِي حَوَاصِلِ طَيْرِ خَضِرٍ شَرَحَ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مَعْلُوقَةٍ بِالْعَرْشِ ، فَأُطْلِعَ إِلَيْهِمْ رَبُّكَ إِطْلَاعَةً فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ تَرِيدُونَ؟)) حِه دِي سِه كِه دِرِي ژِه و وَاتَا كِه شِي
لِي تِكْدِرَا و هِه و هِ ، نِه مِهش شِهش بِه لَكِهِي تِيْدَا يِه:
يِه كِه مِ: رُؤْحَه كِه لِه نَاو سَكِي بَالْتَنَدِه دَانِرَا و هِ.
دُوو هِم: نِه و لِه بِه هِه شَت دَا پَشُو دِه دَات.

سِيَتِي هِم: نِه و لِه بِه رُو بُو و مِي بِه هِه شَت دِه خَوَات و لِه رُو و بَارِه كَانِي شِي دِه خَوَاتِه و هِ.
چَوَارِه مِ: نِه و لِه نَاو نِه و چِرَا خَانِه دَا نِي شَتِه جِي دِه بِيَتِ.
پِيَنجِه مِ: خَوَا ي گِه و رِه قَسِه ي لِه گِه لَدَا دِه كَات و بِه قَسِه ي دِه هِيَتِيَتِ و وِه لَامِي شِي
دِه دَاتِه و هِ.

شِه شِه مِ: يِي گُو مَان رُؤْحَه كِه دَاوَا ي گِه رَانِه و هِ دِه كَات بُو دُونِيَا ، لِه پَاسْتِي دَا نِه و هِي حِه ز
لِه گِه رَانِه و هِ دِه كَات ، دِه لِيَتِي: نِه مِه هِه مِرُو سِي فِه تِي بَالْتَنَدِه كِه يِه نِه ك سِي فِه تِي
رُؤْحَه كِه ، دِه لِيَتِي: بِه لَكُو رُؤْحَه كِه لِه نَاو سَكِي بَالْتَنَدِه كِه دَانِرَا و هِ ، بِه مِه بَسْت ، لِه
رِي وَا يِه تِي كِي دِي كِه كِه وَا نِه بُو عِرْمِهَر پِه سِه نَدِي دِه كَات دِه لِيَتِي: يَتَغَمِبِهَر ۞
دِه فِه رَمُوتِ: ((أَرْوَاحُ الشَّهَدَاءِ كَطِيرٍ)) ، وَاتِه: رُؤْحِي شِه هِي دِه كَان وِه ك بَالْتَنَدِه)) ،
جَا نِه مِه پَر سِيَا رِه كِه بِه تِه وَا وِه تِي دُو و رِدِه خَاتِه و هِ.

(۳۱۴) الموطأ : ۱/ ۲۴۰ ، رِه مَسْنَدُ أَحْمَد: ۳/ ۴۵۶.

١٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگه کی بیست و نۆ: له هه دیسیکی طلحه ی کوری عبدالله ده لیت: ناره زووم کرد له دارستانه کهدا بسوریتمه وه شهوم به سهر داهات، ئینجا چووم بۆلای گۆری عبدالله کوری عه مر و کوری حزام، جا گویم له خویندنی قورنان بوو له ناوگۆره کهدا هه رگیز گویم له دهنگی واخۆش نه بووه، پیتغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((ذلك عبدالله اَلَمْ تَعْلَمْ اَنْ اَلله قَبَض ارواحهم فجعَلها في قنَادِيل من زبرجد و ياقوت، ثم علقها وسط الجنة ، فاذا كانت اليل ردت اليهم ارواحهم ، فلا تزال كذلك حتى اذا طلع الفجر ردت ارواحهم الى اماكنها التي كانت)) (٣١٥)، واته: ((نهوه عبدالله به نايه نازانيت كه خوا رۆحه كانيانى كيشاوه و له چراخانيكيان داناره كهوا له ياقوت و مروارى درووست كراوه، پاشان له ناوه راستى به هه شتدا هه ليوا سيوه، جا كاتيك شهو داهات رۆحه كانيان بۆ ده گه ريتيتته وه، ناوا ده مييتته وه تاوه كر به ياني داديت ئينجا رۆحه كان ده گه ريتيتته وه نهو شوينه ي كه له روى بووه))، نه مهش چوار به لگه ي تيدايه:

به كه م: رۆحه كه له ناو چراكان دانراوه.

دووه م: گواستنه وه ي له شوينيكه وه بۆ شوينيكى ديكه.

سى يه م: قسه كردنى رۆحه كه وه خویندنه وه ي قورنان له ناو گۆردا.

چواره م: وه سفى كردوه كهوا له شوينيك دايه.

به لگه کی بیست و سى: هه دیسی براو کوری عازب، پيشتر به دريژى

باسكراوه، نه ویش بیست به لگه ي تيدايه:

به كه م: ناخاوتن و قسه كردنى فريشته ي گيان كيشان بۆ نه فسى خۆى: ﴿يَا أَيُّهَا

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (الفجر: ٢٧-٢٨)، وه شه م

ناخاوتنه بۆ كه سيكه عه قلى هه بيت و تيبگات.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دووهه: نهی پږوحی پر له نارامی و پاک وهره دهرهوه بۆ لیخۆش بوون و ږهزابوونی
خوای گهوره.

سی یهه: دیتته دهرهوه ههروهه څوڼ دلۆیه ناو له ده می کونده ده پږیت.

چوارهه: له ماوهی چاوتروکانیک پږوحه کهی لی وهرده گږیت.

پینجهه: تاوه کو فریشته کان که به کفنی که له بههشتدا هیتاویانه کفنی ده کهن.

شه شهه: پاشان پږوحه کهی بهرز ده که نه وه بۆ ناسمان.

حه وه تهه: خوشتترین بۆن له بۆنی میسکی لینده دریت.

هه شه تهه: جا ده رگای ناسمانه کانی بۆ ده کریتته وه.

نۆیهه: بۆ هه ر ناسمانیک ده بیهن فریشته کان پیشوازی لی ده کهن تاوه کو ده گاته نه و

ناسمانی کهوا خوای گهوره ی لی یه.

ده یهه: ده فهرمویت: وهرن: بهنده کهم بگه پږننه وه بۆ زهوی.

یازدههه: جا پږوحه کهی ده گه پږندریتته وه بۆ جهسته کهی.

دوازدههه: له باره ی پږوحی کافریش ده فهرمویت: پږوحه کهی له لاشه کهی جیا

ده بیته وه، نینجا رای ده کیشیت، جا ده مارو ماسولکه کانی هه مووی ده پږیت و

پارچه پارچه ده بیته.

سیزدههه: نینجا پږوحه کهی بۆ گه نترین بۆنی لیدیت کهوا له سه ر زهویدا هه بیته.

چواره دههه: نینجا له ناسمانه وه پږوحه کهی فریده ده نه خواره وه، وه ده ری ده کهن نزم

ده بیته وه بۆ ناو زهوی.

پازدههه: هیچ فریشته یه که له فریشته کان به لای تیه پږنابن ته نها ده لئین: نهه پږوحه

پاکه چی یه؟ نهی نهه پږوحه پیسه چی یه؟.

شازدههه: نینجا دایده نیشینن، پتی ده لئین چی ده لئیت ده باره ی نهو پیاوه واته

احمد؟ جا نه گه نه مه بۆ پږوحه که بیته نهوا دیارو ناشکرایه، به لام نه گه ر بۆ

لاشه که بیته نهو له دوا ی گه رانه وه ی پږوحه که له ناسمانه وه بۆ لاشه ی ده بیته.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

حه قده هم: جا نهو کاتهی فریشته کان پڅه که بڅناسان بهرز ده که نه وه ده لښ: واته پهروه ردگارا نه مه فلان بهندهی تزیه.

هه ژده هم: بیگه پښه وه و نیشانی بدن که وا من چیم بڅ ناماده کردوه له کارو کرده وه کانی، ښنجا جینگای خوی ده بینیت له به هشت یاخوود له ناگر.

نژده هم: نه گهر پڅی ښماندار هاته دهره وه نهوا هه موو فریشته کانی خوا له ښوان ناسمانه کان و زه ویدا سه لاواتی له سر لیږده دن، جا فریشته کان سه لاوات له سر پڅه که لی ددهات وه نه وهی ناده میش نویژ له سر جهسته کهی ده کات.

بیسته: ښنجا سهیری جینگای خوی له ناو ناگر تاوه کو پڅی قیامت، وه لاشهش پارچه پارچه ده بیت و نامینیت، له راستیدا نه وهی سهیری هه ردوو جینگایه کان ده کات هه پڅه که یه .

***

له به لگه کانی هه دیسی نه بو موسا

به لگه کی به نجاو جوار: هه دیسی کی نه بو موسا: ((گیانی ښماندار دیته دهره وه کهوا بونی خوشتره له بونی میسک جا نهو فریشته نهی ناماده بوون له کاتی گیان کیشانی ده بهن و فریشته کانی دیکهش له ناسمانه کان پیډه که نن و ده لښ: نه مه فلانی کوپی فلانه نه م کارو کرده وه چا کانهی نه نجام داوه - ده لښ: نهو و ښوه به خیر بښ، ښنجا لیان ورده گرن و له دهرگا بهرزی ده که نه وه کهوا کرده وه چا که کانی له ویدا بهرز ده بووه، پاشان دهرگای ناسمانه کانی بڅ ده کرتته وه و به لگه کی پییه وه که به لگه کی پڅ تاوه کو ده گاته باره گای عه رش، به لآم نه گهر پڅی کافر ده رچو نهوا پڅه کهی ده بهن، فریشته کان ده لښ: وای نه وه کییه؟ ده لښ: نه وه فلانی کوپی فلانه نه م کرده وه خرابانهی نه نجام داوه، ده لښ: به خیر نه یه بیت، بیگه پښه وه، ده گهر پښه وه بڅ خواره وهی زه وی)) نه مهش ده به لگه کی تڼدایه:

یه کهم: دەرچوونی پۆحه کهی.

دووه م: خۆشی بۆنه کهی.

سی یه م: دەرچوونی فریشته کان له گهل پۆحه که.

چواره م: سه لاو کردنی فریشته کان بۆ پۆحه که.

پینجه م: وەرگرتنی فریشته کان بۆ پۆحه که.

شه شه م: بهر زکردنه وهی پۆحه که له لایه ن فریشته کانه وه.

حه وه ته م: پووناك بوونی ناسمانه کان به هۆی شه وقی پۆحه که.

هه شه ته م: گه یشتنی به عه رش.

نۆیه م: قسه کردن و پرسیار کردنی فریشته کان نه وه کی یه ؟.

ده یه م: بیه گه پیننه وه بۆ خواره وهی زهویه کان.

***

(له به لگهی هه دیسی نه بو هورهیره)

به لگهی شه شه و چواره: هه دیسیکی نه بو هورهیره: ((کاتیک پۆحهی

نیماندار دهرده چیت دوو فریشته پیتی ده گهن، بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان جا نه هلی

ناسمان ده لیت: پۆحیکی پاک له لایه ن زهویه وه هاتوه خوای گه و ره سه لاوات

لیده دات و له سه ر جه سته یه ک که وا ناوه دانی کردۆته وه وه ستایشی نه بو بۆنه

میسکه ش ده که ن، پاشان بۆ لای خوای گه و ره بهرزی ده که نه وه پاشان ده فه رمویت:

بیه گه پیننه وه بۆ کوتایی پۆزی زیندووبوونه وه)). نه مه ش شه ش به لگهی تیدایه:

یه که م: دوو فریشته پیتی ده گهن و هه لیده گرن بۆ ناسمان.

دووه م: بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان.

سی یه م: پۆحیکی پاک له زهویه وه هاتوه.

٩٥ ح ..... لَابِن قِيمُ الْجُوزَةِ

چوارهم: فریشته‌کان سه‌لاواتیان له‌سەر لێده‌دهن.

پینجهم: خوشی بۆنه‌کی.

شه‌شهم: به‌رزکردنه‌وه‌ی رۆحه‌که بۆلای په‌روه‌ردگار.

***

(له‌به‌نگه‌ی حه‌دیسیکی دیکه‌ی ئه‌بو هورهیره)

به‌لگه‌ی حه‌فتاوه‌ك: له‌ حه‌دیسیکی ئه‌بو هورهیره: ((له‌كاتی سه‌ره‌مه‌رگی ئیماندار فریشته‌کان له‌لای ناماده‌ ده‌بن، جا نه‌گه‌ر پیاویکی چاك بیټ ده‌لێن: وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی رۆحی پاك كه‌وا له‌ جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوویت، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ شایانی سوپاس کردنی وه‌ موژده‌ بیټ به‌ په‌حمی خوای گه‌وره‌ بوټ وه‌ به‌په‌یمانه‌ی به‌هه‌شت خواجه‌ك كه‌ تووڤه‌ نییه‌ لیټ، به‌رده‌وام شه‌و ووتانه‌ی پی ده‌وتریټ: بۆ شه‌وه‌ی نه‌ترسیټ تا رۆحی ده‌رده‌چيټ، جا به‌رزی ده‌كه‌نه‌وه‌ تا كۆتایی ناسمان، ده‌رگای ناسمانه‌کانی بۆ ده‌كریته‌وه‌ و پیتی ده‌لێن شه‌وه‌ كی یه‌؟ جا ده‌لێن: شه‌وه‌ فلانی كۆری فلانه، فریشته‌کان ده‌لێن: سلّو له‌و رۆحه‌ پاكه‌ كه‌ له‌ناو جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوو فهرموو وه‌ره‌ ژووره‌وه‌ بۆ سوپاسکراوی موژده‌ لیټ بیټ به‌ نارامی و به‌ په‌یمانه‌ی به‌هه‌شت و به‌ خواجه‌ك كه‌ وا لیټ تووڤه‌ نیه‌، وه‌ به‌رده‌وام شه‌وه‌ی پی ده‌وتریټ، هه‌تا ده‌یگه‌ینه‌نه‌ شه‌و ناسمانه‌ی كه‌ خوای گه‌وره‌ی لیټه‌، به‌لام نه‌گه‌ر پیاویکی خراب بوو فریشته‌كه‌ ده‌لێت وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی رۆحی پیس كه‌وا له‌ لاشه‌یه‌کی پیس دابوویت، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ویستراو و بیژاویت و موژده‌ لیټ بیټ به‌ سزای ناوی له‌ كۆل هاتووی پیسی دۆزه‌خ نه‌مانه‌ی به‌رده‌وام پی ده‌وتریټ، تاوه‌كو رۆحه‌كه‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌ جا ده‌گاته‌ كۆتایی ناسمان، پیتی ده‌وتریټ: شه‌وه‌ كی یه‌؟ ده‌لێن: فلانی كۆری فلانه، جا پیتی ده‌وتریټ: پيشوازی لی نه‌بیټ به‌رۆحیکی پیس كه‌وا

۹۹ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

له ناو لاشه يه کی پيسدا بوو، بگه پټوه به بيټراوی چوونکه ده رگای ناسمانه کانت بږ
ناکړي ته وه جا ده نيټر نه وه بږ زه وی، پاشان ده بيه نه وه ناو گږه کهي))، نه م
حه ديسه ش درووسته، نه مه ش ده به لگهي تيډايه:

يه که م: پږحه پاکه که له جهسته يه کی پاکدا بووه، وه پږحه پيسه که ش له
جهسته يه کی پيسدا بووه.

دووه م: نهی پږحي پاک وهره ده روه شایانی سوپاسکردن و ستايشيت.

سی يه م: موژده ت لی ټيټ به په حمی خوی گه ورو به په بمانه ی په ش.

چوارم: به رده وام پټی ده وتریت: ووتی خوش((بږ نه وی نه ترسيټ)) تاوه کو
ده بيه نه کوټایي ناسمان.

پيټنجه م: ده رگای ناسمانه کانی بږ ده کړي ته وه.

شه شهم: پاشان فريشته کان پټی ده ټين، وهره ژوروه به سوپاسکراوی و به
به خته وهری.

حه وټه م: تاوه کو ده يگه بيه نه کوټایي بږ نه و ناسمانه ی که خوی گه ورو ی لی يه.

هه شهم: وه به پږحي کافريش ده وتریت: نهی پږحي پيس بگه پټوه به بيټراوی.

نؤيه م: له بهر نه وی ده رگای ناسمانه کانت بږ ناکړي ته وه.

ده يه م: جا ده يگه پټنه وه بږ زه وی و پاشان ده بيه نه وه ناو گږه کهي.

***

(له باره ی پږحه کان کهوا وهک سهربازی وان)

به لگه ی هه شناو بهک: پيغه مبه ر ﷺ ده فرمويټ: ((الأرواح جنود

مجندة فما تعارف منها أئتلف وما تناکر منها أختلف))، واته: ((پږحه کان وهک

سهربازی وان نه وانه ی يه کتری ده ناسن و نيماندارن هږگری يه کتر ده بن و نه وانه ی

٩٥ ح ..... للإبن قيمّ الجوزيّة

ئىنكارى يەكتر دەبن لىك لا دەدەن))، جا وەسفى دەكات بەۋەى سەربازى بە زۆر گىراون، وە سەربازىش خاۋەنى لىستىكە بۆ خۆى وەسفى كەردوۋە بە ھۆگرى بىوون و ئىنكارى كەردن، مەھاللىشە ئەو سەربازىيە نىشانە بىت لە ناۋەۋەى جىھان و نە لە دەرەۋەشىدا نە ھەندىكى نە ھەموۋىشى.

بەلگەى ھەشناو دوو: لە ھەدىسىكى ئىبن مەسعود كە لە پىغەمبەر ﷺ دەگىپتەو: ((پۆھەكان بە يەكتەر دەگەن و يەكتەر بۆن دەگەن وەك چۆن ئەسپ يەكتەر بۆن دەكات)) ئەمە بىشتەر باس كراو.

به لگه که هه شناو سی: نهو نیشانانەى کهوا باسمان کرد له باره‌ی درووست کردنی ئادەم ، کاتیك پۆح به‌لای سه‌ریدا ((کونه‌ لوتیدا)) چووه ژووره‌وه ئادەم پڤمى جا ووتى: سوپاس بۆ خوا، جا کاتیك پۆحه‌که گه‌یشه‌ چاوه‌کانى به‌هه‌شتى پوانى، کاتیك گه‌یشه‌ ناو سکی ئاره‌زووى خۆراکی کرد، جا هه‌لپه‌ى کرد بۆ راکردن پێش نه‌وه‌ى پۆحه‌که‌ بگاته‌ قاچه‌کانى، بێگومان پۆحه‌که‌ به‌نابه‌دلى چووه‌ ناو لاشه‌که‌ى و به‌نابه‌دلىش ده‌رده‌جێت.

بہ لگے ہی وہ سنا و جوار: اے حدیسیؑ کی عبداللہی کورپی عمر و کہلہ
پیغہ مبرؐ دہ گیریتہوہ: ((لہ راستیدا رُوحی نیمانداران بہ دوری ماوہی دوو
روژ بہ یہ کتر دہ گن، بیؑ نہوہی یہ کیکؑ ہاوریکہی دیتیٓ)).

به گله ی هه شتاو پێنج: ئهو نیشانهی کهوا خوی گهره پۆهی به خته وه رو
به ده بخت لهیه کتر جیا ده کاتهوه ، له و کاته دا له پوناکی و تاریکایی لیک
جیا ده بنه وه، وه پۆهی پێغه مبه رانیش له ناویاندا وه ک چراو گو له نه ستیره وایه
ده دره وشته وه .

به‌لگه‌ی هه‌شناو شه‌ش: له‌حه‌دیسێکی ته‌میم نه‌لداری دا ((بیگومان
پێوچی نیماندار کاتیك به‌رز ده‌کرێته‌وه‌ بۆ لای خوا‌ی گه‌وره‌ له‌نیوان هه‌ردوو
ده‌سته‌کانیدا سوژده‌ ده‌بات، فریشته‌کان به‌ رۆحه‌که‌ ده‌گهن و موژده‌ی پێی ده‌ده‌ن،

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

خوای گهوره به فریشتهی گیان کیشان دهفرمویت، رۆحی بهندهکم ببهو برۆ وه له شویتیکی وهها و وههای دابنی.

بهلگه ی ههشناو ههوه: نهو نیشانانهی باسمان کرد لهبارهی سهقامگیری رۆحهکان له دواى مردندا، وه جیاوازی و ناکۆکی خهلك لهبارهیدا، و لهناو نهمانهشدا جیاوازی یهکدهنگی پێشینهکان لهسهر نهوهی کهوا رۆحهکان جیگرو سهقامگیرن له دواى مردن، و له راستیدا جیاوازو ناکۆکن له دیاریکردنیدا.

بهلگه ی ههشناو ههوه: له راستیدا نهوهی گرنگه و دهبیت بزانیته کهوا پیغه مبهه عليه السلام باسیکردوه وه ههوالیشی گهیا ندوه بو ئومهته کهی، کهوا جهستهکانیان لهناو گۆرهکاندا گهشه دهکات، کاتیک نهفخی صور لیدهدریت ههموو رۆحیک دهگهڕێتهوه بو جهسته کهی و دهچیتته ناویهوه جا زهوی بهسه ریدا دهبیت و له گۆره کهیدا هه لدهستیتتهوه.

لهبارهی هه دیسی ((صور)) دا: کهوا نیسرافیلی سهلامی خوای لهسهر بیت داواى رۆحهکان دهکات جا هه مووی بۆلای دین رۆحی موسلمانان پروونا کهو نهوانی دیکهش تاریکه، جا گشتیان کۆده کاتهوه، نینجا به صوردا هه لیا نده واسیت و پاشان فووی پیاده کات، به فریشته که ده لیت، خوای گهوره و میهره بان سویتن به گهورهیی خۆی ده خوات هه ر رۆحیک بو لاشه کهی خۆی ده گهڕێنینهوه، رۆحهکان له صوردا وهک مێش ههنگوین دیتته دهروه نهوان زهوی و ناسمان پر دهکات، جا هه ر رۆحیک بو لاشه کهی دهچیت، دهچیتته ناویهوه خوای گهورهش فه رمان به زهوی دهکات لهسه ریا ندا شهق ببات، نینجا به خیرایی دهچن بۆلای پهروه دگاریان هه موون به گهردن کهچی بهره و بانگه وازه که مل ده نین گویتان له بانگه وازیک دهبیت له شویتیکی نزیک لهو کاتهی که نهوان هه لساونه تهوه و چاوه پیتی فرمانن.

نهمهش ناشکرایه وه پتو یستیشه بیزانین کهوا پیغه مبهه عليه السلام ههوالی گهیا ندوه، کهوا خوای گهوره هیچ رۆحیکی دیکه دانامه زرینیت و درووستی ناکات جگه له

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پۆچه كانى خۆيان كه له دونيا ههيانبووه، بهلكو نهو پۆحانهيه كه خوا خێرو شهپرى دهست كهوتوو لهو كاتهدا لاشه كانيان سهرا له نوێ درووست دهبنهوه پاشان بۆى ده نيريتتهوه.

بەلگەى ھەشناو نۆ: بىنگومان پۆح و جەستە لە نىوان دەستەكانى قودرەتى خواى گەورە دەچن بەگژى كەداو ناكۆكيان تىدەكەوێت لە پۆژى قىامەتدا ، على كورپى عبدالعزیز دەلێت: ئەحمەد كورپى يونس بۆ نىمەى گێرپاىو ئەویش لە ئەبوبەكرى كورپى عەياش، ئەویش لە سەعد بەقال، ئەویش لە عەكرەمە، ئەویش لە نىبن و عەباس ووتى: بەردەوام كىشەو ناكۆكى لەنىو خەلك هەيه لە پۆژى قىامەتدا تا پۆح و جەستە لەگەڵ يەكتر ناكۆك دەبن، جار پۆحهكە دەلێت، ئەى پەرورەدگارا لە راستیدا من پۆحێك بوم لەتۆ مەنت دانا لەناو ئەو جەستەيەدا جا من تاوانم نىه، جەستەكەش دەلێت: ئەى پەرورەدگارا من جەستەيەكم درووستت كردووم وە ئەم پۆحه هاتە ناوە من وەك ناگر جا بەهۆى ئەووە من هەلدەستام و بەهۆى ئەووە من دادەنىشتم، و بەهۆى ئەووە من دەرویشتم، و بەهۆى ئەووە دەهاتم، من هېچ تاوانىكم نىه، دەلێت: خواى گەورە پىيان دەفەرموێت: من دادوهرى دەكەم لەنىوانتان، هەواليان پىدام لەبارەى پىاوىكى كۆپرو پىاوىكى پەككەوتە چوونە ناو بىستانىك جا پىاوه پەككەوتەكە بە كۆپرەكەى ووت، من بەروبوومىكى خۆش دەبينم، جا ئەگەر قاچم هەبوايه دەچووم لىم دەكردهوه جا كۆپرەكە ووتى، من لەسەر شانم هەلئەدەگرم، جا كۆپرەكە پەككەوتەكەى هەلگرت و بەروبوومەكەى لىكردهوه هەردووكان خواردیان، نايه تاوانەكە لەسەر كىيه؟ ووتيان لەسەر هەردووكانە، جا خواى گەورە فەرموى: ئەو بەسەر هەردووكتانم دا سەپاند^(٣١٦).

(٣١٦) شرح الصدور: ٤٢٣.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگه کی نه وه: هه دیسه کان و نیشانه کان به لگن له سه سزاو گزرو نازو نیعه که ی تا کو پوژی زیندو بوونه وه جا دیاره جهستهش له ناو دهچیت و دهپریت، به لکو سزادان نازو نیعه تیش بهرده وامن تا پوژی قیامت له راستیدا نه مه له سه روخ ده سه پندریت.

به لگه کی نه وه دو به ک: هه والپیدانی پیغه مبهری باوه پیکارو و راستگور ﷺ له هه دیسه سه ححه کهیدا له باره ی شهیده کان نه وان کاتیک پرساریان لی ده کرت چیتان دهویت؟ ده لین: ده مانه ویت پوچه کانمان بگه ریته وه جهسته کانمان تا وه کو جاریکی دیکه نه ی خودایه له پیتاوتدا بکوژرین، نه مه پرسیارکردن و وه لام دانه وه به له خاوه نی که سیکی زیندو زانا قسه که رازی ده بیت بگه ریته وه بو دنیاو به چیتته وه ناو جهسته ی کهوا لینی ده رچوه ، نه م پوچانهش پرساریان لی کراوه که چی له به هه شتدا پشوو ده دات ، له گه له نه مهش جهسته کان له ناو گزردا پارچه پارچه بوون و نه ماون.

به لگه کی نه وه دو دوو: نه وه ی له سه لمانی فارسی و له سه حابه کاند و ده رگیراوه، کهوا پوچی نیمانداران له ژبانی به رزه خدا ده چیتته نه و شوینه ی به ویت، وه پوچی کافرانیش له ((سجین)) نه مه پیشت باسکراوه.

به لگه کی نه وه دو سی: له شه و په وه کهیدا پیغه مبه ر ﷺ پوچه کانی خه لکی بینی له لای دهسته راست و چه پی ناده م بوون، جا بینی له جیگایه کی تاییه ت دانراوه.

به لگه کی نه وه دو حوا: بینینی پوچی پیغه مبه ران له ناسمانه کاند و سه لامیان لی ده کهن و پیشوازیان لی ده کهن هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ خه بهری پیمان داوه، وه به لام جهسته کانیش له زه ویدان.

به لگه کی نه وه دو پینج: پیغه مبه ر ﷺ بینی پوچی مندالان له چوارده وری نیراهیمی خه لیله ﷺ.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بەلگەى ئەوەدو شەش: پىغەمبەر ﷺ يىنى رۆحى سزادراوان لە بەرزەخدا بەجۆرەها سزايە لە ھەديستىكى سەمرە کەوا بوخارى لە سەحیحە کەیدا رىوايەتى کردووە، کەچى لاشەکانيان لە زەويدا نەماون و رزىيوون لە گەل ئەوەشدا رۆح و گيانەکانى ئەوانى يىنى ئەو کارەيان پى دەکرىت.

بەلگەى ئەوەدو ٥٥: ھەوال پىدانى خواى پەرورەدگار لەبارەى ئەوانەى لەپىتاويدا کوژراون کە ئەوان زىندوون و لەلايەن پەرورەدگار يانەو پزق و پززيان پى دەدرىت، وە ئەوان دلخۆش و موژدە بەخشن بە براکانيان ، لە کاتىکدا ئەمە تەنها بۆ رۆحەکانە ، چوونکە لاشەکان لە خۆلدان چاوەرى دەکەن رۆحەکانى بۆ بگەرپتەووە لەپزۆزى زىندوو بوونەو دا.

بەلگەى ئەوەدو ٥٥ شەش: لە ھەديستىكى نىبن و عەباس پىشتەر باسماں کردووە نىمە دەيگىرپنەو بۆ ئەوەى ئاشکرا يىت چەند بەلگەى تيايە لەسەر پوچەلکردنەوەى ووتەى مولخيدەکان و ئەھلى بىدعە لەبارەى رۆح دا، لە راستيدا پىشتەر باسى نىسنادە کەيشمان کردووە ، دەلئيت: کاتىک پىغەمبەر ﷺ پزۆزىک دانىشتبوو ئەم ئايەتەى خویندەوہ : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واتە ((خۆ ئەگەر ئەو ستمکارانە بىيىنى چۆن لە نىش و ئازارى سەرەمەرگدا گىريان خواردووە))، پاشان فەرمووى: ((سویند بەو کەسەى گىيانى محمدى بەدەستە ھىچ رۆحىک دنیا جىتاهىلئيت تاوہ کو جىگای لە بەھەشت ياخوود لە ناگر دەبينئيت کاتىک لەلای بەريز دادەنىشن لەو کاتە پۆلىک فرىشتە دىن لەنێوان پزۆژەلات و پزۆژاواى بە پىک و پىکى دادەنىشن روخساريان وەک پزۆژ وايە، جا سەيرى ئەوان دەکات و لەو زياتريش کەسىک ناييىنى کاتىک ئىوہ تەماشاش دەکەن ئەو سەيرتان دەکات ، لەگەل ھەر فرىشتەيەک کفن و ئاوريشم ھەيە جا ئەگەر ئەو نىماندار يىت ئەوا موژدەى بەھەشتى پىدەدەن، دەلئىن، وەرە دەرەوہ ئەى رۆحى پى لە ئارامى بۆ رەزابوونى خواى گەورەو بەھەشتەکەى، بەراستى خواى

گهوره پټرو به خشندهیی بۆتۆ ناماده کردوه که بۆتۆ له دونیاو شهوهی تیا به تی با شتره، جا بهردهوام موژدهی پتدهدهن، جا شهوان له گه لیدا زۆر نهرم و نیانن وه به خشنده ترن له دایک بۆ کوره کهی، پاشان سه لاوات له رۆحه کهی دهدهن له ژیر ههر نینۆک و جومگهیهک، جا یه که یه که له نهدامه کانی ده مریت، ههروه ها نه نهدام له دوا ی نه نهدامه کانی سارد ده بیتسه وه، وه زۆر به شینهیی و له سه ره خۆن له گه لیدا له کاتی کدا نیه ده بینن سه خت و دژواره تا ده گاته قورقوراهگی، جا ههر فریشتیه که ده سپیشخه ری ده کات کامیان رۆحی بکیشت، نینجا فریشته ی گیان کیشان رۆحی ده کیشیت))، پاشان پیغه مبه ر ﷺ نهم نایه ته ی خوینده وه ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجده: ١١)، واته ((جا پییان بلای فریشته ی گیان کیشان که کاری گیان کیشانتانی پی سپی دراوه ده تا غریبت، له وه ودا بۆلای پهروه ردگارتان ده برینه وه))، جا دوو فریشته کفنیکی سپی ده هینن پاشان پیی داده پۆشن، زیاتر له دایک بۆ کوره کهی بۆی به په رۆشن، پاشان بۆنیککی لی ده پۆشن خۆشتر له بۆنی میسک، نینجا موژده ی پیی دهدهن وه ده لاین: سه لاوت لی بیت له بۆنیککی خۆش و رۆحیککی پاک، نه ی پهروه ردگارا سه لاوت بیت له سه ر رۆحیک وه سه لاوات له سه ر جهسته یه که که لیتی ده رچوه وه، فه رموی: ((جا به رزی ده که نه وه کهوا بۆنی خۆشتره له بۆنی میسک، جا سه لاواتی له سه ر لی دهدهن و موژده ی پیی دهدهن، وه ده رگای ناسمانه کانی بۆ ده کریتسه وه، وه ههر فریشتیه که له ههر ناسمانیکدا سه لاواتی له سه ر لیده دات تا وه کو ده گاته نیوان هه ردوو ده سه ته کانی قوده تی پهروه ردگاری به هیزو به توانا، جا خودای گهوره ده فه رمویت: سه لاو له رۆحیککی پاک، بییه ن بۆ به هشت و جینگاه کهی له به هه شتا پی نشان بدهن، وه پشانی بدهن نه من بۆ نه وم ناماده کردوه له پزلینان و نازو نیعمه ت پاشان بیبه نه وه بۆ زهوی، چوونکه په یانم داوه

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

کهوا لهو درووستم کردووه و بۆ نهویش دهیگه پرتمهوه، ههر لهویش جارێکی دیکه دیهینمه ده رهوه)).

به لگه ی نهوه ده و نۆ: نهوهی عبدالرزاق باسی کردووه، کهوا له موعه مه ر گێراییتمهوه، نهویش له زهیدی کورپی نهسلم نهویش له عبدالرحمن کورپی بیلمانی، نهویش له عبداللهی کورپی عومه ر ووتی: کاتیك نیمانداریک ده مریت دوو فریشته به ره بمانه ی به هه شتی بۆ ره وانه ده کریت له کات گیان کیشانیدا پۆحه که ی به بۆن خۆشترین بۆن که هیچ کهس بۆنی وای نه کردووه ده ره ده چیت، جا فریشته کان له پیتشدا سوژده ی پیزی بۆ ده بهن و له دواوهش سوژده ی بۆ ده بهن، پاشان بانگی میکائیل (علیه السلام) ده کریت وه پیتی ده وتریت: برۆ ته م پۆحه ببهو دایینی له گه ل پۆحی نیمانداران هه تاکو له پۆژی قیامت له باره ی تهو پرسیارت لی ده که م.

بیگومان نیشانه کان له لایهن سه حابه وه زۆر باس ده کریت، کهوا پۆحی نیماندار له کاتی مردنی خهو مردنی گیان ده رچوون له نیوان دهسته کانی خوا له عه رشدا سوژده ده بات، وه به لām له کاتی پیچشوازی و ناماده بوون بۆلای خودای میهره بان به باشترین شیوه سه لام ده کات و ده لیت: اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والإکرام.

***

(له باره ی به یه ک گه یشتنی پۆحی مردووه کان و پرسیار له یه کتر کردنیان)

به لگه ی سه د: نهوه ی له گشت دانیشتوانی سه ر زهوی تیتیدا هاوبه شن له زانست و زانیندا به یه ک گه یشتنی پۆحه کانی مردووه وه پرسیار له یه کتر کردنیانه، وه هه وال پێدانیان له گه ل یه کتر بهو کاروبارانیه ی لییان دابراوه، جا به ناشکرا ده یینیت.

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

به لگه کى سه دو بهك: رۆحى خه وتوو له خه وه كهيدا هه ندى شوين و نيشانهى تووش ده بيت جا هه ندى جار له سه ر لاشه ده بينريت، نه مهش له كاريگه رى رۆحه له رۆحيكى ديكه هه روهك قهيره وانى له (كتاب البستان) دا باسى كردوو هه ندى پيشينه كاندا.

ووتى: دراوسيه كم هه بوو به بۆنى خواردنه كهى نه بو به كرو عومهرى نه زيهت ده دا، جا كاتيك بۆنى خواردنه كهى زياتر نه وانى نه زيهت دا، نه و ده هاته لای من و منيش ده چومه لای نه و، ئينجا رۆژيك له ماله كه م ده ركه وت و منيش به خه مبارى و دلته نگی مامه وه، نووستم و خواردنى ئيسواره م نه خوارد، جا پيغه مبه رم ﷺ له خه ودا بينى، ووتم: نهى پيغه مبه رى خوا فلان ها وه له كانت نه زيهت ده دات فهرمووى: كى يه ها وه له كانم؟ ووتم: نه بو به كرو عومهر، جا فهرمووى: نه و چه قۆيه بگه ر و بيكوژوه منيش چه قۆيه كه م گرت و به زه ويدا خستم و كوشتمه وه، بينيم په نجه كانى به خوئينى نه و سوور بووه جا منيش چه قۆيه كه م دانا و دهستم دريژ كرد بۆ زه وى بۆ نه وهى بيسرپمه وه، خه به رم بووه وه وه گويم له ده نگی هات و هاواريك بوو له ده وروبه رى مالى دراوسيه كم، ووتم نه و هات و هاواره چى يه: ووتيان: فلان له ناكاو مردوه، جا كاتيك چومه ماله كه يان و بينيم هيلى شوينى كوشتنه كه دياربوو^(٣١٧).

وه له ((كتاب المنامات)) ابن نه بى دنيا له باره ي پياوئيكى گه وهره قورده يش ده گيژپته وه ده لیت، له شامدا پياوئيكم بينى نيوهى دم و چاوى ردهش ببوو كه دای پۆشيبوو جا له باره ي نه وه پرسيارم ليئى كرد؟ ووتى: په يمانم داوه هه ركه سى پرسيارم له باره ي نه مه وه لى بكات ئيلا بۆى ده گيژپمه وه، من زۆر پاشمله قسم به عه لى كورپى نه بى تالب ده وت، جا شه وئيك خه وتم و له خه ومدا يه كيك هاته لام، پيى ووتم: تۆ خاوه نى نه م هه موو قسه و زه م كردنه ي؟ جا زله يه كى له نيوچه وانم داو درزى

(٣١٧) المنامات: رقم (٢١٩).

تیکهوت که هه لاسام له خه و بینیم دهم چاوم ناوا رهش بووه که ده بینیت^{۳۱۸} مسعده که له هیشامی کوری حسان دهیگیرتهوه، نهویش له واصل مولی نه بی عهینه، نهویش له موسای کوری عوبیده، نهویش له صفیهی کچی شهیه ووتی: من له لای عایشه بووم جا نافرته تیک هاته لای دهستی پیچرابوو، ووتی: من نه هاتومه لات تهنها له بهر دهسته کم نه بیت، باو کم پیاوکی به خشنده و دلقراوان بوو، وه له خه ودا بینیم پیاووان ده فریکی گه وره یان لاسوو نه وهی بۆلایان ده هاتن ناویان پیده دا، جا باو کم بینو ووتی: کوا دایکم؟ ووتی: سهیرکه، جا سهیرم کرد، که دایکم بینو هیچی لانه بوو تهنها پارچه په پویه نه بیت، جا باو کم ووتی دایکت هه رگیز نه بیه خشیوه تهنها بهو پارچه په پویه و پارچه به زیک که له مانگایه که کوشتبویانه وه جا پارچه به زه که توایه وه نه ما، دایکیشی دهیوت، ناخ خنکام له تینوان! ووتی: منیش ده فره کم وهرگرت و ناوم دای، له لای سهرمده یه کی بانگی کرد: نه وه کی یه نه و نافرته ی ناودا خوا دهستی ووشک بکات، جا دهستم ناوای لیها توه که ده بینیت.

حارس کوری نه سه دالحاسبی و اصبع و خه له فی کوری قاسم و کۆمه لیک له سه عیدی کوری موسه له مه ده گیر نه وه و ده لاین: له و کاته ی نافرته تیک لای عایشه بوو جا ووتی: به لیتنم داوه به پیغه مبهری خوا ﷺ کهوا هیچ هاوبه شیک بۆ خوا پهیدا ناکم، و دزی نه کم و داوین پیسی نه کم، وه کوره کم نه کورم و هیچ بوختان و درۆ ده له سهیه که له نیتوان دهسته کاتم و قاچه کاغدا نه کم، و سه ریچی نه کم له کاری چاکه کردندا، جا دلسۆز دهیم بۆ خوداکم و خودای منیش له گه لمددا دلسۆز ده بیت، جا سویند به خوا خودای گه وره سزام نادات، له خه ودا فریشته یه که هاته لای ووتی، نه خیر تو خۆت به دیار ده خیت، و جوانیه که ت ناشکرا ده کهیت، وه خیرو چاکه کانت ده پچرتنیت، و دراوسیکه ت نه زیهت ده دهیت، وه له پیاهه که ت

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

ياخی دهبيت، پاشان هر پيټنج په نجه کانی له سهر پروی دانا، فریشته که ووتی: پيټنج به پيټنجه وه نه گهر تۆ زیادت کردایه ئیتمهش بوټوتمان زیاد ده کرد ، جا شویننه واری په نجه کانی له دهم و چاوی دیاربوو.

نافیع نه گهر قسه ی بکردایه بوټی میسک له دهمی نه هات، پيټیان ووت: هر کاتیك داد نه نیشیت بوټی خوشت لی دیت؟ ووتی من نه نه مړو وه نه دوټی بوټم خوشت نه بویه، به لام من له خه ودا پيټغه مبهرم بیینی ﷺ نهو له دهمی مندا قورشانی ده خوټند، جا له وکاته وه نه بوټنه خوشه له دهمی مندا دیت.

مسعده له کتیبه کهیدا له ((الرؤیا) باس ده کات ، له ره بیعی کورې روقاش ده گپړتیه وه و ده لیت: دوو پیاو هاتنه لام و له لام دانیشن، له پاشمله غه بیسه ټیکی پیاو ټکیان کرد، جا منیش قسه کانیم پی ته و او کردن، جا له دوا پیدا یه کیکیان هاته لام و ووتی، له خه ومدا یه کیکی قوله رهش هاته لام به رازیکی له ته نیشست بسو هر گیز گوشتی لهو قه له و ترم نه بینیبوو، پی و و تم: بیخو، منیش ووت: گوشتی به راز بخوم؟ جا هره شه ی لی کردم، نینجا گوشته کم خوارد، لهو کاته وه دهم گورانی به سهر دا هات، جا تا دوو مانگ بوټی ناخوشت له ده میدا لانه چوو.

عه لاتی کورې زیاد کاتیکی دیار ی کراوی هه بو بوټ هه لسانه وه، نه م شه وه به خیزانه که ی ووت، من ماوه یه ک دهنوم و پشو دهم، نه گهر نهو کاته هات هه لم سینن، جا نهو کاره ی نه کرد، جا ووتی له خه ومدا یه کیك هاته لام و ووتی: نه ی عه لاتی کورې زیاد هه لسه له خه و یادی خوا بکهره وه خوای گهرهش یادت ده کاته وه، نینجا هه ندیک مووی له پی شه وه ی سهرم وهرگرت و بردی نه م مووانه له پی شه وه ی سهرم قیت بوه وه، جا نهو مووانه لانه چوو تا وه کو مرد، یه حیای کورې بسطام ده لیت: کاتیك شوشتمان نهو روزه ی مرد نهو مووانه له پی شه وه ی سهری به وه ستاوی مابونه وه.

ئین ئەبی دنیا لە ئەبی حاتمە می پازی دەگێڕێتەو، ئەویش لە محمد کوری عەلی ووتی: ئیمە لە مەککە لە مزگەوتی پیرۆز دانیشتبووین، پیاویك هەلسا نیسوی دەم و چاوەکە ی رەش و نیوەکە ی دیکە ی سپی بو، ئینجا ووتی: ئە ی خەلکینە عیبرەت لە من وەر بگرن من جنتۆم بە هەردوو شێخە کە (ئەبی بەکرو عومەر) دەداو پاشملە زەمم دەکردن، جا شەویك خەوتم و لە خەومدا یەکیك هاتە لام، دەستی بەرز کردەو کیشای بە دەم و چاوما، پیتی ووتم: ئە ی دووژمنی خوا، ئە ی گومرا نایە تۆ جنتۆ بە ئەبوبەکر و عومەر دەدەیت؟ دەمبینن بەم حالەتە ماومەتەو.

قەیرەوانی دەلیت: شێخیکی پیاو چاک بۆمانی گێڕایەو و ووتی: ئەبو حسن المطلیبی پیش نوێژی مزگەوتی پیغەمبەر ﷺ بۆ منی گێڕایەو، ووتی: لە مەدینە شتیکی سەر سوپهینم بینی پیاویك هەبوو جوتینی بە ئەبوبەکر و عومەر دەدا رۆژیك لە رۆژەکانی پاش نوێژی بەیانی تووشی پیاویك بوو هەردوو چاوی دەرسەریبوو ئاو دەپژا بەسەر رومەتەکانیدا، ئیمەش پرسیارمان لیکرد بەسەر هاتە کەت چی یە؟ ووتی: دوینی لە خەوما پیغەمبەر ﷺ و عەلیم بینی ئەبوبەکر و عومەریشی لە گەڵدا بو، ووتیان: ئە ی پیغەمبەری خوا، نا ئەمە یە ئەو ی جنتۆمان پێدەداو ئەزەتەمان دەدات، جا پیغەمبەر ﷺ پیتی فەرمووم: کێ فەرمانی ئەو ی بەتۆ داو ئە ی باوکی قەیس؟ پیم ووت: عەلی، ئیشارەتم بۆی کرد، جا عەلی لیم نزیک بوو، بەنجە ی شایەتەمان و ناوەراستی درێژ کرد و بۆ چاوەکانی هینا، پیتی ووتم: ئەگەر درۆ بکەیت خوا چاوەکانت دەربهینیت، پەنجەکانی خستە چاوەکانەو، جا لەخەو هەلسام خۆم بەو حالەتە بینیهو ئەو دەگریاو بە خەلکی رادەگەیاندا، وە تۆبە و پەشیمانی خۆی رادەگەیاندا.

قەیرەوانی دەلیت: شێخیکی پیاو چاک بۆی گێڕامەو ووتی: پیاویکی تیگەیشتر و بۆ منی گێڕایەو ووتی: پیاویك لای ئیمە بووژۆر بە پۆژوو دەبوو و دیاریدەکرد، بەلام ئەو پۆژوو شکاندنی دوا دەخست، جا لەخەودا بینی وەك ئەو ی دوو کەس

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وہک ئەوہی رەش بن قۆلیان ھەلگرت و جل و بەرگی لەتەنورینکی گەرمکەر بوو
 بۆ ئەوہی لەبەری بکات ، ووتی: بەدوو کەسە کەم ووت : لەسەر چی یە ئەمە؟
 ووتیان: لەسەر پێچەوانەت بۆ سونەتی پێغەمبەری خوا ﷺ، چونکە ئەو
 فەرمانی داوہ بە پەلە کردنی پۆژوو شکاندن وە تۆش دواى دەخەیت، جا وتی: پووم
 رەش بوو لە گەڵ بلیسەى ئاگر، جا ئەو دەم و چاوی خۆی دادەپۆشی کە لەناو
 خەلکدا دەڕۆشت.

سەماکی کورپی حەرب چاوی لە دەست دابوو جا ئیبراھیم خەلیلی لە خەودا بینی
 دەستی بەسەر چاوەکانی ھێنا، وە فەرمووی: برۆ بۆ سەر ئاوی فورات، سێ جار
 خۆت لە ئاوە کە ھەلکێشە، جا ئەمەى کردو چاوەکانی چاک بووئەوہ.

ئیسماعیلی کورپی بیلالی حەزەرەمى چاوی کوێر ببوو ، لەخەودا ھاتنە لای جا
 پێیان ووت، بلی یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء، ئەى بەخششی ومیھرەبان
 بەوہی دەیەوێت چاوەکانم بۆ بگەڕێنەوہ ، جا لەیسى کورپی سەعد ووتی: من
 بینیموہ کوێر بووہ پاشان چاک بووئەتەوہ و بینیموویەتی.

ئین ئەبى دونیا دەلێت: ئافرەتێک لە ئەھلى خێرو چاکە بەنەخۆشى سەک ئێشە
 لەسەر جینگا کەوتبوو ، لەخەویدا بینی یەکیک پێی دەلێت : لا إله إلا الله، ئاوی
 کولاوو شەربەتى گولۆ بخۆرەوہ ، ئافرەتە کە دەلێت: جا خواردمەوہو خواى گەورە
 ئەوہی ئێش و ژان بوو بردیەوہ.

ئین جەزار دەلێت: من چارەسەرى پیاویکی راھاتوو خوو پێوہ گرم دەکرد، لەمن
 جیا بووئەوہ و دیار ئەما، پاشان بینیموہ ، پرسىارى ھالەتە کەم لى کرد، ووتی:
 لە خەما مەرفێکم بینی لە جل و بەرگیکی ناسکدا خۆی بەسەر گۆچانێک دا دابوو
 لەسەرم وەستاو ووتی، تۆ پیاویکی خوو پێوہ گری ((المدمن))؟ ووتم: بەلى، ووتی:
 مۆرەباى گولۆ بە ھەنگوین ھەيە، چەند پۆژێک بە کارم ھێنا و چاک بوومەوہ، جا
 پێم ووت: ئەوہ جالینوسە.

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پرووداوه کان لهو بابه ته دا زیاتر له وهی که باس کراوه، هندیك له خه لکی ده لئین: کهوا بنچینه ی پزیشکی له خه ونه کاندایه، گرماني تیدانیه کهوا زور له یاساو نه ریته کانی پستی به ستوه به خه و بینین هه روهک هندیکیشیانی له باره ی تاقیکردنه وهیه، وه هندیکیشیانی له باره ی پیوره، و هندیکیشیانی له باره ی نیلهم به خشینه، نه وهی دهیه ویت هه لوهسته له سهر نه مه دا بکات با سهیری (تاریخ الأطباء) و (کتاب البستان للقیرواني) بکات.

***

(دهر باره ی نه وهی کهوا پوچی نیماندار له به هه شتدایه)

به لکه کی سه دو دوو: خوی گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ (الأعراف: ٤٠)، واته: ((بیگومان نه وانیه پروایان به ثایهت و فره مانه کانی نیتمه نه هیئاوه و خویان له ناستیدا به گه وره داناوه نه وانیه ده رازه کانی ناسمانیان بۆ ناکریته وه)). نه مهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا نیمانداران ده رگای ناسمانیان بۆ ده کریته وه نه م کردنه وه یهش کردنه وه یه بۆ پوچه کانیان له کاتی مردندا هه روهک له هه دیسه کاندا باسمان کردن، کهوا ناسمان بۆ پوچی پروادار ده کریته وه تاوه کوکرتایی دیت و ده گاته نیوان دهسته کانی قودرته ی خودای گه وره.

به لام کافر ده رگاکانی ناسمان بۆ پوچه که ی ناکریته وه، ده رگاکانی به هه شتیش بۆ جهسته که ی ناکریته وه.

به لکه کی سه دو سه: پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ((يا بلال ما دخلت الجنة إلا سمعت خشخشتك بين يدي، فبم ذلك؟))، ووتی: شه وو پوژنیک پانه بر دو وه نیلا

٩٥ ح ..... للابن قيم الجوزية

دهستنیژم هه لگرتوو ده دوو رکعات نویژم کردوو ، فهرمووی: ((بهما))، واته: ((به هردو کیان)) به مانای: به دهست نویژو دوو ره کعات نویژه که یه وه دیاره کهوا پیغه مبهرد علیه السلام گوئی له دهنگی خشه خشی نه علی بیلال سووه له بهه شتدا بیگومان نه مه رۆحی بیلاله، نه گهرنا لاشه که ی نه گوازاوه ته وه بۆ بهه شت.

به لگه کی سه دو جوو: هه دیسه کان و نیشانه کان کهوا له باره ی سهردانی گۆرستانه کاندا، وه سه لام کردن له سهر خاوه نه که ی و قسه کردن و گفتوگۆ کردنیان، وه هه وائ گه یان دنیان له باره ی زانیاری به سهردانی کردنیان، وه لامدانه وه ی سه لامه کانیان، پیشت هریمان بۆ نه مه کردوو .

به لگه کی سه دو بۆنچ: سکالا کردنی زۆربه ی رۆحی مردوو هه کان بۆ خزمه کانیان و کهسانی دیکه یان له باره ی کاروباریکی زیان به خش، جا ده بینین هه روهک سکالا یان کردوو .

به لگه کی سه دو شهش: نه گهر هات و پۆح بریتی بیئت له نیشانه یه که له نیشانه کانی لاشه یاخورد ته نها کپۆک و گه وه رێک بی ، نه به جهسته یه که و نه حالیکه تییدا، وه ووته یه که هه بووه ده لیت: رۆحه که ده رچوو رۆشیت و هه ستاوه هات، وه دانیش و جوولا، وه هاته ژوو ره وه گه پایسه وه و هه موو نه ووتانه ناره وان، چوونکه نه و سیفیت و خاسیه تانه به لگه کان قه دهغه ده کات له راستی نیشانه کان وه به تال کراوه کان.

به لگه کی سه دو حه و: لاشه پیکهاته و شوینه بۆ راپه پاندنی ده روون، نه گهر هاتنه چورره وه ی لاشه و ده رچوونی وه گواسته نه وه ی رپه ریه کی رۆشیت بۆ هاتنه ژوو ره وه ی پیکهاته که ی، جا نه گهرچی ده روون نه شیا یاخورد توانای نه بوو بۆ هاتنه ژوو ره وه و ده رچوون و گواسته نه وه و جووله و هستان، نه گهر نه مه له گهره یی هاتنه ژوو ره وه ی پیکهاته ی ئاده میزاد بیئت بۆ نه م جیهانه و ده رچوونی لیبی به بی هاتنه ژوو ره وه ی لاشه که ی بیئت، نه مهش دیاره پووج و بی بنه مایه وه پتویستیه

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

وابيٲ، وه هريه كيٲك ده زانيٲ كهوا دهروون رٲحه كهيه ٲهوا هاتوهو ده رٲوهو و
گوازراه تهوه و لاشه كه رايده پهرينيٲ و دهيكاته شويٲكه وته بٲي له هاتن و
ده رٲوندا، جا بنه رٲه تيه كه بٲ رٲحه كهيه و شويٲكه وته كهش بٲ لاشه كهيه، به لام
لاشه كه بٲ ته ماشاكر دنه وه رٲحيش بٲ عه قل و زانسته.

به لگه كى سه دو هه شش: ٲه گهر دهروون وابويه ههروهك ده ٲين: ٲه
نيشانه يه كهوا ٲاده ميزاد هه كاتيٲك سه دهزار دهروون يا زياترى ده گٲرى ،
ٲاده ميزاديش له راسٲيدا ٲاده ميزاد يٲكه به رٲحه كهى و دهروونه كهى نهك
به لاشه كهى، وه ٲاده ميزاديش ٲه ٲاده ميزاده ده بو كهوا پيشتر به ساتيٲك وه
دوايه كهى به ساتيٲك نه ده بو، ٲه مهش جٲريٲكه له سه رسامى و دهردى دهروونى،
ٲه گهر رٲح ته نها پهيوه نديه كهى به لاشه به رٲوه بردن يٲٲ نهك به نيشته جي بون و
جي گير بون و چونه ناو يٲٲ ٲهوا قه دهغه ناكريٲ له وهى پهيوه ندى بٲٲرينيٲ بهو
لاشه يه وه پهيوه ندى ده كات به يه كيٲكى ديكه وه وه ٲه مهش بٲ كهسى عاقل و ژير
رٲى تيٲناچيٲ و ناكريٲ.

به لگه كى سه دو ٲه: يٲيگومان هه موو كه سيٲك سوره له سه ر ٲه وهى دهروونى
وه صف كراوه به زانست و بيرٲكهو رامان و خو شه ويستى و تورٲه بون و رٲه زابون و
رق هه ٲسان و شتى ديكه له باره كانى دهروونى، بزانه ٲه وهى كهوا باس كراوه ٲه وه
نيه ته نها نيشانه يهك يٲٲ، له نيشانه كانى لاشه كهى ويا خود ته نها گه وههرو
كٲٲكيٲك يٲٲ جيا يٲٲ له لاشه كهى نزيكى ٲه نه يٲٲ ، وه پٲويستى و زه روره تيٲك
يٲٲ به وهى كهوا ٲه فام كردن و ههست كردنانه بٲ فهرمان يٲكه چروبيٲه ناو
لاشه كهى ، ههروهك پٲدا گيره به وهى كهوا ٲه گهر بييستى و بيينى و بٲن بكات و
تام بكات و ههست بكات و بچوليت و جي گير يٲٲ جا ٲهوا كارووباران به بٲ دامه زراه
زياد كردن و پاٲ خستنيٲكه بٲ دهروونى خو ي ، وه يٲيگومان كٲٲك و گه وههري
دهروونيش ٲه وهيه كهوا هه موو ٲه وانى بٲ دامه زراه.

٩٥ ح ..... للابن قيم الجوزية

بهلگه کی سه دو ده دهروون نه گهرته نهاو تنهنا بیت و په یوه نډیه کې به لاشه تنهنا په یوه نډیه کې به پریوه بردن بیت ، وهك په یوه نډی کهشتیوان به کهشتیه وه ووشتره وانیش به ووشتره کانی بیت ، نهوا ده کریت به پریوه بردنی نهوا لاشه یه جیهیلایت و کاربکات به به پریوه بردنی لاشه یه کی دیکه ههروك کهشتیه وان ووشتره وانیش ده توانن نهو کاره بکهن، وه له مه شدا درووست و پرتیدانیش ده بیت به گواستنه وهی دهروونه کان له لاشه یهك بؤ لاشه کانی دیکه ، وه ده وتریت : دهروون به لاشه کهیدا یه کانگیرپوه جا قه ده غه ی ده کات له سر گواستنه وهی ، یاخوود نهو عه شقیکی سرووشتی بؤ لاشه کی هیه، تامه زرؤبون و په رؤشیه کی خودی هیه بؤ پریوه بردنی نهو لاشه یه جا له بهر نهو هؤیه قه ده غه ی گواستنه وهی ده کات.

بهلگه کی سه دو باز ده دهروونی ناده میزاد نه گهر کرؤك و گوهه ریکی تاك و تنهنا بوايه نه هاتبايه نار جیهان وه نه ده رچوونه کې، نه په یوه نډی به جیهان هه بوايه، وه نه لیی جیا بوايه، وه نه دهستی لی هه لده گریټ و نه له تنه نیشته تیشی ، نهوا پیویسته بیزانیت کهوا نهو بهو سیفه ته بوونی هیه، چونکه زانیاری ناده میزاد به دهروون و سیفه ته کانی خو ی له هه موو زانراویك ناشکرا تره.

بهلگه کی سه دو دواز ده بیگومان نهو لاشه یه بېنراوه که ژاوه یه بؤ هه موو خاصیه ته کانی دهروون وه هه سترکردنی گشتی و بهشی، وه شویتنگیه بؤ توانا له سر جووله خو ویسته کان، جا پیویسته بار هه لگریټ بؤ نهو هه ست کردن و خاصیه تانه نهویش لاشه یه نهو هی تیدا نیشه جی یه ، یاخوود ده بیت شویتنگیه تنهنا گوهه رو کرؤکیتک بیت نه چونه ناووهی جیهان و نه ده رچوونه کهش بیت پیویسته و زهرووره ته به درؤو ناروا دابریټ.

٩٥ ح ..... لابلین قیم المجوزیة

به لگه ک سەدو سێزدە: دەروون ئەگەر بێ بەش بێت لە جەستە و لایەنگیری ناتوانیت کردارەکان قەدەغە بکات لەسەر بەرکەوتنی شوێنی کارەکه، چونکە پشتگیرو لایەنگر نی یە ناھێلێت بێتە بەرکەوتوو بۆ پشتگیری و لایەنگرەکه، وە ئەگەر فەرمانەکه واییت ئەوا کردارەکهی لەسەر پێچەکە داھێنان دەبێت و پێویستی نیە بۆ دەستکەوتنی بەرکەوتن و بەیەک گەشتن لە نێوان بکەرو لە نێوان شوێنی کردارەکه، ئەگەر یەکتێک لە نێمە توانای هەبێت لەسەر جولانندی لاشەکان بەبێ ئەوەی بەری کەوێت یاخوود بەر شتێک بکەوێت ئەوا بەری دەکەوێت و دەستی لێدەدات، جا بێگومان دەروونیش لەلای نێو هەرۆک توانای هەبوو لەسەر جولانندی لاشە بەبێ ئەوەی لەنێوان خۆی و لەنێوان ئەوی دیکەدا بەریەککەوتن هەبێت، هەرۆکە تواناکە پێگەری ناکات لەسەر جولانندی جەستە جگە لەو بەبێ بەریەککەوتن هەبێت بۆ ئەو وە نە کاتێک بەر یەک دەکەوێت، ئەوێش ناپارەواپە بە ناچاریش، زانراوە کەوا دەروون هێزی تیانپە لەسەر جولانندن تەنھا بە مەرجێک کەوا شوێنی جوولەکە بەر یەک بکەوێت یاخود شتێک بەری بکەوێت، ئەگەر ووترا: دەگونجێت دەرون کاریگەری هەبێت لەسەر جولانندی لاشە تاییبەتیەکی بەبێ مەرجی بەریەک کەوتن، کاریگەریشی هەیە لە جولانندی جگە لەخۆی وە سستێراوە لەسەر بەدەست هێنانی بەریەک کەوتن لەنێوان لاشەکە وە لەنێوان جەستەکەیدا، جا وەلامەکە: بێگومان کاتێک لاشەکە پازی بێت بۆ هەلس و کەوت و دەسەلاتی دەروون ئەوا ناوەستێتە سەر بەدەستھێنانی بەریەککەوتن لەنێوان دەروون و لە نێوان لاشەدا، کەوا لەو حالەتەدا پێویست دەبێت هەرۆک لە لاشەکانی دیکەشدا دا هەبە، چونکە لاشەکان یەکسانن لە قبوڵکردنی جوولەدا.

به لگه ک سەدو چوار دە: کەسایەتیە بیرمەندو ژێرەکان هەموویان یەکدەنگن لەسەر ئەوەی کەوا ئادەمیزاد ئەو زیندەوەرە قسەکەرە نان خۆرە خەوتوووە هەستیارە جولێنەرە بە ویست و ئیرادەییە، وە ئەو خاسیەتانەش دوو جۆرن: خاسیەتێک بۆ

لاشه که یه تی ، وه خاسیه تی کش بۆ رۆح و دهروونه قسه که ره که یه ، جا نه گهر رۆح نهو گه وه رهو کرۆکه ته نیایه بیته نه بیته ناو نهو جیهانه و نه لیشی ده ربجیت وه نه پیتی بگات و نه لیشی جیا بیته وه، نهوا ناده میزادیش نه ده جیتته جیهان و نه لیشی ده جیتته ده ره وه وه نه په یوه ندی پیوه ده کات و نه لیشی جیا ده بیته وه، وه یاخوود هه ندیکه لهو جیهانه دا بیته و هه ندیکه دیکه ی نه جیتته ناو جیهان و نه لیشی به جیتته ده ره وه، وه هه مرو بیرمه ندیک ده زانیته وه به ناچاریش که نه مه نارپه واو قسه ی بی مانایه، بیگومان ناده میزاد به گشتی لاشو رۆحه که ی چوته ناو جیهانه که، وه نه مه ش له نارپه وایدا هاو شیوه ی نهو ووته یه یه که ده لیت: که وا دهروونه که ی کۆنهو درووستکراو نه، جا وایان داناو که وا نیوه ی ناده میزاد درووستکراو و نیوه که ی دیکه شی درووستکراو نه.

به لگه سه دو سازده بیگومان هه بیرمه ندو عاقلیک نه گهر پیتیانی ووت: ناده میزاد چی یه ؟ نهوا هیما ده کات بۆ نهو شیوه ی له ش و نه وه ی له سه ری دامه زراوه، فهرمانیکه به بیر دا نایه ت جیاوازو پیچه وانه بیته بۆ ته نها نه لهو بوونه وه ره وه نه له ده ره وه ی دایته وه زانیاریش بۆ نه مه پیوستیه که نه گرمان و نه دوو دلش قبول ناکات.

به لگه ی سه دو سازده که وا بیرمه ندو ژیره کانی هه ردوو جیهان دادوهرن به وه ی ووتاره که روپه پرووی ده بیته وه بۆ نهو لاشیه وه نه وه ی تیدا دامه زراوه تیدا نیشته جی یه، هه ره ها پیا هه لدان و زهم کردن و چاکه و سزاو هاندان بۆ حهزو ئاره زووه وه وه مه ترسی ترساندن، نه گهر پیاویک ووتی: پیسپیردراو نوینه ره که و پیا هه لدانه که و زه مکراره که و قه ده غه کراوه که و بیژره که و ناقل و زیره که ته نها گه وه رهو کرۆکیتکه نه لهو بوونه وه ره دایه وه نه له ده ره وه ی بوونه وه ره که دایه، وه نه په یوه ندی پیوه یه هیه، و نه لیشی جیا ده بیته وه، نهوا ناقل و بیرمه نده کان به نه قل و فامی پیده که نن وه ته نگه ی پی هه لده چنن له سه ر درۆکردنه که ی، نه وه ی

بينيت له سهره تاي دهست پيشخهري و راشكاويه كاني زيرو بيرمه نندان به درو
خستنه وهی و مایه پوچی نهوان نهو ساخبونه وهو ناشكرا كردنهش له سهر بهلگه ی
بوونی ناشكراكان له سهر ته ندرووستی هه بوونی شتی مه حال و نه گونجاو وه
سهر كهوتن و هاو كاریش له خوا وهیه.

(له باره ی وه لامدان وه بۆ بهلگه هینانی ناكۆك و دژكاره كان)

نه گهر ووتیان، له راستیدا باسی بهلگه كانتان كرد كه هیماو ناماژه یه له سهر
لاشه كه ی و پاراستن و پشتگیری كه ی، وه لامتان چی یه بۆ بهلگه هینانه وه ی ناكۆك
و دژكاره كان بۆ ئیوه له م باره یه وه؟ جا نهوان به چ روویه ك بهلگه ده هیئننه وه:
یه كه م: یه ك دهنگی زاناو بیرمه نندان له باره ی ووته كانیان: رۆح و جهسته و دهروون و
جهسته، نهو بهشتیك دایده نیّن جگه له جهسته جا نه گهر جهسته بیّت ناوا بۆ نهو
روته یه هیچ واتایه ك ناییت.

دووه م: نه مهش به هیترتینیه كهوا بیانوی پی ده هیئننه وه: له راستیدا زانراو
ناشكرایه كهوا له ناو بونه وه راندا شتیك نیه جگه له وه ی شیاوه بۆ دابه شكردن، وهك
خالیك و گه وهه رێکی بی هاوتا، بهلكو نه مه واجیێکی بوونه وه ره⁽³¹⁹⁾ جا واجب و
پێیسته كهوا زانیاری بهو شته ده بیّت شیاوی دابهش بوون نه بیّت، پێیسته نه وه ی
باسكراو ده بیّت له م زانسته دا وه بریتی یه له شوینه كه ی خۆی كه نه مهش شیاوی
دابهشبوون نیه، نه مهش دهروونه، جا نه گهر جهسته بوایه نهوا گونجاو ده برو بۆ
دابهش بوون، وه نهو بهلگهش ده سه لمیئندریّت له سهر روویه کی دیکه.

(319) سهیری: تفسیر القرطبی: 7/ 225 بکه .

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

سى يەم: لە راستیدا وێنەو نىگارى ژىرى و بىرکردنەو يەكى تەواو بى گومان
 پرووت و تەنھايە، تەنھايى و بى لايەنەكەش ياخود بە ھۆكارى لى وەرگرتن
 دەبىت ياخود بەھۆى وەرگرتنەو كەيە، و يەكەمىش بەتال و پووجە، لەبەر ئەو
 ئەو وێنانە لە راستیدا كەسايەتيە باسكراوھەكان وەرگىراو بە كەل و پەلێكى
 جياوازو بارودۆخێكى ديارىكراو، وە سەلمىندراو كەوا بى لايەنى و تەنھايەكەى لە
 راستیدا بەھۆى لى وەرگرتنەوتى و ھىزى عەقل و بىرکردنەو كەش ناوئراو بە
 دەروون.

چوارەم: ھىزى ژىرو كارامەيى كارىگەرى دەبىت لەسەر كردەودەكانى بى سنوور،
 ئەمەش لەسەر ھەستدارەكان و بى كۆتايىەكان بەھىز دەكات، ھىزى جەستەيش
 كارىگەرى نابىت لەسەر كردەو بى كۆتايىەكان، چونكە ھىزى جەستەيى دابەش
 دەبىت بەدابەش بوونى شوێنگەكەى، جا ئەو ھىزى كارىگەرى لەسەر ھەندىكيان
 دەبىت پىويستە كەمتر بىت لەو ھىزى كارىگەرى لەسەر ھەمووى دەبىت، ئەو ھىزى
 كارىگەرى لەسەر ھەمووى دەبىت زىاد دەبىت لەسەر ئەو ھىزى كارىگەرى لەسەر
 ھەندىكيان ھەيە بە چەند جارەى كۆتايىەكان، وە زىادەش لەسەر كۆتايىەكە
 بەئەوپەرى ئەو پەرى يەكەيە.

پنجەم: ھىزى ژىرى و كارامەيش ئەگەر ھالەتيك بىت لە ئەندامىكى جەستەى
 ئەوا پىويست دەبوو كەوا ھىزى ژىرى و ئەقلى ھەمىشە ھەستيار بىت بۆ ئەو
 ئەندامە ياخود ھەستيارىكى نەگوڤاوى بىت بۆى بەتەواو، و ھەردوو كيانىش
 بەتال و ناپەوان، چونكە درك پىكردنى ھىزى ژىرى بۆ ئەو ئەندامە ئەگەر
 بوونەكەى چاودۆر بىت جا ئەمە مەھالەو نەشيارە، ئەگەر وێنەيەكەى يەكسان بىت
 بۆ بوونەكەى ئەمەش دەبىتە ھالەتيك لە ھىزى ژىرىدا گۆرپاوە بۆ ئەو ئەندامە
 پىويستە ھەردوو وێنە ھاوشىوئەكە كۆبىتەو وە ئەمەش مەھالە.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

شه شهه: هه موو كه سيك ههست به خۆي ده كات ، وه ههست كردن به شت بریتی یه له ناماده بوونی ماهیهت و مه بهستی دلتیاییه له لای كهسی زاناو بیرمه ند، جا نه گهر خۆمان ناسی، جا نه مهش یان ده بیټ له پیتناوی ناماده بوونی ناوداره كانغان بیت، یاخوود له پیتناوی وینهیه کی یه كسان بۆ ناوداراغان له ناو ناوداره كانغاندا، وه بهشی دووهم به تاله وه نه گهر نا ده بیټ ههردوو نمونه كه كۆبینه وه، جا سه لمیتندراوه كهوا هیچ مانایهك بۆ زانسته كه مان نیه له خودی خۆمان تهنها ناماده بوونی خودی خۆمان نه بیټ.

حهو تهه: نه وهی نه بو بهرکان به غدادی بیانوری بۆ ده هیئتیه وه وه نه وهی وهك نه وه به تالی ده كاته وه جا ده لیت: گومان نه كه یین كهوا هه ریه كێك له ئیمه بتوانیت خه یال بکات به ده ریا یه كه له جیوه و چیا یه كه له مرواری، خه یال كردنی چهنده ها رۆژو مانگ، جا نهو نیگاره خه یالیانه نه بوو و بیبهش نابیت له بهر نه وهی هیزی خه یال كردن ناماژه ده كات بۆ نهو نیگه رانه وه نیتوان هه ر نیگارو وینه یه كه له گه ل یه كێکی دیکه جیا ده كاته وه، له راستیدا کاریگه ری بوونی نهو خه یال كرده نه وه ده بیته بینه ریکی هه ستیار، دیارو ناشكراشه كهوا پوخت و بی خه وشى و پاکی و ساده یی نه مه ناسه لیمینیت، ئیمه به پتویستی ده زانین كهوا نهو وینانه له بهر چاواندا دیارنیه، جا سه لمیتندراوه كهوا له بیرو زهینه كاندا بوونی هه یه، جا ده لیتن: شوینی نهو وینه یه یاخود جهسته بیټ یاخود بارو جۆریكه له جهسته، یاخود نه جهسته یه وه نه بارێكه له جهسته، وه دوو بهشی یه كه م به تالو نارپه وان چوونكه وینه یه ده ریاو چیا وینه یه کی مه زنه و میتشك و دلش جهسته یه کی بچووكه، وه كاریكردنی گه وه له بچووكدا مه حاله، جا سه لمیتندراوه كهوا شوینی نهو وینه خه یالی نه له جهسته دایه وه نه له قه باره شدا یه.

هه شههه: نه گهر هیزی ژیری و كارامه یی قه باره ی لاوازو بیته یز بوو له كاتی پیریدا هه میشه یی یه و بی هۆ نیه.

نۆیهه: له‌پاستیدا هێزی ژیری ده‌وله‌مه‌ند له‌ کرداره‌کانیدا بۆ لاشه، ده‌وله‌مه‌ندیش نه‌ده‌بوو له‌ کاره‌که‌یدا بۆ جه‌سته ده‌بیته ده‌وله‌مه‌ند بیته له‌ خودی خۆیدا بۆ جه‌سته، ناگاداری یه‌که‌م: که‌وا هێزی ژیری هه‌ست به‌ خۆی ده‌کات وه‌ مه‌حالیشه‌ که‌وا له‌نیوان خۆی و له‌نیوانی نه‌ودا نه‌ندامیکی ناوه‌ندی به‌ده‌ست به‌یته، وه‌ درک به‌ هه‌ستیاری خۆی ده‌کات، نه‌م هه‌ست به‌ خۆکردنه‌ش به‌ نه‌ندام و که‌ره‌سته نیه، هه‌روه‌ها نه‌و هه‌ست کردنه‌ش به‌ جه‌سته که‌وا نه‌و نه‌ندامه‌که‌یه‌تی و له‌ نیوان نه‌وو له‌ نیوان نه‌ندامه‌که‌ی نه‌ندامیکی دیکه‌ نیه، وه‌ ناگاداری دووه‌م له‌ دوو پرووه‌یه: یه‌که‌میان: هێزی قه‌باره‌ی وه‌ک بینین و بیستن و خه‌یاڵکردن و دالغه‌ لێدان نه‌گه‌ر هات و قه‌باره‌ی بیته نه‌و هه‌ست کردنی خۆیه‌تی کاره‌که‌ی پێناکریته، و درک پێکردنه‌که‌شی له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ست کردنه بۆ خاوه‌نه‌که‌یان وه‌ درک پێکدرنی نه‌و جه‌ستانه‌ش بۆ باره‌ه‌لگه‌ره، نه‌گه‌رچی هێزی ژیری قه‌باره‌یی پۆزشی هینابیته‌وه‌ له‌و سی کاروباره‌دا.

دووه‌میان: که‌وا چاوگه‌ی کرداره‌که‌ش ده‌روونه، نه‌گه‌رچی ده‌روونیش په‌یوه‌ست بووه له‌ وه‌ستان و دامه‌زراندنی و بوونی به‌جه‌سته نه‌م کرداران‌ه‌ش به‌ده‌ست ناهێته‌ته‌ نه‌ها به‌ به‌شداری کردنی جه‌سته نه‌بیته، وه‌ کاتێک سه‌لمێنرا که‌وا هه‌ر وانیه، سه‌لمێنراوه‌ که‌وا هێزی ژیری ده‌وله‌مه‌نده بۆ جه‌سته.

ده‌یهه: هێزی جه‌سته‌یی و قه‌باره‌ی ماندوو و شه‌که‌ت ده‌بیته به‌ زۆربوونی کرداره‌کان، وه‌ کاریگه‌ر نابیته له‌سه‌ر هێز له‌دوای بی هێزی و لاوازه‌بوونا، هۆکاره‌که‌شی دیارو ناشکرایه، جا هێزی قه‌باره‌ی به‌هۆی شاره‌زایی له‌ کرداره‌کاندا که‌ره‌سته‌که‌ی ترووشی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌و ووشک برون ده‌بیته و نه‌مه‌ش لاوازی پێویست ده‌کات، به‌لام هێزی ژیری نه‌وا لاواز نابیته به‌هۆی زۆربوونی کرداره‌کان، وه‌ کاریگه‌رو به‌هێز ده‌بیته له‌سه‌ره‌هێز له‌دوای لاوازییدا جا پێویست ده‌کات که‌وا قه‌باره‌ی نه‌بیته.

یازدهیم: نیمه کاتیک دادوهرمان کرد بهوهی کهوا رهشی دژ کاره به سپیتی پیویسته له فکرو زهیندا ماهیهتی رهشی و سپیتی دهستکهویت، کاره ناشکراکەشی دادوهره بهوهی کۆبوونهوهی رهش و سپی و گهرمی و ساردی له جهستهکاندا شتیکی مهحاله، جا کاتیک نهو کۆبوونهوهیه بهدهست هات له هیزی کارامهیددا پیویست بههیزیکی قهباردی و لاشهیی نابیت.

دوازدهیم: نهگهر شوینی ههستکردهکان جهسته بیّت، ههموو جهستهیهکیش دابهشکراوه مهحالیش نیه، قهدهغه نابیت کهوا بهههندیك بهشهکانی جهسته زانست به شت پهیدا بکات وه بهههندیکی دیکه نهزانین، لهو کاتهدا نادهمیزاد لهیهك حالهتدا زانیارو بیرمهنده به شتیک و نهزانیشه به شتیکی دیکه.

سیزدهیم: توخمی جهستهیی و قهباردی نهگهر نهخش و نیگاری تاییهتی بهدهست هینا، جا بوونی نهو نهخش و نیگارانه تییدا قهدهغه دهکات له بهدهست هینانی نهخشی دیکه، بهلام نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیی به دژ کارو پیچهوانیه له مهدا، لهبر نهوهی دهروونهکان نهگهر بهتال و چۆل بیّت له گشت زانست و ههست کردنهکان، نهوه فیروونی لهسر قورس دهبیّت، جا نهگهر شتیک فیروویت نهوا بهدهست هینانی نهو زانستانه دیارو ناشکرا دهبیّت لهسر ناسانی نهوی دیکه، نهخشو نیگاری قهبارهی جیا جیاوه دژکاره، وه نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیش هاریکارو پشتگیرو یارمهتیدهره.

چواردهیم: دهروونیش نهگهر جهسته بوایه نهوا دهبوو، نیوان ویستی بهندهکه له جولاندنی پییهکهی وه نیوان جولاندنی خودی خوئی ماویهکیشه بهسر توانای جولەلی جهستهو قورساییهکهی جا لهبر نهوهی دهروون جولینههه به جهستهکه وه چاککراویشه بۆ جولاندنهکهی، جا نهگهر جولینههه بۆ پییهکه جهسته بوایه، نهو کاته لهو نهندامانه بهدهستی دههینا یاخود بۆی دههات، نهگهر بۆی بهاتایه نهوا بیگومان پیویستی به ماوه دهبوو، نهگهر تییدا بهدهستی هاتبایه نیمه نهگهر نهه

٩٥ ح ..... لایین قیَمُ المجوزة

نەندامەمان بپری کەوا جولەهێ پێدەکردنەوا لە نەندامە کە شتیکی جولێنەر
نەدەمایەوه جا ئەگەر ئەو جولێنەرە تییدا دەستی کەوتبایە ئەوا شتیک دەمایەوه
لەو نەندامەدا.

پازدەیهەم: ئەگەر دەروونیش جەستە بوایە ئەوا دابەش دەبوو، بۆ درووستی
کردنەوهی ئەوا هەندیکێ دەزانیت هەروەک هەمووی دەزانیت، جا ئادەمیزاد وای
لێدەدات بەهەندیک شتی لەدەوری خۆی زانیارو تیگەیشتر بوایە وە لەهەندیکێ
دیکەشدا نەزان و بێ ناگابوایە، نەمەش مەحالە.

شازدەیهەم: ئەگەر دەروون جەستە بوایە ئەوا پێویست دەبوو کە لاشە بارقورسی
بکەدایە بە چوونە ناویەوه لەبەر ئەوهی کاروباری جەستەیهکی بەتال ئەگەر بە
شتیک پێبوو وەک دەفرو جەوێندەیهکی بەتال وایە، کارو فەرمانەکەش
بەپێچەوانیە، وە لاشەش لەهەموو کاتیکی سووکترە ئەگەر هاتوو دەروونی
تێدابیست، وە لەهەموو کاتیکیش قورسترە کاتیکی دەروون لێی جیاپۆتەوه.

هەڤدەیهەم: ئەگەر دەروون ئەم جەستەیه بوایە ئەوا لەسەر خاسیەتی گشت
جەستەکان دەبوو کەوا هیچ شتیکی لێ بەتال ناکاتەوه لە سووکی و قورسی و
گەرمی و ساردی و نەرمی و زبرو رەقی و رەشی و سپی و زۆری دیکە لە سیفەتی
جەستەکان و جۆرەکانی، وە زانراوە کەوا چۆنیەتیە دەروونیەکان کەوا بریتیە لە
کارە چاکەکان و کارە پێسواپیەکان ئەو چۆنایەتیانەش جەستەیی و قەبارەیی نین جا
دەروونیش جەستە نیە.

هەژدەیهەم: دەروون ئەگەر جەستە بوایە ئەوا واجب دەبوو کەوا بکەویتە ژێر هەموو
هەستیاریەکان یاخود لەژێر هەستیکیان دوو هەستیان زیاتر دەبوو، جا ئێمە
جەستەکان و دەبینن هەروەها تیئیدایە درک دەکات بە گشت هەستاریەکان، وە
تیئیدایە درک دەکات بە زۆربەیان، وە تیئیدایە درک دەکات بە یەک هەست یا دوو
هەیت، وە دەروونیش بێ تاوان و دوورە لەو هەموو شتانە، ئەم بیانووەش کەوا

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جههميه كان له سهر كؤمه لئيك له موخيد هكان بيانووي پيددهيننه وه لهو كاتهى
ئينكارى خوداى پاك و بيگهرديان كرؤو ووتيان: نه گهر برونى هه بوايه نهوا
پيويست بوو دركى بكردايه به هستيك له هسته كان جا به دهروون
به ره هه لستكاريان كر د.

نؤزده يه: نه گهر دهروون جهسته يه بوايه نهوا خاوهنى دريژى و پانى و قوولى و پرو
و شيوى دهبوو، وهنو كه رهسته و كهل و پهل و دووريانه هه لئاستيك ته نها به
مادده يهك و شويئيك نه بيت جا نه گهر ماددهو شوينه كهى دهروون بيت نهوا
پيويست دهبوو هه ردوو دهروونه كه كويته وه و نه گهر دهروونيش نه بيت نهوا دهروون
پينكهاتوو له لاشهو وينه وه نه مهش له جهسته يهك پيك هاتوو له لاشهو
وينه دايه، جا نهو كاته ناده ميزاد دهبوو دوو ناده ميزاد.

بيست: له راستيدا له تاييه تمه ندى جهسته دا كهوا قبوولى كه رت بوون و پارچه
پارچه كردن بكات وه پارچه ي بچووكيش تيدا وهك گهره كه نيه، نه گهر رازى بيت
به كه رت بوون جا هه ر پارچه يهك ليى نه گهر دهروونيك بيت نهوا پيويست دهبوو بؤ
ناده ميزاد دهروونى زؤرى هه بوايه نهك ته نها يهك دهروون، نه گهر دهروونيش نه بيت
نهوا نهو هه مووه دهروون نيه، ههروهك نه گهر به شيكى ناوه كه ناو نه بيت نهوا
گشتيه كهى ناو ناييت.

بيست و يهك: بيگومان جهسته پيويستى به پشتگيرى و سه ره رشتيارو چاوديرى و
مانه وه كهى هيه بؤ دهروون له بهر نهوه به رهو نه مان و پوكانه وه ده چيت كاتيك ليى
جيا ده بيتته وه جا نه گهر جهسته بوايه نهوا پيويستى به دهروونيكى ديكه دهبوو
هه تا دوايى، وه فرمانه كه به زغيره ده رويشت، نهوهش مه حاله له راستيدا نه گهر
دهروونه كه جهسته بوايه.

بيست و دوو: نه گهر جهسته بوايه نهوا په يوه ندى به جهسته وه دهبوو نه گهر له سهر
ريگاي خوتنيخستن بوايه ناچار دهبوو بچيته نار جهسته كان، نه گهر له سهر ريگاي

٩٥ ح ..... لایین قیّم الجوزیّة

پتوه نووسان و دراوسپیه تی بوايه نهوا ناده میزادیک ده بوو دوو جهسته ی بهیه که وه نووساو یه کتکیان ده بیینی و نهوی دیکه یان نهی ده بیینی.
جا نه مه هه مووی نهو پروونکردنه وه یهیه کهوا نهو کۆمه له ناره وایه له گومراکان و ریسواکه ران و بیژراوان هیناویانه، وه نیمهش له باره ی نهو وه وه لامی هه موویان وهرز به وهرز دده یته وه.

***

(له باره ی وه لامدانه وه له سه ر گومانی دووهم)

به لام گومانی دووهم بریتی یه له به هیزترین گومانیان کهوا پتی ده گهن، به سه ریدا به رزده که ونه وه، وه نهو ههش دامه زراوه له سه ر چوار پیشه کی:
یه کهم: له هه بووندا قه بولی دابهشکردن نیه به پرویه که له پروه کان.
دووهم: نهو ده شیت زانیاری پتی هه بیت.
سیّ یه م: زانیاریه که ی پییه تی دابهش ناکریت.

چواره م: پتویسته هه روه ها بیته شوینی زانیاریه که ، نه گه ر جهسته نه بوايه نهوا دابهش ده بوو، لهو باره یه بیرمه ندو زانیان ناکۆکی و جیاوازیان هیه ده لّین: به لگه کیان نه هیناوه ته وه له سه ر نهو ی که له بونه وهردا دابهش کردنی ههستی تیدا دابهش ناکریت وه نه خه یالیش به لگو داواکان به دهستی نیویه، نه مهش راستی تیدانیسه، له راستیدا سه لماندرویه نه له و اجبی بونه وهردا نهو یه به گویره ی ره سه نایه تیان به تاله له لای گشت بیرمه ندو زانیان له شه هلی وهرس و بیژاره کان وه کهسانی دیکه له وانه نینکاری ماهیه تی خودای گه وره و سیفاته کانی ده کهن.

ده لّین: نهو خاله ی کهوا پتی پروونده که نه وه نهوا له ناشکرترین و دیارترین ناره وای به لگه تانه له بهر نهو ی ده روون دابهش ناکریت، نه مهش حاله تیکه له

جسته يه کی دابه شکراو دایه، له راستیدا پژگاری بوزه له دابه شکراودا کهوا له دابه شکراودا نیه، پاشان سهلمیترای گه وهه ره پاک و بی هاوتایه که کومه له قسه که ره کانن، ناکو کیتان له گه لدا ده کهن لهو بنچینه یه دا، وه ده لئین: گه وهه ره که له جهسته دا تواوه ته وه، به لکو نهو لهو پیکهاتووه، وه ناکریت و موسمین نیه به لگه که تان تهواو بکریت ته نها به دوور خستنه وهی گه وهه رو کړوکه بیهاوتا که، جا نه گهر ووتان: خاله که بریتی یه له کوتایی هیله که وه له ناوچرونی و ونبوونی، نه مهش فرمانی کی هیچ له بارنه بوونه، پرونبونه وه که تان پی به تال ده بیت، نه گهر فرمانی کی هه بوون بوايه نهوا له دابهش بووندا پژگاری ده بوو جا به لگه که له هه ردوو هه لسه نگاندن و پیشینه که به تاله.

ههروه ها ده لئین: بچی زانست نابیته حاله تیک له شوینه که یدا، نه که له سهر پروی جوړه کهو کارلیک ردنه که جا نه گهر خستنه جی هه شتیک له شوینه که ی دابیت به گویره ی خو، خستنه جی گیانله بهر له مالدا جوړیکه و خستنه جی نیشانه کهش له جهسته دا جوړیکه، وه خستنه جی هیلیش له په رتوکدا جوړیکه وه خستنه جی رۆنیش له کوغیدا جوړیکه، وه خستنه جی جهسته له نیشانه دا جوړیکه، وه خستنه جی رۆحیش له لاشه دا جوړیکه وه خستنه جی زانیاری و زانسته کان له دهرووندا جوړیکه دیکه یه.

ووتیان: ههروه ها یه کگرتنیش به نه غجام گه یشتووه، جا نه گهر گه وهه رو کړوکه بوايه نهوا گه وهه ری کی بی هاوتا که ده سهلمیترای به لگه که تان به تال و بی سوو ده بوو له بهر نه وهی تهواو ناکریت و ته نها به دوور خستنه وهی، نه گهر نیشانه و نه دامتیک بیت نهوا پیوسته شوینی بوی هه بیت، شوینه که ی نه گهر دابه شکرا بوو، نهوا ده گوغجا به هه ستانی دابه شنه کراو تیک به دابه شکراو تیک نه مهش گه وهه رو کړوکه که یه به لگه کهش بی که لک بوو، جا نه گهر ووتان، یه کگرتن کارو فرمانی کی نه بوونیه له دهروه هیچ بونیکه نییه، نه مهش کهوا به لگه که تان پی هینا و ته وه،

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بونیکه دابهش ناکریت وه همووش کاروفه رمانیکی نه بوونیسه له دهره وه دا هیچ بونیکه نیه ، جا له بهر نه وهی واجبی بونه وهره که کهوا سه لماندو وتانه فهرمانیکی نه بوونی و هیچه، به لکر بونه وهره که نه سته مه.

ووتیان: هیزی خه یالی و بیر کردنه وهی جه سته ییه له لای پیشه واکه تان سینا جا پیویست ده کات تووشی بهش بهش و پارچه پارچه بیت، وه نه مهش مه حاله چونکه نه گهر دابهشکرا نهوا ههر یه کیک له پارچه کان نه گهر وه نهو بیت نهوا بهشیکی یه کسان ده بیت بۆ هه مووان نه گهر وه نهویش نه بیت نهوا نایسته نهو بهشانه.

وه دیسان خه یال مانای نیه ته نهها نهوه ببیته هاوړی و نهووش ببیته دوژمن وه نه مهش قه بولی دابهش بوون ناکریت.

ووتیان: له راستیدا بوونه وهر له لای نیوه فهرمانیکی زیاده یه له سهر ناوهره پوکه کان، جا نه گهر پیویستی دابهش بوونی حاله که یه بۆ دابهش بوونی شوینه که ی پیویست ده کات دابهش کردنی نهو بوونه وهره به دابهش بوونی شوینه که ی بیت، نه م دیمه نهش پیویست ناکات و ناگوفییت له دانانی بوونی شتیک جگه له ناوهره پوک و مه به سته که ی.

ووتیان: دیسان سرووشتی ژماردنه کان مه بهستی جیاوازی تیدایه، جا تیگه یشتن له بوونی ده ده یه کان یه ک تیگه یشتن و یه ک مه بهستی تیدایه، نهو مه به ستهش یاخوود تووش بووه بۆ ههر یه کیک لهو یه که یی یانه، نه مهش نه سته مه، یاخود نهو دابهشکراوه به دابهش بوونیکی نهو یه که ییانه، وه نه مهش نه سته مه، چونکه تیگه یشتن له بوونی ده ده یی یه که قه بولی دابهش کردن نیه، به لی ده یه که قه بولی دابهش کردن ده بیت نه ک ده یی یه کان.

ووتیان: ههروه ها چۆنایه تیه کان کهوا په یوه ندیان به چه ندیه کان و بره کان هیه وه ک خرپوون و نیگاره کان وه غوونه ی نهوانه له لای فیهله سوفه کان نیشانه و

٩٥ ح ..... لِّلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

رووداوئیکه بوونی ههیه له شیوه و ټیکچوونی خړبوونه که نه گهر پټشاهات بیت یاخود ده بیت به ته وای وه ستاوو دامه زراو بیت وه یاخود ده بیت به هه مووی یه که به شه کان بیت، وه نه مهش نه سته مه، وه یاخود نهو پټشاهاته یاخود نهو نیشانهیه دابهش بکریت به دابهش بوونی به شه کان، وه هه لټسیت به هه موو به شیک له به شه کانی هیله که که به شیک له به شه کانی نهو پټشاهاتهو نیشانهیه، وه نه مهش نه سته مه، له بهر نهو ی به شه که ی نه گهر خړ بیت ده شیت به شی دانیره که باز نه یی بیت، نه گهر خړیش نه بیت جا له کاتی کۆبوونه وه ی به شه کان نه گهر فهرمانیکی زیاده روونه دات پیویست ده کات خړیه که به نه غام نه گات، وه نه گهر فهرمانیکی زیاده روویدا، نهو دابهش کراوه که بووه، دابهش کردنه گهراوه ته وه، وه نه گهر دابهش نه کرا نهوا حالته که دابهش نیه، وه شوینه که ی دابهش کراوه..

وتم: نه مهش بۆ نهوان گرنگی و بایه خی نیه، جا نه مهش بۆ نهوانه کاتی که ده لټین: وا: دابهش ده بیت به دابهش بوونی شوینه که ی به گویره ی نهو وه هه موو نیشانه وه ستاوه کان کهوا به رهو رووی ده بیت وه له سپیتی و ره شیتی، به لām نهو ی دابهش ناییت وه که درټی جا مه رجی به ده ست هینانی کۆبوونه وه ی به شه کانه، وه په یوه ندیش له سه ره که نه بوون و نه مانه به نه مان و لا بردنه که ی.

پشت به ست له بۆ که لک و به تالکردنی نهو گومانه له سه ره نهو ی کهوا زانست به شیوه کی گۆراو نیه له ده رووندا، وه به لکو نهو ره ټیه که وه زیاده خستنی که له نیوان زانیاری و زانراودا، هه ره که له باره ی بینیندا ده لټین: به هه ست و سۆزو کارتیکردنی و ټیه کی یه کسان نی یه بۆ بینهر له هیزی بینایی چاودا، به لکو نه مه ره ټیه که و زیاده خستنه سه ریکه له نیوان هیزی بینایی و بینراودا.

زۆربه ی نهوانه ی گومانیان لا دروست بووه کهوا هیناویانه له وه زردها دامه زراوه له سه ره کارتیکردنی و ټیه کی دیارو زانراودا له هیزیکی زانین دا، پاشان

دایانغ زانندوه له سەر ئەمەدا کەوا دابەش بوون و کەرت بوون لە دابەش بووندا دابەش و کەرت ناکرێت مەحەل و ئەستەمە.

هەمیسان ئەگەر ئێمە ئەوەمان لە ئێوە وەرگرت ئەوا لە دیارترین بەلگەیه لەسەر بێسوودی ووتە کەتان، چونکە ئەو وێنەیه ئەگەر حالەتێک بێت لە ناوەرۆک و گەوهەری دەروونێکی قسە کەر، ئەمە وێنە ی بەشیکی بچووکه کە هەموو نیشانه گۆراوه کان لەو دەروونە بەشە بچووکه دا بەراوردی دەکات، ئەگەر وای دابنێن ئەو وێنانه لە گەڵ تەواوی ئەو پاشکۆیانە بێت ئەوا وێنەیه کی پاک و بێ هاوتای نابێت، بەلکو بەراورد کراوه بە پاشکۆکان و نیشانه کان وە ئەمەش گشتی قەدەغە دەکات. جا ئەگەر ووتتان: مەبەست لە بارودۆخ و بوونیه کە ی بە تێکڕاییه ، ئێمە ئەگەر ئەو پاشکۆ پاشبەندانە مان لێی سڕیەوه وە وامان دانا خۆی سەرباکێ شتە کەیه، پێمان ووتن: جا ئەگەر ئەو درووست بوایه نابێت بوتریت: ئەو وێنەیه گۆراوه لە توخمێکی جەستەیی تایبەت بە میقدار و برێکی دیاریکراو و بەهەموو دیاریکراویک ، تەنها ئەگەر ئێمە ئەوەمان لێی سڕیەوه، وە وامان دانا کە خۆی بە پلەو پایە ی ئەو وێنەیه بووه کەوا کارەبێمان پێ کردوووه جا دیاریکراوو بریار لەسەر دانیش لە بەرامبەر دیاریکراوو بریار لەسەردانە کە وە رەهایەکی وەرگیراو کە خۆیه تی ئەمەیه لەبەرەمبەر شوێنە رەهاکەیه تی، ئا ئەمەش پەسەند و گونجاوه کەوا بیرو ئەقله راست و داد پەرۆره راستە کان شایە تیان بۆی داوه، جا دەرکەوتوووه کەوا ئەو گومانە لە خراب ترین و بێ سوود ترین گومانە کانه.

جا ئەگەر وێنە ی زانیاریه کانیا ن هەژمار کردن، کردیانن بە گشتی و ئێمەش لە شوێنە کە ی هەژمارمان کرد ، ئێمەش بە تێکڕای دامان ناوه، ئەگەر بەشیکی دیاری کراویان وەرگرت جا ئەمە شوێنە کەیه تی، جا تێکڕاییش لە بەرامبەر تێکڕاییه، وە بەشیش لە بەرامبەر بەشه.

٩٥ ح ..... لایبن قیّم الموزیّة

لهسەر نهمه ده‌لّین : له زهین و هۆشدا تیکراییی و گشتی نیه ، به‌لکو له راستیدا له زهین و هۆشدا وینه‌یه‌کی دیاریکراو ناسراو و چاپکراو لهسەر تیکرای تاکه‌کانی هه‌یه ، جا نه‌گهر به‌و په‌چاو کردن و گرنگی پێدانه به تیکراییی ناوئرا ، نه‌وا له ووتهو ده‌برینه‌کاندا مشت و مری ناوێت، نهمه‌ش تیکرای و به‌ش به‌شه به‌هه‌ردوو په‌چاو‌کردنه‌که .

***

(له باره‌ی که‌وا وینه‌کانی بیرو نه‌قل و هۆشی په‌تی و بیلایه‌ن نیه)

ووته‌کانیان له دیمه‌نی سیّ یه‌مدا : که‌وا دیمه‌نه‌کانی نه‌قلی تیکراییی سیّ به‌شه ، به‌بیّ به‌ش کردنه‌که‌شی له راستیدا به‌هۆی لیّ و ده‌رگرتنه‌وه نه‌ویش هیژی نه‌قلیه .
وه‌لامه‌که‌شی ده‌وتریت: چیتان ده‌وێت به‌و وینه نه‌قلیه گشت یه ؟ نایه ده‌تانه‌وێت پێی که‌وا زانراوه‌که‌ی له هه‌مان جیهانه‌که به‌ده‌ست هه‌تاوه یاخود زانیاریه‌که‌ی پێی له هه‌مان جیهانه که به‌ده‌ست هاتوه ؟.

جا یه‌که‌مین دیارو ناشکرایه و دووه‌مینیش ناردنه‌وه‌و به‌ره‌و پروو‌کردنه‌وه‌یه ، هه‌ق وایه له‌به‌ر نه‌وه‌ی که هیچ سوودیکی بۆتان نیه ، چوونکه فه‌رمانی تیکراییی هاوبه‌ش له نێوان که‌سایه‌تیه مرۆفایه‌تیه‌کان بریتیه له‌و مرۆفایه‌تیه‌ی هیچ زانستیکیی پێ نییه ، مرۆفایه‌تیه‌که‌ش هیچ بوونیکی نیه له ده‌ره‌وه‌ی گشتی یه‌که وه بوونیش له ده‌ره‌وه‌دا ته‌نها بۆ دیاریکراوه‌کانه ، زانیاریش شوێنکه‌وته‌ی زاراوه‌که‌یه ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌وا زانراویش دیاریکراوه ، زانیاریش تێیدا دیاریکراوه ، به‌لام نه‌و وینه‌یه‌کی هاوشیوه‌و وێک‌چووه ، له‌سەر زۆربه‌ی تاکه‌کان ، له‌زه‌ین و هۆشدا نیه وه نه له‌ده‌ره‌وه‌یدا وینه‌یه‌ک ئیستا دابه‌شنه‌کراوه .

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهو بابہ تەدا چەند کۆمەڵێک لەبیرمەندان و زانایان تییدا بەهەڵە داچوون کەوا کەس ژمارەیان نازانیت تەنھا خوای گەورە نەبیّت، وێنەو دیمەنی تێکپراسی کەوا دەبەسەلمێنن و پێداگیری لەسەر دەکەن ئەگەر حالەتیکە لە دەرووندا لە وێنەبەکی باسکراو بە نیشانەکانی کەسایەتی، جا ئەو وێنە ئەقلانیە دەستی بە گۆرانکردن کرد لە گەهەر و کۆکێک نە لە جەستەبەک وە نە لە قەبارەبەک و شیوەبەک ئەو بێ بەش و پەتی نیە لە نیشانەو تووش هاتووێکان.

(لەبارەى ئەوەى کەوا هیزی کردارى کاریگەرى دەبیّت

(لەسەر کرداره بى سنوورەکان)

ووتە کانتان لەبارەى دیمەنی چوارەمدا، کەوا هیزی فیکرو ئەقل کارتیگەرە لەسەر کردەو بێ کۆتاییەکان، وە هیچ شتێک نیە لە هیزی شیوەی یاخوود قەبارەى وەک ئەمە، وەلامەکەى: نێمە وا وەریناگرین کەوا ئەو کاریگەرى هەبە لەسەر کرداره بێ کۆتاییەکان.

ووتە کانتان: کەوا ئەو کاریگەرى هەبە لەسەر هەستیاریەکان کەوا کۆتایی نایەت، درک کردن و هەستارەکانیش کارو کردەوێن، دوو پێشەکی و سەرەتایی درۆو دەلەسەن، ئەو درک پێکردن و هەستیاریەى ئەگەرچی پێگەیشتوو، جا ئەگەر لە هەر هەزارێک هەزار پێگەیشتوو هەبیّت ئەوا زرنگ و هۆشیاریەکانیش هیشتا بێ کۆتاین، ئەمەش هەرگیز لە هۆشیاری و زرنگی کۆتایی نایەت تا ئەو کاتەى ناتوانرێت شتی دیکە بەسەریدا زیاد بکەیت هەروەک خوای گەورە دەفەر مۆیت: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ (یوسف: ٧٦)، واتە: ((وە لەسەر هەموو خاوێن زانست و زانیاریە کەوێ زاناو شارەزاتر هەبە))، تاوێک زانست و زانیاری کۆتایی دێت وە

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

دهگات بهو كهسهى كهوا به شتيك زاناو شاره زايى هديه، نه مهش نهو خودا
كهوره به كه جگه لهو هيچ خوايه كي ديكه نيه و تاك و تهنه ايه، نه مهش له
تاييه تمه نديه كانيه تي كهوا هيچ كهسيك به شداري له گهل دا ناكات و جگه له خزي
نه بيت.

جا نه گهر ووتتان: نه گهر زانست و هوشيار به كهى گه شته سنووريك نه توانريت
له سهرى زياد بكرت، پتويسته شته كه وه رگه ريت له توانيني خودى، ووتمان: نه مه
راستيه كه به نه گهر درووست بيت به لگه به له سهر نه وهى كهوا هيزى جهسته به و
قه باره ي كاريگه رى هيه له سهر كرداره كانى بى كوتايى، نه مهش پتويست به
كهوتن و بى كه لك كردنى گومانه كان ده كات.

ههروه ها كهوا هيزى خه يال كردن و بير كردنه وه كاريگه رى هيه له سهر ناماده كارى
خه يال كردنه وه كان وه يادنامه كان تاوه كو بى كوتايى، له گهل نه وهى له لاي نيوه هيزى
قه باره به و شيوه ي هيه.

به لام دروى پيشه كي دووهم: كهوا پيگه بين و هستياري به كردار نيه جا پتويست
ناكات له باره ي كوتايى كرداره كهى ژيري و تانه كهى كوتايى به نيئت، له راستيدا
راتانگه ياندوه: به وهى كهوا گه وهه رى نه قلى و هوشى گونجاوه بۆ وينه به كي ديارو
ناشكرا نهك نه وهى فه رمانكه ره بۆ، يه كه م شتيش له لاي نيوه بكه رو به تواناو
گونجاو ناييت، وه راتان گه ياندوه به وهى كهوا جهسته كان و قه باره كان كرداره كان
قه ده غه ي ده كات به وهى كهوا كوتايى بۆ نيه، و ناديارو نه ناسراوه كانيش
قه ده غه ي ناكات و كارتيكه ره كانيش كوتايى نايه ت.

***

(له بارهه نهوهه كهوا هيڙي ژيري جيانا بښته وه له نه نداميكي جهسته يي)

ووته کانتان له ديمهني پټنجه مډا: نه گهر هيڙي ژيري جيا بڙوه له نه نداميكي جهسته يي ياخود قه بارهه يي كهواته پټويست ده بښت كهوا هميشه هستيار بښت بڙ نهو نه ندامه، ياخود قه دهغه بکړيت له پټگه يي بڙي، جا نه مدهش وه ستاوه له سهه بنچينه خراپه کانيان له راستيدا تڼگه يشتن ياخود پټگه يي بريتي يه له ده سکه وتني وټنه يه کي يه کسان بڙ پټگه يشتو له هيڙي کي پټشکه وتودا، پاشان نه گهر نهو بنچينه يه مان له نيوه وه رگرت هيچ سويکتان بڙ نابښت، له بهر نهوهه ده سکه وتي نهو وټنه يه مهر جيک ده بښت بڙ ده ست که وتني ئي سډراک و پټزانينه که، به لام نه گهر ووترا: كهوا درک پټکردن چاود پټري ده سکه وتني نهو وټنه يه يه جا نهوه ناليت : هه ناقل، جا بڙ نابښت: كهوا هيڙي ژيري جيا بڙ ته وه له جهسته يه کي تايهت، پاشان هيڙي کي بيژهه بڙي ده ست ده که وټت حاله تي کي زياده يي ناوده نريت به هست و شعورو پټزانين، جا له و کاته دا هيڙي کي ژيري ده بښته هستيار بڙ نهو نامرازه ياخود نه ندامه، جا کاتيک نهو حاله ته زياده يي تيډا نه بښت نهو بيگومان ليتي بي ناگاو غافل ده بښت، جا نه گهر نهوه بښت نهو نهو گومانه يه کسهه ده که وټت و نامينيټ، پاشان ده لټين: نايه داوا ده که نه گهر نيمه شتيکمان تيگه ياند جا وټنه يه کي ناماده له نه قلتي کي يه کسان بڙ نهو کاره شياوه له هه موو رويهک و گرنگي پټدانتيک، ياخود نهو يه کسان يه ده ست ناکه وټت له هه موو رويهکه وه؟ يه که مين ناليت : ها ناقل، نه مدهش ديار ترين يانه بڙ نهو که سه ي بږو بيانووي ده هيښته وه بڙ ناره وايه که ي.

هه روه ها، ته ندر ووستي شيکرا وه ته وه له کړو کي دل و ده ماخدا، وه ديمهني تووش بوو شيکرا وه ته وه له هيڙي ژيريدا، هه ريه کيک لهو ديمه نانه شو ټيټکه بڙ هيڙي ژيري، وه دووه ميش تيډا ترا وه ته وه جا بڙ نهو به هاو چاره نو سه بهش ناکات له جيا وازيدا؟ ديسان نه گهر نيمه مه سافه يه کي دريژو دوويه کي دريژکرا وه مان بيني،

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْحُوزِيَّةِ

نايه نهو بينينه راوده دستيت له سهر وينه كيشاني ديمه نيكى بيزاودا له چاوينكى بينه ردا ياخود راناوه ستيت؟ نه گهر راوه ستا نهوا پتيوسته دوو نمونه كه كوښيسته وه چوونكه هيزى بينين له لاي نيوه جهسته يى و قه باره ييه، نه مهش برىتى يه له شونيك كهوا قه باره و برى هه بيت ، جا نه گهر قه باره ي بره كه و بينينه كه ي ده سكه وت نهوا پتيوسته هه ردوو نمونه كه كوښيسته وه ، وه نه گهر له ويدا گونجاو بوو نهوا له مهسه له كه ي نيحه دا شتيك ناييت وهك نهو؟ نه گهر هه ست كردنى شتيك نهو هه ستيت هه سهر ده سكه وتنى وينه يه كه ي بينراو له بينه ردا نهوا ووته كه تان بيسوود بوو، چوونكه هه ست پيكر دنى دل و ده ماخ ده وه ستيت هه سهر ده ست كه وتنى وينه يه كه ي دل و ده ماخ له هيزى كى ژيريدا.

***

(له باره ي درك پيكر دن و ده رووندا)

ووته كانتان له ديمه نى شه شه مدا: له راستيدا هه ر يه كيك درك به خوى ده كات و خوى ده ناسيت، درك پيكر دنش برىتى يه له ده سكه وتنى ناوه رڅكى زانراو له لاي زانادا، وه نه مهش له راستيدا راست ده رده چيت نه گهر هاتوو ده روون ده وه له مه نند بوو له باره ي شونيكه كه تا كوښيسته كه ي.

جا وه لامه كه ي: نه مه يان وه ستاوه له سهر بنچينه ي رابردوو ، وه نه مهش كهوا زانست برىتى يه له ده ست كه وتنى وينه يه كه ي يه كسان بڅ زانين و زانيارى له هه مان زانادا، وه نه مهش له چهند پرويه كه وه ناوه واو بڅ كه لكه كه باسكراوه له مهسه له ي زانستدا، هه تاكو نه گهر نه وهش وه رگيرا جا وينه باسكراوه كه مه رجيكه له به ده ست هينانى زانسته كه نهك نه مه يان هه مان زانسته .

هه روه ها نهو گومانهش له گهل بڅ هيزى و لاوازى ووتو ده ربرينه كانى و خرابى پيشه كيه كانى هه لوه شاه و په سه نذكراوه، نيحه نه گهر به رديك ياخود پارچه

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

داريکمان وەرگرت ووتمان: ئەمە خۆی گەوهەریکی بەکەلک و نایابە، خۆی نامادەو گەورەیه لەلای خۆی، جا پێویستە لەناو بیگیانانەدا لەناو خۆیاندا زانیەك هەبێت. هەر وەها گشت گیانلەبەرانی لەناو خۆیاندا هەست دەکەن، ئەگەرچی بوونی شتەکەش هەست پێکراو بێت بەخۆی پێویست دەکات خۆی ببێتە گەوهەریکی نایاب و بێ ھاوتا، پێویست بوو دەروونی گیانلەبەرانی بە گشتی گەوهەری نایاب و بێ ھاوتا بنایە، وە ئێوەش لەمەدا ئاوا نالێن.

***

(لەبارەی خەیاڵکردن و دەرووندا)

ووتەکانتان لە دیمەنی حەتەمدا: یەکیەک لە ئێمە خەیاڵی دەریایەك لە جێوەو چیاەك لە یاقووت وە شتی دیکە دەکات، ئەمەش گومانی (نەبی برکات بەغدادی)یە، گومانێکی زۆر پووچە چونکە دامەزراوە لەسەر ئەوەی کەوا ئەو خەیاڵاویانە کاروباریکەن بوونیان هەیە، ئەمەش کارتێکراوە لە دەروونیکی بێژەر کارتێکردنی دەروونەكە لە شوێنی خۆی، هەردەم زانراوە کەوا ئەو شتە و خەیاڵانە هیچ راستیەکی لەناو خودی خۆی تێدانپە، لە پاستیدا زەین و بیرکردنەوەیە مەزەندەو پیشبینیەكە دەسەپینێت وە ئەک کارتێکراوە لە دەرووندا، لەبەر ئەوەی زانست دەرهکی دیمەنەکی کار لە دەروون ناکات، جا چۆن بە خەیاڵێکی نەبوون ئەمە دەکرێت؟ ئەمە پووچە لکردنەوەیە کەوا قەدەغەمی ناکات لە پروودانی جیاکردنەوە لە نێوان شتە نەبوونەو پالڤەرەکان، چونکە هەر ئەقلە نێوان نەبێست و نەدیتن و هەستی بۆن نەکردن و شتی دیکە جیا دەکاتەوە، پێویست ناکات بەو جیاکردنەوەیە ببێتە شتیکی نەبوون، بەلکو جیا دەکرێتەوە لە نێوان جۆرەها شتی ئەستەم و نەشیاو کەوا ناکرێت ئیستا بوونی هەبێت پاشان دەلێن: ئەگەر ئەقل رێی

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

تینچو شیوه کان و تواناکان شی بکریتهوه لهوانه‌ی تاک و بی هاوتان له‌سەر قه‌باره‌ی و بری و چه‌ندی له‌هموو پوڤکه‌وه ، نایه پتی تیناچیت زانسته‌که به شیوه‌یه‌کی مه‌زن و بری‌کی گه‌وره له جه‌سته‌یه‌کی بچووکدا داب‌ریت؟ وه‌ه‌روه‌ها جا نه‌گه‌ر هه‌ل‌سه‌نگاندن نه‌بو له هه‌موو پوڤکه‌وه قه‌ده‌غه ناکریت له دانانی دیمه‌ن و شیوه‌یه‌ک له گه‌وه‌رو کرۆکی‌کی پوون و نایابدا، جا هه‌ل‌سه‌نگاندنی‌کی گه‌وره له‌سەر بچووک له پشتره که‌وا قه‌ده‌غه نه‌کریت له دانان دیمه‌نی‌کی گه‌وره ، له شونیتی‌کی بچووکدا.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پشینه‌کانتان له رابردووان به‌ل‌گه‌یه‌کیان هیناوه‌ته‌وه له‌سەر کارتی‌کردنی وینه‌یه‌کی دانراو له گه‌وه‌رو کرۆکی‌کی مه‌حال و نه‌ستم نه‌وا چه‌ند دیمه‌ن و پووی‌کی لی‌باس بکه‌ن.

(له باره‌ی ته‌ندرووستی و جه‌سته‌ییدا)

ووته‌کانتان له‌باره‌ی دیمه‌نی هه‌شته‌مدا: نه‌گه‌ر ته‌ندرووستی له جه‌سته‌یی دایه نه‌وا

له‌کات و سه‌رده‌می پیریدا لاوازو بی‌هیتز ده‌بیت نایا وانیه؟

پووی یه‌که‌م: ناکریت بو‌تریت: نه‌و توانایه‌ی پی‌ویستی پی‌یه‌تی له ته‌ندروستی‌کی لاشه‌دا له‌ته‌واوی هی‌زی ژیریدا برو چه‌ندی‌کی دیاری‌کراوه، به‌لام ته‌واوی حاله‌ت لاشه له ته‌ندروستدا نا نه‌مه‌ گرنه‌گ و بایه‌خدار نیه له ته‌واوی حاله‌تی توانا‌ر هی‌زی ژیریدا، نه‌گه‌ر نه‌مه‌ش نه‌گو‌نجا بکریت دوور نابیت بو‌تریت: نه‌و توانایه‌ی پی‌ویستی پی‌یه‌تی ماوه‌ته‌وه تا کو‌تایی پیری جا نه‌قل و ژیری‌که‌ش تا‌کو‌تاییه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه.

پووی دووه‌م: که‌وا به‌سال‌اچوه‌که له‌وانه‌یه‌ی به‌توانیت به‌رده‌وام بیت له هه‌سته‌یاره‌کانی ژیری و نه‌قلیدا له‌سەر ته‌ندرووستیک که‌وا پتی تی‌بجیت هه‌ندی‌ک له نه‌ندامانی

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

بِئْتِيَتَهْوَ كَهْوَ خَرَابِ بُوون و تِيكچوون و گُزْپان تِييدا دوا بكهوت، جا نه گهر خراب بُوون و گُزْپان تِييدا كُوتايي هات نهْوا ههست و نه قل و شريريشي خراب ده بيت و تيك ده چيت.

پووي سي يه: قه دهغه ناكريت كه هه نديك ميزاج و په وش و په فتار هاوراو ريكهوت بيت بُو هه نديك هيئو توانا، جا له وانديه به ميزاج و په فتاري به سالچوه كه هاوراو ريكهوت بيت بُو هيئو توانايه كي ژيري، له بهر نهْوَ هوكارهش هيئو ژيري كاري تيده كات.

پووي چواره م: په فتاره كه نه گهر له نامانچ و مبه ستيكي هيئو تووندا بيت نهْوَ هه موو هيئو كان به هيئو ده كات جا هيئو سيكي و تامه زروي و توورپي زور به هيئو به توانا ده بيت و هه هيئو نهْوَ كارتيكردنهش نه قل قه دهغه ده كات له تهْوَ بُوون، جا نه گهر پيري كه تووشي بو و بهيئو و لاوازيه كesh تووشي بو به هوي لاوازي و بهيئو نهْوَ لهْوَ كارتيكردنه به ره لستكارو قه دهغه كاره دا بُو نه قل بي هيئو ده بيت له تهْوَ بُوون و پيگهين دا، هه روه ها له نه قل و ژيري شدا لاوازي به ديهاتوه، به لام كاتيك له نه قلدا لاوازي به دي ديت نهْوَ له دژه كاره كانيدا لاوازي يه كه به دي ديت جا كه م كوپي و ناتهْوَوي له هه ردو لايه نه كهدا ساپيژ ده كات و هه كه م و كوپي و ناتهْوَوي له لايه نه كهي ديكه يه كسان تيك ده چيت.

پووي پينجه م: كه سي به سالچوو زور زانست و تاقيكردنهْوَوي له بهر كردوه و پاراستويه تي، و هه كاروباره كاني راهيئاوه و كاري له سهر كردوه، نهْوَ بارانهش ديارى ده كات له سهر بووني فيكرو هوش و هيئو بينين جا كه م و كوپيه كه به ديديت به هوكاري لاوازي لاشه و كارتيكردنه كه.

پووي شه شه م: له راستيدا زوري كرداره كان به هوكاري ده ستيكه وتي مولك و دهسه لاته قايم و بنج و كوتاهه كان ده بيت جا نهْوَ زياده ده ستيكه وتوه بهْوَ پيگايه

۹۹ ح ..... لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

دهبیته کاریکی سهپیتنه بۆ ناته واویه کی دهستکه وتوو بههوی تیکچوون و شیوانی لاشه که .

پرووی ههوتهم: له سه حیحیکدا له پیغه مبه ر ﷺ سه مانندوو یانه کهوا فهرموویه تی ((یهرم ابن آدم وتشب فيه خصلتان: الحرص وطول الأمل)) ^(۳۲۰)، واته: ((نهو نهوی نادهم تییدا پیر دهبیت و بهسالدآ دهیچوینی دوو شتن : بهدنگه وه هاتن و پشوو دریزی له نومییدی و هیوا ییدا بوون)). وه راستی پرووداوه کان شایه تن له سهر نهو هه دیسه، له گهل نهوی سوور بوون له سهر په یمان و به لئین و سهر راستی و دریزی هیوا خواستن له بههیزکردنی جهستی و له سیفته دیرینه کانه، پاشان کهوا لاوازی لاشه نهو دوو سیفته لاوازی پابردووی تیدا واجب نابی جا بزانه کهوا نهو ناگوغیت له تیکچوون و شیوانی لاشه و بیهیزی کهی سیفته لاشه ییشی تیدا بیهیزو لاواز دهبیت.

پرووی ههشتم: نیمه زۆر له پیرو به سالآچروان دهبینین گهیشتون به تیکچوون و خهله فاوو گیلی و لاوازی نه قلدا، به لکو نهوه له زۆریه یان دایه، نهوهی به لگه شه له سهری نه م فهرمووده پیرۆزهیه کهوا خرای گهوره ده فهرمویت : ﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ﴾ (النحل: ۷۰)، واته: ((ههتانه ته مهنی دریز دهبیت و دهبریته وه بۆ لاوازترین ته مهن (که نهفتی و که نهفته کاری) تاوه کو دهگاته رادهیه که دواي نهو هه موو زانست و زانیاری و تینگه یشتنه ی که هه یبوو، هه موو شتیکی له بیره دهچیته وه وه هیچ نازانیت)).

جا کهسی به سالآچرو له لاوترین ته مهنی مندا لا یاخورد حاله تی لهو خراپ تر دهبیت وه به لام نهوهی نه گه یشته نهو رادهیه نهوا نهو نابریته وه بۆ لاوازترین ته مهنی .

(۳۲۰) مسلم : (۱۰۴۷) ، رة مسند أحمد : ۱۱۴/۳ .

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

پرووی نۆیم: هیچ پئویستیەك و بەردەوامیەك نیە لە نێوان هیزی لاشەیی و هیزی دەرووندا، وە نە لە نێوان لاوازی لاشە و لاوازی دەرووندا، دەكریت پیاویك بە لاشە بەهیز بیت بەلام دەروونی لاوازه و ترسۆكه و پووخواه، دەكریت لە لاشەدا لاوازی بیت بەلام لە دەرووندا بەهیز بیت، جا دەبیتە پیاویکی نازاو جەربەزە لەسەر لاوازی لاشەكەشی .

پرووی دەیم: نەگەر لەوێ باستان كرد لیتان وەرگرین بەلگەیی نەبیت لەسەر بوونی دەروون كهوا گەوهەر و كپۆكێكی دەگمەن و بیهاوتا نە لە ناوێ و بونە وەردا بیت و نە لە دەرویددا، وە ئەو نە لە ناو لاشەدا بیت و نە لە دەرویددا، چونكە نەگەر ئەو لاشەییەكی پروونی درەشاوێ ناسمانی و پێچەوانە بیت لەگەڵ جەستەكانی زەویدا، ئەوا نە دەگونجا بە شل بوونە وەو تەوانە وەو گۆران هەروەك لاشەكانی زەوی دەگونجین بۆ كاردانەو.

***

(لەبارەیی ئەوێ كهوا هیزی ژیری و تەندرووست دەولەمەند نیە)

(لە جەستەدا)

ووتەكانتان لە دیمەنی نۆیمدا: كە تەندرووستی باش دەولەمەندە لە كردارەكانیدا لە جەستەدا، كەچی دەولەمەند نیە لە جەستەدا لە كردارەكانیدا كاتیك لێی دەولەمەند بوو لە خۆیدا تا كۆتاییەكەیی.

و لەلامەكەیی دەوتریت: پئویست ناكات لە سەلمانندی یاسایەك لە هیزی جەستەیدا سەلمانندی غومەنی ئەو یاسایە لە گشت هیزە جەستەییەكاندا وە لەگەڵتانی جگە لە داواوەكی پرووت و پئوهرێكی بیسوود.

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

ههروهه وینهو نیشانه کانیش پیوستی ههیه بو شوینه کهی ، پیوستیه کهشی بو
نمو شوینه نیه تهنهها تهنانهت بو خوی نه بیئت.

***

(دهرباره کیهوا هیژی جهستهیی و قهبارهیی به زۆربوونی کردارهکان

لاواز نابیت)

وته کانتان لهبارهی دیمهنی دهیمدا، کهوا هیژی جهستهیه به زۆربوونی کردارهکان
لاوازو بی هیژ ده بیئت، وه کاریگهری نابیت لهسه رهیه که پاش لاواز بوونی تا
کۆتایی، وه لامه کهی: کهوا هیژی خه یالی جهستهیه ، پاشان نمو لهسه
خه یالکردنی شته مهزنهکان له گهلا خه یالکردنی شته بی بایه خهکان به هیژ ده بیئت
جا ده کریت کهوا خه یالی گرو بلنسهیه کی بچووک له جیاتی نهوهی خه یالی مانگ
و رۆژ بکهیت.

ههروهه بینیکی بالا هیژ به رهه لستی دهکات له بینینی شته لاوازهکان، جا له بهر
نهوه ده لئین: بیرمهندو زانا مهزنهکان به رهه لستی دهکات له بیرکردنهوهی شته
گونجاوه لاوازهکان جا خه ریک بوون له زانین و ناسینی گهوهیهی پهروهردگاری زهوی
و ناسمانهکان و ناوه پرۆزهکانی و سیفهت و خهسلهتهکانی قهدهغه و به رهه لستی
دهکات لهسه ری لهو حالهتدا بیرکردنهوه له سهمللندنی گهوهه ریکی تاک و بی هاوتسا
و نایاب و راستیه کهی.

***

(له باره‌ی ووتنه کانیان: ره‌شی دژکاره بۆ سپیتی)

ووتنه کانتان له باره‌ی دیمه‌نی یازدههم: نيمه نه‌گه‌ر بریارماندا به‌وه‌ی که ره‌شه پیچه‌وانه‌و دژه کاره بۆ سپیتی واجب ده‌بیت که‌وا له زه‌ین و فکردا ماهیه‌تی ره‌شی و سپیتی پینکه‌وه ده‌ستکه‌ویت. زانینه‌که‌شی دادوه‌ره به‌وه‌ی که‌وا پینکه‌وه کۆبوونه‌وه‌یان له‌جه‌سته‌دا نه‌سته‌مه.

وه‌لامه‌که‌ی: له‌راستیدا نه‌وه دامه‌زراوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌رکه‌سی هه‌ستی به‌شتیک کرد نه‌وا له‌خودی هه‌ست پینکراوه‌که‌دا وینه‌یه‌کی یه‌کسان بۆ به‌هه‌ست پینکراوه‌که به‌ئه‌نجام گه‌یشتووه، وه‌ئه‌مه‌ش نا‌په‌واو بی‌که‌که، پوونکردنه‌وه‌که‌تان له‌سه‌ر درووستیه‌که‌ی به‌کارتیکردن و هه‌ست جولانندی وینه‌که‌ له‌ ناوینه‌دا بی‌سوود و به‌تاله، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناوینه هه‌رگیز شتیک کاری تیناکات هه‌روه‌ک کۆمه‌لی زانایان و بیرمه‌ندان و فیه‌له‌سوفه‌کان و که‌سانی دیکه‌ وا ده‌لێن، ووشه‌ش به‌کارتیکردن و هه‌ست جولانن له‌ زۆر پروه‌وه بی‌سوود و نا‌په‌وايه.

پاشان ده‌لێن: نه‌گه‌ر بلێن: کارتیکراو له‌ ده‌رووندا له‌کاتی هه‌ستکردنی ره‌شی و سپیتی وینه کیشانیان وه‌ غمونه هینانه‌وه‌یان راستیان تیدا نیه، جا بۆ ناشیت نه‌نجام گه‌یاندنی وینه کیشانی نه‌و شتانه له‌ توخمیکی جه‌سته‌ییدا.

(له باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا جه‌سته شوینیك نیه بۆ هه‌ستیاره‌کان)

ووتنه کانتان له‌ دیمه‌نی دوازه‌مدا: نه‌گه‌ر شوینی هه‌ستیاره‌کان جه‌سته بیت، وه هه‌موو جه‌سته‌یه‌ک دابه‌شکراوه قه‌ده‌غه‌و به‌ره‌ه‌لستی ناکات که‌وا به‌هه‌ندیك به‌شه‌کانی جه‌سته هه‌لستیت که‌ زانیاری به‌ به‌شیک په‌یدا بکات، وه به‌شیکی دیکه‌یشی نه‌زانین په‌یدا بکات، جا ناده‌میزاد له‌یه‌ک کاتدا زانا ده‌بیت به‌شیک و نه‌زانیش ده‌بیت به‌شیکی دیکه.

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

وهلامهكهى: لهراستيدا نهو گومانه هه لده گه پتتهوه له سهرا ياساو رهفتاره كانتان ،
له بهر نهوهى تامه زروو توو ره بوون و خه يالكردن له باره كانى جهسته يى و قه باره يدايه
له لاي ئيوه وه شوينه كهشى دابه شكر اوه .

***

(له باره ي نه خشه دانان و داتاشيني جهسته يى و داتاشيني ژيريدا)

ووته كانتان له باره ي ديمه نى سيزده هه مدا: توخنى جهسته يى نه گهر نه خشاندن و
داتاشيني تاييه تى تيدا نه نجام درا نهوا له دهستكهوتى نمونه ي وهك خوى تيدا
ريگر ده بيت، وه دهروونى مروفايه تيش له دژى نه ميه .

وهلامهكهى: مه بهسته كهى نه مه ده بيت پيوه ريكي زورباش و تاييه ت بيت به بي
كوكره وه، وه نه ممش سوودى گومانه كه باشتر نابيت له دلنيايه كه، له بهر نهوه ي
نه خشاندى نه قل و ژيرى بريته له زانيارى و ههستياريه كان، وه نه خشاندى
جهسته ييش بريتي يه له شوينه كان و وينه كان، گوماني تيدانيه كهوا زانيارى
پيچه وانديه به راستيه كان بو وينه و شيوه كان، پيوست ناكات له سهلماندى
ياسايه كه له جوړيك له جوړه كانى ناوه و كه كان سهلمانده كهى پيچه وانهى نهو جوړه
بيت .

***

(له باره ي ووته كانيان : نه گهر هاتوو دهروونيش جهسته بوايه)

ووته كانتان له ديمه نى چواره هه مدا: نه گهر هاتوو دهروون جهسته بوايه نهوا له
نيوان جوولاندى جولينه ري پييه كهى وه له نيوان ويست و نيراده ي بو جولانه كه
كاتيكه .

٩٩ ح ..... لایبن قیَمُ الجوزیَّة

وه لَامَه کەئى: کهوا دەر وون له گەل جەستەدا بەتال ناییت لەسێ حالەتدا، یان دەبیّت له هەموو لایەکی له دەر وەدا وەك جل و بەرگ و چوار دەوری بگرت، یان دەبیّت له جیگایەك بیّت وەك دلّ و دەماخ، یان دەبیّت کۆلەكە بیّت له هەموو بەشەکانی جەستەدا، لەسەر هەر بۆچوون و مەزەندەییەك لەو مەزەندانە جوولاندنیەتى وەك ئەوێ دەتەوێت بیجولینى دەبیّت له گەل ویستی ئەو داویت بۆیە ئەمەش بەبێ کات و ماوێەكە، وەك هەست کردنی بینین کاتێك پێی دەگات، و هەست کردنی بیستن و بۆنکردن و تام کردنیش وە ئەگەر ئەندامەكە پەچرا ئەوا ئەوێ کاریگەر و تیپەر بوو بوو بەو ئەندامە ناپەچرێت، ئەگەر دەوردا بیّت لێی له ناو و یاخود له دەر وەدا، بەلکو تەنها ئەو ئەندامە هەستى نامی نیّت کهوا لەو کاتەدا جیا بۆتەو، و بەبێ کات و ماوێ لێی کەم دەبیّتەو و دەپوکی تەو، و جیا بونەوێ ئەو ئەندامەش وەك جیا بونەوێ هەوا دەبیّت لەناو زەمەندیەك ئەگەر پەر ناو بیّت، بەلام ئەگەر دەر وون جیگەر بیّت لەیەك شەڕێندا لەناو لاشەدا پێویست ناکات کهوا له گەل ئەندامە پەچراوێەك دەریخەیت، وە ئەگەر هاتوو چوار دەورە درابوو بۆ لاشە لە دەر وەدا پێویست ناکات کهوا له نێوان ویست و ئێزادە کەئى بۆ جوولاندنی. وە هەمان جوولاندن کات و ماوێەك هەبیّت، بەلکو کردارە کەئى لەو کاتەدا له جەرلاندنی ئەندامەکاندا دەبیّت وەك کرداری موعناتیس بیّت له ناسن دا ئەگەر پێئى نەنووسیت.

***

(له بارەى ئەوێ کهوا ئەگەر دەر وون جەستە بوايە ئەوا دابەش دەبوو)

ووتە کانتان له دیمەنى پاز دەهەمدا: ئەگەر دەر وون جەستە بوايە ئەوا دابەش دەبوو وەبۆ راست کردنەوێشى کهوا هەندیکى دەزانیت و هەندیکى زانیاری

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهباريهوه نيه نهو کاته شادهميزاد به هندیك له خودی خوی زانا ده بیت و به هندیکی خودی خویشی نه زان ده بیت.

وه لامه کهی: کهواته نهو گوومانه پیک هاتوه له دوو پیشه کی: پیکه وه بوون وه کهلاخستن یان دوور خستنه وه، وه قهدهغه کردن و به رهه لستی له هردو وکیان یاخود له یه کتیکیان پروده دات، جا نیمه نه مهی وه رناگرین کهوا نه گهر جهسته برایه دروست بوو هندیکی بیزانیایه وه هندیکی نهیزانیایه، له بهر نه وهی دهروون ساده ساکاره پیک هاتو نیه لهو هه موو توخمانه ، نه له چهنده به شیکی جیاواز، جا کهی ههست به خودی خوی ده کات و ههست به نهزانیی خوی ده کات، جا نه مه قهدهغه ی پیشه کی پیکه وه بوونه .

به لام کهلاخستن و دوورخستنه وه نه مهش وه رناگرین کهوا دروست نیه هندیکی له کاتی بی ناگایی بیزانیت له بارهی هندیکی دیکه دا، وه باسی نهو هیان نه کردووه، گومانیک باشتره له بهلگه یهک، وه زانراویشه کهوا شاده میزاد ههست به خوی ده کات له هندیك پرووه به بی هه موو نه ندانه کانی، خه لکیش له مه دا جیاوازن، خوی گه ورهش ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ (الحشر: ١٩)، واته : ((نه کهن وه نهو که سانه بن که خویان فهراموش کرد شوینی بهرنامه کهی نه که وتن ، خواش نهوانی له بیرخویان برده وه))، جا نهوانه نهک له هه موو رویکه وه ، خویان له بیر برده وه. نهوانه نهک له هه موو رویکه وه خویان له بیر بردوته وه ، بهلکو لهو پرودی که بهرزه وهندی و تهواوکاری و بهخته وهی نهوی تیایه .

***

(له باره‌ی دهر وون و جهسته‌دا)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی شازده همدا : نه‌گهر دهر وون جهسته بوايه نه‌وا
پتو يست ده‌بوو به چوونه ناوی دهر ووندا جهسته قورس بواي ، چوونکه له ره‌وشتی
جهسته‌دا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی دیکه‌ت له‌سهری دا زیاد کرد نه‌وا قورس ده‌بیت.
جا نه‌و گومانه له مه‌به‌ستی قورس بوون، وه پتو يستی پی بسوونیش قورس‌تره،
نک هم‌موو جهسته‌یه‌ک جهسته‌یه‌کی له‌سهریدا زیاد بکریت قورس ده‌بیت، نه‌و
داری ده‌بینی قورسایي هیه جا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی ناگرت به‌سهریدا زیاد
کرد نه‌وا جهسته‌که سووک ده‌بیت‌هوه، وه نه‌و زه‌رفه قورسایي هیه، جا نه‌گهر
جهسته‌یه‌کی هه‌وا چووه ناویه‌وه سووک ده‌بیت، نه‌مه‌ش یاخود نه‌وه‌تا له جهسته
قورس‌ه‌کان ده‌بیت که‌وا به سرووشتی و ره‌فتاری خژی ناوه‌ندو ناوه‌پاستی ده‌ویت،
نه‌مه‌ش بی‌گومان بژی ده‌سوریت وه به‌لام نه‌و جهسته‌نه‌ی که‌وا به سرووشتی خژی
ده‌سوریت بژ سهره‌وه، نه‌وا هیچی پی نشان ندریت، به‌لکو کاره‌که تیدا
پتو وانه‌ی نه‌و جهسته قورسانه‌یه ، به‌لکو خسته‌نه‌ه سهر جهسته‌یه‌کی قورس نه‌و
سووک ده‌بیت ، وه هه‌ندیک له‌باره‌ی نه‌و مانایه‌وه ده‌لین:

ثقلت زجاجات أمتنا فرغاً * حتى إذا ملئت بصرف الراح
خفت فكادت أن تطير بما حوت * وكذا الجسم تخف بالأرواح

***

(له باره‌ی گومان بردن که‌وا دهر وونیش جهسته‌یه)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی حه‌فده همدا: نه‌گهر دهر وون جهسته‌بوايه نه‌وا له‌سهر
سیفه‌تی نه‌و جهسته‌نه‌ دا ده‌بوو که‌وا لیتی خالی نه‌ده‌بوو له سووکی و قورسی و
گهرمی و ساردی و شیداری و ووشکی و نه‌رمی و زیری تا کۆتایی، گومانیتکی
خراب و بیانویه‌کی پووچه ، له‌بهر نه‌وه‌ی پتو يست ناکات جهسته‌کان له هه‌موو

٩٦ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

چۆنیه تی و سیفه ته کان هاوبهش بکرت، له راستیدا خوای گه وره جیای کردۆته وه له نیتوان چۆنیه تی و تاییه تمه ندی و سرووشیه که ی، جا تئیدایه به چار نابینیت به دهست لیده دات، تئیدایه نه ده بینیت و نه ده ستیشی لیده دات، تئیدایه هیچ په نگیککی نییه، و تئیدایه هیچ په نگیک و هک نهو نیه، وه تئیدایه بهرگهی گهرما و سه رما ناکات، بۆ دهروونیش تاییه تمه ندی و چۆنیه تی تایبته بهوی تئیدایه کهوا جهسته تئیدا به شداری ناکات، وه سووکی و قورسی و گهرمایی و ساردی و وشکی و نه رمی به گویره ی دهروونه که ی تئیدایه تۆ دهینی ئاده میزادیك له و سه پری مه بهست و ئامانج گرانیه، که چی لاشه که شی لاوازو سیس و نه خۆشه.

یاخود دهینی خۆی زۆر سووکه که چی لاشه که شی قورسه، وه دهروونیک دهینی نرم و نیان پروو خۆشه وه دهروونیککی دیکه وشک و دلره قه، وه نهوه ی ههستیکی باشی هه بیته هه ندیک دهروون بۆن ده کات بۆنیککی ناخۆش و پیسی لئیدیت، بۆنی هه ندیکیش خۆشته له بۆنی میسک.

پیغه مبه ر ﷺ کاتیک به رینگایه ک دا ده رۆششت شوینه واری نهو بۆنه ی که له رینگاکه دا ماوه ته وه دهیزانی که نهو بۆنه هی دهروونیککی پاکه یاخود هی دهروونیککی پیسه ^(٣٢١)، وه پیغه مبه ر ﷺ کهوا راستگۆترین مرۆڤ بووه خه بهری داوه کهوا: ((إن الروح عند المفارقة يوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنتن ريح جفیه وجدت على وجه الأرض))، واته: ((بیگومان پۆح له کاتی جیابوونه و هدا خۆشته رین بۆنی لئیدیت که له سه ر پرووی زه ویدا هه یه، یاخود وهک ناخۆشته رین بۆنی بۆگه ن که له سه ر پرووی زه ویدا هه یه))، دهینی هه لاهه تی زۆر کهس بۆنه که ی ئاماده بووان وه رس ده کات، زۆر له خه لکیش ههست بهو بۆنه ده کات، وه پیغه مبه ر ﷺ هه والی داوه کهوا: ((بأن أرواح المؤمنین مشرقة

(٣٢١) سهیری : مسلم (٢٣٣١) بکه.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وَأرواح الكفار سود))، واته: ((رۆحی ئیماندار گهش و درهوشاوهیه وه رۆحی کافرو بئی باوه رانیش رهش و تارماییه)).

(له باره ی نه وه ی کهوا نه گهر دهروون جهسته بوایه

نهوا له ژیر ههستکاره کان دهووستا)

ووته که تان له باره ی دیمه نی ههژده هه مدا: نه گهر دهروون جهسته بوایه نهوا پیویست ده بوو بکه وتایه ژیر گشت ههستکاره کان یاخود ژیر یه ک ههستکار.

جا وه لامه که ی: پیداویستیه که به ره له ست و پتهو ده کات جا ئیوه شتیکتان باس نه کرد له گوومان باشر بیت له به لگه دا، قه دهغه کردنی نه ماننی پیداویستی، له بهر نه وه ی رۆح ههست به ههستکاره کان ده کات جا دهستی لیده دات و دهیی نیست و بۆنی بۆنیکی خۆش و بۆنی ناخۆش ده کات ههروه ک له باره ی دهرووندا به درێژی باسکرا، به لام ئیمه نه وه نابینن، نهو به لگه یهش نا کریت یه کیك باوه به پیغه مبه ران بکات کهوا پیویستی پیی بیت، جا فریشته جهسته یه که ناکه ویتته ژیر ههستیك له ههستیاره کانان، وه جنۆکهو شهیتانه کانیش جهسته ی نه رم و نیانن ناکه ویتته ژیر ههستیك له ههستیاره کانان، وه تیدایه ههست به زۆربه یان ده کات، تیشیدایه درک به یه ک ههستیش ناکات.

ههروه ها هه ر پۆحیشه درک پیکراوه بۆ درک پیکردنی نهو ههستیارانه به هۆکاری نامرازه کانی، جا دهروونیش بریتی یه له ههستیکی درک پیکراو جا نه گهر ههست پیکراو نه بیت، جا جهسته و نیشانه کانیش ههستدارن و دهروونیش ههستی پیده کات، نه مهش گو نجاوه بۆ نیشانه یه ک له دوا یه که کانی له چاکه و خراپه کاند و هه ک قهوبولکردنی تاوانه کان بۆ نیشانه یه ک له دوا یه که کانی به سه ریدا.

(له باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا نه‌گهر ده‌روون جه‌سته بوایه نه‌وا دووریه‌کانی ده‌بوو)
 ووته‌کانتان له دیمه‌نی نۆزده‌هم‌مدا: نه‌گهر ده‌روون جه‌سته بوایه نه‌وا دریشی و
 پانی و قسول‌ی و شی‌وه‌ پانی ده‌بوو، و نه‌و که‌ل و پهل و پیداو‌یستیانه‌ش
 هه‌ل‌ناستیت ته‌نها به توخمیک نه‌بیئت.

وه‌لامه‌که‌ی: ئیمه ده‌لین: ووته‌کانتان له‌باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا پیداو‌یستیانه‌کان
 هه‌ل‌ناستیت ته‌نها به توخمیک نه‌بیئت، ووتمان: چی ده‌بیئت، ده‌روونیش توخمیکی
 تیدایه که لینی دروست بووه‌ گۆراوه‌ بۆ سه‌ر شی‌وه‌یه‌کی دیاریکراو و وینه‌یه‌کی
 دیاریکراو.

ووته‌کانتان: توخمه‌که‌ی نه‌گهر ده‌روونیک بیئت نه‌وا پی‌ویست ده‌بوو هه‌ردوو
 ده‌روونه‌که‌ کۆبونایه‌ته‌وه، و نه‌گهر ده‌روونیش نه‌بیئت نه‌وا پیکهاتوو ده‌بوو له‌لاشه‌و
 وینه‌.

ووتمان: توخمه‌که‌ی ده‌روونیک نیه هه‌روه‌ک که‌وا تووخمی شاده‌میزاد شاده‌میزاد
 نیه، وه توخمی جنۆکه‌ش جنۆکه‌نیه، وه توخمی گیانله‌به‌ریش گیانله‌به‌ر نیه.

ووته‌کانتان: ده‌شیت بوونی ده‌روون پیک هاتو‌بیئت له‌لاشه‌و وینه‌، پيشه‌کیه‌کی
 درۆزنانه‌یه‌و له‌پاستیدا ده‌کریت بسوونی ده‌روون دروستکراو بیئت له توخمیک وه
 وینه‌یه‌کی دیاری کراوی هه‌یه، وه هه‌موو پیکه‌وه‌ ناوا ده‌لین، وه له‌سه‌ر نه‌و
 نا‌ه‌وایی و بی‌سووده‌ی نه‌و گومانه‌ش باسی چاکه‌یه‌کتان نه‌کردوو به‌شتر بیئت له‌و
 بیانوه‌ بووختان کردنه یاخود لیک داب‌ران و جیابونه‌وه‌یه.

***

(له باره ی نه وه ی له تاییه تمه ندیه کانی جهسته کهوا)

دابەش بوون په سەند دهکات)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیسته مدا: کهوا تاییه تمه ندی جهسته نه وه یه که دابهش بوون و کهرت بوون قبول دهکات، بهشی بچووکیش لیتی وه که گوره که نیه، جا نه گهر قایل بیت به دابهش بوون، وه هر بهشیکیش لیتی نه گهر دهروونیک بیت نهوا دهشیا بۆ ناده میزادیک چەند دهروونیک هه بیت، نه گهر دهروونیش نه بیت، نهو هه موه نابیت دهروون.

وه لامه که ی: نه گهر ویستان هر جهسته یه که له ده ره وه دا په سەندی دابهش بوون بکات جا ده رخسینه کهش درۆی کردوه کهوا پۆژو مانگ و نه ستیره کان قبولی نهو شته ناکه ن، ناشگوجیت کهوا هر جهسته یه که دابهش بوون و له ت له ت بوونی راست ده ربجیت له ده ره وه دا، به لام له سه ر وتی نکۆلی کردنی گه وه رو کړۆکیکی بیهاوتا جا ده رکه وتوه، به لام له سه ر وتیه کی سه لیتراوه کانیدا، کهوا له لای نهوان ناوه پۆک و گه وه ریکی لایه نگیر هیه په سەند کردنی دابهش کردنه کان به راست نازانیت، وه رمانگرت کهوا دابهش کردن قبول دهکات جا شتیک له وه دا پیویست ده بیت؟

وته کانتان: نه گهر هاتو هر بهشیک لهو بهشانه دهروونیک بیت پیویست دهکات دهروونیک زۆر له ناده میزادا کۆبیتته وه.

ووتان: له راستیدا نهو پیویست دهکات نه گهر به کردار دهروون دابهش ببیت بۆ دهروونیک زۆر، وه نه مهش نهسته مه.

ووتان: نه گهر هر بهشیک دهروونیک نه بیت نهوا گشتیه که دهروونیک نابیت، سه ره تایه کی درۆ ده له سه وه له شه او هیه، جا چەند ناوه پۆکیک یاسای بۆ سه لیتراوه له کاتی کۆبون هوه ی به شه کانی، جا نهو یاسایه وه که ناوه پۆک و مه بهستی مال و ناده میزاد و خانه واده و تیکه لاوی یه.

(له باره ی پیوستی لاشه بو دهر وون)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیست و یهک : بیگومان جهسته پیوستی ههیه له دامه زراوی و مانه وه ی ه پاراستنی تاكو دهر وونیک کی دیکه وه پیوستی به ریزو یهک له دوا ی یهک ههیه .

وه لآمه که ی: نهو کهوا ناچار نابیت له پیوستی لاشه بو دهر وونیک بیپاریزیت، پیوستی دهر وون بو دهر وونیک کهوا بیپاریزیت ، نایا نه مهش ته نها به داوایه کی درۆ ده له سه پال پشت به پیوه ریک کهوا بیسودیه که ی ناشکرا بیت ، له بهر نه وه ی هه موو جهسته یهک نابیتته دهر وونیک بیپاریزیت وهک بهسته کانی کانزاکان و جهسته ی هه ووا ناوو ناگرو خۆل و جهسته ی گشت بی گیانه کان.

جا نه گهر ووتتان: نه وانه بیژه ریک کی زیندوونین به پیچه وانه ی دهر وون کهوا زینده وهریک کی بیژه ره .

ووتمان: له وکاته دا به لگه که ناوا ده می نیتته وه واته: هه موو جهسته یه کی زیندوو و قسه کهر پیوستی به دهر وونیک ههیه هه ستیت به پاراستن و دامه زرا ندنی نه مهش داوایه کی پرووت و ته نه یایه وه نه مهش درۆ ده له سه یه له بهر نه وه ی جنۆکه و فریشته کانیش زیندوون و قسه کهرن و پیوستیان به دهر وونی دیکه نییه هه ستیت به دامه زرا ندنیان.

جا نه گهر ووتتان، قسه کاغان له گه ل ئیوه یه له باره ی جنۆکه و فریشته کان له بهر نه وه ی نه وان لایه نگرین به جهسته کانیان.

ووتمان: قسه کردن له گه ل نهو که سه یه کهوا باوه ری به خواو فریشته کانی و قورئانه که ی و پیغه مبه ره کانی هه بیت، به لآم نه وه ی کوفر به مه ده کات قسه کردن له گه لیدا له باره ی دهر وون وون و له کیس چوه، له راستیشدا نهو کوفری کردوه به به دی هینه ری دهر وونه کان و داهینه ری و فریشته کانی وه نه وه ی له پیغه مبه ره کان

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هاتووه، وازی هیناوه لهوهی بهلگهی لهسر له کاره ناشکراکان لهگهڵ بهلگهی نیماندا، جا لهبهر نهوهی شوینهواره بهناوبانگهکان له جیهاندا له کاریگهریهکانی فریشتهکان و جنۆکهکان لهسر پرووخست و مۆلهتی پهروهردگاریان ناکریت نکۆڵی لیبکریت، نیستا بهخۆی بوونی ههیه، نهوا هیژی مرۆفایهتی توانای بهسهريدا نیه.

(لهبارهی گهیااندنی دهروون به جهستهدا)

ووتهكانتان له بارهی دیمهنی بیستهمدا : نهگهر دهروون جهسته بوايه نهوا پهيوهندی دهکرد بهلاشهوه نهگهر لهسر رینگای خۆ تێخستن بیته نهوا پێویست بوو خۆی بجهستایهته جهستهکان، وه نهگهر لهسر رینگای پێوه لکاندن و نزیکسی بیته نهوا بۆ یهك نادهمیزاد دوو جهستهی پێکهوه لکاو دهبوو یهکیکیان دهیبینی وه نهوهی تریان نهیدهبینی.

ولهلامهکهی لهچهند پروویهکهوهیه:

یهکیکیان: خۆی بجاته جهستهکان: نهستهمه کهوا خۆی بجاته ناو دوو جهستهی چپرو توند یهکیکیان لهوی تریان چپتر بیته به جوړیک شوینهکهیان یهك شوین بیته.

دووه: نهوه نارهوايه به زۆر شیوه، لهوانه تێچوونی ناو له چیلکه دارو ههوردا، وه چوونه ناوهوهی ناگر له ناستندا، وه چوونی خۆراک به ههموو بهشهکانی لاشهدا، وهچوونی جنۆکه لهو کهسانهی پهركهم یاخوود نهخۆشی فیزی ههیه، جا رۆح بهو نهرم و نیانییهی خۆی ئالۆزکاوێ لاشه لیبی قهدهغه ناکات و دهچیتته ههموو بهشهکانی .

له گهل نه وهش نایا دهروون و پړوح یهك شته یاخود دوو شتی جیوازن؟

خه لکی له مه دا جیوازو ناکوکن .

جا هه یه ده لیت: ناو تراوه کانیان یه که، وه نه وانهش زانایانی ناینین.

هه یه ده لیت: نه وان دوو شتی جیوازن، وه نیمهش به یارمه تی خوی گه وړه نه ینی

نه و مه سه له یه ناشکرا ده کهین، جا ده لیتین، دهر وون پروو ده کاته کارو باره کان.

یه کیکیان: پړوحه، جوهری ده لیت: دهر وون پړوحه، ده وتری: دهر وونی دهر چسو، نه بو

خراش ده لیت:

نجا سالماً والنفس منه بشدقة * ولم ینج إلا جفن سیفٍ ومنزُر

دهروونیش خوینه، ده وتری: پرسپاری له خوی کرد وه له هه دیسیکدا هاتوه:

((ما لا نفس له سائله لا ینجس الماء إذا مات فيه))،

واته: ((هر گیانله بهر یتک نه گهر له ناو ناو بریت و خوینی له بهر نه ووات نه وه

ناهوکه پیس ناکات)).

دهروون: جهسته یه، شاعیر ده لیت:

نُبْتُ أَنْ أَبِي تَمِيمٌ أَدْخَلُوا * أَبْنَانَهُمْ تَامِرَ نَفْسِ الْمُنْذِرِ

دهروون چاوه، ده وتری: فلان دهر وونی تروش بووه، واته: چاو.

و وتم: وانیه وهك ووتراوه، به لکو دهر وون لیره دا پړوحه، به نیسبهت خستنه بری

بړ چاو فراوان ده بیت، له بهر نه وهی به ووی چاو یتکی تروش بووه ده بیت، وه نه ووی

پیکاهو تروش بووه له راستیدا دهر وونیکی په ست و خه مباره وهک پیشتر

باسکراوه.

و وتم: دهر وونیش له قورئاندا له خردی خویه وه به یتکرایسی دهر ده چیت وهک

خوی گه وړه ده فهر مویت: ﴿ فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ ﴾ (النور: ۶۱)، واته: ((سه لام

له خوتان و سه لام له یه کتر بکه ن))، هه وړه ها خوی گه وړه ده فهر مویت: ﴿ يَوْمَ

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا ﴿النحل: ١١١﴾، واته: ((رُوِّتِكَ دَيْتَ كِه هه موو كهس خه می خوځه تی بهرگری له خوځی ده کات)).

هه رو هه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ (المذثر: ٣٨)، واته: ((چوونكه له قیامه تدا هه موو كهس بارمته ی ده سټیټشكه ری خوځه تی (کرده وه کانی دینه وه پټی)). تنه ها به سهر رڅدا تیپهر ده بیټ وهك خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((نه ی خاوه ن دل و ده روونی پر له نارامی))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((ناده ی گیانتان بدن به ده سته وه))، هه رو هه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَهَبْهُ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ (النازعات: ٤٠)، واته: ((نه وه ی جله وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه واو هه وه س و ناره زوویه کی نادر ووست...))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: ((به پاستی نه فس (نه گهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیټ) زور فهرمانده ره به گونا هو هه له و تاوان)).

به لام رڅ نه به تنه هاو نه له گهل نه فسیش به شهر لاشه دا تیپهر نابیټ، به لکو رڅ به سهر نه و قورنانه دا تیپهر ده بیټ که وا خوای گه وړه به سروش بڅ پیغه مبه ری نار دووه ﷺ، له م باریه وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحاً مِنْ أَمْرِنَا﴾ (الشوری: ٥٢)، واته: ((نه ی محمد نا به و شیویه ی که و وتمان نیتمه قورناغان بڅ په وانه کردیت له لایه ن خومانه وه)).

تهر کی سروو شیش ته وه یه که وا خوای گه وړه خو ی نار دوویه تی بڅ نیردرا وه کانی وه پیغه مبه ره کانی، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((نه و زاته وه حی نیگا به فهرمانی خو ی ده نیړیټ بڅ هه ر کام له به نده کانی که بیه ویټ (قورسان رڅحه، چوونكه ژبان به خشه به عه قل و دل و ده روون)، بڅ نه وه ی خه لکی بترسیټیټ له

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پژژى بهيه کگه يشتنه وه))، ههروهه خواى گهوره دهه فرمويټ: ﴿يُنْزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل: ٢)، واته: ((پهروه ردگار خژى فريشته کان به په حمهت و ژيانه وه (که وه حى ناسمانه) ده نيټيټ بژ هه کهس که بيه ويټ له بهنده کاني (که پيغه مبه رانن)، فره مانيان پيټ ده دات که: خه لکى بيټ دار بکه نه وه له وهى که به راستى جگه له من خوايه کى ديه که نيه ، له بهر نه وه له خه شم و قيم خوتان بياريزن (چونکه له وه که سانه خوڅ نابم که غه يري من ده په رستن).

نه مهش ناوراوه رڅ کاتيک ژيانتيکى به سوود ده به خشيت، چونکه ژيان به يي نه وه هه رگيز سوودى بژ خاوه نه کهى نابيت ، به لکو ژيانى گيانله بهرى چوار يي له وه باشته وه و ناکامه کهى خو به ده سته وه دانه.

ناوېش نراوه رڅ: رڅ حيك: له بهر نه وهى ژيانى جه ستهى تيډايه، ههروهه ناوراوه (الريح) واته: شنه با کاتيک ژيانى تيډا ده ست ده که ويټ، وه بژ نه مهش له سه ر رڅه کان کڅ ده بيټه وه، شاعير ده ليټ:

إِذَا ذَهَبَتِ الْأَرْوَاحُ مِنْ غَوِي أَرْضِكُمْ * وَجَدْتُ لِمَسْرَاحًا عَلَى كِبْدِي بَرْدًا

رڅ و په يمان و هه وانه وهى تيډايه، جا ناوراوه ده روون، رڅ حيك بژ ده سته که وتنى ژيانتيک تيډا، ناوراوه (النفس) ده روون ياخوود له بهر شتيکى گران به هايه (النفيس) له بهر گران به هاكى و گه وره ييه کهى نه وه ناوهى لينراوه، ياخوود له بهر ده رختنى شته که يه کاتيک ده ده چيټ جا له بهر زور چوونه ده وهى و هاتنه ژوره وهى له لاشه دا ناوراوه (النفس) ده روون، وه له ويډا ده روون له جولاندنه، له بهر نه وهى بهنده يه که که خه وت رڅه کهى ليټ ده ده چيټ ، جا نه گه ر به ناگاهاته وه رڅه کهى بژ ده گه رپټه وه، وه نه گه ر مريدش نه وه به يه کجبارى رڅه کهى ده ده چيټ ، جا نه گه ر به خاکيش سپيډرا رڅه کهى بژ ده گه رپټه وه، کاتيک پرسيارى ليکرا ده ده چيټ، ونه گه ر زيندووش بڅه نه وه رڅه کهى بژ ده گه رپټه وه.

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جياوازی نيوان دەررون و رۆح جياوازی له سيفه تەکانه تەک له خودی ئەوان، له راستیدا خوینیش ناو نراوه: دەررون، له بەر ئەوهی دەرچرونی خوین کەوا مردنی له گەڵدا دەبێت دەشت دەررونە کەش دەر بچیت، ژيانیش تەواو نابێت تەنیا بە ئەو نەبێت، هەر وەك ژيان بەر دەوام نابێت تەنھا بە دەررون نەبێت، جا لەم بارە یەوه شاعیر دەلێت:

تَسِيلُ عَلَى حَدِّ الظُّبَاتِ نَفْسَنَا * وَليست على خيرِ الظُّبَاتِ تَسِيلُ
وه دەر تریت: گیانی سپارد، گیانی دەرچوو، گیانی جیا بوووه، هەر وەك دەر تریت: رۆحی دەرچوو، وه رۆحی جیا بوووه، بە لām مردنی هەلە شەیی یە کجاره و لەوانە یە درێژه بکیشیت، و ئەم هەلە شەو هەلچونەش بە زۆری و بە خێراییه، جا خوای پەر وەردگار هەر خۆی درێژهی پێ دەدات و پالێ پێوه دەنیت له کاتی مردندا.

***

(له بارە ی ووتە کانیان: رۆح دەررون نیه)

کۆمه لێکی دیکه له خاوهنی حەدیس، وه بیرمەندو زانیانی شایین و ئەهلی تەسەووف دەلێن، رۆح دەررون نیه بە لکو شتیکی دیکه یە، مقاتل کورێ سلیمان، دەلێت: ناده میزاد و ژیان و رۆح و دەررونی هەیه، جا کاتیك نووست دەررونی دەر دەرچیت کەوا ئەقلی بە شتە کاندە دەرشیکی بە لām له جەستە جیا نابیتەوه، بە لām پەتیکی پراکیشاو دەر دەرچیت کە شەوق و پروناکی هەبێت، جا خەونە کە بهو دەررونە دەبینیت کەوا لێی دەرچوو و ژیان و رۆحە کەش له جەستە دا دەمینیتەوه، جا هەر بهو گنگل دەر دات و ئەم دیو و ئەو دیو دەر کات و هەناسە دەدات، کاتیك جوولاً رۆحە کە ی بۆ دە گە پێتەوه وه خێراتر له چار تروکانیک، ئە گەر خوای گەوره

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ويستی له سهر بیت نهوا له خه وه کهیدا ده پیرینیت و نهو دهر وونه ده گریټ که لیټی
دهر چوه.

ههروه ها ده لیت : کاتیک ده خه ویت دهر وونه کهی دهر ده چیت و بۆ سهروه بهرز
ده بتهوه ، جا نه گهر خهونی بینى بۆی ده گهر پتهوه ، ههوال ده داته پۆحه کهو،
پۆحه کهش ههوالی پته دات ، جا نهو ده زانیت کهوا نهو چی و چی بینیه.
نهبو عبداللهی کورپی مه ند ده لیت: له باره ی زانیاری پۆح و دهر ووندا جیاوازی و
ناکۆکی پهیدا بوه، جا هه ندیک له وان ده لیت: دهر وون قورپکی ناگرینه، و پۆحیش
نورپکی روحانیه.

هه ندیکى دیکه یان ده لیت: پۆح خودایی و ناینزانی یه، وه دهر وونیش: په وشت و
خوی ناده میزاده، و درووستکراویش به نهو تاقیده کرپتهوه.

کۆمه لپکی دیکه ده لیت: نهوانه نه هلی فهرموده و هه دیسن: کهوا پۆح دهر وون
نیه، وه دهر وونیش پۆح نیه، دامه زراوی و وه ستانی دهر وون به پۆحه و دهر وونیش
دیمه نی به ندهیه، ناره زوو و خۆشه ویستی و دل تپچوون و کاره سات و هه شوومه ی
تیدا کۆده بیته وه، وه پۆحیش داوا ده کات بۆ دوا پۆژ و کاریگه ری تیده کات، هه ووا
هه وه سیش به دوا ی دهر ووندا ده که ویت، وشه یتانیش به دوا ی دهر وون و هه ووا
هه وه سدا ده که ویت، و سامان و دارایش به دوا ی عه قل و پۆحدا ده که ویت، خوا ی
گه وره ش به سرووش و نیگای خۆی و یارمه تی دان و پشتگیری خۆی درپژیهان
ده کاته وه.

هه ندیکى دیکه ده لیت: پۆحه کان له لایه ن کارو فهرمانی په روه ردگار وه یه،
پاستی وزانینی له بوونه وهرو بۆ درووستکراوه کهی ده شارپته وه .

هه ندیکى دیکه یان ده لیت: پۆحه کان نورپکه له نوره کانی خوا ی گه وره، وه
ژیانیش له ژیا نی خودای گه وره دایه .

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْحَوِزِيَّةِ

پاشان له پڅه کاندې جياوازی و ناکوک بوون، نايه به مردنی لاشه کان و ددروونه کان پڅه کانیش دهریت یاخود نامریت؟

جا کومهلتيک دهلتي: پڅه کان نامرن و تاقیش ناکرینه وه.

کومهلتيکی دیکه دهلتي: پڅه کان له سهر شپوهی بوونه وهره کهیه، دهست و قاچ و چاوو بیست و بینین و زمانی هیه .

کومهلتيکی دیکه دهلتي: بؤ پروادار سؤ پڅ هیه، وه بؤ دوو پروو و کافره کانیش یهک پڅ هیه .

ههنديکی دیکه یان دهلتي: بؤ پیغه مبه ران و راستگو یانیش پینچ پڅ هیه .

ههنديکی دیکه یان دهلتي: پڅه کان پڅانین له پیاوچاکان و خواناسان دروست بووه جا کاتيک دهرچوو دهگرپته وه بؤ لای خواناسه کان.

وتم: به لام نهم پڅه ی کهوا دهریت و دهره چیت نهوا یهک پڅه نهویش ددروونه.

به لام نهو ی خوی گه وره پشتگیری نهکات له بنده باوه پرداره کانی له پڅه ی نهوا

پڅه یکی دیکه به بیجگه نهو پڅه، ههروهک خوی گه وره دهفرمویت: ﴿أُولَٰئِكَ

كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ وَأَيَّدُهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ (المجادلة: ۲۲)، واته: ((نهوانه خوا نیمان

و باوه ری له دلایندا چه سپاندوهو چیگیری کردوه له به هره و میهره بانی تاییه تی

خوی، به هیزو گیانیکی تاییه تی له لایهن خوییه وه (مبه بست قورن و نیمانه)

پشتگیری کردوون و یارمه تی داوون))، ههروه ها نهو پڅه ی کهوا پیی پشتگیری

کراوه پڅه ی مه سیحی کوری مه ریهمه ، ههروهک خوی گه وره دهفرمویت: ﴿إِذْ

قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْثَمِ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أُيِّدْتُكَ بِرُوحِ

الْقُدْسِ﴾ (المائدة: ۱۱۰)، واته: ((خوا فرموی: نهی عیسای کوری مه ریهم یادی

نهو نازو نیعمه ته ی من بکه ره وه که پڅاندم به سهر خوت و دایکتدا، کاتيک من

به هوی جوهره نیلی پیروزه وه پشتیوانیم لیگردیت))، ههروه ها نهو پڅه ی کهوا

دهاویت به سهر نهو به ندانه ی که نهو دهیه ویت نهو نهو پڅه نیه که له لاشه دایه .

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

به لَامِ نَمُو هِيَزُو تَوَانِيهِي كِه لِه لَاشَه دَايِه نَمُوِش دِي سَان پِيِي دِه لِيْن: رَوَحَه كَان، جَا دِه وِتَرِيْت: گِيَانِي بِيْنِهَر، گِيَانِي بِيْسَهَر، وَ گِيَانِي بَوْنَكِهَر، جَا نَمُو رَوَحَانَه ش هِيَزِي كِي دَانِرَاوْن لِه لَه شِدَا دِه مَرِيْت بَه مَرْدَنِي لَاشَه كَان، نَمُوِش نَمُو رَوَحَه نِيَه كِه بَه مَرْدَن لَاشَه كِه نَمُو نَامَرِيْت وَ تَاقِي شِنَا كَرِيْتَه وَ هِه رَوَه ك رَوَحَه كَان تَاقِي دِه كَرِيْتَه وَ هِه.

بَو زَانَسْت وَ زَانِيْن رَوَحِي ك هِهِيَه، وَ هِه بَو چَا كِه كَرْدَن وَ دَلَسُو زِي رَوَحِي ك هِهِيَه وَ بَر خَوَشَه وَيَسْتِي وَ پِي سِهَارْدَن رَوَحِي ك هِهِيَه، وَ بَو پِشْت بَه سَتَن وَ پَاسْت گُوِيِي رَوَحِي ك هِهِيَه وَ خَه لَكِي ش جِيَاوَا زَن لَه وَ رَوَحَانَه دَا بَه جِيَاوَا زِيَه كِي زَوَر جَا هِه رَكِه سِي نَمُو رَوَحَانِي بَه سَهْرْدَا زَال زَال بُوَر نَمُو دِه بِيْتَه بَه نَدِهِيَه كِي رَوَحَانِي، لَه وَ اَنَه شِيَان نَمُوِي وَ وِنِي كَر دِيْت وَ فِهْرَامُو شِي كَر دِيْت يَا خُو د زَوَر بَه يَان دِه بِيْتَه خَا كِي كِي تَارِي ك وَ نُو تَه ك، وَ هِه خَوَاي گِه وَ رَه ش پِشْتِيَوَان وَ يَار مَه تِي دِه رَه.

لَهْم بَارِهِيَه وَ هِه: نَايَه دِه رَوُون يَه كِي كِه يَا خُو د سِي شْتَه ؟

لَه پَاسْتِي دَا زَوَر لِه خَه لَكِي لَه قِسْم دَا كِه وَ تَوْنَه تَه نَاو نَمُوِي كِه وَ بَو نَمُوِي نَادَهْم سِي دِه رَوُون هِهِيَه: دِه رَوُونِي ك پَر لَه نَارَامِي يَه، دِه رَوُونِي ك سَهْرَه نَشْت كَارُو لَوْمَهِي خَوِي دِه كَات، دِه رَوُونِي كِي ش نِي شَانَهِي گُوْنَاهُو نَا زَا وَ هِهِيَه. وَ هِهِيَه نَمَهِي بَه سَهْرْدَا زَال دِه بِيْت، وَ هِه شِيَانَه يَه كِي كِي دِي كِهِي بَه سَهْرِي دَا زَال دِه بِيْت، وَ هِه بَرُو بِيَا نُو دِه هِيْتَنَسَهْرَه لَه سَهْر نَمَه بَهْم فِهْر مَوُو دِهِيَه پِرُو زَه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، وَ اَتَه: ((نَمِي خَا وَ نِي دَل وَ دِه رَوُونِي پَر لَه نَارَامِي))، وَ هِه بَه فِهْر مَوُو دِهِيَه خَوَاي گِه وَ رَه: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القيامة: ١-٢)، وَ اَتَه: ((سَوِيْتَن دِه خَوْم بَه رُو زِي قِيَا مَهْت، وَ هِه سَوِيْتَن دِه خَوْم بَه وَيْژِدَانِي زِي نَدُو وَ نَهْفَسِي رَه خَنَه لَه خَوْگَر كِه لَوْمَهِي خَوِي دِه كَات))، بَه وَ

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فهرموده‌ی‌ی خورای گه‌وره که ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ۵۳)، واته: ((به‌پاستی نه‌فس زور فهرمانده‌ره به گونا‌هو هه‌له‌و
تاوان))، راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌وا یه‌ک ده‌روونه به‌لام سیفه‌تیا‌ن هه‌یه، وا داده‌نری‌ت
هر سیفه‌تیک ناویکی هه‌بی‌ت نا‌ونرا‌وه پر له نارامی به‌و پی‌یهی پرله‌نارامی و
ناسوده‌یه‌که‌ی بز خورای خوی‌ه‌تی به به‌ندایه‌تی و خۆشه‌ویستی و ملکه‌چی بز ئه‌و
وه پشت به‌ستن و ترسان و پارانه‌وه‌شی هر بز ئه‌و، جا نا‌وانی خۆشه‌ویستی و
ترسان و پارانه‌وه لئی ئه‌وا بینینی خۆشه‌ویستی بز یه‌کیکی دیکه جگه له‌ئه‌و
ده‌چریت وه ترسان و پارانه‌وه لئی ده‌ست هه‌لده‌گری‌ت به خۆشه‌ویستی که‌سیکی
دیکه بی‌جگه له خورای په‌روه‌ردگار، به یاد‌کردنه‌وه‌شی یادی که‌سیکی دیکه
ناکاته‌وه بی‌جگه له‌و، هه‌تا‌کو شه‌وق و گه‌یشتن و دانیشتن و بینین و جو‌وله‌و
گو‌نگرتن و تینوویه‌تیشی هر به یارمه‌تی و پشتیوانی ئه‌و ده‌بی‌ت، وه دلّه پاک‌رد‌وو
و هه‌لاتووه‌که‌ی ده‌گه‌ریتسه‌وه بز‌لای خودای میهره‌بان، جا ئه‌و نارامی و
ناسوده‌یی‌ه‌ی له‌ده‌روون و دلّ و جوومگه‌کانی و توانا‌کانی له‌ناشکرا‌و په‌نهانی
ده‌بینی‌ت، جا‌ر‌و‌چی راده‌کی‌ش‌ری‌ت بز‌لای خودای گه‌وره وه پی‌ستی و دلّی و
جومگه‌کانی نه‌رم ده‌بی‌ت بز خزمه‌ت‌کردن و نزیک بو‌ونه‌وه له په‌روه‌ردگار، نا‌ک‌ری‌ت
دلّ نارامی و ناسوده‌یی به‌ده‌ست بی‌ت ته‌نها به خودا‌و یاد‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و نه‌بی‌ت، ئه‌و
فهرموده‌ی‌ی که خورای گه‌وره داییه‌زان‌دووه بز‌سه‌ر پی‌نغه‌مبه‌ره‌کانی وه‌ک
ده‌فهرموی‌ت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)، واته: ((نه‌وانه‌ی با‌وه‌ری‌ان هینا‌وه دلّ و ده‌روونیان نارام
ده‌بی‌ت به‌قور‌ئان و په‌یامه‌که‌ی خودای په‌روه‌ردگار، نا‌گادارین دلّه‌کان هر به
قور‌ئان و یادی خور‌ا‌و (پابه‌ند بو‌ون به‌ ئاینه‌که‌یه‌وه) خۆش‌نو‌ود ده‌بن و
ده‌حه‌وتنه‌وه))، جا دلّو ده‌روونی نارام و جی‌گی‌ر بو‌ونی به‌لا‌بردنی شی‌وا‌وی و
په‌ش‌کا‌وی و شپ‌زه‌یی لئی، وه نه‌مه‌ش نایه‌ته‌دی ته‌نها به خودا‌و یاد‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و

نه بیټ، وه راستی دل و نارامیه کesh کهوا دهروون پیی نارام ده بیټ نهوا له ده رگای ناسینی ناوه جوانه کانی و سیفاته کانی خوای گهوره نارام ده بیټ ، وه پیا ه لـدان و باسکردنی تهواوی و بی کهم و کوری و تاکو خه بهردانی کهوا له لایهن دهروونیه وه خه بهری پیده دات، هه والی پیبدات له باره ی پیغه مبه ره کانی جا به قه بولل کردن و رازی کردن پیی ده گات ، وه ته سلیم بوون و ملکه چی، وه دل فراوانیش بۆ نهو بیټ، وه شادومانی دلش هه ر بهیادی په روه رد گاره، له بهر نهوه ی ناسنیک له ناسینه کانی خودای پاک و بیچگه ر دبۆ بهندی خۆی له سه ر زووبانی پیغه مبه ره که یه تی جا هیشتاو به رده وام دل له گه وره ترین په شوکاوی و شپرزهی دایه له و ده رگایه دا تاوه کو نیمان به ناوه جوانه کانی خوای گه وره و سیفه ته کانی و یه ک تا په رستی و به رزبوونه وه ی بۆ سه ر عه رشی خۆی تیکه ل ده بیټ، جا نه مه یه که مین پله کانی دل و دهروون نارامیه، پاشان به رده وام کاریگه ری ده بیټ هه ر کاتیک گویی له نایه تیک بیټ کهوا باس له سیفه تیک له سیفه ته کانی خوای گه وره بکات، نهوه کارو فره مانه ش کو تایی نیه، نهو نارامی و ناسوودیه ش بنچینه یه که له بنچینه کانی نیمان ، کهوا بناخه که ی له سه ر دامه زراوه، پاشان ناسووده ده بیټ بۆ خه بهر پیدانی له کاتی دوا ی مردندا له کاروباره کانی به رزه خدا، نهوه ی له دوا ی نه ودا له باره کانی قیامه تدا ، هه تاکو وه ک نهوه ی به ناشکرا هه مووی بیینیت و نه مه ش راستیه کی دلناییه کهوا خوای گه وره وه سفی به نه هلی نیمان نه کردوه کهوا ده فره موویت: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ (البقره: ٤٠)، واته: ((دلناین که رۆژی دوا یی هه ر پیش دیت و قیامه ت هه ر بهرپا ده بیټ))، نیمان به رۆژی دوا یی به ده ست نایه ت تاوه کو دل نارام و ناسووده ده بیټ به وه ی خوای گه وره هه والی پیداو بۆ نهو کاروبارانه ی کهوا دیت و هیچ گومانی تیدانیه ، ، جا نهوه نیماندار یکی راسته قینه یه کهوا نیمانی به رۆژی دوا یی هیه هه روه ک له هه دیسیکی حاریسه دا هاتووه: (بوومه نیماندار، جا پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ((ان لكل حق حقيقة فما حقيقة ايمانك؟))، واته:))

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بۆ هه‌موو مافێك راستیه‌ك هه‌یه‌ جا راستی نێمانه‌كه‌ی تۆ چی یه‌؟))، حارسه‌ ووتی: ده‌رووگم له‌ دنیاو نه‌وه‌ی تیایه‌تی وه‌رس بووه‌ وه‌ له‌ به‌رچاوم كه‌وتوو، وه‌ك نه‌وه‌ وام كه‌ من سه‌یری عه‌رشى خواى خۆم ده‌كه‌م له‌ جێگایه‌كى زۆر به‌رز وه‌ بۆ خه‌لكى به‌هه‌شت كه‌وا سه‌ردانى یه‌كتر ده‌كه‌ن وه‌ خه‌لكى دۆزه‌خیش تێیدا ئازار ده‌چێژن، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی ((عبدُ نور الله قلبه‌))، واته‌: ((به‌نده‌یه‌ك خواى گه‌وره‌ دلى پووناك كردۆته‌وه‌)).

***

(له‌باره‌ی ئاسووده‌یی ده‌روون و نێماندا)

دُنیاىی و ئاسووده‌یی بۆ ناوه‌كانى خواى گه‌وره‌ و سیفه‌ته‌كانى دوو جووره‌: دُنیاىی بۆ باوه‌ر بوون پێى و، سه‌لماندن و بیروباوه‌ربوون پێى، و ئارامى و دُنیاىیش ده‌بیست له‌ شوێنه‌وارى به‌ندایه‌تى په‌نگ بداته‌وه‌، وه‌ك غمونه‌ی دُنیاىیه‌كه‌ی بۆ قه‌درو نیسپات بوونیشی، و باوه‌ر بوونیش پێى دُنیاىیه‌ كه‌ پێیست ده‌كات بۆ شوێنه‌ به‌ تواناكان كه‌وا فه‌رمان به‌ به‌نده‌ ناكات به‌ ناچارکردنى، و تواناشى نیه‌ له‌ سه‌ر پێكدرنى كاره‌كه‌، جا سه‌لاواتى بۆ ده‌نیریت، پێى رازى ده‌بیست، وه‌ نه‌لێى تووره‌ ده‌بیست و نه‌ گله‌یی لى ده‌كریت و نه‌ نێمانه‌كه‌ی شه‌رزه‌ و تووشى شه‌ه‌زان ده‌بیست، و دلگران نابیت له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستى چووه‌، دلخۆشیش نابیت به‌وه‌ی بۆى هاتوو، چونكه‌ كاره‌سات و وه‌یشرومه‌كه‌ی تێیدا چاوه‌ڕوانكراوه‌ پێش نه‌وه‌ی كه‌وا بگاته‌ لای و پێش نه‌وه‌ی درووست بكریت. هه‌روه‌ك خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ٢٢-٢٣)

٩٤ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ههروه ها خواى گهوره دهه فرمويټ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ (التغابن: ١١)، واته: ((به فرمانى خوا نه بيت هيچ خوشى و ناخوشيهك پيشنه هاتووه ، جائهوى باوهري تهواو بهيتيت، خوا دلى ريتوني دهكات بولاى خوى))، يه كيك له پيشينه كان ده ليت: نهو بهنده ييه كهوا تووشى كارساتيك ده بيت و ده زانيت كهوا نهوه له لايهن خواويه جا پازى ده بيت و سه لاوات لى ده دات، جا نهوه دلنيايه كه تا ياساكانى سيفه ته كان و پويستيه كانى وه شوينه واره كانى له جيهاندا، به لام نارامى و دلنيايى چا كه كردن نهو ناراميه تا فرمان و كاره كانى گويپايه لى و دل سوzy و ناموژگارى، جا له سهر كارو فرمانه كه يدا ويست و ناره زوو و لاسايى كردنه وه يهك پيشكهش ناكات، گومانتيك جيگير ناكات به ره له تستكارى ههواله ي بيت و نه ناره زوويهك به ره له تستكارى فرمانه كه ي بيت.

نيشانه كانى نهو دلنيايهش كهوا دلنياو ناسووده ده بيت له په شوكاوى تاوان و بيزاريش بيت تاكاتى تهوبه كردن و شيرينى خوشيه كه ي و نه مهشى له سهر سووك ده بيت بهوى كهوا ده زانيت كه له زهت و شيرينى و خوشيه كه ي له سهر كه وتن له توبه كردنه كه دايه، و كه سيش نه مه نازانيت ته نها نهوى تامى نهو دوو فرمانه ي كرديت، بو هه موو ناره زوويهك سهر خوشيهك هه يه زياد ده بيت له سهر سهر خوشى باده و عه ر ه ههروه ها تووره بوونيش سهر خوشيه كي تي دايه گه و ره تره له سهر خوشى شهرباب و مه ي خواردنه وه ، بو نه مهش ده بيت كه سى عاشق و تووره نه م كاره ده كه ن، كهوا كه سى مه ي خوژ كاره كه دهكات.

***

(له باره‌ی مانای دل و دهر وونی پر له نارامی و ناسوده‌یی)

تالیره‌دا نمونه‌یه‌کی نهرم و نیان و به‌خشنده هه‌یه پئویسته ناگاداری بیت له‌سه‌ری وه‌بۆی ناگادار بیت‌ه‌وه‌وه سهرکه‌وتنیش به‌ده‌ست نه‌و که‌سه‌یه که‌وا تنگه‌ژهی سهرکه‌وتن و یارمه‌تی به‌ده‌سته‌تی، ههر خودای پاک و بی‌گهر دیشه بۆ ههموو نه‌ندامه‌کێ که‌نه‌ندامه‌کانی ناده‌میزاد ته‌واوی داناهه جا ههر کاتیک یه‌کێک له‌و نه‌ندامانه‌ی نه‌بوو نه‌وا هه‌ست به‌ په‌شو‌کاوی و شپه‌زه‌یی ده‌کات به‌هۆی نات‌ه‌واوی نه‌ندامه‌کانی که‌وا بۆی داناهه، وه‌ک نمونه‌ی ته‌واوی چاو له‌ بینیندا ته‌واوی گوێ له‌ گری‌گرتندا، وه‌ ته‌واوی زمان له‌قسه‌کردندا، جا نه‌گهر نه‌و نه‌ندامانه‌نه‌مان که‌وا هه‌یژیکه‌ بۆ ته‌واوی ناده‌میزاد نه‌وا هه‌ست به‌ ئیش و نازارو که‌م و کوری ده‌کات به‌هۆی له‌ده‌ست چوونی نه‌و نه‌ندامانه‌.

وه‌ ته‌واوی دل و نیعمه‌ت و دل‌خۆشی و له‌زه‌ت و که‌یف خۆشی له‌ناسینی خوای گه‌وره‌ دایه‌ وه‌وویستی خۆشه‌ویستی و مل که‌چی بۆ نه‌وو په‌زا ب‌وون له‌سه‌ری و شه‌وق و خۆشه‌ویستی وه‌ژگری بۆ نه‌وه، جا نه‌گهر نه‌وه‌ی له‌ده‌ستدا نه‌وا تووندترین سزاو شپه‌زه‌یه‌یه له‌چاو‌یکدا که‌وا رووناکی بینینی له‌ده‌ستداوه، وه‌ له‌ زمان‌یکدا که‌وا هه‌یژه‌ قسه‌کردن و تام‌کردنی له‌ده‌ستداوه، نیین و عه‌باس ده‌لێت: نارامی و ناسوده‌یه‌کی باوه‌پێکراو، قه‌تاده‌ ده‌لێت: نه‌و ئیمانداره‌یه دل و دهر وونی نارامی گرتووه، تا نه‌و کاته‌ی وه‌عدو به‌لێنی خوا ده‌گاته‌ جی، و حه‌سه‌ن ده‌لێت: باوه‌ر پێ‌کردن به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی، وه‌ موجاهد ده‌لێن: نه‌و دهر وونه‌یه که‌وا دنیایه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی، وه‌ هه‌روه‌ها ده‌لێت: نه‌و ددل و دهر وونه‌یه که‌وا دنیایه‌ به‌ گه‌یشتنی به‌ خودای خۆی، جا قسه‌ی پێ‌شیننه‌کان له‌ دل و دهر وون و نارامی و ناسوده‌یدا له‌سه‌ر نه‌و دوو بن‌چینه‌یه‌دا ده‌سوورپێته‌وه، دلارامی و ناسوده‌یی زانست و ئیمان، و ناسوده‌یی و دل‌نیایی ویست و ئیراده‌و کارکردن.

(نهبارهی درووست بوون و پیکهاتنی دنیایی و ناسوودهیی)

نه گهر نارام و ناسووده بوویت له گومان بۆ دنیایی و یه قینی، و له نه زانین بۆ زانین و زانیاری، وه له بی ناگایی بۆ یادکردنه وهی خوا، له خیانه ته وه بۆ تهوبه کردن، و له پاییی و سوو خۆریه وه بۆ دلسۆزی، وله درۆ کردن بۆ پاست گۆیی، وه له بیتوانایی و بی نه کراندا بۆ ره وشت به رزی و زیره کی، له هیزو دهسلات و له خۆبایی بووندا بۆ زه لیلی ملکه چی، له لووت به رزی و گومراییدا بۆ بیفیزی و پۆح سووکی، له که مته رخمی و گوی پینه داندای بۆ کارو کرده وه نه وکاته پۆح دهست ده کات به نارامی و ناسوودهیی، بناخه ی هه موو نه وانه و سه رچاوه کان له بیدار بوونه وه له خه وه ئسانه، جا نه مهش یه که مین کلیلی خیترو به ره که ته، له بهر نه وهی که سی بیناگا له بری خۆ ناماده کردن بۆ گه یشتن به خوای خۆی و نازوقه یه ک دابنی بۆ پۆژی گه رانه وهی به پله و بایه ی نووستوو وایه، به لکو حالی له و خراپ تریشه، له بهر نه وهی که سی عاقل و بیرمه ند په یمان و به لئینی خوای گه و ره ده زانیته وه نه وهی پیوستیه تی له فرمانه کانی خوای گه و ره وه مه به ست و یاسا کانی له مافه کاندا، به لام رینگری ده کات له راستی هه سته کردنه که، جا به که مته رخمی لئی داده نیشیت به وهی دلی دهیه ویت نه مهش بیناگاییه که ییتی که وای لیچی پالکه و توه جا خه و تن و پالکه و تنه که ی درێژه ده کیشیت جا نه رم و هیواش و به رده وام بۆ ناره زوه کانی شه یان ده مینیت ته وه جا مانه وه که ی به سه ریدا تووند ده بیت، نینجا خه ریک ده بیت به شه وهت و تامه زرۆو حه زه زۆر به لیشا وه کانی وه داب و نه ریه کان به سه ریدا زال ده بیت تیکه ل ده بیت به و خه لکانه ی به دوا ی شتی پرو پوچ ده که ون.

جا که ی ریبازو به رنامه ی نه و بیناگاییه له دلیدا ناشکرابوو به توور په بونیک له توور په بونه کانی هه ق له دلیدا نه وکاته وه لامی ده دریت ته وه له نامۆزگاریه کانی خوای

گه وړه له دلى بېنده نيمانداره كې، ياخود بريارو ټيكنو شائنيك له سهرى شويته واره كې بېرو فيكره پشې بې بېستري له شويته بهرامبهر، جا له بريارى دياريكردنه وې بدات و هاوارى گه وړه بې خوا بركات به جوړي ك كوشكه كاني به هه شتى بې رووناك بكرته و، جا شاعير ده لیت:

أَلَا يَا نَفْسَ وَيَحْكَ سَاعِدِي نِي * بَسْعِي مِنْكَ فِي ظُلْمِ اللَّيَالِي
لَعَلَّكَ فِي الْقِيَامَةِ أَنْ تَفُوزِي * بِطَيْبِ الْعَيْشِ فِي تِلْكَ الْعَالِي

جا نه و فيكرو بېرو هوشه نورتيك ده جولي نيت له رووناكيه كيدا نه وې بوي درووستكراوه نه وې ده يگاتې له پرحمته خوي گه وړه له كاتي مردندا تاوه كو ده چيته ناو گوږ ده بينيت، وه خياري له ناوچووني دونياو نه بووني وه فاو دلسوزي بونه وانه له سهرى درووستكراوه ده بينيت بويه خوي گه وړه ده فرموي: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسُ يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۶)، واته: ((نه و كو يه كيك بليت ناخ و داخ و پشيمانى بونه هه مو لادان و نادرووستيانه كې كردم ، له فرمان و بهرنامه خوادا، بيگومان له كسانه ش بووم كه به دين و بهرنامه خوام ده كرد))، نه و ته مه نه كه مه كې ماوه وه هيچ نرخ و بايه خيكي نيه هه ست به و ده كات نه وې له ده ست چوه و پيشوازي ليند كات، دواړو ژي ك كه نه وې پيشكه شى كردوه له ساعده و خدم و خففت و ناخوشي.

پاشان وورد ده بيته و له نوري نه و به ناگاهاته و هيه وه ده ست به جي و خيرا نيعمه تي خوي خوي به سهريدا له كاتي جيگير بووني له په حمي داكيديا تاوه كو نه و كاته، نه مه ش تييدا نه م ديوو نه و ديو ده كات به ناشكراو به نه يني به شه و به رږ، له خه به ربوونه و له خه وتندا به نه يني و به ناشكرا، نه گهر كو شش بكه يت به نامار كړدني جوړه كاني ناتوانيت.

پاشان له ژيړ رو شنايي نه و نوورده ده بينيت نه و كه وا نا نوميد بووه له دلته نكي و خدم و خففت و ناماره كاني، نه يتوانيوه مافي خوي به ته واوي جي به جي بركات.

پاشان له ژیر تیشکی نهو هه لسانه وه به ناگاهاته وه یه دا نه گهر نهو کرده وهی ناده میزادو جنۆکه ی بگردایه له کاری چاکه دا نهوا گالتسه ی پیده هات، به نیسبته نه وهی له ته نیشت خوای مه زن دایته نه وهی مافی نه وه له شکۆمه ندی و مه زنی و بالا دهستی خودای میهره بان نه مهش نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو بیت، جا چۆن ده بیت وه ته مهش ته نها بریتیه له چاکه و مینه ت و به خشنده یی خوای گه وه بۆ نهو به جزێک کاره کانی بۆ ناسان بکات و دروستی بکات؟ و نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو نه بیت وله بهر نه وهی بۆی بکات و دروستی بکات؟ خاوه نه که ی له دهروونی خۆیدا بیینی، تاوه که چاوێک ده بیینی، یارمه تیدانی و پشتیوانی خوای گه وه ی تیجدا یه له گه وه یی و مننه ت و به خشنده یی به سه ریدا.

پاشان لهو نووردها نهو بۆ ناگایه ی بۆ ده دره وشیته وه دره وشانه وه یکه کهوا له پرووناکیه که ی عه یب و له نگه ی دهروونی و له کیس چوونی به هه ده رجوو کرده وه که ی بیینیته، نه وه ی پیچشته کردویه ته له تاوان و خراپه کاری و پێشیل کردنی پرۆزیه کان و وازه ینان و ده ست هه لگرتن له زۆربه ی مافه کان و واجبه کاند، جا نه گهر چوه پال نه وه ی بۆ دیتنی نیعمه ته کانی خوای گه وه به سه ریدا و پشتگیری کردنی ده بیینی مافی نهو که سه ی نیعمه تی پێکراوه له نیعمه ت و فره مانه کانی دا چاکه یه که ی بهرام بهر نه کردوه کهوا سه ری پێ بهرز بکاته وه، جا دلی شارام ده بیت وه دل و دهروونی تێک ده شکیت و نه ندامه کانی له شی ملکه چ ده بیت وه سه ری شوێ ده بیت بهرام بهر خوای گه وه له بیینی نیعمه ت و پێداچوونه وه ی گونا هه کانی و نه نگ و شووره یی دهروونی و به هه ده ر چوونی کرده وه کانی (أبوء لك بنعمتك علي وأبوء لك ذنبي ، فأغفر لي ، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)^(٣٢٢)، واته: ((خۆم په نا ده گرم به تۆ به نیعمه ته کانت له سه رمدا، وه خۆم په ناده گرم به تۆ له تاوانه کاتم جا لیم خۆش ببه، له بهر نه وه ی کهس له تاوانه کاتم خۆش ناییت ته نها زاتی تۆ

٩١ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نه بیټ)). جا بۆ دهروونی خۆی چاکهیهك نابینی بۆیه بۆ نه مه دوو کارو فهرمانی مهزن پیتویست ده کات:

یه کهم: زۆر یادی نهو بکهروه کهوا خوای گهوره منهتی به سهردا کردهوه.
دووه م: یه کهم ته ماشا کردنی نهو خوا به رسته ی ده کهیت له وهی خوای گهوره منهتی له سهرت کردوه به مانای وا سهیری خۆت مه که تاعهت و عیباده تیکی زۆرت کردوه به رامبه ر نه وهی خوای گهوره منهتی له سهر کردووی.

***

(له باره ی تۆیه کردن و په شیمانی و لیپرسینه وه دا)

پاشان وورد ده بیته وه له پروناکی نهو تیشکه دهره شاهیه نه وهی پیتویستی له خه و رابونه که ی ده کات له بهرنامه ی بی ناگاییه که ی له تۆیه و په شیمانی و لیپرسینه وه و چاودیری کردن دا، وه په رۆشی و خۆنه ویستی بۆ خوای خۆی کهوا په رۆشیه که ی کاریگه ری له سه ری هه بیټ، له سه ر به ختو چاره نووسی له په زابوون و نزیک بوونه وهی و به خشنده یی و دل فراوانی لپی له فروشتنی به نرخیکی کهم له جیهان و مه نزلگایه ک به خیرایی له ناو ده چیت.

جا نه مه هه مووی له کاریگه ریه کانی له خه و رابوون و پیدایسته کانیه تی ، نه مه ش یه کهمین شوین و هه واری دل و دهروونی پر له نارام و دلناییه کهوا کۆچ و کۆچباری بۆلای په روه ردگارو جیهانی دواپۆزی لی دامه زراوه.

***

(له باره‌ی دل و دروونی لومه‌کار)

به‌لام سه‌رزه‌نشتکراو نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره سویتندی پی‌خواردوه وه که ده‌فهرمویت: ﴿ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴾ (القیامة: ۲) واته: ((وه سویتند ده‌خوم به ویزدانی زیندوو و نه‌فسی ره‌خنه له‌خو گر که لومه‌ی خو‌ی ده‌کات))، له‌باره‌یه وه ناکوک و جیاوازن، کومه‌لئیک ده‌لئیت: نه‌و دروونه که‌وا له‌سهر یه‌ک بار جی‌گیر ناییت، نه‌و ووته‌ی ده‌رپرینه‌یان له لومه له‌یه‌کتر کردن وه‌رگرتوه ، نه‌وه‌ش پارایی و دو‌باره‌بوونه‌ویه، نه‌مه‌ش له گه‌وره‌ترین نیشانه‌کانی خوای گه‌وره‌یه، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌و درووستکراو‌یکه له درووستکراوه‌کانی ده‌گورپیت و په‌نگ ده‌گورپیت له‌یه‌ک کاترمیزدا له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له‌ پوژ و مانگ و سالتیک و تمه‌نیکدا په‌نگه‌کانی ده‌گورپیت، جا یادی خوا ده‌کاته‌وه‌و بی ناگاش ده‌بیت و په‌زای ده‌بیت و به‌ره‌ه‌لست کاریش ده‌بیت، وه هیمن و له‌سهر خو ده‌بیت وه پروی هه‌لده‌مالئیت، په‌شیمان ده‌بیت‌ه‌وه‌و توبه ده‌کات سه‌رپیچش ده‌کات و دلی ره‌ق ده‌بیت، خو‌شه‌ویستی ده‌کات و تووره‌ش ده‌بیت ، دلی خو‌ش ده‌بیت و شادومان ده‌بیت و خه‌مناک و دلته‌نگیش ده‌بیت وه پازی ده‌بیت و به‌رق و کینه‌و تووره‌ش ده‌بیت، ملکه‌ج ده‌بیت و سه‌رپیچ و یاخیش ده‌بیت له‌خواترس ده‌بیت و گومراو تاوانباریش ده‌بیت، بز زور زور له‌و حاله‌تانه‌و په‌نگانه ، جا نه‌مه‌ش هه‌موو کاتیک په‌نگی خو‌ی ده‌گورپیت.

کومه‌لئیک ده‌لئیت: ووته‌و ده‌رپرینه‌که له لومه وه‌رگیراوه، پاشان له‌مه‌دا جیاوازی‌بون و تیپیکی دیکه ووتی: نه‌وه دروونی نیمانداره، نه‌مه‌ته‌نها له سیفه‌ته‌کانیه‌تی، حه‌سن به‌صری ده‌لئیت: پیاری نیماندار هیچ نابینئیت ته‌نها لومه‌ی خو‌ی ده‌کات و ده‌لئیت: چیم له‌وه ده‌وئیت؟ بزچی نه‌مه‌م کرد؟ شتیکی دیکه‌م بکردایه له‌مه‌ باشر بوو.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لئیت: نه‌وه دروونی نیمانداره که‌وتوتسه ناو گونا‌هو تاوان ، پاشان لومه‌ی له‌سهر ده‌کریت، جا نه‌و لومه‌و سه‌رزه‌نشتکردنه له باوه‌په‌ویه

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به پیچەوانەى كەسى تاوانبار، كەوا ئەو لەسەر كردنى تاوان لۆمەى خۆى ناكات ، بەلكو لۆمەى ئەو دەكات كەوا لە دەستى چووه .

كۆمەڵێكى ديكە دەلێت ، بەلى ئەو لۆمە كردنە بۆ دووجۆر كەسن: بێگومان هەموو كەسێك لۆمەى خۆى دەكات ئەگەر هاتوو چاكە بێت يا خراپە كردن بێت، جا كەسى دلخۆش لۆمەى خۆى دەكات لەسەر ئەنجامدانى سەرپێچى كردنى خواى گەوره و وازەینان لە يەكتاپەرستى، و كەسى ماندوو و گوناھكارى لۆمەى خۆى ناكات تەنھا لەسەر لە دەست چوونى بەخت و شانس و ئارەزووەكانى.

كۆمەڵێكى ديكە دەلێت: ئەو لۆمەى پۆژى قىامەتە ، لەبەر ئەوەى هەموو كەس لۆمەى ئەفسى خۆى دەكات ئەگەر هاتوو خراپ بوو لەسەر خراپە كردنە كەى، ئەگەر چاكە كردنىش بوو لەسەر كەم تەرخەمىيە كەى.

ئەو ووتانە هەموویان راستن، و هێچ بەرپەرچ دانەوێشەك لە نیتوانیاندا نیە ، لەبەر ئەوەى دەروون بەو هەمووانە وەسقراوە، لەبەر ئەوەشە بە لۆمە كردن ناوئراوە بەلام لۆمە كردنىش دوو جۆرى هەیە:

لۆمە كردنىك لۆمە كراوە: ئەمەش دەروونى ئەزانێكى ستمكارە كەوا خواو فریشتەكانى لۆمەیان دەكات.

لۆمە كردنىك كەوا لۆمە كراو نیە: بریتىيە لەو دەروونەى كەوا بەردەوام لۆمەى خاوەنەكەى دەكات لەسەر كەمتەرخەمىيەكەى لەبارەى ملكەچى و گوێراپەلى خواى گەوره لەگەڵ ماندووبوون و تێكۆشانیشى، جا ئەو دەروونە لۆمە كراو نیە.

***

(له باره‌ی دلو د پروونی نیشانه‌ی گوناھو تاوان)

به لّام د پروونی فرماندهر به گوناھو تاوان د پروونیکي زه مکراره، له بهر شه‌وی که‌وا فرمان ده‌کات به‌همو خرابه‌یه‌ک^(٣٢٣)، وه نه‌مه‌ش له سرووشتی د پروونه که‌یه تنه‌ها شه‌وی خوای گه‌وره یارمه‌تیده‌یه‌تی و جیگری ده‌کات و چاودیری ده‌کات جا کی هه‌یه له شه‌ری د پروونی د ریازی بیت تنه‌ها به پشتیوانی خوا نه‌بیت، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له باره‌ی خیزانی عه‌زیزی میسر ده‌دویت و ده‌فرمویت: ﴿ وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: (("ده‌شیت یوسف یان ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر ووتبیه‌تی" منیش نه‌فسی خۆم به‌ری ناکه‌م چوونکه به‌راستی نه‌فس (نه‌گه‌ر به‌نورری خواناسی شاه‌دان نه‌بیت) زۆر فرماندهر به گوناھو تاوان، مه‌گه‌ر نه‌فسیک که په‌روه‌ردگارم میهره‌بانی پیکردبیت ، به‌راستی په‌روه‌ردگارم لیخو‌شېوو و میهره‌بانه))، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْلا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا ﴾ (النور: ٢١)، واته: ((نه‌گه‌ر فه‌زل و میهره‌بانی خوای گه‌وره نه‌بوايه له‌سه‌رتان نه‌وا هه‌رگیز که‌ستان پاک و پوخته‌و پرگار نه‌ده‌بوون له‌ده‌ست بووختان چیه‌کان یاخوود به‌ته‌ویه پاک نه‌ده‌بوونه‌و))، وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌باره‌ی ریزدارترین درووستکراوی خوی وه خو‌شه‌ویستری‌نیاں بوی ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْلا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴾ (الإسراء: ٧٤)، واته: ((خو نه‌گه‌ر نیمه‌تۆمان پایه‌دارو دامه‌زراو نه‌کردایه، نه‌وا به‌راستی نزیک بویت "به‌مه‌زنده‌ی خۆت بۆ به‌رژه‌ونده‌ی بانگه‌وازه‌که‌ت" که‌میک به‌لایاندا مه‌یل بکه‌یت و به‌دلی نه‌وان بکه‌یت!!)).

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پیغمبر ﷺ له ووتاردنی پټوښتدا نه مهی فیرکردن: ((الحمد لله محمدہ ونستعینه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات أعمالنا ، من يهدي الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له))^(٣٢٤).

شهر و ناژاوه مت وشاراوه په له دهر ووندا، جا هر که سيک خوی گه وړه پشتيوانی بیت و بپاریتیت رزگاری ده بیت له م شهره دا، جا له خوی گه وړه د بپاریتیه و که و پنه نامان بدات له شهر و ناژاوه کانی دهر وونان و له خرابه کانی کار و کرده و مان.

جا خوی گه وړه و میهره بان ناده میزاد به و دو دهر وونه تاقیده کاته و ، دهر وونی فرماندهر به گوناوهر تاوان و دهر وونی لومه کراو هره وک پټی لیتاوه به نارامی و ناسووده بی جا نه مه یه ک دهر وونه ده بیت نه نشانه ی گوناوهر تاوان ، پاشان لومه کراو، پاشان پر له نارامی، بریتی په له مه بهستی ته وای و چاکسازی، و دهر وونی نارام به خش پشگیری نه کات به سه ربازی زور که فریشته ن جا فریشته ی داده نیت به هاوړتو هوگری کار و کرده و کانی له پیش جوان و خوشه ویست ده کات ، له باره ی خرابه کاریش کار و کرده و کانی لی قه ده غه ده کات و وه لی که مته رخه م ده کات و به ناشرینترین دیمه پشانی ده دات، و درتو هی پیده دات به وه ی فیری کردوه له قورنان و یاد کردنه و کان و کاره چاکه کان و له هه موو دهر ویه ریک کار و خیری به رده وامی پشتيوان و سه رکه و تنی پی ده گات، و هر کاتیک به په زابوون و سوپاسگوزاری و سوپاس و ستایشی خوی گه وړه ی پینگه یشته نه و زیاتر ته قواو ترسانی بو دیت له سه ر شهر کردن له گهل نه و دهر وونه گوناوهره ، جا له و سه ربازانه ش بریتی له فرمانره وای سه ربازه کان و فریشته کانی: تیمان و دلنیا یه ، سوپای نیسلام هه مووی له ژیر نالا که ی ده بیت و سه یری ده کات، پاشان فرمانده ی نه و سوپایه و سه رتا پای سه ربازه کانی شو عبه کانی تیمانه که و هه لو اسراوه به

(٣٢٤) سنن ابن ماجه : (١٨٩٢).

٩٥ ح - لایبن قیم الجوزیة

ئەندامەکان لەسەر جیاوازی جۆرەکانی وەك نوێژو زەكات و پۆژوو حەج و جیهادو
فەرمانکردن بە چاکە، وە نامۆژگاری بوونەوەر و چاکە کردن لەگەڵیاندا بەهەموو
جۆرەکانی چاکەکردن و شرعەکانی شاراوەش کەوا هەلواسراوە بەدڵ وەك دڵسۆزی
و پشت بەستن بە خواو ملکەچی و تۆبەکردن و چاودێری و سەبر و ئارام و میهرەبانی
و رۆح سووکی و جیگجیری و دلتیایی، وە پرکردنی دڵ لە خۆشەویستی خواو
پێغەمبەرە کەمی وە گەورەو بەرز راگرتنی فەرمانەکانی خوای گەورەو میهرەبان و
مافەکانی و پەرۆشی و خۆنەویستی بۆ خواوە لە پێناوی خوا و نازایەتی و لێبوردن
و راستگویی شەقەت و بەزەیی وە خواوەنی هەموو ئەمانە دڵسۆزی و راستگوییە
چاکەسی راستگۆو دڵسۆز ماندوو نابێت ، لە راستیدا لەسەر بەرنامەو پێبازی
راست و درووست وەستاوەو لەسەری دەپروات و لێی پاکشەو وە ماندوو نابێت
هەرکەسێک راستگویی و دڵسۆزی لێ قەدەغە بکریت، لە راستیدا رینگا لەسەر
پێچراوە، وە شەیتانەکان لە خشتەیان بردووە لە زەویدا سەرسام ماوەتەو، جا هەر
چی بیهوێت دەیکات، هەر کەسیکیشس بیهوێت وازی لێدەهییت... بەگشتی
ئەوێ بۆ خوا بیست و لە پێناوی خوا بیست ئەوا ئەو لە سەربازەکانی دەروونی پر لە
نارامیە.

بەلام دەروونی فەرماندەر بە گوناھو هەلەو تاوان ئەوا شەیتان دەبیستە هارپی و
ھۆگری کەوا لەبۆی دیت، کەوا ئەو نامادەیی دەکات و هیواو ناواتیەتی، کەسی
خراپەکار دەخاتە ناویەو وە فەرمانی پێدەکات بە خراپە و بۆی دەپازتیتەو، لە
هیواو ناواتیدا بۆ درێژ دەکاتەو وە پیشانی خراپەکارە کە دەدات بەشیوەیەکی جوان
بۆ رینگ دەخات، وە بۆی درێژە پێدەدات ، لە هیواو ناواتی درۆو ئارەزوو و حەزی
لەناوێر، بە هیواو ئارەزووەکانی خۆی پشتگیری دەکات و بە ویست و ئیرادەیی
خۆی دەبیخاتە ناو هەموو تاوان و گوناھێک ، جا هەر کەسیک داوا یارمەتی و
پشتگیری لەسەر دەروونەکان بیست بە شتێک ئەوا رای گەیانندووە، لەداوا

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

یارمه تیکردن له هیواو ناره زووه کان و ویستی شهیتان بۆی، بینگومان براهه کانی له شهیتانی ئاده میزاد نهوهی ده زانن و داوای یارمه تی له سه ره نه و یتنه قه دهغه کراوانه له وان ناکهن به شتیک له هیواو ئاوات و ویستی نه وان راگه یاندرابیت، جا نه گهر و یتنه یه که ماندوو و شه که تی کردن داوای کۆشش و ماندوو بوونی خۆیان ده کهن له وهی پێیان خۆشه یی ناره زوویانه، پاشان داوا ده کهن به کۆشش و ماندوو بوونی نه وان کهوا دهستی کهوتوو به جا به و یتنه یه راوی ده کهن، نینجا نه گهر ده روون ده رگای هه واو هه وه سی بۆ کردنه وه لیی ده چنه ژووره وه، به ناوی دا ده که پێن و خرابی ده کهن، نینجا پیسی ده کهن و خرابی ده کهن و هیرشی ده که نه سه ری و جینیوی پێده ده ن، نه و کاره ده کهن کهوا دووژمن له وولاتی دووژمنه که ی ده یکات نه گهر فه رمانه راوی بکات، جا نیشانه کانی نیمان و قورنان و یادی خوداو نویژی تیدا و یران ده کهن، و مزگه وته کان ده روخینن و په رستگای دیانه کان و که نیسه کان و مه یخانه کان و ماله سۆزانیه کان دروست ده کهن و ئاوه دانی ده که نه وه، وه ده یگوازنه وه، له عیباده تکردنی خوای گه وه به بۆ عیباده تی خراپه کاری و تاوان و که سی سته مکارو به ته کان، و له سه ره رزی ملکه چ کردن بۆ زه لیلی تاوان و گونا هکردن، وه له گوێ گرتنی یادی خوا بۆ گوێ گرتنی یادی شهیتان و له خۆ ئاماده کردن بۆ گه یشتن به په ره رده گاری هه ردوو جیهان بۆ خۆ ئاماده کردن بۆ گه یشتن به برای شهیتانه کان.

مه به ستیش کهوا فریشته هاوه ل و هاو پێی ده روونی پر له ئارامی یه، وه شهیتانیش هاوه ل و هاو پێی ده روونی فه رمانده به گونا هه له و تاوانه، وه أبو أصوص رپوایه تی کردوه له عطاء کوری صائب، نه ویش له موپره، نه ویش له عبدالله ووتی: **يَتَغَمَّبُهُ رَبُّكَ** ده فه رمویت: ((ان للشيطان لمة بأبن آدم وللملك لمة ، فأما لمة الشيطان فأيعاد بالشر وتكذيب بالحق ، وأما لمة الملك فأيعاد بالخير وتصديق بالحق، فمن وجد ذلك فليعلم أنه من الله وليحمد الله، ومن وجد الآخر

۹۲ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

فليتعوذ بالله من الشيطان الرجيم))، واته: ((له راستيدا بۆ شهيتان به لاو کاره ساتيک هميه بۆ نه وهی ئاده م و بۆ فريشته کانيش کاره ساتيک هميه، به لاو کاره ساتي شهيتان هه ره شهيه له شهرو فيتنه و درۆ کردن به هق و راست، به لام کاره ساتي فريشته هه ره شه بۆ خير کردن و باوه ر کردن به هق و راستي جا هه ر که سيک نه وهی بۆ ده رکهوت با بزانيته نه وا له لايه ن خودا وهيه با سواسگوزاري خوداي ميه ره بان بکات، نه ويشي نه وهی ديکه ی بۆ ده رکهوت با په نابگريته به خواي گه و ره له شهيتاني نه فره ت ليکراو)).

پاشان پيغه مبه ر ﷺ ئه م فه رموده ی خوینده وه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (سورة البقرة: من الآية ۲۶۸)^(۳۲۵)، واته: ((شهيتان به ليني هه ژاري و نه داريتان پيده دات (ده تاترسي نيته به هه ژاري) و فه رماتان پي ده کات به گونا هه تاوان و خراپه و نه به خشين)). عه مر رپوايه تي کردوه، له عه تا کوري صانب، وه عه مریش نه وهی تي دا زياد کردوه و ده ليت: گويمان له و هه ديسه بوو که وا ده يفه رموو: نه گه ر يه کيک له نيوه هه ستي به لۆمه و کاره ساتيک کرد له لايه ن فريشته کانه وه با سواسگوزاري خواي گه و ره ی له سه ر بکات و داواي چاکه و به خشيني لي بکات، نه گه ر هه ستي کرد له به لاو کاره ساتي شهيتانه با دواي تۆبه و په شيمان بوونه وه له خوا بکات و په نابگريته له خواي گه و ره له شهيتان.

***

(له باره ی دهروونی پر له ئارامي)

دهروون و فريشته و سه ره رزه کاني له باوه ره وه ن پيړيستيان پي هيه له دهروونی پر له ئارامي و ئاسووده ی و يه کتا په رستي و چاکه کردن و گوپرايه لي و به خشنده ی و له خوا ترسان و ئارامگرتن و پشت به ستن به خواي گه و ره وه تۆبه و

(۳۲۵) نيز الفير: ۴/ ۴۹۹.

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

په شیمانی و ملکه چی و په زابوون له سهر فرمانی خوا و دهست هه لگرتن له هیواو
ساره زوو و خړ ناماده کردن بۆ مردن و نه وهی دواپی دیت، و شهیتان و
سهر بازه کانیشی له کوفرو بیتاوه پین و پیوستان به دهر وون هه یه دژی نه وانی
دیکه له تاوان و گوناو هه له ، و خوی گه و ره میه ربانیش شهیتان زال ده کات
به سهر هه شتیک که بۆ نه و نیه، نه و دهر وونه گوناو هه که ده کاته نوینه ری خزی
دهسه لاتی پیده دا له سهر نه و کاره سته مهی که دهیکات ، پیوستان ده کات که و
کرداره کان له دهر وونی پر له نارامی و هربگیریت و ه بیکاته هیتیک بۆی، نینجا نه و
پیداگیری شتیکه له سهر دهر بازوونی کارو کرده و ه کان به ته و او ته و ده بیته به خت و
چاره نووسی ، جا قورسترین شت له سهر دهر وونی نارام و ناسووده پزگار بوونی
کرده و ه کانه له شهیتان و وه تاوان و کوناو هه قه گه پانه و بۆ لای خوا ، و عبدالله
ی کوپی عمر ده لیت : نه گهر بزائم که و خوی گه و ره ته نه یه که سووژده له من
وهرده گری و قبولی ده کات ، نه و خۆشه ویست ترین شت له لای من مردن ده بوو
﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ۲۷) واته : ((خوی گه و ره ته نه یه له
پاریزکاران قوربانی و چاکه وهرده گریت)).

(له باره ی وه ستانی گوناو تاوان له بهرام بهر ناسووده یی)

به پراستی گوناو هه له و تاوان له پرو به پرو بو نه وهی نارامی و ناسووده یی دایه ،
جا هه کاتیک نه و خیر و خۆشی و چاکه ی بۆ هات نه ویش هاو شیره ی نه و گوناو
شه و تاوانی بۆ دیت به وهی پرو به پرو ی بیته و ه تاو ه کو له سهری خراب ده کات، جا
نه گهر نه و نیمان و یه کتا به رستی بۆ هات نه ویش بۆ زړاندن و سوک کردنی نیمان
گومان و دوو پرویی بۆ دیت، نه وهی له یه کتا به رستی دا هه یه سووکی ده کات وه
ناوی دهر پزینیت به هاو به شی پیدا کردن و به خۆشه ویستی جگه له خوی گه و ره وه

ترسان و پارانهوه شی بۆی پیشکەش بکات لەسەر خۆشه‌ویستی و ترس و پارانهوه له‌ خواى گه‌وره ، ئەمەش حالى زۆرتەرىن ئەو بوونه‌وه‌ریه‌ وه‌ تێپروانیسه‌کان و بیروپراکانه‌ پیاوانى زاناو ووتەکانیان لەسەر سەروش و وه‌حى، له‌گومانه‌ى گومراى بۆدیت به‌وه‌ى قه‌ده‌غه‌ى ده‌کات له‌ ته‌واوى به‌دواداچوون و دادوه‌رى سوننه‌ت و بێئاگایى و که‌مه‌ترخه‌مى بۆ تێپروانین و بۆچوونه‌کانى پیاوانى زاناو بیرمه‌ند، جا جه‌نگ له‌ نێوان ئەو دوو ده‌روونه‌ به‌ریا ده‌بیت، وه‌ سه‌رکه‌وتوش ئەوه‌یه‌ که‌ خواى گه‌وره‌ سه‌رى بجات ، نه‌گه‌ر ئەمه‌ به‌ دڵسۆزى و راست گوێبى و پشت به‌ستن و ملکه‌چى و چاودێرى هات ئەوه‌ى دیکه‌ هات له‌دژى ئەوانى دیکه‌ ئەوا له‌زۆر له‌ دله‌کاندا ده‌رى ده‌هینیت و سویند به‌ خوا ده‌خوات که‌وا هه‌یچ مه‌به‌ستێکى دیکه‌ى نیه‌ ته‌نها چاکه‌ کردن و پشتیوانى نه‌بیت و خواى گه‌وره‌ش ده‌زانیت که‌ ئەو درۆ ده‌کات، هه‌یچ مه‌به‌ستێکى نیه‌ ته‌نها جه‌خت و چاره‌نووسى و شوین که‌وتنى هه‌واو ناره‌زووه‌کانى ، نینجا به‌ند ده‌بیت له‌و جیهانه‌دا، له‌ جیهانه‌ى به‌رزه‌خیشدا که‌ تێیدا له‌و جیهانه‌دا ته‌نگه‌ره‌، رۆژى دوايیش له‌ هه‌ردووکیان ته‌نگه‌ره‌ .

له‌سه‌یرى کارو فه‌رمانى که‌وا نه‌قل و دڵ فریوده‌دات ده‌چیتته‌ ناو پیرۆزترین شته‌کان وه‌ باشتەریان و گه‌وره‌ ده‌کات نینجا له‌ وێنه‌و دیمه‌نێکى زه‌مکراو ده‌یه‌ینیتته‌ ده‌ره‌وه ، وه‌ زۆربه‌ى بوونه‌وه‌ره‌کان که‌وا نه‌قلیان منداڵانه‌یه‌و خه‌ونیشیان منداڵانه‌یه‌ نه‌گه‌یشتونه‌ته‌ پاده‌ى له‌شیر برینه‌وه‌ى یه‌که‌م له‌باره‌ سوودو قازانجه‌کان و شته‌ باوه‌کان، باشت له‌وه‌ له‌باره‌ى پێگه‌یه‌ینى منال واته‌ گه‌یشتن به‌ ته‌مه‌نى هه‌رزه‌کارى که‌وا نه‌قلی باقى بوو جیاى ده‌کاته‌وه‌ له‌نێوان خه‌یچرو چاکه‌ى چاکه‌که‌ران که‌وا کارى تێده‌کات، وه‌ شه‌پى فیتنه‌کاران که‌وا لێى دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌، جا وێنه‌یه‌کى پێشان ده‌دریت و سه‌یرى ده‌کات ته‌نها یه‌ک تا په‌رسته‌یه‌ که‌وا له‌ وێنه‌ى رۆژو مانگ گه‌شاهه‌تره‌ له‌باره‌ى وێنه‌یه‌کى خراپى زه‌مکراوى داشکینه‌راو وه‌ هه‌رسکردنى که‌سه‌ به‌رزو گه‌وره‌کان ده‌یه‌خه‌نه‌ ماله‌ کانیانتا پله‌و پایه‌ى به‌ندایه‌تیه‌کى پاک و بێگه‌رد

٩٦ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

وکه ساسو زهلیل و نه دار کهوا هیچ تواناو نیرادهو شفاعه تیکی لانیه تهنها پاش مۆلّت دان له لایهن خودای گه وره وه، جا پیشانی دهروونه له خشته بهرو جادوو بازه که دهدهن نهو چاره نووسه به مهبستی که مردنه وهیان و دابه زاندنی توانا کانیان وه جیا کردنه وهیان له دهست گورت و هه ژاره کان جا دهروونیان دوور دهخاته وه له بی بهش کردنی یه کتاپه رستی به به توندترین دوورخسته وه، له م باره یه وه خوای گه وره دهفرمویت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾ (ص: ٥)، واته: (("ههروه ها دهیانوت : نایا پیتان سهیر نیه " هه موو خواکانی کردوه به یهک خوا ، به راستی نه مه شتیکی زۆر سهیرو سه مه ره یه!!)). وه دل و دهروونی نهو دووووانه ی سویند به خوا دهخۆن: ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (النساء: ٦٢-٦٣)، واته: ((لهو کاره ماندا مه به ستمان تهنها چاکه کاری و پیکهستن و ناشتی بوو نا نهوانه که سانیکن خوا ده زانیت چی له دل و دهروونیاندا هه شار دراوه)).

(له باره ی وینا کردنی دیمه نیکی دلسۆزی)

وینه یه کی دلسۆزی پیشان دهدهن له ناو وینه یهک لی دوورده که ویتسه وه نه وه ده چوونهش له باره ی یاسای شیوه چۆنیه تی بژیوی و پرووخشی و لاواندنه وه زمان لووسی و دوو پروو یه کهوا تی به لکیش و خۆتیخستنی باری خاوه نه که ی تیدایه وه پهوت و گوزه رانیه تی له ناو خه لکدا، که ی کارو کرده وه کانی دلسۆزی ده بیست له کاتی کدا هیچ شتیکی بۆ کهس نه کردوه کهوا نهوان و خۆی دوور بخاته وه وه رقی لییان ده بیته وه وه نهویش رقی لی ده بنه وه دژایه تی ده کهن و دژایه تیان ده کات ، وه له سه ر نه مه ده می نیتته وه ، نهوانیش له سه ر نه م حالته ده می ننه وه جا لیی دوور

٩٩ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزَّةِ

ده که ویتنه و ده به توندترین دوور که و تنه وه، مدهسته که شی که پرزگاری بیت لهو چاره نویسه ی که و ده بیتنه کرده وه کانی که و هیچ په یوه ندی بیتانه وه نیه وه گشت کرده وه کانی بۆ غهیری خواهه .

(له باره ی وینا کردنی وینه یه ک راستگویی له گه ل خوی گه و ره)

وینه یه کی پیشان ده دریت راستگویی له گه ل خوی گه و ره و تیکۆشانیکه بۆ نه و که سه ی له دینه که ی ده رده چیت و فه رمانی پیده کات له قالی وه ستان و پرو به پرو بوونه وه بۆ دژایه تی بوونه وه و نه زیست دانیان و شه پرکردن له گه لیاندا، وه نه و دهروونی خۆی ده رده خات و تووشی به لا و کاره ساتی ده کات له کاتیکدا بۆ نه و ناگو نجیت ، و ده بیتنه مده شت و ناما نجیت بۆ تیری پیلان گیران و نابرو به ران ، وه نمونه ی نه وه له گومانیک که و دهروونی خه له تینه ر و جادوو بازو خه یالاوی که و خه یال پلاوی ده کات دایده مرزیتیت، راستی خه بات و تیکۆشانیشی له وینه یه ک پیشان ده دریت که و تیتیدا دهروون ده کوژیت و نافرته ماره ده کات و ده ست ده نیت به سه ر مندالانی به تیم و بی سه ره رشتیار و مال و سامان دابه ش ده کات، راستی زه کات و سه ده قه و خیره چاکه ی بی نشان ده دریت، له وینه یه کدا جیاوازی مال و سامان و که م و کوپی و ده ست هه لگرتن لی و په یداویسته کانی بۆ خه لکی وه به کسان بوونی بۆ هه ژارو نه داره کان، راستی سه لماندن سیفه ته کانی ته واری و بی که م و کوپی له باره ی خوی گه و ره له وینه یه کدا پیشانی ده دریت له وینه یه کی هاوشیره و لیکچوودا جا له باوه رش پیکردن را ده کات و له وانی دیکه ش راده کات، راست په که که و تن و له کار که و تن و بی چ باوه رشی و له پی لادان تیتیدا له وینه یه کدا داوین پاکی و پرزلیتان و گه و ره یی پیشان ده دریت. سه یرتریش له وه که و نه و

۹۹ ح ..... للإبن قیّم الجوزیّة

نەوێ خواو پیڤه مبه‌ری خۆش ده‌وێت له‌ سیفەت و په‌وشت و کرداره‌کاندا به‌وه‌ی
 ڤق و کینه‌شی لی‌ی هه‌یه‌، وه‌ له‌سه‌ر به‌نده‌دا یه‌کی‌ک له‌ دوو فه‌رمانه‌که‌ له‌به‌ر
 ده‌کات به‌وه‌ی دیکه‌دا ، له‌وه‌ ڤزگاری نابێت ته‌نها خاوه‌نی چار کراوه‌کان و
 هۆشیاره‌کان ، له‌به‌ر نه‌وه‌ش کرداره‌کان له‌ ویست و ئیراده‌کان ده‌رده‌چیت وه‌له‌سه‌ر
 به‌شه‌ سه‌ره‌کیه‌کان ناشکرا ده‌بیت له‌سه‌ر ده‌روونی فه‌رمانده‌ر به‌گوناهه‌ر تاوان وه‌
 ده‌روونی ڤر له‌ نارامی و ناسووده‌یی جا هه‌ردوو کرداره‌که‌ له‌ بی‌ که‌لگی و بی‌
 سوودیدا به‌دیارده‌که‌وێت وه‌ ناشکرا ده‌بیت وه‌ له‌ دیوی ده‌ره‌ ده‌رخسته‌نه‌که‌شدا
 گومانای ده‌بیت.

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا نمونه‌ی زۆر هه‌یه‌ له‌وانه‌ نه‌وازشت و ڤوو خۆشی و زمان لووسی
 و مه‌رابی کردنه‌، جا یه‌که‌میان له‌ دلتیایی و نارامیه‌وه‌ دووه‌میشیان له‌ تاوان و
 گوناها، وه‌ ملکه‌چی ئیمان و سه‌رشۆڤی دووڤوویی و شکۆداری ده‌روون و لووت
 به‌رزی و خۆ به‌زل زانین و ناکوکی و رشقه‌به‌رایه‌تی، بی‌ فیزی و ڤووح سووکی و به‌
 بی‌ نابروویی و سه‌رشۆڤی ، هه‌یزیش له‌ کارو فه‌رمیانی خودایه‌، به‌رزی‌ش له‌ زه‌ویدا
 ، به‌رزی و گه‌وره‌یه‌ش بۆ خوی گه‌وره‌و میه‌ره‌بانه‌ وه‌ ڤق و کینه‌ش هه‌ر بۆ نه‌وه‌ خۆ
 به‌زل زانین به‌سو ده‌روون و ڤق و کینه‌ش به‌سو نه‌وه‌، به‌خشنده‌یی و به‌فیرۆدان،
 شکۆمه‌ندی و گه‌وره‌یی وه‌ پاراستن و خۆ به‌گه‌وره‌ دانان، نازیه‌تی و نه‌ترسان،
 بویری و ترسنۆکی، نابووری و په‌زیلی، ووریایی و خۆپاراستن و گومان خراپی،
 دووڤینی گومان، نامۆژگاری و غه‌یبه‌ت کردن ، دیاری و به‌رتیل، وه‌سه‌برو نارام
 گرتن وه‌ دل‌په‌قی، پساوه‌تی سه‌رشۆڤی و زه‌لیلی، ده‌روون پاکی و هه‌رزه‌کاری، و
 بیتاگایی، بڤواو دلتیایی و نه‌قامی و ساویلکه‌یی، هیواو ناوات و ویست و
 داخوازی، قسه‌کردن و باسکردن به‌ نیعمه‌ته‌کانی خواو شانازی پیکردنی، دل‌خۆشی
 و ده‌روون خۆشی ، ده‌روون ناسکی وه‌ په‌ژاره‌یی و په‌شۆکاوی، تووڤه‌بوون و ڤق و
 کینه‌و دل‌په‌سی، به‌ربه‌ره‌کانی وه‌ به‌خیلی، خۆش ویستنی فه‌رمانڤه‌وایی و خۆش

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ويستنى پيش نويژى و بانگه و از كردن بؤلاى خوا، خۆشه ويستى بؤ خواى گه و ره
خۆشه ويستى له گه ل خواى گه و ره، متمانه پيكردن وه له توانا دانهبوون، خۆ پاراستن
دوودلئى و پارايى، و ئيلهامى فريشته ئيلهامى شهيتان، و حهوسه له و په له نه كردن و
دواخستن، نابوورى و كه مته رخه مى، كۆشش كردن و رافه كردن و زياده پؤيى،
ئامۆژگارى و پاويژ كردن و سه رزه نشت و سه ركۆنه كردن، ده ستپيش خه رى په له كرد
، ده سته جى ده ست و بر دكردن له خه به ر پيدان له كاتى پتيويستى و سكا لا كردندا.

شتيكي ديكه هه يه كه وا ديمه ن و وينه كه ي ده بيتته يه ك، نه مه ش دابه ش كراوه بؤ
ستايش كراو و زه مكراو، وه ك شادوماني و خه مبارى، په شيماني وه توو په بوون،
په رۆشى و جواميڤرى و له خۆبايى بوون و خۆپه سه ندى چا و چنۆكى و ته ماعكارى وه
خۆجوان كردن و دان به خۆدا گرتن، ملكه چى و ريزگرتن وه نه گريس و حه سوودى،
به ختيارى و خۆشگوزه راني وه توانايى و له ده ست هاتن، دلگيربوون و ناخ
هه لكيشان وه چليسى و ده ست نوقاندن، ناكۆكى و به ربه ره كانى وه ده رخستنى
نيعمه ته كان، هاو په يمانى و كه ساسى و نه دارى، قسه نه كردن و بيته نكي وه گوڤ
به دونيا نه دان و خوا په رستى، ته قوا و ترسان له خوا، وه وازليته يتان و ده ست
ليته لگرتن، دوو ره په ريزى و گو شه گيرى وه سه ربه رزى و داو يتن پاكي، ده مارگيرى و
په رۆشى و غه يبه ت كردن وه له حه ديسي كدا هاتووه: ((إِنِّ مِنَ الْغِيْرَةِ مَا يَحْبُهَا اللّٰهُ
وَمِنْهَا مَا يَكْرَهُه))، واته: ((بيگومان له ناو په رۆشى و تووندو تيژيدا دا هه يه
خوا خۆشى ناو يت وه له ناو يشدايه خوا رقى ليى نيه)).

ئه و په رۆشه ي كه وا خواى گه و ره خۆشى ده و يتت په رۆشه كه له گوماندايه وه ئه وه ي
كه وا رقى لييه تى په رۆشه ي كه له گوماندا نيه: ((وَأَنَّ مِنَ الْخِيَلَاءِ مَا يَحْبُهَا اللّٰهُ وَمِنْهَا
مَا يَكْرَهُه فَالَّتِي يَحْبُ الْخِيَلَاءِ فِي الْحَرْبِ))^(٣٢٦)، واته: ((وه له ناو خۆپه سه ندى
تيژيدايه خوا خۆشى ده و يتت وه تيژيدايه خوا رقى لييه تى وه ئه وه ي خۆ په سه ندى

(٣٢٦) مسند احمد : ٤ / ٤٤٤ و ه سنن أبي داود (٢٦٤٩).

خوش دهویت له شهرو جهنگداییت) وه هروه ها له له سه حیه که دا هاتوه: ((لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مالاً وسلطة علىهلكته في الحق، ورجل آتاه الله الحكمة فهو يقضي بها ويعلمها))^(٣٢٧)، واته: ((حسوودی و به خیلی درووست نیه تنها له دووشت نهییت، پیاویک خوا مال و سامانی داوه تی وه دهسه لاتی پنداره له سهر له ناوبردنی له کاری هه قدا، وه پیاویکیش خوای گه وره ژیری و دانایی داوه تی جا ئه زانسته ی فیری خه لکی ده کات))، وه له سه حیه کی دیکه دا هاتوه: ((إن الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(٣٢٨)، واته: ((خوای گه وره نهرم و نیان و میهره بانه وه میهره بانیسی خوش دهویت، نهوه ی له سهر میهره بان و نهرم و نیانیدا ده به خشیت له سهر توندو تیویدا ناییه خشیت))، وه هروه ها ده فره مویت: ((من أعطى حظه من الرفق فقد اعطى حظه من الخير))^(٣٢٩)، واته: ((هه رکه سیک به خت و چاره نووسی له میهره بانیایدییت نهوا به خت و چاره نووسی له خیردا دهییت)).

جا میهره بانی و نهرم و نیانی شتیکه و که مته رخه می و ته مه لی شتیکی دیکه یه ، له بهر نهوه ی ته مه لی بار گرانیه که بۆ بهر ژه وه ندیه که ی له کاتی کردنیدا ، جا وازی لیده هیییت ، به لām نهرم و نیانی و میهره بانی رووخوش دهییت له کاتی نه بامدانی به گویره ی درژه پیدانی کاره که.

هروه ها نهوا زشت و رووخوشی سیفه تی پیا هه لدان و مه دحکردنه و زمان لووسی و دوو روویی سیفه تی زه م کردنه ، جیاوازی نیتوانیشیان: کهوا که سی روو خوش و میهره بان هه موو کات به خشنده و دلسۆزی ده گه یه نییت به خاوه نه که ی تاوه کو هه ق لیی ده رده چیت یاخوود به رووی نا ره واکه و دوو رووه که ده دریتسه وه، که سی زمان

(٣٢٧) مسلم : (٨١٦) .

(٣٢٨) سنن ابی داود (٤٨٠٧) .

(٣٢٩) الترمذی (٢٠١٣) ، رمسند أحمد : ١٥٩/٦ .

لووسيش خۇى له پيش چاوى به خشنده ده كات تاوه كو له سهر ناره واكهى جيگير ده بيت و بريارى له سهر ده دريت و له سهر هه واو هه وهسى نه ودا به جي ده هيلدريت ، جا به خشنده بى و ميهره بانى بۆ خاوهن نيمانه، و زمان لووسى و دوو پرويش بۆ خاوهن دوو پروه كانه.

خوای گهوره ده فهرمويت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸)، واته: ((نينجا كاتيك قورنانت خويندو ده ورت كرده وه نهوا په نابگره به خوا له شەيتانى نه فرين ليكراو))، وه ده فهرمويت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الأعراف: ۲۰۰)، واته: ((نه گهر وه سه سه يه كه له لای شەيتانه وه بۆت پيشهات و ويستى له خشتهت به ريت و تووشى هه لته بكات جانها تو په نابگره به خواو پشت بهو ببهسته چونكه نهو زاته بيسه رو زانايه))، وه ده فهرمويت: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون: ۹۷-۹۸)، واته: ((بلى پهروه ردگارا من په ناده گرم به تو له هه موو خه تهره و خيال و وه سه وهى شەيتانه كان ، په نا ده گرم به تو نهى پهروه ردگارم كه شەيتانه كان به ده وه رمدا كۆبينه وه و سه رم لى بشيوتين))، وه ههروه ها ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ (الفلق: ۱-۵)، واته: ((په ناده گرم بهو پهروه ردگارەى كه به ره بهيان پيش ده هينيت، له شهرو خراپهى هه رچى كه درووستى كردوه له په رى و ناده ميزادو مارو ميروو، له شهرو خراپهى شهو كاتيك كه داديت و دونيا تاريك ده بيت وه ده بيت به شهو زهنگ، له شهرو خراپهى شهو كه سانهى كهوا جادوو كه رن پهت و ده زوو گري ده دهن و فووى پياده كهن "كه به فيل و جادوو نيوان خه لكى تيك ده دهن ، له شهرو خراپهى سه سودو به خيل كاتيك سه سودى و به خيلي ده بات))، جا نه مه په نا گرته له شهرو ده روون ، وه ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ﴿مَلِكِ

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

النَّاسِ ﴿١﴾ إِلَهَ النَّاسِ ﴿٢﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٣﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٤﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٥﴾ (الناس: ١-٦)، واته: ((بلی پهناده گرم به پهره ردگاری خه لکی، به پادشای خه لکی، به خوای خه لکی، له شهره خراپه ی نهوه ی که وه سه وه سه و خه تهره و خه یال ده خاته ده خاته دله وه که (خه ناسه)، بریتی یه له وه ی که وه سه وه سه فری ده داته سینو دلی و دهرونی خه لکی وه، له پهری و خه لکی، له جنزه که و شاده میزاد (ته وانه یان که شهیتان سیفته نن))، وه نه مهش په ناگرغه له هاوړی و خاونه که ی و خراپترین هاوړی و برادره جا خوای گه وره فرمان به پیغه مبه ره که ی و شوین که وتوه کانی ده کات له په ناگرتنه به پهره ردگاریه تیه که ی به ته وای له و دوو بوونه وهره کارو کرده وه گه ورنه له شهره فساددا، دلش له نیوان شه و دوو دووژمنه که و هیشتاو به رده وام له ده رگای ده گات و تووشی ده بیت، وه یه که مین شت که و ده چیتته ناو دوزه له دهرونی فرماندهر به گوناوهر تاوان له هوا و هوه سه وه یه و نه ویش شوینی ده که ویت له خو شه ویستی و چلیسی و ته ماعکاری و داواکردن و توپه بوند و شوینی ده که ویت له که سی خو به زل زان و سه وودی و به خیلی و سته مکردن و ده ست به سه راگرتن.

(له باره ی جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی)

جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی و دوو زمانی که و ملکه چی نیمان بری تیه له ملکه چی دل بۆ خودا به گه وری و شکومه ندی و پیزو شکو داری و شهرم و نابرو، جا دله ی ده شکینیت بۆ خوا شکان دیتک پریت له تۆرس و شهرم و خو شه ویستی و حه یار نابرو بردن و شایه تی دان له سه ر

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نيعمه ته کانی خوی گه وره، نهو دله ملکه چ ده بیټ و هیچ چاره ش نی یه ، نینجا نه ندامه کان شوینی ده که ون، به لام ملکه چی دوو پرووی له سه ر نه ندامه کانی له ش ده بیټه ده ستکارو پیسپاردن وه دلش ملکه چ نابیی .

هه ندیک له سه حابه کان ده لټین: په روه ردگار په نا ده گرم به تو له ملکه چی دوو پروه کان، پییان ووت: ملکه چی دوو پروه کان چیه ؟ ووتی: کهوا ده بینیت جه ست ملکه چه ، که چی دله که یان ملکه چ نیه .

جا که سی ملکه چ بو خودا به نده یه که ناگری هه و او هه وه سی کورژاندو ته وه، دوو که له که شی له سینهدا جیگیر بووه، نینجا سینگی والا ده بیټ و نووری گه وره یی تیدا ده تر یسکیته و نینجا هه و او ناره زووه کانی دهروونی ده مریت و بو ترس و پیزو شکوداری کهوا حاشای لیکردووه و پیی ته نگه نه فهس بووه، نه ندامه کانی له شیشی داده مرکیتته وه، وه دلش پیزدار ده بیټ، دل و دهروونی پر له نارامی و ناسووده یی ده بیټ بو خواو، یادکردنه وه ی به دلتیایه که کهوا له لایه ن خوی خویه وه له سه ریدا دابه زیووه، وه ده بیټه شوینی خوجه شاردان بوئی، شارندنه وه ی دلتیایی، له بهر نه وه ی شارندنه وه له زه ویدا دلتیا نابیت چوونکه ناو تییدا کو ده بیټه وه جا هه روه ها دلی شار دراوش ملکه چ و دلتیایه وه ک پارچه دلتیایه که له زه ویدا کهوا ناو پییدا ده روات لیی سه قامگیر ده بیټ، نیشانه کانیشی کهوا له نیوان په حمت و به زه یی خوا که ی به ریز و شکوداری بو نه و وه به زه لیلی و ملکه چی و تیکشکاندنی فیزو لووت به رزی له نیوان په حمتی خوا سوژده ده بات و سه ری خوی به رز ناکاته وه ها وه کو ده یگاتی، به لام دلی خو به زل زان و گه وره به گه وره یی و فیز لیدانی خوی ده له ریته وه و پیی زیاد ده کات ، جا نه مه وه ک پارچه گردیک وایه له زه ویدا ناوی تیدا جیگیر نابیت، نا نه وه یه ملکه چی نیمان.

٩٥ ح ..... لالاین قیَمُ الجوزیَّة

به لَام سه رشوږی و ملکه چی دوو ږوو بریتی یه له حاله تیک له باره ی ږواله تی
جینشینکردنی نه دنامه کان به ده ست کردو زمان لووسی و مامه همه یی،
دهروونیشی له ناووه دا گه نجیکی ناسکه خاوه نی هواو هوهش و ویست و نیراده یه
، جا نه وه له دهره وه یه دا ده کات ، ماری چه م و زوڼگاوه کان و شیر دارستانه
هه لیشته وه ، له نیوان لایه کانی چاوه پتی نیچیریک ده کات.

(له باره ی پاراستن و چاککردنی دهروون له پیسی و دیسواپیه کان)

به لَام شه ږه ف و پایه به رزی دهروون ، بریتی یه له چاککردن و پاراستنی له پیسی و
ږه زیلی و ته ماعکاری که وا گهردنی پیاوان ده پږیت، له بهر نه وه ی درووست بسووه
پیک هاتووه له نیوان دوو کارو فرماندا ، خو به دل بوون وه گالته کردن به که سانی
دیکه ، جا له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان نه دوو لووت به رزی و خو به
زلزاینه ، وه یه که میان له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان دوو برونه وه ری
به خشنده و میهره بان ، پایه به رزکردنی دهروون و ږیزلینان و گه وره کردنی خاوه ن و
سه ږه رشتیاره که ی که وا ده بیت به نده یه کی سووک و خراب وه به هده ر چووی
ریسواو بی بایه خ ، له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان نه دوو برونه وه ره دا
شکوهمندی دهروون و چاککردن و پاراستنی ، بنچینه ی نه وه همووی
ناماده کردنی دهروونه وه ږه خساندنیه تی وه پشتگیری کردنی بو ی ، جا نه گهر
ناماده یی و پشتگیری کردنه که ی وون کرد نه وا هموو سودو خیره که ی وونکردووه .

(له باره‌ی جی‌وازی نیوان لووت به‌رزی وه ره‌قه به‌رایه‌تی)

ئهمه‌ش جی‌وازی نیوان لووت به‌رزی و ده‌مارگیری وه ناکۆکی و ره‌قه‌به‌رایه‌تیه، جا لووت به‌رزی له شیر‌برینه‌وه‌ی ده‌روونه بۆ شیر خواردنی لۆمه‌و سه‌رزه‌نش‌کردن له مه‌مکێک که خۆراو‌گه‌ی پی‌سیه‌کان و ره‌زیل و چاو‌چنۆکه‌کان و ریسواکانه، نه‌گه‌ر شیوه‌که‌ی به‌ لیشاوو زۆر بێت و خه‌لکیش به‌ په‌رۆشه‌وه‌ هه‌له‌په‌ی بۆ ده‌کات، جا به‌راستی بۆ ئه‌وان له شیر برینه‌وه‌یه‌که له‌گه‌لیدا جگه‌ره‌کانیان پارچه‌ پارچه‌ ده‌بێت خه‌م و خه‌فەت و ناخ هه‌لکێشانه‌ ئه‌و له‌شیر برینه‌وه‌یه‌ هه‌ر ده‌بێت، جا نه‌گه‌ر ویستت په‌له‌ بکه‌و تۆش ستایش کراو شایانی سوپاسکردنی، نه‌گه‌ر ویستت دوا‌ی بجه‌ وه‌ تۆش به‌کری‌گه‌راو نیت، به‌ پینچه‌وانه‌ی ره‌قه‌به‌رایه‌تی و بۆ که‌لکی که‌وا ئه‌و تووندو تیژو زه‌ره‌ له‌ناو ده‌رووندا، وه‌ دلّ ره‌قیشه‌ له‌ناو دلّدا، وتووندو ووشکیشه‌ له‌ ره‌فتاردا، برونه‌وه‌ریکی لی‌ په‌یدا ده‌بێت پینی ده‌وتریت : رق به‌رو ناکۆک و دلّ‌ره‌ق.

(له باره‌ی جی‌وازی نیوان بێنا‌برووی و رۆح سووکی)

جی‌وازی له‌نیوان رۆح سووکی و بێ‌فی‌زی و ریسوایی بێ‌نا‌برووی که‌وا رۆح سووکی له‌دایک ده‌بێت وگه‌شه‌ده‌کان. له‌نیوان زانی‌ی ده‌باره‌ی خوا‌ی پاک و بێ‌گه‌ردو ناسینی ناوه‌ جوانه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی باس‌کردن و پیا‌هه‌لدانی شکۆمه‌ندی و مه‌زنی و خۆشه‌ویستی به‌رزی و شکۆداری، له‌باره‌ی ناسینی ده‌روونی خۆی و عه‌یب و شو‌ره‌یی کرداره‌کانی و کاره‌ساته‌کانی، له‌نیوان هه‌موونه‌وانه‌ برونه‌وه‌ریکه‌ که‌وا رۆح سووک بۆ فیه‌، ئهمه‌ش به‌تێک شکاندنی ئاره‌زووه‌کانی دلّی بۆ خوا‌ی گه‌وره‌، دابه‌زاندنی بالّی زه‌لیلی و ملکه‌چی و ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی بۆ په‌رستنی ئه‌وه‌ ئه‌و نابینیت که‌وا له‌که‌س باشت‌ریت و له‌که‌سیش هه‌قه‌رتیت به‌لکو واده‌بینیت که‌چاکه‌ی خه‌لکی

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

له سهریه تی، مافه کانی نهوان پیښ خۆی، نه مهش بوونه وهره دروستکراو ټکه له راستیدا خوای گه وړه له و کسانه ی داده نیت کهوا خوشی ده ویت و ریژی لی ده نیت و له خۆی نزیك ده خاته وه.

به لām بی نابروی و پيسوايی ، بریته به له پیسی و سووکی و نامهردی وه دهروونی خۆی بهخت دهکات وه سووک و پيسواي دهکات بۆ مه بهست و مه رامی دهستکهوتنی حهزو ههواو ههوهس و نارهزووه کانی وهك خۆ به هیچ دانهان و خۆ نزم کردنه وه بۆ دهست کهوتنی بهخت و ههواو ههوهسه کانی ، جا نه مه هه مووی نزمی و که ساسی و سووکیه نهك بیفیزی و پۆح سووکی، خوای میهره بانیش مروشی پۆح سووک و بیفیزی خۆش ده ویت ، وه رقیشی ده بیته وه له خۆسووک کردن و شهرمه زاری وه له سه حیحیکدا هاتوه پیغه مبه ر ﷺ ده فرمویت: ((وأوحى ألي أن تواضعوا حتى لا يفخر أحد على أحد ولا يبغي أحد على أحد)) (٣٣٠) ، واته: ((سروش و نیگام بۆ هاتوه کهوا بی فیزو بی ده عیه بن له ناو یه کتردا تاوه کو کهس شانازی له سهر کهس نهکات وه که سیش ستم له سهر کهس نهکات)).

پۆح سووکی و بی فیزی ستایش کراویش له سهر دوو جوړه: جوړی یه کهم: بیفیزی بهنده له کاتی به جینگه یاندنی فهرمانی خوا به نمونه، له کاتی دوور خستنه وه له تاوان و نه کردن، له بهر نه وهی دهروون بۆ داخوازی و داواکاری پيشو سستی و خاوه خاوه دهکات له به جینگه یاندنی فهرمانه کانیدا جا لیږدها جوړیک له نه ویست و نه فس بهرزی و به له سه بوون دهست پیښه کات و راده کات له به ندایه تی کردن، له کاتی نه کردن و دوور خستنه وهی دهیسه لمینیت بۆ داواکردنی به سهردا زال بوون به وهی لی قه دهغه کراوه.

جوړی دووه م: بیفیزی و خۆ به بچووک دانانی بۆ مه زنی خوای گه وړه و شکو دارو ملکه چی کردن بۆ شکزو مه ندی و گه وری و بهزل زانیی، جا هه رکاتیک دهروونی

(٣٣٠) مسلم : (٢٨٦٥) ، وه سنن أبي داود (٤٨٩٥).

قِيمُ الْجُوزِيَّةِ ..... ٩٥ ح

بهرز بووه وه بۆ يادی خواي گهوره وه تاك و تهنه‌اي بكات بۆ نه‌مه وه زۆر تووره و
تووند بێت له‌سه‌ر نه‌وه‌ي مملانی بکات، جا ده‌روونی بۆ نه‌و ته‌وا‌زوع و بۆ فیزی و
بۆ ده‌عیه‌یه ده‌بیّت، وه دلی تیک ده‌شکیت بۆ مه‌زنی و گه‌وره‌یی خواي میهره‌بان ،
ده‌روونی نارام بێت بۆ شان و شه‌وه‌کتی، وه دلی دا‌برکیت‌ه‌وه بۆ ده‌سه‌لات و
فه‌رمان‌په‌وایی خواي گه‌وره، جا نه‌مه‌یه مه‌به‌ستی پۆح سووکی و بی‌فیزی .

***

(له‌باره‌ی تواناو هی‌ز له‌کارو فه‌رمانی خوا)

هه‌روه‌ها هی‌زو توانین له‌ کارو فه‌رمانی خوا بریتییه له‌ پێ‌زو گه‌وره‌یی بۆ نه‌و،
گه‌وره‌و به‌رز پا‌گرتنی فه‌رمانه‌کانی و مافه‌کانی تا‌وه‌کو خواي گه‌وره
دا‌یده‌مه‌زینیت، وه به‌رز و گه‌وره‌یه‌ش له‌ زه‌ویدا بریتی یه‌ له‌ گه‌وره‌و به‌رزکردنی
ده‌روونی خۆی، دا‌خوازی تاك و ته‌نه‌ایی خۆی بۆ ده‌سه‌لاتداری، تێپه‌رکردنی
ووشه‌کان ، نه‌گه‌ر پێ‌زگرتن بێت له‌ فه‌رمانی خوا یا‌خود ئی‌هانه‌ کردن بێت، به‌ل‌کو
له‌گه‌ڵ به‌ره‌هه‌ستی کردن له‌ فه‌رمانی خواو مافه‌کانی و په‌زا‌بوونی له‌ دا‌وا‌کردن و
دا‌خوازییه‌کی له‌خۆیایی بو‌ونه‌وه نه‌وا نا‌گاداری نه‌مه نه‌بووه ، به‌هه‌ده‌ری ده‌بات و
له‌سه‌ر ده‌سکه‌وته گه‌روه‌یه‌که‌ی ده‌پیرینیت.

هه‌روه‌ها په‌رۆشی بۆ خوداو په‌رۆشی بۆ ده‌روون، جا یه‌که‌میان کاری‌گه‌ری ده‌بیّت
له‌به‌رز پا‌گرتنی فه‌رمان و فه‌رمان‌په‌وايه‌که، دووه‌میشیان کاری‌گه‌ری ده‌بیّت له‌سه‌ر
گه‌وره‌کردنی ده‌روون و تووره‌ بوون له‌و شانه‌ی له‌ده‌ستی چووه ، جا په‌رۆشی بۆ
خوا که‌وا دله‌که‌ی ده‌پارێزیت له‌ گه‌وره‌کردنی مافه‌کانی، نه‌گه‌ر تووره‌بوو له
په‌ستیدا له‌ پێ‌ناوی نوورێک تووره‌ ده‌بیّت نه‌و سو‌لتان و ده‌سه‌لاته‌ش که‌وا
خسته‌یه‌تیه دلیه‌وه ، پێ‌تغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گه‌ر تووره‌ ببوايه کولمه‌کانی سوور

٩٦ ح ..... لایین قییم الجوزیة

هه‌لده‌گه‌را، وه له‌نیو چه‌وانیدا ئاره‌قه ده‌هاته خواره‌وه توو‌په‌بوونی پتو‌ه‌دیار بوو وه له توو‌په‌بو‌نه‌که‌ی هیچی نه‌ده‌کرد تاوه‌کو تۆله‌ی بۆ خوا ده‌کرده‌وه زه‌یدی کوری نه‌سه‌لم روایه‌تی کردووه له باوکیه‌وه: که‌وا موسای کوری عمران نه‌گه‌ر توو‌په‌ببوايه ناگری له کلاوه‌که‌ی سه‌ری به‌رده‌دا، نه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی په‌رۆشیه بۆ ده‌روون چوونکه نه‌وه گه‌رمیه‌که له ده‌روونیدا ده‌یوروزنیست بۆ. له‌ده‌ست چوونی هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی یاخود داواکاریه‌که‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فیتنه‌و ئاژاوه له ده‌رووندايه، فیتنه‌ش ناگرو بلیسه‌که‌یه و ده‌روونیش تپوه ده‌گلێت به ناگری شه‌هوت و ئاره‌زوو و توو‌په‌یی، له راستیدا هه‌ردووکیان دوو گه‌رمین ده‌رده‌چن له‌سه‌ر به‌شه‌کاندا : گه‌رمیه‌که له‌لایه‌ن ده‌روونی پر له ئارامی نیشانه‌که‌شی به‌رز ڤاگرتنی مافی خویه، وه گه‌رمیه‌کیش له‌لایه‌ن ده‌روونی فه‌رمانده‌ر به‌ گونا‌هو تاوان نیشانه‌که‌ش هه‌ست کردنه به هه‌ده‌ر چوونی هه‌واو نه‌فس و ئاره‌زوو .

***

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و به‌فیرودان)

جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و ده‌ست به‌لاوی که‌وا. مرۆشی به‌خشنده‌ی دانایه به به‌خشینه‌که‌ی له‌شوینی خۆی داده‌نیست؛ که‌سی ده‌ست به‌لاویش به‌ فیرۆده‌رو ده‌ست بایه، هه‌ندی جار به‌ ڤیکه‌وت به‌خشینه‌که‌ی له‌ شوینی خۆی داده‌نیست، زۆربه‌ی جارانی‌ش ڤیکه‌وت نابیت، لیکنده‌وه‌ی نه‌مه‌ش که‌وا خوا‌ی گه‌وره به‌ دانایی خۆی له‌ مال و ساماندا حه‌قی ده‌دات، نه‌مه‌ش دوو جو‌ره: مافه‌کانی به‌جیته‌نه‌ری نه‌رك و مافه‌کانی دووه‌م.

مافه‌کانی به‌جیته‌نه‌ری نه‌رك : وه‌ك زه‌كات و خه‌رجیه‌کانی پتویست له‌سه‌ر نه‌وه که‌سه‌ی خه‌رجیه‌که‌ی بۆ پتویست ده‌بیت.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مافه کانی دووهم: وه مافی میوان وه پاداشت کردنی کهسی رپی راستی گرتووه و نهوهی نابرووی خزی پی پاستووه، وه نمونهی نه مانه:

ئینسانی به خشنده مهبهستی وایه به مال و سامانی خزی نهو مافانه جی به جی بکات له سهر شیویه کی تهواوو چاک خزی بیی باش بیت، ره زامه نندن و ناواته خواز بیت له دونیاو دواړژدا خترو پاداشت و چاکه ی دهست کهویت، نه مهش به لیبوردهیی دل دهرده چیټ، سه خاوه تی دهر وون، فراوانی سینه، به پیچه وانهی ئینسانی دهستبلو، له بهر نهوهی دهستی والا کردووه به مال و سامانه کی بو ههواو ههوهس و نار هزووه کانی کویرانهو به بی حساب نه له سهر گرنگی پیدان و نه چاودیری کردنی بهر ژه وه ندیه که ی .

یه که میان وه نهوه وایه به تۆو کردنی له زه ویدا وه مهبهستی زیاتر سهوز بیت و پیبگات جا نه مه دانانریت به دهستبلو به فیرو دهر.

دووه میشیان وه نهوه وایه تۆو بکات له زهویه کی سویترو زهویه کی پهق، و له کاتی تۆو کردن و چاندنیدا زۆر تۆوی بکات و دهنکه کان له سهر یهک بکهون، نهو شوینهی تۆوه که ی کردووه به ههدهرو به فیرو چوه، نهو شوینهش دهنکه کان له سهر یهک کهوتوون پیویسته بکیتلدریت بو نهوهی نهوهی ماوه تهوه سوودی لیوه ر بگریټ، خوی گهرووه میهره بانیش زۆر به خشندهو میهره بانه.

***

(له باره ی جیاوازی نیوان ترسان له خواو خو به گهوره زانین)

جیاوازی نیوان له خوا ترسان و خو به گهوره زانین: کهوا ترسان له خوا نیشانه یه که له نیشانه کانی پر بوونی دل له گهوره یی و شکۆمه ندی خوی گهوره و خوشه ویستی و شکۆداری، جا نه گهر دل بهر شته پر بیت نهوا نووری تیدا دهرده کهویت، نارامی و

٩٩ ح ..... لالېن قيم الجوزية

به خته وهری تیدا داده به زیت، وه بهرگی هه بیته و شکوی له بهر ده کات، جار
 پروخساری شیرینی و شکمه ندی ده پوشیت، نینجا دلّه کان خوشه ویستی و
 پیژگرنتی تیا کۆده بیته وه، جا سۆزو به زهیی رووده کاته دل و جگه ره کان، وه
 چاوه کانی پی پۆشن ده بیته وه، دلّه کانی پی هۆگر ده بیت، جا ووتاره که ی نوره وه
 چونه ناوه ی نوره و ده چوونی نوره کارو کرده ی نوره.

به لام گه وره یی و خۆ به زل زانین نیشانه یه که له نیشانه کانی له خۆبایی بوون و لسوت
 بهرزی له دلتکدا که پراپه له نه زانین و سته مکاری، به ندایه تی لیتی کۆچی
 کردوه، بیتزارن و رق و قینی لی دابه زیوه، جا به تیله ی چاو سهیری خه لکی
 ده کات، وه له ناویاندا به کەش و فش خۆی باده دات، مامه له کردنی له گه لیاندا
 مامه له کردنیکی خۆ به سه ندی و تهن پهروه ی یه نه ک خۆنه ویستی و که سان ویستی
 وه نه به ویزدان و داد پهروه ی، که دیت و ده چیت به خۆی دهنازیته، که ده گات
 به خه لکی به سه لام کردن ده ست پی ناکات، که وه لامی خه لکیش ده داته وه وا
 ده زانیت چاکه له گه لیاندا ده کات، وه ماف بۆ هیچ که سیك نابینیت، وه ته ماشا
 ده کات حه قی به سه ر خه لکه وه یه، وا سهیر ناکات خه لکیش چاکه یان به سه ر یه وه
 هه یه ، وه له لایه ن خوای گه وره وه هیچ بی زیاد ناکریت ته نها دور که و تنه وه
 نه بیت، وه له لایه ن خه لکیشه وه ته نها به بچوک دانان و رق و کینه وه سهیر
 ده کریت.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان پاراستن و چاککردنه‌وه)

(وه خۆ به‌زلزانی و لووت به‌رزى)

جی‌اوازی نیوان چاککردن و خۆپاراستن وه خۆبه‌زلزانی و لووت به‌رزى: كه‌وا
خۆپاریزه‌ر بۆ ده‌روونی خۆی وه نه‌وه وایه‌ پیاوێك جل و به‌رگێكى نوێی له‌به‌ر
کردییت پاك و سپی و خاوه‌نى نرخ و به‌ها بیست، پێی ده‌چیته‌ ناو پیاری
ده‌سه‌لاتدارو نه‌وانه‌ی له‌خوار شه‌وانیش دان، جا نه‌و له‌ پیسی و ته‌پ و توژو
په‌فتاری ناشرین و جۆره‌ها نیشانه‌كان ده‌پاریزییت جا هه‌ر له‌سه‌ر سپیتی و
پاکیه‌که‌ی ده‌مینێته‌وه، وه‌ نایه‌لیت چلک و پیسی به‌ر جل و به‌رگه‌که‌ی بکه‌ویت،
وه‌ نه‌گه‌ر شتیك له‌وانه‌ تووشی هات به‌ زووترین کات هه‌لیده‌که‌نییت و لای ده‌بات و
شوێنه‌واره‌که‌شی ده‌سپێته‌وه، وه‌ نه‌مه‌ش خۆ پارێزه‌ر بۆ دله‌که‌ی و دینه‌که‌ی
ده‌بینییت دوور ده‌که‌ویته‌وه له‌ هه‌ر گوناوه‌ تاوانیك، جا نه‌گه‌ر له‌ دلیدا په‌فتاریکی
ناشرین هه‌بییت نه‌وا گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ی له‌که‌یه‌کی پیس له‌ جل و به‌رگه‌ سپیه
خاوینه‌که‌ی داهه‌بییت، به‌لام له‌سه‌ر چاوه‌کاندا تارماییه‌که‌ هه‌یه‌ هه‌ست به‌و په‌فتارانه
ناکات، جا سه‌یر ده‌که‌یت كه‌وا له‌و شوێنانه‌ی گومانى پیس بوونی لى ده‌کریت
پاده‌کات وه‌ خۆی ده‌پاریزییت له‌ بوونه‌وه‌ر، له‌ تیکه‌ل بوونیان له‌گه‌لیاندا دوور
ده‌که‌ویته‌وه له‌ترسی نه‌وه‌ی تووشی دل ده‌بییت تووشی جل و به‌رگه‌که‌شی ده‌بییت له‌و
کاته‌ی نه‌وه‌ی تیکه‌لی پیسته‌ خۆشکه‌ران و قه‌سابه‌کان و چیشتلینه‌ره‌کان ده‌بییت.

***

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان نازایه‌تی و جوامیری وه‌ جوورنه‌ت و نه‌ترسان)

جی‌اوازی له‌ نیوان نازایه‌تی و نه‌ترسان: نازایه‌تی و جوامیری له‌ دله‌وه‌یه، نه‌مه‌ش
جی‌گیروونی وه‌ سه‌قامگیری له‌کاتی مه‌ترسیه‌و بوونه‌وه‌ریکه‌ له‌دایک بووه‌ له‌ سه‌به‌رو
نارامی و گومان باشی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌کاتیکا گومانى سه‌رکه‌وتن دیته‌دی و

٩٥ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

يارمه تی سه برگر تیش ده دات، ههروهه كهوا ترسنۆكیش له دایك ده بیئت له گومان خرابی و سه بر نه گرتن، جا گومانی سهركهوتن ناكات، وه یارمه تی سه برگر تیش نادات، بنچینه ی ترسنۆكی له بهد گومانی و وه سه سه ی دهروون به خرابی یه، نهویش له سیه كانه وه داده مه زیت، جا نه گهر گوومه نه كه خراب بو بیئت و دهروونیش به خرابه وه سه سه ی كرد نه و كاته سیه كان فووی پیاده كریت و پۆ ده بیئت نینجا له جیگای خۆی دلته نگ ده بیئت، جا تووشی زه لزه له و شیرزه بی ده بیئت و بۆ بیزار كردنی سیه كهو له سه ریدا ته نگ ده بیئت، بۆ نه مهش له حه دیسیكدا هاتوه ، كهوا عه مرو كۆری عاص گێرپایتیه وه نه حمه د پیاویه تی كردووه له پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام كهوا ده فهرمویت: ((شر ما في المرء جبن خالغ وشح حالغ))^(٣٣١)، واته: ((شه رێك كهوا تووشی مروژ ده بیئت ترسنۆكێكی دهركراو وه ره زیلیكی شله ژاوو تۆقیوه))، ترسنۆكی به دهركراو ناوی لیتراوه، له بهر نه وه ی دل له شوینی خۆی لاده بات بۆ هه لاوسانی سیه كان.

به لām جورته و نه ترسان بریتی یه له جهر به زه ی هۆكاره كهشی كه می گوئی پیدان و گرنگیدان وه سه یرنه كردن له ناكامه كه ی، به لكو دهروون پیشده كه ویت به بی بایه خدان به بابته تی جهر به زه یه كه .

***

(له باره ی جیاوازی نیوان بریاردان وه ترسنۆکی)

به لām جیاوازی نیوان و رهو بریاردان و ترسنۆکی ، جا كه سی بریارده ره هیمهت و نیراده وه عه قلی تیدا كۆده بیته وه ، پتوه ری كاروباره كانیشی هه ندێك بۆ هه ندێكی ، وه بۆه ره یك له مه نه گۆشه یه كی ئاماده كردووه ، وته و ده ربړینی بریاردانیش به لگه

(٣٣١) سند احمد : ٣٢٠/١ ، سنن ابی داود (٢٥١١).

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نییه له سهر هیژو تواناو یه کدهنگی، له وانه بریاردانی پای خوت کهوا کاروباری پای نهوی تیا کۆده بیتهوه، وه خیری چاکه کاران و شه‌ری به‌دکارانی تیدا ده‌زانیت، له‌شوینی کشانه‌وه نه‌کردنی کاره‌که ده‌کشیتته‌وه و او عه‌قلی خوی به‌کار دینیت نەك ترسنۆکی و نه لاوازیش:

العاجز الرأي مضیاع لفرسته * حتی إذا فات أمر عاتب القدرأ

***

(له‌باره‌ی جیاوازی نیتوان پاشکه‌وت و په‌زیلی)

به‌لام جیاوازی نیتوان مالداری و پاشه‌که‌وت وه په‌زیلی: پاشه‌که‌وت کردن بوونه‌وه‌ریکی ستایش‌کراوو سوپاس‌کراوه له‌نی، ان دوو بوونه‌وه‌ر له‌دایک ده‌بییت، دادو دانایی و ژیری، جا له‌دادپه‌وه‌ریدا یه‌کسانی ده‌کات له‌باره‌ی نه‌کردن و تی‌کۆشاندا، له‌دانایشدا هه‌ریه‌که‌و له‌شوینی خوی داد‌ده‌نیشیت به‌گوێره‌ی نه‌وه‌ی بژی ده‌گوڤییت؛ ئینجا له‌نیتوان هه‌ردووکیاندا مالداری و پاشه‌که‌وت و شاپووری له‌دایک ده‌بییت و گه‌شه‌ده‌کات، وه‌نه‌مه‌ش ناوه‌پاستیکه له‌نیتوان هه‌ردوو به‌هشی زه‌م‌کراوه‌که، هه‌وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموییت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه‌که‌یت نه‌وه‌نده ده‌ست نوقاو بیت وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌ستی به‌کۆت و زنجیر به‌گه‌ردنیدا هه‌ل‌واسرا بییت، هه‌روه‌ها نه‌وه‌نده‌ش ده‌ست بالاو مه‌به "هیچت به‌ده‌سته‌وه نه‌مینیت" به‌هه‌ناسه ساردی و نا‌ئومیدی بژی دانیشیت))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموییت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((وه نه‌وانه‌ی مال و سامانیان ده‌به‌خشن و خه‌رجی ده‌که‌ن، نه‌زیاده‌ی پرسی تیدا ده‌که‌ن و به‌زایه‌ی ده‌ده‌ن، نه ده‌ست نوقاوو په‌زیلیشن، به‌ل‌کو له‌نیتواندان "مام

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نهمهش بۆ رېخۆشکردنيكه بۆ دهريازبوون و شهر كردنى دووژمنهكهى كهوا
گومانى خرابى لى هيه.

بهلام بهد گومانى برىتبه له پر بوونى دلى به گومانى بهدو پيس بهرمبهه خهلكى
ههتاكو لهسهر زمان و نهندامهكانى لهشيشى پراو پردهبيت لهبهد گومانى ،
تيگهيشتن لهگهيدا مهحاله تهنها بهدواى كهه و كورى و عهيب و عارو تانه ليدان
و رق و كينهدهگهريت، رقى له خهلكيه و خهلكيش رقى لىيانه، نهفرهت له خهلكى
دهكات و خهلكيش نهفرهتى ليدنهكهه ، خو لهخهلاكى دهپاريزيت و خهلكيش خوئى
لى دهپاريزن ، جا بهكهميان : لهگهلياندا تيكهلا دهبيت و خوشيان لى دهپاريزيت،
دووهميشيان ، خوئيان لى بهدوور دهگريت و نهزيهت و نازاريان پى دهگيهنيت،
بهكهميان: دهچيته ناويان به ناموژگارى و چاكهكردن لهگهلا نهوهش خوئى
دهپاريزيت ، و دووهميان به غهش و فروفيل و رق و كينه له دهروهياندايه.

(لهبارهى جياوازي نيوان سوارچاكي و دووربينى وه بوچوون و گوماندا)

جياوازي لهنيوان دووربينى و گوماندا: كهسى گوماناي ههله دهكات و
ناماغهكهش دهپيكتيت ، نهمهش لهگهلا تاريكايى و پروناكى و پاكي و خاوينى و
پيسى دلدا دهبيت، بۆ نهمهش خواى گهوره فهرمانى داوه دووركهوتنهوهيهكى زۆر
لهو كار ههوايه وه ههوالى داوه كهوا ههنديك گومان تاوان و گوناوه .

بهلام جواميى و ووردبينى ههموو سهناو سوپاس و مهدهح كردنه بۆ خاوهنهكهى
لهبارهى فهرمودهه خواى گهوره: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ (الحجر: ٧٥)،
واته: ((بيگومان نا لهو بهسهرهاته دا بهلگه نيشانهى زۆرهيه بۆ كهسانيك كه
پهندو ناموژگارى وهردهگرن))، نيين و عهباس و نهوانى ديكه دهلين: واته: بۆ

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

كهسانى تيروانين و سوارچاك و دووربين ، ههروهه خواى گهوره دهفه رمويت :
 ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ (البقرة: ٢٧٣)، واته :
 ((نهوانه نايانسانيت، نهو ههژارانه نهونده كهسايه تى خويان راده گرن و نهفس
 بهرزن ، وا دهزانن دهوله مهندن تو نهى پيغه مبهري عليه السلام (يا نهى نيماندار) به دههنگ
 و پوخسارو سيماندا دهيانسانيت)) ، ههروهه خواى گهوره دهفه رمويت : ﴿وَلَوْ
 نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ (حمد: ٣٠)، واته :
 ((خو نه گهر بمانويستايه نهوانه مان پيشان دهدايت ، نهو كاته به رواهت
 دهتناسينهوه ، سويتند بهخوا له شيوازو ناوه پوكى قسهو گوftar ياندا
 دهيانسانينهوه)).

جا نهفس بهرزي و سوارچاكي دلسوز بو دليكه پاك و خاوين و پوخت بكرتتهوه له
 پيسيه كان وه نزيك بيتتهوه له خواى گهوره، نهو به نووري خوا سهير دهكات كهوا له
 دلدا دايناه وه له ترمزيهوه كه له نهبي سعيد دهگيرتتهوه دهليت: كهوا
 پيغه مبهري عليه السلام فهرموويه : ((أتقوا فراسة المؤمن فإنه ينظر بنور الله)) (٣٣٢)، واته :
 ((له نهفس بهرزو سوارچاكيكى نيماندار بترسن كهوا نهو به نووري خوا سهير
 دهكات))، بيتگومان پيغه مبهري عليه السلام له نووتدا سهابه كاني له دواوهى خوى دهبنى
 ههروهك له پيشهوه دهيانبنى، به ناشكرا بهيت المقدسى دهبنى له كاتيك كهوا له
 مهككه بوو (٣٣٣)، وه كوشكه كاني شام و دهركاكان و دهروازه كاني سهنعاو هيئزو
 تواناو گزه پانه كاني كيسراى دهبنى له كاتيك كهوا له مهدينه خندههقى
 ليتدهدا (٣٣٤) ، نهجاشى له حبه شه بينى كاتيك مرد نهوله مهدينه بوو ، جا چوه
 مزگهوت و نويتى لهسه ر كرد (٣٣٤).

(٣٣٢) الترمذي : (٣١٢٧).

(٣٣٣) سيري مسلم: (١٧٠) بكه.

(٣٣٤) مسند أحمد : ٣٠٤/٤.

(٣٣٥) مسلم: (٩٥١).

نیمای عومهریش ساریه‌ی له نه‌هاوه‌مندی خاکی فارس بینی خۆی و سه‌ربازه‌کانی موسلمانان که‌وانه‌وان شه‌ریان له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیان ده‌کرد ، جا بانگی کرد(یا ساریه‌ الجبل)،واته: (ئه‌ی ساریه‌ پرۆ سه‌ر چیاکه‌).

خوای گه‌وره‌ هه‌والی داوه‌ که‌وا به‌نده‌که‌ی لێی نزیک بیته‌وه‌ نه‌وا خۆشه‌ویستی بۆی زیاد ده‌کات جا ته‌گه‌ر خۆشه‌ویست له‌ نزیک بیستنی و بینینی وه‌ ده‌سته‌کانی وه‌ پتیه‌کانی ، جا به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا ده‌بیستیت و ده‌بینیت و دیت و ده‌چیت، دلی وه‌ک ناوینه‌ی پرونی لی دیت وینه‌ راستیه‌کانی له‌سه‌ر ده‌رده‌که‌ویت، ته‌گه‌ر به‌نده‌یه‌ک به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا سه‌یری کردنه‌وا ته‌و کارو فه‌رمانه‌ ده‌بینیت که‌زاتی په‌روه‌ردگاری نه‌و له‌سه‌ریه‌تی ، ته‌گه‌ر به‌ نوورو خۆشه‌ویستی خوا گوئیست بو نه‌وا گوئی بیست نه‌و ده‌بیست که‌وا زاتی نه‌و له‌سه‌ریه‌تی، نه‌مه‌ش له‌ زانینی شته‌ غه‌یب و په‌نه‌انه‌کان نیه‌، به‌لکو غه‌یب و شتی شاراوو په‌نه‌ان زان نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌وا هه‌قی په‌راندۆته‌ ناو دلیکی نزیک و موژده‌ پیدراو به‌ نووری خۆی خه‌ریک نه‌کراوه‌ به‌ داتاشینی شته‌ پرۆپوچ و نا په‌واو خه‌یالۆی و وه‌سه‌سه‌کان که‌وا قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات، له‌ ده‌سته‌که‌وتنی وینه‌ راسته‌قینه‌کان به‌چاوی بینینی به‌ گویره‌ی نه‌و نووره‌.

ده‌لیت: شافعی و عه‌د کوری حه‌سه‌ن له‌ مزگه‌وتی که‌عبه‌ی پیروژ دانیشته‌بون پیاویک هاته‌ ژووره‌ جا محمد ووتی: وا تیده‌گه‌م که‌ نه‌و دارتاش بیت: جا شافعی ووتی: من واتیده‌گه‌م نه‌و ئاسنگه‌ر بیت، جا پرسیاریان له‌ پیاوه‌که‌ کرد ووتی: من پیشت ئاسنگه‌ر بووم وه‌ من ته‌مپۆ دارتاشی ده‌که‌م.

ته‌بو حه‌سه‌نی بۆشنچی و حه‌سه‌ن هه‌داد چوونه‌ لای قاسم مناوی گه‌راندیا نه‌وه‌، جا له‌ ریتگیاندا سێویکیان کړی بۆ هه‌ریه‌ک له‌وان به‌ نیو دره‌م له‌ کاتیکدا پاره‌که‌یان نه‌دا له‌بیر خۆیان برده‌وه‌، کاتیک چوونه‌وه‌ لای نه‌بی قاسم ووتی: نه‌وسته‌مه‌چی یه‌؟ ئینجا هه‌ردووکیان چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، ووتیان: نه‌مانزانی! له‌وانه‌یه‌ شه‌وه‌ له‌به‌ر نرخ‌ی

٩٩ ح ..... لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

سيوه كه بيت جا پاره سيوه كه يان داو دوايي گه رانه وه بۆ لاي شه بو قاسم چاري له سهر دانان و ووتي: ده كرئت شاده ميزاد بهو خيراييه له ستم بيته دهره وه؟ له باره ي كاروباره كاتنان ههوايم بدهني جا بهو باسه هه واليان داوي، ووتي: به لي ههره كه له نيوه پشتي به هاوړيكي ده به ست له پيداني پاره كه ، پياويكي شهرمن له نيوه نيوه دا له داد وهر يدا بو.

له نيوان نه بي زه كه رياو نيوان نافرته تيك كيشه يه كه هه بوو پيش تۆه كردني نه بي زه كه رياي النخشبي، رۆژيك له سهر سهر نه بي عوسمان حيري راوه ستابوو، شهو بيري له كاروباري نافرته كه ده كرده وه، جا نه بي عوسمان سهر بۆلای نه بي زه كه ريا بهرز كرده وه ووتي: نايه تۆ شهرم ناكه يت.

شاي كرمانی ليكه دهره وه يكي باش بو له ليكه دانه وه دا هه له ي نده كرد وده يوت: هه كه سيك چاري بنوقيتي له حهرام، دهروني خۆي بگريت له هه واو هه وهس و ناره زوه كان، شته شاراهه كانی هه ميشه به چاوديري ناوه دان بكا ته وه وه شت ديارو ناشكر اكانيشي به شوين كه وتن سوونه ت ناوه دان بكا ته وه خۆي رابيتيت له سهر خواردني حه لال نه وا ليكه دانه وه دوور ينيه كه ي هه له ناكات.

گه نجه يك هاوړيه تي جونه يدي ده كرد قسه ي ده كرد له سهر بيو نه نديشه كان جا ووتي: ناي نه وه بوو دهره ي تۆ لاي من باسي كرد؟ جا پتي ووت: باوه پ ده كه م شتيك بيت ، نينجا جونه يد پتي ووت: باوه پت وايه.

گه نجه كه ووتي: باوه پ ده كه ي نه وه نه وه بيت ، جونه يد ووتي: نه خير، گه نجه كه ووتي: دووهم جاريش باوه پم وايه.

ووتي: باوه پ ده كه يت.

گه نجه كه ووتي: باوه پ ده كه م نه وه نه وه بيت، جا جونه يد ووتي: نه خير، ووتي: جا بۆ سي يه م باوه پم وايه ووتي: باوه پ بكم گه نجه كه ووتي: نهو شته نه وه نه وه يه، ووتي نه خير.

ئىنجا گەنجەكە ووتى: ئەمە جىي سەرسۇرمانە وە تۆ پىاويكى راستگۆي، وە مەن دلى خۆم دەناسم، جا جۈنەيد ووتى: لە يەكەم و دووهم و سى يەم دا راست ووت، بەلام ويستم تاقىت بىكەمەو ئەيە دلت دەگۆرەيت.

ئەبو سەئىدى خەراز ووتى: چوومە مزگەوتى كەعبەي پىرۆز، كەسىكى فەقىر دوو پارچە پەپۆي لەسەرى دابوو داواي شتىكى دەكرد ئىنجا مەنىش لەخۆم پەرسى، نوونەي ئەو جۆرە كەسە مەندوويى شەكەتى و بارگراين لەسەر خەلكى، جا سەيرىكى مەنى كەرد ووتى: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾ (البقرة: ۲۳۵)، واتە: ((چاكىش بزانن بەراستى خوا دەزانەت بەوى كە لە دل و دەرووتاندا هەيە ، كەواتە خۆتان پىارەين "لە قەدەغەكراوەكانى خوا"))، ووتى: تۆبە ئىسغفارم كەرد لە پازو نەيتىنەكەم ، بانگەواز كەرىك بانگى كەردم و ووتى، ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (الشورى: ۲۵)، واتە: ((خوا ئەو زاتەيە كە پەشيمانى و تەوبە لە بەندەكانى وەرەگرت)).

ئىبراھىم خواص ووتى: لە مزگەوت بووم گەنجىكى بۆن خۆش و پووخسار شىرىن پۆشاك لەبەرىكى باش هات ، بەهاورىكانم ووت: وا تىدەگەم نەو كۆرە جوولەكە بىت جا هەموويان ئەويان پى ناخۆش بوو، جا مەن چوومە دەرەو و گەنجەكەش چوود دەرەو، پاشان گەرايەو لای هاورىكان جا ووتى: ناخ لەوى شىخ دەرەو مەن ووتى؟ جا تەرىقيان كەردەو، ئەويش سوور بوو لەسەر ئەوى هاورىكان قەسيان بۆ بكات، ئەوانىش ووتيان: شىخ ووتى: تۆ جوولەكەي، ئىنجا گەنجەكە دەستى مەنى گرتو موسلمان بوو ، وەتم : هۆكارەكەي چى بوو؟ گەنجەكە ووتى: لە كىتەبى ئىمە خویندوومەتەو كەوا پىاوى راستگۆ لە لىكدانەو و رافەكردندا هەلە ناكات.

***

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان نامۆڭگاری وه غه‌یه‌ت کردن)

جی‌اوازی له نیوان نا مۆڭگاری وه غه‌یه‌ت کردن : نامۆڭگاری مه‌به‌ست لیتی ناگادارکردنه‌وه‌ی موسلمانان له شتی بیدعه‌و داهیتراو یاخود فیتنه یا غه‌ش و فیلکردن یان خراپه کار، جا بینه‌وه یادی خۆت شه‌وه تیاپه‌تی نه‌گه‌ر راویژی پیکردیت و پینمایی کردی له هاورپیشه‌تی له‌گه‌لیدا وه مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیدا وه په‌یه‌ندی کردن پییه‌وه، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: فاتیمه‌ی کچی قه‌یس راویژی پیکرد له‌باره‌ی ماره‌کردنی معاویه‌ شه‌به‌ی جه‌م جا فه‌رموی: ((أما معاوية فصعلوك ، وأما أبو جهم فلا يضع عصاه عن عاتقه))^(۳۳۶)، واته: ((له‌باره‌ی معاویه شه‌به‌ی که‌سیکی فه‌قیرو هه‌ژارو نه‌داره، وه به‌لام شه‌به‌ی جه‌م شه‌وا داری سه‌رشانی دانانیت)).

هه‌ندیک له هاورپیکانی ده‌لێن بۆ شه‌به‌ی که‌سه‌ی سه‌فه‌ری له‌گه‌لدا ده‌کات: نه‌گه‌ر دابه‌زی له وولاتی هۆزه‌که‌ی شه‌وا ناگاداری بکه‌وه.

جا نه‌گه‌ر غه‌یه‌ت و پاشمله‌ روویدا له‌سه‌ر رووی نامۆڭگاری کردن بۆ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه بۆ به‌نده‌ موسلمانانه‌کانی نا شه‌وه نزیک بوونه‌وه‌یه بۆ لای په‌روه‌ردگار له ته‌واوی کاره چاکه‌کان ، نه‌گه‌ر شه‌مه روویدا له‌سه‌ر رووی زه‌مکردنی براهه‌ت، له‌باربردنی شه‌ره‌ف و نامووسی ، وه خواردنی گوشتی شه‌و بیت ، شه‌مه ده‌ردیکی کوشنده‌یه و ناگری چاکه‌کانه که‌وا ده‌یخوات هه‌روه‌ک ناگر دارو چیلکه ده‌خوات.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان دیاری و بهرتیل)

جیاوازی له نیوان دیاری و بهرتیل له وینه‌دا له‌یه‌ک ده‌چیت: مه‌به‌ستیش: که‌سی به‌رتیل‌ده‌ر مه‌به‌ستی وایه به‌رتیل بکات به‌ناپه‌وا کردنی حه‌ قو‌ راستی یاخوود به‌ده‌ست هیتانی شتی بی‌ که‌لک و بی‌ سوود و ناپه‌وا ، جا نه‌و به‌رتیل ده‌ره‌ نه‌فرت لی‌کراوه‌ له‌سه‌ر زوبانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ (٣٣٧)، له‌به‌ر شه‌وی به‌رتیل ده‌دات بۆ پالتانی ستم له‌ ده‌روونی خۆی و به‌رتیل خۆریش به‌ته‌نها خۆی تایبه‌ت کراوه‌ به‌ نه‌فرت لی‌کراو .

به‌لام دیاری و خه‌لات پی‌شکه‌شکراو جا مه‌به‌سته‌که‌ی بانگه‌یشت کردنی په‌حم و به‌زه‌یی و زانست و چاکه‌کاریه‌ ، له‌به‌ر شه‌وی مه‌به‌ستی دیاری پی‌شکه‌ش کردن بریتی یه‌ له‌ بریتی دانان ، پی‌گومان قازانجیش بریتی یه‌ له‌ زۆربوون.

(له‌ باره‌ی جیاوازی نیوان نارامگرتن وه‌ دل‌ه‌قی)

له‌باره‌ی جیاوازی نیوان سه‌برو نارام وه‌ دل‌ه‌قی و توندو تیژی: که‌ سه‌بر داهینراویکی ده‌ستکه‌وتیه‌ که‌ بنده‌ تیدا دروست ده‌بی‌ت، بریتی به‌ند کردنی ده‌روون له‌ ترس و دل‌ه‌ پاوکی و شه‌زه‌یی و دادو بی‌ دادی جا ده‌روون به‌ند ده‌کریت له‌ رق‌ هه‌لساندن و زه‌مانیک ده‌باره‌ی سکا‌لا‌کردن و نه‌ندامه‌کان له‌کاتی‌کدا ناکریت کاری باش بکه‌ن، و بریتی یه‌ له‌ جی‌گیر بوون و سه‌قامگیر بوونی دل‌ له‌سه‌ر یاساکان قه‌زاو قه‌ده‌ر و شه‌ریه‌کان.

به‌لام دل‌ه‌قی و بی‌ به‌زه‌یی له‌دل‌دا ووشک و ووردو خاش ده‌کات قه‌ده‌غهی ده‌کات له‌کارو کاردانه‌وه‌ وه‌ رق‌ نه‌ستووری و توندو تیژی‌که‌ به‌ره‌ه‌ست و قه‌ده‌غهی

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات له ههست پیکردن له ههست و ئیش و ژانهکان، وه ههستیش ناکات به دلپهقی و بی بهزهیهکهی نهبو سهر گرتنهکهی وه نهبو تهگهری پروداوهکان.

ناسینهوه و ساخکردنهوهی نهمه کهوا دل سى جوړه:

دلئیکى رهق و بېبهزهیی^(٣٣٨): نهمه دلئیکى رهق و تووندو تیژه وهکو دهستیکی ووشک و برنگ و رهق وایه،

دلئیکى شل و تواوه: نهمهش دلئیکى زۆر ناسکه.

جا یه کهمیان: کارو کاردانهوه ناکات به شیوهو پلهو پایهی بهر ، وه دووه میشیان: به شیوهو پلهو پایهی ئاو، ههردووکیشیان ناتهواوه ، دروست ترین دل دلئیکى ناسکه پووخت و بیگهردو تووند ، نهوه حق لهناو ناحهقدا دهینییت به پروون و پاکیهکانی وه پیشوازی لیدهکات و ههستی پیدهکات به ناسکی خوئی، وه دهشی پاریزییت ، و شهر له گهل دووژمنهکهی دهکات به رق و پتهویهکهی، وه له ((أثر)) دا هاتوه: ((القلوب آتية الله في أرضه ، فأحبها إليه أرقها وأصلبها وأصفها))^(٣٣٩)، واته: ((دللهکان دهفری خودایه له زهویهکهیدا، جا خوشهویسترینیان لای نهو ناسکتیریانیوه تووندتریانیوه وه ساف و بیگهردو تریانیوه)). نهمهش دلئیکى شووشهیه، له بهر نهوهی شووشه هه سى سیفهتهکانی تیدا کۆده بیتهوه وه بیژراوترین دلش له لای پهروهردگار دلی ره قو بی به بهزهیه ، خوای گهوره دهفرموویت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الزمر: ٢٢)، واته: ((جا هاوارو وهیل بز نهوانهی دلیان رهقه له ناستی قورشان و یادی خوا))، ههروهها دهفرموویت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ (البقرة: ٧٤)، واته: ((پاشان لهوهو دوا دللهکانتان رهق بووه ههروهک بهرد به لکو رهقتریش))، دیسان خوای گهوره دهفرموویت:

(٣٣٨) الترمذی: (٢٤١١).

(٣٣٩) سمیری: کشف الخفاء: ٢/ ٢٧٤ بکه .

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ (الحج: ٥٣)، واته: ((خوا گهوره بویه نهو دهسه لاتی داوه به شیتان تا نهو خه تهره و خه یالّه و هسه و دهسه یه ی شیتان فریی ده داته نیو ناواتی پیغه مبه رانه و بیته هژی سزاو تاقیکردنه و بۆ نه وانه ی ل دلّ و دهرونیاندا نه خوشی دوو پرووی و ناپاکی هیه و بۆ نه وانش که به رامبر نایینی خوا دلّ ره قن))، جا یادی نهو دوو دلّه لاداره بکه و له یه کسانیدا ، نه ویهان به هژی نه خوشیه که ی ، وه نه ویشیان به هژی دلّ ره قیه که ی، شیتانش فیتنه و ناژاوه ی فری داوه ت خاوه نی نهو دوو دلّه ، وه ره حمه تیش بۆ خاوه ن دلّی سی یم وه نه مهش نهو دلّه ساف و پۆشنه یه که و فری دانی شیتان وه فری دانی رینمایی کارو چاکه لایان خوا ی گه و ره میهره بان جیا ده کاته و به هژی سافی و پرونی دلّه که ، پیشوازی له هق ده کات به هژی ملکه چی و ناسکیه که ی، شه ری کاره ناره واکانش ده کات به هژی پتهوی و تووندی و هیزه که ی ، له باره ی نه مه وه خوا ی گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الحج: ٤)، واته: ((بۆ نه ووش نه وانه ی زانست و زانیاریان پی به خشراوه دلّ نیابن و بزائن که بیگومان نهو قورئانه حقیقه ت و راسته و له لایه ن په و ره دگاری تۆوه نه ی محمد ﷺ ره وانه کراوه ، نینجا بپروا پتهوی پیده هیئن و دلّه کانیشیان ده بیت بۆ خوا ، بیگومان خوا هیدایه تده ری نه وانه یه که و با وهریان هیئاوه بۆ ریگه و ریبازی راست و دروست.

***

(له باره‌ی جیاوازی لیبوردن و زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری)

جیاوازی نیوان لیبوردن و زه‌لیلی: که لیبوردن وازه‌نیان له مافی خۆته به خۆشی و به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی، له‌گه‌ڵ توانابێت له‌سه‌ر وهرگرته‌وه‌و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی ، به‌ پیچه‌وانه‌ی زه‌لیلی هه‌ست و کاریگه‌ریه‌که‌ واز لێده‌هێنێت ناره‌زو ده‌کات له‌ چاکه‌کاری و به‌رز ڕاگرتنی نه‌خلاق و په‌ووش ، جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ واز لێبێنێت له‌به‌ر بێ توانایی وه‌ له‌به‌ر ترسان و له‌به‌ر شکاغدنێ دڵ و ده‌روون ، جا نه‌و که‌سیکی زه‌مه‌کراوه‌ سوپاسکراونه‌، وه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌وه‌ی تۆله‌ی به‌حق ده‌کاته‌وه‌ حاله‌تی له‌و باشت‌ر ده‌بێت ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ (الشوری: ٣٩)، واته‌: ((هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی ده‌ستدریژیان کرایه‌ سه‌ر ده‌سته‌وه‌ستان ناوه‌ستن به‌رگری له‌خۆیان ده‌که‌ن)).

خوای گه‌وره‌ مه‌دح و ستایشی نه‌وانه‌ ده‌کات به‌ هی‌زو تواناکانیان له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتنیان بۆ دڵ و ده‌روونیان و لی‌وه‌رگرته‌وه‌یان و هه‌تا نه‌گه‌ر نه‌و توانادار بوون له‌سه‌ر ده‌ست درێژی کردن سه‌ریان ، وه‌ له‌توانایاندایه‌ نه‌وه‌ی لایانه‌ وه‌ری گرنه‌وه‌ که‌چی ده‌ینێرن بۆلای که‌سیکی شه‌ریف و گه‌وره‌ بۆ لی‌خۆش بوون و لی‌بووردنی ، جا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشوری: ٤٠)، واته‌: ((جا تۆله‌ی هه‌ر تاوانیک به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌و تاوانایه‌ بێ زیاده‌و که‌م ، نه‌و که‌سه‌ لی‌خۆشبوونی هه‌بێت وه‌ چاوپۆشی و چاکسازی بکات ، نه‌وا پاداشتی لای خودایه‌ ، به‌راستی خوا سه‌سته‌مکاران خۆش ناوێت)).

جا باسی نه‌و سی‌ پله‌و پایه‌ و ڕێزو شکۆیه‌ ده‌کرێت : دادوه‌ری و ناشکرکردن و ڕینگه‌پێدان ، چاکه‌و پیاوه‌تی و چاوپۆشی لی‌کردن ، سه‌مه‌کاری و بی‌به‌ریکردن. جا نه‌ی گه‌ر ووتیان: چۆن مه‌دح و ستایش ده‌کات له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتن و لی‌بوردن وه‌ نه‌وانه‌ هه‌ردووکیان پیچه‌وانه‌ی یه‌کترن؟

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ووتيان: مه دح و ستایشیان نه کردوو، له سهر وهرگرتنه وهو تۆله سه ندنه وه، به لکرو مه دح و ستایشی نه وان ده کهن له سهر سه رکه و تنيان به وهی که نهو تواناو هیزى ههیه له سهر وهرگرتنه وهی مافه کانیان، جا نه وه نهو سه رکه و تنيه جا کاتیک توانیان چاو پۆشى لیبکهن وو لییان خوش بن، هه ندیک له سه له فیه کان ده لیین لهو نایه ته دا نایانه ویت و پییان ناخۆشه سه رشۆرین و نابروویان بچیت ، جا نه گهر توانیان لیبوره بن مه دح و ستایشیان ده کهن له سهر لیبوره دهیی پاشان هیزو توانا ، نهک له سهر لیبوره دیک زه لیلی و پینه کران و نابرووچوون وی به دوا دابیت، نه مهش نهو ته واکاریهیه که خوی گه وه زاتى خۆی لهو نایه ته په رۆزه دا وا مه تح و ستایشی خۆی پیکردوه: ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴾ (النساء: ۱۴۹)، واته: ((بیگومان خوا هه می شهو به رده وام لیخۆشبوو و به ده سه لاتی شه)) ، ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴾ (سورة البقرة: من الآية ۲۱۸)، واته: ((به راستی خوا زۆر لیخۆشبوو و دلۆفانه))، لهحه دیسیکی به ناوبانگدا: هه لگرانی عهرشی خوا چوار فريشتهن دوو فريشته ده لێن: سبحانك اللهم رنا وبمذك لك الحمد على عفوك بعد قدرتك، وه بۆیه لهم بارهیه وهش مه سیح سه لات و سه لامی خوی له سهر بیت ده فهرمۆیت: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (المائدة: ۱۱۸)، واته: ((جا نه گهر نه شکه نهجیان به دیت (له سهر لادان و تاوان) نه وه به راستی به ندهی خۆتن و نه گهر لیشیان خوش بیت ، نه وه به راستی خۆت خواجه کی بالا ده ست و دانایت و ده زانیت کى شایسته ی لیخۆشبوونه))، به مانای: نه گهر لییان خوش بییت نهوا له نهو په ری عیزه ت و تواناییدا لیخۆشبوویت ، وه دانایش بریتیه له ته وای زانیاری ، جا لییان خوش بوویت پاش نه وهی زانیاریت هه بوو کهوا چییان کردوه و توانایی تۆ تییان گه یشتوه وه تۆله سه ندنه وهش دیارو ده رخته که ی عیزه ت و توانایه وه ناوه رۆک و ناواخه که شی زه لیلی یه ، خوی گه وهش له

ليخوشبووندا هيچي زياد نه كرده و ته نه عيزهت و شكومه ندى نه بيت، هيچ كه سيك نى يه كهوا تولهى له پيناوى خويدا كرديتته و ته نه شرمه زار بووه، له بهر نه مه پيغه مېهر عليه السلام هرگيز تولهى له پيناوى خويدا نه كرده و ته ^(٣٤٠).

خوای گه و ره له فهرموده يه كدا نه وان هه لده سه نكي نيت: ﴿ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴾ (الشورى: ٣٩)، واته: ((دهسته و هستان ناو هستن وه بهرگري له خويان ده كه ن))، چون لييان تيده گيت له كاتي كدا نه وان له هيرو تارانادان، وه مېه ستيش كهوا ليپوردن له ره و شته كانى دهر و ونى پر له نارامى يه، زه ليليش له ره و شته كانى دهر و ونه كانى گونا هبارو تاوانبار، خالي مه سه له كهش كهوا توله سندنه و شتيكه و سهر كه و تن و بهرگري له و خركردنيش شتيكى ديكه يه، جا بهرگري كردنيش نه و يه كه بهرگري حق و مافى خوا بكه يه وه له پيناوى نه و يشدا بيت .

جا نه گهر ده ستريزي كرايه سر نهوا له پيناوى خوای گه و ره بهرگري له خوى ده كات له ده ستريزكاره كه دا كهوا خوای گه و ره عيزهت و خونه ويستي پي به خشيوه، له سر نهو گه و ره يي و شكومه ندييه كه مافى ده خوات و دلگيري ده كات، غيرهت و پهروشى بۆ به نده يه كي په يوه ندر كراو بۆ خوداي بالا ده ست و دلوفان كهوا زه ليل ده كريت، نهوا به ده ست دريژ كاره كه ده ليت، من به نده و كويله ي كه سيك كهوا به نده ي خوى زه ليل ناكات، وه حه زيش ناكات كه س زه ليلي بكات.

نمونه ي نه مه ش نه و يه كهوا پياويك هاته لاي نه بو به كرى صديق پي ووت: هه لمگره سويند به خوا من له توو له كوره كهت سوار چاك ترم، له كاتي كدا موغيره كوري شو عبه له لاي بوو، جا موغيره تووند به قولی گرت و مستيكي له لووتي پياوه كه دا، جا خوین له لووتي رڅا، ئينجا كه س و كاري پياوه كه هاتنه لاي نه بو به كر ووتيان: توله مان بسينه و له موغيره، جا نه بو به كر فهرمو ي: من توله

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ده سينم لهو كه سهى قه دهغه بهر بهست ده بن له شكاندنى پيروزه كانى خواى گه وره ؟
نهك توله سندن له پيئاوى نه ودا .

نه بوبه كر بينى نهو بهر گريه له لايه ن موغيره وه بؤ عيزهت و شكومه ندى خواى
گه وره كهوا خليفه ي پيغه مبه ر عليه السلام بهر زى راگرتووه بؤ نه وهى نهو عيزهت و
شكومه ندى يه له چاكى خه لافه تيه كهى و دامه زراندى ثابنه كهى بيته دى ، جا نهو
وازي لهى توله سندن نه وهى خوى هينا بؤ نه وهى جور شهت و توانا كهى له پيئاوى
عيزه تى خواو ده سه لاته كهى به كار بهيئي ت كهوا پيغه مبه ر كه و ثابينه كهى وه
جين شينه كهى پيى به غيرهت و سه ر به رز بوونه ، جا نه مه بابه تي كه و نمونده ي لووت
بهر زى بؤ دهروونى تاوانبارو گوناح بابه تي كي دي كه يه .

***

(له باره ي جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژه يي)

جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژه يي و بيناگايي كهوا هيمنايى دل و دلپاكي له
نهويستنى ئيراده ي ده بيت له دواى زانيني ، دلى له ئيراده نيست و مبه سه ته كهى
سه لامهت ده بيت نهك له زانيني وه زانبارى پيى ، نه مهش به پيچه وانه ي گه مژه يي
و بى ناگاييه له بهر نه وهى نه مه نه زانيني كه و كه مى زانبارى يه له سه رى ، نه مهش
حه مدو ستايش ناكريت ، له بهر نه وهى نه مه كه م و كور ي هه يه ، به لكو حه مدو
سو باسى نه م خه لكه ده كريت كهوا خه لكى لىنى سه لامه تن ، و ته و او يش نه و يه
كهوا دل زانبار بيت له باسى شهرو خراپه سه لامهت و گو خبارو ته و او بيت له
ئيراده كهى ، عومهرى كور ي خه تاب عليه السلام ده ليت : من ده ستر و فيلباز نيم و
ده ستر و فيلباز يش ناخه له تيئت ، عومهر زور له وه ناقله مند تر بووه له وهى كهوا
هه لبخه له تيئت ، وه خواى گه وره : ده فهر مويت : ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿١﴾ إِلَّا

۹۶ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (الشعراء: ۸۹: ۸۸)، واته: ((نهو رږڅه‌ی نه مال سود ده‌به‌خشیټ و (فریای ناده‌میزاد ده‌که‌وټټ)، نه مندال و نه‌وه ، مه‌گه‌ر که‌سیک به دل و ده‌روونی پاک و بی‌گه‌رده پر له نیمان، به خزمه‌ت په‌روه‌ر دگار گه‌یشتیټ))، جا نه‌مه‌یه پاک و بی‌گه‌رده له هم‌موو کاره‌ساته‌کان که‌وا دلّه نه‌خو‌شه‌کان تووش بوو به نه‌خو‌شه گومان‌اویه‌کان که‌وا ده‌کات شوین که‌وته‌ی گومان بکه‌وټټ، نه‌خو‌شی نار‌ه‌زوو و شه‌وه‌تیش که‌وا دلّ تامه‌زرږ ده‌کات به‌دوای هه‌واو هه‌وه‌سی ده‌روون بکه‌وټټ ، جا دلّی پاک و بی‌گه‌ردیش که‌وا سه‌لامه‌ت و پاکه له‌م شته‌و له‌و شتانه‌ن.

***

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان دنیایی و بی‌ناگایی)

جیاوازی نیوان دنیایی و بی‌ناگایی، دنیایی وه‌ستانیکه پشت ده‌به‌ستیټ به به‌لگه‌و نیشانه‌کان و فەرمانه‌کان دلّ تیندا جی‌گه‌ر ده‌بیټ، جا هه‌ر کاتی‌ک نه‌و نیشانه‌نه به‌هیڅ بیټ نه‌وا نه‌و به‌لگه‌یه به‌هیڅ ده‌بیټ وه قایم ده‌بیټ و په‌گی داده‌کوټیټ وه به‌تاییه‌تی له‌سه‌ر زږی تاقی‌کردنه‌وه‌و راست‌گویی له لیکدانه‌وه‌و ده‌رپیندا وه‌ک نه‌وه‌ی به‌لگه‌و باوه‌رپی‌کردنه‌کان بیټ، دلّیش په‌یوه‌سته به‌و که‌سه‌ی متمان‌ه‌ی پی‌بکات و پستی پی‌ به‌ستیټ، وه نیه‌ت و مه‌به‌ستی پاش بیټ پی‌یه‌وه . به‌لام که‌سی بی‌ناگا وه‌ک یه‌کیکی له‌خو‌بایی وایه که‌وا ده‌روونی و شه‌یتانه‌که‌ی و نار‌ه‌زوو و هی‌واو نا‌واته‌که‌ی فریوی داوه هه‌روه‌ها هه‌وه‌سه سه‌رنه‌که‌وتوو و درږزنه‌که‌ی به خودای خو‌ی تاوه‌کو ده‌روونی شوین هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی ده‌که‌وټټ، که‌سی له‌خو‌باییش دنیاییټ پی‌ ده‌دات به‌وز که‌سه‌ی که‌وا خو‌ی باوه‌ری پی‌ی نیه ، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رموټټ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (النور: ۳۹)، واته: ((نه‌وانه‌ی که‌ ری‌بازی کره‌ سان گرتو‌تسه به‌ر

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

کرده وه کانیان وهک تراویلکمو سه رابیک وایه له بیابانیکدا بریسکه بداته وه که سیک
 تینوو وابزیانیت ناوه (به تالووکه بوی بچیت)، هر کاتیک گه یشته لای ده بینیت
 هیچ نه، نهوسا (کاتیک بۆخوی ده زانیت ژیان کۆتایی به و قیامت به ریا بوه)
 خواش ناماده به له لایدا به گویره کرد وهی مو حاسه بهی ده کات وه لسی
 ده پر سینه وه، وه خواش به خیرایی لپرسینه وه نه نجام ده دات))، وه خوی گه وه
 له باره ی نهوانه ی له خزیاین و خه لکی فریو ده دن ده فیه رمویت: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ
 بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف: ۱۰۴-۱۰۳)، واته: ((نهی محمد ﷺ پیان بلی: نایه
 هوالی نهو که سه تان بده می که له کارو کرده و یاندا زور زهره مه ندو خه ساره ت
 مه ندن؟! (نهوانه) نهو که سانه که ههول و کۆششیان له ژیان دنیادا، به زایه و
 به هه ده ر چوه به مه رجیک وایان ده زانی که به راستی کاری چاک ده کهن و کرده وهی
 رهوا نه نجام ده دن))، وه نهوانه نه گهر بهرگ و سه پر شه که یان له سه ر لچیت و
 به دیار که ویت نهوا راستی کاروباره کانیان ده سه لمیتندری و ده زانیت کهوا نهوانه
 له سه ر هیچ شتیک نه بوون: ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ۴۷)
 واته: ((نهوی هه یانه هه موی ده به خشن له پیناو پرگاری خۆیاندا کاتیک ده بینن
 که سزاو نازاری دۆزه خ زور سه خته و له لایه خاوه سزاو نازارو نه شه که بهی وایان
 بۆ ده رده که ویت که هه رگیز به ته مای نه بوون)).

له حه دیسیکی ناسراودا: ((إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَزِيدُكَ مِنْ بَعْمِهِ وَأَنْتَ مُقِيمٌ عَلَى
 مَعْصِيَتِهِ فَأَحْذَرَهُ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتَدْرَاجٌ بِمُسْتَدْرِكَ بِهِ))^(۳۴۱)، واته: ((نه گهر بینیت
 خوی پاک و بیگهر له نهمه تی خوی به سه رت داده پر ویت و بۆت زیاد ده کات،
 وه تۆش به رده و امیت له سه ر تاوان و گوناح و سه ریچی نهوا ناگاداره و لپی بترسه
 ، له راستیدا نهوا نزیک خسته نه وهی، که له سزاو نازاری دۆزه خ نزیکت

(۳۴۱) مسند احمد: ۱۰/۴.

ده کاتهوه))، نهمهش له قورئاندا شایه تی له سر دراوه وهك خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (الأنعام: ۴۴)، واته: ((نینجا کاتیك نهو رپیازو بهرنامه ی که یادیان خرابزوه فهراموشیان کرد نیمهش ده روازه کانی ههمو شتی کمان بژ والا کردنه وهو (نازو نیعمه تمان به سهردا پرژاندن) ههتا کاتیك دلخۆش و شادومان بوون بهوه ی که پییان درا، نیر له ناكاو گرتمان و ههمویانمان سهرگه دان و پیسوا کرد نینجا نهوان بی نومیئد بوون و به غم و په ژاریه یه کی زۆروه تیاچوون))، وه نهمهش گه وره ترین بی ناگییه کهوا ده بیئنیعمه تیخوا به سهرتا ده باریت و تۆش بهرده وامیت له سر کاری خراپه و تاوان ، جا شهیتانیش بریکاره به هه لئه تانندن، وه سرووشی ده روونیش نیشانه یه به له خۆبایی بوون و فریودان، جا نه گهر بیرو پاو سته مکارو شهیتانی له خۆبایی و دهروونی دوو پوو کۆبیته وه نهوا هیچ جیاوازیه ک نابیت، جا شهیتانه کان کهسانی له خۆبایی فریو ده دهن و ته ماعیان ده داتی له بهره وامیان له سر نهوه ی خوای گهوره رکو کینه یان بهرام بهر زاید ده بیئت و لییان تووره ده بیئت، لهم باره یه وه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (الحديد: ۱۴)، واته: ((هیوا و ناواتی بی جی سهری لیئتیک دابوون، ههتا ویستی خوا یه خه ی پیگرتن و کۆتایی به ژیانان هات، شهیتانیش غهراو گومرایی کرد بوون به میهره بانی خواو له رپیازه که ی و تلی کرد بوون))، وه ههروه ها خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (فاطر: ۵)، واته: ((نهی خه لکینه دلنایان به لیئنی خوا راست و دروسته (قیامت بهرپا ده کات و له ههمو کهس ده پرستیته وه) کهوابوو ژیانی نه م دونیایه سهرتان لی نه شیویئیت و شهیتان نه تاغله تیئیت به ناوی په حم و بهزه یی خواوه (گوایه ههرچی بکه ن خوا به بهزه ییه ولتتان خۆش ده بیئت))، وه

٩٦ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

گه وره رترین خه لکانیک که فریو درابن بهودی که خوی گه وره به رهجه تی خوی نیعمه تی پیداره ده لیت: نه وه هی منه: واته: من خاوه نی نهو شته م و هه ر خوم شایه نی نهو شته م له هه موو که س موسته حه ق ترم بهو شته، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ (الکھف: ۳۶)، واته: ((واشنازانم قیامت به ریاده بیت))، جا نه وانه له گهل نه وهش خوی گه وره نیعمه تیان به سه ردا پرژاندووه کوفر به خوی گه وره ده که ن و له خوبایی بونیان زیاتر ده بیت جا خوی گه وره له زمسانی نه وانه وه ده فهرمویت: ﴿وَلَسِنُ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ((نه گهر بگیترنه وه بۆلای پهروه دگرم نهوا دلچنیم که خۆشی و نازو نیعمه تم لای نهوا بۆ ناماده یه))، به مانای: به هشت و پرژلتیان جا به م حاله له خوبایی ده بیت به خودای گه وره میهره بان، جا به شهیتان هه لده خه له تیت بهو په یان و هیواو ناواتانه ی پیدابوو، تاوه کو له دواجاردا به هیلک ده چیت.

(له باره ی جیاوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات)

جیاوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات تکاو پارانه وه له گهل تیگۆشانی رهنج و سه رفکردنی هیتزو ووزه له به ده ست هیتانی به هۆکاری سه رکه وتن و بردنه وه دا، وه هیواو ناواتیش رازو گله یی دهروونه بۆ ده سته که وتنی نهو شته، له گهل یه که خستنی نهو هۆکاراندی بۆی گه یه ندره: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۲۱۸)، به راستی نه وانه ی که باوه ریان هیتاوه کوچ و جیهاد تیگۆشانیان کردووه له بیتاو ریازی خاوا، نا نه وانه به هیواو به ته مای ره حمت

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

و میهره بانی خوی پوره ردگارن))، جا خوی پاک و بیگمرد بهرمالی تکاو پارانه وه دنوشتیته وه تنها بۆ نهوانه نه بیئت، وه فریسودراوانیش ده لئین : نه وه کهسانه ی فرمانه کانی خویان پشت گوی خستوه و نه و شتانه ی قه ده غه ی کردوون نه نجامی ده دن و شوین نهوانه ده کهون کهوا خوا لییان توورپیه ، وه دوور ده که ونه وه له و شتانه ی خوی گه وره لییان پازیه ، نا نهوانه به هیواو ته مای ره حمت و میهره بانی خوی پوره ردگارن، نه مهش شتیکی تازه بابهت و زیاد نیه له فریودان و له خوبایی بوونی ده روون و شهتانیس لهوانه و بۆ نهوانه ، جا هیواو ساوات و پارانه وه بۆ بهنده یه که کهوا دلی پرپو بیئت له باوه ربوون به خواو پوژی دواپی، له نیوان چاوه کانیدا ده رکه وتوه کهوا خوی گه وره له کهرامدت و به ههشتی خوی به لئینی پیتاوه دلش فراوان و چه ماوه ته وه بۆ په رۆشی و تامه زوپی بۆلای نه و.

نیشانه ی تکاو پارانه وه ی دروستیش نه وه یه کهوا کهسی تکاکار ده ترسیت له وه ی به ههشتی له ده ست بچیت و شانس و به ختی تیدا به فیو بدات به وازه ئنایتک ده ترسیت له وه ی نه و له نیوان چونه ژووره ویدا بگۆریت، جا غوونه ی نه مهش وه ک غوونه ی پیاوێکه نافره تیکی به ریز له پله و پایه کی شه ریفدا له خانه واده یه کدا ماره بکات ، جا کاتیک کاتی ماره کردن و کۆبوونه وه ی که سایه تیه به ریزه کان و گه وره پیوان له خه لکه که هات و ناماده بوونی پیوان له و ئیواره یه دا، بۆ نه وه ی نافره ته که وه پیاره گه وره کان ببینیت، جا دهستی کرد به خو ناماد کردن و پازاندنه وه و جوانکردنی خوی، وه دهستی کرد به ریکه خستنی قژی، خوی خاوین کردو خوی بۆغخۆش کرد، و جوانترین جل و بهرگی له بهر کرد، و پویش بۆ مالی نافره ته که وه له پنگادا خوی ده پاراست له هه موو پیسی و له که یه ک و هیاخورد شتیکی پیس تووشی بیئت تاوه ک خوی ده پاراست له تۆزو خۆل و دوو که لیش، جا کاتیک گه یشته به رده رگای ماله که خاوه نی مال به خیزه اتنی لیکرد، وه له به رده رگا فره شی راخست تاوه کو ژووری پیشوازی، چاوی تیبری، له هه موو روئیکه وه

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نافره ته که مدهبستی پږگرتنی بوو جا نه گهر له دواى شهم هم موو پازانده وه و جوانکړدنه، له سهر زبلدان و گوفه ک دانیشتابایه، و له گهلیدا تلاوتلی بکړدایه و دهستی پیاهینابایه، وه جل و بهرگو لاشه ی پیس و چلکن بوايه، نهو پیس و چلکنیه ی له قڅو پوخسارو جل و بهرگیشی بوايه، جا بهم حالته به چووبا بهر دهرگای نهو ماله به مدهبستی نهو به لینه ی پیانی دابوو بۆ ماره کړدن، نهو کاته نهو هی بهر دهرگا که دهستی ده کړد به لیدانی و دهرکړدنې وه له سهری دهیقیراند و له دهرگا که ی دووری دهخسته وه، جا نهو کاته پیاو ه که به سهرسامی و پړسواپی و دهرکړاوی ده گپرایه وه.

جا یه که میان حالې تکاکاره، و نه مەشیان حالې هیواو ناواته، نه گهر ده ته ویت و ه کړ حالې نهو دوو پیاو هیست له هم موو خه لکیک جیوا وزن و ه راسپارده و مامه له کړدنیان له هم موو که س گه وړه ترو باشتره، مافی هیچ که سینک له لای نه ودا وون ناییت، له پشتی پهرده مامه له ی خه لک ده کات و هیچ که سینک نابینیت، و کهرهسته کانی و مال و سامانه کانی و بازرگانیه کانی و تیکه لاویه که ی به ناشکرایي دپاره له ماله که پیدا بۆ مه له کاران، جا دوو پیاو دینه لای، یه کیکیان به راستگزیی و نه مانه ته وه ناموژگاری مامه له ی له گهلدا ده کات و ه هیچ غه ش و فیل و خیانه تی به سهردا تاقی ناکاته وه، جا نه گهر چووه لای باشترین کهرهسته و شت و مهک و خو شه ویستی بۆ هه لده پږیریت له باشترین جوړی درووست کړدن و چاکی و مدحکه می کهرهسته که کهوا ناو ه پږکی له دهره ویدا باشتر بیت.

به لآم پیاو ه که ی دیکه نه گهر چوویه لای، به خیراترین کهرهسته و شت و مهک تاقی ده کاته وه که دهریازی ناییت له غه ش و فرت و فیل، و باوهری به و کاره ی خزی نیه و بهو هی وهرگیره که پتی ووتوه له نیتوان خزی و ناویریکه ره که وه له نیتوان درووستکارو بازرگانه کان، به لکو به هه و او هه و هسی خزی کارده کات و مامه له ی له گهلدا ده کات نه گهر له بهرچاوی وون بیت، هیچ کاتیک پږ له خاوهن کهرهسته و شت و مهک که

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ناگریت تنها نه گهر له بهر چاوی بیت، و نه ناگای له شته خرابه کانی بیت، به پیی توانا تاوان و خیانت له خاوهن کاره که ده کات، جا کاتیښک به سهر شهو کاره تیډه په پیټ.

پاشان ده لیت: کهوا خاوهن مال و سامانه که له مړډا بډ کرټکارو مامده کارانی ده ری ده خات تاوه کو لیپرسینه وه یان له گه لدا بکات و مافه کانیان بداتی، جا همدوو پیاهه که له بهر ده ستیدا راده وه ستن وه هر کرټکارو به وهی مافی خوږه تی لیی وهرده گریت، جا شهو دوو نموونه ی سهر وه له راستیدا هاو شیوهن له گه ل یه کتر. جا همدوو تکا کارو تاو اته خوازیک ده ترسیت له وهی تکی کردوه بډی تاو اته خواز بووه له ده ستی بچیت، همدوو ترساو ټکیښ تکاو تاوات خوازی نه من و ناسایشی خوږه تی کهوا لیی ترساوه جا له بهر نه مهش همدوو ناوه که به نوره ده ستاو ده ست له سهری ده که ویت، خوا ی گه وره ده فرمویت: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، و اته: ((نه وه چیتانه ټیوه قه دری خوا نازانن، بډ ټیزی بډ دانانین و لیی ناترسن))، له ته فسیرو لیکنده وه که یدا ده لیتن: له گه وری و ده سه لاتی خوا ناترسن، وه بیشر باسکرا کهوا خوا ی گه وره تکا کردن ده پیچیته وه وهری ناگریت تنها لهو که سانه ی باوه رپان هیناوه له پیناوی خواوه کوچیان کردوه و خه بات و تی کو شانیان کردوه، پیغه مبه ریش عليه السلام نیمانی لیکنده وه ته وه به وهی کهوا چه ند هڅبهو شوعبه یه که وه کارو کرده وهی ناشکراو نه یتنی وه په نهانی تیډایه وه کوچیشی به وه لیکنده وه ته وه که ده ست هه لگریت له وهی خوا ی گه وره قه ده غه ی کردوه، خه بات و تی کو شانیش به وهی تی کو شان و جیهادی ده روون بکه یت له پیناوی خواوا، پیغه مبه ر عليه السلام ده فرمویت: ((المهاجر من هاجر ما نهی الله عنه))^(۳۴۲) ((الجهاد من جاهد نفسه في ذات الله))^(۳۴۳)، مه به ستیش لیی کهوا خوا ی پاک و بیگه رد

(۳۴۲) سنن ابی داود (۲۴۸۱).

(۳۴۳) الترمذي: (۱۶۲۱).

۹۰ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خواهني تڪاڪارو ناواته خوازي داناره لهو كه سانهى باوه ردارن و كوچ ده كهن و
خه باتيش ده كهن وه نه وانه يشي جگه لهوانه ده رهيئاوه لهو نومه ته دا .
به لام ناره زوو مه نديش بريتي يه له سهرو پزيه ي مال و دارايه كي موفليس و
نابوت كهوا ده ريانهيئاوه له قالبى تڪاڪردو و هياو ناوات وه نه مهش ناره زووي
نهوانه ، وه نه مهش ده رها توره له دليڪ كه بريتي يه لهم كارو تهنگي پي
هه لچنيوه ، وه دهروونيش دوو دل و را را ده كات و له دوو كهل و تارمايه كهيدا
سته مي پي ده كات ، جا نه مهش دله كه ي له شه هوه و ناره زووه كان به كار
ده هينيٽ .

خوای گه وره ده فهرميٽ: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِيَّ أَهْلُ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا
يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (النساء: ۱۲۳) ، واته: (("پا داشت
و ريزو نرخ" نه به ناره زووي نيويه نه به ناره زووي خواهني كتيبه ، نه وهى خراپه و
گونا هيك بكات ، نه وه به هوييه سزا ده دريت وه هيچ كهس و هيچ هيزيكي
ديكي ده ست ناكه ويٽ جگه له خوا پشتگيري بكات و يارمه تي بدات)) .
جا نه گهر بنده يه ك وازي هينا له راسپارده ي ماف و يارمه تيداني پشتگيري كه ي
نهوا خوای گه ورهش واز ده هينيٽ له راسپارده و يارمه تيداني و پشتگيري كه ي ،
جگه له خوای گه ورهش هيچ پشت و په ناو يارمه تيدريك نادوزيته وه .

***

(له باره ي جياوازي نيوان قسه كردن له نازو نيعمه ته كاني خوا وه شانازی

پيكر دني)

جياوازي له نيوان قسه كردن و باسكردني نازو نيعمه ته كاني خوای گه وره وه
شانازی پيكر دني : له راستيدا قسه كردن له سر نازو نيعمه ته كان راستي و هه وال

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

گه یاندنیکه له باره ی سیفه ته کانی سه ربه رشتیاره که ی وه پوختی و پاکی و چاکی و به خشنده یی وه چاکه کردن و به خشینه که یه تی؛ بریتیه له سوپاس و ستایش کردن له سهری به ناشکرا کردنی وه قسه لینکردنی بۆ نهو سوپاسگوزاری بکات، و بلاوی بکاته وه بۆ هه موو نهو شتانه ی کهوا یارمه تی داوه، مه به سته که شی له مه دا ده رخنه ی سیفه ته کانی خرای گه وره یه وه مه دح وستایش و سوپاسگوزاریه له سهریدا.

به لام شانازی کردن به نیعمه ته کان بریتیه له ده ستریزی پیکردن بۆ سهر خه لکی و وانیشانیان بدات کهوا نهو له وان گه وره ترو خۆشه ویستره، جا سواری سهر ملیان بیت و دله کانیان دور بخاته وه بۆ نهو ی به لای خۆی خواریان بکاته وه و خۆ گه وره کردن و خزمه ت پیکردنیان، نوعمانی کوری به شیر ده لیت: بۆ شه ی تان چه نده ها نویژکه ری هاریه ش بۆ خوا په یداکه رو ته له و داو هدی، کهوا له ژیر نویژ کردن و ته له دانانه وه که یاندا زۆرداری و ستم به نیعمه ته کانی خوا ده که ن، خۆیان به گه وره تر داده نین له سهر به نده کانی خوا^(۳۴۴).

***

(له باره ی جیاوازی نیوان شادمانی دل وه شادمانی ده روون)

جیاوازی له نیوان خۆشی و شادمانی دل وه خۆشی و شادمانی ده روون دیارو ناشکرایه، له بهر نهو ی دلخۆشی و شادمانی به خواو ناسینی و، خۆشه ویستی بۆی و خۆشه ویستی بۆ قورئانه که ی له دله وه یه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ (الرعد: ۳۶)، واته: ((ده سته یه که له وانیه که کتبی ناسمانیمان پی به خشیون (شوین که و ته ی حه ق و راستین) دلخۆش و

(۳۴۴) فیض القدير : (۲/ ۱۹۹).

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

شادومان دهن بهو قورئانهی که بۆتۆ دابه زیندراوه))، جا نه گهر نهوانه ی خاوهنی کتین دلخۆش بن به سرووش و وه حیه که، نهوا شادومانی نهو سرووش و وه حیه، وه خوای گهوره دهه فرمویت: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَآمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (التوبة: ۱۲۴)، واته: ((کاتیکیش سورده تیک له قورئان دابه زینرا، هه ندیک له (دوو پرووه کان به گالته پیکردنهوه) ده لئین: کیتان نهو سورده ته باوه پری زیاد کردووه؟! جا نهوانه ی که باوه پریان هینابوو نهوانده ی دیکه نیمان و باوه پری پتهوتر کردن، نهوانیش موژده بهیه کتری ده دن (ده باره ی سه رکه وتن و خۆشی ههردوو جیهان))، ههروه ها خوای گهوره دهه فرمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ((نهی محمد ﷺ به نیمانداران بلی: با دلشادو شادومان بن به فهزل و به خشش و په حهتی خوایی (که قورئان و بهرنامه ی خواجه)، کهوا بوو با هه بهوه دلخۆش بن، هه نه مهش چاکتره بۆیان له هه موو نهو شتانه ی که خه لک خه ریکن کۆی ده که نهوه و که له که ی ده که ن)) .

نهو سه عیدی خودری ده لئیت : فهزل و به خششی خوای گهوره قورئانه ، په حه ته کهشی نهویه کهوا بتانگی پیت به خاوهنی نهو فهزله^(۳۴۴) وه هیلالی کوری یه ساف ده لئیت : فهزل و چاکه ی خواوه په حهت و بهزه ییه که ی نیسلامه کهوا خوای گهوره کردویه تیه به خشش و خه لات بۆ نهو، نهو قورئانه ی فیری هه موو شتیکی کردوون نهوه بۆ نیوه خیری زیاتره لهو زیرو زیوه ی کهوا کۆی ده که نهوه .

وه نیبنو عه باس و حه سه ن و قه تاده و تهواری لیکده ره وان ده لئین : فهزلو به خششی خوای گهوره نیسلامه وه په حهت و بهزه ییه کهشی قورئانه .

جا نه مه شادومانی دلوه نه مهش له نیمانه وهیه و بهندهش له سه ری هۆشی دیته وه بهرو ده گه پیته وه ، له بهر نهوه ی دلخۆشیه که ی پیی به لگه ییه له سه ر په زابوونی ،

(۳۴۵) سهیری : تفسیر القرطبی ، ۱/ ۳۵۳ بکه .

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لځکوو بریتیه له سروودی ره زابوونیش ، وه دلځوڅی و شادومانیه کهش به مه به پتی توانای خوښه ویستیه که یه تی ، له بهر نه و دی شادومانی له راستیدا ده بیته سهر که وتن بڅ خوښه ویستت وه له سهر توانای خوښه ویسته که ی دلځوڅ ده بیته به ده سته که وتنی ، جا دلځوڅی و شادومانی به خواو ناوه جوانه کانی و سیفه ته کانی پیغه مبه ره که ی و سوننه ت و پربازه که ی وه قورثانه که ی که وا پوخت و پاک و تیمانه وه هاوړ پتی گیانی به گیانی نه وه .

جا دلځوڅی و شادومانی دل و که یف خوڅی به خوا ی گه و ره ، ناوه جوانه کانی و سیفه ته کانی و قورثانه که ی و پیغه مبه ره که ی ، گه یشتن پتی باشته له و دی نه و دی پییدراوه ، به لځکو نه وه گه و ره یی پیدانه که یه تی ، وه دلځوڅی و شادومانی له دواړوژدا به خوا ی گه و ره و گه یشتن پتی به گویره ی دلځوڅیه که ی خوښه ویستیه که ی له دونیادا ، وه شادومانی گه یشتن به خوښه ویسته که ی نه و ده و سته سهر هیزو توانای خوښه ویستی و لاوازی و بیته یزه که ی ، جا نه مهش کاروباری شادمانی دلځوڅی ده .

خوڅیه کی دیکه ی هدی نه ویش بریتی یه له و دی خوا ی گه و ره مینه تی له سهر کردووه به و دی پتی به خشیوه له مامه له کردنی و دلسوژی بوی وه پشت به ست به سهریدا و باوړ پیکردنی وه ترسانی لینی و تکاو پارانه و بوی ، ههرکاتیک نه وه به دی هات نه و خوڅی و شادومانیه که به هیتر ده بیته ، نینجا خوڅیه کی دیکه پووی تیده کات نه ویش نه ویه که و ته و به و لیخوڅ بوونی زانی نه و دلځوڅیه که ی زوړتر ده بیته له سهر له زه تی تاوان ویاخیبونه که ی .

نه ینی نه و شادومانیه ش له راستیدا له زانینی نه ینی خوښه ویستی و شادمانی خوا ی گه و ره ده زانیت به توبه کردنی به نده که ی زوړترین و توندترین دلځوڅیه ، پیغه مبه ره له م باره یوه غمونه یه که ده ینیته وه له دونیادا له م جوړه دلځوڅترو گه و ره ترینه ، نه ویش دلځوڅی و شادمانی پیاوړیکه که به سواریه که ی دیته

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهرهوه، سدفه دهكات كهوا خواردن و خواردنه وه كشي له سهر سواريه كه داناوه ، جا له خاكينكي ووشك و بړنگ و پړ له كارسات ليى وون دهبيت ، زور هول و كوشش دهكات بۆ دوزينه وهى به لام نايدوزيته وه خه مبارو ناوميد دهبيت ليى ، جا داده نيشيت و چاوه پتي مردن دهكات تاوه كو به ياني داديت و له پرونا كيدا سواره كى دهبيت ، كهوا جلوهى نه سپه كى به داريك به ستر اوه ته وه له بهر تووندى خوشى و شادومانيه كى دهليت : نهى خودا ونده تۆ بهندهى منيت و منيش خواى تۆم ، له بهر توونده تاوى شادومانيه كى هله دهكات ، جا خواى گه وه دلخوش دهبيت به تهويه كردنى بهنده كه له بهر سدفه كردن و دوزينه وهى سوارى و كهل و پهله كى (٣٤٦) .

***

(له بارهى دلخوشى و شادومانيه گه وه كه)

ناليره دا گه وه ترين خوشى و شادوماني له ههر هه موويان وايه ، نه مەش برى يه له خوشى و شادومانيه كى له كاتى دابرانى له دونياو گه شتن بۆلاى پهروه ردگار لهو كاتهى فريشتهى بۆ دهنيريت وه موژدهى پى ددهن به گه شتنى به خواى گه وه و ميه ره بان ، جا فريشتهى گيان كيشان پى دهليت : نهى رۆحى پاك و بيگهرد وه ره دهره وه كهوا له جهسته يه كى پاك دابرويت ، موژده بيت له تۆ به رۆحيك و په يمانهى به ههشت وه خوايه كهوا ليت تورشه نيه ، وه ره دهره وه كهوا خواى گه وه له تۆ رازيه : ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣﴾ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ ﴿٤﴾ (سورة الفجر ٢٧ : ٣٠) ، جا

(٣٤٦) مسلم : (٢٧٤٤) .

نه گهر له نیتوان دهستی تۆبه کار هیچ شتیک نه بیت تهنه نهو دلخوشتی و شادومانیه نه بیت نهوا عهقل و بیرو فهرمانی ده کرد به ووروزاندنی جا نه مه چۆنهو له دوا ییدا جۆره ها شادی و دلخوشتی پرووی تیده کات له وانه فریشته کانی نیتوان زهوی و ناسمان له سر رۆخی نهودا ، له وانه کردنه وهی ده رگای ناسمانه کان بۆ نهو ، وه فریشته کانی ناسمان سه لاواتی له سر لیده ده دن جا فریشته کان لهو ناسمان بۆ نهو ناسمان له یه کتر وهی ده گرن و سه لاوه تی له سر لیده ده دن به م جۆره تا ناسمانی حوته م ، جا نه مه چۆن خو شیه که ی پیتوانه ده کریت له کاتی کدا مۆله تی پیدراوه بۆلای په ورو ده رگاری و پشتگیری و یارمه تیده وهی و خو شه ویسته که ی ، جا له نیتوان زاتی موباره کی ده سه کانی په ورو ده رگار ده وه ستیت و مۆله تی پیده دریت به کرنۆش بردن جا کرنۆش بۆ خوی گه و ره ده بات، پاشان له لایه ن په ورو ده رگار وه فهرمان ده رده چیت: کتیب و کرده وه کانی له (علین) بنووسن، پاشان ده یسه ن به هه شتی پینیشان ده ده ن، و شوینی خۆی له به هه شتا ده بینیت به وهی که وا خوی گه و ره په یانی پیدابوو، به هاوړپو خزم و کهس و کاری ده گات و جا موژده ی پیده ده دن و دلخوشت ده بن به هاتنی جا نه ویش دلخوشت ده بیت پیمان که وا پیش کهس و کاره که ی که و توه ، جا له باشترین حال و شیوه ده یبینن، نه مه هه مووی پیش ده ربازبونه گه و ره که یه رۆژی کۆبوونه وهی جه سه کانه، به دانیشتنی له ژیر سیبه ری عه رشا، له حه وزی که و سه ر ده خواته وه کتیب و کرده وه کانی به دهستی راسته وهرده گریتسه وه، تای ته رازووی قورس ده بیت و پروخساری سپی ده بیت، وه نووو پروناکیه کی ته واری ده دریتى له کاتی کا خه لکی له تاریکاییدا وان وه به بی کۆسپ و ته گره پردی دۆزه خ ده بریت، کۆتایی دیت به ده رگای به هه شت ، جا له وکاته دا لئی نزیک ده بیتسه وه، به ده رگه وانی به هه شت ده گات و به خیره اتنی ده کات و سه لامی لیده کات و موژده ی پیده دات وه پیشی ده که ویت و ده یبات بۆ شوینه که ی و کۆشکه کانی و خیزانه کانی و ته خت و شوینی پالدا نه وهی.

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

لهپاش نهمه خوښه کی دیکه ناکړیت پټوانه بکړیت، لټی تیناپه ریت به فهوتان و نه مان نهو خوښانه همووی له لایه تی، له راستیدا نهمه بو خاوه ن سولته و رټبازه باوه پټکراوان و راستگزیان ده بیت به بینینی روخساری پیروزی په ورو د گاریان که له سه رووی هموویانه و هیه سه لامی خویان له سه ر بیت :

ولست هذه الفرحات إلا * لذي الترحات في دار الرزايا
فشمّر ما استطعت الساق واجهد * لعلك ان تفوز بذی العطايا
وصم عن لذّة حشيت بلاء * للذات خلصن من البلایا
ودع امنیة ان لم تنلها * تعذب أو تنل كانت منایا
ولا تستبط وعداً من رسول * أتى بالحق من رب البرایا
فهذا الوعد أدنى من نعيم * مضى بالأمس لو وفقت رأیا
***

(له باره ی جیاوازی نیوان دلنه رمی و په شوکاوی و شپړزه یی)

جیاوازی له نیوان دلنه رمی وه په شوکاوی و شپړزه یی: په شوکاوی و شپړزه یی لاوازیه که له دهرووندا و ترسیکه له دلدا، کهوا توندی ته ماعی و چلیسی و چاوچنوکي راپیده کیشت، له لاوازی نیمان به قه دهرو چاره نووس ده سټیده کات، نه گهر نا که ی زانراوه کهوا چاره نووس بوونه وهریکه وه پټویست بوو شپړزه ییه که ماناو مبه سټیکي پوختی هه بیت و جاریکی دیکه توش بیت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ لیکنلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم (الحدید: ۲۲- ۲۳)، واته: ((هیچ به لاو رووداویک له زه ویدا بوټان پټشنه هاتوه که له لوح المحفوظ دا تۆمار نه کرابیت، وه پټش نه وه ی رووداوه که پټش بیت نه و کارهش بو

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

خو زۆر ئاسانه، ئەمەش بۆ ئەوەی کە خەفەت نەخۆن بۆ ئەوەی لە کیستان چوو
بەوێش دڵخۆش و غەپرا مەبن کە پێمان بەخشیون ((.

ئەمەش پێچەوانە نابێت لەگەڵ دڵنەرمی، لەبەر ئەوەی چالاکوانە لە سیفەتی
بەزەیدا ئەوەش کەوا تەواو دەبێ کەم و کۆری یە ، وە خوای گەورەو میهرەبانیش
بێگومان بەزەیی بەو بەندانی دادیتەوه کەوا. بەزەیین لەگەڵ خەڵکیدا، وە
پێغەمبەر ﷺ لە هەموو کەس دڵی نەرمتر بوو وە دوورترینیشیان بوو لە
شیواوی و شپۆزەیدا، جا دڵنەرمی میهرەبانی و بەزەییە، وە دڵە پراوکیش نەخۆشی
و لاوازیە .

ئەنەس دەلیت : پێغەمبەر ﷺ بەزەییترین کەس بوو بۆ کەس و کاری (٣٤٧).

خوای گەورەش ئەگەر بیهوێت پەحم بە بەندەییەکی بکات ئەوا میهرەبانی و پەحمەت
و بەزەیی لە دڵیدا جێگیر دەکات، ئەگەر بیهوێت سزای بدات پەحمەت و میهرەبانی
لە دڵیدا لادەبات وە دەیانگۆڕێت بە دڵپەقی و توندو تیژی - لە حەدیسێکدا
هاتووە: ((لا تنزع الرحمة إلا من شقي)) (٣٤٨)، واتە : ((پەحمەت و بەزەیی لە دڵی
کەسیکدا لاناچیت تەنھا لە دڵی کەسانی خاکەسارو تاوانبار نەبێت)) لە
حەدیسێکی دیکەدا هاتووە: ((من لا يرحم لا يُرحم)) (٣٤٩)، واتە: ((ئەوەی
بەزەیی و پەحمەتی نەبێت ئەوا پەحمەت و بەزەیی پێدا نابێتەوه))، لە حەدیسێکی
دیکەدا هاتووە ((ارحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء)) (٣٥٠)،
واتە: ((پەحم و بەزەییان بێتەوه بەوەی لە سەر زەویدا بە ئەوا پەحم و بەزەییان
پێدەکات ئەوەی لە ئاسماندا بە))، لە حەدیسێکی دیکەدا هاتووە: ((أهل الجنة ثلاث
: ذو سلطان مقسط ومتصدق، ورجل رحيم رقيق القلب بكل ذي قربى ومسلم ،

(٣٤٧) مسلم (٢٣١٦).

(٣٤٨) مسند أحمد : ٣٠١/٢، وە سنن أبی داود (٤٩٤٢).

(٣٤٩) مسلم : (٢٣١٨).

(٣٥٠) مسند أحمد : ١٦٠/٢، وە الترمذی (١٩٢٤).

۹۹ ح ..... لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

وعفیف متعفف ذو عیال))^(۳۴۱)، واته: ((نههلی بههشت سی جوړه کهسن :
خاوهن دهسه لاتداریکې دادپه ورو پیاو چاک و بهخشنده بیت ، وپیاوکی بهزهیی و
دل نهرم بیت به هم و حزم و کهس و کارو موسلمانیک ، وه پیاوکی دهسپاک و
داوین پاک کهوا داوین پاک و دهست پاک و خاوهن مال و مندان بیت))، نهبی
به کری صديق دهلیت : بیگومان فزل و بهخشی ثومت بهوهی به پهجهتیکی
گشتیدا له دلیدابوه زیادهیه لهسر راستگزیهتی و دلسوزیهتی، بژ نههش
شوینه وارو نیشانهی لهه موو پیسه کیه کانی دیارو ناشکرایه هتاکو له دیل و
گیزراوه کانی رژی به دردا دهرده کهویت^(۳۴۲)، و نهه کارو فرمانه سه قامگیرو
چه سپاوه لهسر نهوهی هیمای پیکراوه، پیغه مبه ریش^(۳۴۳) لهه باره یه وه نمونه
دینیته وه به عیساو شیراهیم^(۳۴۳).

خوای په ورو د گاریش خزی بهزهیی و بهخشنده و میهره بانه، وهنرکترین بوونه وه ریش
لای نهو گوره ترینیانه که بهخشندهیی و میهره بانی، هروکه دوو ترینیان لیسی نهو
که سیه که به پیچه وانهی نهو سیفه تانه وه سف کراوه.

(له باره ی جیاوازی نیوان شهیدایی وه رق و قینه)

جیاوازی له نیوان سوزو شهیدایی وه په شم و رق و قینه: سوزو شهیدایی ههست
کردنه به نیش و ژان وه پترانینی وه بزواتن و جولاندنی نه رینی و نکولتی کردن له
به رزکردنه ویدا جا نههش ته واکاریه، وه به لام رق و کینه و رقابه ری وشاردنه وهی

(۳۴۱) مسلم (۲۸۶۵)، و مسند احمد : ۴۲/۲.

(۳۴۲) مسلم : (۱۷۶۳).

(۳۴۳) مسند احمد : ۲۴۲/۳.

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

شېرو خراپه يه و له هه موو کاتيکدا پيشبيني ده کړيت رووبدات جا هه رکه سيک نه مهی لي رووبدات نهوا له دلیدا هيچ نيشانهو شوي نه واريک لاناچيت. جياوازيه کی دیکه کهوا سوزو شهيدایی و خوشه ويستی تو به خشش و ميهره بانی لهو به ده ست دهينيت، رق و کينهش نهوا خه لات و به خشش به ده ست دهينيت، جا کهسی ميهره بان هيچ نه زيه ت و نازاريکت پيناگه يه نيت، کهسی رق و کينهش چاوه پروانی و پيشبيني هه موو شتيکی لي ده کړيت.

(له باره ی جياوازی نيوان پيشپرکی و به خيلي و هه سادته)

جياوازی له نيوان بهر کانی و پيشپرکی وه هه سادته و به خيلي: کهوا پيشپرکی ده ستپيشخه ريه که بژ ته واکاری و جوانکاری کهوا نهوی له بهرام بهر تو ده بينيت جا پيشپرکی له گه لدا ده کهيت تاوه ک دهیگه يتي ياخود پيشی ده کهويت جا نه مهش له شکومه ندي دهروون و بهرزی هيمه ت و توانايه و گوره ی توانينه، خوی گوره ده فهرمويت: ﴿ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴾ (المطففين: ٢٦)، واته: ((جا له پيتناوی نه ودا با پيشپرکی کهران پيشپرکی بکه ن))، وه له بنچينه شدا له سه ر شتي به نرخ و گران به ها ده کړيت که په يوه سته به دهروونه کان به داواکردن و ناره زوو کردن، جا له وکاته دا دوو دهروون پيشپرکی يه کتر ده کهن وه له وانه يه دلخوش بيت نه گهر تييدا به شداريت کرد هه روه ک هاوه لانی پيغه مبه ر ﷺ له چاکه و کاری خيردا پيشپرکیان ده کرد، هه نديکیان دلخوش دهوون به به شداری کردنی هه نديکیان له هاوه له کانيان، به لکو له گه ل پيشپرکی کردنيان له گه ليه کتردا دل و دهرونيان له گه ل يه کتر پووخ و خاوين ده بوو، نه مهش جوړيکه له پيشپرکی ، له م باره يوه خوی گوره ده فهرمويت: ﴿ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ﴾ (البقرة: ١٤٨)، واته: ((دهی نيوهی موسلمان پيشپرکی بکه ن له چاکه کاند))، وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ

٩٥ ح - ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

﴿الحديد: ٢١﴾، واته: ((پيشپرکي بکهن بژ به دهست هيتاني ليخوشبون له لايه ن پهروه ردگار تانه وه به دهست هيتاني نهو به هه شته ي که پانتاييه که ي وه ک پانتايي ناسمان و زهويه)).

عومهر ي کور ي خهتاب پيشپرکي له گهل نه بويه کر ده کرد هيچ کات سه رکه وتوو نه ده بو له پيشپرکي کردندا ، جا کاتيک زاني پيشه وايه تي وه رگرت عومهر پي ي ووت : سويند به خوا هه رگيز له هيچ شتي کدا پيشت ناکه وم^(٣٤٤)، ده ليت : سويند به خوا هه رکا تيک پيشپرکي له خيرو چا که دا له گهلدا کردبيت ، ته نها بينومه تو له م کاره پيشم که وتويت^(٣٤٥).

هه ردوو پيشپرکي که ره کان وه دو به ندهن له نيوان دهستي پيروزي گه وره که يان کوا يارمه تي يه کتر ده دن و پيشپرکي يه کتر يش ده کهن له قايل بوون و پهزا بووني خوا ي گه وره وه پيشپرکي ده کهن بژ سه لاندني خوشه ويستان بژ پهروه ردگاريان ، جا گه وره که يان که پهروه ردگار هه سري سو رده مي ني لهو کاره ي ده يکه ن و هانايان ده دات له سه ري دا ، وه هه ري که نهوي دي که ي خوش ده وي ت و هاني ده دات له سه ر پهزا بووني گه وره که ي که پهروه ردگار ه.

به خيليش بوونه و هريک و دهروونيکي زه مکراره وه که سيکي سوو کي که وتوو ه ، وه هيچ پيدا گيري و هاندانيکي نيه بژ خيرو چا که ، هه مرو کات هه ساد هت و به خيليه که ي له وه دايه کهوا يه کيک خيرو چا که يه که به دهست ده هيني ت وه ستايش و سو باسگوزاري ده کريت به بي نهو سه رکه وتن به دهست ده هيني ت، ناو اته خوازه نهو ده سکه وته ي له کيس بجيت بژ نهوي تا وه کو له گهلدا يه کسان نه بيت، هه روه ک خوا ي گه وره ده فه رموي ت: ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ (النساء: ٨٩)، واته: (("نهو دوو رووانه" ناو اته خوازن که نيوهش بي باوه ر

(٣٤٤) سنن اب ي داود: (١٦٧٨).

(٣٤٥) مسند احمد : ٣٦/١.

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

بن وهك خۆيان كه بى باوه پ بون شو كاته (ههردوولاتان) يه كسان دهبن له بى باوه پيدا))، ههروهها خواى گهوره دهفهرمويت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (البقرة: ١٠٩)، واته: ((زۆرىك له خاوهن كتيبهكان ناواته خوازن له بهر ههسوودى و ناپاكي خۆيان نه گهر بۆيان بكرىت بتانگيرنهوه پزى بى باوه پان نه مهش دواى نهوى كه حق و راستى به تهواى بۆ پوون بۆتهوه))، جا نينسانى به خيليش دوژمنى نازو نيعمهته ناواته خوازه له ناو بچيت ههروهك شو له دهستى دهچوو.

(له بهارهى جياوازى نىوان خۆشهويستى دهسهلات)

وه خۆشهويستى پيشهوايهتى)

جياوازى له نىوان خۆشهويستى دهسهلاتدارى و خۆشهويستى پيشهوايهتى بۆ بانگهوازى كردن بۆلاى پهروهردگار برى تيه له جياوازى نىوان گهوره بهرز راگرتنى دهروون و كۆشش كردن له چاره نووسيدا، له بهر نهوى دلسۆز بوون بۆ خواى بهرزو به توانا و خۆشهويستى بۆ پيوسته گۆپرايه لى بكرىت و ملكه چى نه كهيت، ووتو فهرمايشتى خواى گهوره، له سهرووى هه موو شتيكه وه بيت، وه ناينيش هه مووى بۆ خواى گهوره بيت وه پيوسته بهندهكان فهران به چاكه و دوورخستنه وه له خراپه و تاوان نه نجام بدن، وه بۆ نه مهش خواى گهوره بهندهكانى خۆى نهوانهى تاييهتى كردوون بۆ دهروونى خۆى وه له دابه زاندنى قورانه كهيدا سوپاسى كردوون و پياى هه لداون، باشترين پاداشتيان ده داته وه نهوى پيايان ده گات و وه به باشترين كارو كردهوى چاك وه سفيان ده كات ، پاشان ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَتِّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان: ٧٤)،

۹۹ ح - ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: ((تهوانهش که ده‌لتن: په‌روه‌ردگارا له ه‌اوسه‌ران ونه‌وه‌کافان که‌سانیکمان پی‌ به‌خشه که بینه مایه‌ی پرونامی دیده‌مان و شادمانی دل‌مان و بمانکه به پیشه‌وا بۆ پاریزکاران و خواناسان)).

جا پرسپاریان لی‌ بکه‌ن که‌وا به‌رچاویان روون ده‌بیته‌وه به‌ گو‌پ‌رایه‌لی ه‌اوسه‌ره‌کانیان شادمان وناسک بیت به‌ شوین که‌وتنی له‌خوا ترساوان له‌سه‌رگو‌پ‌رایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردنی ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیشه‌واو نه‌وانه‌ی له‌ دواوه‌یدان هاوکاری یه‌کتر بۆ گو‌پ‌رایه‌لی و خواپه‌رستی بیگومان پرسپاری لی‌ بکه‌ن، له‌وه‌ی چاوه‌پیتی چی له‌ خوا ترساوان ده‌که‌ن ته‌نها له‌سه‌ر په‌زابوونی خواو ملکه‌چی ته‌ودایه ، وه‌ نه‌مه‌ش بانگه‌واز کردنیانه بۆلای په‌روه‌ردگار، به‌ پیشه‌وایه‌تی له‌تاییدا که‌وا بنچینه‌که‌ی سه‌برو نارام گرتن و دل‌نیايه، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: ((پاشان که نه‌وه‌ی نیس‌رائیل خ‌وگری و نارامیان کرده پیشه‌یان کردمانن به‌پیشه‌واو ده‌سه‌لات پی‌ به‌خشین ، نه‌وکاته دل‌نیايي و ب‌روایه‌کی ته‌واو هه‌بوو به‌ نایه‌ته‌کانی ئیمه)).

***

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان خ‌ۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا و

خ‌ۆشه‌ویستی له‌گه‌ل‌خ‌ودا)

جیاوازی له‌ نیوان خ‌ۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا وه‌ خ‌ۆشه‌ویستی له‌گه‌ل‌خ‌وا، نه‌مه‌ش له‌ گرن‌گترین جیاوازیه‌کانه هه‌موو که‌سی‌ک پیناویستی پی‌یه‌تی ، به‌ل‌کو پی‌یست و ناچاره بۆ جیاوازی کردنی نیوان نه‌م و نه‌و دا ، جا خ‌ۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا بریتی یه‌ له‌ تواوی نیمان و خ‌ۆشه‌ویستیش له‌گه‌ل‌خ‌ودا و بریتی له‌ ده‌ست نیشان کردنی هاوبه‌شی دانانه بۆ خ‌وای گه‌وره وه‌ جیاوازی له‌ نیوانیان :

کهوا خۆشه‌ویستن له خۆشه‌ویستیدا شوین کهوتنه بۆ خۆشه‌ویستی خوا ، جا نه‌گهر شتیکی خۆش ویست کهوا خوای گه‌وره و پیاو چاکه‌کانی خۆشیان ده‌وێت نه‌وا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌بۆ نه‌وه له‌وانه وهك پیغه‌مبه‌ره‌کان و نێردراوه‌کانی و فریشته‌کانی وه پیاو چاکه‌کانی خۆش ده‌وێت و له‌بهر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره خۆشیان ده‌وێت، رقیشی له‌و شتانه ده‌بیته‌وه کهوا خوای گه‌وره رقی لییانه.

نهمه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ خوایه جا نهمه‌ش دوو جۆره: جۆریك له‌بنچینه‌ی یه‌کتا په‌رستیدا تانه‌و ته‌شه‌ر ده‌کات، نهمه‌ش شیرک و هاوبه‌شی په‌یدا کردنه جۆریکی دیکه باس له‌ ته‌واوی و دلسۆزی و خۆشه‌ویستی خوا ده‌کات، وه نهمه‌ش له‌نایینی نیسلام ده‌رناچیت.

جۆری یه‌که‌م : وهك خۆشه‌ویستی کافره‌کان بۆ بته‌کانیان و گه‌وره‌کانیان ، وهك خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ١٦٥)، واته: ((له‌گه‌ڵ نه‌وه هه‌موو به‌لگه‌ ناشکرایه‌نه‌دا " هه‌ندێک که‌س هه‌یه له‌ جیاتی نه‌وه‌ی خوای په‌رست بی‌ت شتانی تر ده‌تاشیت بۆ خوای و خۆشه‌ویستی و سۆزی ده‌دات به‌و بت و به‌رنامۆلکه‌و تووله‌ رینگایانه و خۆشی ده‌وین وه‌کو چۆن نیمانداران خوایان خۆش ده‌وێت)) . وه نه‌و کافرا نه‌ بت و خوایه‌کانیان و سه‌نه‌مه‌کانیان خۆش ده‌وێت له‌گه‌ڵ خوا هه‌روه‌ک خوایان خۆش ده‌وێت ، جا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌ریتی یه‌ له‌ هاوبه‌شی دانان بۆ خودا که‌وا خوای گه‌وره لییان خۆش نابیت.

نیمانی‌ش ته‌واو نابیت ته‌نها به‌ دوژمنایه‌تی کردنی نه‌وبتانه‌و رقی لی‌بوونه‌وه‌یان به‌ خۆیان و خاوه‌نه‌کانیان و دوژمنایه‌تی کردنیان و شه‌رکردن له‌گه‌ڵیاندا، وه‌بۆ نه‌مه‌ش خوای گه‌وره گشت په‌یامبه‌ره‌کانی نارده‌وه، وه‌هه‌موو کتێبه‌کانی دابه‌زاندوه، شاگری دۆزه‌خیشی بۆ خاوه‌ن نه‌و هاوبه‌ش په‌یدا کردنه‌وه دروست کردوه،

۹۶ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بههشتيشی دروست کردووه بۆ ئەوانەى شەڕ دەکەن لەگەڵ خاوەنى ئەو بێتانه و لە پێناوى ئەودا دژايەتيان دەکات و بۆ پەزابوونى پەرورەدگارى خۆى.

جۆرى دووهم: خۆشەويستى بۆ ئەو شتەى کەوا خواى گەورە پازاندوويەتیه و بۆ دەروونەکان لە نافرەت و مندال و زىرو زىو و ئەسپ سواری و نازو نيعمەت و کشتوکال، جا خۆشى دەوێت بە خۆشەويستىكى ئارەزوو مەندانه وەك خۆشەويستى کەسى بىرسى بۆ خواردەمەنى، و کەسى تىنوو بۆ ئاو، جا ئەم خۆشەويستىەش سى جۆرە : جا خۆشەويستىيان بۆ خوا ئەو کەسەى بەو کارە پێى بگات ، وەپشت و پەناى بێت لەسەر پەزابوون و گوێزايەلى و ملکەچى بۆ زاتى خوا وەستانيش و سوپاسگوزارى لەسەرى بکات جا ئەمەش لە بەشەکانى خۆشەويستىە بە گەيشتن پێى و لەزەت و خۆشەويستى پێیه و دەبينت، ئەمەش حالتى تەواوترين بوونەوەرە کەوا نافرەتى لەلای خۆشەويست کردووه (٣٤٦). کارو کردەوێ باشيشى لەلا خۆشەويست کردووه و خۆشەويستيشى بۆ ئەو دووانە يارمەتيدەريکە بۆى لەسەر خۆشەويستى خوا، گەياندننى پەيامەکەى هەلسان بە جى بەجى کردنى کارو فەرمانەکانى، وە لە راستيدا خۆشەويستى بۆ هياو و ئاوات و ئارەزووکانى کارنەکاتە سەر خۆشەويستى خوا و پەزابوونى.

یەكەمیان: خۆشەويستى پێشينەکانە.

دووهمیان: خۆشەويستى مەبەست و ئامانجەکانە.

سى يەمیان: خۆشەويستى سەمکارانە.

***

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان پشت به‌ستن وه نه‌کردن دا)

جی‌اوازی له نیوان پشت به‌خواوه نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان: که‌وا پشت به‌ستن به‌خوا کرده‌وه‌ی دلّه وه به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خ‌وا‌ی گه‌وره متمان‌ه‌و با‌وه‌پیشی له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاره وه‌بر‌وا‌ی پی‌یه‌تی و په‌نا بۆ نه‌و ده‌بات، و ده‌سه‌لاتی ته‌واو بۆ نه‌و ده‌گه‌پ‌تته‌وه، رازیه به‌وه‌ی پ‌ت‌ی‌سه‌تیه‌تی وه‌زانینی که‌وا خ‌وا‌ی گه‌وره پشت و په‌نا‌یه‌تی هه‌لب‌ت‌ت به‌به‌نده‌ی خ‌ۆ‌ی نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی پ‌یدا، له‌گه‌ل هه‌لسانی به‌ ج‌ی‌به‌ج‌ی کردنی ه‌ۆ‌کاره‌کان که‌وا پ‌ت‌ی سپ‌رد‌را‌وه، ک‌ۆ‌ش‌ش ده‌کات بۆ به‌ده‌سه‌تیه‌تانی پ‌ی‌غه‌مه‌ریش ﷺ گه‌وره‌ترین که‌س بو‌وه که‌وا پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه، بۆ نومه‌ته‌که‌ی خ‌ۆ‌ی ز‌ری و‌قه‌ل‌غانی له‌به‌ر که‌رد‌وه (٣٤٧) به‌ل‌ک‌وله‌پ‌ۆ‌ژی ن‌وح‌ود دا له نیوان دوو قه‌ل‌غاندا ده‌رکه‌وت‌وه (٣٤٨)، وه س‌ی ج‌ار له نه‌شکه‌وت‌دا خ‌ۆ‌ی شارد‌ۆ‌ته‌وه (٣٤٩) نه‌و بۆ ه‌ۆ‌کار‌یک پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه نه‌ک له‌سه‌ر ه‌ۆ‌کار‌یک.

به‌لام نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان بریتی یه له په‌ک خستنی هه‌ردوو فه‌رمانه‌که ی‌اخ‌وود یه‌کی‌کیان، یان ه‌ۆ‌کاره‌که په‌ک ده‌خات له‌به‌ر نه‌نجام نه‌دان و نه‌کردنی، وا داده‌ن‌یت که‌وا نه‌و پشت به‌ستنه، سو‌ین‌ده‌خوا نه‌مه سستی و که‌م ته‌رخه‌میه، یان که‌وا هه‌ل‌ده‌ست‌یت به ه‌ۆ‌کار‌یک ب‌ۆ‌ی ب‌روان‌یت متمان‌ه‌ی له‌سه‌ر ب‌یت له‌باره‌ی ه‌ۆ‌کاره غافل و ب‌ی خه‌به‌ر ب‌یت، د‌لی به‌ته‌وا‌ی په‌ی‌وه‌ست نه‌ب‌یت پ‌ی‌یه‌وه به‌ج‌ۆ‌ر‌یک د‌لی له‌گه‌ل خ‌وادا ب‌یت و لاشه‌که‌شی له‌گه‌ل ه‌ۆ‌کاره‌که‌ش داب‌یت جا نه‌مه پشت به‌ستنه‌که‌ی سستی و که‌م ته‌رخه‌میه و که‌م ته‌رخه‌می و نه‌کردنه‌که‌شی پشت به‌ستنه.

نه‌مه‌ش باب‌ه‌ت‌یکه خه‌ل‌کی تی‌یدا دابه‌ش بو‌وه به‌دوو به‌ش وه‌به‌شی‌کی نا‌وه‌پ‌است‌یش:

(٣٥٧) السيرة النبوية : ٦٧/٢ ، مسند أحمد : ٣٥١/٢.

(٣٥٨) مسند أحمد : ٤٤٩/٣ ، وابن ماجه (٢٨٠٦).

(٣٥٩) فتح الباري : ٢٧٢/١٠.

٩٥ ح ..... لِّلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بهشی یه کهم: هۆکاره کانی له کار خستوه پاراستنیکه له سهر ته وه کول و پشت بهستن.

بهشی دووهم: متمانه و پشت بهستنه که ی له کار خستوه پاراستنیکه له سهر هۆکاره که.

بهشی ناوه پاست: زانراوه کهوا راستی پشت بهستنه که ته وای ناییت ته نها به هه لسان به هۆکاره که، جا پشت بهستن له سهر خوای گه وره له هه مان هۆکاره.

به لām له باره ی له کار خستنی هۆکاره که وای دابنیت کهوا پشتی بهستوه جا نه وه له خۆبایی یه هه لئه له تاوه ناواته خوازه، وه که نه و که سه ی ماره کردن و خۆشه و یستی و پیاوه تی له کار بخت، و پشت بهستیت له به ده ست هینانی منداڵ، وه زه وی کینلان و تۆ کردن پشت گوی بخت و پشت بهستیت له به ده ست هینانی کشتوکال و چاندن وه خواردن و خواردنه وه له کار بخت و پشت گوی بخت وه پشت بهستیت و متمانه ی هه بیت له ده سته وتنی تیری و ناودیری .

نه گهر هه موو نه مانه ت لی وون بیت وشاراوه بیت جا تۆ له کویت زانیوه کهوا نه مانه وه کو به خشش قه ده ری تۆ بیت به بی کۆشش و به بی ماندوو بوون؟

جا له چهند شتی کا تۆ کۆششت کردوو وه هه ولت بو داوه که چی نه م شته بو یه کینکی دیکه جگه له تۆ، وه نایه چهند شتی کیش که که سیکی دیکه هه ولی بو داوه وه کۆششی کردوو که چی رزق و نازووقه که بو تۆ بووه.

جا نه گهر نه مه ت به ناشکرا بینی جا چۆن زانیوته کهوا رزق و رۆزی تۆ هه موو به هه ول و کۆششی دیکه بووه؟ وه هه ره ها نه مه یه که ده روون بو تۆی هیناوه پیتیسته ده ری بکه یت له هه موو هۆکاره کاندایه که له گه ل هۆکاره کانی دا ته وه کو له هۆیه کانی چوونه به هه شت و رزگار بوون له ناگردها، نایه متمانه و پشت بهستن له سهر ته وه کول به کی خستوه یان له گه ل ته وه کول هه لسه که وتی پینده کات؟

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

به لکو زهوی چۆل ناییت له پشت به ستویه کەوا دەر وونی نارام بیت بۆ خوای گهوره وه دلشی پر بیت له متمانه پیتی و تکاو پارانه وه لیتی و نیست پاکتی بۆ نه وه له گهڵ نه وهش دلی تهنگ بووه له باره ی دهست پیکردنی هندیك هۆکار، دلی نارام و جیگیر ده بیت بۆ پهروه دگار وه لیتی دلیا ده بیت، باوه پری پیه تی، نه مهش له به هیترین هۆکاره کانی دهستکهوتنی رزق ورۆزی نهو بووه، جا هۆیه که پهک ناخات، له راستیدا رهغهت و ناره زووی له هۆیه که بۆ هۆیه کی به هیتر لهو ده چیت، جا پشت به ستن و متمانه له لای نهو له باوه پرتین هۆکاره کانه، جا خهریک بوونی دلی به خوای گهوره وه سه قامگیری بۆ لای نهو وه ملکه چی بۆ نهو خۆشه و یستره له خهریک بوونی به هۆکاریك قه ده غه می بکات لهو کاره دا یاخوود له تهاو کردنی، جا دلی فراوان ناییت بۆ فره مان و کرده وه، جا یه کیکیان به رهه لستی نهوی دیکه یان ده کات.

(له باره ی جیاوازی نیوان پاریزی وه وه سه وه)

جیاوازی له نیوان پاریزی وه سه وه: پاریزی و خۆپاراستن لیکدانه وه وه هه لسه نگاندن و زیاده رۆیه له شوینیکی ووتنی سوونه ت دا کهوا پیغه مبه ر ﷺ و هاوه له کانی له سه ر نهو ریبازه بوون به بی زیاده رۆیی و له راو دهرچوون و که مه ترخه می و گو ی پی نه دان، جا نه مه نهو خۆپاریزی به کهوا خواو پیغه مبه ر که ی لیتی پازین . به لام وه سه وه دوو دلی و گومان نه مه دۆزینه وه داهینانی که کهوا سوونه تی پی نه هاتووه و پیغه مبه ری خواش ﷺ و هیچ له هاوه له کانی نه م کاره یان نه کردووه وا داده نییت کهوا بهو کاره ده گات به دهستکهوتنی پرۆژه که، وا ده زانیست خوا پاریزی ده کات و له کاتی ده ستیوژ هه لگرتندا نه ندامه کانی زیاتر له سی جار

9۱ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهشوات ، ناو زيادله پادهی خوئی سەرف دەکات و بەفەرۆی دەدات لەکاتی دەست
نوێژو خۆشوستندا، لەکاتی دامەزراندنی نوێژەکە ی بەدەنگی بەرز زیاتر لە جارێک
ووتەکان دووبارە دەکاتەوە وە جل و بەرگی دەشوات و هیشتا دلتیا نیە لەوەی لە
پیسەیکە پاک بۆتەو ، جا لە پێنمایەکانی پێغەمبەریش ﷺ دوریایی و پارێزی
هەبوو، بەلام ئەک پێچەوانەی سوننەت بیست و لە سنووری پارێزی و ووریایی
دەربچیت.

(لەبەرە ی جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وە هەلدانی شەیتان)

جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وە هەلدانی شەیتان لەچەند پرووێهەکیە:
لەوانە نەگەر پێکەوت بزو خوای گەورە بۆ پەزا نەبوونی ئەو، ئەوەی
پێغەمبەرەکی لەگەڵ خوئی هیناویەتی ، جا ئەو لە خواوەی، وە ئەوەی دیکە کە
پێکەوت نەبیست بۆ پەزا بوونی خوای گەورە ئەو لە هەلدانی شەیتانەوێهە لەوانەش
ئەوێ بیستەبەر لە سەوداسەری و بەختیاری لەسەر خوای گەورە و پروکردنە لای ئەو
و تۆبەکردن لە زاتی ئەو نا ئەمە لە سرووشتی و هەلدانی خوداوەی، وە ئەوێهیشی
بیستە بەر لە دژی و پێچەوانە ی ئەمە ئەو لە هەلدانی شەیتانەوێهە.

لەوانەش ئەوێ بیستە هۆگری و پرووختی و نووێک لە دلدا وەبیستە هۆی فراوان
بوون لەناو سینەدا ئەمە لە سرووشتی خودایی، وە ئەوێهیشی بیستە هۆی دژی
ئەمانە ئەو لە شەیتانەوێهە.

لەوانەش کەوا بیستە هۆی سەقامگیری و دلتیایی و لە ناو دل و سینەدا ئەو لە
خوداوەی ، و ئەوێهیشی بیستە هۆی شیواوی و بیزاری و شپەزەیی نا ئەمە لە
شەیتانەوێهە .

٩٦ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

جا سرووشتی خوابی له دلّه پاک و سازگارو پوخته کاندایه زیاد دهکات کهوا به نووری خوا پرووناک بوتهوه، جا بو خوایش گه یاندن ههیه، وه له نیوان خوی و خوی گه وره پرووداوو هویه ههیه وه گونجاوه نه بهر نهوهی دلیکی پاک و خاوتنه جا دلیکی پاک و گونجاوی وه نه نه بیت دراوسیتی نابیت، به لام دلیکی تاریک کهوا تاریک و رهش بروه به دوو کهلی ههواو ههوهس و ناره زوو و گومانه کان، جا ههلدانی شهیتان و به لاو کاره ساته کهی پیی گه وره تره له به لاو کاره ساته کهی خوی گه وره .

***

(له باره ی جیاوازی نیوان پاشه کهوت و نابووری و کهمته رخه می)

جیاوازی نیوان پاشه کهوت و کهمته رخه می: کهوا پاشه کهوت کردن بریتیه له ناوه ندو ناوه راستی نیوان ههردوو بهشی زیاده رژی و کهم ته رخه می و دهست گرتنه وه، نه دوو به شاننهش دژی نهوانن نه مانهش: کهم ته رخه می و زیاده رژی، جا مه بهسته کهش وه رگرتنی ناوه راسته کهیه به دادوهی له نیوان ههردوو به شه که .
خوی گه وره دهفرمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((ههروه ها بهنده کانی خوا نهوانن که : کاتیک مال و سامانیان ده به خشن و خهرجی ده کهن نه زیاده رژی تیدا ده کهن و بهزایه می ددهدن نه دهست نوقاوو ره زیلن ، به لکو لهو نیوانه دان (مام ناوه ندین و لهشتی به سوود دا به کاری دینن))) .

ههروه ها خوی گه وره دهفرمویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه کهیت نهوه ندده دهست نوقاویت وه نهوهی که دهستی به کو و زنجیر به گهردنیدا هه لو اسراییت، ههروه ها نهوه نددهش دهست بلاو مه به "هیچت به دهسته وه نه مینیت"))، وه ههروه ها دهفرمویت: ﴿وَكُلُوا

۹۹ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴿الأعراف: ۳۱﴾، واته: ((بَخْن و بَخْنَموه له نازو نیعمه ته کان به لام زیاده پوی مه کن)) .

تانییش هه مووی له نیو هندی نهو دوو شته دایه ، به لکو نیسلامیش مه به ست و نامانجیکه له نیوان بیزاری و وهرسیدا، وه سوننه تیش نیازو مه به ستیکه له نیوان بیدعه و داهینراودا ، تایینی خواش له نیوان زیاده ر پوی و ده ست نوقاوو ووشکیدایه .

***

(له جیاوازی نیوان ناموژگاری وه سه رزه نشت کردن)

جیاوازی نیوان ناموژگاری و سه رزه نشت کردن: ناموژگاری چاکه کردنیکه بو نهو که سهی به شیوهی به زهیی ناموژگاری ده کات و شه فقهت و په روشی بویه تی جا نه مهش چاکه کردنیکی پوخت و پاراوه له په حمهت و نه رم و نیانی دهرده چیت ، مه به ستی ناموژگاری کاره کهش تیتیدا په زابوونی خویه و چاکه کردنه بو بوونه و هریه کهی ، جا نه رم و نیانی له تیکوژشان و خه بات کردنه کهیدا نه به پری میهره بانیه .

به لام که سی سه رزه نشت کهر بریتیه له پیاوینک مه به ست و نامانجه کهی هیماو روونکردنه وهو پسوا کردن و زه م کردن بیت له سه رزه نشت کردن و جنیو پیدانی له شیوهی ناموژگاری کردنیدا .

له جیاوازی نیوان که سی ناموژگارو سه رزه نشت کار ، نهوا که سی ناموژگار دوژمانیه تیت ناکات نه گهر ناموژگاریه کهت لی وهرنه گرت وه ده لیت من کری وپاداشته کهم له سه ر خویه نه گهر وهری بگریت یاخود وهری نه گریت و به ناشکرا

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

شته کانت پیّ ده لّیت و باس و عهیه کانت ناکات و ناشکرای ناکات : و ده کهسی
سه رزه نشتکاریش پیچیه وانه و دژی نه مهیه .

(له باره ی جیاوازی نیوان ده ستیشخه ری وه په له کردن)

جیاوازی له نیوان ده ست پیشخه ری و په له کردن: کهوا ده ستیشخه ری به دوا ی
گه پانی فرسه تیکه له کاتی خوی ، وه وازی لیّ ناهیتیت هه تا نه گه ر
داواکاریه کهسی به سه رچوویت ، جا نه و داوا ی کاروباره کان ناکات له کاتی
به سه رچوونی وه نه پیش هاتنی کاته که ی ، به لکو له و کاته ی که کاته که ی ناماده
ده بیت نه و ده ست پیشخه ری ده کات ، وه په لاماری دده داتی وه ک هیرش کردنی
شیر بوسه ر نیچیره که ی ، جا نه مهش هاوشیوه ی نه و که سه یه که ده ست پیشخه ری
بکات بژ ده ست که وتنی به رو بوومه که ی له کاتی پیشگه یشتنی و هه سترکردنی .

په له کردنیش داواکردنی شتیکه پیش هاتنی کاته که ی ، نه مهش له بهر تووندی و
زوری تامه زر بونی شته که یه بژ ده سته وتنی وه ک نه وه ی که سیک به رو بوومیک
به نه بیت پیش پیگه یشتنی ، جا ده ست پیشخه ری به مامناوه ندیه که له نیوان دوو
بوونه وه ری زه مکر او یه کیکیان که مته ر خه می و له ده ست چوونه وه دووه میان
په له کردنه پیش هاتنی کاته که ، وه له بهر نه مه په له کردن له شیدتانه وه یه ، له بهر
نه وه ی لاساری و هه له شیه یی یه له بهنده یه کدادایه قه ده غه ی ده کات له سه ر
سه قامگیری و دلنایی و شکومه ندی، وای لیده کات شته کان له شرینی نه گونجاو
دابیت ، وه پای ده کیشیت بژ جوړه ها شه رو تاوانکاری ، وه قه ده غه ی ده کات له
جوړه ها خیر و چاکه کردن .

(لهبارەى جیوازای نیوان ههوالدان به بارو گوزهرانی وه سکالاکردن)

بۆ جیاوازی له نیوان ههوال گه یاندن و سکالاکردن: له راستیدا ههردوو وینه و بابهته که لهیهک دهچن کهوا ههوال گه یاندن و زانیاری لهسهر حال و گوزهران مه بهستی ههوال داره که پیتی ههوالکی یاخود مه بهستیکی دروسته لهبارەى زانینى هۆکاری ناره‌زایی ده‌برپ‌ین یاخود داوای به‌خشین و لی‌ب‌وردن بۆ براهه‌که‌ی له‌و شته‌ی داوای لی‌کردووه ، یاخود ناگاداری ده‌کاته‌وه له‌ پروداوای له‌و جوړه کهوا نه‌و تی‌یکه‌وتوو ، یاخود ده‌بیته نامۆگارکاریک به ههوال گه یاندن یاخود سه‌برو نارامی ده‌داتى له‌و ناخۆشیه‌ی تووشی هاتوو ، هه‌روه‌ک له‌بارەى ته‌خه‌ف باسه‌دک‌ریت کهوا پیاوێک هاته لای و سکالای خۆی له‌لای کرد جا ووتى : نه‌ی کورپی برام له راستیدا من ماوه‌ی سالتیکه‌ پروناکی له چامدا نه‌ماوه تاوه‌کو نیستا به‌هیچ که‌سیکم نه‌وووتوه جا له‌ناو نه‌و هه‌والده‌ له‌بارەى هه‌لگرتنى خه‌م و خه‌فته‌ی سکالاکه‌ره‌که‌یه له‌سهر سه‌برو نارامی یه له‌وه‌ی به‌ بیرى هه‌وال پێده‌رده‌که بی‌نیته‌وه ، له‌وانه‌یه له‌بارەى نه‌و فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ فرموی: ((بَلْ أَنَا وَرَأْسًا))^(٣٦٠)، واته: ((به‌لکو من ئای سه‌رم)) به‌ مانای : نه‌و ژانه سه‌رد به‌هیزدی له‌ مندايه من به‌بى تۆ خه‌م و خه‌فته ده‌خۆم جا سکالا مه‌که.

ته‌وه‌ی بۆم ده‌رکه‌وتوو مانایه‌کی دیکه‌ی تێدايه ، نه‌ویش ته‌وه‌یه کهوا عایشه‌ خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه، به‌لکو خۆشه‌ویست‌رین خیرایشی بووه ، جا کاتی‌ک سکالای بۆلای نه‌و هی‌تاوه له‌بارەى ژانی سه‌ری پیغه‌مبه‌ریش ﷺ خه‌به‌ری داى کهوا هه‌مان نی‌ش و ژانی‌ش له‌سه‌ری مو‌باره‌کی ته‌ودایه ، وه ته‌مه‌ش مه‌به‌ست و زانیاری پێکه‌وتنه له‌ خۆشه‌ویستیکه‌وه بۆ خۆشه‌ویستیه‌که‌ی تووشی نی‌ش و ژان ده‌بی‌ت به‌ نی‌ش و ژانی نه‌و دل‌خۆشیش ده‌بی‌ت به‌ دل‌خۆشی نه‌و ، هه‌تا

نه گهر خۆشه ویسته که ی نه ندامیک له نه ندامه کانی ژان بکات نهوا خۆشه ویسته که ی دیکه ی هه مان نه ندامی ژان ده کات، وه نه مهش له راستگویی خۆشه ویستی و دهروون پاک ی و به زه ییه .

به لام سکالا کردن هه وال گه یان دنیکی پرووت و نه بیستراوه له باره ی مه به ستیکی درووست ، به لکو چاو که که ی ده بیته دل ردقی و تووندو تیژی ، و سکالا کردنیکی تاقیکردنه وه شه بۆ نه وه ی ده یکه ، له بهر نه وه ی سکالا بوونی خوا ی گه و ره شه سکالا بردنه نی یه به لکو سۆزو خوو پیوه گرتن و هۆگر بوون و ره حک کردنه پینی ، وهک له فه رمووده ی نه یوب: ﴿أَنْسِي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۳)، واته: ((به راستی من نازارو ناخۆشیم تووش بووه ، وه تۆش له هه موو کهس دلۆژان تریت)) وه فه رمووده ی یه عقوب: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ (یوسف: ۸۶)، واته: ((به راستی من سکالاو غه م و په ژارم هه ر بۆلای خودا ده به م))، وه فه رمووده ی موسا: پهروه ردگارا هه موو سوپاسگوزاری هه ر بۆتویه ، وه سکالاو هانا بردنیش هه ر بۆلای تویه ، وه هه ر تۆش یارمه تیدهرو پشتیوانی ، وه هه ر تۆش فریاد ره سی و پانگیری ده کریت، ده ستکه وتنیش هه ر به ده ست تویه ، وه هیچ هیژو توانایه ک نیه تنه ا بۆتۆ نه بیته .

جا هاناو سکالا بردن بۆلای پهروه ردگار له پروویه کدا پیچه وانه ی سه برو ئالرام گرتن نیه ، له بهر نه وه ی خوا ی گه و ره میهره بان له باره ی نه یوب دا ده فه رمویت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (ص: ۴۴) واته: ((ئیمه بینیمان به راستی خۆگرو ئارامگر بوو بهنده یه کی چاک و ریک پیک بوو بیگومان نهو ته و به کاره هه میشه دلی له لای پهروه ردگاره))، له گه ل نه وه یش سکالا ی بۆ کرد به هه وال پیگه یان دنی وهک فه رموویه تی: ﴿مَسْنِيَ الضُّرِّ﴾ واته: ((من نازارو ناخۆشیم تووش بووه)) وه خوا ی گه و ره له باره ی پیغه مبه ره که ی یه عقوب خه به ری داوه: کهوا نهو په یمانی له دهروونی خۆی وه رگرتوه به ئارامگرتنیکی جوان، کاتیکیش پیغه مبه ره

یه عقوب فرمویه تی: ﴿ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴾ واته: ((به راستی من سکالو غم و په ژاره م هر بولای خودا ده بم))، نا نه مه نه یکردوه به کم و کورپه ک بۆ نارامگرته که ی، جگه له وهش شتیکی وای نه کرد بیته سهر نیشه بۆ قه ومه که ی، کاتیکیش تووشی نازارو ناخوشی بوو حه زره تی نه یوب نه یفرموو: خودایه په جم پیبکه، به لکو فرموی: په روه ردگار توش له هه موو که سیك به رجه مترو دلوفانتریت، جا له مه زیاتر باسی حالئ خوی نه کرد وه خوای گه وره به م جوره وه سفی کردوه .

هه ندیک دیکه ش ده لئین: له راستیدا کاتیک سکالای نازارو ناخوشی خوی کرد له وکاته بوو که زوبانی لاواز بوو له زیکرو یاد کردنه وهی خوای گه وره، جا سکالای لای په روه ردگار کرد له بهر لاوازی یاد کردنه وه که نه ک له بهر نیش و نازارو دهر دو نه خوشی.

هه ندیک دیکه ش ده لئین: که نه م ووته ی دهر بریوه بۆ نه وهی بیته پی شه نگیك بۆ لاوازه کان له و نومه ته دا، وه ک نه وه بیته نه و دهر برینه که سکالای بۆ لای په روه ردگار بردوه پیچه وانده ی سه برو نارامگرته ، نه مه ش هه لیه و ناشرینترین هه لشه ، له بهر نه وهی سکالا کردن و شکایه ت کردن پیچه وانده ی بۆ سه بر کردن نه ک سکالو هانا بردن بۆ په روه ردگار، جا خردای گه وره ش به نده ی خوی تاقیده کاته وه بۆ نه وهی گوپی له مل که چی و داواو سکالا بردن بۆ لای نه و بیته .

***

(له بهر ی جیاوازی نیوان به نده کانی خوا وه دوور منه کانی)

نه مه ش بابه تی که له جیاوازیه در یژه کیشراوه کانه، که سی زرنگ و ژیریش به سه بۆ نه م بابه ته، ناینیشش هه موو جیاوازیه، کتیبی خواش که قورنانه فه رق و

٩٥ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

جیاوازی له نیتوان خه لکی باش و خراب ده کات، هه رکه سی له خوا بترسیت نهوا له ناحه قیه کان جیا ده کریته وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الأنفال: ٢٩)، واته: ((نهی نهو که سانهی باوه پتان هیتاوه، نه گهر ته قوای خوا بکهن و پاریزگاری بکهن نهوا خوا بهرچاو پوئشنیه کی تهواتان بو فهراهم ده هیتیت، که بتوانن ههق و ناههقی بهناسانی له یهک پی جیا بکه نه وه)).

پوژی بهدیریش ناوئرا به: پوژی جیا کردنه وه، له بهر نه وهی نیتوان بهنده کانی خواو دووژمنه کانی خوای جیا کردنه وه، جا پیتسویتی هه مووی جیا کردنه وهیه، وه گو مپایش بنچینه کهی کو بوونه وهیه ههروهک کافره کانه له نیتوان خوا په رستی و بت په رستی و خو شه ویستی پهروه دگارو خو شه ویستی بته کان، جیا ی کرده وه و دیاری کرد نه وهی خو ش ده ویت و په زابوونی نه وهی ده ویت وه له نیتوان قه زاو قه دهرو چاره نووسدا، ئینجا کردیانه یهک کارو فه رمان، بو یان ده رکهوت به قه زاو قه ده ره کهی له سه ر خو شه ویستی خواو په زامه ندبوونی پهروه دگار وه له نیتوان پیاو فروشتندا کو یان کرده وه جا ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ (البقرة: ٢٧٥)، واته: ((نهوان ده لئین: کرین و فروشتن وهک سوو پیا وایه))، وه سه رپرین و مرداره وه بو یان کو کرده وه خستیانه سه ر یهک وه ووتیان: چۆن ده بیت شتیک بخۆن کهوا ئیمه کو شتومانه وه شتیکی ش ناخۆن کهوا خوا ی گه وه کو شتویه تی، وه دامالپراوه کان نیتوان هه لال و هه رامیشیان تیکه ل کردوه، جا ووتیان: نهو نافرهت خوا درووستی کردوه وه نو نافره تهش خوا درووستی کردوه، وه نهو گیانله بهر خوا درووستی کردوه وه نهو گیانله بهر ش خوا درووستی کردوه، جا چۆن نه وه هه لال ده کریت و نه وهش هه رام ده کریت؟

گومان و شته لیک چوه کان ده که ویته ناو ووتو ده برینه کان و کارو کرده وه کان و بارو گوزهرانه کان، وه له راستیدا زیاتر زاناکان له شته دا ده که ونه ناو گومانه کان، جیا که ره وهی ههق و ناهه قیش ده ست ناکه ویت ته نها به ١٠٠٠ تک کهوا خوا ی

٩٥ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِةِ

گهوره ده یخاته ناو دَلْتِک که نهو دهیه ویت نه بنده کانی نهو کاته له پروناکیه که ی کارو باره راسته قینه کان دهیینیت ، نینجا ههقی و ناههقی لیتک جیاده کاته وه: ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ (النور: ٤٠)، واته: ((یتگومان نهوهی خوا نووری پیتنه به خشیت، هه رگیز نووری دهست ناکه ویت)).

جیاوازی له نیتوان بنده چاکه کانی خوا ی گهوره وه له نیتوان بنده چاکه کانی شهیتان ، جیاوازی له نیتوان حالی نیمانداریک ی خوابی وه حالی که سیک ی شهیتانی کافر و حالی دهروون نه خوشیتک .

(له باره ی جیاوازی نیتوان باوه پ کردن به یه کبونی په یامبه ران

وه یه کبونی له کارکه وتوو ان)

نیمه کۆتایی به کتیبه که دههین به هیما کردنیکی جوان بۆ جیاوازیه کانی نهو کاروباره کاتیک هه جیاوازیه که له وانه پتویستی به کتیبیک ی گهوره ههیه ، جا جیاوازی له نیتوان باوه پ بون به به کپیزی و یه کبونی پیغه مبه ران وه باوه پ بون به بی کاران و بی باوه پان ، کهوا باوه پ بون به پیغه مبه ران نیسپات کردو سه لماندن ی تهواوی سیفه ته کانه بۆ پهروه ردگار له هه موو روئیکه وه، عیبادت و په رستنی به وه ی تاک و ته نه یاه و هیچ هاو به شیک ی نیه و له مه ست و له خوشه ویستی و تکاو پارانه وه و ده رپین و سویتند خواردن و نه زرکردندا هیچ هاو به شیک ی بۆ دانانریت.

به لام باوه پ سوون به بی باوه پان و له کار که وتوو ان راتسی ناوه جوانه کانی پهروه ردگارو سیفه ته کانی دوورده خاته وه له کاری ده خات و په کیده خات ، نه وه ی له هه موویان توانای زیاتره له زوبانیدا له کاری ده خات و په کی ده خات جا یادی خوا ی پیناکات و ته نها یه که نایه تیش باس ناکات هه تا هه دیسیکیش له باره ی

٩٥ ح ..... لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّة

شَتِيك باس ناكات ، وه نه گهر نه يتواني باس كرده كه ي پەك بخات نهوا په لاماري ده دات و ياد كرده وه كه ي ده وه ستينيت به هه لگيرانه وه لاداني وه دوور خستنه وه لابردي راستايه كه ي ، وه ناويكي به تال و بژش داده نيت كهوا نه ماناي بزي هه ييت يا خوود مانا كه ي له ره گهزي مه تل و شتي پروو پوچ و شتوومه ك بيت . مه به ستيش ليي نهوانه له راستيدا ناوي نهو په كخته نيان ناوه باوه پ هينان به خوا ، له راستيدا نه مه گومراني و باوه رنه مانه به ناوه پيروزه كاني په روه ردگارو سيفه ته كاني و له كار خست بۆ راستيه كاني .

(له باره ي جياوازي نيوان راستگويي پيغه مبه ران و راستگويي بي باوه ران)

جياوازي نيوان راستگويي و داوين پاكي پيغه مبه ران وه راستگويي بي باوه ران : كهوا خواي گه وه پيغه مبه راني پاكو بيگه رد راگرتوه له هه موو كه م و كورپەك و نه نكيه ك كهوا دهرووني ليي پاك و خاوين كرده وه ، وه نه وه ي دژكاره بۆ ته واو كاري و ته واوي خودايه تي وه گه وه وه مه زنيه كه ي وه ك خه وو بيتاگايي و مردن و شه كه ت و هيلاك بوون ، وه ستم و نيراده و مه به سته كه ي ، و هاوبه ش و هاوپرته تي و مندا ل و تكاكارو نه وه بۆي هه يه هه ليگرته وه به بي مؤله تي نهو ، واز به يينيت له به ندايه تي خواي گه وه به خورايي و پشت گوي خستن ، واهه يينيت به خورايي درووست كراون ، و ايزانيت درووست كردن ناسمانه كان و زهوي و نه وه ي له نيوانيان دايه هه روا به ناوه واو به بي كاري و به بي پاداشت و سزاو كردني چاكه و نه كردني خراپه درووست كراوه ، وه نيوان پياوه چاكه كاني خواو پياوه خراپه كان و دووژمنه كاني يه كسان دابنيت ، وه نيوان بي تاوانان و گوناهاكاران وه نيوان كافران و نيماندارانيش ، و ايزانيت كه په روه ردگار پيوستي به كه سيكي ديكه يه له روويه ك له رووه كان و له كارو فرمانه كاندا جگه له خوي كه سيكي ديكه ش هه يه ،

٩٥ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروه ها پيچه وانهي وهعدو به ليتنه كاني بيت ياخود قسهو ووته كاني بگوريت ياخود ناوتيكي شهر يان وهسفيك يان كردارتيكي بو بخاته سر، بهلكو ناوه پيروزه كاني هه مووي نهرم و نيان و ميهره بانن، وسيفه ته كاني هه مووي تهوون و دوورن له كهه و كوري ، و كرداره كاني هه مووي خيرو حيكهت و بهرژه وهندي يه جا نه مه راستگويي و پاكي پيغه مبه رانه بو پهروه ردگاريان.

***

(له باره ي جياوازي نيوان سه مانندي راستيه كاني

ناوه كان و سيفه ته كان و ليكچووه كان)

جياوازي نيوان سه مانندي راستيه كاني ناوه پيروزه كان و سيفه ته كان وه له نيوان ليكچوون و باسكردن و لاسايي كردنه وهي نه وهي نيمام نه حمه ووتويه تي و نه وهي په سه ندي كردوه له پيشه واياني رينموني كراوه كهوا ليكچوون و لاسايي كردنه وه كه بليت : دهستيک وهك دهست من ياخود بيستنيك وهك بيستني من ياخود بينينيک وهك بينيني من وه نمونه ي نه مانه، به لام نه گهر وت: بيستن و بينين و دهستيک و روخساريک وه نيستوايهك بو سر عهرش هيچ پتي ناچيت و لهو ناچيت له سيفه تي درووستكراوه كان ، بهلكو له نيوان سيفه تيک و سسفه تيکدا جياوازي هيه ههروهك له نيوان باسكراوو باسكردنيكي ديكه جياوازي هيه ، جا نايه ليكچوون و لاسايي كردنه وههيهك لي ره دا هيه؟

نايه چ ليكچونيك هيه ته نها نه گهر تيهه لكيشاني بي باوه ران نه بيت؟

جا مه دارو خولگه ي راستي كهوا پيغه مبه ران له سه ري ريككه وتن له سه ر نه وهي كهوا وهسفي خوي پيده كات بهوي خوي گه وه خوي وهسفي پيده كات ، وه بهوي پيغه مبه ره كهي وههسفي پيكردوه بهبي لادان و پهك خستنيك ، و بهبي ليكچوون

٩٥ ح ..... لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّة

و لاسایی کردنه و یهك، سه لماندنی سیفه ته كان وه دوورخستنه وهی لیکچوو درووستکراوه كان .

جا ههركه سیك خوای گهوره به درووستکراویك بچوینیئت نهوا کافر بووه ، ههركه سیك نهو راستیانهی كه خوای گهوره وه سفی خزی پیده كات به درۆ بخته وه نهوا کافر بووه ، و ههركه سیك راستیه كانی ناوه پیروزه كان و سیفه ته كانی بۆ سه لماندن و جیگیری کرده وه درووستکراوه كانی دوورخستنه وه له لیکچوونی خوای گهوره نهوا خوای پهروهردگار پیتمایی کرده وه بۆ راسته پیتی درووستی نیسلام.

(جیاوازی نیوان دامالینی یهكتا په رستی

وه نیوان هه رسكردنی خوایه جوراوجۆره كان)

جیاوازی له نیوان دامالین و بی بهش کردنی یهكتا په رستی وه له نیوان هه رسكردنی خوایه جوراوجۆره كاندا: كهوا دامالین و بی بهشکردنی یهكتا په رستی نهوه كهوا درووست كراو هیچ حقیك نادات له ههقی درووستکراو تابه ته ندیه كانی، نهی په رستی و نویژی بۆ نه كات و كرنۆشی بۆ نه بات ، وه سویند به ناوی پیروزی نهو نه خوات، نه ز بۆ نهو نه كات، و پشت به نهو نه به سیتی، وه شته كان بۆ لای نهو نه گه پیتیتنه وه وه سویند به زاتی الله نه خوات، وا عیبادت نه كات بۆ نهوهی نزیک بیتنه وه له خوای پهروهردگار، وه یهكسانی نه كات به خردای ههردوو جیهان بهو ووتهیهی كه ده لیت: نهی محمد ﷺ نهوهی خوای گهوره دهیهویتی و مه به سستی و نهوهی تۆ ده تهویتی و خواست له سه ره نه مه له تۆوهیه وه له خواوهیه ، وه من هانا بۆ خواده بهم وه بۆ تۆش ده بهم و من پشت به خوا ده به ستم پشت به تۆش ده به ستم ، وه خوای گهوره له ناسمانه وه پشت و په نای منه، تۆش له زه ویدا پشت و په نای منی ، و نه مهش له به خشنده كانی تۆیه وه له به خشنده كانی پهروهردگاره ، من توبه ده كه م بۆ لای پهروهردگار وه بۆ لای

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

تۆش ، وهمن له په ناگه‌ی خوای گه‌وردم ود له په ناگه‌ی تۆم جا سوژده بۆ درووستکراو ده‌بات هه‌روه‌ک کافره‌کان سوژده بۆ گه‌وره‌کانیان و بته‌کانیان ده‌به‌ن ، سه‌ری خۆی ده‌تاشیت له‌پیناو که‌سیکی دیکه‌ جگه‌ له‌خوا وه سویتند به‌ناوی نه‌و ده‌خوات ، قوربانی بۆ نه‌و ده‌کات ، سوژده بۆ گۆره‌که‌ی ده‌بات پاش مردنی ، داوای یارمه‌تی له‌ پێداویسته‌یه‌کانی و گرنگیه‌کانی ده‌کات ، له‌ که‌سه‌که‌ نزیک ده‌بیته‌وه زیاتر له‌وه‌ی که‌ له‌خوا نزیک ده‌بیته‌وه ، وه‌ خۆشی ده‌ویت و لیتی ده‌ترسیت و لیتی ده‌پارێته‌وه زیاتر له‌وه‌ی خوای خۆش بویت و لیتی بترسیت و لیتی بپارێته‌وه یاخود یه‌کسانی بکات.

جا نه‌گه‌ر درووستکراو تاییه‌مه‌نده‌یه‌کانی خودایه‌تی هه‌رس کرد وه‌ دایه‌زاند به‌ پله‌و پایه‌ی به‌نده‌یه‌کی ڕووت و بۆ ده‌سه‌لات ، که‌وا هیچ چاکه‌یه‌کی بۆخی نیه‌ بۆ که‌سیکی دیکه‌ش زه‌ره‌رو سوودی نیه‌ وه‌ نه‌مردن و نه‌ ژیان و نه‌ زیندوو بوونه‌وه ، هه‌روه‌ک کافره‌کان پێداگیری له‌سه‌ر ده‌کات.

هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت : ((لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم فانما انا عبد فقولوا عبد الله ورسوله))^(٣٦١)، واته‌ : ((به‌سه‌ر شان و بالی مندا هه‌لمه‌ده‌ن هه‌روه‌ک دیانه‌کان به‌سه‌ر شان و بالی کورێ مه‌ریه‌میان دا هه‌لده‌دا له‌ راستیدا من به‌نده‌یه‌کم جا بلێن به‌نده‌ی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا))، وه‌ ده‌فه‌رمویت : ((أيها الناس ما احب ان ترفعوني فوق منزلتي))^(٣٦٢)، واته‌ : ((نه‌ی خه‌لکینه‌ حمز ناکه‌م له‌ پله‌و پایه‌کی خۆم زیاتر به‌رزم بکه‌نه‌وه))، ده‌فه‌رمویت ((لاتتخذوا قبري عيداً))^(٣٦٣)، واته‌ : ((گۆره‌که‌م مه‌که‌نه‌ شوینی نا‌هه‌نگ گێڕان و کۆبوونه‌وه))، ده‌فه‌رمویت ((اللهم لا تجعل قبري وثناً يعبد))^(٣٦٤)، واته‌ : ((نه‌ی په‌روه‌ردگارا

(٣٦١) مسند احمد : ٢٢/١.

(٣٦٢) سه‌رچاوه‌ی پێشور ٢٤١/٣.

(٣٦٣) مسند أبي داود (٢٠٤٢) ، وه‌ مسند أحمد : ٣٦٧/٢.

(٣٦٤) الموطأ : ١٧٢/١ ، مسند أحمد : ٢٤٦/٢.

٩٢ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

گۆږدەكەم مەگێرە بە بێتێك بپەرسێت ((دەفەرموێت : ((لا تقولوا ماشاء الله وشاء محمد))^(٣٦٥)، واتە: ((مەلێن ئەوەی خوا خواستی لەسەرەو دەیهوێت ئەوەی محمد خواستی لەسەرەو دەیهوێت))، بیاوێك بە پێغه مەبر ﷺ ووت : ئەوەی خوا دەیهوێت و خواستی لەسەر ئەوەی تۆ دەتهوێت و خواست لەسەرە، پێغه مەبر ﷺ فەرمووی : ((أجعلني لله نداً))^(٣٦٦)، واتە: ((نایە تۆ من دەكهێتە هاوبەشی خوای گەورە)) بیاوێك بە پێغه مەبر ﷺ ووت: لە راستیدا ووتی : ئەی پەرەردگارا من داوای تەوبەو لیخۆشبوون لە محمد ناکەم ، جا پێغه مەبر فەرمووی : ((عرف الحق لأهله))، خوای گەورە لەم بارەیمو دەفەرموێت : ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (آل عمران: ١٢٨)، واتە: ((بێگومان تۆ هیچ شتیكت لە کاروباری بەندهكان بە دەست نیە)) ، و دەفەرموێت: ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (آل عمران: ١٥٤)، واتە: ((ئەی محمد ﷺ پێیان بڵێ بێگومان هەموو شتیك بە دەست خوايه))، هەروەها دەفەرموێت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ (یونس: ٤٩)، واتە: ((پێیان بڵێ من تەنها پێغه مەبرم توانای ئەوەشم لە دەست نیە ك زەرەریك یان قازانجێك بەخۆم بگهیهنم مەگەر ئەوەی كە ویستی خوای لەسەر بێت))، و هەروەها دەفەرموێت: ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ (قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا) (الجن: ٢١) - (٢٢)، واتە: ((هەروەها پێیان بڵێ من هیچ جوۆرە زەرەرو زیانیك بە دەست نیە ، هەروەها هیدایەتیش بە دەست من نیە، بڵێ: بە راستی من هەرگیز هیچ كەسیك لە خوا پەنام نادات ئەگەر خوا بیهوێت تووشی زیانیك بكات و هەرگیز پەناگهیهكم دەست ناكهوێت جگە لای خوا نهییت))، واتە جگە لەو هیچ كەسیك نیە من پەناى بۆ بێم و پشتی پێ ببەستم ، وە پێغه مەبر ﷺ بۆ كچەكەى فاتیمەو مامى

(٣٦٥) مسند احمد : ٧٢/٥ .

(٣٦٦) - سەرچاوەی پێشوو ٢٨٢/١ .

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

عهباس و پوره کهی صفیه ددهرمویت: ((لا أملك من الله شيئاً)) واته: ((من له لای خواوه هیچ شتیکم به دست نیه)) .
له ووتیه کی دیکه له سه حیحداتووه ((لا أغنى عنكم من الله شيئاً)) (٣٦٧)،
واته: ((من بؤ نیتو له لایهین خواوه هیچ شتیکم به دست نیه))، جا نه مه له لای
کافرو بی باوره کانه وه گه وره کراوه له لایهین گه وره کانیا نه وه خوایه کانیا و
پشت و په نایان هه مروی بولای نه وانه، وه تکاو پارانه وه بؤ گه وره په رستراوه کانیا
ده کهن ، به پیچه وانه ی هه موو نه وانه ، خوی گه وره له باره یانه وه ددهرمویت:
﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (الزمر: ٤٥)، واته: ((کاتیکیش ناوی خوا برا، نه وانه کی
باوه ریان به قیامت و رژی دوا یی نیه دلیان ده گریت و بیزاری دایان ده گریت
(به لام) کاتیکیش باسی شتی دیکه بگریت جگه له خوا ده سته جی دلخوش و
که یف خوش دهن وه هزی پیده کهن)) .

(له باره ی جیاوازی نیوان دامالینی به دوا داچوونی بالاو بیگهردی

پیغه مبه ر (ﷺ) وه پیچه وانه ی زانایان)

جیاوازی له نیوان دامالین و بی بهش کردنی به دوا داچوونی پاک و بیگهردی و
بی تاوانی پیغه مبه ر (ﷺ) به فیر بردنی ووته کانی زانایان و هله شانده و دی ، کهوا
بی بهشکردن و نه مانی به دوا داچوون کهوا باس کراوه له سهر نه و دی به گوته ی
یه کینک یاخوود راو بؤ چوونی که سیکه وه هات بیت ، به لکو یه کهم جار سهیری
دروستی هه دیسه که ده گریت ، جا نه گهر بؤت راست بسووه وه نهوا جاری دووه م

٩٥ ح ..... للإبن قيمّ الجوزيّة

چاوی پیا بخشینوه ، جا نه گهر بژت ده رکوت و ناشکرا بوو نهوا لیتی مه گوره
نه گهرچی له نیوانی رۆژه لات و رۆژناوادا بهر هه لستکاریان کردی.

پەنا بەخو لەوێ کەوا نۆمەت لەسەر ئەو رێکبەکووت کەوا پێچەوانەبێت لەوێ
 پێغەمبەرە کە هێناویەتی ، بەلکو پێویستە نۆمەت ئەو بکات کەوا پێی ووتو ،
 وەهەرچەند ئەگەر نەشیزانیت ، جا نەزانینی خۆت دامەنی لەسەر ووتەیک کەوا
 ناڕەزایی هەیە لەسەر خواو پێغەمبەرە کە ، بەلکو بچۆرە بۆ لای دەرگە کەوا لاوازی
 و بێبەختی مەنۆتە ، بزانی ئەوێ راستە ئەوێ ووتو بەلام نەگەیشتۆتە لای تو ،
 ئەمەش لەگەڵ پاراستنی پەلو پایە زانیان و پشتگیریەکانیان ، پێزان لە بیرو
 باوەرەکانیان و ئەمانەت و پاراساردە و حەق و تێگەشتن و کۆششیان لەبارە
 لەبەرکردن و پاراستنی نایین و کۆنترۆڵکردنی .

لیټره دا جیوازی د ډرده کهوټ له نیټوان لاسایی کړدنه وهی جیهان له هه موو نهوانی ووتراوه ، وه له نیټوان داوای یارمه تی کړدن به تیځه یشتنی وه پرووناکی کړدنه وهی به نووری زانسته کهی ، جا یه که میان ووته کهی وه ډرده گریټ له هیچ تیږامانیک و له هیچ هینانی به لگه یه که له کتیب و سوننه تدا ، به لکو نه وه ده بیته په تیک ده نالیت له گهر دنی نه و که سهی لاسایی پینده کاته وه ، بویه ش ناو نراوه لاسایی کړدنه وه، به پټچه وانه وه له یارمه تی وه رگرتن به تیځه یشتن و پرووناک کړدنه وه به نووری زانسته کهی له گیاندنی پږ پیغه مبه ر .

***

(له باره ی جیاوازی خوشه ویستانی خوا وه خوشه ویستانی شهیتان)

جیوازی له نیوان چاکان و خوشه‌ویستانی خوای میهره‌بان وه خوشه‌ویستانی شه‌یتان : کهوا چاکان و خوشه‌ویستانی خوای گه‌وره: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

٩٥ ح - لایین قیمُ الجوزیة

يَحْزَنُونَ ﴿يونس: ٦٢﴾، واته: ((نه ترس و بیم پرویات تیده کات نه غم و په ژاره و دلته نگی دایان ده گریټ))، وه نه وانه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يونس: ٦٣)، واته: ((نه و به خته وهرانه نه و که سانهن باوهری به تین و دامه زراو و پر سوزیان هینا و به په ورو و د گاریان و خوشیان ده پاریزن له خشم و قینی خوا))، وه نه و له سه ره تاي سوره تي ((البقره)) باسکراون تا خواي گه ورو ده فهرمويت: ﴿هُمْ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: ١٥٧)، واته: ((نه وانه سه رفرازو رزگارن)) وه له ناو ده راسته که یدا خواي گه ورو ده فهرمويت: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (البقرة: ١٧٧)، واته: ((به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتی یه له وهی که ناده میزاد باوهری هینا بیت به خواو به پژوی دوايي))، تاو ده کو ده فهرمويت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (البقرة: ١٧٧)، واته: ((تا نه وانه که سانیکن راستیان کردوو و هر نه وانه ش پاریزگارو خواناس و دیندارن)).

له سه ره تاي سوره تي ((الانفال)) دا تا کو ده فهرمويت: ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الأنفال: ٤)، واته: ((چه ندها پله و پایه ی به رزبان هیه لای په ورو و د گاریان و لیخو شیبون و رزق و پژوی هه می شه یی له گه ل پژدا)).

له سه ره تاي سوو ره تي (المؤمنون) تا ده فهرمويت: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ٣٩)، واته: ((نه وانه نیشته جیی دوزخ و بو هتا هتا یه تییدا ده می ننه وه)).

له کو تایی سوو ره تي ((الفرقان)) دا و ده له فهرمووده که ی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ (الأحزاب: ٣٥)، تاو ده کو کو تایی نایه ته که .

له فهرمووده که دا: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) (يونس: ٦٣: ٦٢)، واته: ((ناگکادارین که به راستی چاکان و خوشه و یستانی خواي گه ورو میهر دبان نه ترس و بیم پرویان تیده کات نه غم و په ژاره و دلته نگی دایان ده گریټ، نه و به خته وهرانه نه و که سانهن باوهرشی به تین و

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

دامه زراوو پرسۆزیان هیتاوه به پهروهردگاریان، وه خوشیان دهه پارێژن له خهشم و قینی خوا)).

له فهرموده یه كدا: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)، واته: ((جا نهوهی فهرمانداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات و له خوا بترسیت و له سه ر پیچی و نا فهرمانی خوی بیاریزیت جا نهوانه سه رفرازو به ناوات گه یشتون)).

له فهرموده یه كدا: ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ (المعارج: ۲۲: ۲۳)، واته: ((تهنها نهو نوێژ که رانه نه بیت، نهوانه ی که له سه ر نوێژه کانیان بهرده وامن، نا نهوانه له باخه کانی به هه شتدا ریز لیتراون)).

له فهرموده یه کی دیکه دا ده فهرموت: ﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ﴾ (التوبة: ۱۱۲) تاوه کو کۆتایی نایه ته که، واته: ((تهویه کاران و له هه له کانیان په شیمانن، خوا به رستن له هه موو هه لئس و کهوتیاندا، سوپاسگوزارن له سه ر هه موو نازو نيعمه تیک)).

جا بهنده چاک و خوشه و یسته کانی خوای پهروهردگار نهوانه کهوا دلسۆزن بۆ خواکانیان که یاسای بۆ پیغه مبه ره کانی داناوه له حه رام و حه لالدا، نهوانه به ره له ستکاری که سیکی دیکه ده کهن وه بیدعه و شتی تازه داده هینن، وه بانگه وازیش ناکه ن بۆ بیدعه خۆیان بۆلای هیچ کۆمه لیک دا ناده ن جگه له خواو پیغه مبه ره که ی وه هاوه له کانی نه بیت، وه نایینی خۆیان به شتی سووک و بێ مانا وهرناگرن، وه گوێگرتنی شه یان له سه ر گوێگرتنی قورنان به خوشه و یستر دانانین، بارانی فیتنه و خراپه کاری کاریان تیناکات له سه ر په زابوونی خوای گه وهره.

برئنا الى الله من معشر * بهم مرض مورد للضنا^(۳۶۸)

وكم قلت يا قوم اتم على * شيفا جرف من سماع الغنا

فلما استهانوا بتنبيهنا * تركنا غويا وما قد جنى
 وهل يستجيب لداعي الهدى * غوي اصار الغنا ديدنا؟
 فعشنا على ملة المصطفى * وماتوا على تاتنا تنتنا

هەرگیز چاکه و خۆشه‌ویستانی خوای گه‌وره به‌خۆشه‌ویستانی شه‌یتان ناچیت ته‌نها له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی پرووناکی و په‌شیمانی لی وون بویت ، له‌م باره‌یه‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۳۴)، واته: ((نه‌وانه‌هر شایسته‌ی نه‌وه نین که سه‌ره‌رشتیارین هیچ تاقمیک سه‌ره‌رشتیاری که‌عه نیه بی‌جگه له‌خواناس و پارێزکاران، به‌لام زۆربه‌شیان له‌م راستیانه بی‌تاگان)).

جا خۆشه‌ویستانی خوا ده‌ست ده‌گرن به‌ پێشه‌وا و خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت، وه بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌ن، وه‌شه‌ر ده‌که‌ن له‌به‌رامبه‌ر نه‌و که‌سه‌ی لێی ده‌رچووه وه خۆشه‌ویستانی شه‌یتانیش ده‌ست ده‌گرن به‌وه‌ی خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت به‌ ووته‌و به‌ کردار، وه بانگه‌وازی‌شی بۆ ده‌که‌ن ، وه‌شه‌ریش ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ نه‌و که‌سانه‌ی خه‌لکی لی دوورده‌خه‌نه‌وه، جا نه‌گه‌ر پیاوێکت بینی گوێگرتن له‌ شه‌ه‌تان و بانگده‌ری شه‌ه‌تان و برایانی شه‌ه‌تانی خۆش و یست وه داوای کرد بۆ نه‌و شته‌ی که شه‌ه‌تان خۆشی ده‌ویت ، له‌ به‌هاوبه‌ش دانان و بیدعه‌و خراپه‌کاری بزانه نه‌وه له خۆشه‌ویستانی‌شه‌ه‌یتانه ، جا نه‌گه‌ی گومانته له‌سه‌ری برد نه‌وا له‌سی شتدا تاقی بکه‌ره‌وه، له‌ نوێژه‌که‌ی خۆشه‌ویستنی بۆ سوونته و خاوه‌نی، وه پا‌کردنی له‌ پیاو خراپه‌کانیان، وه‌بانگه‌وا‌زکردنی بۆ خودای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ره‌کی و یه‌کتا په‌رستی و به‌دواداچوون و دادوه‌ری و کاری‌تکردنی سوونته.

***

(له باره‌ی جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شهیتانی)

بهمه‌دا جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شهیتانی ده‌زانریت، که‌وا حائی نیماندار به‌رهم و نه‌نجامی به‌دوا داجوونه بۆ پیغه‌مبەر ﷺ وه دلسۆزی له‌ کارو کرده‌وه‌دا ، وه یه‌کتا‌پهرستی و نه‌نجامه‌که‌شی سوودو قازانجی موسلمانه‌کانی تیدایه له‌ دین و دونیادا، شه‌مش له‌ راستیدا درووستی ده‌کات له‌ به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر سوونه‌ت و وه‌ستان له‌ گه‌ل فەرمان به‌ چاکه‌و دوورخستنه‌وه له‌ خراپه‌ .

حائی شهیتانیش تیک‌راییه‌که‌ی یان هاوبه‌شی دانانه یاخود تاوان و خراپه‌کاریه ، شه‌مش داده‌مه‌زری‌ت له‌ نزیک که‌وتنه‌وه‌ی شه‌یتانه‌کان و په‌یوه‌ندی پیکردنیان وه خۆش‌به‌اندن به‌وان، شه‌م حاله‌ته‌ش بۆ بت په‌رسته‌کان و خاچ په‌رست و ناگر په‌رست وشه‌یتان په‌رسته‌کان ده‌بی‌س‌ت، جا له‌به‌ر شه‌وه‌ی کاتیک هاو‌پ‌تیه‌که‌ی شه‌یتانی په‌رست شه‌وا حاله‌تی نیماندارى لى داده‌مالدرى شه‌وا عه‌قله‌ بى‌ هی‌زه‌کان و نیمانداره بى‌ هی‌زه‌کان راو ده‌کات و لا إله الا الله چهند که‌سى له‌و بوونه‌وه‌رانه به‌ هی‌لاک برده‌وه‌: ﴿لِيُرْذُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ (الأنعام: ۱۳۷)، واته‌: ((بۆنه‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن ونا‌یینی یه‌کتا‌پهرستیان لى بشی‌وتین ، خۆ نه‌گه‌ر بی‌ویستایه شه‌وه نه‌یده‌توانی کاری وا بکه‌ن))، جا هه‌ر حاله‌تیک خاوه‌نه‌که‌ی له‌ یاسای قورشان و شه‌وه‌ی پیغه‌مبەر هیناویه‌تی که‌ سوونه‌ته‌که‌یه‌تی ده‌رچرو نا شه‌وه شه‌یتانه هه‌ر بوونه‌وه‌ریک بیت، وه بی‌گومان گویت لى بووه له‌ باره‌ی جادوو‌گه‌ران و ناگر په‌رست و خاچ په‌رستان وه‌زۆریک له‌وانه ته‌نها له‌ دیوی ده‌ره‌وه دا خراونه‌ته پال نی‌سلام، وه له‌دیوی ناوه‌ه‌یدا نی‌سلام لى‌ی دووره‌، شه‌وا پشکی له‌و حاله‌تدا هه‌یه به‌گۆیه‌ی پشتگیری کردنی بۆ شه‌یتان وه دزایه‌تی کردنی بۆ په‌رورد‌گار وه ده‌کریت پیاویکی راست‌گۆ بیت به‌لام به‌ نه‌زانینی خۆی له‌سه‌ری به‌کاره‌یتراوه ، جا حائی ده‌بیته شه‌یتانی له‌گه‌ل شه‌وه‌ش نه‌گه‌ر به‌خوا په‌رستی و دلسۆزی بی‌کات.

٩٩ ح ..... لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

کهسانی دیکهش لهوان و لهوان قسمی کردوو لهوانه‌ی لهوان نین، به‌لکو نه‌وه لیکچوووه و پټک وه‌کو بیرکهره‌وه‌کان و خه‌یال‌آویه‌کان و دروژنه‌کانن، وه‌خه‌لکیش لهو به‌لاو کاره‌ساته‌دا تیکه‌وتوو به‌هوی جیانه‌کردنه‌وه له‌نیوان نه‌وان و نه‌واندا، جا وا ده‌زائن هه‌موو ره‌شینک خورمایه وه هه‌موو سپیه‌کیش به‌زه.

قورنانش خۆشه‌ویستینه له‌وه‌ی لهو جیهانه‌دا هه‌یه، وه‌نه‌مه‌ش نوریتیکه‌خودا ده‌یخاته‌ناو دل‌که‌وا هه‌ق و ناهه‌قی پی‌جیاده‌کاته‌وه، وه‌راسته‌کانی کاروباری خیرو شه‌ری وه‌به‌رژه‌وندی و خرابیه‌که‌ی پی‌ده‌پیتوریت، جا هه‌رکه‌سی قورنانی وونکرد نه‌وا تیکه‌ووت و ده‌بیته‌هاوبه‌شی شه‌یتان، جا خوای گه‌وره‌پشتیوان و یارمه‌تیده‌ره.

(له‌بارهی جیاوازی نیوان یاسای دابه‌زینراو وه‌یاسای لیکده‌ره‌وه‌المثل)

جیاوازی نیوان یاسای دابه‌زینراوی واجبی شوین که‌وتن و یاسای ته‌نویل و لیکده‌ره‌وه‌کان، که‌وا مه‌به‌ستی درووستی شوین که‌وتن بیت، که‌وا حوکم و یاسای دابه‌زیندراو نه‌وه‌یه که‌وا خوای گه‌وره‌دایه‌زاندوو له‌سه‌ر پیغه‌مه‌به‌ره‌که‌ی وه له‌نیوان به‌نده‌کانی خۆیدا حوکمی پیکردوو، وه‌نه‌مه‌ش حوکم و یاسای نه‌وه‌که‌وا هیچ حوکم و یاسای دیکه‌نیه‌جگه‌له‌و نه‌بیت.

به‌لام حوکمن و یاسای لیکده‌ره‌و رافه‌کاران بریتیه‌له‌ووته‌ی زانایان و تیگه‌یشتوو نه‌ینیه‌کان به‌جیاوازی بیرو بۆچوونه‌کانیانکه‌وا پیتریست نیه‌شوینان بکه‌ویت وه‌نه‌کوفرو گومرایشی بکه‌یت نه‌وه‌ی جیاوازی بوو یاخوود سه‌ریچی کرد له‌به‌ر نه‌وه‌ی‌خواه‌نه‌که‌ی نه‌یویستوو: نای: نه‌مه‌حوکمی خواو پیغه‌مه‌به‌ره‌که‌یتی، به‌لکو ووتریانه: به‌راو بۆچوونی خۆمان خه‌بات و تیکۆشاغمان کردوو جا نه‌وه‌ی‌حه‌ز

٩٩ ح ..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات با وهری گریټ، وه نهوهی حمز ناکات با وهری نهگریټ، واجب نهکراوهبو گهل و نومعت، بهلکو نهبو حنیفه دهلیټ: نهوهه پای مننه ههرکهسیټک به خیټرو چاکه بومانی هینابیت لیټمان وهگرټووه.

وه نهمهش شافعیههاوهلهکانی قهدهغه دهکات لهبارهی لاسایی کردنهوهی ووهسیهټیان پی دهکات پایان دهسپیټریت کهوا له ووتهکهی بهینن نهگهر فهرمودهیهک هات به پیچهوانهی ووشهکهی نهو.

شافعییه نیمام نهحمد نارازی لهسهر نهوهی ههرکهسیټ فتهواکانی بنووسیتتهوه بهبیټ نهو دهلیټ لاسایی من مهکهنهوه، وه لاسایی فلان و فلانیس مهکهنهوه، وه پهیرهوی نهو شته بکهن که وهگرټاوه.

بهلام حوکم و یاسای گټراو بریتیه لهویاسایهی جگه لهوهی خواي گهوره داییهزاندوه جا حلال نیه جیټ بهجیټ بکهیت و کاری پیټ بکهیت، ناشیټ باسی بکهیت و شویټنی بکهویت، وه خانهکهشی له نیټوان کوفرو گومرایی و ستهم دایه.

مهبهستیټش ناگادار کردنهوهیتی لهسهر ههنديک حالی دهروونهکان له دهروونی پر له نارامی و ناسودهیی وهلومو زهمکراو وه فرماندهری به تاوان و گوناح و خراپهکاری، وهنهوسیټ دهروونه تیټدا کټنابیتتهوه وهکارو کردهوهی ههر یهکټیک لهوانه وه جیاوازیهکانی وه مهبهستهکانی وه نیهتهکانی تیټدا جیادهکریټتهوه وه لهوهشدا ناگادار کردنهوهیه لهسهر نهوهی لهپیټشتردا بریارمان لهسهر داوه.

نهمهش دهروونیټکه جاریټک دهپیټته فرماندهری تاوان و گوناح و جاریټکی دیکه لومهکارو زهمکراو، جاریټکی دیکه پر له نارامی و ناسودهیی و زوربهی خهټکی تاوان و گوناح بهسهریدا زاله بهلام دهروونی پر له نارامی نهمهیان کهمتریټی دهروونی ژمارهی مرؤفایهټیه وه لهلایهن پهروهردگاریشهوه گهورهترین ریټزی هیه، نهمهیه که له بارهیهوه دهفرمویت: ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ﴾ (الفجر ٢٨: ٣٠)، واته: ((بگهپیټوه بټولای

٩٩ ح ..... لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

پهروه دگارت که تو لهو پازیت و نهویش له تو پازیه، ده بچو پښی بهنده چاکه و بهرته کاغه وه، بچو به هه شته خوڅ و پازاوه که موه)).

خوای پاک و بېگه ردو میهره بانیش بهر پرسیارو تکا لیکراو و وده لامده ره وهیه که واد دله و دهر و وغان پر له نارام و ناسوودیهی بکات بولای خوڅی گوشه گیری بکات به نیازو مه به سته که ی وه هولدان و گوشه که ی پیوسته لیتی بترسیت تاره زوو مه ند بیت له وه ی له ده سته تی و په نامان بدات له شهرو شوږی دهر و وغان و کارو کرده وه خراپه کاغان و هدامان نه نیت لهو که سانه ی دلی بیتاگایه له زیکرو یاد کردنه وه ی وه شوین که و ته ی هه وار تاره زووی خوڅی نه که ویت و نه مانگیت یت لهو که سانه ی که : ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف ۱۰۳ : ۱۰۴)، واته : ((نه ی محمد ﷺ پیان بلی : نایه هه والی نهو که سته تان بده می که له کارو کرده و دیاندا زور زهره مه ند بوون وه خه ساره ت مه ندن ، نه وانه نهو که سانه ن که هه ول و گوششیان له ژیان ی دنیادا به زایه و به هه دهر چوود به مهر جیک وایانده زانی که به پراستی کاری چاک ده که ن وه کرده وه ی رهوا نه نجام دده ن))، به پراستی خوای میهره بان گوینگرو بیسه ری نزاو پارانه وهیه ، وه خاوه نی هیواو نومیده و نهویش خواو پهروه دگاری نیمه یه و باشتین بریار دهریشه .

سەرە بەس	پەتە
۱	• بېشەكى
۲	يەكەم: ژياننامەى ابن القيم
۳	دووم: كىيى (رۇح)
۴	سى يەم: نيش و كارەكانمان لەو كىيىبەدا
۵	بېشەكى كىيىبەكە
۶	نايا مردووهكان دەزانى كه زىندووهكان سەردانىان دەكەن و وه سەلاميان لى دەكەن ياخود نا؟
۷	{ لە پەسەندكردن و باشزانينى تەلەقین كردنى مردوو لەناو گۆردا }
۸	نايا رۇحى مردووهكان بە يەكتر دەكەن و سەردانى يەكتر دەكەن و يەكتر دەدوئىن ياخود نا؟
۹	نايا رۇحى زىندووهكان و رۇحى مردووهكان بە يەكتر دەكەن ياخود نا؟
۱۰	نايا رۇح دەمرىت ياخود مردن تەنھا بۇ لاشەكەيە؟
۱۱	كاتىك رۇحەكان پاش جياپوونەوى لاشەكانيان، ئەگەر خۇيان خەرىك كرد بە هەر شتىك هەندىك پەسەندتر دەكات تاوهكو خۇيان بە يەكتر بناسىنن و بە يەكتر بگەن، وه نايا كىشە دروست دەكات ئەگەر خۇى تەرخانكرد بە هاوشىووى لاشەكەى كه وا تىيدا بووه و نايا داواى وىنەكەى دەكات؟ ياخود نايا حالى چۆن دەبىت؟
۱۲	نايا رۇح لەكاتى پرسیارکردن دەگەریتەوه بۆلای مردووهكه لەگۆرەكەيدا ياخود نا؟
۱۳	(مردوو لەخۆشى و ئاسوودەبىدايه ياخود لەنازارو ئەشكە نەبىيدا)؟
۱۴	(لە هەدىسەكاندا باسى سزای ناوگۆر هەيه)
۱۵	(سزای گۆر هەق و رهوايه لەلای ئەهلى سوننه)
۱۶	(سزای گۆر ئەوهكەسەى شایانیەتەى دەستى دەكەوئیت)
۱۷	ئەمەش و تەى پرسیاركارانە: وه لامان چىيە بۆ بى باوەران و گوهران و ئەوانەى تەكۆلى دەكەن بۆ سزای گۆر و فراوانى و تەنگ و ناخۆشى ژيان تىيدا، وه بوونى دۆلىك لەدۆلەكانى ناگر ياخود باخىك لەباخەكانى بەهەشت، وه نايا مردو لەناوى دادەنىشیت ياخود دانانىشیت؟
۱۸	(هەوال گەياندننى پىنغەمبەران ژىرو تىگەيشتووان شاىەدى بۆدەدن)
۱۹	(لە پىنويسى تىگەيشتنى مەبەستى پىنغەمبەر (ﷺ)).
۲۰	(ژيان و مەنزىگاکان سى بەشن)
۲۱	(حىكەت كردنى رۆژى دوايى فەرمانىكى شاراوديه)
۲۲	(ناگرى دونيا لەناگرى رۆژى دوايى جياوازه)
۲۳	(توانايى خودا لەسەرداھىنانى رووداوى سەرسۆرھىن)

٢٤	(توانینی گه‌راندنەوه‌ی رۆح)	١٦٠
٢٥	(له‌راستیدا سزای گۆر ناوینشانیکه‌ بۆ سزای به‌رزەخ)	١٦٤
٢٦	(گه‌راندەوه‌ی مردوو و زیندووبوونەوه‌ی یه‌که‌م)	١٦٥
٢٧	نەمەش و ته‌ی پرسیارکاریکه‌: حیکمه‌تی سزای گۆر له‌ قورئاندا باس نه‌کراوه‌ له‌گه‌ڵ نەوه‌ی پیویستی زۆر هه‌یه‌ بۆ نەوه‌ی بیزانیت و باوه‌ری پێ به‌یئیت بۆ نەوه‌ی ئی ناگادار بکرنیته‌وه‌ و ئی بترسیه‌؟	١٦٧
٢٨	نەمەش و ته‌ی پرسیارکاریکه‌: نه‌و هۆکارانه‌ چین که‌وا خاوه‌نی گۆره‌کان پیی سزا دهرئین؟	١٧٣
٢٩	نه‌و هۆکارانه‌ چین ده‌بیته‌ هۆی رزگار بوون له‌ سزای گۆر؟	١٧٨
٣٠	پرسیار کردن له‌ گۆردا نایا شتیکی گشتیه‌ له‌هه‌مبەر موسلمانان و دووبووه‌کان و کافره‌کاندا یاخود تاییه‌ته‌ به‌ که‌سی موسلمانێ دووبوو؟	١٨٧
٣١	پرسیارکردنی مونکیر و نه‌گیر نایا نه‌و ته‌نھا تاییه‌ته‌ به‌و ئوممه‌ته‌؟ یاخود بۆ نه‌م و ئوممه‌تی دیکه‌شه‌؟	١٩٤
٣٢	نایا منداڵان له‌ گۆره‌کانیاندا تاقی ده‌کرنه‌وه‌؟	١٩٧
٣٣	نەمەش ناخاوتنیکه‌: نایا سزای گۆر هه‌میشه‌یه‌ و به‌رده‌وامه‌ یاخود پچر پچره‌؟	١٩٩
٣٤	رۆحه‌کان له‌ نیوان مردن تاكو رۆژی قیامه‌ت له‌کوێ جیگیر ده‌بن؟	٢٠٣
٣٥	کێیه‌ و تویه‌تی: رۆح له‌ به‌هه‌شتدا یه‌	٢٠٩
٣٦	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: به‌وه‌ی رۆح له‌ به‌هه‌شتدا نییه‌)	٢٢١
٣٧	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحه‌کان له‌سه‌ر لیوارو حه‌وشه‌ی گۆره‌کانیه‌تی)	٢٢٤
٣٨	(کاروباری رۆح جیاوازه‌ به‌گۆیره‌ی رۆحه‌کان)	٢٢٩
٣٩	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌لای په‌روه‌ردگاره‌)	٢٣١
٤٠	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ (جابه‌ی) دان)	٢٣٥
٤١	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحه‌کان له‌سه‌ر زه‌وی کۆده‌بیته‌وه‌)	٢٣٧
٤٢	(نه‌وه‌ی ده‌ئیت: رۆحی نیمانداران له‌ ئاسمانی حه‌وته‌م دایه‌)	٢٣٨
٤٣	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ ییری زه‌مه‌رم کۆده‌بیته‌وه‌)	٢٤٠
٤٤	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ ژبانی به‌رزەخی زه‌ویدا یه‌)	٢٤٠
٤٥	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌لای ده‌سته‌ راستی ئاده‌م و هی کافره‌کانیش له‌لای چه‌پیه‌تی)	٢٤١
٤٦	ده‌رباره‌ی راو بینشیا یی نین حزم له‌ باره‌ی جیگیربوونی رۆح	٢٤٢
٤٧	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئیت: که‌وا جیگیربوونی رۆح به‌ ویست و ئاره‌زووی خوی نیه‌)	٢٤٥
٤٨	نه‌وانه‌ی ده‌ئین: که‌وا سه‌قامگیربوونی رۆح له‌ دواي مردندا له‌ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌یه‌؟	٢٤٨

٤٩	ئايان رۇحى مردووكان سوود بە شتىك ئە ھەول و كۇشى زىندوكان دەبينىت ياخود نا؟	٣٥٧
٥٠	بەئگە ئەسەر سوود و مرگرتنى مردوو بە نزا و پارانەو	٣٥٩
٥١	(ئە گەيشتنى پادداشتى خىر و چاكە كردن بۇ مردوو)	٣٦٣
٥٢	ئە گەيشتنى پادداشتى رۇزوو گرتن بۇ مردوو	٣٦٤
٥٣	(ئە يىگەيشتن و دەستكەوتنى خىرو پادداشتى حەجكردن)	٣٦٧
٥٤	(ئەبارى سزانەدانى بەندە بە كردەوى يەككى دىكە)	٣٨٤
٥٥	(ئەبارى دەرختن و ساخبوونەوى كەسانى كەوتوو)	٣٨٥
٥٦	(ئەبارى گواستەمەوى دروستكراو ئەسەر دروستكراو)	٣٨٦
٥٧	ئەبارى ووتەكانيان : خەك خايبى بە ھۆكارى پاداشت بق و قىن و بىزراو	٣٦٨
٥٨	ئەبارى ووتەكانيان : ئەگەر بەخشىن بۇ مردوو بكرايە ئەوا بۇ زىندوو دەكرا	٣٨٨
٥٩	(ئەگەر چاكە بەخشىن بكرايە ئەوا نىوئى وە چارەگىكى پاداشتەكەى دەبە خشرا)	٣٨٨
٦٠	(ئەبارى ووتەكانيان : ئەگەر پاداشت بۇ مردوو بچووايە ئەوا ھىشتا كردەوى بۇ خۇى دەكرد)	٣٨٩
٦١	(ئەبارى بەخشىنى پادداشتى واجبەكان كەوا واجبە ئەسەر زىندوو)	٣٩١
٦٢	(ئەبارى ووتەكانيان : پاسپاردنەكان تاقىكردنەون ئەجياتى بوون و مرناگىرئىت)	٣٩٢
٦٣	(ئەبارى ووتەكانيان : ئەگەر چاكەى كەسىكى دىكە سوودى بۇيان ھەبوايە ئەوا تەوبەو لىخۇشبوونەكەى بۇ ئەوان سوودى دەبوو)	٣٩٤
٦٤	(ئەبارى ووتەكانيان : عىبادەت و خوا پەرستى دوو جۇرە)	٣٩٥
٦٥	(ئەبارى بەرپەرچدانەوى حەدىسىكى پىغەمبەر ﷺ)	٣٩٧
٦٦	(ئەبارى ووتەكانيان : كەوا نىينو عەباس ئەو رىوايەتى حەدىسى رۇزوو دەكات ئەجياتى مردوو)	٣٩٩
٦٧	(ئەبارى ووتەكانيان : كەوا حەدىسىكى جىاوازە ئە نىسنادەكەى دا)	٣٠٠
٦٨	(ئەبارى قسەى شافعى : ئە بەھەئەدابردنى گىرپانەوى حەدىسى نىينو عەباس دا)	٣٠٣
٦٩	(ووتەو بۇچوونەكانى زانايان ئەبارى رۇزوو گرتن ئەجياتى مردوو) .	٣٠٥
٧٠	(ئايان پاداشت بە مردوو دەكات كەوا بە زوبان و قسە ببەخشىرت ياخود تەنھا نىەت بەسەتسى؟)	٣٠٧
٧١	دەربارى : ئايان رۇح دروستكراونكى كۇنە ياخود نوئى يە؟	٣١١
٧٢	(ئەبارى سەلماندى دروستكردنى رۇح)	٣١٧
٧٣	(ئەبارى مانا و مەبەستەكانى رۇح ئە قورناندا)	٣٢٥
٧٤	رۇحىش ئە قورناندا ئەسەر ژمارەيك رۇوداو ھاتوو.	٣٣١
٧٥	(ئە بارى ساخبوونەو و دەرگەوتن ئەسەر زىادكردن (خستە سەرى رۇح بۇ خوداى گەورە)	٣٣٤
٧٦	ئايان دروستبوونى رۇجەكان كەوتۇتە پىشەو ئەسەر جەستەكان ياخود دروستبوونى كەوتۇتە	٣٣٧

دواوې جهسته كان؟	
۷۷	(له بارې بېانوو و نارېزايې بهوې ئېېن مه نده رېوايه تي كړدووه)
۷۸	(له بارې كېشه و گرفت و ناكوكي له ماناي نايه تي هورناني)
۷۹	(له بارې هه ندي قسه ي پېشینه و پاشينه له ماناي نايه ته كه)
۸۰	(له بارې كهوا درووستېووني رۇح دواكه وتووه له درووست بووني لاشه)
۸۱	راستي دېروون چي په ؟
۸۲	له به لگه كاني جهديسي نه بو موسا
۸۳	(له به لگه ي جهديسي نه بو هوريره)
۸۴	(له به لگه ي جهديسيكي ديكه ي نه بو هوريره)
۸۵	(له بارې رۇحه كان كهوا وهك سهر بازي وان)
۸۶	(له بارې به يهك گه يشتني رۇحي مردووه كان و پرسیار له يه كتر كړدنيان)
۸۷	(دمر بارې نهوې كهوا رۇحي ئيماندار له به هه شتدايه)
۸۸	(له بارې وه لامدان هوه بو به لگه هيناني ناكوك و دژ كاره كان)
۸۹	(له بارې وه لامدان هوه له سهر گوماني دووهم)
۹۰	(له بارې كهوا وينه كاني بېرو نه قل و هوش په تي و بېلايه نيه)
۹۱	(له بارې نهوې كهوا هيزي كړداري كاريگه ري ده بيت له سهر كړداره بي سنووركان)
۹۲	(له بارې نهوې كهوا هيزي ژيري جيانا بېته وه له نه نداميكې جهسته يي)
۹۳	(له بارې خه يال كړدن و دېرووندا)
۹۴	(له بارې ته ندر ووستي و جهسته ييدا)
۹۵	(له بارې نهوې كهوا هيزي ژيري و ته ندر ووست دمو له مه نند نيه له جهسته دا)
۹۶	(دمر بارې كهوا هيزي جهسته يي و قه باره يي به زور بووني كړداره كان لاواز نابيت)
۹۷	(له بارې ووتنه كانيان : ره شي دژكاره بو سپيتي)
۹۸	(له بارې نهوې كهوا جهسته شوئي نيك نيه بو هه ستياره كان)
۹۹	(له بارې نه خشه دانان و داتاشيني جهسته يي و داتاشيني ژيري دا)
۱۰۰	(له بارې ووتنه كانيان : نه گهر هاتوو دېروونيش جهسته بوايه)
۱۰۱	(له بارې نهوې كهوا نه گهر دېروون جهسته بوايه نهوا دابه ش دېوو)
۱۰۲	(له بارې دېروون و جهسته دا)
۱۰۳	(له بارې گومان بردن كهوا دېروونيش جهسته يه)

٤٤١	(لهبارى نهوى كهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا لهژير ههستكارهكان دموهستا)	١٠٤
٤٤٢	(لهبارى نهوى كهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا دوورپهكانى دهبوو)	١٠٥
٤٤٣	(لهبارى نهوى لهتايبه تمهنديهكانى جهسته كهوا دابهش بوون پهسهند دهكات)	١٠٦
٤٤٤	(لهبارى پڼيوستى لاشه بو د مروون)	١٠٧
٤٤٥	(لهبارى گهياندى د مروون به جهسته دا)	١٠٨
٤٤٦	لهگهڻ نهووش نايه د مروون و رۆح يهك شته ياخود دوو شتى جياوازن؟	١٠٩
٤٤٩	(لهبارى ووتنهكانيان: رۆح د مروون نيه)	١١٠
٤٥٢	لهم بارهيهوه: نايه د مروون يهكيكه ياخود سى شته ؟	١١١
٤٥٥	(لهبارى ناسوودهپى د مروون ونيماندا)	١١٢
٤٥٧	(لهبارى ماناي دل و د مروونى پر له نارامى و ناسوودهپى)	١١٣
٤٥٨	(لهبارى درووست بوون و پيكهاتنى دننيايى و ناسوودهپى)	١١٤
٤٦١	(لهبارى تۆيه كردن و پهشيمانى و لڼپرسينهوهدا)	١١٥
٤٦٢	(لهبارى دل و د مروونى لۆمهكار)	١١٦
٤٦٤	(لهبارى دڻو د مروونى نيشانهى گوناھو تاوان)	١١٧
٤٦٨	(لهبارى د مروونى پر له نارامى)	١١٨
٤٦٩	(لهبارى وهستانى گوناھو تاوان له بهرامبهر ناسوودهپى)	١١٩
٤٧١	(لهبارى ويناكردنى ديمهنيكى دلسۆزى)	١٢٠
٤٧٢	(له بارى ويناكردنى وينهيهك راستگۆييت لهگهڻ خواى گهوره)	١٢١
٤٧٧	(لهبارى جياوازى نيوان ملكهچى نيمان و ملكهچى دووږوويى)	١٢٢
٤٧٩	(لهبارى پاراستن و چاككردنى د مروون له پيسى و ريسوايهكان)	١٢٤
٤٨٠	(له بارى جياوازى نيوان لووت بهرزى وه ږقه بهرايهتى)	١٢٥
٤٨٠	(لهبارى تواناو هيز لهكارو فهرمانى خوا)	١٢٦
٤٨٢	(نهوانهى دهئڼين: رۆحهكان لهسهر ليوارو حهوشهى گۆرهكانيهتى)	١٢٧
٤٨٣	(لهبارى جياوازى نيوان بهخشندهپى و بهفېرۆدان)	١٢٨
٤٨٤	(لهبارى جياوازى نيوان ترسان لهخواو خو به گهوره زانڼين)	١٢٩
٤٨٦	(لهبارى جياوازى نيوان پاراستن و چاككردنهوه وه خو بهزلزانڼين و لووت بهرزى)	١٣٠
٤٨٦	(لهبارى جياوازى نيوان نازاياهتى و جواميرى وه جوورننهت و نهترسان)	١٣١
٤٨٧	(لهبارى جياوازى نيوان برياردان وه ترسنۆكى)	١٣٢
٤٨٨	(لهبارى جياوازى نيوان پاشكهوت و ږهزىلى)	١٣٣
٤٨٩	(لهبارى جياوازى نيوان پاراستن و ناگاداركردنهوه وه بهد گومانى)	١٣٤

٤٩٠	(له باره ی جیاوازی نیوان سوارچاکی و دووربینی وه بۆچوون و گوماندا)	١٣٥
٤٩٥	(له باره ی جیاوازی نیوان نامۆزگاری وه غه ییه ت کردن)	١٣٦
٤٩٦	(له باره ی جیاوازی نیوان دیاری و به رتیل)	١٣٧
٤٩٦	(له باره ی جیاوازی نیوان نارامگرتن وه دئرمقی)	١٣٨
٤٩٩	(له باره ی جیاوازی لیبوردن و زه لیلی و سه رشۆری)	١٣٩
٥٠٢	(له باره ی جیاوازی نیوان دڤاکی و گه مژیه یی)	١٤٠
٥٠٣	(له باره ی جیاوازی نیوان دنئیایی و بی ناگایی)	١٤١
٥٠٦	(له باره ی جیاوازی نیوان تکاو پارانته وه وه هیواو ناوات)	١٤٢
٥١٠	(له باره ی جیاوازی نیوان قسه کردن له نازو نیعمه ته کانی خوا وه شانازی پیکردنی)	١٤٣
٥١١	(له باره ی جیاوازی نیوان شادمانی دل وه شادمانی دهروون)	١٤٤
٥١٤	(له باره ی دڤخۆشی و شادومانیه گه وره که)	١٤٥
٥١٦	(له باره ی جیاوازی نیوان دڤهرمی و په شوکاوی و شپزه یی)	١٤٦
٥١٨	(له باره ی جیاوازی نیوان شه یدایی وه بق و قینه)	١٤٧
٥١٩	(له باره ی جیاوازی نیوان پڤشبرکی و به خیلی و حه سادته)	١٤٨
٥٣١	(له باره ی جیاوازی نیوان خۆشه ویستی دمه سلات وه خۆشه ویستی پڤشه وایه تی)	١٤٩
٥٣٢	(له باره ی جیاوازی نیوان خۆشه ویستی له پڤناوی خوا و خۆشه ویستی له گه ل خدا)	١٥٠
٥٣٥	(له باره ی جیاوازی نیوان پڤشت به ستن وه نه کردن دا)	١٥١
٥٣٧	(له باره ی جیاوازی نیوان پاریزی وه وه سوده)	١٥٣
٥٣٨	(له باره ی جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وه هه لداننی شه یتان)	١٥٢
٥٣٩	(له باره ی جیاوازی نیوان پاشه کهوت و نابوووری و که مته رخه می)	١٥٤
٥٣٠	(له جیاوازی نیوان نامۆزگاری وه سه رزه نشت کردن)	١٥٥
٥٣١	(له باره ی جیاوازی نیوان دمه سپڤشخه ری وه په له کردن)	١٥٦
٥٣٣	(له باره ی جیاوازی نیوان هه واندان به بارو گوزه رانی وه سکا لاکردن)	١٥٧
٥٣٤	(له باره ی جیاوازی نیوان به نده کانی خوا وه دوورمه نه کانی)	١٥٨
٥٣٦	(له باره ی جیاوازی نیوان راستگویی پڤغه مبه ران و راستگویی بی باومرآن)	١٥٩
٥٣٧	(ئایا پاداشت به مردوو ده گات کهوا به زویان و قسه ببه خشریت یاخود ته نها نیه ت به سیه تی؟)	١٦٠
٥٣٨	(له باره ی جیاوازی نیوان سه لماندننی راستیه کانی ناوه کان و سیفه ته کان و لیکنچوه کان)	١٦١
٥٣٩	(جیاوازی نیوان دامالینی یه کتا په رستی وه نیوان هه رسکردنی خوایه جۇراو جۇره کان)	١٦٢
٥٤٣	(له باره ی جیاوازی نیوان دامالینی به دوا داچوونی بالاو بیگه ردی پڤغه مبه ران وه پڤچه وانه ی زانایان)	١٦٣
٥٤٣	(له باره ی جیاوازی خۆشه ویستانی خوا وه خۆشه ویستانی شه یتان)	١٦٤
٥٤٧	(له باره ی جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شه یتانی)	١٦٥
٥٤٨	(له باره ی جیاوازی نیوان یاسای دابه زڤنراو وه یاسای لیکده ره وه المنرل)	١٦٦
٥٥١	به ره مه بلاوکه راهه کانی کتیبخانه ی حاجی قنادری کۆیی	١٦٧
٥٥٢	ناومرۆك	١٦٨

کتیبي (رۆح)
 کیشهی رۆح چاره‌سەر ده‌کات،
 ووته‌کانی پیشینه‌کان و پاشینه‌کان هاتوو،
 و جوهره‌کانی رۆح له قورئاندا ئاشکرا
 ده‌کات،
 وه باسی ووته‌کانی زانایان و فهیله‌سوفه‌کان و
 ئه‌وانه‌ی قسه‌ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی رۆح،
 وه باسی نیشانه‌ و شوینه‌واری رۆح ده‌کات،
 و زۆر شتی دیکه‌ش.

له‌ بلا و کراره‌ کانی کتیبخانه‌ی: حاجی قادری کو‌یی

